

George John Whyte Melville is a fool

March the 27th

Eastlands

Eastlands near
Dulwich

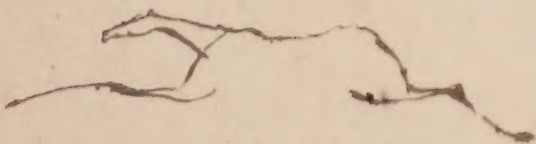
Eastland

1833

MSS annotations
& pen & ink sketches on
approx 79 pp.

Gardner. Del. et sculp. 367 Strand.

HOMERI ILIAS.

ANNOTATIONES

IN USUM SERENISSIMI PRINCIPIS

GULIELMI AUGUSTI,

DUCIS DE CUMBERLAND, &c.

REGIO JUSSU

SCRIPSIT ATQUE EDIDIT

SAMUEL CLARKE, S.T.P.

VOL. I.

EDITIO SEPTIMA-DECIMA.

Ὅμηρος—— λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκε.
Aristot. de Poëtic. Cap. 24.

Hic omnes sine dubio, et in omni genere eloquentiæ, procul à se reliquit.
Quintilian. Lib. X. Cap. 1.

LONDINI:

IMPENSIS C. ET J. RIVINGTON; J. SCATCHERD; LONGMAN ET SOC.; J. RICHARDSON; J. M. RICHARDSON; E. WILLIAMS; J. MAWMAN; BALDWIN ET SOC.; HARDING ET SOC.; T. HAMILTON; G. ET W. B. WHITTAKER; ET SIMPKIN ET MARSHALL.

1824.

PRÆFATIO.

UT operis instituti ratio uno aspectu aperiatur, Lectorem hæc paucis in antecessum monitum velim.

Primò, Iliada hîc *Græcè* quàm emendatissimam emitti; et, si quibus in locis, paucis quidem illis, sed quibuscunque in locis a Vulgatis discessum sit; in Annotationibus, quâ id ratione factum sit, singulatim esse expositum.

In Græcis *Latinè reddendis*, (quam quidem interpretationem maximâ ex parte correctam, parte aliquâ jam denuò compositam dedimus,) Latinitatem adhibitam, non elegantem utique et venustam, sed ita Romanam, ut verbis verba, quoad id fieri posset, singulis singula ex ordine responderent, Græcis Latina. Quin et *Explementa* quæ vulgò existimantur *Versuum*, quam in *Sententiâ explendâ* vim habeant, propriam quæque et suam, in permultis ut nequeat non sentire Lector, diligenter effectum.

In *Annotationibus* ea ferè adjecta, quæ vel ad Poëtæ *artem aperiendam*, vel ad orationis *ornamenta* particulatim *commonstranda*, vel ad *sententiam illustrandam* præsertim facere viderentur: quanquam hâc quidem postremâ in parte haud multum erat ponendum operis, cùm Homericæ eloquentiæ et perpetua et singularis virtus sit *perspicuitas* in carminibus

ornatissimis tanta, quantam nè in soluto quidem scribendi genere unquam assequutus est quisquam.

Cui a rebus magnis seriisque minus est otii, ex locis innumeris ea, quæ sequuntur, consulere poterit.

De *vi* elegantissimâ *vocularum* quarundam, quæ vulgò *Versum*, non *Sententiam*, *explere* sunt creditæ: lib. ά, ver. 6, 56, 308. β', 1, 158. έ, 249, 273, 287, 303. ζ', 323, 418. ϑ', 53, 558. ϰ', 204, 509.

De *Temporum ratione*, quam in linguâ *Romanâ* paucissimi, in *Græcâ* nescio an quisquam satis accuratè tradiderit: ά, 37. γ', 141. δ', 492. έ, 587. ζ', 124. ϑ', 322. ϰ', 186.

De *Prosodiâ*, et *Licentiâ* (quam appellant) *Poeticâ*, vulgò minùs intellectâ: ά, 20, 51, 67, 140, 265, 314, 338. β', 43, 314, 537, 811. γ', 151, 260, 385. δ', 42. έ, 61, 117, 487, 708. ζ', 424. ί, 378.

De *usu* elegantiori *Verborum* quorundam rariùs observato: ά, 528, 593. β', 269. έ, 769, 778. ή, 161, 216. ϑ', 156, 520. ϰ', 560.

De numeri *Dualis* usu et ratione perperam à Grammaticis fictâ: ά, 566. β', 288, έ, 487, 778. έ, 67, 182.

De loquendi ratione eâ, quæ ineptè *Antiptosis* dici solet: β', 353, 681. γ', 211. ζ', 396, 510. ϰ', 224, 437.

De locis quibusdam *emendandis:* ά, 20, 340, 395, 566. β', 426. γ', 39. δ', 42, 242. έ, 487. ϰ', 268, 299. λ', 732.

De versûs *Numeris* rem ipsam depingentibus, et orationibus *personam* mirè condecentibus: ά, 436.

β′, 102. γ′, 357, 363. ζ′, 510. ή, 157. ί, 210, 551. λ′, 687, 697, 766.

De *Accentuum* ratione quâdam, rariùs observatâ; β, 267, 314.

Levia quidem hæc, et parvi fortè, si per se spectentur, momenti. Sed ex elementis constant, ex principiis oriuntur, omnia; et, ex judicii consuetudine in rebus *minutis* adhibitâ, pendet sæpissimè etiam in *maximis* vera atque accurata Scientia.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α'.

Ὑπόθεσις τῆς Α'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀπελθὼν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς Σπάρτην, ξενίζεται παρὰ Μενελάῳ· καὶ, ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ἀπῆλθεν ἐς Τροίαν. Τοῦτο μαθόντες οἱ Ἕλληνες ἔστειλαν πρέσβεις πρὸς Πρίαμον, τόν τε Μενέλαον καὶ Ὀδυσσέα, καὶ Διομήδην, καὶ τὸν τοῦ Θησέως Ἀκάμαντα· οὓς οἱ Τρῶες παρ' ὀλίγον ἀνεῖλον, εἰ μὴ Ἀντήνωρ ξενίσας ἀπέπεμψεν αὐτοὺς τῆς Τροίας. Ὑποστρέψαντες δὲ οἱ πρέσβεις ἀνήγγειλαν τοῖς Ἕλλησι τὰ γενόμενα. Τότε συναγαγὼν ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος, Ἀγαμέμνων ὁ ἄναξ ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν τῆς Ἰλίου χῶρον· ἐννάετῆ δὲ χρόνον πολιορκοῦντες αὐτὴν, τῷ δεκάτῳ ἔτει συνέβη ἡ τοῦ Ἀχιλλέως Μῆνις, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων, βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσηΐδα· οὐκ ἀπολαβὼν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν Ἑλλήνων·

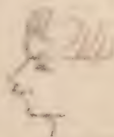
Ραψῳδία] *Homeri* Poëmata ex *Asiâ* in *Græciam* primum transvexisse *Lycurgum* refert *Plutarchus* in *vitâ Lycurgi*, sub initio; et *Ælianus*, l. 13, c. 14. In *Græciâ* diu circumferebantur, non, uti nunc habemus, in duos libros disposita; sed tanquam cantilenæ quædam disjunctæ. Τὰ Ὁμήρου ἔπη (inquit *Ælianus*, l. 13, c. 14.) πρόπαλαι διῃρημένα ᾖδον οἱ παλαιοί· οἷον ἔλεγον, "Τὴν "ἐπὶ ναυσὶ Μάχην," καὶ "Δολωνίαν" τινὰ, καὶ "ἀριστείαν Ἀγαμέμνονος," καὶ "νηῶν Κα-"τάλογον," καὶ ποῦ "Πατρόκλειαν," *etc.* Libellos istos primus ordine disposuit, contexuit, et quasi consuit [ἐῤῥαψῴδησε] *Pisistratus*. "Qui primus Homeri libros, confusos "antea, sic disposuisse dicitur, ut nunc habe-"mus:" *Cic. de Orat.* l. 3, § 34. Πεισίστρατος ἔπη τὰ Ὁμήρου διεσπασμένα ἠθροίζε το· *Pausan. Achaic.* l. 7, c. 26. Τάδε δὲ ποιήματα, σποράδην πρότερον ᾀδόμενα, Πεισίστρατος Ἀθηναῖος συνέταξε. *Anonym. de genere Homeri, edit. a Leone Allatio.*

Fuerunt qui *Homerum ipsum* libros hosce non *perpetuos*, sed cantilenas *sparsim* et *singulatim* compositas, edidisse crediderint. Ἔγραψε τὴν Ἰλιάδα (inquit *Suidas*) οὐχ ἅμα, οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχὲς, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἑκάστην ῥαψῳδιαν γράψας, καὶ ἐπιδείξας τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν, ἀπέλιπεν· quam in sententiam concessisse videtur etiam Vir longe omnium doctissimus, *Phileleutherus Lipsiensis, in epistolâ quadam sermone Anglico conscriptâ ad F. H. pag.* 18. In eandem porro sententiam Scriptor Gallicus *Rapin*, in *Comparatione* quam instituit *Virgilii cum Homero*, licet ipse aliter sentiens, *Ælianum* tamen citat, et ipsum doctiores adducentem: "*Elian pretend que l' opinion des Sçavans "de son temps estoit qu' Homere n'avoit "composé l' Iliade et l'Odyssée que par "morceaux, sans unité de dessein, etc.*"

Verum neque *Ælianus*, cujus verba jam supra adduxi, quicquam ejusmodi asserit; et

λοιμοῦ δὲ γινομένου, καὶ πολλῶν, ὡς εἰκὸς, διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφήσαντος την ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς ἐμηνέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε, τὴν Βρισηΐδα. Ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἕλλησι. Θέτις δὲ, τοῦ υἱοῦ δεηθέντος, εἰς Ὄλυμπον ἀνελθοῦσα, ἠτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς, ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἥρα δὲ, γνοῦσα τοῦτο, ἐμηνέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος, οἰνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσῷ· οἱ δὲ, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

res ipsa vehementer reclamat. Nam in utroque Poëmate, a capite ad calcem, tam sunt apta et connexa omnia; in *Odysseâ*, adeo una ubique est et perpetua narratio; in *Iliade*, singulis in libris, singulis fere in paginis, quæcunque pugnetur pugna, quæcunque res narretur, tam singulari tamen artificio interseritur et ubique spectatur *Achilles;* ut plane nullo modo fieri possit, quin uno consilio totum conscriptum fuerit Poëma. *Ἓν μέν τι σῶμα*, ut rectè *Eustathius*, *συνεχὲς διόλου καὶ ἐνάρμοστον, ἡ τῆς Ἰλιάδος ποίησις.* Itaque cantilenas istas, non ab *Homero* sparsim et singulatim conscriptas, sed ex *Homeri* Poëmatibus olim excerptas, et (ut loquitur *Pausanias*) *διεσπασμένας*, primus in unum docte recollegit, et sic, ut nunc habemus, disposuit *Pisistratus.*

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α΄.

Ἐπιγραφαί.

Λοιμὸς καὶ Μῆνις.

Ἄλλως,

Ἄλφα, λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε, Θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,

Ver. 1. ΜΗΝΙΝ, *etc.*] Recte *Homerum* laudant Veteres, quod non ab ipsis Belli initiis Poëma suum exordiatur, sed statim in medias res auditorem suum rapiat, et, quæ præcesserint, aptis deinceps locis intertexat. Ἤδη καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον·— νῦν δ' ἓν μέρος ἀπολαβὼν, ἐπεισοδίοις κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς. *Arist. Poëtic.* c. 23. Αὕτη γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ τῶν μέσων ἄρξασθαι, προϊόντα δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγεῖσθαι κατὰ μέρος· *Schol.*——Similiter *Horatius:*

Nec sic incipies;—
"*Fortunam Priami cantabo, et nobile*
"*Bellum.*"
Quanto rectius hic, qui nil molitur inepte!————
Nec gemino bellum Trojanum orditur ab ovo:
Semper ad eventum festinat; et in medias res,
Non secus ac notas, auditorem rapit—.
De Arte Poët.

Hoc porro est, quod ait *Cicero de Oratore;* "Principia verecunda, non elatis intensa "verbis." Et *Quintilianus:* "Age vero, "nonne in utriusque sui operis ingressu "paucissimis versibus legem Procemiorum "non dico servavit [*Homerus,*] sed consti-"tuit?" l. 10, c. 1.

Ibid.—Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] *Plutarchus* de hoc versu; Ὅμηρος δὲ (inquit) τὸν πρῶτον οὐ διηνέχθη τῶν στίχων "ἄμετρον" ἐξενεγκών· τοσοῦτον περιῆν αὐτῷ φρονήματος εἰς τὰ λοιπὰ διὰ τὴν δύναμιν. *Lib. de Profect. Virtut. sentiend.* De voce, Ἀχιλῆος, cum simplici λ, nescio equidem an sit hic locutus *Plutarchus.* Quam enim de voce, Πηληϊάδεω, litem moverunt Recentiores; id vero plane erat, *nodum* (quod aiunt) *in scirpo quærere.* Quid enim *usitatius* quam vocales istas εω in unam pronuntiando contrahi? Fuerunt tamen, teste *Eustathio,* qui in hoc vocabulo literas ια in unam brevem contraherent: quam absurde! Alii vocales ηϊ in unam longam coëgerunt: sed et hoc ipsum minus scite. Homo vere doctus. *Joach. Camerarius;* "In hoc versu (*inquit,*) "in dimensione numerorum, ηϊ in Πηληϊά-"δεω, unâ syllabâ, ut diphthongus impro-"pria esse videatur, pronuntiabimus." Vidit tamen et ipse postea, quod erat utique manifestissimum, ex analogiâ *usitatissimâ,* quæ vox *scribi* solita est Πηληϊάδεω, eam *enuntiari* scilicet Πηληϊάδω.

Ver. 2. Οὐλομένην,] Exhibet Heröem suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem fama accepisset.

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων, αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· (Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·)
Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρείδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς

Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
'Αλλὰ μαλ' ἐμμεμαώς.—Υ', *ver.* 467.

Erat nimirum *Achilles*,
 Impiger, iracundus, inexorabilis, acer;
 Jura negat sibi nata, nihil non arrogat armis:

Ut plane inepti sint, qui *Homero* id vitio vertant, quod *Achillem* non finxerit virtutibus exornatum omnibus, vitiis omnibus immunem.

Ibid.—μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε.] Nam, ante quam secessisset Achilles,

'Ουδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος. E', *ver.* 789.

Ver. 3. Πολλὰς—ἄϊδι προΐαψεν] *Euripides* dixit,

Ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας· *Androm.* v. 611. *Virgilius;*

 —demiserit Orco: *Æn.* IX. 527.
 —juvenum tot miserit Orco: *ibid.* 785.
 —mula virûm demittit corpora morti: *Æn.* X. 662.

Quæ omnia emphasim vocis illus [προΐαψεν, *præmature misit,*] minus attigerunt.

Ver. 4.——αὐτοὺς] *Corpora ipsorum.* Sic *Palinuri* Umbra apud *Virgilium;*

 Nunc ME fluctus habet, versantque in littore venti. *Æn.* VI. 362.

Ibid.—δ' ἑλώρια] Alii scribunt, δὲ ἑλώρια. Alii, δ' ἑλλώρια. Sed perinde est. Nam in hujusmodi vocabulorum syllabis *non mediis* facile fieri potuit (quod et in omnibus linguis interdum usu venit) ut quod scriptum fuerit ἑλώρια, vulgo tamen pronuntiaretur ἑλλώρια. Vide ad *ver.* 51.

Ibid.——κύνεσσιν, Οἰωνοῖσί τε πᾶσι·]

 ————canibus data præda Latinis,
 Alitibusque, jaces. *Æn.* IX. 485.

Ver. 5. Οἰωνοῖσί τε πᾶσι·] 'Ο Ζηνόδοτος, (inquit *Athenæus*, lib. i. c. 10.) ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκδόσει, γράφει "Οἰωνοῖσί τε Δαῖτα," ἀγνοῶν ταύτης τῆς φωνῆς δύναμιν, nempe Δαῖτα de *Alitibus* dici non posse.

Ibid.——Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·]

 —nam sæva Jovis sic numina poscunt: *Æn.* XI. 901.

Disputat *Plutarchus*, utrum Poëta τὸν θεὸν αὐτὸν hîc dicat, an τὴν εἱμαρμένην. *Lib. de audiendis Poëtis;* iterumque in *Lib. de Stoicorum repugnantiis.* Sed nihil opus. Non enim hîc *philosophatur Homerus*, sed hoc tantum ait: Mala et plura multo et majora, quam prævideri potuerint, ex hac Imperatorum contentione orta.

Ver. 6. Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα] Conjicit *Popius*, *procœmium* in præcedenti voce, βουλή, desinere; istasque ἐξ οὗ δὴ, *interrogationem* intelligi posse. Ἐξ οὗ δὴ—διαστήτην Ἀτρείδης —καὶ—Ἀχιλλεὺς; "*Unde est orta inter* "*Atridem et Achillem contentio?*" Verum ut pronomen istud, ὃς, *interrogative* accipiatur; et ut de Atride *non ante memorato* inferatur istiusmodi quæstio; id vero nullo modo fert aut *linguæ Græcæ*, aut *sententiæ ipsius* ratio.

Alii igitur istud, ἐξ οὗ δὴ, recte accipientes, "*ex quo tempore;*" procœmium autem nihilominus in voce præcedenti, βουλή, desinere existimantes; verba hæc, ἐξ οὗ δὴ, cum *sequentibus*, τίς τ' ἄρ σφῶε, connexa voluerunt; ut adeo sententia sit: "*Ex quo orta est inter* "*Atridem et Achillem contentio, quisnam eos,* "*ut contenderent, commisit?*" Verum neque hoc ferri potest. Nam neque particula, δὴ, istâ ratione, recte se habet; et voculæ, τ' ἄρ, in *mediâ* sententia, pessime erunt insertæ; et *repetitio* ista, [*quum CONTENDERENT, quisnam eos ut CONTENDERENT commisit?*] invenusta est valde, et importuna.

Itaque *Procœmium* omnino non in voce βουλή, sed in voce Ἀχιλλεὺς tandem versu septimo desinit. Et a verbis, Τίς τ' ἄρ σφῶε, recte inchoatur nova periodus. Et illud, ἐξ οὗ δὴ, non cum *sequentibus*, sed cum *præcedentibus*, apte est connexum. "*Dic,* "*Musa, iram Achillis: quæ Achivis dolo-* "*res innumeros intulit, ex quo utique ei* "*cum Agamemnone intercesserat con-* "*tentio.*"

Male igitur hîc scriptor Gallicus *Rapin*, in *Comparatione* quam instituit *Virgilii cum Homero:* "*Il seroit difficile de dire ou finit* "*cette Invocation.—Elle se confond avec la* "*narration, quand on y regarde de prés.*" Nempe, ex linguæ Græcæ inscitiâ orta est hæc omnis ambiguitas. De prosodiâ vocis ἐρίσαντε, vide infra, *ver.* 140.

Ver. 8. Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν]

 ——Quo numine læso,
 Quidve dolens—— *Æn.* I. 12.

Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί·
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
'Ατρείδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας 'Αχαιῶν,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου 'Απόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας 'Αχαιοὺς,
'Ατρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν·
'Ατρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες 'Αχαιοὶ,
'Υμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
'Εκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·
Παῖδα δέ μοι λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε,

Ver. 11.—'Αρητῆρα] De hac voce, *Aristoteles;* Πεποιημένον δὲ (inquit) ἐστὶν, ὃ, ὅλως μὴ καλούμενον ὑπό τινων, αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής· δοκεῖ γὰρ ἔνια εἶναι τοιαῦτα· οἷον, τὸν ἱερέα, "ἀρητῆρα." De Poëtic. c. 21.

Ver. 13. Λυσόμενός τε θύγατρα,] Vide infra, *ver.* 366, etc.

Ver. 14. Στέμματ' ἔχων ἐν χερσίν]

Præferimus manibus vittas ac verba precantûm. *Æn.* VII. 237.
Velati ramis olcæ, veniamque rogantes. *Æn.* XI. 101.

Vir doctissimus *H. Stephanus* (quem secuti sunt Recentiores) primus contendit, scribendum hîc omnino στέμμα τ' numero singulari; tum quod infra, *ver.* 28. legatur στέμμα θεοῖο; tum quod *seriem orationis omnino copulativam particulam postulare* existimaret. Sed fallitur Vir eruditus. Nam quod postea usurpetur στέμμα, hoc plane nihili est; cum et in Græco sermone et Latino plurima sint istiusmodi vocabula, quæ sive numero singulari efferas, sive plurali, perinde crit. Utique *velamina, serta, vittæ*, et similia, idem sonare possunt, ac *velamen, sertum, vitta.* Quippe ex vittis *vitta*, ex sertis *sertum*, ex velaminibus constat *velamen.* Quin et illud ipsum Agamemnonis στέμμα θεοῖο, versum eum ipsum 28*vum* παραφράζων Plato, τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα nuncupat *De Republ. lib.* 3, *p.* 393. *Edit. Serrani.* Quod autem seriem orationis omnino hîc particulam copulativam (τὲ) postulare existimet, in eo vero multo etiam graviùs errat Vir eruditus. Non enim *trimembris* est sententia, sed *bimembris* tantum. Non utique *et* redempturus filiam, *et* pretium maximum ferens, *et* coronam habens in manibus venerat Chryses. Sed hoc ait Poëta; redempturum*que* sibi filiam, id*que* maximo pretio facturum venisse Chrysen, coronam in manibus habentem. Vide hac de re *Acta Eruditorum Lipsiens. ad Mens. Febr.* 1712.

Ver. 15. Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ·] Præpositionis, ἀνὰ, ea (ni fallor) hîc vis est, ut dicatur Chryses sceptro, quod in manibus gestabat, coronam indidisse. Cæterum quod scriptum est Χρυσέῳ, enuntiabatur Χρυσῷ, quomodo et scribi quoque deinceps cœptum est. Vide infra ad β', 811.

Ibid.—καὶ ἐλίσσετο—" 'Ατρεῖδαί τε, *etc.*"] Quantum in eo sit artificium, quod Poëta alienam plerumque induat personam, et ex suâ ipsius personâ parcius loquatur, notat *Aristoteles, de Poetic. c.* 24. Ὅμηρος δὲ ἄλλά τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. Αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν· Οὐ γάρ ἐστι κατὰ ταῦτα μιμητής. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου ἀγωνίζονται.—Ὁ δὲ ὀλίγα φροιμιασάμενος εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ἢ ἄλλο τι ἦθος· καὶ οὐδὲν ἄηθες, ἀλλ' ἔχον ἦθος. Verum istud de *Homericâ* ratione Poëseos *in universum.* De *hac* Chrysæ *oratione*, totâque *hoc in loco* τῇ διὰ μιμήσεως διηγήσει, ut vocat *Plato*, quam sit pulchra et ornata; vide *Plat. de Republ. lib.* 3. item *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς 'Ομήρου ποιήσεως, *cap.* 20.

Ver. 17. 'Ατρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι—'Υμῖν μὲν, *etc.*] "Quam breviter," (inquit *Camerarius*,) "quam artificiose benevolentiam captat!" Immo vero quam breviter, quinis versibus, *Imperatores* binos, *exercitum* universum, *blandiloquentiâ, religione, lucro, terrore*, commovit!

Ver. 18. 'Υμῖν μὲν θεοὶ] Pronuntiabatur contracte 'Υμῖν μὲν θοῖ· id quod omnibus in linguis interdum usu venit. Sic apud Sophoclem;

Ἄγοντ' ἀπαρχὰς θέοισι τοῖς ἐγχωρίοις. *Trachin.* 186. Vide infra ad β', 268 et 811.

Ver. 19.—πόλιν, εὖ] Quâ ratione, πόλιν, syllabam hîc posteriorem producat, vide *infra* ad *ver.* 51.

Ver. 20. Παῖδα δέ μοι] Scribunt viri quidam docti, non inficete, Παῖδα δ' ἐμοὶ; ut sit ἐμοὶ emphaticum scilicet, et referatur ad 'Υμῖν, quod præcesserat. Vide *Bibliotheque Choisie, Tom.* XI. *p.* 351, et *Acta Eruditorum Lipsiens. ad Mens. Febr.* 1712.

Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν, ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ·
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης,
Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·
Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε· σαώτερος ὥς κε νέηαι.

Ibid.—λύσαιτε φίλην,] Scriptum est in plerisque, λύσατε; quod omnino ferri non potest; nam λύσατε secundam necessario corripit. Neque id ullo modo sanari potest. Quam enim poëticam appellant licentiam, ea vero in *hujusmodi* syllabis mediis, ex quibus *Temporum* pendet *Casuum*ve Analogia, plane est nulla. Utique, hæc siqua esset, periisset omnis Prosodia. Quod igitur ait vir doctissimus *Phil. Labbe*, *Pros.* p. 42; "Λύσατε, *Iliad*, ά, 20, *singulare est*," tantundem est, ac si dixisset, *corruptum est*.

Alii igitur legerunt, λῦσαί τε φιλὴν, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι. Verum hæc cum sequente, Ἀζόμενοι, minus recte conveniunt.

Phil. Labbe, *Thesaur. Prosod.* p. 113, conjicit legendum, λύσασθε. Atque ita quidem fidenter edidit *Barnesius*, istamque lectionem confirmari existimat ex *ver.* 13. Λυσόμενός τε θύγατρα. Sed non animadvertit, (id quod recte notavit Auctor quidam eruditissimus, in *Actis Erudit. Lipsiens. ad Mens. Febr.* 1712,) verbum hoc apud *Homerum* in *voce mediâ* de eo solere usurpari, qui *dato pretio redimit captivos;* in *activâ* autem de eo, qui *pretio accepto reddit redemptos.* De eo qui *redimit* captivos, *ver.* 13. *et* 372 hujus libri, λυσόμενός τε θύγατρα. Item ώ, 502. λυσόμενος παρὰ σεῖο. Et ibid. *ver.* 175, λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν. De eo autem qui *reddit* redemptos, *ver.* 29, *hujus libri.* τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω. Item ώ, 137. Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον. Et ibid. 561, νοέω δὲ καὶ αὐτὸς Ἕκτορά τοι λῦσαι.

Quod addit *Barnesius*, λύσασθε bene congruere cum sequenti δέχεσθε; id vero nihili est; nam δέχομαι *activam vocem* non habet. Et in loco illo jam citato, (ώ, 137,) ubi utrumque horum verborum itidem in eodem versu usurpat Poëta, (Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δε δεξαι ἄποινα,) non utique λῦσαι dixit, sed λῦσον.

Denique; cum ex eo porro λύσασθε scribendum colligat Vir eruditus, quod "*MS. Barocc. Oxon.* παραφράζει, Λυτρώσασθε·" et hoc quoque nullius est momenti. Nam analogia illa quâ is, qui filiam redemptam *accipit*, eam λύσασθαι dicitur; qui autem *dimittit*, λῦσαι; ex ipso petita est *Homero.* Quid in *aliis* vocabulis *Recentiores* fecerint Scriptores, parum refert.

Itaque ea demum vera et certissima est lectio, quam exhibent *Scholia Moschopuli edita a Scherpezœlio*, quamque *Lipsiensis* vir doctus supra citatus ex iisdem Scholiis MSS. ante citaverat. Λύσοιτε (inquit iste Scholiastes) ἀντὶ τοῦ λύσατε· τὸ δὲ εὐκτικὸν, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Legebat igitur ille, in textu suo *Homerico*, λύσοιτε sive λύσαιτε· quod et optime congruit cum præcedente, δοῖεν.

Ver. 22.—πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,]

—unoque omnes eadem ore fremebant.
Æn. XI. 132.

Ver. 24.——Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ·] Legendum conjicit *Domina Dacier*, Ἀτρειδέω Ἀγαμέμνονος ἥνδανε θυμῷ. Minus recte. Nam alibi priore loquendi modo utitur Poëta, *Lib.* Ό, *ver.* 674,—Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ. Et, quamvis altera illa loquendi ratio usurpari queat, ut *Odyss.* κ', 373; elegantius tamen dicitur, *alicui animo placere*, quam *alicujus animo placere.* Porro, quod nonnulli hîc, θυμῷ, "*præ irâ*," vertant; id mihi minus Græce dictum videtur.

Ver. 25. κακῶς ἀφίει,] Τουτέστιν, ἀγρίως καὶ αὐθαδῶς καὶ παρὰ τὸ προσῆκον. *Plutarch. de audiend Poëtis.*

Ver. 29. Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω,] Nonnulli legendum existimant, Τήνδ' ἐγὼ οὐ λύσω· quod *præfractius* quiddam sonat, (omissâ particulâ, *autem;*) et irato non prorsus disconvenit. Rectius tamen, ut opinor, scribitur Τὴν δ' ἐγὼ.

Ver. 31. Ἱστὸν ἐποιχομένην,]

Arguto tenues percurrens pectine telas.
Æn. VII. 14.

Ibid.—καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·] Vide *ver.* 112, 113, *etc.*

῟Ως ἔφατ᾽· ἔδδεισεν δ᾽ ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
Βῆ δ᾽ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
Πολλὰ δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ᾽ ὁ γεραιὸς
᾽Απόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ·
Κλῦθί μευ, ᾽Αργυρότοξ᾽, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,

Ver. 34. Βῆ δ᾽ ἀκέων παρὰ θῖνα] Recte hîc observârunt rei poëticæ studiosi, *Chrysæ* dolorem *silentio* aptius et vehementius, quam ullo sermone fieri potuerit, expressum; quin et ipsam in hoc versu dispositionem numerorum, cogitatione defixum quodammodo depingere.

Ver. 37.—ἀμφιβέβηκας,] *Tempus hoc* non est, ut vulgo vocant Grammatici, *præteritum perfectum*, sed *præsens perfectum:* "Qui "*tueris*, qui *circumstas*, qui *circundatus es.*" Quod ut clarius et distinctius intelligatur, notandum est *Tempus* esse omne divisum in partes Tres; *præteritum*, *præsens*, et *futurum;* quorum unumquodque porro *dupliciter* intelligi potest, pro eo ut de re *perfectâ* sermo sit, aut de *imperfectâ*. Itaque *Tempora* in omni Verbo, *primaria* et διωρισμένα, sunt *Sex*. Exempli causâ:

Tempus *Præteritum*	rei *imperfectæ.*	abibat.	He was going.	*Il s'en alloit.*
		cœnabat.	He was at supper.	*Il étoit à souper.*
		ædificabatur.	It was in building.	*On bâtissoit.*
	rei *perfectæ.*	abierat.	He was gone.	*Il s'en étoit allé.*
		cœnaverat.	He had supped.	*Il avoit soupé.*
		ædificatum erat.	It was built.	*On avoit bâti.*
Tempus *Præsens*	rei *imperfectæ.*	abit.	He is going.	*Il s'en va.*
		cœnat.	He is at supper.	*Il est à souper.*
		ædificatur.	It is in building.	*On bâtit.*
	rei *perfectæ.*	abiit.	He is gone.	*Il s'en est allé.*
		cœnavit.	He has supped.	*Il a soupé.*
		ædificatum est.	It is built.	*On a bâti.*
Tempus *Futurum.*	rei *imperfectæ.*	abibit.	He will be going.	*Il s'en ira.*
		cœnabit.	He will be at supper.	*Il sera à souper.*
		ædificabitur.	It will be in building.	*On bâtira.*
	rei *perfectæ.*	abierit.	He will be gone.	*Il s'en sera allé.*
		cœnaverit.	He will have supped.	*Il aura soupé.*
		ædificatum erit.	It will be built.	*On aura bâti.*

Ex hac Temporum *primariorum* verâ et secundum rerum naturam dispositione, observare est;

1mo. Vocabula ista, "*ædificatum est, cœ*"*navit, abiit, periit,* ἀμφιβέβηκεν," et similia, tam *Præsens* exhibere *tempus* rei *perfectæ*, quam illa, "*ædificatur, cœnat, abit,* "*perit,* ἀμφιβαίνει," et similia, *Præsens* exhibent *tempus* rei *imperfectæ*. Quod cum plerosque Grammaticorum fugerit; hinc viros etiam non ineruditos sæpe in fraudem inductos, ut vel mendum aliquod, vel *enallagen* nescio quam, (quæ Grammaticam omnem penitus evertit,) vel necessitatem quandam metri, (quæ apud principes Poëtas nequaquam hujusmodi est,) ibi suspicarentur, ubi *Temporum ratio* recte atque etiam optime jam constaret. Exempli causâ: In eo, quod est apud *Virgilium*, Æn. II. 12. "*Quanquam ani*"*mus meminisse horret, luctuque refugit;*" [et similiter *Æn.* X. 726,] recte constat *Temporum* ratio; quoniam is qui animum *refugisse* dicat, tam de *præsenti* tempore loquitur, quam qui *refugere* dixerit; eodem modo ac qui, "*perii,*" dicat; quod apud Anglos effertur, "I am undone;" æque rem *præsentem* dicat, ac qui dixerit, "*pereo*, I am "perishing." Id quod non animadvertens Vir doctus *Rad. Wintertonus, Notis in Hesiodi Theogon. ver.* 819, Enallagen, quam excogitârunt alii, recte quidem rejicit; ipse tamen, quod pejus est, *Virgilium* τεχνικῶς per *Systolen* metri, in *ultimo* pede, et in voce utique *trisyllabâ*, deficiente tempore, timorem expressisse fingit. Simili errore, de eo quod est apud *Ovidium, Metam.* V. 677. Pieridum in *Picas* metamorphosin referentem, (*Nunc quoque in alitibus facundia prisca remansit;*) "*Scribe*" (inquit nuperus Auctor non indoctus) "TUNC quoque—. *Si enim te-*

Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,

"*tineas* Nunc, *dicendum est*, remanet, *non* "remansit." Malo admodum augurio. Nam omnino hoc ait *Ovidius*, etiam *nunc* iis *insedisse* atque *infixam esse* antiquam garrulitatem. De *Grotii* errore simili, vide infra ad δ′, 434.

2*do*. Ex hac naturali *Temporum* dispositione apparet, quam male multârint linguam Romanam vulgares rei Grammaticæ Scriptores, qui *Futura* ista *perfecta*, [" *legero*, " *lectus ero*," et similia,] quæ sunt æque *indicativa*, ac *Futura* illa *imperfecta* [" *legam*, " legar ;"] e *Modo Indicativo* expunxerunt; et ineptissimo solœcismo, istud [" *lectus* " *ero*"] et similia, quæ *Subjunctiva* nullo modo esse possunt, in *Modum Subjunctivum* relegârunt.

3*tio*. Præter *Sex* ista Tempora *Primaria* et διωρισμένα, sunt et alia quædam ex his diverse Composita; ut videre est in Græcorum *Aoristis* atque *Futuris duplicibus*, et recentiorum linguarum *duplicibus* (ut vocant) *præteritis perfectis*; quorum alterum respondet Græcorum *Aoristo*; quæ quidem tempora vim suam varie sortiuntur, partim ex *præsentibus*, partim ex *præteritis* et *futuris*, interdum etiam ex *Thematis ipsius* naturâ. Quamobrem hæc quidem, neque in *diversis linguis* singula singulis respondent, neque in *ejusdem linguæ* Verbis omnibus; et interdum una eademque vox, pro diverso orationis contextu, diversum habet significatum; non utique promiscue et ἀλόγως, sed semper certâ quadam et definitâ ratione. Quæ omnia cum sint intellectu multo, quam explicatu, faciliora; quæque cujusque vocabuli præfinito vis sit, sæpe admodum difficile sit dictu; diligenti porro lectione sunt observanda. Hæc quo pertineant, paucis *exemplis* subjectis, apparebit.

Qui Græce ait, ὧδε ἐληλυθὼς, id ait διωρισμένως, quod Latine dicitur, " *Quoniam* " *huc advenisti* :" qui autem, ᾧδε ἐλθὼν, is id ait ἀορίστως, quod Latine dicitur, " *Cùm huc adveneris* ;" tam de *futuro* quam *præterito*; quod longe aliud est.

Quod apud *Sophoclem* legitur de *Achille*; —ὃς, μετὰ ζώντων ὅτ' ἦν, Ἤκου' ἄριστα·— *perpetuam* eum habuisse Laudem indicat. Quod si, ἤκουσ' ἄριστα, scriptum fuisset, jam utique *semel* tantum, aut *sæpius*, eum laudatum dixisset. Similiter apud *Homerum*, β′, 221, Τῷ γὰρ νεικείεσκε, " *His perpetuo solebat conviciari*."

Quod Latine dicitur, " *abiit*," (quoniam lingua Romana *Aoristis* caret;) æque id sonat, quod διωρισμένως dicimus, " He is " gone, *Il s'en est allé*;" atque id, quod dicimus ἀορίστως, " He went away, *Il s'en alla*," Græcum autem βέβηκε horum *duorum* Temporum *prius solummodo* exprimit; (uti videre est, *Iliad.* ά, 37, 451. β′, 134. ζ′, 355. ό, 90. π′, 66, 69. ψ′, 481. *Odyss.* θ′, 541. μ′, 74.) *Posterius* semper exprimitur voce βεβήκει, ἔβη, et similibus: *Iliad.* ά, 221, ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει. Et π′, 751, Ὣς εἰπὼν,—βεβήκει· aliisque innumeris in locis; quibus in locis si βέβηκε dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac siquis *Anglice* diceret, " When " he had said this, he is gone away;" Vel, " After he had done this, he has supped;" quod et *aliis omnibus* in *Verbis* notandum est.

4*to*. Hinc videre est, *Temporum* in sermonis contextu *rationem* in universum tum constare, cum inter se respondeant *Tempora*, non quæ *iisdem* forte *nominibus* sint a Grammaticis definita, sed quæ apto connexu, et apposite ad scribentis mentem expromendam, cohæreant. *Exemplis* res clara fiet.

Æque constabit Temporum ratio, sive dicas, Ὣς εἰπὼν ἀποβαίνει, ἀπέρχεται· " *Hæc* " *loquutus, abit* :" quæ quidem loquendi ratio ea est, quæ stylo historico rem præteritam, tanquam præsentem, depingit: " As " soon as he had said this, away he goes:" sive dicas, Ὣς εἰπὼν ἀπέβαινε, ἀπήρχετο· " *Hæc loquutus abibat* :" atque hæc quidem loquendi ratio, Motum abeuntis exprimit Tardiorem: " As soon as he had said " this, he began to go away:" sive dicas, Ὣς εἰπὼν ἀπέβη, ἀπῆλθε· " *Hæc loquutus,* " *abiit* ;" atque hæc loquendi ratio generalior est; neque Motum abeuntis, tardus sit celerve, designat: " As soon as he had " said this, he went away:" sive dicas denique, Ὣς εἰπὼν ἀποβεβήκει, ἀπεληλύθει· " *Hæc loquutus, abierat* ;" atque hæc quidem loquendi ratio, Motum abeuntis exprimit Celerrimum: " As soon as he had said this, he was gone."

Porro, quoniam Tempus illud *præsens perfectum*, [" *occisus est*," " *constitutum* " *est*," et similia,] semper vim aliquam necessario habet mutuam ex *præterito*; ut adeo quicquid jam factum *sit*, necessario indicet id, quod *fiebat*, utique *jam* esse *præteritum*; et quicquid unquam factum *fuerit*, exinde necessario efficiatur, ut illud jam *sit* utique factum: ideo perinde est, sive de eo qui *hoc ipso temporis momento* interierit, sive de eo qui *ante mille annos* perierit, " *interfectus est*," dicas.

Similiter; quod ait *Cicero* de temporibus præteritis, " *CONSTITUTUM EST* " Legibus, ut—*liceret*;" æque de præsente dici potuit " *CONSTITUTUM EST* " Legibus, ut—*liceat*."

Quod ait *Terentius*, " *Nisi me lactâsses* " *amantem, et vanâ spe produceres*," non metri causâ dictum, sed re ipsâ multo ampli-

Σμινθεῦ· εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
Ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
Αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς·
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς,

us est, quam si dixisset, "*produxisses;*" Indicat enim se non modo vanâ spe *productum fuisse*, sed *et* etiamnum *produci*.

Quod itidem *Horatius*, "*Parturiunt* "*montes, nascetur ridiculus mus*," non utique versûs gratiâ dictum est, sed *ideo*, ne non constaret Temporum ratio. Quod enim *parturit;* eo ipso, quod parturiat, *futurum est* utique ut pariat.

In eo denique, quod apud *Virgilium* legitur, "*Illa vel intactæ segetis per summa* "*volaret Gramina, nec teneras cursu læsis*" "*set aristas*," optime constat temporum ratio, quia perinde est, sive illam tum, quum gramina *pervolaret*, quas *percurreret* aristas *non lædere* dicas; sive, quas *percurrisset* interea, *non læsisse*.

Ver. 39.——εἴποτέ τοι χαρίεντ']

Siqua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris
Dona tulit. *Æn.* IX. 406.
——colui vestros si semper honores. *Æn.* XII. 778.

Ver. 40.——πίονα μηρί' ἔκηα]
—ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ, β', 549.
—Pingues aras: *Æn.* IV. 62.
—Pinguis—ara Dianæ: *Æn.* VII. 764.

Ver. 43. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε]

Dixit: opemque Dei non cassa in vota vocavit. *Æn.* XII. 780.

Ibid.—Φοῖβος Ἀπόλλων·] Ἐπίθετα, οἰκείως καὶ προσφυῶς τοῖς ὑποκειμένοις ἡρμοσμένα, δύναμιν ἴσην ἔχει τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν· ὥσπερ τῶν θεῶν ἑκάστῳ ἰδίαν τινὰ προσηγορίαν προστίθησι· τὸν Δία, μητιέτην καὶ ὑψιβρεμέτην· καὶ τὸν Ἥλιον, ὑπερίονα· καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, Φοῖβον καλῶν· *Dionys. Halic.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, c. 6. Sic cum *Apollinem* ἑκάεργον et ἑκηβόλον et χρυσάορον et ἀφήτορα appellat Poëta, apposite ad naturam rei e *Solis radiis* deductum est Epitheton. Vide infra ad *ver.* 75, et 477, et 528.

Ver. 45.——ἀμφηρεφέα τε] Quâ ratione, ἀμφηρεφέα, syllabam hîc postremam producat, vide *infra* ad *ver.* 51.

Ver. 46.——Ἔκλαγξαν—ἐπ' ὤμων]

Tela sonant humeris,—*Æn.* IV. 149.
—pharetramque fugâ sensere sonantem. *Æn.* IX. 660.
Aureus ex humero sonat arcus.— *Æn.* XI. 652.

Venustior in eo *Homeri* hîc quam *Virgilii* elocutio, quod *IRATI* describitur Incessus, paullo utique inæquabilior.

Ver. 47.—νυκτὶ ἐοικώς·] *Causa* nimirum pestis, *qualis* sit, *incompertum*.

Ver. 48.—μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·] Scholiastes explicat, μετὰ ταῦτα. Unde interpretum nonnulli, *deinde;* quod est languidius. Ego ita intelligendum existimo, ut sit, ἰὸν μετὰ νῆας ἕηκε.

Ver. 49. Δεινὴ δὲ κλαγγὴ] Pestis scilicet ingruentis *primus Rumor*, terribilis.

Ver. 50. Οὐρῆας μὲν πρῶτον] Ἴσως οὐ τοὺς ἡμιόνους λέγει, ἀλλὰ τοὺς φύλακας. *Aristot. de Poëtic.* c. 25. Male, cum κύνας ἀργοὺς statim deinceps addat Poëta.

Ver. 51.——βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς,] *Al.* ἀφιεὶς; quod perinde est; ex arcu scilicet *emisit*, in populum *immisit*. Verum quâ ratione vocabulum hoc, βέλος, et similia, syllabam posteriorem producant, ne *perpetuo* dicendum sit, *semel* hîc diligentius exponam.

Primo igitur, syllaba *producta* dicitur, quæ tempore *duplici* effertur, ac *brevis;* sive quæ *duarum brevium* tempus pronuntiando explet. Itaque η, quoniam valet εε; et ω, quoniam valet οο; (quod et de ᾱ, ῑ, ῡ, similiter intelligendum est, ubi naturâ sunt longæ, ut in vocibus δευτέρᾱ, τῑμὴ, νῑκᾷν, ψῡχὴ, ὄμνῡμι, ὄμνῡ, στόρνῡ, δαίνῡ, et similibus,) semper necessa-

Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο·

rio producuntur; nisi quum, propter Vocalem sequentem, *altera* ex *componentibus* (ut ita dicant) *Vocalibus* elidatur; adeoque τείχη, exempli gratiâ, τείχε' efferatur; et χρυσῷ ita pronuntietur, ac si χρυσὸ scriptum esset.

2. Quemadmodum *duplici Vocali*, ῆ, ῴ, ᾱ, ῑ, ῡ; sic et *duplici* itidem *Consonante* fit syllaba necessario longa; ut φλὲψ, quod est φλὲβς; et φλὸξ, quod est φλὸγς; et σαρξ, quod est σάρκς.

3. Syllaba naturâ brevis, ut κὸς, in *Consonantem* desinens, sequente *aliâ Consonante*, sive in *eodem* vocabulo, sive in *alio*, fit itidem, *positione* istâ, necessario longa; ut, Κόσμος γάρ—.

4. Syllaba naturâ brevis, in *Vocalem brevem* desinens, sequentibus in *eâdem* voce *Consonantibus duabus, ut* τέ-κνον, φιλότε-κνος, ἄτε-κνος, (quæ in *oratione soluta*, ut ex Scriptorum Tragicorum et Comicorum *Iambis* constat, semper corripitur;) in heroico carmine, propter *positionem* istam, (sicuti in Latinis vocabulis, *tenebræ, volucris*, et similibus,) produci potest.

5. Syllaba naturâ brevis, in *Vocalem brevem* desinens, ut τὲ; *vocabulo proxime sequenti*, a *duabus Consonantibus* incipiente; propter istam *positionem* itidem produci potest; ut,—Τάς τε τρεῖ ἐσσύμενὸς περ.

6. *Ultima* cujusque versûs syllaba, qualiscunque ea sit naturâ, et a qualicunque incipiat Versus sequens; non (ut Grammatici loquuntur) *communis*, sed semper necessario *longa* est; propter *Pausam* istam, quâ, in fine versûs, syllabæ ultimæ pronuntiatio necessario producitur. Atque hinc (ut id obiter moneam) apparet, quamobrem in solo versu *Anapæstico* syllaba *ultima*, vel *Vocali longâ*, vel *Consonantium concursu*, producatur necesse sit. Pes nimirum *Anapæstus*, qui a syllabis brevibus incipiens in longam desinit, graviorem in *ultimâ* syllabâ, quam pedum alius quivis, pronuntiandi ictum excipit. Quam ob causam pausa ista, qua omnis in universum versus finitur, in hoc uno versûs genere minor æquo fuerit, nisi vel ultima syllaba sit etiam alias longa, vel sententia ipsa simul cum versu finiatur. Hanc versûs *Anapæstici* proprietatem primus et solus Recentiorum observavit longè omnium doctissimus *Rich. Bentleius*. Videtur tamen hoc non ignorâsse Scholiastes in *Æschylum;* qui ad versum istum, *Pers.* 591. [ἄρξονται, βασιλεία·] Τὰ τοιαῦτα πάντα κτητικὰ (inquit) μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ· quod *isto in loco* notari ab eo non potuit, qui ultimam cujusque versus syllabam *communem* crederet.

7. Non modo in fine *Versus* aut *Sententiæ*, sed etiam in fine *Vocis*, propter *Pausam* qua vox finitur, syllaba alioqui brevis produci potest; ut, βελὸς ἐχεπευκὲς—. quod scilicet ita fere pronuntiabatur, ac si scriptum fuisset, *beloss*. Etenim *Græci* plenius et productiori spiritu, quam *Romani*, syllabas singulas efferebant; id quod ex eo liquet, quod *Græci* Vocales etiam *breves*, in diversis vocabulis concurrentes, *sæpius* non elidant; cum *Romani* non *breves* modo, sed et *longas semper omnes*, et *Consonantem* insuper *m*, et olim *s*, quoque eliderent.

8. Fit hoc præcipue in *Cæsurâ*, quia major eo incidit pronuntiationis ictus. Fieri tamen potest etiam *extra Cæsuram*, si *Consonans* sit naturâ *durior* et *duplicari* solita, vel *Vocalis* sequatur *aspirata;* ut, Αὐτάρ οἱ Προῖτος—. Nam,

9. Et propter Consonantem *asperiorem*, quæ *quasi duplex* efferri solita sit, syllaba alioqui brevis, etiam *non in fine vocis*, produci potest; ut, Ἆρες, Ἄρες, Βροτολοιγὲ,—. Est enim litera ρ pronuntiatu asperrima, et facillime duplicatur: ut ῥέω, ἔῤῥεον.

10. Et propter Vocalem *Aspiratam* in voce proximâ sequentem, ultima præcedentis produci potest. Spiritus enim *asper* sæpe tanquam *Consonans* pronuntiabatur, vel tanquam *Æolicum Digamma;* ut,—φιλὲ ἑκυρὲ, δεινός τε. Legebatur fere, tanquam si scriptum fuisset, φιλὲφφ ἑκυρὲδ δεινός τε.

11. Quin et *Diphthongi* quædam, etiam *sine spiritu aspero*, fere tanquam *duplices Consonantes* efferebantur; ut, Πρὸς οἶκον Πηλῆος—. Videntur enim οἶκος, οἶνος, pronuntiatæ fuisse, *Wicus, Winus;* unde Latinæ, *Vicus, Vinum;* et ex οἷ, facta est Latina, *sui*. De ἀθάνατος, Πριαμίδης, et similibus, primam producentibus, vide *propriis in locis*. Et siqua sint adhuc rarius occurrentia, de his etiam *suis in locis* dicetur.

12. Quam itaque *Poëticam* vulgo appellant *Licentiam*, ea omnis in *hoc uno* consistit, (non ut syllabarum Quantitates confundantur promiscue atque ἀλόγως; quod est per absurdum; sed) ut Syllabæ *naturâ Breves*, certâ quadam *Positione*, fiant *productæ*. Non utique *hæ* quidem Omnes, neque Omni in Positu, sed certâ quadam hac constanti ratione; sicuti supra est expositum. Alias enim Syllabæ *Breves*, et maxime quæ in *Nominibus* sint *Casuum*, in *Verbis* utique *Temporum Personarumque* characteristicæ; (ut ἅρμᾰτος, λύσᾰτε, ὄμνῠμεν, ζεύγνῠμεν, ὄμνῠμαι, ζεύγνῠμαι, κῠρεῖν, κρῐνεις, κρῐνοῦμαι, μαρτῠροῦμαι, μαρτῠρήσομαι; horumque Derivata, κρῐσις, κρῐτής, μάρτῠρες, et similia;) *produci* omnino non possunt. Quæ autem Syllabæ *naturâ* sunt *Longæ*, in his omnibus *Licentia* apud Principes Poëtas *nunquam* prorsus est *ulla*. Nam ut νῑκη, τῑμή, ψῡχή, χρῡσὸς, horumque Derivata et Composita omnia; item, ut ὄμνῡμι, ζεύγνῡμι, ὄμνῡ, ζεύγνῡ, et similia; vel ut κῦρα, κῦριος, κρῑνω, κρῑνομαι, ἐκρῑνόμην, μαρτῡρομαι, ἐμαρ-

Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν·
Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
Ἢ καὶ ὀνειροπόλον, (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν·)

τῡρόμην, et similia, in præsentibus et imperfectis (*vide infra ad ver.* 338;) ut hæc, inquam, et hujusmodi *corriperentur*, nullâ unquam licuit *Licentiâ*.

13. Nam quòd apud *Doricos* Scriptores legamus τᾰς αὐτᾰς, τοὺς ᾰνθρωπους, τᾰς βουλᾰς; et apud Scriptores tum *Doricos*, tum *Atticos*, κᾰλῶς, κᾰλοὺς, et similia; qualia apud *Homerum* nusquam reperiuntur; (*vide infra ad β'*, *ver.* 43;) hoc utique non *Licentia* est Poëtica, sed *aliâ* nimirum *linguâ* loqui.

Ver. 54.—ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς· Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ—] Recte Scholiastes: Ἀχιλλεὺς γὰρ Χείρωνος ὢν μαθητὴς, καὶ τὴν ἰατρικὴν σαφῶς ἐπιστάμενος, ————. ἐπεὶ, Τίνος ἕνεκεν Νεστωρ, ἢ Ὀδυσσεὺς, ἢ Μενέλαος, οὐδενὸς ἔλαττον τῶν Ἑλλήνων φροντίζοντες, οὐ ζητοῦσι τὸ αἴτιον τῆς νόσου;

Ver. 55. Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ]

Hìc mentem Æneæ genitrix pulcherrima misit. *Æn.* XII. 554.

Ver. 56.——ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.] Qui istud ῥα omiserit, vel alio quovis expletivo mutaverit; sentiet is demum, Tempori isti imperfecto, ὁρᾶτο, nescio quid ex voculâ illâ accrevisse *diuturnitatis*. "Cur *hosce*," (inquit *Quintilianus*, l. 9. c. 4. quum voculâ illâ quodam in loco apte usus esset *Cicero*,) "potius quam *hos?*—Rationem fortasse non "reddam; sentiam esse melius.—Ita ut audio, hoc Animus accipit, *plenum* sine hac "geminatione non esse." Vide infra ad β', 158. Sed et istud ῥα, quoniam deductum est scilicet (non ex ῥεῖα, sed) ex ἄρα, vim habet porro in sententiâ cum eo quod præcessit (πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαὶ) connectendâ: Ὅτι ῥα (ὅτ' ἄρα) θνήσκοντας ὁρᾶτο, "*quoniam* "*utique morientes videbat.*" Vide infra ad έ, 858; et ad θ', 558.

Ver. 57.—ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν,] Τοῖς βασιλεῦσι βουλευτήριον ἦν ἐκ τῶν κρατίστων·—καὶ οὐχ, ὥσπερ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, αὐθάδεις καὶ μονογνώμονες ἦσαν αἱ τῶν ἀρχαίων βασιλέων δυναστεῖαι. *Dion. Halic. Antiq. Rom. lib.* 2. *p.* 86. Vide infra ad *ver.* 238.

Ibid.—Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν—, Τοῖσι δ'—] *H. Stephanus*, quem hìc secutus est *Barnesius*, "*Scribere* (inquit) non dubitem τοῖσίδ' con"junctim, quum significet τούτοις, id est "τοῖσδε, non τούτοις δέ." Sed errat, ut opinor, Vir doctissimus. Est enim alterum illud δὲ, repetitio prioris non inelegans; quomodo et *Latine* recte dicitur; "*Cum autem*—, *tum vero*—." Vide infra ad γ', 200; et ad θ', 160.

Ver. 58.—πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Epitheta hujusmodi, ex *singulari* aliquâ corporis animive dote desumpta, sunt quasi *Agnomina* personarum propria; quamobrem ineptiunt plane, qui *Achillem* tam in concilio quam in campo πόδας ὠκὺν appellatum, vitio vertant Poëtæ. *Euripides*, etiam in Tragœdiâ, ubi elocutio *Sermoni* propior est, eodem utitur Epitheto;

Ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας,
Ἀχιλλέα· *Andromach. ver.* 1236.

Ver. 59. Ἀτρείδη, νῦν] Totum hujus et sequentis Orationis artificium eleganter et particulatim detexuit *Dionys. Halicarn. in libro qui inscribitur* Τέχνη, c. 9. Ἴδωμεν οὖν τοὺς εκατέρων λόγους, πῶς ἔχουσι δὶ ἀλλήλων, καὶ πῶς τὸ εὐπρεπὲς ἔχουσιν, οἱ μὲν τοῦ Ἀχιλλέως ἐν βαθύτητι ζητήσεως· οἱ δὲ τοῦ μάντεως ἀσφαλεία πρὸ τῆς ἀποκρίσεως. "Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε, "*etc.*" Totus locus lectu est dignissimus.

Ibid.—ἄμμε παλιμπλαγχθέντας] Si ἄμμε hìc, ut plerique arbitrantur, *duale* sit; tum hoc ait Achilles, "*utrumque nostrum cum* "*exercitibus*, etc." Vide infra ad *ver.* 566. Verum ego quidem existimo, quâ analogiâ ex ἡμῖν fit ἄμμι, eâdem ex ἡμεῖς et ἡμᾶς fieri ἄμμε in *plurali;* ut recte Scholiastes; Ἄμμε, ἡμᾶς. Αἰολικῶς.

Ver. 62.——ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν,— Ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο]

—ad oraclum Ortygiæ Phœbumque—:
Quem fessis finem rebus ferat, unde laborum
Tentare auxilium jubeat. *Æn.* III. 143.

Cæterum de vi voculæ δὴ, vide infra ad β', 158.

Ver. 63.—καὶ γάρ τ' ὄναρ] "Γάρ τε, pro "γὰρ," (inquit *H. Stephanus*,) "passim alibi

Ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴ τ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης·
Αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
Βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῒ φίλε, μυθήσασθαι
Μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὄμοσσον,
Ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

"invenitur." Sed non vacat istud, τέ. Nam, καὶ γάρ τ' ὄναρ, id est quod Latinè dicitur, *nam et Somnium quoque.*

Ver. 64.—εἴποι, ὅ, τι τόσσον] Ita omnino legendum; uti recte scriptum est in editione *Scherpezælii* cum Scholiis *Moschopuli.* Al. ὅτι τόσσον.

Ver. 66. Αἴ κέν πως.] Turpissime hæc vertit Barnesius, "*AUT si forte*" etc. Ac si *trimembris* esset sententia, ἔιτ' ἄρ'—, ἔιθ'—, αἴ κέν πως. Atqui hoc ait Achilles: "*Si* "*forte (postquam intellexerimus utrum* "*ob—, an ob—, iratus sit,) velit*, etc."

Ver. 67. Βούλεται ἀντιάσας,] Qui *Prosodiæ* student observare poterunt, ἀντιάσας, hoc in loco, non ab ἀντιάω esse posse, sed ab ἀντιάζω. Quæ enim in αω *purum* desinunt, vel in ράω purum impurumve; ea omnia (ni fallor) penultimam istam et in *aoristo* et in *futuro* semper producunt; ut ἀράομαι, βιάω, βοάω, γοάω, δράω, [unde non modo δρᾱσω, sed et δέδρᾱκα, δέδρᾱμαι, etc. *Aristoph. Avib. ver.* 13; et *Pace, ver.* 1039.] ἐάω [de qua vide ad Δ, *ver.* 42,] ἐγγυάομαι, θεάομαι, θηράω, ἰάομαι, ξυράω, ὁρὰω, πειράω, φθειριάω, φυράω, φωράω. χράω, ψωριάω, et similia. Κερᾰσας est a κεράννυμι, similiter ut πετᾰσας a πετάννυμι. Ἠρᾰσάμην est ab ἔραμαι vel ἐράζομαι. Περᾰσῃ videtur esse a πιπράσκω, *vendo;* unde πέπρακα, πράσω, πράσῃ, περᾰσω, περᾰσῃ, περᾰσας. Nam quæ deducta sunt a περάω, *transeo;* ut περᾱσω, quod est Ionicum περήσω; et ἐπερᾱσαν, quod est Ionicum ἐπέρησαν; hæc etiam in Tragicis Comicisque Scriptoribus, (ubi elocutio *Sermoni* propior est, et nec dialectorum varietas nec poetica illa literarum geminatio, ἐπέρασσαν, περάσσας, multum licita est), *penultimam* producunt.

Ὕδωρ τε, ποταμοῦ σῶμα, διεπεράσαμεν· *Chæremon.* Tragicus apud *Athenæum, lib.* 2. *p.* 43. Et,

Κνήμην τε διεπερᾶσεν Ἀργεῖον δόρυ.
Eurip. Phæniss. 1403.

Quæ in αω desinunt nec *puro*, nec præcedente ρ, eorum nonnulla (quanquam pauca) aliam sequuntur analogiam; ut γελάω, γελᾰσω, ἐγελασα. σπάω, σπᾰσω, ἔσπᾰσα. Vide infra ad ζ', 434.

Ver. 70. Ὃς ᾔδη τὰ τ' ἐόντα,]

——Novit namque omnia vates,
Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur. *Virg. G.* IV. 392.

Simplicior paullo et venustior hîc *Homeri* elocutio: nam istud, *ventura trahantur*, minus facile est quam τὰ ἐσσόμενα. Cæterum de productâ syllabâ, ὃς; item Διῒ, *ver.* 74; et Ἀπόλλωνος, *ver.* 75; et θεοπρόπιον, *ver.* 85; vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 74.—κέλεαί με—ἄνακτος.] "Malim" (inquit *Henr. Stephanus*) "post ἄνακτος "notam *Interrogationis.*" Judicet Lector.

Ver. 75.—ἑκατηβελέταο ἄνακτος.] Apollo, sive Sol, "inde (inquit *Macrobius*) ἑκηβόλος "et ἑκατηβόλος dictus, ἕκαθεν τὰς ἀκτῖνας "βάλλων, e longissimo altissimoque radios "in terram usque demittens;" lib. I. c. 17. "ut per *Sagittas* intelligatur vis emissa "radiorum." *Ibid.* Vide supra ad *ver*, 43.

Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,
Ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Θαρσήσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα·
Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διῒ φίλον, ᾧτε σὺ, Κάλχαν,
Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
Συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς,
Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων·
Οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης·
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,

Ver. 82. Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον,] *Aristoteles*, hunc versum citans, *Rhetoric.* l. 2. c. 2. ἀγανακτοῦσι γὰρ, inquit, διὰ τὴν ὑπεροχήν. Similiter *Euripides*, *Med. ver.* 119.

Δεινὰ τυράννων λήμματα, καί πως
Ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι.

Hoc est: "*Terribiles sunt Regum animi; quippe raro admodum cedere, plerumque dominari soliti, difficulter iras deponunt.*" Quod ideo hîc affero, quia in *Latinis* quas viderim versionibus sententiam hujus loci, voce ἀρχόμενοι male intellectâ, penitus turbatam observârim; quanquam *Græcum* Scholiasten non videtur ex toto fugisse. Et quoniam loci hujusce incidit mentio, lubet hic in transcursu turpissimam mendam in præcedente *ver.* 106 notare,

Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον.

"Videtur legendum, αἰρόμενον;" inquit doctissimus *Canterus*. Rationem autem emendationis non adjecit. Recentiores *Euripidis* Editores, neglectâ istâ emendatione, retinuerunt ἐξαιρόμενον· scilicet quia recte et Græce dicitur, ἐξαιρόμενον ἐξ ἀρχῆς. At vero ideo necesse est ut αἰρόμενον legatur, non quod ad *constructionem grammaticam*, sed quod ad *versum* nimia sit ista syllaba ἐξ, metrumque jugulet. Est enim versus anapæsticus ex quatuor pedibus,

Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς αἰρόμενον.

Ver. 83.—φράσαι,] Vide infra ad *ver.* 140.

Ver. 84. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος] Quod *Martialis* de *Homero* jocose ad epigrammatis facetias, id nuperus scriptor Gallicus *Rapin* serio annotavit. "*Les Transitions, qui doivent par leur caractere estre fort variées, pour desennuyer le lecteur, sont toutes semblables dans la plus grande partie de son ouvrage.*" *La Compar. d' Homere et de Virg. ch.* 10. At vero erant hæc omnino simplicissime et sine ornatu dicenda, ut raptim ac velut in transitu legendi percurrerentur.

Ver. 86. Οὐ μὰ γὰρ] Non hîc πεπλεόνακε τὸ "οὐ," ut ait *Scholiastes;* sed significanter admodum, et maximâ cum vi, iteratur. Οὐ γὰρ, μὰ τὸν Ἀπόλλωνα, οὔ τις—.

Ibid.—ᾧτε σὺ, Κάλχαν,] Recte in vocativo, Κάλχαν. Est enim nominativus, plenis notis exaratus, Κάλχανς; quanquam in hoc nomine, et in similibus, respuit istud ν linguæ Græcæ ratio, semperque scribitur, Κάλχας.

Ver. 90.—οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα] Quam ferociter hoc, et personæ *Achillis* convenienter!

Ver. 91.—Ὃς νῦν—εὔχεται] Et istud νῦν, et εὔχεται, aptissime ad minuendam *Agamemnonis* auctoritatem.

Ver. 92.—τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα.]

Ille hæc, depositâ tandem formidine, fatur. *Æn.* II. 76.

Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
Ἦτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην·
Κάλχαντα πρώτιστα, κάκ' ὀσσόμενος, προσέειπε·
Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας·
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν Ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἕθεν ἐστὶ χερείων,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἄρ φρένας, οὔτε τι ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος

Ver. 102.——εὐρυκρείων] "Late tyrannum:" *Horat.* "Late regem." *Virg. Æn.* I. 25.

Ver. 103.—φρένες ἀμφιμέλαιναι] Hoc est quod aiunt Latini: *atrâ bile percitus.*

Ver. 104.——ὄσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐικτην·]

Stant lumina flammâ. *Æn.* VI. 300.
—totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis. *Æn.* XII. 102.

Ver. 105.—ἀνέστη—, Κάλχαντα—προσέειπε·] Constructio hæc Asyndetos irâ excandescentem significanter indicat.

Ibid.—κακ' ὀσσόμενος προσέειπε.]

Surgit, et his onerat dictis, atque aggerat iras. *Æn.* XI. 342.

Cæterum de voce κακοσσόμενος, ita *Porphyrius:* Οὐ κακῶς ὑποβλεψάμενος·—ἀλλὰ—ἐστὶν Ὄσσα, ἡ θεια φήμη·—"μετὰ δέ σφισιν "ὄσσα δεδήει, Ὀτρύνουσ' ἰεναι, Διὸς ἄγγελος." [Il. β', 93.]—Ἀπὸ τῆς Ὄσσης πεποίηται τὸ Κακοσσόμενος, ἤ τοι ὡς κακόμαντιν αὐτὸν ὀνειδίζων.—"Οὐ μὲν γὰρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω." [Il. ώ, 172.]—τουτ' ἔστιν, οὐ κακὸν κληδονιζομένη. *Quæstión. Homeric.* 16.

Ver. 106. Μάντι κακῶν,] "Infelix vates—:" *Æn.* III. 246.

Ibid.—τὸ κρήγυον] Ἀντιτιθέντος, οὐ τῷ ψεύδει, ἀλλὰ τῷ κακῷ, τὸ κρήγυον.—Ἔστι δὲ κρήγυον, τῷ κέαρι ἡδὺ καὶ προσηνές· ὃ ταὐτὸν τῷ θυμῆρες. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 16.

Ver. 106, 107, 108.—οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον—. Αἰεί τοι τὰ κάκ'——. Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω] Recte hîc observatum, Poëtam optime *personæ* serviisse, dum irâ vehementer commotus rem eandem hoc modo *ter* repetat. Cæterum quâ ratione vox εἶπας, in *ver.* 108, ultimam producat, vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 114. Κουριδίης ἀλόχου.] [jugârat
Cui pater intactam dederat, primisque
Ominibus——— *Æn.* I. 348.

Ver. 117.] Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.] Οὐκ ἔχει ὑψηλόν τι καὶ σεμνὸν ὁ λόγος—. Τινὲς δὲ οὕτω θεραπεύουσι τὸ νόημα· Βούλομαι σόον εἶναι τὸν λαόν· ἢ, εἰ μὴ τοῦτο γένηται, ἀπολέσθαι ἂν βουλοίμην αὐτός. *Eustathius in locum.* Similiter et *Scholiastes.* Mihi tamen magis arridet simplicior illa et vulgaris expositio: *Cupio equidem populum omni ratione salvum esse, et nequaquam mei causâ perire.*

Ver. 118. ἑτοιμάσατ',] Vide infra ad *ver.* 140.

Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Μηδ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Κλέπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
Ἧσθαι δευόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι.

Ver. 120.—ὅ μοι] Vide infra ad *ver.* 537.

Ver. 121. Τὸν δ' ἠμείβετ'] Male hîc et in similibus, *alieno* in loco, edidit *Barnesius* Τόνδε, pro Τὸν δὲ; quod semel atque iterum monuisse satis sit.

Ver. 123. Πῶς γάρ τοι] "*Inique præmium* "*postulas: Qui E N I M fieri potest, ut* etc.?" Vide infra ad έ, 22.

Ver. 124. Οὐδέ τί πω] Scribi potest vel οὐδέ τί πω, vel οὐδ' ἔτι πω.

Ver. 126.—παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν·] *Omnia iterum in unum conferre, ut aliâ denuo portione dispertiantur.*

Ver. 128.——αἴ κέ ποθι Ζεὺς Δῶσι]

Si vero capere Italiam, sceptrisque potiri,
Contigerit victori, et prædæ ducere sortem.
Æn. IX. 267.

De hoc loco *Plutarchus:* Ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μὲν (inquit) ὑφίετο τῷ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν λέγων, "Αἴ κέ ποθι Ζεὺς Δῶσι, etc." *Lib. de Sui Laude.* Vide infra ad β', 228.

Ver. 131.—θεοείκελ'] Τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σῶφρον,—ὃ δὴ καὶ Ὅμηρος ἐκάλεσεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον, Θεοειδές τε καὶ Θεοείκελον. *Plato de Republ. lib.* 6. Liquet tamen apud Poëtam, θεοείκελος, ἀμύμων, et similia, non virtutibus exornatum *omnibus*, sed *unâ quavis* sive *Animi* sive *Corporis* dote *præcellentem*, perpetuo significare.

Ver. 133. Ἦ ἐθέλεις] *Al.* Ἦε θέλεις.

Ver. 135—137. Ἀλλ' εἰ μὲν—. Εἰ δὲ—. "*Si dabunt, bene est ; sin minus*, etc." Ea scilicet est Græcæ linguæ ratio, ut, in hujusmodi sententiis, membri prioris Apodosis (καλῶς ἔχει,) semper fere reticeatur; idque elegantissime; *Aristoph. Plut. ver.* 468—κἂν μὲν ἀποφήνω,—· Εἰ δὲ μὴ,—Alia exempla plurima, ex iis qui tum *astrictâ* tum *solutâ* oratione scripserunt, videas apud *Henr. Stephanum* in Annotatis ad *Xenophontem*, p. 39; et *Kusterum*, in locum citatum *Aristophanis;* et *Eustathium* in hunc locum *Homeri.* Vide et infra ad *ver.* 340.

Ver. 137. Εἰ δὲ—ἐγὼ δὲ] Vide supra ad *ver.* 57.

Ver. 139. Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι.] Fuerunt apud Veteres, qui totum hunc versum *suppositum* existimârint. Et *possit* quidem, licet *non inelegans*, sine sententiæ dispendio abesse. *Domina Dacier* hoc modo interstinguit:

Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι·
Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος,
Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι. Sed et Vulgati recte se habent.

Ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις.
Νῦν δ᾽ ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐς δ᾽ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ᾽ ἑκατόμβην
Θείομεν, ἂν δ᾽ αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἠὲ σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ᾽ ἀνδρῶν,
Ὄφρ᾽ ἡμῖν Ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὤ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν,
Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ᾽ ἤλυθον αἰχμητάων
Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
Οὐ γὰρ πώποτ᾽ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
Οὐδέ ποτ᾽ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντ᾽· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα·
Ἀλλά σοι, ὦ μεγ᾽ ἀναιδὲς, ἅμ᾽ ἑσπόμεθ᾽, ὄφρα σὺ χαίρῃς,

Ver. 140.——*μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις*] Quid sibi velint Græcæ Grammaticæ Scriptores plerique, prorsus nescio; qui hanc commenti sunt regulam; "*Penultima Futuri* "*primi* *SEMPER longa, nisi in* quartâ "*conjugatione*," (quam alii "*quintam*" appellant;) in qua scilicet ultima circumflectitur, ut τεμῶ, κρινῶ, et similia. Et tamen *innumeræ* sunt voces, *aliâ* conjugatione, scilicet in άζω et ίζω desinentes, quarum e contrario (nescio an non *omnium polysyllabarum*, nisi quæ *duplicem* habent formandi rationem, ut πειράζω et πειράω, πειρᾶσω; ἀνιάζω et ἀνιάω, ἀνιάσω;) *penultima illa* tam *Futuri primi*, quam Aoristi, *SEMPER corripitur*; ut φράζω, ἁρπάζω, γουνάζομαι, ἐργάζομαι, ἀκοντίζω, ὁπλίζω, *etc.*

Κεῖθεν δ᾽ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι.——
Iliad. ό, 234.
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ—ρ', 62.
Καί μιν γουνάσομαι——————ά, 427.
———καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. δ', 496.
Δόρπον θ᾽ ὁπλισόμεσθα— *Odyss.* μ', 292.
Μείζονι θυμῷ τί ποτ᾽ ἐργάσεται;
Euripid. Medea, 108.
Ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω.
Hecuba, 1180.

Sed exempla in singulis Poëtarum omnium paginis occurrunt. Vide infra ad ζ', 434.

Ver. 141.——ἅλα δῖαν,] *Mare magnum.* Quicquid enim *quavis* de causâ *eximium* est, δῖον appellatur.

—" per mare magnum;" *Æn.* V. 628.

Sic *Odyss.* γ', 153, quod est, ἅλα δῖαν; ibidem, *ver.* 158, dicitur μεγακήτεα πόντον. Similiter, *Odyss.* έ, Λακεδαίμονα δῖαν, explicat Scholiastes, μεγάλην.

Ver. 142.—ἐρέτας ἐπιτηδὲς] *Remigum quod sufficiat.*

Ver. 151. Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι,] Exponunt plerique, *insidias locare*, quia nimirum *Demosthenes* dixerit, ἐν ὁδῷ καθελών. Verum ex eo quod, ἐν ὁδῷ καθελὼν, *insidias* indicet, ex vi scilicet verbi καθελὼν, non utique efficitur ut, ὁδὸν ἐλθέμεναι, itidem indicet *insidias*. Recte igitur *Eustathius*: Δύναται δὲ καὶ ἄλλως "ὁδὸς" πλατυκώτερον λέγεσθαι, etc.

Ver. 152. Οὐ ΓΑ'Ρ ἐγὼ] "*Quomodo quis*" *quam tibi lubens obsequatur*, cum eos tam " malè accipias, qui *tui solius* causâ bellum " gerant? *Non ENIM ego Trojano*" *rum*, etc." Vide infra ad έ, 22.

Ver. 153.—μαχησόμενος· ἐπεὶ] Quâ ratione, μαχησόμενος, hîc ultimam producat, vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 156.—μάλα πολλὰ μεταξὺ Οὔρεά τε]

Longa procul longis via dividit invia terris. *Æn.* III. 383.
Innumeri montes inter me teque, viæque,
Fluminaque et campi, nec freta pauca, jacent.
Ovid. Trist. lib. 4. *Eleg.* 7.

Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε, κυνῶπα,
Πρὸς Τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις·
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
Ὧ ἔπι πολλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' ὀΐω,
Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
Λίσσομαι, εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
Οἵ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων·

Ver. 163. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον] "*Nunquam* "*ego præmium tuo æquale habeo;* neque *tum* "mihi æquale dandum postulo, *cum excisa erit* "*Troja.*" Quare nihil opus ut, Τρώων πτολίεθρον, reddatur, "*Trojanorum urbs aliqua;*" quomodo verterunt *Barnesius* & Dna. *Dacier.*

Ver. 167.——ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε] *Parvum quidem; at quod ægerrime tamen feram, ut mihi vi abripiatur. Parvum* appellat, non quod ipse *Briseïda* parvi faceret, sed quod *Agamemnoni* semper obtingeret amplior et uberior præda. Quare insulsus plane est *Terrassonus*, qui hoc appellat "*une épithète ri-*" "*dicule.*" Dissertat. sur l'Iliade, Part IV. Chap. 3.

Ver. 170.—οὐδέ σ' ὀΐω, Ἐνθάδ' ἄτιμος—ἀφύξειν.] Sunt qui, ἄτιμος, non ad ipsum *Achillem*, sed ad *Agamemnonem*, hîc referant. Quod si fiat, erit constructio dura admodum, & ἀνακόλουθος. Ac si dicas; "*neque te puto* "*—divitias hîc inhonoratus assequaris.*" Quod etsi linguæ Latinæ ratio haud ferat, reperitur tamen interdum apud Græcos constructio non ita multum absimilis. Supra, *ver.* 77; quod Latine dicas, "*Jura te mihi lubentem* "*opitulaturum;*" Græce est, et constructione quidem non inusitatâ, ὄμοσσόν μοι πρόφρων ἀρήξειν. Similiter, infra, *ver.* 397; quod Latine dicas, "*Aiebas solam te avertisse per-*" "*niciem;*" Græce est, ἔφησθα Οἴη λοιγὸν ἀμῦναι. Rarius est, quod occurrit, β', 350—353; Κρονίωνα—Ἀστράπτων ἐπιδέξι. Quem locum vide. Sed satis hîc constat sententia, si constructione simplicissimâ, ἄτιμος, jam ad ipsum *Achillem* referatur: "*Neque te puto,* "*hîc inhonoratus quum sim, divitias et opes* "*collecturum.*" Fuerunt tamen qui et hoc modo verterent: "*Neque tibi* [tui causâ] "*volo hîc, inhonoratus quum sim, divitias* "*opesque* meas *profundere.*" Sed simplicior est interpretatio prior: et ἀφυξείν multo aptius significat, *exhaurire arripiendo*, quam *profundendo.*

Ver. 173. Φεῦγε μαλ',] Recte hîc *Eustathius.* Ἀχιλλέως εἰπόντος, "ἄπειμι Φθίηνδε," ὁ Ἀγαμέμνων ἀστείως ἀντιλέγων φησί· "φεῦγε "μάλα," *etc.*

Ver. 174.——πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, Οἵ κέ με τιμήσουσι·]

Non erit auxilio nobis *Ætolus*, et *Arpi?*
At *Messapus* erit, felixque *Tolumnius*, et quos
Tot populi misère duces; nec parva sequetur
Gloria delectos *Latio.*— *Æn.* XI. 428.

Ver. 175.——μητίετα Ζεύς.] Μητίετα, non *Vocativus* pro *Nominativo;* quod est absurdum: (Quorsum enim, obsecro, *aliud dixisse* Scriptorem accuratissimum, *aliud voluisse?*) Sed revera *Nominativus* est, ex linguâ *Æolicâ* et *Bæoticâ*, vel (ut alii existimant) *Macedonicâ;* unde deinceps *Latine* factum est, *Poëta, Cometa, Athleta,* & similia.

Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
Οἴκαδ' ἰὼν, σὺν νηυσί τε σῇς καὶ σοῖς ἑτάροισι,
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε.
Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τὴν μὲν ἐγὼ, σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι,
Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
Ὣς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ'· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἢ ὅγε, φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίξοι,
Ἠὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε Θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε·
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,

Ver. 178. Εἰ μάλα—. Οἴκαδ' ἰὼν,] Vide supra ad *ver.* 105.

Ver. 180. Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε·] Similiter *Virgilius:*

Illâ se jactet in aulâ
Æolus, et clauso ventorum carcere regnet. *Æn.* I. 144.

Ver. 184.—Βρισηΐδα—τὸ σὸν γέρας·] Vide infra, *ver.* 366: et β', *ver.* 690.

Ver. 185. Αὐτὸς ἰὼν] Satis *ineptum* est et *puerile*, quod de hoc versu annotat *Plutarchus;* omnes orationis partes, utique *nomen*, *pronomen*, *verbum*, *etc.* in hoc uno versu contineri. *Quæstiones Platonicæ sub finem.*

Ver. 188. Ὣς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ'.]

Talibus Alecto dictis exarsit in iras. *Æn.* VII. 445.

Talibus exarsit dictis violentia Turni. *Æn.* XI. 376.

Ver. 189. Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,]

Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,
In partesque rapit varias.—*Æn.* IV. 285.

Nunc huc ingentes, nunc illuc pectore curas
Mutabat versans——— *Æn.* V. 701.

Cæterum duo MSS., a *Barnesio* citati, legunt μερμήριζεν. *Plutarchus* etiam, in *Coriolano*, citat μερμήριζεν; quæ forte verior lectio.

Ver. 191.———ἐναρίξοι,] *Al.* ἐναρίζοι.

Ver. 193. Ἕως δ] Pronuntiabatur raptim legentibus, ac si scriptum fuisset, *ὥσω vel ὥσεο.*

Ibid.—*κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,*]

—mentem animumque. *Æn.* VI. 11.

Ver. 194. Ἕλκετο δ' ἐκ———, ἦλθε δ'] Vide supra ad *ver.* 57.

Ibid.—ἦλθε δ' Ἀθήνη Οὐρανόθεν·] Ἡ φρόνησις, Consilium prudentius; "*potior sententia,*" *Æn.* IV. 287.—"ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ," *Odyss.* ψ', 260——"ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων," *Odyss.* τ', 10.—Ἐπιγνοὺς δ' εἰς οἷον κακὸν προκυλισθῆναι παρὰ μικρὸν ἔμελλεν, ὡς ἡνίοχον εὐλαβήθη τὸν ἐφεστῶτα Νοῦν· *Heraclid. Pontic.* Ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀχιλλέως, τὸν λογισμὸν τῳ θυμῷ μαχόμενον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπῇ διανοούμενον,—τὴν φρόνησιν ἐπικρατοῦσαν πεποίηκε· τοῦτο γὰρ αὐτῳ ἡ ἐπιφάνεια τῆς Ἀθηνᾶς βούλεται. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, *c.* 15. Vide infra ad β', 169; & ad δ', 92: & ad ή, 29.

Ver. 197.——κόμης ἕλε Πηλείωνα,]

————refulsit
Alma parens, confessa Deam; dextrâque prehensum
Continuit——————— *Æn.* II. 590.

Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο.
Θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτ' αὖτ', Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
Ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀΐω,
Ἧς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τεὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἧκε Θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
Ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί·
Ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣς γὰρ ἄμεινον.
Ὅσκε Θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε

Ver. 198. Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο.]

——————Ὀδυσῆϊ φανεῖσα,
Οὐ δ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν.
Odyss. π', 160.

Ver. 199.—μετὰ δ' ἐτράπετ',] Notandus hîc maxime proprius vocis Mediæ usus; *Retro se convertit.* Vide infra ad γ', 141.

Ver. 201.——ἔπεα πτερόεντα]

——————*verbis*
Quæ tuto tibi magna *volant*——————
Æn. XI. 380.

Ver. 202.—αἰγιόχοιο Διὸς] *Ægidem habentis Jovis.* Sunt qui vertant, *a caprâ nutriti.* Vide *Scherpezælii Notas* editas cum *Moschopuli* Scholiis in *lib. Iliad.* ά et β'. Meminit itidem et *Eustathius.* Vera autem prior interpretatio: vide infra, δ', 167; et έ, 736, *etc.*

Ibid.—εἰλήλουθας;] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 203.—ἴδῃς,] *Al.* ἴδῃ. Quod perinde est.

Ver. 206.—γλαυκῶπις Ἀθήνη] Οὐχ, ὥσπερ ἔνιοι τῶν Ἑλλήνων ὑπέλαβον, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν γλαυκούς· τοῦτο μὲν γὰρ εὔηθες ὑπάρχει· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν ἀέρα τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἄγλαυκον· [Editor *Rhodomanus* conjicit legendum, ἔγγλαυκον· ego γλαυκὸν malim.] *Diodor. Sicul. Lib.* I. *p.* 12.

Ver. 207.—τεὸν μένος,] *Al.* τὸ σὸν μένος.

Ver. 211.——————ὀνείδισον,] Vide supra ad *ver.* 140.

Ver. 214.——————πείθεο δ' ἡμῖν.]

——————Tu ne qua Parentis
Jussa time, neu præceptis parere recusa.
Æn. II. 606.

Ver. 216. Χρὴ μὲν]

Cedamus Phœbo, et moniti meliora sequamur. *Æn.* III. 188.

Ver. 220.—ὦσε μέγα ξίφος,] Ἀλλ' αἱ κοιναὶ τῶν λέξεων, παρ' αὐτῷ σώζουσι τὸ σεμνόν. *Dion. Halicarn.*

Ibid.—οὐδ' ἀπίθησε Μύθῳ Ἀθηναίης·] Ὀρθῶς πάλιν καὶ καλῶς· ὅτι, τὸν θυμὸν ἐκκόψαι παντάπασι μὴ δυνηθεὶς, ὅμως, πρὶν ἀνήκεστόν τι δρᾶσαι, μετέστησε καὶ κατέσχεν, εὐπειθῆ τῷ

Μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει,
Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο·
Οὔτε πότ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
Οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν,
Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴποι·
Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,

Λογισμῷ γενόμενον. *Plutarch. de audiend. Poëtis.* Vide supra ad *ver.* 194.

Ver. 221.——ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει,] Sic π', 751: "Ὣς εἰπὼν—βεβήκει." Si βέβηκεν dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac si quis Anglice dicat, **is gone away**, pro eo quod est, **was gone away**. Vide supra ad *ver.* 37.

Ver. 225. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων,] Τί δὲ τὰ τοιάδε; ἆρα καλῶς;—οὐ καλῶς. *Plato de Republ. lib.* 3. Sed vide supra ad *ver.* 2.

Ver. 226. Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα]

——————An tibi Mavors
Ventosâ in linguâ pedibusque fugacibus istis
Semper erit?——————
Æn. XI. 390.

Cæterum quâ ratione, πόλεμον, hîc ultimam producat; item ἐπὶ, infra, *ver.* 233; vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 228. Τέτληκας θυμῷ] *Audes animo.* Respondet enim sequentibus, εἴδεται, et ἐστί. Vide supra, ad *ver.* 37.

Ibid.—τὸ δέ τοι κὴρ] Scholiastes videtur legisse (nec quidem hoc in loco male) τόδε τοι κὴρ. Nam, Δεικτικώτερον *(inquit)* καὶ ἀναφορικώτερον.

Ver. 229, 231, 232. Ἦ πολὺ——Δημοβόρος βασιλεὺς—. Ἦ γὰρ ἂν—.] Iratum et ferocientem mire decet præfracta hæc et interrupta oratio. Vide supra, *ver.* 178.

Ver. 233.—καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,] Καὶ ἐπὶ, mihi vertendum videtur, non, *atque adeo* (quod habent Vulgati), sed, *atque insuper.*

Ver. 234. Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον,]

Ut sceptrum hoc (dextrâ sceptrum nam forte gerebat)
Nunquam fronde levi fundet virgulta nec umbras,
Cum semel in sylvis imo de stirpe recisum
Matre caret, posuitque comas et brachia ferro;
Olim arbos; nunc artificis manus ære decoro
Inclusit, patribusque dedit gestare Latinis.
Æn. XII. 206.

Recte mihi videtur adversus Recentiores quosdam hîc annotâsse *Popius*, locum hunc Antiquis nullo modo tædium attulisse, cum eum adeo ample transcripserit *Virgilius.* Recte porro adjicit, adversus *Scaligerum*, vim hoc in loco et ingenium *Homeri*, ipsum vix assecutum *Virgilium.*

Ib.—τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους] Videtur mihi hoc, non (ut *Eustathio* et Recentioribus visum est) eo pertinere, ut Achillis Agamemnonisque *Dissensio*, ac *Discessus*, quem utique Achilles hîc *perpetuum* futurum minitatur, cum ligni de stirpe recisi et nunquam repullulaturi *Disjunctione ab arbore* conferatur: est enim hoc paullo languidius: sed consimile esse, ac si dixisset; *Quemadmodum hoc lignum nunquam repullulabit, ita et Ego penitus dispeream, nisi, etc.* Vel, *quam certo hoc lignum nunquam repullulabit, tam certo ingens Mei desiderium Achivos Hectori posthac succumbentes afficiet, neque Tu eis opitulari valebis.* Vel, *Citius erit, ut repullulet hoc lignum, quam ut Achivi in posterum non indigeant Mei.*

Ver. 235.—τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,] Fuerunt qui legerint, κόμην ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν; nimirum ex loco *Virgilii* jam citato ("—posuitque *comas* et brachia ferro"); ut recte conjecit *Fulvius Ursinus.*

Οὐδ᾽ ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
Ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·
Ἦ ποτ᾽ Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
Ξύμπαντας· τοῖς δ᾽ οὔτι δυνήσεαι, ἀχνύμενός περ,
Χραισμεῖν, εὖτ᾽ ἂν πολλοὶ ὑφ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ᾽ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ᾽ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.
Ὣς φάτο Πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἕζετο δ᾽ αὐτός.
Ἀτρείδης δ᾽ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
Τῷ δ᾽ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Ἐφθίαθ᾽, οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ᾽ ἐγένοντο
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,

Ver. 238.—δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας] Κατ᾽ ἀρχὰς μὲν γὰρ ἅπασα πόλις Ἑλλὰς ἐβασιλεύετο· πλὴν οὐχ, ὥσπερ τὰ βάρβαρα ἔθνη, δεσποτικῶς· ἀλλὰ κατὰ νόμους τε καὶ ἐθισμοὺς πατρίους· καὶ κράτιστος ἦν βασιλεὺς, ὁ δικαιότατός τε καὶ νομιμώτατος.—δηλοῖ δὲ καὶ "Ὅμηρος, δικασπόλους τε καλῶν τοὺς βασιλεῖς, καὶ θεμιστοπόλους. *Dion. Halicarn. Antiq. Roman. lib.* 5. Vide supra ad *ver.* 57.

Ver. 242.—Ἕκτορος] Mire admodum *Plato* in *Cratylo:* Καὶ τῷ Ἕκτορι αὐτὸς ἔθετο τὸ ὄνομα Ὅμηρος,—παραπλήσιον τῷ Ἀστυάνακτι.—Ὁ γὰρ Ἄναξ καὶ ὁ Ἕκτωρ σχεδόν τι ταυτὸν σημαίνει.—Οὗ γὰρ ἂν τις Ἄναξ ᾖ, καὶ Ἕκτωρ δήπου ἐστὶ τούτου· δῆλον γὰρ ὅτι κρατεῖ τε αὐτοῦ, καὶ κέκτηται, καὶ ἔχει αὐτό. Vide infra ad ζ′, 402; et ad χ′, 408.

Ibid.——ἀνδροφόνοιο] *Homicidam Hectorem* dixit *Horatius*, Epod. 17. At *vim* Græcæ vocis vix assecutus videtur sermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect. lib.* 3. *c.* 19. Porro, recte ad hunc locum Scholiastes: τὸν Ἕκτορα ἀνδροφόνον προσηγόρευσε, καὶ οὐ χαλκοκορυστὴν ἢ ἱππόδαμον—πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀκουόντων. Εἴωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐστόχως.

Ver. 244. Χωόμενος ὅτ᾽] Quâ ratione χωόμενος hic ultimam producat, vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 247.—ἐμήνιε.] Pronuntiabatur (credo) ἐμήνι; nam μηνίω secundam producit.

Ver. 248.—ἀνόρουσε,] "*Ut in re magnâ et* "*periculosâ, non placide assurgentem facit,* "*sed* prorumpentem *Senem quoque;*" uti observavit *Camerarius.*

Ver. 249. Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης] Videtisne "ut apud *Homerum* sæpissime *Nestor* de vir-"tutibus suis prædicet? tertiam enim jam "ætatem hominum vivebat: nec erat ei ve-"rendum, ne vera de se prædicans, nimis vi-"deretur aut insolens aut loquax. Etenim, "ut ait *Homerus*, ex *ejus linguâ melle dulcior* "*fluebat oratio.*" Cic. de Senectute. Vide infra ad *ver.* 260, et ad β′, 372.

Ver. 252.—μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·] Nonagenarius circiter existens.

Ver. 255. Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος,] Sic *Virgilius:*

Hoc Ithacus velit, et magno mercentur
Atridæ. *Æn.* II. 104.

Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,
Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
Ἀλλὰ πίθεσθ'. ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν
Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον.
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·

Ver. 259. Ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.]

Tu major; tibi me est æquum parere,
Menalca. *Virg. Ecl.* V. 4.

Sententia eadem: sed apud *Homerum* convenientior Persona.

Ver. 260. Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ—Ἀνδράσιν ὡμίλησα—, Οὐ γάρ πω, etc.] Mire *Senem* decet jactantia hæc et longitudo orationis. At *Scaliger:* "Nestor, *inquit*, in primo Iliados, "loquax; in septimo, non minus; in quarto, "odiosus; in undecimo obtundit; in penul-"timo etiam nugatur." *Poëtic. lib.* 5. Aliter sensit *Cicero*, loco supra citato, ad *ver.* 249; et infra ad β', 372. Aliter etiam *Plutarchus:* Οὐ μόνον ἀλύπως καὶ ἀνεπιφθόνως, ἀλλα καὶ χρησίμως, καὶ ὠφελίμως—. Ὅρα πρῷτον εἰ προτροπῆς ἕνεκα καὶ ζήλου καὶ φιλοτιμίας τῶν ἀκουόντων, αὐτὸν ἄν τις ἐπαινέσειεν ὥσπερ ὁ Νέστωρ τὰς ἑαυτοῦ διηγοῦμενος ἀριστείας καὶ μάχας.——Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καταπλήξεως—ἕνεκα, καὶ τοῦ ταπεινῶσαι—τὸν αὐθάδη—. καθάπερ αὖ πάλιν ὁ Νέστωρ, "Ἤδη γαρ ποτ' ἐγὼ "καὶ ἀρείοσιν," *etc.* Lib. de Sui laude.

Ibid.—ἠέπερ ὑμῖν] *Eustathius* ἡμῖν præfert, ut καλλίον,——καὶ ἀνεπαχθέστερον, διὰ τὸ κοινότερον· ἔστι γάρ πως τὸ "ἡμῖν," ὅμοιον τῷ "οἱ νῦν βροτοι ἐσμεν." Sed *Nestoris personam* magis decet istud, ὑμῖν.

Ver. 264. Πολύφημον,] Non utique *Cyclopem* illum, sed *Lapitharum* Ducem quendam.

Ver. 265. Θησέα τ'] Qui rei prosodiacæ student, merito hìc quærere poterunt, sitne hic pes [Θησέα] *dactylus*, an potius contracte *spondæus*, ac si scriptum fuisset Θησᾶ. Nam istud α in *Accusativis Atticis* (quod *haud adverterunt* Grammatici) semper *producitur*.

Τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Ἀχιλλέᾱ γόνον.
Eurip. Helen. 97.
Εὐδαιμονεῖν με Θησέᾱ τε παῖδ' ἐμόν.
Id. Supplic. 3.
Κῆρυξ πρὸς ἄστυ δεῦρο Θησέᾱ καλῶν.
Ibid. 37.
Τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέᾱ πυρί.
Ibid. 394.
Μενοικέᾱ σοῦ πατρός αὐτεπώνυμον.
Id. Phœniss. 776.
Ἐτεοκλέᾱ τ' αὖ νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς.
Ibid. 1258.
Σίτοις καπήλευ', Ὀρφέᾱ τ' ἄνακτ' ἔχων.
Id. Hippol. 953.
Ποῖ γῆς ἄνακτα τῆς δε Θησεᾶ μολών.
Ibid. 1153.
Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέᾱ πέλας.
Id. Androm. 545.
Ἀχιλλέᾱ τεκοῦσα πρῶτον Ἑλλάδος.
Ibid. 1237.
Λελειμμένον δὴ βασιλέᾱ, κᾀκ' τούδε χρή.
Ibid. 1247.

Sequitur nimirum *Accusativus iste* analogiam *Genitivi*, in linguâ tum *Atticâ*, tum *Ionicâ*. Πήλῆος, Πηλῆᾰ; Πηλέως, Πηλεᾱ. Ἀχιλλῆος, Ἀχιλλῆᾰ; Ἀχιλλέως, Ἀχιλλέᾱ. Βασιλῆος, Βασιλῆᾰ; Βασιλέως, Βασιλέᾱ. Similis quædam Analogia et in aliis reperitur: Τεθνηκότος, Τεθνηότος, Τεθνεῶτος: Κρονιων, Κρονῐονος, Κρονῑωνος: Μετήορος, Μετέωρος: Λᾱὸς, Λεὼς· ἵλᾱος, ἵλεως: Μενέλᾱος, Μενέλεως·

Permulta ejusmodi, Poëtas cum judicio legentibus, a Grammaticis vix observata, occurrent. Sic δῐᾱκονος, δῐᾱκονεῖν, secundam *semper producit*. Quamobrem absurdissime vir Doctus, *Phil. Labbe, Dialect. ling. Græc. cap.* 7, 16, "διηκόνεον (inquit) pro διεκόνεον:" (Istud enim διεκόνεον si omnino *Græcum* esset, jam διακονεῖν *posset* atque etiam necessario *deberet* secundam corripere.) Sic ἀνᾱλίσκω, φλυᾱρεῖν, τάρῑχος, ἀκρῑβὴς, λῑπαρεῖν, λῑπαρὴς, (quod ab aliâ esse videtur origine, ac λῐπαρὸς,) semper producuntur. *Eurip. Med.* 325; *Cyclop.* 31; *Ion.* 396; et *Supplic.* 776; *Æschyl. Prometh.* 941. *Menander apud Athenæum, p.* 245. *Sophocles apud Athenæum, p.* 119. *Idem, Trachin.* 430. *Aristoph. Acharn. Act.* 2. *Scen.* 4. et *passim*. Vide quoque infra ad *ver.* 338.

Ibid.—ἀθανάτοισι.] Vide infra ad *ver.* 398.

Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
Καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὔτις
Τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην,
Ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
Μήτε σὺ, Πηλείδη, θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
Ἀντιβίην· ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ᾧτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
Πᾶσι δὲ σημαίνειν· ἅτιν' οὐ πείσεσθαι ὀΐω·
Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,

Ver. 271. Καὶ μαχόμην κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγώ.] ——κατὰ σφέας γὰρ μαχέσονται, β', 366.

Tum validis flexos incurvant viribus arcus,
Pro se quisque, viri.—— *Æn.* V. 500.

Ver. 273. Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.

Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες,] *Auscultate vos mihi seni juvenes, cui etiam Juveni auscultârunt Senes.*

Ver. 277. Μήτε σὺ, Πηλείδη, θέλ'] φασὶ γὰρ *inquit Eustathius*, μὴ εἶναι παρὰ τῷ Ποιητῇ, τὸ "Θελειν" δισυλλάβως, ἀλλὰ "Ἐθέλειν" μετὰ τοῦ ἑ. Sed hoc leve est.

Ver. 282.—Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν] Quâ ratione, Ἀχιλλῆϊ, hîc ultimam producat, vide supra ad *ver.* 51.

Ibid.—ὃς μέγα πᾶσιν Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν] ——pugnæ nodumque moramque. *Æn.* X. 428.

Simplicior et facilior *Homeri* elocutio, nec tamen minorem habet Vim.

Ver. 286.——ἔειπες·] *Al.* ἔειπας. Quod idem est.

Ver. 291. Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;] *Eustathius* interpretatur, "*Ideone sermonem ejus etiam prævertunt contumeliæ?*" Alii προθέουσιν *active* accipiunt; ut sit, "*Ideone ei* [προτρέπουσιν] *permittunt*, [vel, *ideone eum impellunt*,] *ut contumelias effundat?*" Reddi tamen potest, etiam simplicissime; "*Ideone ei* [æquum est ut] *effundantur contumeliæ inter loquendum?*"

Εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅ, ττι κεν εἴποις·
Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
Σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀΐω.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα κούρης,
Οὔτε σοὶ, οὔτε τῳ ἄλλῳ, επεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.
Τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοι ἐστὶ θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν, ἀέκοντος ἐμεῖο.
Εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἵδε·
Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
Ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας
Ἤϊε, σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷς ἑτάροισιν·
Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Βῆσε Θεῷ· ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον·
Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελήεσσας ἑκατόμβας

Ver. 296. Σήμαιν'· οὐ γὰρ] Fuerunt olim, qui (post vocem, ἔμοιγε, distinguentes) totum hunc versum expungerent. Quod etsi ferri potest, nihil tamen opus videtur.

Ver. 297.——σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·]

Sensibus hæc imis, res est non parva, reponas. *Virg. Ecl.* III. 54.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta. *Æn.* III. 250.

——Tu condita mente teneto. *Ibid.* 388.

——Simul hæc animo hauri. *Æn.* XII. 26.

Ver. 298.——οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα κούρης,] Perstringere hîc Achillem Græcos, existimat *Popius*, *Helenæ* causâ bellum gerentes. At vero aliud est, bellum gerere *uxoris raptæ* gratiâ; aliud, *captivæ* causâ, vel sorte vel consensu *datæ*. Οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,—ἐπεί μ' ἀφελεσθέ γε δόντες.

Ver. 302. Εἰ δ' ἄγε μὴν,] "*Sin autem*—; "*age*," etc.

Ver. 304. Ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι]

Illi hæc inter se dubiis de rebus agebant, Certantes.——— *Æn.* XI. 445.

Ver. 306.—νῆας ἐΐσας] Ἰσοτοίχους: *Schol.* ἢ, πορευτικὰς καὶ ταχείας, παρὰ τὸ ἰέναι. *Eustath.*

Ver. 308. Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα] Vocula ista, ἄρα, nequaquam supervacanea est; sed vim habet in *connectendâ sententiâ* cum eo quod præcessit, *ver.* 141; Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν, etc.

Ver. 309. Ἐς δ' ἐρετας ἔκρινεν ἐείκοσιν,] Κρίνω non habet priorem *ancipitem*: sed quam habet analogiam, φαίνω, ἔφαινον, ἔφηνα, φανῶ, φᾰσις; candem sequitur et κρῖνω, ἔκρῖνον, ἔκρῖνα, κρῐνῶ, κρῐσις. Aliaque similiter verba innumera. Vide infra ad *ver.* 314, et 338.

Ver. 311.——ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη] *Al.* ἂν δ' ἀρχὸς ἔβη.

Ver. 312.——ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.

——qui per maria humida—— *Æn.* V. 594.

Ver. 313.—ἄνωγεν.] Non ex ἄνωγα, sed ex aoristo ἄνωγον. Vide supra ad *ver.* 37; et infra ad θ', 322.

Ver. 314—λύματ' ἔβαλλον·] "*quid causæ afferri potest, cur—? immo (quod mirum magis) cur* λυτὸς, λύσις,—*brevientur; producantur vero* λύτωρ, λυτὴρ, λῦμα—; *cum*

Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.
Ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ.
Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι,
Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς·
Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,
Στήτην, οὐδέ τι μὶν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·

"*tamen ab eâdem origine dimanent omnia?* "*Fateor me in his* Labyrinthis *filum* Ariadnes "*aliquod sæpe desiderâsse.*" Phil. Labbe, Prosod. p. 65.

Nullus tamen revera hîc Labyrinthus. Utique *Verba* innumera, non ἀλόγως, sed certâ quâdam ac constanti ratione, in quibusdam *Temporibus* vocalem penultimæ *semper corripiunt*, in aliis *Temporibus* semper *producunt*. Indeque Derivata, pro eo, a *quâ parte* fluant, penultimam similiter vel *perpetuo corripiunt*, vel *perpetuo producunt*. Latini habent, *lĕgo*, *lēgi*, quasi contractum ex *lĕlĕgi*. Similiter *sĕdeo, sēdi*; indeque *sēdes*, *sēdile*. Item, *mŏveo*, *mōvi*; indeque *mōtus*, *mōmentum*, *mōbilis*. Consimili quâdam ratione, apud Græcos fit; φαίνω, φᾰνῶ, ἔφᾰνον, et inde φᾰσις, φᾰνερὸς. Κρῖνομαι, κρῐνοῦμαι, κέκρῐμαι, κέκρῐσαι, κρῐσις, κρῐτὴς, κρῐτος. Κλῖνομαι, κλῐνοῦμαι, κέκλῐμαι, κλῐσις. Δίδωμι, δώσω, indeque δωτήρ. Δέδομαν, δέδοσαι, et inde δόσις. Λῡω, λῡσω, indeque λῡτωρ, λῡτὴρ, λῡμα. Λέλῠμαι, λέλῠσαι, et inde λῠτις, λῠτὸς, *etc.* Vide supra ad *ver.* 265, 309; et infra ad *ver.* 338; et ad ζ', *ver.* 434.

Ver. 316.——ἀτρυγέτοιο·] Ἀκαταπονήτου, πολλῆς, ἢ, ὥς ἔνιοι φασὶ, τῆς ἀκάρπου. *Schol.*

Ver. 322.——Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,] Vide supra ad *ver.* 1.

Ver. 324.——ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι, Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι·] *Ipse illam, cum exercitu veniens, auferam.* Scholiastes legit; ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι Ἐλθὼν, σὺν πλεόνεσσι· *Ipse veniens, et illam auferam, et alia plura.* Prior lectio et *simplicior* multo est, et *Iniqui* minorem habet speciem.

Ver. 330.———οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς·]

Nec vero Alciden me *sum lætatus* euntem
Accepisse.——— *Æn.* VI. 392.

Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναταί, ποτὲ δὲ τὸ πλέον.——Ὅταν λέγῃ, ["ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν,"] μεῖζον ἡ ἀπόφασις δηλοῖ τῆς καταφάσεως· τὸν γὰρ πάνυ ἰσχυρὸν δεῖξαι θέλει. Ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ, ["οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν "Ἀχιλλεύς·"] Τὸ γὰρ λίαν λυπεῖσθαι, τῇ ἀποφάσει δεδήλωκεν. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *c.* 37.

Ver. 332.—οὐδέ τι μὶν προσεφώνεον,] *Silentio isto* significantius, quam ullo sermone potuissent, et *Agamemnonis* honori, et *Achillis*, et *suæ* etiam *ipsorum* saluti, consulunt; ut recte hîc annotavit *Popius*, et Domina *Dacier.*

Ver. 334.—Διὸς ἄγγελοι,] Jure gentium sacrosancti et inviolati.

Ἄσσον ἴτ᾽· οὔτι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ᾽ Ἀγαμέμνων,
Ὃς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
Ἀλλ᾽ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν· τὼ δ᾽ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,
Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος· Εἴποτε δ᾽ αὖτε
Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις·—ἦ γὰρ ὅγ᾽ ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,

Ver. 338.—*τὼ δ᾽ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων*] *Ipsi autem testes sint.* Plerique vertunt; *Vos autem ipsi testes estote;* nec tamen agnoscunt, quod in uno MS. repperit *Barnesius*, *ἔστον.*

Cæterum, cum *μάρτῠροι* et *μάρτῠρες* semper *corripiantur*, mirati sunt *Prosodiæ* scriptores, quî factum sit ut *μαρτῡρομαι* secundam producat. "*Ipsum quoque ἐπιμαρτύρομαι, quod forte mirum videbitur, producit u.*" Phil. Labbe, *Prosod. p.* 45. Nec tamen hâc in re quidquam *miri*, cum sit ex *Analogiâ* generali. Verba nimirum innumera sunt, quæ in *præsentibus* et *imperfectis* omnibus, et in *Aoristis primis* activis et mediis, *semper producantur:* in *futuris* autem et *Aoristis secundis* omnibus, *semper corripiantur.* Φαίνω, ἔφαινον, ἔφηνα; φᾰνῶ, ἐφᾰνον, ἐφᾰνόμην, indeque φᾰσις, φᾰνερὸς, etc. Κρῑνω, ἐκρῑνον, ἔκρῑνα; κρῐνῶ, indeque κρῐσις, κρῐτὸς, κρῐτὴς, etc. Περαίνω, ἐπέραινον, ἐπέρᾱνα, περᾰνῶ, ἐπέρᾰνον.

Ἔχει περᾱνας, εἴπερ εἴργασται τάδε.
Sophoc. Aj. 22.

Καὶ ξυμπερᾱναι φροντίδ᾽ ᾗ φευξούμεθα.
Eurip. Med. 341.

Secundum eandem igitur analogiam, μαρτῡρομαι, ἐμαρτῡρόμην, ἐμαρτῡράμην, necessario *semper producuntur:*

Πίστιν μεγίστην καὶ θεοὺς μαρτῡρεται.
Eurip. Med. 22.

Ἀλλ᾽ οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτῡρομαι.
Ibid. 619.

Μαρτῡρομενος δαίμονας ὥς μοι.
Ibid. 1410.

Μαρτῡρομαι· ξυλλάμβαν᾽ αὐτοῦ τὸ στόμα.
Aristoph. Acharn. 926.

Μαρτῡρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκίου χύτρας.
Id. Danaid.

Κᾆπειτ᾽ ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτῡρομαι.
Id. Nub. 495.

Μαρτῡρομαι τυπτόμενος, ὢν ἐπίσκοπος.
Id. Avib. 1032.

Futurum autem, μαρτῠροῦμαι, *semper corripitur:* indeque deductum Verbum μαρτῠρέω, in *omnibus* ubique *temporibus* semper *corripitur:*

Ἔσται τὸ λοιπὸν· οὐδαμοῦ δὲ μαρτῠρεῖν.
Aristoph. Eccles. 557.

Οὐ μαρτῠρήσει ταῦθ᾽ ὁ κατθανὼν νέκυς.
Sophocl. Antigon. 525.

Legentibus, perpetuo occurrent exempla. Atque hinc *μάρτῠρες, μάρτῠροι,* et similia. In quibus universis, istud *ύ* nusquam reperitur commune.

Simili analogiâ, *κύρω*, primam *producit;* et inde *κῡριος.* Futurum autem *κῠρω*, *corripitur;* et inde Verbum *κῠρέω*, per *omnia* omnino *tempora* semper *corripitur.* Similiter φῑλομαι, φίλασθαι primâ productâ; [*έ*, 61 et 117; et *κ*', 280; et *ύ*, 304;] sed futurum φῐλῶ, indeque φῐλέομαι, quod primam per *omnia tempora* necessario corripit. Item πορφῡρῶ, πορφῠρῶ; et inde πορφῠρεος. Vide supra ad *ver.* 265, 309, 314; et infra, ad *ζ*', 434.

Ver. 340.——Εἴποτε δ᾽ αὖτε Χρειὼ ἐμεῖο γένηται] Editi, et quas viderim Versiones, hæc cum superioribus ita connectunt, ut istud [δὲ] prorsus *supervacaneum* sit. Μάρτυροι ἔστων πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴποτε δ᾽ αὖτε, *etc.* Quod valde durum est. Distingue post vocem ἀπηνέος; eritque illud, Εἴποτε δ᾽ αὖτε Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι Τοῖς ἄλλοις——, minatio acerba cum elegantissimâ ἀποσιωπήσει. Vide supra ad *ver.* 135. In aliis itidem scriptoribus, istiusmodi Aposiopesis non observata, viros etiam doctissimos nonnunquam in fraudem induxit. In indicibus ad optimas *Terentii* editiones, vox "*Nisi*" posita dicitur pro "*Sed.*" Eunuch. Act. 3. Sc. 4. lin. ult. "*Nisi quicquid est,*" etc. Equidem non crediderim. Neque ullus dubito, quin legendum sit cum Aposiopesi; "*Nisi*—. *Quicquid est,*" etc. Similiter, Adelph. Act I. Sc. 2. lin. penult.

Ver. 342.—ἦ γὰρ ὅγ᾽] Quâ ratione, γὰρ, hîc producatur, vide supra ad *ver.* 51.

Ibid.—ὅγ᾽ ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,] Cum versus hic λαγαρὸς sit, τινὲς (*inquit* Eustathius) ἐτόλμησαν γράψαι, Ὀλωῇσι. Atque ita edidit *Barnesius.* Quod tamen non factum oportuit, ex merâ conjecturâ. Alii scripserunt, ὀλοιῇσι. Sed neque hoc satis firmo nititur fundamento. Orthographiâ non mutatâ, pronuntiabatur fortasse ὀλουῇσι, vel *olouvesi;* quo fere modo οἶνος pronuntiabatur *Winos.* Notatu dignum quod scribit *Athenæus, lib.* 11, *c.* 5. Οἱ Ἀχαιοὶ [*forte* Ἀρχαῖοι] τῷ ὁ ἀπεχρῶντο, οὐ μόνον ἐφ᾽ ἧς νῦν τάττεται

Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
Δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς,
Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς,
Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·
Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
Ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ὣς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, ἠΰτ' ὀμίχλη·
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;

δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει, διὰ τοῦ ο μόνον γράφουσι. Sed et in *hoc eodem vocabulo* versum λαγαρὸν *alibi* effecit Poëta: χ', 5, Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοὴ Μοῖρ' ἐπέδησεν. Ut forte consulto factum sit, ad vehementissimum affectum exprimendum. Simili fere ratione, ac λ', 36, Τῇ δ' ἔπι μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστέφανωτο: Et, μ', 208, Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν. Quo utroque in loco versus ipse videtur quasi *diriguisse;* non sine magno artificio; cum utique facillime dicere potuisset, ὅπως ὄφιν αἰόλον εἶδον. Vide infra ad λ', 36, et ad μ', 208.

Ver. 344. Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.] *Al.* μαχεοίατ' Ἀχαιοί. Cæterum magno hoc cum affectu dictum: *Haud secum animo præcepit Agamemnon, quâ ratione Trojanos classem ipsam Achivorum, simul atque Ego abiero, oppugnaturos repellat.*

Ver. 348.—γυνὴ κίεν·] Ὅρα τὸ, "γυνὴ," ἔμφασιν ἔχον διαθέσεως, ἣν πάσχοι ἂν ἄλοχος ἀποσπωμένη φίλου ἀνδρός *Eustathius.*

Ver. 349.—ἕζετο νόσφι λιασθεὶς,] *Sedit seorsum.* Editiones pleræque Versionum, et hoc in loco et passim, scribunt inepte admodum, *seorsim. Seorsum*, est *se versum;* eâdem analogiâ, ac *sursum, deorsum, dextrorsum, sinistrorsum, prorsum, retrorsum, quorsum, eo versum, quoquoversum;* et similia.

Ver. 350. Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς,—Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ—Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε]

Tristis ad extremi sacrum caput astitit amnis,
Multa querens, atque hâc affatus voce parentem;
Mater, Cyrene, mater, quæ gurgitis hujus
Ima tenes; quid me præclarâ stirpe Deorum? *etc.* *Georgic.* IV. 319.

Ver. 352.—μινυνθάδιον περ ἐόντα,
Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος]
Vide infra, ί, 412, Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων, *etc.*

Ver. 356. Ἠτίμησεν·] Οἱ νέοι καὶ οἱ πλούσιοι ὑβρισταί· ὑπερέχειν γὰρ οἴονται ὑβρίζοντες. Ὕβρεως δὲ, ἀτιμια· Ὁ δὲ ἀτιμάζων, ολιγωρεῖ. —Διὸ λέγει ὀργιζόμενος ὁ Ἀχιλλεὺς, "Ἠτίμησεν" etc. *Aristot. Rhetoric. lib.* 2, *c.* 2.

Ver. 357. Ὣς φάτο δακρυχέων·]

Constitit; et lachrymans,—inquit. *Æn.* I. 463.
Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Ibid.* 469.
Sic fatur lachrymans.—— *Æn.* VI. 1.

Ver. 361. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν,——
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;]

Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Οἶσθα· τίη τοὶ ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον·
Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
Ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
Θνῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο.
Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην Θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς
Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες

———dextrâque prehensum [ore:
Continuit, roseoque hæc insuper addidit
Nate, quis indomitas tantus dolor excitat
iras? *Æn.* II. 592.

Ver. 364. Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη]
———Quærenti, talibus ille
Suspirans imoque trahens a pectore vocem.
Æn. I. 374.

Ver. 365. Οἶσθα· τίη τοὶ ταῦτ'—;]
Scis, Proteu, scis ipse.—*Georg.* IV. 447.

Ver. 372. Λυσόμενός τε θύγατρα,] Vide supra, *ver.* 13, etc.

Ver. 380.——τοῖο δ' Ἀπόλλων Εὐξαμένου ἤκουσεν,]
Audiit illa Deus.——— *Æn.* X. 424.

Ver. 382.—οἱ δέ νυ λαοὶ] Non supervacaneum est istud, νύ. Eam enim fere vim habet, ac si Latine dicas, "*Milites vero statim*," etc. Ortum habet scilicet ex vocabulo νῦν.

Ver. 386.—κελόμην Θεὸν ἱλάσκεσθαι·]
—————orandaque Divæ
Numina conclamant.———
Æn. II. 232.

Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος.
Ἐλθοῦσ' Οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
Ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ.
Πολλάκι γάρ σέο, πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν, ἄκουσα
Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
Ὦχ' Ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ὃν Βριάρεων καλέουσι Θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες

Ver. 393.——παιδὸς ἑῆος·] Τοῦ σοῦ· οἱ δὲ, ἀγαθοῦ. *Schol.*

Ver. 394.—Δία λίσαι,] Quâ ratione vox, Δία, hîc ultimam producat, vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 395. Ἢ ἔπει—ἠὲ καὶ ἔργῳ.] Suggerere mihi videntur hæc verba, versum illum *Sophoclis in Trachiniis*, 1066,

Ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ,

hoc modo emendari posse,

Ὦ πολλὰ δῆτ' ἔργῳ τε καὶ λόγῳ κακὰ,

quem et *Cicero* hoc modo vertit,

O *multa* dictu *gravia*, perpessu *aspera!*

Ver. 396. Πολλάκι γὰρ σέο,] Καὶ δεικνυσιν ἡμῖν ὁ ποιητὴς, τίς μὲν ἂν ἦν ἀτέχνου ἀπαιτήσεως τρόπος, τίς δὲ ἐντέχνου. Ὁ Ἀχιλλεὺς τῇ μητρὶ λέγει, "Πολλάκι γὰρ σέο, etc." *Dion. Halicarn. libro qui inscribitur* Τέχνη, *cap.* 9. Quem vide.

Ibid.—πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν,] *In ædibus Patris* Mei. "*Hoc enim ita solet fere intelligi, cum* Pater, *aut* Mater *tantum dicitur:*" ut recte *Camerarius.* Ἐν τοις τοῦ πατρός ΜΟΥ Πηλέως οἴκοις· ἐν θαλάσσῃ γὰρ Πηλεὺς κατοικεῖν οὐκ ἠδύνατο. *Schol.*

Ver. 397.——κελαινεφέϊ Κρονίωνι] Κρονίων, ὅτε μὲν μακρὸν ἔχει τὸ ῐ, διὰ τοῦ ὸ μικροῦ κλίνεται ὡς Μαχᾱονος, Ὑπερῑονος· ὅτε δὲ βραχὺ, διὰ τοῦ ῷ μεγάλου, ὡς Εὐρυτῐωνος. *Moschopuli Schol. ad hujus libri ver.* 502. Quod quidem quâ analogiâ fiat, vide supra ad *ver.* 265.

Ver. 398. Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν] In vocum quarundam plusquam trisyllabarum pede priori apud Græcos, præsertim cum syllabæ primæ vocalis sit ά vel ί, adeo parum in pronuntiando *tribrachyn* inter *dactylumque* interest, ut uterque potuerit legitime usurpari. Scilicet in voce ἀθάνατος, ἀκάματος, ἀπονέεσθαι, ἀγοράασθε, ἀποδίωμαι, Πριαμίδης, et similibus.

Ver. 399. Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι] Verisimillimum est hæc non ab *Homero* conficta, sed ab antiquis fuisse desumpta Philosophis, qui elementorum mutationes, rerumque naturalium formandarum rationem, sub hujusmodi fabulis soliti sunt docere. Quarum tamen fabularum subtilior et enucleatior explicatio, ad Poëtici Ornatûs intelligentiam parum facit. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθοῦς ἀνάπτειν καινὴν τερατολογίαν, οὐχ' Ὁμηρικόν.——Τὸ δὲ πάντα πλάττειν, οὐδ' Ὁμηρικόν. *Strabo, lib.* 1, *pag.* 38 *et* 45. *Al.* 20 *et* 25.

Ibid.—Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,] *Schol.* Οἱ Τιτᾶνες· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησί,

—Μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
ό, 224.

Ver. 400. Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλάς Ἀθήνη·] *Al.* καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων. Cæterum optimo artificio Jovi hîc ii memorantur fuisse inimici, qui a partibus jam stabant *Achivorum*, qui ut plectantur oratum mittitur Thetis.

Ver. 402. Ὦχ' Ἑκατόγχειρον]

Et centum-geminus Briareus.——
Æn. VI. 287.

Ægæon qualis, centum cui brachia dicunt,
Centenasque manus.—— *Æn.* X. 567.

Ver. 403. Ὃν Βριάρεων] Pronuntiabatur Βριάρων. Vide infra ad β', 811.

Ibid.—Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων'·] Similis loquendi ratio; β', 813, ύ, 74. ξ', 291. item *Odyss.* κ', 305. Quâ de re, lepide admodum *Dio Chrysost. Orat.* 11. Οὐ μόνον ἐξὸν Ὁμήρῳ τὰς ἄλλας γλώττας μιγνύειν τὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ποτὲ μὲν Αἰολίζειν, ποτὲ δὲ Δωρίζειν, ποτὲ δὲ Ἰαζειν, ἀλλὰ καὶ Διαστὶ διαλέγεσθαι. Cæterum de hâc loquendi ratione, *Eustathius* sic; Τὸ μὲν ὅλως κρεῖττον τῶν ὀνομάτων, θεοῖς δίδωσιν ἡ ποίησις, ὡς θειότερον· *Scholiastes* autem sic; Τῶν διωνύμων, τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητὴς, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς

Αἰγαίων'· ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων·
Ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο, κύδεϊ γαίων·
Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες Θεοὶ, οὐδέ τ' ἔδησαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε γούνων,
Αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
Ὤ μοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
Ἧσθαι· ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν·
Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
Ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι·
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διῒ τερπικεραύνῳ,
Εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
Μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο·

ἀνθρώπους. *Camerarius* similiter: "*Quod ad* "*Deorum appellationem nomen refertur*, an- "tiquius *putandum; recentius autem, quod* "*ad Hominum.*" Mihi *sic* videtur: quæ *Eruditioribus* usitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quæ *Vulgo* magis trita, *Hominibus*. Vide infra ad ζ', 402.

Ver. 404.—*ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων.*] Patre suo *Neptuno* fortior. Cæterum hunc locum olim ita legerunt nonnulli;—ὁ γὰρ αὖτε βίῃ πολὺ φέρτερος ἦε Πάντων, οἳ ναίουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα. Vide *Eustath.* et *Henr. Stephanum.*

Ver. 405.—*παρὰ* Κρονίωνι] De analogiâ τοῦ Κρονῖονος et Κρονΐωνος, vide supra ad *ver.* 397; et infra ad β', 818.

Ver. 406.—*οὐδέ τ' ἔδησαν.*] Neque ad Jovem ligandum amplius aggressi sunt. *Al.* οὐδ' ἔτ' ἔδησαν. Quod eodem redit.

Ver. 410.——*ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,*]

—*τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω.* ζ', 353.
—*εἰ αὖτε κακοῤῥαφίης ἀλεγεινῆς*
Πρώτη ἐπαύρηαι———— δ, 16.

Ver. 416.—*οὔτι μάλα δήν·*] Quâ ratione *μάλα* hîc ultimam producat; item *ἐπὶ*, *ver.* 473; vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 422.—*πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.*]

Cætera parce, puer, bello.————
Æn. IX. 656.

Ver. 423. *Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας*]

Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν.
Odyss. α, 22.

Oceani finem juxta, Solemque cadentem,
Ultimus Æthiopum locus est.——
Æn. IV. 480.

Oceanum hîc intelligit *Strabo*, *τὸν ὠκεανὸν τὸν καθ' ὅλον τὸ μεσημβρινὸν κλίμα τεταγμένον· lib.* 1. Scholiastes autem, *ὁ δὲ Ὠκεανὸς*, inquit, *ποταμός ἐστι, καθ' Ὅμηρον.* Item *Diodorus Siculus: Τὴν εἰς Αἰθιοπίαν ἐκδημίαν ἐκεῖθεν* [*ἐκ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν*] *αὐτὸν μετενεγκεῖν· κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὸν νεὼν τοῦ Διὸς περαιοῦσθαι τὸν ποταμὸν εἰς τὴν Λιβύην, καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς πάλιν ἐπιστρέφειν, ὡς ἐξ Αἰθιοπίας τοῦ θεοῦ παρόντος. Lib.* 1. *sub finem.* Et paullo superius: Τοὺς

Δωδεκάτῃ δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·
Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Χωόμενον κατὰ θυμὸν, εὐζώνοιο γυναικὸς,
Τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἐς Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
Τὴν μέν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
Ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

Αἰγυπτίους κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον Ὠκεανὸν λέγειν τὸν Νεῖλον, *p.* 86 *et* 88. Cæterum, ἀμύμονας, hîc *pios* significat, et *vivendi ratione simplices*, quanquam alii, ut testatur *Eustathius*, legunt κατὰ Μέμνονας Αἰθιοπῆας.

Ver. 425. Δωδεκάτῃ δέ τοι αὖθις] *Macrobius*, Jovis appellatione *Solem* intelligens, ad *Horarum* hoc numerum refert, quæ Hemisphærii superioris exortum metiuntur; vel ad *duodecim Signa. Lib.* 1, *c.* 23. Sed multo satius est, *Festum* hoc *aliquid* intelligi *Æthiopum*, per *duodecim dies* celebratum. Quod quidem *Festum* si, *quâ parte anni* inciderit, ex antiquâ aliquâ historiâ colligi posset; ut adeo *quâ parte* anni, quæ in *Iliade* narrantur, contigerint, *certo ac præfinito* posset exponi; inde Lucis forte plurimum, ad hujus Poëmatis partes quasdam illustrandas, afferri posse arbitratur *Popius*. De toto certe liquet, et in universum, tempore *verno* hæc omnia narrari gesta. Liber enim decimus quartus, *ver.* 153—348, *Veris* omnino intelligenda est descriptio. [Vana hæc. F.]

Ver. 426. χαλκοβατὲς δῶ,] *Stabilem* utique, non *solidam;* ut recte annotavit *Domina Dacier;* quanquam et *solidum* credebant Veteres *cœlum.*

Ver. 427. Καί μιν γουνάσομαι,] Vide supra ad *ver.* 140.

Ver. 428. Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο·]
—Sic fatus, nocti se immiscuit atræ.
Æn. IV. 570.

Ver. 434.—πέλασαν,] Vide supra ad *ver.* 140.

Ver. 435.—τὴν δ' εἰς ὅρμον] Ὅρμος non recte vertitur *Portus*, sed *statio* in Portu. Nam et jampridem, *ver.* 432, erat navis in *Portu;* λιμένος ἐντός.

Ver. 436. Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·]
Anchora de prorâ jacitur; stant littore puppes. *Æn.* III. 277.

Ver. 436—439. Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον——.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ————.
Ἐκ δ' ἑκατόμβην———.
Ἐκ δὲ Χρυσηῒς————.]
Mirando admodum artificio Poëta, in rebus *minutis* narrandis, et hîc et alias, sententias singulas singulis versibus absolvit; quod semper in narratione *sublimiori* longe aliter fit. Vide infra ad β′, 102; et ad ι, 210, 589.

Ver. 439. Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.] Et in hoc versu *numeri ipsi* mulierem tarde cauteque incedentem depingunt.

Ver. 442.—πρό μ' ἔπεμψεν] Istud πρό non est nihili. Respondet prope Latino *protinus.*

Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασσώμεθ' ἄνακτα,
Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.
  Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα Θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
Ἑξείης ἔστησαν εὔδμητον περὶ βωμόν.
Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
  Κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις·
Ἤδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
Ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
  Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσση ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον

Ver. 444. Ῥέξαι ὕπὲρ Δαναῶν,] Sic *Virgilius:*

Cum *faciam* vitulâ pro frugibus,——
Eclog. III. 77.

"*Cum faciam*" nimirum est, *cum Sacra faciam.* Ut plane ineptissimi sint, qui voces, *facere* et ποιεῖν, *sacrificales* esse contendant etiam tum, cum et *alium* habent sibi conjunctum *Accusativum*; ut Τοῦτο ποιεῖτε, *Hoc facite*, et similia.

Ver. 449. Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, etc.] Ταῦτα δὲ Ῥωμαίους ἔτι καὶ εἰς ἐμε πράττοντας ἐπὶ ταῖς θυσίαις ἰδὼν ἐπισταμαι· καὶ μιᾷ πίστει τῇδὲ ἀρκούμενος, οὐ βαρβάρους ἐπείσθην εἶναι τοὺς οἰκιστὰς τῆς Ῥώμης, ἀλλ' ἐκ πολλῶν τόπων συνεληλυθότας Ἕλληνας. *Dion. Hal. Antiq. Roman. lib.* 7.

Ibid.——οὐλοχύτας] *Molâ salsâ.* Horat. Serm. lib. 2. Ecl. 3.

Ver. 450.—μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχὼν.]
—duplices tendens ad sidera palmas.
Æn. I. 97.
Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. *Æn.* X. 667.

Ver. 451.—ἀμφιβέβηκας,] Vide supra ad *ver.* 37.

Ver. 454.—ἐμὲ, μέγα] Quâ ratione ἐμὲ ultimam hic producat, vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 458.—καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,] *Al.* οὐλοχύτας ἀνέλοντο, ex *ver.* 499, supra.

Ver. 459. Αὖ ἔρυσαν] *Resupinârunt.* Vide infra, θ', 325. Εἰς τ' οὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον. *Schol. Brev.* Ἀνέστρεψαν τὸν τράχηλον τοῦ ἱερείου, ἵνα ἡ κεφαλὴ ἄνω ἀφορᾷ. *Schol. Moschopuli.*

Ἄνω τρέπων ἔσφαζεν.————*Sophoc.*

Ibid.——καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,]
Illi se prædæ accingunt, dapibusque futuris:
Tergora diripiunt costis, et viscera nudant:
Pars in frusta secant, verubusque trementia figunt:
Littore ahena locant alii, flammasque ministrant.
Tum victu revocant vires.—*Æn.* I. 214.

Ver. 460. Μηρούς τ' ἐξέταμον,] *Prosecuerunt;* unde *Prosecta*, vox sacrificalis.

Ver. 461.——ὠμοθέτησαν.] Ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία. *Schol.*

Ver. 462.——αἴθοπα οἶνον] "*Conjectare* "*me, vinum, quod semina quædam Caloris* "*in sese haberet, essetque naturâ ignitius; ob* "*eam rem dictum esse ab Homero* αἴθοπα οἶνον; "*non, ut alii putarent, propter Colorem.*" Gell. lib. 17, c. 8. "*Num quia Vinum se*"*mina quædam in se Caloris habet, et ob eam* "*rem* Homerus *dixit* αἴθοπα οἶνον; *non, ut*

Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο,
Καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,

" *quidam putant, propter Colorem?*" Macrob. lib. 7, c. 12. *Generosum* Vinum.

Ver. 463.—πεμπώβολα] *Schol.* Πέντε ὀβελοὺς ἔχοντα ἐκ μιᾶς λαβῆς κρατουμένης τριαινοειδῶς. *Quincuplex veru, craticulæ simile.*

Ver. 464.—Αὐτὰρ ἐπεὶ] Αὐτὰρ, quod est αὖτ' ἄρ, eandem fere vim habet, ac Latinum "*autem,*" seu "*tum deinceps:*" et proinde longe aliud est quam ἀλλὰ. Nempe αὐτὰρ, ordine disposita atque sequentia connectit; ἀλλὰ, inter se opposita disjungit. Quod cum non intelligeret *Barnesius*; sententiam infra, ξ', 101, penitus jugulavit, inferciendo αὐτὰρ pro ἀλλὰ. Vide ad locum.

Ver. 465.—Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα.] Haud scio facetusne sit magis, an ridiculus, quem hinc arripuit *Martialis* jocum:

Si tibi *Mistyllus* coquus, Æmiliane, vocatur,
Dicetur quare non *Taratalla* mihi?
Lib. 1. 51.

Ver. 466.—Ὤπτησάν τε] Καὶ παρ' Ὁμήρου τά γε τοιαῦτα μάθοι ἄν τις. Οἶσθα γάρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἑστιάσεσιν, οὔτε ἰχθύσιν αὐτοὺς ἑστιᾷ, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, οὔτε ἑφθοῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς.——Οὐδὲ μὴν ἡδυσμάτων, ὡς ἡγοῦμαι, Ὅμηρος πώποτε ἐμνήσθη. *Plat. de Republ. l.* 3.

Ver. 468.—οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο] *Nec non abunde erant contenti.* Henr. Stephanus legendum contendit, οὐδ' ἔτι. Cui tamen non assentior.

Ibid.—δαιτὸς ἐΐσης.] Ἰσομοίρου καὶ μεριστῆς. *Schol. Brev.* Τῆς ἐν κοινῇ τραπέζῃ· αὕτη γὰρ κυρίως τὸ ἴσον, πᾶσιν ὁμοῦ προκειμένη ἰσοτίμως. *Schol. Moschopuli.* Καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμοντο· ὅθεν ἐΐσας φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος.—Ἐπείσθη δέ Ζηνόδοτος, δαῖτα ἐΐσην, τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. *Athenæus, lib.* 1, *c.* 10.

Ver. 469.] Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,]

Postquam exempta fames epulis, mensæque remotæ. *Æn.* I. 220.
Postquam prima quies epulis, mensæque remotæ. *Ibid.* 727.
Postquam exempta fames, et amor compressus edendi. *Æn.* VIII. 184.
——dapes, et plenæ pocula mensæ. *Æn.* XI. 738.

Ver. 470. Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·]

——et socii cratera coronant. *Georgic.* II. 528.
Crateras magnos statuunt, et vina coronant. *Æn.* I. 724.

Ἐπιστέφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρατῆρες, ἤτοι ὑπερχειλεῖς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται, ὥστε διὰ τοῦ ποθοῦ [*leg.* ποτοῦ] ἐπιστεφανοῦσθαι. *Athenæus, lib.* 1, *c.* 11. Τὸ δὲ στέφειν, πλήρωσίν τινα σημαίνει. *Id. lib.* 15, *c.* 5. Sunt tamen qui hoc aliter interpretentur;

—συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
Ἔστεψα.—*Alexis* Poëta apud *Athenæum, lib.* 11, *c.* 6; de cratere *Thericleo.* Sed hoc recentius.

Ver. 471. Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.] Vide *Odyss.* ή, 183, σ', 417. φ', 263. Τὸ "πᾶσιν," οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. *Athenæus, lib.* 1, *c.* 11.

Ver. 472. Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο,] Θαλήταν τὸν Κρῆτά φασι——διὰ μουσικῆς ἰάσασθαι, ἀπαλλάξαι τε τοῦ κατασχόντος λοιμοῦ, τὴν Σπάρτην.——Ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος τὸν κατασχόντα λοιμὸν τοὺς Ἕλληνας παύσασθαι λέγει διὰ μουσικῆς,—ἐπεὶ φθάσας σὺ τὴν μουσικὴν δύναμιν διὰ τούτων ["Οἱ δὲ "πανημέριοι—"] προαπέφηνας ἡμῖν. *Plutarch. de Musicâ, sub finem.*

Ver. 473. Καλὸν ἀείδοντες] Vide infra ad β', 43.

Ibid.——ἀείδοντες παιήονα,]

—lætum pæana secuti. *Æn.* X. 738.

Μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνὰ θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν.
Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τέ.
  Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,

Ver. 474. Μέλποντες Ἑκάεργον·] Vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 476.—παρὰ πρυμνήσια] Juxta *Palum*, quem Romani *Tonsillam* appellant.

Ver. 477. Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,]

Postera Phœbeâ lustrabat lampade terras,
Humentemque Aurora polo dimoverat umbram. *Æn.* IV. 6

Oceanum interea surgens Aurora relinquit:
It portis jubare exorto—— *Ibid.* 129.

Et jam prima novo spargebat lumine terras
Tithoni *croceum* linquens Aurora cubile. *Ibid.* 584.

Jamque *rubescebat* radiis mare, et æthere ab alto
Aurora in *roseis* fulgebat *lutea* bigis. *Æn.* VII. 25.

Aurora interea miseris mortalibus almam
Extulerat lucem, referens opera atque labores. *Æn.* XI. 182.

————cum primum crastina cœlo
Puniceis invecta rotis Aurora *rubebit.* *Æn.* XII. 76.

Pulcherrima hæc; nec tamen vocis, ῥοδοδάκτυλος, *Vim* attingunt. Ἀπὸ τοῦ σχήματος τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων, παρίστησι τὸ τῶν Ἀκτίνων σχῆμα. *Schol.* Ἔστι γὰρ ἄλλο ἄλλου κυριώτερον, καὶ ὡμοιωμένον μᾶλλον, καὶ οἰκειότερον, τῷ ποιεῖν τὸ πρᾶγμα πρὸ ὀμμάτων——. Διαφέρει δ' εἰπεῖν· οἷον ῥοδοδάκτυλος ἠὼς, μᾶλλον ἢ φοινικοδάκτυλος, ἢ ἔτι φαυλότερον, ἐρυθροδάκτυλος. *Arist. Rhetoric. lib.* 3, *c.* 2. Vide supra ad *ver.* 43. et infra ad *ver.* 528.

Ver. 479. Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει.]

Prosequitur surgens a puppi ventus euntes. *Æn.* III. 130.

Vide *Odyss.* λ'. 6.

Ver. 480. Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ',] *Al.* στῆσαντ'.

Ver. 481. Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον,]

——————et auræ
Vela vocant, tumidoque inflatur carbasus Austro. *Æn.* III. 357.

Vela facit tamen, et plenis subit ostia velis. *Æn.* V. 281.

Ver. 482.——κῦμα——πορφύρεον]

—Mare purpureum—— *Georgic.* IV. 373.

Cæterum, quâ *analogiâ* a πορφῦρω deducatur πορφῠρεος; a φαῖνω, φᾰνερὸς; a κρῖνω, κρῐτὸς; a κλῖνω, κλῐτὸς· a μαρτῦρομαι μαρτῠρος; et similia; vide supra ad *ver.* 309, 314, 338. *Barnesius* hîc legendum velit πορφῦρον: sed nihil opus.

Ver. 483. Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.]

—maris æquor arandum. *Æn.* II. 780.

————vastumque cavâ trabe currimus æquor. *Æn.* III. 191.

Currit iter tutum non secius æquore classis. *Æn.* V. 862.

Odyss. β', 429, scriptum est, διαπρήσσουσα κέλευθον. Quod auribus magis placet.

Ver. 484.—κατὰ στρατὸν] *Al.* μετὰ στρατὸν.

Ver. 486.——ἐπὶ ψαμάθοις,] *Al.* ἐπὶ ψαμάθου.

Ver. 488. Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ] Quoniam μηνίω secundam producit, verisimillimum est (licet id non necessario sequatur,) pronuntiatum fuisse contracte, Αὐτὰρ ὁ μήνι, νηυσί—. Vide β', 769, 772.

Διογενὴς Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
Αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε πτόλεμόν τε.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν Θεοὶ αἰὲν ἐόντες
Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὔλυμπόν τε·
Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
Ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
Σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα,
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
Ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ἀλλὰ σύ περ μιν τῖσον, Ὀλύμπιε, μητίετα Ζεῦ·
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο· Θέτις δ', ὡς ἥψατο γούνων,

Ver. 489. Διογενὴς Πηλέως υἱὸς] Pronuntiabatur Πηλῶς. Alii scribunt, Πηλέος: quod ferri quoque potest, et pronuntiabatur Πηλοῦς. *Barnesius* edidit Πηλῆος: et ipsum quoque non male; cum υἱὸς priorem et alias corripiat, et Πηλῆος præsertim sit dictio *Ionica*.

Ver. 491.—φθινύθεσκε] οὐκ ἔφερε τὴν σχολὴν, ἀλλὰ "φθινύθεσκε" *etc.* Plutarch. in Pyrrho. Ἐκεῖνον οὐδὲν ἤρεσκε τῶν μαλθακῶν, ἀλλὰ "φθινύθεσκε" *etc.* Id. in *Agide et Cleomene*. Ἐνίους δὲ καὶ μὴ πράσσειν, αὐτὸ πολλάκις εἰς ἀθυμίαν καθίστησιν· ὡς——"ἀλ-"λὰ φθινύθεσκε" *etc.* Id. de *Tranquill. Animi*, sub initio. Cæterum de hujus vocis prosodiâ, vide infra ad β', 43.

Ver. 498.—εὐρύοπα] Alii exponunt, *late prospicientem*: alii *voce late sonantem*, *late tonantem*.

Ver. 500.—Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων]

——genua amplexus, genibusque volutans
Hærebat—————— *Æn.* III. 607.

Ver. 503.——εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ] Vide supra, *ver.* 395, 398, 399, *etc.* Τὸ μὲν ὀνειδίζειν ἀφίησι, τὸ δὲ ὑπομιμνήσκειν ἐπιμελῶς πραγματεύεται. Τὸ μὲν ἔργον οὐκ εἶπε, (vide *ver.* 399, *etc.*) τὴν δὲ ἀνάμνησιν εὐπρεπῶς ἐποιήσατο.———Καὶ τὰ μέτρα τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι οὐ τῆς εὐπρεπείας δεῖται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρείᾳ συντομίας.] Legendum fortasse, οὐ μόνον τῆς εὐπρεπείας, *etc.*] *Dionys. Halicarnas. lib. qui inscribitur* τέχνη, *c.* 9.

Ver. 508. Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον,] *Si alii eum contumeliâ afficiunt, at Tu eum honora.* Istam scilicet vim habet vocula πέρ.

Ver. 510.——ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.] *Al.* ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμήν.

Ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ ἤρετο δεύτερον αὖθις·
Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
Ἢ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος· ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Θεός εἰμι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρῃ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι Θεοῖσι
Νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
Εἰ δ' ἄγε, τοὶ κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς.
Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
Τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,
Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·

Ver. 514. Νημερτὲς μὲν δή μοι] *Vere jam mihi, quæso, etc.* Non enim hìc vacat istud, δή.

Ver. 515.—ἔπι δέος·] Vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 517.—νεφεληγερέτα] Vide supra ad *ver.* 175.

Ver. 518. Ἦ δὴ λοίγια ἔργ',] *Al.* Ἤδη λοίγια ἔργ'.

Ver. 519.—ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.] *Al.* ὀνειδίοις ἐπέεσσιν. Magis arrîdet, ὀνειδείοις· quia ὀνειδίσον penultimam corripit.

Ver. 520.——ἀθανάτοισι] Vide supra ad *ver.* 398.

Ver. 522. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, ——ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται,]

Cede locis; ego, siqua super——,
Ipsa regam———— *Æn.* VII. 559.

Ver. 524.—Εἰ δ' ἄγε,] *Sin dubitas; ecce, etc.*

Ver. 526.—οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν,
Οὐδ' ἀτελεύτητόν] Promissum meum, neque per *levitatem*, neque per *fraudem*, neque per *impotentiam* irritum erit. Ut recte observavit *Eustathius*, aliique.

Ver. 528.——κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι] Quia *Cæli* nimirum color cæruleus. Simili de causâ *Neptunus*, itidem, κυανοχαίτης. Vide supra ad *ver.* 43, *et* 477.

Ibid.—ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος,
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.]

Ambrosiæque comæ.—— *Æn.* I. 407.
Annuit, et totum nutu tremefecit Olympum. *Æn.* X. 115.
Terrificam capitis concussit terque quaterque
Cæsariem; *cum quâ* terram, mare, sidera movit. *Ovid. Metam.* I. 179.

Ἀπομνημονεύουσι δὲ τοῦ φειδίου, διότι πρὸς τὸν Πάναινον εἶπε πυνθανόμενον, πρὸς τί παράδειγμα μέλλει ποιήσειν τὴν εἰκόνα τοῦ Διὸς, ὅτι πρὸς τὴν Ὁμήρου, δι' ἐπῶν ἐκτεθεῖσαν τούτων· "Ἦ, καὶ κυανέῃσιν" etc. εἰρῆσθαι γὰρ μάλα δοκεῖ καλῶς. *Strabo, lib.* 8, *p.* 543. *Edit. Amst.* 1707. "Phidias, cum Jovem "Olympium fingeret, interrogatus de quo "exemplo divinam mutuaretur effigiem, "respondit, archetypum Jovis in his se tri-"bus *Homeri* versibus invenisse." *Macrob. lib.* 5, *c.* 13.

Porro, libet hìc obiter annotare, quam fœde corruperit linguam Romanam *Sanctius;* qui [*de causis Linguæ Latinæ, lib.* 4, *c.* 6.] ex loco *Ovidii* jam citato, et similibus quibusdam, arreptâ occasione, *ablativum* (quem appellant) *Instrumenti*, cum præpositione [*Cum*] conjungi posse contendit: cum, e contrario, ex plurimis manifestum sit exemplis, præpositionem, a quâ (*plerumque suppressâ*) pendet iste Ablativus, utique non esse *cum*, sed *ab*. Citat ipse ex *Ovidio:* "*Pectora—-trajectus* "*ab ense,*" hoc est, *ense trajectus:* "*De-*"*fendar ab armis,*" hoc est, *armis defendar:* "*Fallere ab arte viros,*" hoc est, *arte fallere:* Quibus adde, "*Tunicâque amicitur ab albâ:*" hoc est, *albâ tunicâ amicitur.* Quæ in *alte-*

Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν, ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
Ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
Ἠγνοίησεν, ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, Θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν, ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, ττι νοήσεις.

ram partem exempla adduxit *Sanctius*, inseruitve deinceps *Scioppius*, vel in notis suis tandem addidit *Perizonius*; eorum omnium exemplorum, ne unum quidem rem attingit. "*Cæsariem* cum quâ *terram movit;*" non est *quâ terram movit;* sed, *simul cum quâ terram movit.* "*Ipse dedit letho* cum quibus "*ante feras;*" non de *instrumento* dictum est, sed de *sociis.* "*Verrebat* raro cum pectine "*pratum,*" et, "*cirri* cum quibus *venan*"*tur*;" utrumque et ipse agnoscit aliter esse scriptum; et, vera si sit ista lectio, possit tamen utrobique Ablativus iste non *instrumenti* esse, sed *Adjuncti.* "*Imperator* cum sa"gittâ *saucius;*" non est, *sagittâ sauciatus;* sed *Imperator cum sagittâ infixâ.* "*Gladium* "quîcum *se percusserat;*" nuperi est Auctoris, non Latini. "*Sufficit fruges* cum "vomere *tellus;*" est, *tellus cum agriculturâ.* "Cum *armis confligere;*" non est, *armis confligere*, sed, *armatos confligere.* "*Istâ* "cum linguâ *lingere;*" non est, *linguâ lingere;* sed sarcastice, *Tu cum* istâ *linguâ*, etc. "*Pacem* cum precibus *petere;*" "Cum *maxi*"*mo labore expugnare:*" "*Facere* cum *tantis* "*minis:*" "*Investigare* cum *animo:*" "*Ju*"*vare* cum *fide:*" "*Benevolentiâ* cum *singu*"*lari:*" "*Vestro* cum *Beneficio:*" non utique *Instrumentum* denotant, sed *Adjunctum.* "*Instructus* cum *conjuratorum manu:*" "*Vex*"*avi* cum *omnibus meis copiis:*" "*Quibus* "*cum* [*scilicet quorum operâ*] *filiam inveni:*" itidem non *instrumentum* significant, sed *socios.* Denique, "*aggrediuntur* cum *funibus;*" non est, *funibus aggrediuntur;* sed, *manibus aggrediuntur, funibus armati.* Et, "*Macedo*"*num animos sibi conciliavit cum Heraclide,*" (eo quod Heraclidem scilicet in vincula conjecerat) non utique Ablativus est *Instrumenti*, sed *Adjuncti.*

Ver. 531.—*διέτμαγεν·*] *Al.* *διέτμαγον.*

Ver. 533.—*Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν*]
—viro Phœbi chorus assurrexerit omnis.
Virg. Eclog. VI. 66.

Ver. 535.—*ἐπερχόμενον, ἀλλ'*] Quâ ratione hîc *ἐπερχόμενον*, et *τέτληκας* infra, *ver.* 543, ultimam producant; vide supra ad *ver.* 51.

Ibid.—*ἔσταν ἅπαντες.*] Ἔσταν, ultimâ brevi, ex *ἔστησαν* vel *ἔστασαν·* simili analogiâ, ac *τύπεν*, *τράφεν*, et similia, ex *ἐτύπησαν*, *ἐτράφησαν*, etc.

Ver. 536.—*οὐδέ μιν Ἥρη Ἠγνοίησεν*]
Nec latuere doli fratrem—. *Æn.* I. 134.

Ver. 537.—*ἰδοῦσ' ὅτι*] Quamvis, "*neque* "*ignoravit quod contulerat,*" vel, "*conspi*"*cata quod contulerat,*" non dicatur Latine; quod est utique, "*conspicata conferentem,*" aut, "*sentiens contulisse;*" tamen, ne verbum verbo non responderet, versionem hîc non mutavi. Sunt qui legant, *ἰδοῦσ' ὅτε.*

Ver. 538. Ἀργυρόπεζα Θέτις,] Vide supra ad *ver.* 43, 477, *et* 528.

Ver. 539. Αὐτίκα—προσηύδα·] De hujusmodi Asyndeto, vide supra ad *ver.* 105.

Ver. 542.—*οὐδέ τι πώ μοι Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν*] *Nunquam mihi lubens dicis.* Conjunctum est enim *τέτληκας* cum præcedente, *φίλον ἐστίν*, tempore *præsenti.* Vide supra ad *ver.* 37.

Ver. 543.—*ὅ, ττι νοήσεις.*] *Al.* *ὅττι νοήσῃς.*

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·
Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ', ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
Ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
Οὔτε Θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας;
Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλησθα.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Ἠερίη γάρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων.
Τῇ σ' οἴω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι, οὐδέ σε λήθω·
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι Θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,

Ver. 544.—*πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·*] Divûm pater atque hominum rex. *Æn.* I. 69.
——hominum sator atque Deorum. *Æn.* XI. 725.

Ver. 549. *Ὃν δ' ἂν ἐγὼν*] *Al.* Ὃν δέ κ' ἔγών.

Ver. 551.—*βοῶπις πότνια Ἥρη·*] Oris majestatem indicat. Vide supra ad *ver.* 43, 58, 477, et 528. *Ὅμηρος ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ὡς εἴησαν ὀφθαλμοὶ τῇ Ἥρᾳ καλοί τε μεγάλοι τε, "βοῶπιν" αὐτὴν ἐκάλεσε.* *Liban. Progymn.* Vide *Moschopuli* Scholia; et *Grævium* ad *Hesiodi* Θεογονίαν, *ver.* 355.

Ver. 555.—*μή σε παρείπῃ*] *Ne te blanditiis persuaserit.*

Ver. 559.—*ὀλέσῃς δὲ πολέας*] Enuntiabatur ac si scriptum fuisset *πολεῖς*. Vide infra ad *β'*, 811.

Ver. 560.—*νεφεληγερέτα*] Vide supra ad *ver.* 175.

Ver. 565. Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο,] Τὸ [Κάθισον] τοῦ [Κάθησο] διαφέρειν φημί·—τῷ, τὸ μὲν πρὸς τὸν ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ Κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὸν καθεζόμενον, Ἧσο, ἀντὶ τοῦ, Μένε καθεζόμενος. *Lucian. Pseudolog. sub finem.* Vide infra ad *β'*, 191.

Ver. 566. Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι Θεοί
εἰσ' ἐν Ὀλύμπω,
Ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.] Editores quos viderim omnes, *ἆσσον ἰόνθ'*, intelligunt *ἆσσον ἰόντε*, *propius accedentes.* Quod mihi quidem ferri non posse videtur. Quamvis enim verum sit, quod ait *Eustathius*, *pag.* 35, *ἰστέον, ὅτι ἔθος Ὁμήρῳ ἀδιαφορεῖν ἐν τοῖς Δυϊκοῖς καὶ τοῖς Πληθυντικοῖς· καὶ ποτὲ μὲν Πληθύνειν τὰ Δυϊκὰ, ποτὲ δὲ Δυάζειν τὸ πλῆθος·* at *Utrumque* tamen ita esse verum existimo, si de *Duobus* sit sermo. Omni nimirum Substantivo *duali*, recte adjungi potest Adjectivum *plurale*, quia omne *duale* est necessario *plurale.* Substantivo itidem *plurali*, recte adjungi potest Adjectivum *duale;* non quidem omni, sed ita si de *duobus* sermo sit. Nam *plurale* non utique omne est *duale*, sed tum, quum sermo sit de *duobus*. Quare

Ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ οὐρανίωνες.
Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ·
Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,
Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
Ἐν δὲ Θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διΐ, ὄφρα μὴ αὖτε
Νεικείησι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

istud, ἆσσον ἰόνθ', cum illo, ὅσοι Θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, male mihi videtur cohærere. Vide infra ad β', 288; et ad έ, 487. De *Enallage* (quam vocant) numeri, personæ, temporis, sive (quæ *Antiptosis* dicitur) casuum; equidem hoc *Portenti* quid sibi velit, minime intelligo. Nam siquis usquam gentium, in linguâ suâ *vernaculâ*, simile quid unquam tentaverit; quam sit id plane *absurdum*, statim sentiet. Melius igitur *Eustathius*, de hoc loco: δύναται (inquit) καὶ κυρίως εἶναι δυικὸν, διὰ τὸ διγενὲς τῶν τε θεαινῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀῤῥένων. Quod tamen et ipsum in hujusmodi sententiâ, ubi de *sexu* nihil videtur interesse, satis est inficetum. Siquid mutare ausim, legerem equidem isto modo:

Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Ἆσσον ἰὼν ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.] Quin et, sine ullâ mutatione, istud ἰόνθ', (scilicet ἰόντα,) ad Jovem ipsum quominus referri possit, nihil video. Ut adeo sententia sit: "*Ne te nihil juvent quotquot in cælo sunt Dii* "*adversus* Me *propius accedentem, quando* "*tibi invictas manus injiciam.*" Judicet Lector eruditus. Certe aliis in locis, et istud ἆσσον ἰὼν, *minitantis* est; et illud χραίσμωσιν, similem sibi adjunctum habet *Accusativum:*

Ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἆσσον ἰόντες. ό, 105.
Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον, ἆσσον ἰόντα. χ', 92.
Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἄσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Οὐτάμεναι πρὸς στῆθος.——— *Odyss.* ί, 300.
———ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
Χραῖσμε σιδηρείη.——— *Iliad.* ή, 144.
Ὣς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον. λ', 120.
Νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον. ύ, 296.

Ver. 568.——βοῶπις] Vide supra ad *ver.* 551.

Ver. 569.———ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.] *Iram suam invite cohibens ac sedans.*

Ver. 572.——λευκωλένῳ Ἥρῃ·] Vide supra ad *ver.* 43, 58, 477, 528, *et* 551.

Ver. 573.——οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,] *Al.* οὐδέ τ' ἀνεκτὰ.

Ver. 576.——ἐπεὶ τά χερείονα νικᾷ.

——ἔλεξε γάρ τις, ὡς τὰ χείρονα
Πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων.
Eurip. Suppl. 196.

Ver. 580. Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν——
Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι·] Si στυφελίξαι *Modi Infinitivi* hîc intelligatur, elegans erit Ἀποσιώπησις: *Si vult Jupiter e sedibus omnes deturbare;——poterit sane;* Vide supra ad *ver.* 135. Sin στυφελίξαι *Modi optativi* accipiatur, tum sententia erit plena: *Si velit Jupiter, utique omnes e sedibus suis deturbaverit.* Prior

Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε·
Τέτλαθι, μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ·
Μή σε, φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
Χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
Ἤδη γάρ με, καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο·
Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μειδήσασα δέ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι Θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Οἰνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι Θεοῖσιν,
Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,

ratio placuit *Eustathio*, posterior *Henrico Stephano* in *Annotat. ad Xenophontem*, pag. 39.

Ver. 584.——δέπας ἀμφικύπελλον] *Schol.* ἀμφοτέρωθεν κοῖλον. *P. Victorius, Variar. Lect. lib.* 34, *c.* 22. erudite ex *Aristotele* ostendit, poculum hoc esse duplex; fundo in mediâ sui parte, quod sit utrique poculo, et erecto et inverso, commune. Quod et notavit *Eustathius.* Alii poculum *utrinque ansatum* intelligunt.

Ver. 586. Τέτλαθι,] Τέτλαε, καὶ (κατὰ μεταπλασμὸν) Τέτλαθι, ὡς Δέδιθι. Ἐι γὰρ ἀπὸ τοῦ Τλῆθι ἐγένετο κατ' ἀναδιπλασιασμὸν, εἶχεν ἂν τὴν παραλήγουσαν μακρὰν. *Schol. Moschopuli.*

Ver. 587. Μή σε, φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι Θεινομένην·] Vis particulæ πὲρ hoc in loco ea est, ut sententia sit: "*Ne te, quam omnium maxime amo, cogar videre vapulantem.*"

Ver. 590.——μεμαῶτα,] Vide infra ad β', 818.

Ver. 591.——ποδὸς τεταγὼν,] *Pede prehensum et circumrotatum.*

Ver. 593. Κάππεσον ἐν Λήμνῳ·] In insulâ nimirum sulphurosâ, et igne subterraneo refertâ. Cæterum, decidere *aliquo in loco*, vel *aliquem in locum*, non unum idemque est. Nimirum qui erat *in Lemno* tum, cum *in Lemnum* deciderat; æque recte dicitur is, sive *in Lemno* decidisse, sive *in Lemnum*. At qui *in lapillum deciderit*, non utique et is itidem recte dicetur *decidisse in lapillo*. Similiter, qui *humi sedet*, æque recte dicitur sive *in terram* consedisse, sive *in terrâ*: at qui *in flosculum consederit*, non item recte dicetur *consedisse in flosculo*. Qui in his et similibus loquendi rationibus, vocabulum alterum esse contendunt *pro altero* positum, plane ineptiunt. Vide quæ Nos hac de re ad *Cæsaris Commentar. de Bello Gallico, lib.* 4. §. 9. item infra, ad θ', 156.

Ver. 494.——κομίσαντο πεσόντα.] Vide supra ad *ver.* 140.

Ver. 599. Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως] Vituperat hîc *Plato*, non locutionem Poëticam, quæ est pulcherrima, sed Rem ipsam. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ φιλογέλωτας γε δεῖ εἶναι.— Οὔτε ἄρα ἀνθρώπους ἀξίους λόγου, κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος ἄν τις ποιῇ, ἀποδεκτέον· πολὺ δὲ ἧττον, ἐὰν θεούς.——Οὐκοῦν Ὁμήρου οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἀποδεξόμεθα περὶ θεῶν, "Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γελως." *De Republ. lib.* 3.

Ver. 600.—ποιπνύοντα.] *Pincernam agentem*, sed et *claude.* Mirifici sunt hujus versus numeri, ad rem ipsam quasi depingendam. Vide infra ad γ', 363.

Ver. 602——οὐδέ τι θυμὸς] *Al.* οὐδ' ἔτι θυμός.

Ibid.———δαιτὸς ἐΐσης,] Vide supra ad *ver.* 468.

Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθα κάθευδ' ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἥρη.

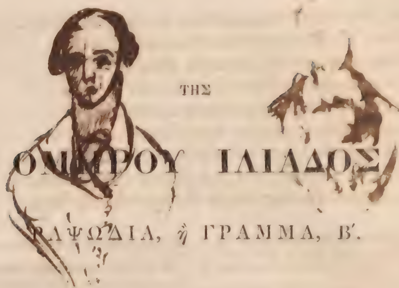
Ver. 604.—καλῇ.] Vide infra ad β', 43.

Ver. 606.——ἔβαν οἰκονδε] Quâ ratione, ἔβαν, hîc ultimam producat, vide supra ad *ver.* 51, et infra ad θ', 229.

Ver. 608.——ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι] *Eustathius* testatur, Antiquos hoc modo scripsisse :——ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ver. 611. Ἔνθα κάθευδ'] *Eustathius* et *Scholiastes* scribunt, Ἔνθα καθεῦδ'; ne scilicet *Modi* esse *Imperativi* videretur; quod sane nihil opus.

Ibid.—Notat Scholiastes, Poëtam in toto hoc primo libro ne unam quidem inseruisse *Similitudinem;* quod itidem doctissima *Domina Dacier*, et de primo *Odysseæ* libro observavit. Narrationem nimirum inchoantem, paullo simplicior decuit et minùs sublimis oratio.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Β΄.

Ὑπόθεσις τῆς Β΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΖΕΥ'Σ, Ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι, παρακελεύεται τοὺς Ἕλληνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ, πρότερον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συνήγαγεν· ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται αὐτῶν, παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. Κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς Ἀθηνᾶς προνοίᾳ, καὶ Νέστωρ βεβαιοῖ δημηγορήσας. Εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι ἐξοπλίζονται αὐτοί τε καὶ οἱ ἡγεμόνες· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες, Ἴριδος αὐτοῖς ἀπαγγειλάσης. Κατάλογον δὲ ὁ Ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων, καὶ τῶν νεῶν.

ΑΛΛΩΣ.

ΖΕΥ'Σ, ἐμέμνητο γὰρ τῆς Θέτιδος ἱκεσίας, τῶν ἄλλων Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ σχολαζόντων, πρὸ ὀφθαλμῶν ποιούμενος τιμῆσαι τὸν τοῦ Πηλέως, Ὄνειρον Ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτῷ ἐκβάλλειν πάντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν μάχην, συμβουλεύων αὐτῷ ἐηλαδὴ καὶ τὸν Ἀχιλλέα παρακαλέσαι. ὁ δὲ, οὐ συνιεὶς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀριστεῦσιν αὐτὸ διηγεῖται· καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἕλληνας, ὑπόπτως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν Ἀχιλλέα, ἐπιτιθέμενον αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ, προσοικειοῦσθαι τὸ πᾶν πλῆθος, πειράζων, φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει· οἱ δὲ, οὐ συνιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωροῦσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ, ὑποθεμένης αὐτῷ Ἀθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους πειθοῖ κατέχει, τῶν δὲ στρατιωτῶν πικρῶς καθάπτεται· παίει δὲ καὶ Θερσίτην, ἀμούσως πρὸς τὸν βασιλέα στασιάζοντα· καὶ τοὺς Ἕλληνας μεῖναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἑλεῖν προτρέπει. Συμβουλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, Ἀγαμέμνων θύσας τῷ Διῒ τοὺς γέροντας ἑστιᾷ· καὶ προτρεψάμενος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει πάντως. Ἑξῆς ἐστιν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων, καὶ τῶν ἐπικούρων.

Ἐπιγραφαί.

καὶ Κατάλογος, ἢ Βοιωτία.

Ἄλλως,

Βῆτα δ' Ὄνειρον ἔχει, ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

ἌΛΛΟΙ μέν ῥα Θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον Ὄνειρον·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ' ἴθι, οὖλε Ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,

Ver. 1. ἌΛΛΟΙ *μέν ῥα*] *Zenodotus* legit, Ὦλλοι· quod est, Οἱ ἄλλοι. Istud autem, ῥὰ, vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit, ά, 606, Οἱ *μὲν κακκείοντες ἔβαν*.

Ibid.—*ἱπποκορυσταὶ*] Γελοίως δ' Ἀπίων ἱπποκορυστὰς ἀπέδωκε, τοὺς κόρυθας ἔχοντας ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένας· εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν συνέκειτο, ἱπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἔφιππον ὁπλίτην· κορυστὴς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὁπλίτης καὶ μαχητής.——"Ἄνδρα "κορυστὴν." *Porphyr. Quæstion. Homeric.* §. 15.

Ver. 2. Εὗδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,]

——Somno positæ sub nocte silenti
Lenibant curas, et corda oblita laborum:
At non infelix animi Phœnissa; neque unquam
Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem
Accipit.—————— *Æn.* IV. 527.

Fuerunt inter Veteres, teste *Eustathio*, qui hîc legerent, *ἔχεν ἥδυμος ὕπνος*. Fuerunt porro, qui hoc, *Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος*, cum isto, *ἔνθα κάθευδ' ἀναβὰς*, in fine præcedentis libri, *pugnare* existimarent. Inepte admodum. Nam et istic (quod observavit *Eustathius*) *καθεύδειν* recte dicitur is, qui ad somnum captandum decumbit; et hîc (quod annotavit *Scholiastes*) de eo qui parum admodum dormierit, non minus recte dicitur; *Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος*.

Ver. 3. *Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα,*]

——animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
In partesque rapit varias, perque omnia versat. *Æn.* IV. 285.

Ver. 4.——*ὀλέσῃ δὲ πολέας*] Enuntiabatur, ac si scriptum fuisset *πολεῖς*. Vide infra ad *ver.* 811.

Ver. 5. *Ἧδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,*]

Hæc alternanti potior sententia visa est. *Æn.* IV. 287.

Ver. 6. Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον Ὄνειρον·] *Al.* ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα. Porro et hîc vituperat *Homerum* Plato: *Δεῖ περὶ θεῶν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν, ὡς μήτε αὐτοὺς γόητας τῷ μεταβάλλειν ἑαυτοὺς, μήτε ἡμᾶς ψεύδεσι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ.——Πολλὰ ἄρα Ὁμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα, τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι.* *De Repub. lib.* 2. *sub finem.* Sed vide infra ad *ver.* 12.

Ver. 8. Βάσκ' ἴθι,]

Vade, age, nate;—— *Æn.* IV. 223.

"Cæterum, quis tam obtuso ingenio est, "quin intelligat, *βάσκ'*, *ἴθι*, verba duo idem "significantia, non frustra posita esse *ἐκ*

Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω·
Θωρῆξαί ἑ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
Εὕδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληΐῳ υἷϊ ἐοικὼς,
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ' Ἀγαμέμνων·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὄνειρος·
Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει·

"παραλλήλου, ut quidam putant, sed hortamentum esse acre imperatæ celeritatis?" *Gel. lib.* 13. *cap.* 23.

Ver. 10.——*ἀτρεκέως ἀγορευέμεν,*] *Vere,* non ad narrationis sententiam, sed ad verborum narrationem; ut recte annotavit *Spondanus.* Quare melius Latine vertitur, *accurate,* quam *vere.*

Ver. 11.——*καρηκομόωντας*] Crinitos.
——*Crinitus* Iopas. *Æn.* I. 744.

Ver. 12. Πανσυδίῃ· *νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν*] *Al.* πασσυδίῃ. Cæterum quas hîc minutias *Macrobius* (in *Somn. Scip. l.* 1. *c.* 7.) aliique commenti sunt, quo minus in errorem *necessario* inductus fuerit hoc somnio *Agamemnon;* meræ sunt nugæ. Tota hæc poëtica machinatio id unum narrat; Agamemnonem, postquam discessisset Achilles, sibi tamen assentatum, sibi somniâsse, sibi temere finxisse; urbem se Trojam, illo absente, posse nihilominus expugnare. Infra, *ver.* 37. Φῆ γὰρ ὅγ' *αἱρήσειν* Πριάμου *πόλιν ἤματι κείνῳ,* Νήπιος.

Ver. 13——*οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς*] "Quid est "quod dicit, consensisse in excidium Trojæ "omnes Deos, precibus motos Junonis? quod "sequens historia manifeste refellit: hoc igitur "satis liquide et plane falsum et fictum est." Ita Vir doctissimus, *Camerarius.* Verum, quàm supervacanea sit hæc annotatio, vide supra ad *ver.* 12.

Ver. 15.——*Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.*] Hemistichium hoc desumptum videtur ex sequente *ver.* 32. Olim hoc in loco legebatur, *δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι,* vel, ut alii maluerunt, *διδόμεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι. Aristot. Poët. c.* 23. et alibi. Cæterum, quibus de causis factæ fuerint hæ mutationes, meræ sunt ineptiæ. Vide supra ad *ver.* 12.

Ver. 20. Σ*τῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς,*]
Devolat, et supra caput astitit——
Æn. IV. 702.

Ibid.——Νηληΐῳ *υἷϊ ἐοικὼς,*]
Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 702.

Ver. 22. Τ*ῷ μιν ἐεισάμενος*] Vide infra ad γ', 389.

Ver. 23. Εὕδεις, *Ἀτρέος υἱὲ*]
——potes hoc sub casu ducere somnos?
Æn. IV. 560.

Ibid.——*ἱπποδάμοιο;*]
Picus, equûm domitor,— *Æn.* VII. 189.
Lausus, equûm domitor, ——651.
At Messapus equûm domitor, ——691.

Ver. 24. Οὐ *χρὴ παννύχιον εὕδειν*] Quâ ratione, *παννύχιον,* hîc ultimam producat; item *γὰρ, ver.* 39; vide supra ad ά, 51.

Ver. 25.—— *ἐπιτετράφαται,* —— *μέμηλε*] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 27. *Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·*]

Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη
Αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
Φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
Νήπιος· οὐδὲ τὰ ᾔδη ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή·
Ἕζετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
Καλὸν, νηγάτεον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·

Imperio Jovis huc venio, qui———
——cœlo tandem miseratus ab alto est.
Æn. V. 726.

Ver. 29. Πανσυδίῃ·] *Al.* Πασσυδίῃ.

Ver. 35.———ἀπεβήσατο·] Sic infra, *ver.* 48. προσεβήσατο. Editi hîc plurimi habent, ἀπεβήσετο; a verbo ficto, βήσομαι. Vide infra ad έ, 109.

Ibid. Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο·]
——Sic fatus, nocti se immiscuit atræ.
Æn. IV. 570.

Ver. 37. Φῆ γὰρ ὅγ'] Vide supra ad *ver.* 12.

Ver. 38. Νήπιος·]
Demens, qui——— *Æn.* IX. 728: et alibi.

Ibid.——ἅ ῥα Ζεὺς,] Vide supra ad ά, *ver.* 56.

Ver. 41. Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου·]
Tum vero Æneas———
Corripit e somno corpus— *Æn.* IV. 571.

Ibid.———θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή·] Qui hoc in alium sermonem convertere volet, is demum, quæ sit horum vocabulorum vis et ἐνέργεια, sentiet. *Domina Dacier* non male: "*Il lui sembla que la voix divine, repanduë tout autour de lui, retentissoit encore à ses oreilles.*"

Ver. 42. Ἕζετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,]
Consurgit senior, tunicâque inducitur artus. *Æn.* VIII. 457.

Ver. 43. Καλὸν, νηγάτεον·] Occurrit hæc vox, καλὸς, in Iliade et Odysseâ, amplius *ducenties et septuagies;* et, his *omnibus* in locis, priorem *semper* producit; unde sequentes mihi videor observationes colligere, a nemine, quod sciam, occupatas.

Primo; Poëticam, quam appellant *Licentiam*, non utique eam esse, quæ vulgo existimatur; nam casu et fortuito evenire omnino non potuit, ut vox, toties usurpata, syllabam priorem ne SEMEL quidem corriperet. Vide supra ad ά, *ver.* 51. *Pauca* admodum, imo *paucissima* sunt vocabula, quæ penultimam habent ancipitem; ut ὕδωρ, etc.

Secundo; Homerum non *Dialectis* omnibus promiscue et ἀλόγως, sed eâ solummodo usum esse, quæ inter suos erat *Ionico-Poëtica;* ex variis quidem illa Dialectis existens, non communiter et universe, sed certâ quâdam et constanti ratione, Poëtis *Ionicis* (ut credere æquum est) usitatâ. In sermone *Attico*, vox καλὸς, *Sophocli*, *Euripidi*, et *Aristophani*, *innumeris* in locis (nescio annon in omnibus) *corripitur.* Atque hæc quidem loquendi ratio, ignota erat *Homero;* quemadmodum ista *Ionica Poëtica*, καλέειν, ἔμμεναι, ἀγορευέμεν, et similia, scriptoribus *Atticis*, tragicis comicisque, non erant licita. In linguâ *Doricâ*, vox καλὸς itidem *corripitur:* ideoque apud *Theocritum*, qui dialecto *Ionicâ* et *Doricâ* promiscue usus est, sæpe legitur *correpta*, sæpe *producta;* nonnunquam etiam uno eodemque in versu; ut,
———ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται; quâ licentiâ *Homerus* nusquam est usus; sicuti nec τᾰς, αὐτᾰς, βούλᾰς, μούσᾰς, et similibus.

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·
Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ,
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον,
Ζηνί φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς·

Tertio; hinc mihi videor colligere, *Hymnum* istum *in Venerem* et *Epigrammata* quædam, *Homero* vulgo ascripta, non utique *Homeri* esse, sed recentioris cujusdam Poëtæ. Legitur nimirum, *Hymn. in Venerem, ver.* 29;

Τῇδε πατὴρ Ζεὺς δῶκε ΚΑΛΟ'Ν γέρας, ἀντὶ γάμοιο. Et *ver.* 262. Καί τε μετ' ἀθανάτοισι ΚΑΛΟ'Ν χόρον ἐῤῥώσαντο. (Licet posterior iste versus sanari quidem possit, si legas, ἀθανάτοις.) Similiter, *Epigramm.* 47. *ver.* 4.;

Φρυχθῆναι τε ΚΑΛΩ͂Σ, καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι. Certe hæc ab *Homero* profecta nemo crediderit, qui vocem istam in *Iliade* et *Odysseâ* prope *trecenties* productam legerit, correptam ne SEMEL quidem.

Quarto; hinc mihi novo argumento confirmari videtur, *Hesiodum* non *æqualem* fuisse *Homeri*, (nisi forte per longa *regionum* intervalla linguis loquebantur plane diversis,) sed *recentiorem* multo: (quod et aliunde censuit Cicero: "*Homerus*, inquit, *multis*, "*ut mihi videtur, ante sæculis fuit.*" lib. de Senectute.) *Hesiodus* nimirum, ut priorem in voce καλὸς sæpe *producit*, [Εργ. καὶ Ἡμερ. *lib.* 1. *ver.* 196. *Theogon.* ver. 8, 17, 22, et alibi;] ita eandem sæpe quoque *corripit;* [Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *lib.* 1. *ver.* 63. *Theogon. ver.* 585, *et* 903.] neque hoc solum; verum etiam, more Dorico, *ultimam* in vocibus τροπὰς, δεινὰς, κούρας, Ἁρπυίας, μεταναιέτας, βουλὰς, (quinetiam et λαγὸς in accusativo plurali) corripuit: [Ἔργ. καὶ Ἡμέρ. *lib.* 2. *ver.* 182, 281, 293, Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 302. Theogon. *ver.* 60, 267, 401, 534, 654:] cujusmodi exempla apud *Homerum* neutiquam occurrunt. Similiter vocem ὀπωρινὸς, cujus penultimam Homerus semper producit, *Hesiodus* recentiore pronuntiandi more corripuit: Ἔργ. καὶ Ἡμέρ. *lib.* 2. *ver.* 33.

Quinto; itaque rem minus attigerunt Prosodiæ Scriptores, qui vocem, καλὸς, priorem habere *communem* universe docent. "Καλὸς "*primam habet ancipitem, sicque passim oc*"*currit.*" Phil. Labbe, *Thesaur. Prosod. pag.* 81. Similem et in aliis vocibus errorem errârunt. Τίνω apud *Homerum*, linguâ *Ionicâ* scilicet, priorem producit: hinc idem vir doctus; "Τίνω (inquit) *primam producere* "*debet, quamvis Euripides alicubi videatur* "*corripuisse:*" Prosod. pag. 127. Imo vero non *videtur* corripuisse, sed (*Attico* videlicet ore proloquens) manifesto *corripuit;*

Δίκας τῐνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς. *Iphig. in Taur. ver.* 339, et alibi. Similiter φθίνω, φθάνω, et similia quædam, apud *Homerum* semper producuntur; quæ Tragici Scriptores *Attici* corripuerunt:

Νέων φθῐνόντων μεῖζον ἄρνυμαι κλέος·
Eurip. Alcest. ver. 56.
Ζητῶν· φθῐνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσῳ.
Ibid. 201.
Τοὶ γὰρ φυτεύων παῖδας οὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις.
Ibid. 662.
Χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει.
Medea, 1169.

Nihilo tamen minus, et apud *Homerum*, in linguâ utique *Ionicâ*, semper corripiuntur, [φθῐτος,] ἄφθῐτος, φθῐνύθειν, a φθῖνω; φθᾰμενος, a φθᾶνω; et similia; eâdem nimirum analogiâ, quâ ex φαίνω, deducitur ἐφᾰνον, φᾰνερος, φανεροῦμαι; ex μαρτῦρομαι, μαρτῠρέομαι; ex κῦρω, κῠρέω; ex κρῖνω, κρῐτος, ἄκρῐτος, *etc.* Vide supra ad ά, 309, 314, 338; et infra ad ζ', 434.

Ver. 44. Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·]

Et Tyrrhena pedum circumdat vincula plantis:
Tum lateri atque humeris Tegeæum subligat ensem. *Æn.* VIII. 458.

Ver. 48. Ἠὼς μέν ῥα θεὰ] Vide supra ad ά, 477.

Ver. 49.——ἀθανάτοισιν·] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 51. Κηρύσσειν ἀγορήνδε——, ἠγείροντο μάλ' ὦκα.]

Ergo concilium magnum, primosque suorum
Imperio accitos, alta intra limina cogit.
Olli convenere, fluuntque ad regia plenis
Tecta viis.——— *Æn.* XI. 234.

Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων,
Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυληγενέος βασιλῆος·
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὄνειρος,
Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ', ἄγχιστα ἐῴκει.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν. Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
Ὤχετ' ἀποπτάμενος· ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν·
Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστὶ,
Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ver. 53. Βουλὴν——ἷζε] Veterum nonnulli legebant, Βουλὴ——ἷζε.

Ver. 57.——μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ,
Εἶδός τε, μέγεθός τε,] De isto, τέ, vide ad ά, 51.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque,
Et crines flavos, et membra decora juventæ.
Æn. IV. 557.

Omnia longævo similis, vocemque coloremque,
Et crines albos, et sæva sonoribus arma.
Æn. IX. 650.

Ver. 65.—70. Θωρῆξαί σε κέλευσε, *etc.* Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν] *Zenodotus*, teste *Eustathio*, ad evitandam ταυτολογίαν, versus hosce (id quod Veteres tamen non approbârunt) hoc modo contraxit:

Ἠνώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Τρωσὶ μαχήσασθαι προτὶ Ἴλιον· Ὣς ὁ μὲν εἰπων, *etc.*

Ver. 66. Πανσυδίῃ·] *Al.* Πασσυδίῃ.

Ver. 71——ἀποπτάμενος· ἐμὲ δὲ] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 73. Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι,] Ἵνα πεῖραν τῆς ὁρμῆς αὐτῶν λάβῃ, καὶ μὴ ἐπαχθὴς ᾖ, πολεμεῖν ἀναγκάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ. *Dion. Hal.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, *cap.* 20. Veritus nimirum ne, discessu *Achillis*, militum a se voluntates alienâsset. *Vide infra ad ver.* 110.

Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.
Οἱ δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν Ὄσσα δεδήει,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο·
Τετρήχει δ' ἀγορὴ, ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα,
Λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας

Ver. 87——93. Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων—. Ὣς τῶν ἔθνεα—ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν·]

Qualis apes æstate novâ per florea rura
Exercet sub sole labor, cum gentis adultos
Educunt fœtus, aut cum liquentia mella
Stipant, et dulci distendunt nectare cellas,
Aut onera accipiunt venientûm, aut agmine facto
Ignavum fucos pecus a præsepibus arcent:
Fervet opus, redolentque thymo fragrantia mella. *Æn*. I. 433.

Ac veluti in pratis, ubi apes æstate serenâ
Floribus insidunt variis, et candida circum
Lilia funduntur; strepit omnis murmure campus.
Æn. VII. 707.

In hac Similitudine, *suam* habet pulchritudinem *sua* utriusque Poëtæ loquendi ratio. Τὸν ἀθροισμὸν, καὶ τὴν πολυπλήθειαν μετ' εὐταξίας, ἀπείκασε μελίσσαις. *Dionys. Halic.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, *cap*. 10. Atque eâ quidem tenus, comparatio utrique communis. *Macrobius* (lib v. c. 11.) *Virgilium* hoc in loco præfert: "*Vides descriptas apes* "*a* Virgilio *Opifices, ab* Homero *vagas?* "*alter discursum, et solam volatûs varietatem, alter exprimit nativæ Artis officium.*" Pulcherrime quidem hoc *Virgilius*, et apposite ad rem; etenim *Apum* comparationem cum *Operariis* instituebat, urbem condentibus. At *Homero* alia res agebatur. Exercitum nimirum e navibus atque tentoriis *egredientem* describit. Atque hanc quidem rem pulcherrime depingit illud ἀδινάων; et, ἐκ πέτρης γλαφυρῆς; et, αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, et βοτρυδὸν; et αἱ μέν τ' ἔνθα, αἱ δέ τε ἔνθα: ut mire admodum cæcutierit *Spondanus* (recte notante *Popio*), qui totam hujus comparationis ἀπόδοσιν in *solâ* voce, ἰλαδὸν, consistere existimavit.

Ver. 89. Βοτρυδὸν δὲ πέτονται]

——Jamque arbore summâ
Confluere, et lentis *uvam* demittere ramis.
Georgic. IV. 557.

Ver. 90.—πεποτήαται,] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 93. Μετὰ δὲ σφισιν Ὄσσα δεδήει, Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος·] Mirâ cum sublimitate atque ἐνεργείᾳ exhibet *ista Imago*, quàm celeriter, quàmque *ardenti studio*, per universum Exercitum delata fuerint Imperatoris mandata. Cæterum de voce, δεδήει, hoc in loco; et τετρήχει, *ver*. 95; observandum, si δέδηεν et τέτρηχεν dixisset, jam non utique constitisse *Temporum* rationem. Simile enim est, ac siquis Anglice dicat, is in a Commotion, pro eo quod est, was in a Commotion. Vide supra ad ά 37.

Ver. 95——ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα,]

—pulsuque pedum tremit excita tellus.
Æn. VII. 722.

Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴποτ' ἀϋτῆς
Σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
Σπουδῇ δ' ἕζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας,
Παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Ἔστη, σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ·
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέϊ, ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ·
Σχέτλιος, ὃς πρίν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
Δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.

Al. ὑπὸ δὲ στοναχίζετο; quod et auribus magis placet, et aliis in locis ita scriptum occurrit.

Ver. 97. Κήρυκες βοόωντες] De sono vocis istius, *βοόωντες*, recte Scholia *Moschopuli*; Ἐνταῦθα τὴν ἐπὶ πολὺ παράτασιν τῆς βοῆς ἐκφαίνειν βούλεται.

Ver. 101.—σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος] Ὁ ποιητὴς, ἐπαινεῖν ἐθέλων τῆς τῶν Πελοπιδῶν οἰκίας τὴν ἀρχαιότητα, καὶ τὸ μέγεθος ἡγεμονίας ἐνδείξασθαι,——. Αὕτη σοι τῆς Πελοπιδῶν οἰκίας ἡ γενεαλογία, εἰς τρεῖς οὐδὲ ὅλας μείνασα γενεάς. Τά γε μὴν τῆς ἡμετέρας, *etc.* Juliani *Orat.* 3.

Ver. 102. Ἥφαιστος μὲν δῶκε] Apte admodum et ad rem congruenter Poëta, in his quinque versibus *Agamemnonis* stemma describens, singulis versibus sententias singulas absolvit. "*Homerum nemo in magnis* "*sublimitate, in parvis proprietate superave*" "*rit.*" *Quintilian. lib.* 10, *cap.* 1. Vide supra ad ά, 436.

Ver. 106.—ἔλιπε πολύαρνι] Quâ ratione ἔλιπε hîc ultimam producat; item ἐρεισάμενος, *ver* 109; et ὑπερμενέϊ, *ver.* 116; vide supra ad ά, 51.

Ver. 107. Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ'] Θυέστα, nominativus; non vocativus pro nominativo; quod est ineptissimum. Vide supra ad ά, 175.

Ver. 108. Πολλῇσι νήσοισι] Quidam, πολλῇσιν. Sed nihil opus. Vide infra ad *ver.* 612.

Ver. 109. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·] *Al.* ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα.

Ver. 110. Ὦ φίλοι, ἥρωες.] Totum hujus orationis artificium; in quâ aliud dicit Agamemnon, aliud revera persuadere cupit; pulchre et fuse enarrat *Dionys. Halicarn. lib. qui inscribitur* τέχνη, *cap.* 8 *et* 9. Ἐπάγει τὴν τέχνην, ἐν τῇ δημηγορίᾳ, ἀσθενεῖς προτάσεις προτείνων·——τὸ δὲ ἐφεξῆς, θαυμασίως στρεφόμενόν ἐστιν, "Αἰσχρὸν γὰρ τό δε," *etc.*—τὸ δὲ τέλος τῶν λόγων, ἰσχυρῶς ἐναντία βουλομένου ἐστὶν, οἷς λέγει· "φεύγωμεν," etc.

Ver. 111. Ζεύς με μέγα] Ἐπιπροσθεῖ ὁ τύφος, "Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη.——Αἱ δὲ τῶν παθῶν φωναὶ, πρὸς τὴν κενὴν δόξαν Ἔνδοθεν ἀντιμαρτυροῦσι, "Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ" etc. *Plutarch. de Animi Tranquillit.*

Ibid.——ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ·] Hinc apud *Antoninum, lib.* X. § 28. Ὁ οἰμώζων—τὴν Ἔνδεσιν ἡμῶν, "*deplorans vitæ hujus mise*" "*rias, et quasi* Illigationem."

Ver. 113.———ἀπονέεσθαι·] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 115. Δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι,]
—patriam remeabo inglorius urbem.
Æn. XI. 793.

Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἠδ᾽ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ᾽ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
Μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
Ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ᾽ οὔπω τι πέφανται.
Εἴπερ γάρ κ᾽ ἐθέλοιμεν, Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,
Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν,
Ἡμεῖς δ᾽ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοὶ,
Τρώων δ᾽ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
Πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
Τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ᾽ ἐπίκουροι
Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
Οἵ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ᾽ ἐθέλοντα
Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοὶ,
Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται·
Αἱ δέ που ἡμέτεραι τ᾽ ἄλοχοὶ, καὶ νήπια τέκνα,

Ver. 118. Ἠδ᾽ ἔτι καὶ λύσει·] *Barnesius* legendum existimat, καλλύσει; quod est, καταλύσει. Sed nihil opus.

Ibid.——τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.]
——rerum cui summa potestas.
Æn. X. 100.

Ver. 122. Ἀνδράσι παυροτέροισι·]
Vix hostem, alterni si congrediamur, habemus. *Æn.* XII. 233.

Ver. 123. Εἴπερ γάρ κ᾽ ἐθέλοιμεν,——
Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶας μὲν λέξασθαι,]
Τὸ "Ἀριθμηθήμεναι," οὐ πρὸς τὸ, "Ἐθέλοιμεν," ἀποδίδοται, ἀλλὰ πρὸς τὸ, "Ὅρκια πιστὰ."———Τὸ δὲ, "Ἐθελοιμεν," πρὸς τὸ, Τρῶας μὲν λέξανθαι."——Καὶ ἔχει ὁ λόγος [nempe *constructio* ista, "ἐθέλοιμεν Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἡμεῖς δὲ διακοσμηθεῖμεν,"] ὁμοίως τῷ, (ά, 133.) "Ἦ ἐθέλεις ὄφρ᾽ αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ᾽ αὔτως Ἧσθαι δευόμενον." *Schol. Moschopuli.* Eodem tamen redit, si Ἀριθμηθήμεναι referatur ad Ἐθέλοιμεν, et istud, λέξασθαι, accipiatur ἐλλειπτικῶς.

Ver. 124. Ὅρκια πιστὰ ταμόντες,]
——Fœdusque *ferit*— *Æn.* X. 154.

Ver. 125. Τρῶας μὲν] Alii legunt, Τρῶες μὲν· ut respondeat τῷ Ἡμεῖς δὲ, in sequenti versu. Sed perinde est.

Ver. 129. Τόσσον ἐγώ φημι πλέας] Mire hic erravit *Scholiastes.* Οἱ μὲν Τρῶες, χωρὶς τῶν ἐπικούρων, ἦσαν ἀριθμῷ μυριάδες πέντε. *Schol. ad ver.* 122. Recensentur quidem (θ´, 562, 563.) Trojanorum *myriades quinque;* at non, isto in loco, "*sine auxiliis.*" Recte enim (ad θ´, 562,) annotavit *Eustathius;* τούτους [πεντακισμυρίους, μὴ τοὺς ἐφεστίους εἶναι μόνους Τρῶας, κατά τινας, ὡς τῶν ἐπικούρων καθευδόντων ———ἀλλὰ πάντας, ἤγουν τούς τε αὐτόχθονας Τρῶας, τούς τε ἐπικούρους.

Ver. 131. Πολλέων] Pronuntiabatur Πολλῶν.

Ver. 135. Καὶ σπάρτα λέλυνται·] Non "*rudentes*, sed *funiculi* vel *lora*, quibus naves *consuebantur:* τὰ ῥάμματα τῶν νεῶν." *Salmas.* "Liburni *plerasque naves loris suebant;* Græci *magis cannabo et stupâ cæterisque sativis rebus, a quibus* σπάρτα "*appellabant.*" Varro *apud* Gellium, *lib.* 17. c. 3.

Εἴαται ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
Αὔτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
Πᾶσι μετὰ πληθὺν, ὅσοὶ οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' Εὖρός τε Νότος τε
Ὤρορ', ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελαων·
Ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήϊον, ἐλθὼν
Λάβρος, ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν·
Ὣς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῷ
Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
Ἅπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δίαν,
Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
Οἴκαδε ἱεμένων, ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Οὕτω δὴ οἴκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Ver. 137. Εἴαται ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι·] *Al.* Εἴατ' ἐνὶ μεγάροις; quod et ipsum scilicet εἴαται, non εἴατο, intelligendum est; conjunctum est enim cum præcedentibus, βεβάασι, σέσηπε, λέλυνται, quæ omnia de *præsenti* dicta sunt tempore. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 139.——ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·]

Ne qua meis esto dictis mora———.
Æn. XII. 565.

Ver. 144. Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα]

——variusque per ora cucurrit
Ausonidum turbata fremor, ceu, saxa morantur
Cum rapidos amnes; clauso fit gurgite murmur,
Vicinæque fremunt ripæ crepitantibus undis. *Æn.* XI. 296.

Ver. 150.———ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη Ἵστατ' ἀειρομένη·]

———jam pulvere cœlum
Stare vident.——— *Æn.* XII. 407.

Ver. 153. Οὐρούς] Ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν. *Schol.*

Ver. 155.———ὑπέρμορα] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem; quicquid *violentum*, præter naturam; quicquid *ex stultitiâ natum*, præter rationem; ea omnia ὑπερ μοῖραν γενέσθαι dicuntur.

Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι. ύ, 336.

Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν. *Odyss.* ά, 34.

—nec *Fato*, meritâ nec morte peribat,
Sed misera *ante diem*— *Æn.* IV. 696.

Ver. 157.——ἀτρυτώνη,] Ἀκαταπόνητος, ἀκοπίαστος, ἄτρυτος ἐν μάχῃ. *Hesych.* Λέγεται δὲ Ἀτρυτώνη, ὡσανεὶ οὐ τριβομένη ὑπ' οὐδενὸς πόνου. *Phurnutus de naturâ Deor. cap.* 20.

Ver. 158. Οὕτω δὴ οἰκόνδε,] Τοῖς παραπληρωματικοῖς συνδέσμοις χρηστέον, οὐχ ὡς προσθήκαις κεναῖς,———ὥσπερ τινὲς τοῦ "Δὴ" χρῶνται πρὸς οὐδέν·——ἀλλ' ἐὰν συμβάλλωνταί τι τῷ μεγέθει τοῦ λόγου. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι· "Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ "Ζεύς." Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, "Ἀλλ' ὅτε δὴ,

Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον,
Ἑσταότ'· οὐδ' ὅγε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
Ἅπτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες;
Καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει·
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.

"etc." *Demetr. Phaler.* περὶ Ἑρμηνείας, §. 55, 56. Λαμβάνεται δὲ καὶ ἐν παθητικοῖς πολλάκις ὁ σύνδεσμος οὗτος· ὥσπερ,——— "Οὕτω δὴ οἶκόνδε"———; Εἰ γοῦν τὸν σύνδεσμον ἐξέλοις, συνεξαιρήσεις καὶ τὸ πάθος. *Ibid.* §. 57. Vide supra ad ά, 56.

Ver. 165. Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν] Quâ ratione, *νῆας*, hîc et *ver.* 181, ultimam producat; et similiter Διῒ et *μῆτιν*, *ver.* 169; et ὃς, *ver.* 184; et *κακὸν*, *ver.* 190; vide supra ad ά, 51.

Ver. 166.——*γλαυκῶπις*] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 167. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.]

Illa viam celerans———
Nulli visa cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 168. Fuerunt apud Antiquos, qui hunc versum expungerent; at nullâ idoneâ de causâ.

Ver. 169. Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα,] Ὀδυσσεῖ παρέστηκεν οὐκ ἄλλη τις ἀληθείᾳ ἢ φρόνησις. *Heraclid. Pontic.* Vide supra ad ά, 194. Cæterum quæri potest, *quidnam* hîc extiterit *Sapientiæ* singularis, cum nihil aliud hâc in re egerit *Ulysses*, quam quod prius, in concilio *Seniorum*, communi fuerat consensu constitutum, *ver.* 53, 73, 75, 77, *etc.* Mihi quidem videtur totâ hâc machinatione id indicare Poëtam, utique concilio isti *Seniorum*, ut Duces, et *βασιλῆας* alios, *ver.* 188, 194, ita et ipsum quoque *Ulyssem* non interfuisse; sed *suâ sapientiâ* intellexisse, *quid propositi* sibi haberet *Agamemnon*. Ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης·—οἷος νόος Ἀτρείδαο·—οἷον ἔειπε· *ver.* 182, 192, 194. Judicet tamen lector eruditus. Neque enim a quoquam hoc, quod meminerim, observatum repperi. Ex *alterâ parte* stare videtur, quod infra, *ver.* 407, inter septem *γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν*, *Ulysses* nomine appelletur.

Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
Κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
Αὐτὸς δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί·
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
Τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς.
Δαιμόνι', οὔ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι·
Ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρείδαο·
Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.
Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπε·
Μήτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.
Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
Δαιμόνι', ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
Οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.

Ver. 182. ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης·]

Ὦ φθέγμ' Ἀθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
Ὡς εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ᾖς, ὅμως
Φώνημ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάζω φρενί.

Sophocl. Aj. v. 16.

Ver. 183.——τὴν δ' ἐκόμισσε] Recte; nam *κομίσω, ἐκόμισα*, penultimam *corripiunt.* Vide supra ad ά, 140.

Ver. 188. Ὅντινα μὲν βασιλῆα] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 190. Δαιμόνι',] Habet hæc vox apud *Homerum* semper aliquam *Increpationis* significationem, sed non semper acerbam. *Camerarius.*

Ver. 191. Ἀλλ' *αὐτός τε κάθησο*] Quid *vulgo* inter *κάθισον* et *κάθησο* intersit, vide supra ad ά, 565. Mihi tamen ita potius distinguendum videtur, ut vox *κάθισον*, *Homeri* utique temporibus, ejus fuerit, qui *simpliciter* ut *sedeat* aliquis, aliosve *sedere faciat*, jubet; ἧσο autem, vel *κάθησο*, ejus qui, sive *stantem* sive *sedentem* alloquatur, et *sedere* et *quietum permanere* jubeat.

Ver. 196. Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ] Apud *Aristotelem, Rhetor. lib.* 2. *c.* 2. legitur Θυμὸς δή; quod et in uno MS. repperit *Barnesius:* sed vera lectio est, δέ. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 197.——*μητίετα* Ζεύς.] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 200. Δαιμόνι', ἀτρέμας ἧσο,] Accusatum narrat *Socratem* Xenophon, quod, hos versus sæpius repetendo, ad *Ignaviam* scilicet hortatus sit plebem. Τὸ δὲ Ὁμήρου, *ἔφη ὁ κατήγορος, πολλάκις αὐτὸν λέγειν, etc.* Ἀπομνημον. lib. 1.

Ver 203. Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν] Artificium et *εὐπρέπειαν* harum duarum orationum recte explicat *Dionys. Halicarnasseus;* in quibus *Ulysses*, dum *Plebem* alloquitur, *Duces* increpat; dum *Duces*, *Plebem.* Quod enim ad *Duces* ait, Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', et, *νῦν μὲν πειρᾶται*, et ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, in hoc *Milites* scilicet objurgat: quod autem ad *Milites* ait, Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν, et, οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, hoc vero *Ducibus* esse re-

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύη.
Ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
Αὖτις ἐπεσσεύοντο, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
Ἠχῇ· ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
Ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας.
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,
Ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ᾔδη,
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
Ἀλλ' ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοίϊον Ἀργείοισιν
Ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·

prehensioni voluit. Ἃ γὰρ ἐβούλετο καθάψασθαι τῶν βασιλέων, τῳ δήμῳ διελέγετο· ἃ δ' ἐβούλετο ἐπιτιμῆσαι τῷ δήμῳ, τοῖς βασιλεῦσι διελέγετο. Lib. qui inscribitur Τέχνη, *c*. 9.

Ver. 204. Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη·] Aliud hoc, quam si dixisset, *οὐκ ἀγαθὴ, etc*. Sic *Virgilius:*

Triste lupus stabulis:———
Dulce satis humor:—*Eclog*. III. 80, 82.

Ver. 205.——ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύη.]

Πάνυ καλῶς Ὅμηρος, ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τοῦτο ἔφη, ὡς οὐχ ἅπαντας παρὰ τοῦ Διὸς ἔχοντας τὸ σκῆπτρον καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἀλλὰ μόνους τοὺς ἀγαθούς. *Dio. Chrysost. Orat*. 1. Cæterum totus *hic versus* 206. (teste *Spondano*) *pro spurio est annotatus in codice Didymi, ubi ad marginem scribitur νόθος*; et in *Scholiis* quæ appellantur *Didymi*, nulla ejus fit mentio: quin et in *Mori* MS. (teste *Barnesio*) deest iste versus; et sine sententiæ detrimento (quantumvis eum *necessarium* existimet *Barnesius*) posset sane abesse. Recte enim explicat *Eustathius:* ᾧ ἔδωκε (τὸ βασιλεύειν δηλαδὴ) Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω; ut adeo versum istum 206 nec *Eustathius* videatur agnovisse. Porro vox ista, *σφίσιν*, hoc in loco, vix habet quo referatur; nam in libro *nono*, ubi versus similis legitur, (Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύησθα,) vox *σφίσι* recte refertur ad præcedentem, *λαῶν*. Denique, cum versus iste *dubius* ante editus fuisset,——*ἵνα σφίσιν βασιλεύῃ*, *Barnesius* ex *Dione Chrysostomo*, et ex uno MS., non male edidit,——*ἵνα σφισιν ἐμβασιλεύῃ*; nam alioqui scribendum esset *σφίσσιν*, quod est valde durum.

Ver. 210. Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.] Citat hunc versum *Dionys. Halicarn.* ad demonstrandum, quædam esse *οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, καὶ———μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων*. Περὶ συνθέσεως, § 16. De cujusmodi vocabulis *Demetr. Phalereus*, Τὰ δὲ πεποιημένα ὀνόματα (inquit)——ποιεῖ μάλιστα μεγαλοπρέπειαν, διὰ τὸ οἷον ψόφοις ἐοικέναι. Περὶ Ἑρμηνείας, § 94, 95. Vide infra ad γ', 363; et ad δ', 455.

Ver. 212.——ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,] "*Verba illius multa et ἄκοσμα, strepentium sine modo* Graculorum *similia*." Gell. lib. 1. c. 15.

Ver. 215. Ἀλλ' ὅ, τι οἱ εἴσαιτο] Fuerunt inter Veteres qui hoc ita acciperent, ut fuerit illud ridiculum ab Achivis existimatum, quodcunque dixisset *Thersites;* atque hoc modo explicat *Scholiastes.* Mihi multo simplicius aptiusque videtur, tum ad *verborum* tum ad *sententiæ* constructionem, ut *Thersites* ad contentionem ea sit locutus, quæcunque Achivis risum movere posse arbitraretur; quomodo plerique hodie interpretantur.

Ver. 216.—αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ] Pulcherrima hæc viri, et ad deformitatem animi et ad corporis pravitatem insignis, descriptio. Γεγραμμένον———Θερσίτου πρόσωπον ἰδόντες ἡδόμεθα καὶ θαυμάζομεν, οὐχ ὡς καλὸν, ἀλλ' ὡς ὅμοιον·——ἡ δὲ μίμησις, ἄν τε περὶ φαῦλον, ἄν τε περὶ χρηστὸν ἐφίκηται τῆς ὁμοιότητος, ἐπαινεῖται. *Plutarch. de audiend. Poëtis.* Porro, lepide admodum de hâc descriptione *Lucianus:* Ἦν τις γραφὴ κατ' αὐτοῦ [καθ' Ὁμήρου] ἀπενηνεγμένη ὕβρεως ὑπὸ Θερσίτου, ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔσκωψε· καὶ ἐνίκησεν Ὅμηρος, Ὀδυσσεως συνηγοροῦντος. *Var. Histor. Lib*. 2. Nec denique, ad artificium Poëmatis, nihili est, quod hîc annotârunt

Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω
Κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
Φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
Ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ·
Τὼ γὰρ νεικείεσκε. Τότ' αὖ Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ὀξέα κεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
Ἀτρείδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
Ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου, υἷος ἄποινα,
Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
Ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,
Ἥν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατίσχεαι; Οὐ μὲν ἔοικεν,
Ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοὶ,

nonnulli; utique unum omnium formosissimum *Nirea*, itidemque omnium maxime deformem *Thersiten*, semel depictos, nunquam deinceps in toto Poëmate memoratos.

Ver. 219.——ἐπενήνοθε] Non, ut Lexicographi, ex *præterito* ἐπενήνοθα, sed ex *aoristo* ἐπενήνοθον; alias enim non constaret *Temporum* ratio. Vide supra ad ά, 37; et infra ad δ', 492.

Ver. 220. Ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ]

——semperque odiis et crimine Drances
Infensus juveni Turno,—*Æn.* XI. 122.

Τὴν δὲ τοῦ ἤθους μοχθηρίαν συντομώτατα καὶ δι' ἑνὸς ἔφρασεν· "Ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' "ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ." Ὑπερβολὴ γάρ τις φαυλότητος, τὸ τοῖς κρατίστοις ἐχθρὸν εἶναι. *Plutarch.* περὶ φθόνου καὶ μίσους, *sub initio.*

Ver. 221. Τὼ γὰρ νεικείεσκε.] *Convitiari solitus erat.* De vi hujus *temporis imperfecti*, vide supra ad ά, 37.

Ver. 222. Ὀξέα κεκληγὼς] A κλάζω, κεκληγὼς, eâdem analogiâ, atque a φαίνω, πέφηνα; a κράζω, κέκρᾱγα; et similia. Vide infra ad *ver.* 314.

Ver. 228. Πρωτίστῳ διδομεν,——πτολίεθρον ἕλωμεν·——Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω,] Pulcherrime hic *Personæ* servit Poëta, dum virum omnium ignavissimum gloriosius *de se* inducit jactantem, quàm ipsum *Achillem* omnium fortissimum, etiam ferocientem insuper illum et iratum. Vide infra ad δ', 401. Ἃς [πράξεις] ὁ ποιητὴς ἑκατέρῳ [προσώπῳ] προσηκόντως ἀποδίδωσιν. Οἷον ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει, καίπερ λέγων μετ' ὀργῆς,

Οὐ γάρ σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον·

ὁ δὲ Θερσίτης τῷ αὐτῷ λοιδορούμενος λέγει,

——————ἅς τοι Ἀχαιοὶ
Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν·

καὶ πάλιν ὁ Ἀχιλλεὺς,

——————αἴ κέ ποθι Ζεὺς
Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.

ὁ δὲ Θερσίτης,

Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω————.

Plutarch. de audiend. Poëtis.

Ver. 233. Ἥν τ' αὐτὸς ἄπο] Quâ ratione hîc αὐτὸς; et δίδομεν supra *ver.* 228; et ἔο, infra *ver.* 239; ultimam producant; vide supra ad ά, 51. *Barnesius* hîc legi posse auguratur, "Ἥν αὐτός τ' ἄπο, *longe melius;*" imo vero, ad *vim* particulæ τὲ, *longe pejus.*

Ver. 235. Ὦ πέπονες,——Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοὶ,]

O vere Phrygiæ, neque enim Phryges!
Æn. IX. 617.

Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' ἐῶμεν
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται
Ἤ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ὣς φάτο, νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητὴς,
Ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·
Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
Ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρείδῃσ' ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
Τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
Καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Ἢ εὖ, ἦε κακῶς, νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τῷ, νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
Ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὥς νύ περ ὧδε,
Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,

Ver. 238. Ἤ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν,] Vide supra ad *ver.* 288.

Ver. 239. Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα,] Τοῦτο καὶ ἡ Ὁμήρου τέχνη. Ἐπειδὴ γὰρ ἑώρα τὸ στρατόπεδον ἀγανακτοῦντας ὑπὲρ Ἀχιλλέως πρὸς Ἀγαμέμνονα,————ἀνέστησεν αὐτῷ συνήγορον ἐπίφθονον, γελοῖον, ἵν' ἐν τῇ τοῦ συνηγόρου κακίᾳ ἀφανισθῇ τὸ δίκαιον τοῦ πράγματος. ————Εἰ μὴ γελοῖος καὶ ἄξιος μίσους ἦν, ἰσχυρὰ τὰ λεγόμενα ὑπὲρ Ἀχιλλέως. Διὰ τοῦτο καὶ γέλως τοῖς Ἕλλησι γίνεται, καὶ ἐκ τοῦ γέλωτος διάλυσις τῆς σπουδῆς τῆς εἰς τὰς πατρίδας. *Dion. Halic.* Τέχνη, *c.* 12. Tantum utique interest, quis quid dicat.

Ver. 246. Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε,] Pulcherrima super hâc re *Plutarchi* observatio. Ὁ Θερσίτης ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέω, οὐ χωλὸς, οὐ φαλακρὸς, οὐ κυρτὸς, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λοιδορεῖται. Τὸν δ' Ἥφαιστον ἡ τεκοῦσα καὶ φιλοφρονουμένη προσηγόρευσεν ἀπὸ τῆς χωλότητος, "Ὄρσεο Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος."———*De audiend. Poëtis.*

Ver. 257.—τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·] Vir doctissimus *Henr. Stephanus* legendum conjecit, quomodo et *Barnesius* deinceps edidit, τόδε καί; sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 262.——τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,] *Subligaculum, fascias femorales.*

Πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμω,
Πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη,
Σκήπτρου ὕπο χρυσέου· ὃ δ' ἄρ' ἕζετο, τάρβησέν τε·
Ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.

Ver. 267. Σμῶδιξ] De hoc vocabulo, quæstio existit duplex; ad *orthographiam* altera, altera ad *accentum*.

De *orthographiâ*; contendit *Barnesius*, "legendum omnino σμῶδιγξ, *Homeri* ipsius "auctoritate, ψ', 716, Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες." Et eâdem sane analogiâ scribi potest σμῶδιγξ, quâ φάλαγξ, *etc.* Attamen γ istud jamdudum habemus, in litera ξ' inclusum. *Est* nimirum σμῶδιξ (et, ante inventam ξ', verisimillimum est *scriptum* fuisse) σμῶδιγς (vix autem σμῶδιγγς;) quod haud advertit *Barnesius*. Similiter φλὲψ, quod est φλὲβς; et φλὸξ, quod est φλὸγς; et σὰρξ, quod est σὰρκς; et similia; quâ tamen de re, vide et *Athenæum* aliter disputantem, (*lib.* 9. *c.* 10. *sub finem*,) propositâ quæstione de vocibus ὄρτυξ, ὄρτυγος; ὄνυξ, ὄνυχος; κήρυξ, κήρυκος; *etc.* Similiter et duplex ista litera ζ, in principia sua non uno modo resolvitur. Vox φράζω enuntiabatur (et, ante inventam ζ', verisimile est *exaratam* fuisse) φράδσω, unde ἔφραδον, πέφραδα, et (in linguâ *Doricâ*) φράσδω. At κράζω, ἁρπάζω, τρύζω, τρίζω; cum et in linguâ *Doricâ* literam ζ servent, et in *aoristo* ac *præterito medio* non utique δ, sed γ assumant; in his verisimile est ipsam ζ sonum compositum habuisse, qui ad γs vel κs propius quam ad δs accederet. Item λεῖψαι, æque est λεῖβσαι ex λείβω, ac λεῖπσαι ex λείπω.

De *accentuum* ratione qui scripserunt, regulam uno ore hanc tradunt: *ubi ultima sit longa*, (diphthongis nimirum οι et αι pro *brevibus* semper habitis,) *penultimam circumflecti non posse*. Excipiunt tamen αὖλαξ, χοῖνιξ, καλαῦροψ, et similia. At vero *excipi* hæc omnino non debent. Nam, ratione accentuum, syllaba longa est ea quæ *naturâ* (vocali nimirum longâ existente,) non utique quæ *positione solâ* producitur. Nam οἶκόν μου, οἶκόν σου, et similia, *semper* circumflectuntur. *Pari* igitur ratione, circumflecti itidem debent αὖλαξ, χοῖνιξ, καλαῦροψ; ut quæ ultimam, vocali *brevi* constantem, *positione solâ* producant. De voce, καλαῦροψ, res per se manifesta est: ex genitivis αὔλᾰκος, χοίνῐκος, *aliquo modo* colligi videtur, αὖλαξ et χοῖνιξ vocalem *brevem* in ultimâ habere, ideoque circumflecti debere. Ex genitivis κήρῡκος, φοίνικος, [nam quæ *Homero* scripta sunt φοινικόεσσαι et φοινικόεσσαν *enuntiabantur* φοινῖκοῦσσαι et φοινῖκοῦσσαν, quomodo et *scribi* deinceps cœpta sunt;] veri admodum simile est κῆρυξ et φοίνιξ vocalem *longam* in ultimâ habere, ideoque circumflecti omnino non debere. Κατῆλιφα, quâ parte versûs apud *Aristophanem* usurpatur, penultimamne corripiat, non liquet, nec proinde scribendumne sit κατῆλιψ, an κατήλιψ. Καταῖτυξ, in obliquis casibus, nusquam mihi occurrit. Denique σμῶδιγγος vocalem ί, brevemne habeat an longam, quandoquidem e vivis jam olim periit linguæ Græcæ pronuntiatio, sciri nullo modo potest; nec proinde scribendumne sit σμῶδιξ an σμώδιξ. Levicula forte hæc. Semel tamen annotare non piguit, cum vulgo observata non fuerint, et *Analogia* nunquam sit nihili.

Ver. 268. Σκήπτρου ὕπο χρυσέου] Pronuntiabatur χρυσοῦ, quomodo et scribi postea cœptum est. Nam prima necessario producitur; neque in his ulla est licentia. Sic apud *Virgilium*,

"Aureâ composuit spondâ."——— *Æn*. I. 702.

"Aureâ percussum virgâ"——— *Æn*. VI. 190.

"Uno eodemque igni"——— *Eclog*. VIII. 80.

"Unâ eâdemque viâ"——— *Æn*. X. 487.

Vide infra ad *ver*. 811. Porro σκῆπτρον χρυσοῦν, non semper est *sceptrum aureum*, sed *clavis aureis distinctum*, χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, lib. ά, *ver*. 246.

Ver. 269. Ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.] *Moschopulus* in *Scholiis* legendum contendit, ἀπομόρξατο; quod perinde est; scribitur enim, teste *Eustathio*, et μόργνυμι et ὀμόργνυμι. Idem *Moschopulus* vocem, ἀχρεῖον, refert ad δάκρυ: sed hoc, minus recte. Nam ἀχρεῖον ἰδὼν, elegantissime dictum est, et tam significanter, ut nihil possit supra. Latine dicas, *inutile tuens*; sicuti, *torvum intuens*, et similia.

——*acerba tuens*——— *Æn*. IX. 794.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσε,—— *Odyss*. σ', 162.
——βλέπων ὑπότριμμα.
Aristoph. *Eccles*. 291.
Κἄβλεψε νάπυ,———— *Equit*. 628.
Καὶ βλέποντ' ὀρίγανον. *Ran*. 616.

Idem in *Vespis*, Ὦ μιαρὸς οὗτος, ὡς δὲ καὶ κλεπτὸν βλέπει. Et alibi,———βλέπει γέ

Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
Βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·
Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
Οὔ θήν μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὣς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς

τοι μανικὸν καὶ τραγῳδικόν. Observandum autem ἀχρεῖος apud *Græcos*, (quum de *homine malo* dicitur,) non utique eum exhibere qui simpliciter sit *non utilis*, sed qui sit *maxime nequam.* Sic apud *Euripidem*, *Med. ver.* 296, ἀργία significat, non *ignaviam* (ut vulgo vertunt,) sed quicquid *maxime* est *detrimentosum.* Similiter apud optimos linguæ *Romanæ* auctores, *Augusti* temporibus, *inutile* legitur id, non quod *non utile* modo, sed quicquid *utili* maxime est *contrarium.* Nempe *Exemplum inutile* est id, non quod *non utile*, sed quod *perniciosum* est: et *Servus inutilis* is, non qui *non utilis*, sed qui *omnium nequissimus.* "*Seditiosum et INUTI*-"*LEM civem:*" Cic. de Offic. lib. 2. "*Hæc tot*" [viz. fallax, malitiosus, etc.] "*et alia plura, nonne INUTILE*" [viz. calamitosissimum] "*est, vitiorum subire no*-"*mina?*" Id. ibid. lib. 3.——"*Per ignem* "*Excoquitur vitium, atque exudat INUTI*-"*LIS*" [id est, noxius] "*humor:*" Virg. Georg. I. 88.———"*Solertior isto, Sed sibi* "*INUTILIOR,*" [sibi nimirum perniciem afferens;] *Ovid. Metam. lib.* 13, *ver.* 37. Sic apud *Hirtium*, "*multa Romæ ma*-"*le et INUTILITER*" [hoc est, perniciose] "*administrari;*" et apud *Livium*, lib. 3, 33. "*privatis inutilis,*" id est, perniciosus; et *lib.* 5, *c.* 5. "*Videte quot* "*res quam inutiles* (*i. e.* perniciosæ) *se*-"*quantur illam viam consilii:*" et apud *Ovidium*, l. 2. Pont. Ep. 8. "*inutile fatum,*" id est, detrimentosum. Simili ratione, *impiger*, *improbus*, *inimicus*, *immitis*, *impius*, *iniquus*, *infamis*, *infelix*, *infestus*, *impudens*, etc. non eum exhibent, qui sit solummodo *non piger*, *non probus*, *non amicus*, *non mitis*, etc. sed qui sit quicquid *pigro*, quicquid *probo*, quicquid *amico*, quicquid *miti*, etc. omnium maxime sit *contrarium.* Errârunt itaque Grammatici isti a *Gellio* memorati, qui, de verbis *quasi incuriose et abjecte positis* disputantes, istud *Virgilii* reprehenderunt, "*Aut* "*illaudati nescit Busiridis aras?*" illaudati, *parum idoneum esse verbum dicentes; neque id satis esse, ad faciendam scelerati hominis detestationem.* Nam, ut recte respondet *Gellius*, "*qui omni in re, atque omni tempore, laude* "*omni vacat, is* illaudatus est; *isque omnium* "*pessimus deterrimusque est.*——Inculpatus, "*instar est absolutæ virtutis:* Illaudatus *igi*-"*tur quoque finis est extremæ malitiæ.*——— "*Eâdem ratione idem Virgilius* inamabilem "*dixit Stygiam paludem.*" Gell. lib. 2, c. 6. Eadem reperias, et pene eisdem verbis, apud *Macrobium*, *lib.* 6, *c.* 7. Quod hâc de re affert *Baylius*, (in voce *Busiris*,) plane *stultissimum* est: "*Je ne trouverois pas un fort* "*grand inconvenient à supposer que cet endroit* "*de Virgile*" [Aut *illaudati* nescit Busiridis aras] "*est un de ces vers, ou la necessité des* "*syllabes breves et longues engage les Poëtes a* "*se servir de paroles inutiles, ou meme prejudi*-"*ciables au sens. La quantité des syllabes de*-"*mande bien des sacrifices aux Poëtes dans les* "*langues mortes, comme la rime leur en de*-"*mande beaucoup dans les vivantes.*" Quasi vero non satis esset verborum, ut *execrandus*, *detestandus*, et similia innumera, quibus *versus* (si Diis placet) consarcinari potuisset!

Ver. 270. Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ,] *Theon* Sophista ambiguum ait, tristesne quia *Thersiten* cædi viderint, an quia naves cuperent deduci; annotante *Giphanio.* Sed inepte admodum Sophista. Quod enim *Thersiten* cæsum viderint, ob id vero ut dolerent tantum abfuit, ut e contrario statim dixerint, *ver.* 247. Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν.

Ver. 271. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν] Vide supra ad δ́, 51.

Ver. 273. βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·]

Sive fide, seu quis bello est expertus et armis. *Æn.* VII. 235.

Ver. 274. Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον] *Al.* Νῦν δὲ τόδ' αὖ μέγ' ἄριστον.

Ver. 277.—ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.] Vide supra ad δ́, 519.

Ver. 278.——ὁ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς] Quanquam et *Achillem* appellat Homerus πτολίπορθον, *Iliad.* θ́, 372, et φ́, 550; *Ulyssi* tamen plerumque et κατ' ἐξοχὴν tribui-

Ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾷν λαὸν ἀνώγει,
Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
Μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·
Ὅς σφιν ἐὺφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν·
Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσταν,
Ἐνθάδε τοι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
Ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες,
Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι.
Ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
Ἀσχαλάα, παρὰ νηῒ πολυζύγῳ, ἥνπερ ἄελλαι
Χειμέριαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·

tur hoc epitheton, ὅτι διὰ τῆς αὐτοῦ μῆχανῆς ἑάλω τὸ Ἴλιον. *Moschopul. Schol.*

Σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
Odyss. X. 230.

Pergama tum vici, cum vinci posse coëgi.
Ovid. Metam. lib. 13, *ver.* 349.

"Qui M. Antonium oppresserit, is bellum "confecerit. Itaque *Homerus* non *Ajacem* "nec *Achillem*, sed *Ulyssem* appellavit πτολίπορθον." *Cic. epist. ad Famil. lib.* 10, *ep.* 13.

Ver. 279.——παρὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide supra ad ά, 194.

Ver. 282.——καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·] Ita omnino scribendum cum duplici σ, ut recte *Barnesius.* Vide supra ad ά, 140.

Ver. 284. Ἀτρείδη, νῦν δή σε,] "Admi"rabilis oratio *Ulyssis*, et omni virtute elo"quentiæ perfecta." *Camerar.* "Nonne "vel dictæ in *secundo* libro sententiæ, omnes "litium ac consiliorum explicant artes? Af"fectus quidem vel illos mites, vel hos con"citatos, nemo erit tam indoctus, qui non in "suâ potestate hunc auctorem habuisse fatea"tur." *Quintilian. lib.* X. *cap.* 1. Vide supra ad *ver.* 203. Dionys. Halicarn. hîc legit; Ἀτρείδη, μάλα δή σε.

Ver. 287. Ἐνθάδε τοι στείχοντες] *Al.* Ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες. *Al.* Ἐνθάδ' ἐπιστείχοντες.

Ver. 288. Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·] Fefellit quos viderim Editores versionum, loci hujus Syntaxis; ac si Poëta constructione prorsus inexplicabili id ἐκπέρσαντε dixisset, quod erat dicendum ἐκπέρσαντας. Barnesius; Δυικὸν, inquit, ἀντὶ πληθυντικοῦ; ac si, quoniam omne duale est plurale, ideo et omne plurale posset itidem esse duale; quâ de re, vide supra ad ά, 566. Etiam doctissimus *Camerarius* hoc in loco ad *Enallagen numeri* confugit. At quæ (malum) ista *Enallage?* quæ, siqua erit, omnem omnis linguæ rationem penitus everterit; quamque in linguâ suâ vernaculâ siquis usquam gentium experiri velit, nunquam eam non sentiet absurdissimam. Quorsum igitur hîc *nodum in scirpo* quærere? Utique ἐκπέρσαντ' non hoc in loco ἐκπέρσαντε est, sed ἐκπέρσαντα. Quid evidentius? Spoponderunt nimirum Achivi, *Agamemnonem*, Trojam ἐκπέρσαντα, domum cum gloriâ rediturum. Quin et, quo magis mirere, *tribus aliis in locis* repetitur idem iste versiculus: quorum in *duobus* vox ista ἐκπέρσαντ' necessario ad unum *Agamemnonem* refertur, in *tertio* ad *Menelaum;* β', 113; έ, 716; et ί, 20.

Ibid.——ἀπονέεσθαι·] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 291.——ἀνιηθέντα νέεσθαι.] *Post diuturnum laborem, re infectâ redire.*——δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι, *ver.* 298. Ut mirum sit doctissimam *Dominam Dacier* de hoc versu dixisse, "*ce vers Grec est assez difficile.*" Sunt qui hîc legendum conjiciant, πόθος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.

Ver. 294. Χειμέριαι εἰλέωσιν,] Enuntiabatur, χειμέριαι εἰλῶσιν. Quidam habent, Χειμέριοι.

Ἡμῖν δ' εἰνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
Ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
Τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἦε καὶ οὐκί.
Εὖ γὰρ δή τόγε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
Μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
Χθιζά τε καὶ πρώϊζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
Ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς,
Ἕρδομεν ἀθανάτοισι τελήεσσας ἑκατόμβας,
Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·

Ver. 298. Αἰσχρόν τοὶ δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.]

Quidve domum fertis decimo nisi dedecus anno? *Ovid. Metam. l.* 13.

Ver. 299. Τλῆτε, φίλοι,] *Cicero*, de *Divinat. lib.* 2. locum hunc ita vertit, numeris non admodum Poëticis.

Ferte viri, et duros animo tolerate labores;
Auguris ut nostri Calchantis fata queamus
Scire, ratosne habeant, an vanos pectoris orsus.
Namque omnes memori portentum mente retentant,
Qui non funestis liquerunt lumina fatis.
Argolicis primum ut vestita est classibus *Aulis*,
Quæ Priamo cladem, et Trojæ, pestemque ferebant;
Nos circum latices gelidos, fumantibus aris,
Aurigeris Divûm placantes numina tauris,
Sub platano umbriferâ, fons unde emanat aquaï,
Vidimus immani specie tortuque draconem
Terribilem, Jovis ut pulsu* penetrabat ab arâ;
Qui platani in ramo foliorum tegmine septos
Corripuit pullos; quos quum consumeret octo,
Nona super tremulo genitrix clangore volabat;
Cui ferus immani laniavit viscera morsu.
Hunc, ubi† jam teneros volucres matremque peremit,
Qui luci ediderat genitor Saturnius idem
Abdidit, et ‡ duro formavit tegmina saxo.
Nos autem timidi stantes mirabile monstrum
Vidimus in mediis Divûm vorsarier aris.
Tum Calchas hæc est fidenti voce locutus;
Quidnam torpentes subito obstupuistis, Achivi?
Nobis hæc portenta Deûm dedit ipse Creator,
Tarda et sera nimis, sed famâ ac laude perenni.
Nam quot aves tetro mactatas dente videtis,
Tot nos ad Trojam belli exantlabimus annos,
Quæ decimo cadet, et pœnâ satiabit Achivos.
Edidit hæc Calchas; quæ jam matura videtis.

Ver. 301.——τόγε] *Al.* τόδε.

Ver. 302. Μάρτυροι,] Vide supra ad ά. 338.

Ibid.——οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι.] Ὅσους μὴ προκαθαρπάσας ὁ θάνατος ἀπῆλθεν. *Schol.* Similiter apud *Virgilium:*

——postquam te fata *tulerunt*.
Eclog. V. 34.

Ver. 303. Χθιζά τε καὶ πρώϊζ',] Recte hîc Scholiastes: Κατεσμίκρυνε τὸν ἐννεατῆ χρόνον, ἵνα μὴ, διὰ τῆς ἀναμνήσεως, πλέον ποιήσῃ ἀγωνιάσαι τοὺς Ἕλληνας.

Ver. 307. Καλῇ] Vide supra ad *ver.* 43.

Ibid.——ὅθεν] *Al.* ὅθι.

* Ita *Davisius* ex MSS. et editis vetustioribus. *Al.* penetraret. *Neutrum male.*

† Ita *Davisius:* Al. *tam teneros.*

‡ Ita *Davisius:* Al. *duro formavit tegmine saxi.* Al. *duro firmavit tegmina saxo.*

Ἔνθ᾽ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς,
Σμερδαλέος, τόν ῥ᾽ αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε,
Βωμοῦ ὑπαΐξας, πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
Ἔνθα δ᾽ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,
Ὄζῳ ἔπ᾽ ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
Ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
Ἔνθ᾽ ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
Μήτηρ δ᾽ ἀμφεποτᾶτο, ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
Τὴν δ᾽ ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν᾽ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,
Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφηνε·
Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
Ἡμεῖς δ᾽ ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ᾽ ἑκατόμβας·
Κάλχας δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
Τίπτ᾽ ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
Ἡμῖν μὲν τόδ᾽ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
Ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔποτ᾽ ὀλεῖται.
Ὡς οὗτος κατὰ τέκν᾽ ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
Ὀκτὼ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
Ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ᾽ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι,

Ver. 308.——δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς, Σμερδαλέος,]

—adytis cum lubricus anguis ab imis——
Cæruleæ cui terga notæ, maculosus et auro
Squamam incendebat fulgor;——
Æn. V. 84.

Ver. 310.——πρός ῥα πλατάνιστον] Potuisset dicere, πρὸς τὴν πλατάνιστον· sed languidius. Vide supra ad ά, 56.

Ver. 311. Ἔνθα δ᾽] *Al.* Ἐνθάδ᾽.

Ver. 314.——κατήσθιε τετριγῶτας·] Notandum hìc (quod Grammatici vix observârunt) *Præterita Media* non *unam* habere *omnia* formandi rationem. Alia enim *Aoristi secundi* sequuntur analogiam; ut τύπτω, ἔτῠπον, τέτῡπα; λέγω, ἔλεγον, λέλογα; φράζω, ἔφρᾰδον, πέφρᾱδα. Alia autem vel ex *Aoristo primo*, vel ex *Præsenti*, retinent vel *diphthongum*; ut φαίνω, ἔφηνα, ἔφᾰνον, πέφηνα; πείθω, ἔπῐθον, πέποιθα; σαίρω, ἔσᾰρον, σέσηρα; φεύγω, ἔφῠγον, πέφευγα; vel syllabam *positione longam*, ut δέρκω, ἔδρᾰκον, δέδορκα; πέρθω, ἔπρᾰθον, πέπορθα; vel *Vocalem longam*, ut τρίζω, ἔτρῐγον, τέτρῑγα; ῥιγέω, ἔῤῥῐγον, ἔῤῥῑγα; κρίζω, ἔκρῐγον, κέκρῑγα; βρῑθω, ἔβρῐθον, βέβρῑθα; μῡκάω, ἔμῠκον, μέμῡκα; πράττω, ἔπρᾰγον, πεπρᾱγα; (unde non modo πρᾶγος, sed et πρᾶγμα, πρᾶξαι, πρᾶξις, circumflectuntur, id quod syllabis *positione solâ* longis nullo modo convenit; itemque ά istud Ionibus in ή migrat, πρῆγμα, πρῆξαι, πρῆξις, πρακτὴρ, id quod in ᾰ *brevi* non itidem locum habet;) κράζω, ἔκρᾰγον, κεκρᾱγα; κλάζω, ἔκλᾰγον, κέκληγα; φρίττω, ἔφρῐκον, πέφρῑκα, etc.

Ὡς εὐτυχεῖσθ᾽, ὡς μακαρίως πεπρᾱγατε.
Aristoph. Plut. ver. 629.

Ὁ δεσπότης πέπρᾱγεν εὐτυχέστατα.
Id. Ibid. 633.

Πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκρᾱγέναι.
Equit. 1400.

Οὓς ἐγὼ βόσκω κεκρᾱγὼς καὶ δίκαια κᾄδικα.
Id. Ibid. 256.

Πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλύριοι κεκρῑγότες.
Id. Avib. 1524.

Reliqua apud ipsum *Homerum* occurrunt.

Ver. 321, 322. Ὡς οὖν—ἑκατόμβας· Κάλχας δ᾽ αὐτίκ᾽] *Al.* Ὡς οὖν—ἑκατόμβας, Κάλχας αὐτίκ᾽.

Ver. 324.——μητίετα Ζεὺς,] Et similiter infra, *ver.* 336, ἱππότα Νέστωρ. Vide supra ad ά, 175.

Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Κεῖνός θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, (ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,)
Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ὢ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
Ποῦ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;
Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαὶ ᾗς ἐπέπιθμεν·
Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν,
Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
Νόσφιν βουλεύωσ', (ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,)

Ver. 329.——*πόλιν αἱρήσομεν*] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 330.——*τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.*] Cic. "*quæ jam matura videtis;*" Quæ jam prope est ut perficiantur.

Ver. 337. *Ὢ πόποι,*] In hâc oratione, "*omnia* (inquit Camerarius) *facta et composita sunt præclaro artificio et ratione rhetoricâ.*" Vide infra ad *ver.* 344.

Ibid.———*ἀγοράασθε*] Ἐπὶ παρατατικοῦ λέγεται· εἰ γάρ ἦν ἐπὶ ἐνεστῶτος, εἶχεν ἂν τὸ ά βραχύ (Nec tamen hoc necessarium, *vide supra ad* ά, 98.)———Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ά ἀμετάβλητον μὲν ἐπὶ τῶν παρεληλυθότων ἐστὶ παρ' Ἴωσιν, οὐκέτι δ' ἀναύξητον μένει, εἰ βραχὺ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἐστί. *Schol. Moschopuli.*

Ver. 339. Ποῦ δὴ] *Al.* Πῇ δὴ.

Ver. 341.——*καὶ δεξιαὶ,*]

Jungimus hospitio dextras,————
Æn. III. 83.

————en dextra fidesque.
Æn. IV. 597.

Ver. 342. *Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν,*] Solerter admodum et occulte *Agamemnonem* ipsum hîc perstringit, *λεαίνων τὴν τραχύτητα,* (ut recte annotat *Eustathius*) *πληθυντικῷ καὶ κοινῷ σχήματι.*

Ver. 344.——*ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν, Ἄρχευ' Ἀργείοισι.*] Hujus orationis artificium pulchre enarrat *Dion. Halicarn.* Τόδε ἦν ἄρα τέχνη.———Ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς κατασχεῖν βούλεται τοὺς Ἕλληνας ὡρμημένους ἀπιέναι· ὁ δὲ Νέστωρ, κατεσχημένους ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ μένοντας, ἐκστρατεῦσαι βούλεται, *etc.* Lib. qui inscribitur Τέχνη, *cap.* 8 *et* 9. Cæterum vocem, ἄρχευ, plerique ita scribunt, ut sit scilicet, ἄρχεο. *Henr. Stephanus* autem existimat scribendum esse ἄρχευ'; quâ ratione infra dictum est, έ, 200. Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Ver. 346. Τούσδε δ' ἔα φθινύθειν,] Ita recte edidit *Barnesius* hoc in loco, licet alias in eodem vocabulo sæpius peccaverit. *Al.* τοὺς δὲ δ' ἔα; quod erat valde inficetum. De voce, φθινύθειν, priorem corripiente, vide supra ad *ver.* 43.

Ibid.———*ἕνα καὶ δύο,*] Videtur hîc solerter, ut apud milites *Agamemnonem* in gratiam ponat, *Achillem* perstringere. Ἀπειθοῦντας (inquit *Eustathius*) ἐξευτελίζει διά τε τῆς ὀλιγότητος, καὶ μηδὲ ὀνομάζων αὐτούς· Ἔστι δὲ εἷς μὲν ὁ Θερσίτης· δεύτερος δὲ, ἢ οὐδεὶς,—ἢ καὶ ἕτερός τις, ὃν ὁ ποιητὴς ἐσιώπησεν.——Καὶ μὴν τινες περὶ τοῦ Ἀχιλλεώς νοοῦσι τὸ, δύο; quanquam ipse aliter sentit.

Πρὶν Ἄργοσδ᾽ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο,
Γνώμεναι, εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἠὲ καὶ οὐκί.
Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ᾽ ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
Ἀστράπτων ἐπιδέξι᾽, ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
Τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι,
Πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
Τίσασθαι δ᾽ Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι,
Ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης,
Ὄφρα πρόσθ᾽ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπ.
Ἀλλὰ ἄναξ, αὐτός τ᾽ εὖ μήδεο, πείθεό τ᾽ ἄλλῳ·
Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅ, ττι κεν εἴπω.
Κρῖν᾽ ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις·
Εἰ δέ κεν ὣς ἔρξῃς, καί τοι πείθωνται Ἀχαιοὶ,
Γνώσῃ ἔπειθ᾽, ὅς θ᾽ ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν,

Ver. 348. Πρὶν Ἄργοσδ᾽ ἰέναι,] Possit hoc vel ad *βουλεύωσι* referri, ut adeo parenthesi includatur *ἄνυσις δ᾽ οὐκ ἔσσεται αὐτῶν·* vel, demptâ parenthesi, possit "*πρὶν Ἄργοσδ᾽* "*ἴεναι*" referri ad *ἄνυσις δ᾽ οὐκ ἔσσεται.* Prior constructio aptior. Quod autem vertit Barnesius, ***PRIUSQUAM** Argos* "*redeamus,*" plane absurdissimum est.

Ver. 353. *Ἀστράπτων ἐπιδέξι᾽, ἐναίσιμα σήματα φαίνων.*]

Prospera Jupiter his, dextris fulgoribus, edit. *Cic. de Divinat.* 2.

Cæterum de *Syntaxi* in hâc sententiâ *ἀνακολούθω*, recte *Eustathius: Ὡς ἀπ᾽ ἄλλης ἀρχῆς ασυνδέτως ἀρχόμενος φησὶν, "Ἀστράπτων—" ἵνα λέγῃ, ὅτι Ἀστράπτων ἦν.——Καὶ ὅρα ὅπως ——τὸ καινοπρεπὲς τοῦτο σχῆμα εἰς δέον τέθεικεν ὁ ποιητής· ἢ ἵνα, ὥσπερ τὸ νόημα, οὕτω καὶ τὸ σχῆμα ξενισῃ τὸν ἀκροατὴν.——ἢ καὶ μιμούμενος ῥήτορα ἐναγώνιον, νοήμασιν ἑαυτὸν ἀπασχολοῦντα, καὶ τοῦ καταλλήλου τῆς συντάξεως μὴ διόλου φροντίσαντα, καὶ διὰ τοῦτο κινδυνεύσαντα εἰπεῖν τι καὶ σολοικοφανέστερον, οὐ μὴν σολοικίσαντα· ὅτι μηδὲ ἄκων περιπεπτωκε τῇ καινότητι τῆς συνταξεως, ἀλλ᾽ ἐπίτηδες ἐτεχνάσατο.* Vide infra ad *ver.* 681; item ad *γ*, 211; et ad *ζ′*, 510; et ad *κ′*, 224; et ad *Odyss. μ′*, 73.

Ver. 356.———*Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.*] *Helenæ Profectionem*, vel Ἁρπαγὴν; vel etiam *Nostros labores, Helenæ causâ.*

Ver. 361.———*ἀπόβλητον ἔπος*] Quâ ratione vox, *ἀπόβλητον*, ultimam hîc producat; item *πρὶν*, *ver.* 348; vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 362. *Κρῖν᾽ ἄνδρας κατὰ φῦλα,*] Quærenti quî factum sit, ut consilium hoc utilissimum *non antea* dederit Nestor, recte respondet Scholiastes, vel, ante ultimum istum annum, Græcos Trojanosque nunquam acie directâ pugnam conseruisse, sed incursionibus solummodo dimicâsse; vel, ante *Achillis* secessionem, res Græcorum in angustias nunquam fuisse adductas.

Ver. 363. *Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ.*] *Καὶ Παμμενοῦς ἀπομνημονεύεταί τι μετὰ παιδιᾶς εἰρημενον· οὐ γὰρ ἔφη τακτικὸν εἶναι τὸν Ὁμήρου Νέστορα, κελεύοντα κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας συλλογίζεσθαι τοὺς Ἕλληνας,——— δέον ἐραστὴν παρ᾽ ἐρώμενον τάττειν.* *Plutarch. in Pelopid.* *Δοκεῖ γάρ μοι καὶ τὸν Ὅμηρον οὐκ ἀδίκως ὁ Θηβαῖος αἰτιάσασθαι Παμμενὴς, ὡς τῶν ἐρωτικων ἄπειρον, ὅτι φῦλα φύλοις συνέταξε, καὶ φατρίας φατρίαις συνέμιξε· δέον ἐραστὴν μετὰ ἐρωμένου παρεμβάλλειν, ἵνα ᾖ συμπνους ἡ φάλαγξ, δὶ ὅλης ἔμψυχον ἔχουσα δεσμόν.* *Id. Sympos lib.* 1, *Probl.* 2. Atque hîc lautus admodum est *Spondanus*, qui, adversus istud *μετὰ παιδιᾶς εἰρημένον*, Homerum *serio* scilicet defendit: utique "***TE-*** "***MERE** a Pammene reprehensum Nesto-*

Ἠδ' ὅσκ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέσονται.
Γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
Ἢ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἷας Ἀχαιῶν·
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
Ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε μαχεσσάμεθ', εἵνεκα κούρης,
Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα·
Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
Εὖ δέ τις, ἅρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω·
Ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' ἄρηϊ.

"*rem*," et "*Nestoris institutum suâ ETI*-
"*AM ratione non carere*."

Ver. 366.———κατὰ σφέας γὰρ μαχέσονται.] Vide supra ad ά, 271.

Ver. 367.———Γνώσεαι δ' εἰ.] Contendit *Barnesius*, legendum γνώσεαι εἰ, vel γνώσῃ δ' εἰ; quod posterius, idem plane est ac quod habent Vulgati. Nam γνώσεαι δ' εἰ, enuntiabatur primum, (quomodo deinceps et scribi cœptum est,) γνώσῃ δ' εἰ.

Ver. 370. Ἦ μὰν αὖτ'] Vide infra ad *ver*. 377.

Ver. 372. Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες] "*Nullis*——*corporis viribus: et tamen* "*ille dux Græciæ nunquam optat ut Ajacis* "*similes decem habeat, at ut Nestoris: quod* "*si acciderit, non dubitat quin brevi Troja sit* "*peritura*." Cic. de Senectute. Vide supra ad ά, 249 et 260.

Ver. 375.——αἰγίοχος] Vide supra ad ά, 202.

Ver. 377. Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε] De hujus orationis artificio, ita *Dionys. Halicarn.* Ἔνθα δὲ καὶ παραμυθούμενος τοὺς Ἕλληνας, ὑπὲρ Ἀχιλλέως ἀγανακτοῦντας, ὁμολογίαν ἤδη ποιεῖται τοῦ ἁμαρτήματος, ἐπάγων τάδε τὰ ἔπη, "Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε" *etc.* Lib. qui inscribitur Τέχνη, *cap*. 8. Παραμυθεῖται τὴν ὀργὴν αὐτῶν ὁ Ἀγαμέμνων ὁμολογῶν ἡμαρτηκέναι, καὶ μέμνηται τοῦ Ἀχιλλέως, ἵνα μαλάξῃ αὐτῶν τὸν θυμὸν ἐπ' αὐτῷ.——Ἐποίησεν αὐτοὺς οἰκτεῖραι, εἰ ὁμολογεῖ τὸ ἁμάρτημα, καὶ ἀπεπλήρωσεν αὐτῶν τὸν θυμόν· εἶτα——ἐπὶ τὸ οἰκειότατον ἔρχεται, ἐπὶ τὸν βασιλέα.——ἐπάγει και τὴν ἀπειλὴν,——(*ver*. 391.) "ὃν δέ "κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης"——. Παραμυθεῖται τὸν θυμὸν, ὁμολογῶν ἡμαρτηκέναι· εἶτα κελεύει καὶ ἀπειλεῖ βασιλικῶς. Αὕτη οὖν ἡ τέχνη τις ἐστι;———Ταύτην τὴν τέχνην τίς ἐμιμήσατο, καὶ τίς ἐξηγήσατο; *ibid. cap*. 9.

Ver. 381. Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.]

Quod superest, læti bene gestis corpora rebus
Procurate, viri; et pugnam sperate parati.
Æn. IX. 157.

"Brevius et expressius *Homerus;*" ut recte annotavit *Macrobius*, *lib*. 7, *c*. 1.

Ver. 385.——κρινώμεθ' ἄρηϊ.] De syllabâ κρι hic productâ, infra autem *ver*. 387. correptâ, vide supra ad ά, 309.

Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἠβαιὸν,
Εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
Ἱδρώσει δέ τευ ἵππος, ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων.
Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα
Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἔφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει Νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει
Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρηος.
Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας παναχαιῶν·
Νέστορα μὲν πρώτιστα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,

Ver. 386. Οὐ γὰρ παυσωλή——. Εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα]
Continuo pugnas ineant, et prælia tentent,
Ni roseus fessos jam gurgite Phœbus Ibero
Tingat equos, noctemque die labente reducat.
Æn. XI. 912.

Ver. 388. Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν] Numeris ipsis depingitur homo pondere laborans. Vide infra, ad γ', 363.

Ver. 391. Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης] Leguntur apud *Aristotelem* hi versus, isto modo. Ἀναγκάζουσι γὰρ, *inquit*, οἱ κύριοι· ὥσπερ ὁ Ἕκτωρ,
Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης πτώσσοντα νοήσω,
Οὔ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας,———
Ethic. lib. 3, c. 11.

Creditur memoriâ lapsum *Aristotelem*, *Hectori* hæc, quæ sunt *Agamemnonis*, tribuisse. Forte tamen *Aristoteles* non hunc, sed alterum illum locum, quæ revera *Hectoris* sunt verba, citaverit; *Iliad.* ό, 348. Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε, *etc.* quæque deinceps sequuntur verba, a librariis minus peritis e loco alieno fuerint descripta. Alias enim *Aristoteles* hos versus recte, ut *Agamemnonis*, adducit: Ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων, κακῶς μὲν ἀκούων, ἠνείχετο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· ἐξελθόντων δὲ, καὶ κτεῖναι κυρίος ἦν. Λέγει γοῦν,
Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης——, οὔ οἱ
Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς·
Πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος.————
De Republ. lib. 3, *c.* 14.

Ver. 396. Προβλῆτι σκοπέλῳ·]
————*projectaque* saxa Pachyni.
Æn. III. 699.

Cæterum pulcherrimus totus est hic locus, et insigne exemplum τῆς ἐν τῷ διηγεῖσθαι ἐξεργασίας. Videas eum fuse et enucleate enarratum a *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, c. 10.

Ver. 399. Κάπνισσάν τε] Ita recte omnino edidit *Barnesius;* nam ἐκάπνισαν penultimam corripit. *Vulg.* male, Κάπνισάν τε. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 400.——ἔρεζε] *Al.* ἔρεξε. Vide supra ad ά, 444.

Ver. 401.———θάνατόν γε] *Al.* θάνατόν τε.

Ver. 403.——Κρονίωνι·] De prosodiâ vocis, κρονῖονος et κρονἵωνος, vide supra ad ά, 397 et 265.

Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω, καὶ Τυδέος υἱόν·
Ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον.
Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.
Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσι δ' ἐπευχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων,
Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα·
Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι,
Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων·
Ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
Καὶ τὰ μὲν ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον ἡφαίστοιο.

Ver. 407.——Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον.] Quâ ratione et Διῒ, et μῆτιν, hìc ultimam producant, vide supra ad ά, 51.

Ver. 408. Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε] Ineptire hìc mihi videntur viri alias doctissimi, cum moleste quærant, rectene an secus fecerit *Menelaus*, quod ad cœnam venerit non vocatus. Poëta certe *amicitiam* inter fratres *fraternam*, hoc modo depingere voluit.

Ibid.——βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·] *Homerum* viros *fortissimos* hoc epitheto insignire solitum, docet *Athenæus;* καλούντων τῶν παλαιῶν τὸν πόλεμον, βοήν. Indeque *Platonem* reprehendit, quod, citato hoc ipso versu, τὸν Μενέλεων, μαλθακὸν αἰχμητὴν, [*imbellem pugnatorem,*] ἄκλητον ἐλθόντα repræsentaverit. Confer *Platon. Conviv. sub initio*, et *Athenæi, lib.* 4, *c.* 26, 27.

Ver. 409. Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.] Sunt qui hunc versum *suppositum* existiment; sed rationibus, ut mihi quidem videtur, minus firmis; neque enim μικρολόγος est, sed apertus et simplex. Porro, alii voces istas, κατὰ θυμὸν, cum ἐπονεῖτο conjungunt, ut dicatur scilicet Agamemnon *animo cruciari.* Alii autem κατὰ θυμὸν cum ᾔδεε conjungunt, ut dicatur Menelaus *animo intelligere* scilicet, quomodo Agamemnon *laboraret*, τουτέστιν ἐνήργει (ut ait *Eustathius*) περὶ θυσίαν; quod et rectius videtur; sic enim infra, *ver.* 430.—ἐπεὶ παύσαντο Πόνου.

Ver. 414. Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν] *Quam ego funditus everterο.*

Ver. 418. Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.]

Corruit in vulnus————,
Et terram hostilem moriens petit ore cruento. *Æn.* X. 488.
Procubuit moriens, et humum semel ore momordit. *Æn.* XI. 418.
————————cruentam
Mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat. *Ibid.* 669.

Ver. 422, *etc.*] Vide supra ad ά, 459, *etc.*

Ver. 426.———ἐμπείραντες,] Legebant Veterum nonnulli, ἀμπείραντες.

Ibid.——ὑπείρεχον] Ex *Ionicis* istis, ὑπείρεχον, ὑπείροχος, et similibus, *Homero* usitatis, irrepsit in *Sophoclem* dialecto alienâ, et versu etiam contrucidato, vox ὑπείροχος, *Trackin. ver.* 1103.

θηρῶν, ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπείροχον βίαν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων,
Μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδέ τι δηρὸν
Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει.
Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας·
Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
Κηρύσσειν πολεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες
Θῦνον κρίνοντες· μετὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο,
Πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος·
Σὺν τῇ παιφάσσουσα δίεσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστου
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Legendum necessario, *ὑπέροχον* (quod et ipsum ore celerrimo pronuntiandum, fere ac si scriptum fuisset *ὑπροχὸν*); anapæstus enim in pede quarto locum non habet, et apud *Tragicos* Scriptores licentia haud fere est ulla. Vide autem infra ad *ver.* 811.

Ver. 433.——ἱππότα Νέστωρ·] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 434.———Ἀγαμέμνων,] *Al.* Ἀγάμεμνον.

Ver. 435·———λεγώμεθα,] *Tempus colloquendo teramus:* alii vertunt, *hîc accubemus.* Vide infra ad *ver.* 515.

Ver. 446.——κρίνοντες·] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 447.——ἀθανάτην τε·] Vide supra ad ά, 368.

Ver. 448. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι] Δοκεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ ἀργῶς ἐν τοῖς ἔπεσι τὴν ἑκατονταθύσανον αἰγίδα τῷ Διῒ περιθεῖναι, ἀλλά τινι κρείττονι καὶ ἀποῤῥήτῳ λόγῳ τοῦτο αἰνίττεται λέγων, &c. *Julian. epist. ad Serapion. sub finem.*

Ibid.——ἠερέθοντο,] *Al.* ἠερέθονται. Atque utrovis modo, hoc quidem in loco, constabit temporum ratio.

Ver. 449. ——— εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιος] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 451. Ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος]
——animum viresque Latinis
Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit.
Æn. IX. 717.
————————in prœlia sæva
Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras. *Æn.* XI. 727.

Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην,
Οὔρεος ἐν κορυφῆς· ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή·
Ὣς τῶν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε.
Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων

Ver. 453.——————ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ',]

Qui sibi jam requiem pugnæ, rebusque salutem
Sperabant, nunc arma volunt.——
Æn. XII. 241.

Ver. 455. Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον]

———————————————ignis,
Qui furtim pingui primum sub cortice tectus
Robora comprendit, frondesque elapsus in altas
Ingentem cœlo sonitum dedit; inde secutus
Per ramos victor, perque alta cacumina regnat,
Et totum involvit flammis nemus, et ruit atram
Ad cœlum piceâ crassus caligine nubem.
Georgic. II. 334.

In segetem veluti cum flamma furentibus Austris
Incidit.—————— *Æn.* II. 304.
Collucent flammis.——— *Æn.* V. 4.

Porro, recte hic annotat *Domina Dacier*, Poëtam hoc in loco, interea dum tantus exercitus in ordinem collocatur, satis sibi *spatii* habere, ut *quinque continuis Similitudinibus* neque lectorem obruat, neque ullam ei molestiam creet. Pulchre igitur et summo cum judicio, *Ignis* similitudine, (quod et notavit *Eustathius*,) *armorum* depingit *Fulgorem*, ver. 455; *Anserum Gruumve* huc illuc gregatim *convolantium* motu, *militum* undique *convenientium* Incessus, ver. 459; *Foliorum* Florumque *multitudine*, militum *Numerum*, ver. 468; *Muscarum* circumvolitantium *murmure*, militum *ardorem* et *aviditatem pugnandi*, ver. 469; *Pastorumque* in gregibus suis *dispertiendis* scientiâ, Ducum dispositionem ac *disciplinam*, ver. 474.

Ibid.——ὕλην,] Vide infra ad γ', 151.

Ver. 459.——πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,]

Jam varias pelagi volucres, et quæ Asia circum
Dulcibus in stagnis rimantur prata Caÿstri,
Georgic. I. 383.

Ceu quondam nivei liquida inter nubila cycni
Cum sese e pastu referunt, et longa canoros
Dant per colla modos; sonat amnis, et Asia longe
Pulsa palus.——— *Æn.* VII. 699.

Ver. 461. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι,] Sive scribatur Ἀσίῳ, ut sit nomen adjectivum, sive Ἀσίω, ut sit genitivus substantivi, perinde est. Pratum certe dicit *Homerus* non *Asiaticum*, sed *Asium*, sive *Asii;* quod ignorâsse *Virgilium*, nescio quo errore adducta credidit doctissima *Domina Dacier;* contra plane, quam res ipsa clamat. Nam in utroque locorum e *Virgilio* jam citatorum, vox *Asius*, ut recte annotavit *Popius*, priorem producit; cum *Asia*, quæ est Terræ pars quarta, apud eundem corripiatur. Nec quicquam video, quominus id *Asium pratum* dicere potuerit *Virgilius*, quod a rege scilicet *Asio*, vel *Asia*, nomen fuisset adeptum.

Ver. 462.——ἀγαλλόμεναι] *Al.* ἀγαλλόμενα, quod perinde est.

Ver. 464.——νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων] Recte hic reprehendit *Popius Scaligerum*, qui in hâc similitudine *Homero* id vitio verterat, quod exercitum in ordinem collocatum, cum avibus huc illuc nullo ordine circumvolitantibus minus apte comparâsset. At enim milites in ordinem collocatos, aliâ jam deinceps similitudine, *ver.* 474, 475, 476, describit. Hoc certe in loco milites adhuc incompositos, e

Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
Ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
Αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἐν πεδίῳ ἵσταντο, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
Ῥεῖα διακρινέωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν·
Ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ὑσμίνηνδ' ἴεναι· μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διῒ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
Ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι·

navibus tentoriisque effusos atque accurrentes depingit.

Ver. 465.——αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.]

Mirificâ hîc ὀνοματοποιΐᾳ rem ipsam auribus exhibere videtur verborum sonitus. Idem præstitit *Virgilius* in isto versu, *Æn.* VIII. 596.

Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.

Vide infra ad γ', 363.

Ver. 468. Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.]

Quam multa in sylvis Autumni frigore primo
Lapsa cadunt folia.—— *Æn.* VI. 309.

Barnesius ex *Luciano* citat,——γίγνεται ἦρι; quod est interpretamentum. *G. J. Vossius*, *Institut. Poëtic. lib.* 3, *c.* 3. citat ex *Tzetze*, vocabulo μυρίοι omisso,

Ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται εἴαρος ὥρῃ;

qui est versus valde inficetus.

Ver. 475. Ῥεῖα διακρινέωσιν,] Pronuntiabatur διακρίνωσιν, siquidem de *Præsenti* accipiatur; nam syllaba κρι in *Præsenti* corripi non potest. Vide supra ad ά, 309.

Ver. 478. Ὄμματα καὶ κεφαλὴν, *etc.*] Sublimem hanc descriptionem omnino sine causâ elevat *Plutarchus:* Ὅμηρος μὲν γὰρ οὐ πρεπόντως οὐδὲ πιθανῶς τὸ Ἀγαμέμνονος κάλλος ἐκ τριῶν συνήρμοσεν εἰκόνων.——Ἆρα οὐκ ἂν εἴποιμεν [Ἀλέξανδρον] ἔχειν φρόνημα μὲν τὸ Κύρου, σωφροσύνην δὲ τὴν Ἀγησιλάου, σύνεσιν δὲ τὴν Θεμιστοκλέους, ἐμπειρίαν δὲ τὴν Φιλίππου; etc. Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀρετῆς, λόγ. β'.

Ver. 479. Ἄρεϊ δὲ ζώνην,] Τὸ δὲ ἐνδῦναι τὰ ὅπλα, ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, Ζώσασθαι. Καὶ δὴ Ὁμήρου Ἄρει τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσαντα ἐοικέναι τὴν Ζώνην, τῶν Ὅπλων τὴν σκευὴν φασιν εἰκάζειν. *Pausan. lib.* 9, *c.* 17. Sic infra, *Iliad.* λ', *ver.* 15.

Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ Ζώννυσθαι ἄνωγεν.

Ver. 480. Ἠΰτε βοῦς] Ineptiunt plane, qui Poëtæ hîc illud vitio vertunt, quod, ordine minus apto, humiliter ac demisse Agamemnonem, postquam *Jovi* ac *Marti* et *Neptuno* contulisset, cum *bove* deinceps statim comparet; etenim priori similitudine *Virum* ipsum depingit, *consilio* et *virtute* eximium; posteriori, *actionem* solummodo atque *eminentiam præeuntis* exercitui *Ductoris.*

Ibid.——μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
Ταῦρος·]

Viribus editior cædebat, ut in grege taurus.

Horat. Sermon. lib. 1, *Eclog.* 3, *ver.* 110.

——et toto vertice supra est.
Æn. VII. 784.

Ver. 481.——ἀγρομένῃσι·] *MS. Barocc. Oxon.* ἀγρομένοισι. "*Recte* (inquit Barnesius) *ut patet ex præcedenti versu.*" Atqui nihil impedit istud πάντων, quominus ἀγρομένῃσι vera sit lectio.

Τοῖον ἄρ' Ἀτρείδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα,
Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·
Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
Φωνὴ δ' ἄῤῥηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη·
Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
Θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

ΒΟιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,
Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλονιός τε·

Ver. 484. *etc.* Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ——οὐδέ τι ἴδμεν·]

Pandite nunc Helicona, Deæ, cantusque movete:
Qui bello exciti reges, quæ quemque secutæ
Complêrint campos acies.————
Et meministis enim, Divæ, et memorare potestis:
Ad nos vix tenuis famæ perlabitur aura.
Æn. VII. 641.

Pulcherrima *utriusque Poëtæ* in *utroque Sermone* elocutio. *Scaliger, Poëtic. lib.* 5, *c.* 3. multo *magnificentiorem* toto hoc in loco esse *Virgilium* contendit: *Macrobius* e contrario, in isto versu,

Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα,
Et meministis enim, Divæ, et memorare potestis,

multo *graciliorem* Homero Virgilium existimat. *lib.* 5, *cap.* 13.

Ver. 488. Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
Φωνὴ δ' ἄῤῥηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη·]

"*Ferream vocem illam*" (inquit *Scaliger*, Poëtic. lib. 5, c. 3.) "*noluit* Virgilius in "suo Catalogo *optare, sed ad rem potius atrocem transtulit, de Tartareis suppliciis:*"

Non, mihi si linguæ centum sint, oraque centum,
Ferrea vox, omnes scelerum comprendere formas,
Omnia pœnarum percurrere nomina possim.
Æn. VI. 625.

Atque hâc equidem in parte cum *Scaligero* censeo, summo cum judicio id a *Virgilio* factum, ut sublimem istam dicendi rationem alio transtulerit; ad rem videlicet, quæ et ad numeros esset major, et ad dicendum aliquid haberet atrocitatis. Alibi tamen et ipse, etiam in re *tenuiori*, eâdem fere loquendi utitur ratione:

Non ego cuncta meis amplecti versibus opto;
Non mihi si linguæ centum sint, oraque centum,
Ferrea vox.———— *Georgic.* II. 42.

Ver. 490.——χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη·] Enuntiabatur χαλκοῦν, quomodo et *scribi* deinceps cœptum est.

Ver. 492. Θυγατέρες,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 494. Βοιωτῶν μὲν, etc.]

In hoc Catalogo, seculorum id omnium laudem in primis meruit, quod *seriem Geographicam*, ab ipso etiam *Virgilio* neglectam, sequutus sit *Homerus*. Τὸ δ' ὅλον οὐκ εὖ, τὸ τὴν Ὁμήρου ποίησιν εἰς ἓν συνάγειν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, εἴς τε τἄλλα, καὶ εἰς——τὰ τῆς Γεωγραφίας, καὶ μηδὲν αὐτῷ πρεσβεῖον ἀπονεμειν. Καὶ γὰρ ———— παραβαλόντα τὴν Ὁμήρου περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιμέλειαν, ῥάδιον εἶναι θέσθαι——τὴν διαφοράν. Ὅπου γὰρ χρεία τάξεως, ὧν μέμνηται τόπων, φυλάττει τὴν τάξιν, ὁμοίως μὲν τῶν Ἑλληνικῶν, ὁμοίως δὲ τῶν ἄπωθεν.——Καὶ ἐν τῷ Καταλόγῳ, τὰς μὲν πόλεις οὐκ ἐφεξῆς λέγει· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον· τὰ δὲ ἔθνη ἐφεξῆς·——Κἂν τοῖς κλίμασι δὲ, κἂν τοῖς ἀνέμοις διαφαίνει τὸ πολυμαθὲς τὸ περὶ τὴν Γεωγραφίαν Ὅμηρος. *Strab. Geograph. lib.* 1. "Ubi vero enumerantur auxi-"lia, quem Græci *Catalogum* vocant,——

Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνὸν,
Θέσπειαν, Γραῖάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν·
Οἵτ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ἐρυθρὰς,
Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ' Ὕλην, καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ', ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας, Εὔτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην·
Οἵ τε Κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον,
Οἵ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
Οἵ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ὄγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος·
Οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν,

"*Homerus*, prætermissis *Athenis* ac *Lacedæmone*, vel ipsis *Mycenis*, unde erat *Rector* "exercitûs, *Bœotiam* in catalogi sui capite "locavit, non ob loci aliquam dignitatem, "sed notissimum promontorium ad exordium "sibi enumerationis elegit; unde progrediens, modo mediterranea, modo maritima, juncta describit. Inde rursus ad "utrumque situm cohærentium locorum, "disciplina describentis, velut iter agentis, "accedit. Nec ullo saltu cohærentiam regionum in libro suo hiare permittit; sed, "obviandi more procedens, redit unde digressus est; et ita finitur quicquid enumeratio ejus amplectitur. Contra *Virgilius* nullum in commemorandis regionibus "ordinem servat, sed locorum seriem saltibus lacerat.——Sed nec in catalogo auxiliorum *Turni*, si velis situm locorum mente "percurrere, invenies illum continentiam "regionum secutum." *Macrob. lib.* 5, *cap.* 15.

Deinde; "Homerus *Omnes*, quos in *catalogo* numerat, etiam *pugnantes* vel prosperâ vel sinistrâ sorte commemorat; et "cum vult dicere occisos, quos catalogo "non inseruit, non Hominis, sed Multitudinis nomen inducit;———nulli certum nomen facile extra catalogum vel "addens in acie, vel detrahens. Sed *Maro* "noster anxietatem hujus observationis "omisit; nam et in catalogo nominatos "præterit in bello, et alios nominat ante "non dictos." *Ibid.*

Denique; cum (quod *Homero* plerique vitio verterunt,) istud, μέλαιναι νῆες ἕποντο, in hoc catalogo totidem verbis *sæpius repetitum* legatur; quamvis *Virgilio* majori quidem in laude posita sit incredibilis illa sententiarum varietas, quâ res vel maxime vulgares etiam ornate distinxerit; suo tamen in loco neque *hæc ipsa repetitio* arte caret, neque enumerationis simplicitatem in narrando dedecuit. Est enim hoc ex eorum genere, quæ ideo simplicissime et sine ornatu dici convenit, ut raptim ac velut in transitu legendi percurrantur. Vide supra ad ά, 84. Quamobrem, ut recte observavit *Macrobius*, "mera "nomina relaturus, non incurvavit se, neque "minute torsit deducendo stylum per singulorum varietates: sed statim consuetudine "percensentium, tanquam per aciem dispositos enumerans." *Lib.* 5, *cap.* 15.

Ver. 496. Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο,] Εἴτις ἔροιτο ὁντινοῦν τῶν Ποιητῶν ἢ Ῥητόρων, τίνα σεμνότητα ἢ καλλιλογίαν ταῦτα ἔχει τὰ ὀνόματα, ἃ ταῖς Βοιωτίαις κεῖται πόλεσιν, Ὑρία καὶ Μυκαλησσὸς,————καὶ τἄλλα ἑξῆς, ὧν ὁ ποιητῆς μέμνηται, οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν οὐδ' ἥντινοῦν ἔχοι. Ἀλλ' οὕτως αὐτὰ καλῶς Ἐκεῖνος συνύφανεν, καὶ παραπληρώμασιν εὐφώνοις διείληφεν, ὥστε μεγαλοπρεπέστατα φαίνεσθαι τούτων ὀνόματα. Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως, §. 16.

Ver. 497. Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε,] Πολλάκις μέντοι τεθέντες πως ἐφεξῆς σύνδεσμοι, καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα ποιοῦσιν. Ὡς παρ' Ὁμήρῳ τῶν Βοιωτικῶν πόλεων τὰ ὀνόματα εὐτελῆ ὄντα καὶ μικρὰ, ὄγκον τινὰ ἔχει καὶ μέγεθος διὰ τοὺς Συνδέσμους ἐφεξῆς τοσούτους τεθέντας· Οἷον ἐν τῷ, "Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε,"————. Demetr. Phaler. περὶ ἑρμηνείας, §. 54.

Ver. 500. Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ'] Quâ ratione vox εἶχον hîc ultimam producat; et similiter ἔχον, *ver.* 505; et πολυστάφυλον, *ver.* 507; vide supra ad ά, 51.

Ver. 506.——ἱερὸν Ποσιδήϊον,] Ita edidit *Barnesius.* Vulgo, Ποσειδήϊον, quod ferri non potest. Vir doctissimus *Henr. Stephanus*, nimis modeste, "*Vix ausim* (inquit) "*ποσιδήϊον scribere.*" Vide *Odyss.* ζ', 266, ubi vulgati habent Ποσιδήϊον.

Νίσσαν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ
Κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον·
Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἷες Ἄρηος,
Οὓς τέκεν Ἀστυόχη, δόμῳ Ἄκτορος Ἀζείδαο,
Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
Ἄρηϊ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη·
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
Οἳ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
Κρίσσαν τε ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα,
Οἵ τ' Ἀνεμώρειαν, καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
Οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον,
Οἵ τε Λίλαιαν ἔχον, πηγῆς ἔπι Κηφισσοῖο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἔστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Μείων, οὔτι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,

Ver. 513. Οὓς τέκεν Ἀστυόχη,——λάθρη·] Ita *Virgilius;*

——Quem Rhea sacerdos
Furtivum partu sub luminis edidit auras.
Æn. VII. 659.

Mæonio regi quem serva Licymnia *furtim*
Sustulerat——— *Æn.* IX. 546.

Ver. 515.——παρελέξατο] Cum istud παρελέξατο possit ex æquo esse vel παρελέγσατο, vel παρελέκσατο, vel παρελέχσατο, (vide supra ad *ver.* 267;) equidem vix me contineo, quin, quâ analogiâ factum sit λόγος, λέλογα, ex λέγομαι, eâdem factum credam λέχος, λόχος, λέλοχα, non ex λέγομαι, sed ex *inusitato* λέχομαι. Judicet lector eruditus.

Ver. 518. Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου] Ἴφιτος alibi secundam corripit, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν, *Iliad.* ρ', 306. Item, Ἴφιτος Εὐρυτίδης——— *Odyss.* φ', 14 et 37. Et, Ἴφιτος αὖθ' ἵππους——*ibid. ver.* 22. Utrum igitur hoc nomen, diversis in urbibus, diversam haberet pronuntiandi rationem, an hoc in loco ita legeretur, ac si scriptum esset Ἰφίττοῦ, non constat; nam de Prosodiæ in nominibus propriis *analogiâ* judicium ferre, difficillimum est. Certe quod affert *Eustathius*, [τὸ Ἴφιτος ἐνταῦθα, διὰ Μέτρον, ἐξέτεινε τὴν μέσην συλλαβὴν,] plane *nihili* est; facillime enim innumeris modis ita variari potuit versus, ut vox [Ἰφίτου] secundam corriperet.

Ver. 525.——ἔστασαν] Vide supra ad μ', 55.

Ver. 528, 529, 530. Μείων,——Ἀχαιούς.] Veterum nonnulli tres istos versus repudiârunt. *Primo*, inquit Scholiastes, ὅτι οὐκ ἦν μικρότερος ὁ Οἰλέως Αἴας τοῦ Τελαμῶνος· φησὶ γὰρ ἐν ἑτέροις τῆς ποιήσεως, "ἶσον θυμὸν "ἔχοντε." *Secundo*, ὅτι οὐκ οἶδεν λινοῖς θώρηξι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας ὁ ποιητής. *Tertio*, ψεῦδος καὶ τὸ, Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας. Verum hæ omnes rationes admodum sunt futiles. *Primo* enim, istud, ἶσον Θυμὸν ἔχοντε, nihil impedit quominus *staturâ* fuerit alter altero minor. *Secundo;* quamvis Græcos *in universum* appellet Poëta χαλκοχίτωνας, tamen nihil intercedit quominus *Ajax iste* fuerit λινοθώρηξ, quemadmodum *Adrastus* et *Amphius* inter Trojanos, *infra, ver.* 830; præcipue cum et, notante Scholiaste, οἱ τοξόται λινοῦς θώρακας φοροῦ-

Ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·
Οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ', Ὀπόεντά τε, Καλλίαρόν τε,
Βῆσσάν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς,
Τάρφην τε, Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
  Οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλον θ' Ἱστίαιαν,

σιν. *Tertio;* istud, *ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας*, non necessario indicat, hunc plane et omnino omnibus superiorem fuisse, sed hastæ mittendæ peritiâ inter omnes eximium. Certe Scholiastes in *Thucydidem, lib.* 1. *sub initio*, videtur legisse,——*ἐκέκαστο ἂν' Ἕλληνας καὶ Ἀχαιούς.* Multo majoris momenti est, quod ex *Zenodoto* affert *Eustathius:* Οὐ λέγει, φησὶν, Ἕλληνας ὁ Ποιητὴς, ἀλλ' Ἀργείους, Δαναοὺς, Ἀχαιούς· διότι οὐδὲ Ἑλλάδα φησὶν τὴν οἰκουμένην ὑπὸ Ἑλλήνων χώραν, ἀλλὰ μίαν τινὰ πόλιν Θετταλικὴν, καὶ τοὺς ἐντεῦθεν Ἕλληνας. Et ex *Thucydide Barnesius:* Ὅμηρος οὐδαμοῦ τοὺς ξύμπαντας ὠνόμασεν Ἕλληνας, οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς μετ' Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος, οἵπερ καὶ πρῶτοι Ἕλληνες ἦσαν. Δαναοὺς δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι, καὶ Ἀργείους, καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. *Lib.* 1. *sub initio.* Hæc quantum habeant ponderis, judicet lector eruditus.

Ver. 529. Ἀλλὰ πολὺ μείων·] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 537.——*πολυστάφυλον θ' Ἱστίαιαν,*] Fuerunt qui legerent, Ἱτίαιαν; sed nihil opus, nihil enim usitatius, quam syllabam vocali *brevi* constantem, sequentibus duabus consonantibus a quibus syllaba inchoari possit, corripi; ut *Αἰγῠπτίας, Ἠλέκτρύωνος, ἀτρᾰκτυλίδες, ἄγρῠπνος, ῥῠθμὸς, πῠκνοὶ, τρῠχνα, ὄκνηρὸν, δᾰφνιν, ἀρῐθμητοὶ, μᾰστεύων, κᾰπνοὺς, δᾰκνει, ἴχνος, τέκνον, τέκμαρ, δυστέκμαρτον, κύκνος, ἱκνοῦμαι, στᾰθμὸς, προσπῐτνῶ, δρᾰχμὴ, ἄκλὴ, ἐρέτμὸς, τέχνη, πότμος, ὕπνος, λῠχνος, λέκτρον*, etc. *Iliad.* ί, 382. *Odyss.* δ', 83, 127, 229: ξ', 263, 286. *Hesiod.* Ἀσπ. 3, 16, 35, 82, 86. *Theocrit.* 4, 52. 24, 104. 26, 23. 22, 126. 10, 37. 24, 35. 1, 113. 14, 48. *Euripid. Phæniss.* 419. *Hippolyt.* 954. *Sophocl. Philoctet.* 1351, et *passim.* Notandum tamen, in Poëmate *Epico*, ubi oratio grandis et sublimis esse debet, et a sermone vulgari quam maxime distare, hujusmodi syllabas multo rarius *correptas* occurrere, quam apud alios Poëtas.

Similiter apud Latinos, *Quintilianus* docet, "*Agrĕstem*" syllabam mediam corripere, nisi quatenus propter positionem produci potest. *Lib*, 4, *c.* 9. Item *Gellius*, vocem "*dĭctito*" primam corripere; et, "*quiĕsco*," apud nonnullos, corripere secundam. *Lib.* 9, *c.* 6; et *Lib.* 6, *c.* 15. Quin et apud *Comicos* scriptores, (qui celerem loquendi rationem vulgo in sermonis consuetudine usitatam exhibent) "*ĭste, ĭstic, ĭstac,*" et similia, syllabam priorem persæpe corripiunt.

Quinimo et, quod magis mirandum, vocalem *brevem* observârunt veteres, sequentibus etiam istiusmodi consonantibus duabus, a quibus syllaba inchoari non possit, tamen raptim enuntiari, et (ut ex scriptoribus Comicis liquet) nonnunquam syllabam efficere correptam. "Indoctus" *dicimus, brevi primâ literâ;* "insanus," *productâ;* "inhumanus" *brevi;* "infelix" *longâ. Et, ne multis: quibus in verbis eæ primæ literæ sunt, quæ in* "Sapiente" *atque* "Felice," *producte dicuntur, in cæteris vero omnibus breviter.* Cicero apud Gellium, *lib.* 2, *cap.* 17.

Cæterum hæc omnia (ut dixi) ita sunt intelligenda, si vocalis sit *brevis.* Nam quibus in syllabis *vocalis* naturâ sit *longa*, (nisi si forte *Comicorum* excipiendæ erunt *festivitates* nonnullæ, quæ non sunt hujus loci;) hæ ut corriperentur syllabæ, si vel una sequatur consonans, (ut *arāre, simulāre; τῑμὴ, νίκη, ψῡχὴ; μάρτῡρομαι, κρῑνομαι*, in *præsentibus* scilicet et *imperfectis;*) multo magis si binæ sequantur consonantes, (ut arātrum, simulāchrum, *ἰᾱτρὸς, θέᾱτρον, et similiæ;)* hæ, inquam, syllabæ ut corriperentur, nullâ unquam licuit licentiâ.

Pessime igitur Vir doctissimus, *Phil. Labbeus*, (Dialect. Ling. Græc. cap. 9, § 2.) "*Vocales LONGÆ* (inquit) *corripi possunt in Carmine, per solam Systolam puramque Licentiam, cum palam et aperte LONGA breviatur; ut secunda in λιγύφθογγος.*" Pessime (inquam) hallucinatus est Vir doctissimus. Non enim *longa* est vocalis ista, sed *brevis;* ut liquet in vocibus, *λιγὺς, λιγύφωνος, Odyss*, γ', 176; *Iliad.* τ', 350. Et quod *λιγύφθογγος* secundam nonnunquam

Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
Οἵ τε Κάρυστον ἔχον, ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον·
Τῶνδ' αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ, ὄπιθεν κομόωντες,
Αἰχμηταὶ, μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι
Θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος Ἄρουρα,
Κὰδδ' ἐν Ἀθήνῃσ' εἷσεν, ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·

producat, *positioni soli* debetur; sicuti *tenebræ, volucris*, et similia, apud Latinos.

Denique hinc intelligi potest, quâ ratione de sententiâ istâ *Demosthenis* [Τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν ὥσπερ νέφος,] dixerit *Longinus*, §. 8. Ὁλον τε γὰρ ἐπὶ τῶν δακτυλικῶν εἴρηται ῥυθμῶν. Recte enim dispertitis syllabis, [Τοῦτο τὸ | ψήφισμα | τὸν τότε | τῇ πόλει | περιστάν | τα κίνδυ | νον παρελ | θεῖν ἐπόι | ησεν ὥς | περ νέφος,] liquet totam sententiam ex *dactylis* constare *septem*, *anapæstis* (qui et ipsi sunt ῥυθμοὶ dactylici) *duobus*, et *Cretico* (qui et ipse generis est dactylici,) *uno* tantum. Nempe ψήφῐσμα dactylus est, ut liquet ex futuro ψήφῐσω. Τῇ πόλει, pro dactylo haberi potest, quia diphthongus εἰ, ex vocalibus brevibus composita, quasi *Positione solâ* (quæ in *oratione prosaicâ* raptim pronuntianti quodammodo evanescit) producitur. Τὰ κίνδυ, *anapæstus est;* nam syllaba δυ producitur, et κίν *(positione tantum* longa) pronuntiabatur correpta.——— Νον παρελ, dactylus est, quomodo supra est explicatum. Et θεῖν ἐποὶ dactylus est propter sequentem vocalem. Et ησεν ὥς *unicus* est *Creticus* sive *amphimacer*.

Ver. 539.——ναιετάασκον·] Non a verbo, ναιεταάσκω: quod nullum est, ut recte annotavit Scholiastes; sed a ναιετάω.

Ver. 543.——μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι·] Οἱ μὲν τηλεβόλοις χρῶνται, καθάπερ οἱ τοξόται καὶ οἱ σφενδονῆται, καὶ ἀκοντισταί· οἱ δ' ἀγχεμάχοις, καθάπερ οἱ ξίφει καὶ δόρατι τῷ ὀρεκτῷ χρώμενοι. Διττὴ γὰρ ἡ τῶν δοράτων χρῆσις·———καὶ γὰρ συστάδην χρώμεθα, καὶ κοντοβολοῦντες.———Οἱ δ' Εὐβοεῖς ἀγαθοὶ ὑπῆρξαν πρὸς μάχην τὴν σταδίαν, ἣ καὶ συστάδην λέγεται, καὶ ἐκ χειρός. Δόρασι δὲ χρῶνται τοῖς ὀρεκτοῖς, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς, "Αἰχμηταὶ "μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι." *Strab. lib.* 10. Alii legunt ὀρεκτῇσιν. Sed perinde est. Vide supra ad *ά*, 51. De voce, μεμαῶτες, vide infra ad *ver*. 818.

Ver. 544.——δηΐων] Veteres, ut testatur *Eustathius*, legebant δήων.

Ver. 545.——μέλαιναι νῆες ἕποντο.] Vide supra ad *ver*. 494.

Ver. 546. Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,] Quam absurdi sint qui Ἀθήνας hic in genitivo, semi-Dorice scilicet, ab *Homero* positum esse posse existimârint, videas in *Actis Erudit. Lipsiens. ad Jun.* 1712. *pag*. 311.

Ver. 547. Δῆμον Ἐρεχθῆος] Δῆμος, hoc in loco, idem fere est quod Latine *Civitas;* quo de vocabulo *Gellius*, ex *Verrio Flacco;* (lib. 18, c. 7.) "*civitatem* dici et pro *loco*, "et pro *oppido*, et pro *jure* quoque *omnium*, "et pro *hominum multitudine*." Inter Recentiores itidem Vir doctissimus *Joann Davisius* in *Curis secundis* ad *Cæsaris lib.* 3. 13. *de Bello Civili*, *pag*. 474. (citatis verbis istis ex *lib*. 3, 20. [*al*. 21.] *de Bello Gallico;* "*Tolosâ, Carcasone, et Narbone, quæ sunt* "*Civitates Galliæ Provinciæ finitimæ;*" *Per Civitates*, inquit, *necessario denotantur Urbes;* reprehenditque quæ nos alicubi de vocabulorum istorum usu *Cæsareano* annotâramus. Atqui *Tolosa, Carcaso, et Narbo*, quidni tam et *civitates* esse potuerant, quam *Urbes?* Certe quod et e *lib*. 1, *c*. 22. [*al*. 21.] *de Bello Civili* affert "*ex civitate* ex-"pulsos," significat, non ex *Urbe* modo, sed et ex *civitate* expulsos; quodque ibidem *lib*. 1, *c*. 1. dicitur, *Referunt Consules de Rep.* "*in Civitate;*" et ipse a librario arbitratur insertum.

Ver. 548.———τέκε δὲ ζείδωρος Ἄρουρα,] Erat nimirum αὐτόχθων, non advena.

Ver. 549.——ἐνὶ πίονι νηῷ·] Vide supra ad *ά*, 40.

Ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
Κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
Τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευ᾽ υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς.
Τῷδ᾽ οὔπως τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνὴρ,
Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
Τῷ δ᾽ ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ᾽ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
Στῆσε δ᾽ ἄγων, ἵν᾽ Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.
Οἳ δ᾽ Ἄργος τ᾽ εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν᾽, Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ᾽ Ἐπίδαυρον,
Οἵ τ᾽ ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Τῶνδ᾽ αὖθ᾽ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Ver. 550. Ἐνθάδε μιν——ἱλάονται] Αὐτὸν, τὸν Ἐρεχθέα· *Schol.* Quod est mirum valde. *Eustathius*, τὴν Ἀθηνᾶν ἱλασκονται. Cæterum alii hîc, pro ἐνθάδε, legunt ἔνθα δὲ.

Ver. 551.——περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·] Κατὰ πενταετηρίδα. *Eustath.*

——volventibus annis. *Æn.* I. 238.

Ver. 553. Τῷδ᾽ οὔπως τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνὴρ,]

——quo non præstantior alter,
Ære ciere viros.—— *Æn.* VI. 164.

Cæterum alii hîc legunt, οὔπω: item alii, ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνδρῶν, et, ἐπιχθόνιος γένετ᾽ ἀνήρ; quæ omnia eodem redeunt.

Ver. 556.——μέλαιναι νῆες ἕποντο.] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 558. Στῆσε δ᾽ ἄγων, ἵν᾽ Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.] Refert *Demosthenes*, cum *Salamis* ab *Atheniensibus* descivisset, *Solonem*, compositis (etiam cum capitis sui periculo) *elegiacis* versibus, populares suos commovisse vehementer, et, ut provincia ista reciperetur, effecisse. Ἐκεῖνος μέν γε, ἀφεστηκυίας Σαλαμῖνος Ἀθηναίων, καὶ θάνατον ζημίαν ψηφισαμένων, ἄντις εἴπη κομίζεσθαι· τὸν ἴδιον κίνδυνον ὑποθεὶς, ἐλεγεῖα ποιήσας ἦδε· καὶ τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει, τὴν δ᾽ ὑπάρχουσαν αἰσχύνην ἀπήλλαξεν. *De falsâ legatione, pag.* 332. *edit. Francofurt.* 1604. Alii Scriptores fere omnes, *Homeri* insuper auctoritate usum *Solonem* testantur, citatis duobus hisce versibus, Αἴας δ᾽ ἐκ, etc.

Ἀθηναῖοι Ὁμήρῳ μάρτυρι ἐχρήσαντο περὶ Σαλαμῖνος.
Aristot. Rhetor. lib. 1. *cap. ult.*

Ἔνιοι δέ φασι καὶ ἐγγράψαι αὐτὸν [Σόλωνα] εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Ὁμήρου (μετὰ τὸν, "Αἴας δ᾽ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,") Στῆσε δ᾽ ἄγων ἵν᾽ Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες. *Laërt.* in vitâ *Solonis.* Quem locum Latinus Interpres, quoniam παρενθέσεως signa adjecta non essent, minime intellexit. Verba *Laërtii* aliter emendant *Is. Casaubonus* et *Menagius*, ex conjecturâ; sed sententia eadem est.

Καὶ νῦν μὲν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι τὴν νῆσον. Τὸ δὲ παλαιὸν πρὸς Μεγαρέας ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἔρις περὶ αὐτῆς· καὶ φασιν οἱ μὲν Πεισίστρατον, οἱ δὲ Σόλωνα παραγράψαντα ἐν τῷ νεῶν καταλόγῳ, ——Στῆσε δ᾽ ἄγων, etc. *Strabo, lib.* 9. Addit idem Scriptor, *Megareos*, e contrario, versus *Homeri* isto modo legisse;

Αἴας δ᾽ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας, ἔκ τε Πολίχνης,
Ἔκ τ᾽ Αἰγειρούσης, Νισαίης τε, Τριπόδων τε·

ἅ ἐστι χωρία Μεγαρικά. *Ibid.*

"Neque est ignobile exemplum, *Megareos* ab *Atheniensibus*, cum de *Salamine* "contenderent, victos *Homeri* versu; qui tamen ipse non in omni editione reperitur, "significans *Ajacem* naves suas *Atheniensibus* "junxisse." *Quintilian. lib.* 5, *c.* 11.

Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῷ Σόλωνι συναγωνίσασθαι λέγουσι τὴν Ὁμήρου δόξαν· ἐμβάλλοντα γὰρ αὐτὸν ἔποις εἰς νεῶν κατάλογον, etc.——Αὐτοὶ δ᾽ Ἀθηναῖοι ταῦτα μὲν οἴονται φλυαρίαν εἶναι, *etc.* Plutarch. in vitâ *Solonis.*

Eadem videas apud *Ulpianum*, in Enarratione Orationis *Demosthenis* de falsâ Legatione; et apud *Eustathium*, *pag.* 199, et 215.

Ver. 561.——Ἠϊόνας τε,] *Al.* Ἠϊόνην τε, *et,* Ἠϊόνα τέ.

Ver. 562.——Οἵ τ᾽ ἔχον Αἴγιναν,] Γράφουσι τινὲς, Νῆσόν τ᾽ Αἴγιναν. *Strabo*, lib. 8.

Καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
Τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φὼς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀφνειόν τε Κόρινθον, ἐϋκτιμένας τε Κλεωνὰς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν,
Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν·
Οἵ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
Αἰγίαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν·
Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων,
Ἀτρείδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν,
Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν·
Οὕνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
Φάρην τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς,
Οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
Οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο·
Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.

Ver. 568.——*μέλαιναι νῆες ἕποντο.*] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 573.——Γονόεσσαν,] Pausanias, *lib.* 7, *c.* 26, scribit Δονοέσσαν. Ipse tamen alibi habet, Γονεούσης et Γονούσης, *lib.* 2, *c.* 4, et *lib.* 5, *c.* 18.

Ver. 574.————εἶχον, ἠδ'] Vide ad *á*, 51.

Ver. 578.————ἐδύσατο] *Al.* ἐδύσσατο; sed nihil opus; nam ἐδύσατο antepenultimam naturâ producit.

Ibid.————*νώροπα χαλκὸν,*] Mira sunt, (ne dicam plane ridicula, ad *Homerum* quidem explicandum,) quæ hîc affert *Plutarchus, Symposiac. lib.* 3, *sub finem.* Καὶ τούς γε διατρίβοντας ἐν τοῖς χαλκωρυχίοις ἱστοροῦσιν ὠφελεῖσθαι τὰ ὄμματα, *etc.* Quæ Latine sic vertit *Macrobius;* "Qui in Metallo æ-"ris morantur, semper oculorum sanitate "pollent; et quibus ante palpebræ nudatæ "fuerant, illic convestiuntur; aura enim "quæ ex ære procedit, in oculos incidens, "haurit et exsiccat quod male influit; un-"de et *Homerus* modo εὐήνορα, modo *νώροπα* "χαλκὸν, has causas secutus appellat." *Lib.* 7, *cap.* 16.

Ver. 581.————Λακεδαίμονα κητώεσσαν,] Γραφόντων δὲ τῶν μὲν, Λακεδαίμονα κητώεσσαν τῶν δὲ, καιετάεσσαν· ζητοῦσι τὴν κητώεσσαν τίνα δέχεσθαι χρὴ, εἴτε ἀπὸ τῶν κητῶν, εἴτε μεγάλην, ὅπερ δοκεῖ πιθανότερον εἶναι. Τήν τε καιετάεσσαν, οἱ μὲν καλαμινθώδη δέχονται, οἱ δὲ ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ῥωχμοὶ Καιετοὶ λέγονται. Καὶ Καιάδας [*Al.* ὁ Καιετας] τὸ δεσμωτήριον ἐντεῦθεν, τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις σπήλαιόν τι. *Strabo, lib.* 8.

Ver. 585.————εἶχον, ἠδ'] Vide supra ad *á*, 51.

Ver. 586.——*βοὴν ἀγαθὸς*] Vide supra ad *ver.* 408.

Ver. 587.————ἀπάτερθε] Vide supra ad *á*, 349.

Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθὼς,
Ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
Τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν,
Καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἶπυ,
Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
Καὶ Πτελεὸν, καὶ Ἕλος, καὶ Δώριον· ἔνθα τε Μοῦσαι
Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα, παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.
Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν· αὐτὰρ ἀοιδὴν
Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὺ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί·
Οἳ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
Ῥίπην τε, Στρατίην τε, καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παῤῥασίην ἐνέμοντο·
Τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
Ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηῒ ἑκάστῃ
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολέμοιο.
Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

Ver. 589.———μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ] Ipse enim *Sui*, cæteri *Ipsius* causâ, bellum inferebant.

Ver. 590.———Ἑλένης ὁρμήματά] Vide supra ad *ver.* 356.

Ver. 597. Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος]

Non me carminibus vincet, nec Thracius Orpheus,
Nec Linus.————
Pan etiam, Arcadiâ mecum si judice certet;
Pan etiam, Arcadiâ dicat se judice victum. *Eclog.* IV. 55.

——cavâ dum personat æquora conchâ
Demens, et cantu vocat in certamina Divos. *Æn.* VI. 172.

Cæterum de hoc Ἐπεισοδίῳ, ita *Macrobius.* "Uterque [*Homerus* et *Virgilius*] in *Catalogo* suo, post difficilium rerum vel nominum narrationem, infert fabulam cum "versibus amœnioribus, ut lectoris animus "recreetur. *Homerus*, inter enumeranda "regionum et urbium nomina, facit locum "fabulis quæ horrorem satietatis excludant; "———ἔνθα τε Μοῦσαι Ἀντομεναι Θάμυριν "τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς·—— Στεῦτο γὰρ "εὐχόμενος νικήσεμεν,——et reliqua qui-"bus protraxit jucunditatem. *Virgilius* in "hoc secutus auctorem;—et sic amœnitas "intertexta fastidio narrationum medetur." *Lib.* 5, *c.* 16.

Ver. 601.———ἱππότα Νέστωρ,] Et *ver.* 62B. ἱππότα Φυλεύς. Vide supra ad ά, 175.

Ver. 611.——ἐπιστάμενοι πολέμοιο.] *Al.* ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.

Ver. 612. Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν——— Νῆας] Ἀγαμέμνων———ναυτικῷ———ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων ἰσχύσας, τὴν στρατιὰν———

Νῆας ἐϋσσέλμους, περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρείδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
Ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
Πέτρη τ' Ὠλενίη, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει,
Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
Νῆες ἕποντο θοαὶ, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
Υἷες, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδὴς,
Υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἄνακτος.
Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο, Ἐχινάων θ' ἱεράων
Νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἤλιδος ἄντα,
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Φυλείδης, ὃν τίκτε Διῒ φίλος ἱππότα Φυλεὺς,
Ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·

ξυναγαγὼν.——Φαίνεται γὰρ ναυσί τε πλείσταις αὐτὸς ἀφικόμενος, καὶ Ἀρκάσι προσπαρασχὼν, ὡς Ὅμηρος τοῦτο δεδήλωκεν. Καὶ ἐν τοῦ σκήπτρου ἅμα τῇ παραδόσει, εἴρηκεν αὐτὸν "Πολλῆσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν." Οὐκ ἂν οὖν νήσων, ἔξω τῶν περιοικίδων (αὗται δὲ οὐκ ἂν πολλαὶ εἴησαν,) ἠπειρώτης ὢν, ἐκράτει, εἰ μή τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν. *Thucydid. lib.* 1, *p.* 7.

Ver. 614.——ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.] Livius, lib. 35, c. 26, *de* Philopœmene: "*Prætor Achæorum, sicut terrestrium certaminum arte quemvis clarorum Imperatorum vel usu vel ingenio æquabat, ita rudis in re navali erat, Arcas, mediterraneus homo, etc.*" Similiter *Pausanias:* Ὁ Φιλοποίμην——ἅτε ἐς ἅπαν ἀπείρως θαλάσσης ἔχων, τριήρους ἔλαθεν ἐπιβὰς ῥεούσης. Ὥστε καὶ εἰσῆλθε Ῥωμαίους——μνήμη τῶν ἐπῶν, ἃ ἐν Καταλόγῳ πεποίηκεν Ὅμηρος ἐπὶ τῇ Ἀρκάδων ἀμαθίᾳ τῇ ἐς θάλασσαν. *Lib.* 8, *cap.* 50.

Ibid.——μεμήλει.] Si μέμηλε dixisset, jam non constitisset Temporum ratio: simile enim esset, ac siquis Anglice dicat, **They have no skill**, pro eo quod est, **They had no skill.** Vide supra ad ά, 37.

Ver. 621.——ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου] Simplicissima videtur hæc emendatio. *Vulg.* ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' Εὐρύτου; quæ est licentia *Homero* non usitata. *Barnesius* edidit, ex conjecturâ, neque id quidem male, ὁ μὲν Κτεάτοιο, ὁ δ' Εὐρύτου.

Ver. 623.——θεοειδὴς,] Ἀποβλέποιεν πρός τε τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σῶφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο ἂν ὃ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῖεν, ξυμμιγνύντες τε καὶ κεραννύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, τὸ "Ἀνδρείκελον" ἀπ' ἐκείνου τεκμαιρόμενοι, ὃ δὴ καὶ Ὅμηρος ἐκάλεσεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον, "Θεοειδὲς" τε καὶ "Θεοείκελον." *Plato de Republ. lib.* 6.

Ver. 626. Νήσων, αἳ ναίουσι] Ita *Sophocles* in *Ajace, ver.* 602.

Ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν πού
Ναίεις ἁλίπλαγκτος, εὐδαίμων,
Πᾶσιν περίφαντος αἰεί.

Ver. 627.——ἀτάλαντος Ἄρηϊ,]——χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε Τάλαντα, θ', *ver.* 69.——Ἰσάζουσα [τάλαντα,]——μ', *ver.* 435. Ἀτάλαντος οὖν, ὁ ἶσος, καὶ μὴ ταλαντεύων. *Porphyr. Quæstion. Homeric.* 25.

Ver. 628.——ὃν τίκτε Διῒ φίλος] *Barnesius*, cum in γ', *ver.* 449, (ne cæsura scilicet interiret, et inficete admodum hiaret versus,) recte emendâsset ἐφοίτα, quod ante scriptum fuerat φοίτα; et hîc similiter ἔτικτε, pro τίκτε, scribendum contendit; minus recte, cum utrumque sit æque "*rotundum.*" Cæterum quâ ratione hîc Διῒ ultimam producat; et similiter, *ver.* 636, Διῒ μῆτιν ἀτά-

Τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
Οἵ ῥ᾽ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
Καὶ Κροκύλει᾽ ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ᾽ οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,
Οἵ τ᾽ Ἤπειρον ἔχον, ἠδ᾽ ἀντιπέραι᾽ ἐνέμοντο·
Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος·
Τῷ δ᾽ ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν δ᾽ ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός·
Οἳ Πλευρῶν᾽ ἐνέμοντο, καὶ Ὤλενον, ἠδὲ Πυλήνην,
Χαλκίδα τ᾽ ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
Οὐ γὰρ ἔτ᾽ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
Τῷ δ᾽ ἐπὶ πάντ᾽ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
Τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ᾽ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οἳ Κνωσσόν τ᾽ εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
Φαιστόν τε, Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιεταώσας,
Ἄλλοι θ᾽, οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
Τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε,
Μηριόνης τ᾽ ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ᾽ ἅμ᾽ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.

λαντος; item Ἀγασθένεος, *ver.* 624; et ἔχον, *ver.* 634, 635; vide supra ad ά, 51.

Ver. 630, 644, et 652.——μέλαιναι νῆες ἕποντο.] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 632.——εἰνοσίφυλλον,] *Virgilio*, nemorosum.

Ver. 633.——τρηχεῖαν,] Male Vir doctissimus *H. Stephanus:* "Τρηχεῖα est apud "Homerum, metri causâ." *Loc. a Cicerone interpretati, p.* 190. Quasi vero aliter potuit scriptor Ionicus, aut quasi ipsa scilicet τραχεῖα priorem non produceret necessario; nunquam enim ά, nisi quæ naturâ producta sit, enuntiabatur ή. Vide ad *ver.* 314.

Ver. 637.——μιλτοπάρῃοι.]
——pictasque innare carinas.
Æn. VIII. 93.

Ver. 640.—— Καλυδῶνά τε] Cum *Ætoli* et *Æoles* de *Calydone* contenderent, cessit ea *Ætolis*, quia *Homerus* hoe in loco mentionem ejus fecerat in *Ætolorum* catalogo. Vide *Eustathium*, p. 199. lin. 36. Vide et supra ad *ver.* 558.

Ver. 648.——εὖ ναιεταώσας,] *Bene sitas.* Ita apud *Sophoclem*, loco jam supra citato:
Ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν που
Ναίεις ἁλίπλαγκτος, εὐδαίμων,
Πᾶσιν περίφαντος αἰεί. *Ajac.* 602.

Ver. 649.——Κρήτην ἑκατόμπολιν]
Centum urbes habitant magnas,——
Æn. III. 106.
Aliter *Odyss.* τ', 174,—καὶ ἐννήκοντα πόληες; quâ de re vide *Scholia*, et *Strabonem, lib.* 10. *pag.* 735, *al.* 479.

Ver. 651.——ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·] "Notandum" (inquit *Barnesius*) "duas *posteriores* syllabas per συνίζησιν co"alescere; ut (ά, 15.) χρυσέῳ ἀνὰ σκήπ"τρῳ." Sed aliud est——έῳ, aliud——ίῳ. Mihi rectius videntur ῦα (ά brevi in ύ productam absorptâ) in unam coalescere. Cæterum, si cui displicet istud ει, cum *Eustathius* (ad ή, 166.) scribat ἀνδριφόντῃ; poterit is legere, ἀνεριφόντῃ; quanquam ἀνδρειφόντης non multum abludit ab analogiâ τοῦ, Ἀργειφόντης.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἠΰς τε μέγας τε,
Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων·
Οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,
Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·
Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη,
Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος,
Πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
Ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος·
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,
Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
Υἱέες, υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἠδ' ἐφίληθεν
Ἐκ Διὸς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐΐσας,

Ver. 658, (et infra 666.)———*βίῃ Ἡρακληείῃ,*] Simili plane loquendi ratione, ac, in linguis recentioribus, *regia majestas* ipse scilicet *Rex* est, et *divinitas* ipse *Deus.*

Ver. 659. *Τὴν ἄγετ' ἐξ*] Vide supra ad *ver.* 597. Laudatur enim a *Macrobio* et hoc *ἐπεισόδιον*, in loco ibi citato.

Ver. 661.———*τράφη ἐν*] Ita edidit *Barnesius* ex conjecturà. Olim *τράφ' ἐνὶ*; quod est durum, nec *Homero* usitatum. Repperit idem in duobus MSS. *τράφετ' ἐν*, et *τρέφετ' ἐν.*

Ver. 662. *Αὐτίκα——κατέκτα*] *Casu* et *fortuito* occidit, si Historiæ fides.

Ver. 664.———*ὅγε*] Vide infra ad *γ'*, 409.

Ver. 669.———*ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·*]

———hominum Divûmque æterna potestas. *Æn.* X. 18.

Ver. 670. *Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.*] *Al.* *Καί σφισι.* Cæterum vox, *κατέχευε*, singularem hîc vim habet:

——— *ἔνθα ποτὲ*
βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
χρυσαῖς νιφάδεσσι πόλιν.
Pindar. Olymp. Ode 7.

Et paullo infra———*κοίνοισι μεν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,*
πολὺν ὗσε χρυσόν.

Ad quorum locorum priorem, *Scholiastes* hunc versum Homeri, *στίχον ἀθετούμενον* appellat.

Ver. 671. *Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν*———
Νιρεὺς Ἀγλαΐης———
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ——.]

Miro artificio Poëta virum nullius pretii, et nunquam alias memoratum, (vide supra ad *ver.* 216.) ad memoriam tamen *mero orationis Schemate* nescio quomodo notabilem effecit. Quoniam enim quod est revera præclarum, dignissimum est quod sæpius repetatur; hinc utique et *ter repetitum*, quod revera nullius est pretii, *διά τόν παραλογισμὸν* videtur quodammodo præclarum. *Περὶ οὗ πολλὰ εἴρηται, ἀνάγκη καὶ πολλάκις εἰρῆσθαι· εἰ οὖν καὶ πολλάκις, καὶ πολλὰ δοκεῖ· ὥστε ηὔξησεν ἅπαξ μνησθεὶς διὰ τὸν παραλογισμὸν, καὶ μνήμην πεποίηκεν, οὐδαμοῦ ὕστερον αὐτοῦ* [*Νιρέως*] *λόγον ποιησάμενος.* *Aristot. Rhetoric. lib.* 3, *cap.* 12. *Τὸν δὲ Νιρέα, αὐτόν τε ὄντα μικρὸν, καὶ τὰ πράγματα αὐτοῦ μικρότερα, τρεῖς ναῦς καὶ ὀλίγους ἄνδρας, μέγαν καὶ μεγάλα ἐποίησεν ἀντ' ὀλίγων, τῷ Σχήματι.* *Demetr. Phaler.* *περὶ Ἑρμηνείας*, § 61.

Ibid.———*νῆας ἐΐσας,*] Vide supra ad *d*, 306.

Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος·
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.
Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε, Κάσον τε,
Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
Τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω, Ἡρακλείδαο ἄνακτος·
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
Οἵ τ' Ἄλον, οἵ τ' Ἀλόπην, οἵ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
Οἵ τ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί·
Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' οἵγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
Οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφὶν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο·
Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης·

Ver. 673.——ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·]
————quo pulchrior alter
Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni.
Æn. VII. 649.

Monendum hîc *primo*, quanto cum artificio, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, *ubique* spectetur et inseratur *Achilles*. Observandum *deinde*, vocem ἀμύμονα non utique *omni laude* ornatum virum denotare (οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων), sed *unâ quâvis* animi corporisve dote eximium; ut, hoc in loco, *specie ac formâ* corporis. *Denique*, notandum hîc *Amplificationis* genus id, quod a *Quintiliano* appellatum est *Incrementum*: Quod "*est potentissimum, cum* "*magna videntur etiam quæ inferiora sunt.* "——*Per id venitur non modo ad summum,* "*sed interim quodammodo supra summum.* "——*Ut*, Quo pulchrior alter Non fuit, "excepto Laurentis corpore Turni. *Summum est enim, quo pulchrior alter non fuit;* "*huic deinde aliquid supra positum est.*" Lib. 8, cap. 4.

Ver. 681. Νῦν δ' αὖ τοὺς——τῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.] Species hæc constructionis ἀνακόλουθος, quâ sententia, ab alio inchoata exordio, mutatâ derepente loquendi ratione, in aliam quasi inopinato syntaxin desinit, optimis Auctoribus, tum Græcis tum Latinis, non est inusitata. Vide supra ad *ver.* 353; et infra ad γ', 211; et ad ζ', 510; et ad κ', 224, 437; et ad *Odyss.* μ', 73. Verum hoc in loco peculiaris id artificii inest, ut, de *Achille* dicturus, (vide infra ad ε', 788.) quo attentiorem sibi lectorem faciat, nescio quid *sublime præfari* videatur Poëta; et, exordio tanquam ex novâ re desumpto, iterum Νῦν δ' αὖ τοὺς————eodem fere modo hîc dicat, quomodo supra dixerat, Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, *ver.* 484. Neque dissimulandum, hanc observationem a doctissimâ *Dominâ Dacier* prius occupatam. Porro, olim "*latebat hîc error*" (inquit doctissimus *Henr. Stephanus*) "*a nemine* "*antea, quod sciam, deprehensus:* αὐτοὺς, "pro αὖ τούς."

Ver. 684.——καλεῦντο,] *Al.* καλοῦντο.

Ibid.——καὶ Ἕλληνες,] Vide locum supra ex *Thucydide* allatum, ad *ver.* 528, 529, 530.

Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
Υἱέας Εὐηνοῖο, Σεληπιάδαο ἄνακτος·
Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύῤῥασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶν', ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
Ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο,
Καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν,
Ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
Ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἐσθλὸν ἐόντα.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην, καὶ Γλαφυρὰς, καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκὸν,
Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάϊς ἕνδεκα νηῶν
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
Οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
Τῶνδε Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα
Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

Ver. 696.——τέμενος, Ἴτωνά τε] Quâ ratione τέμενος hîc ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ver. 701. Καὶ δόμος ἡμιτελής·] Ἤτοι ἄτεκνος.——ἢ ἀτελείωτος. ——Βέλτιον δὲ, εἰρῆσθαι ἡμιτελῆ, διὰ τὸ μὴ γεγεννηκότα παῖδας πλεῦσαι. *Schol.*

Ibid.——ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,] Quoniam *Euphorbus* infra, π', 807, appellatur Δάρδανος ἀνὴρ, ideo et hîc, Δάρδανος ἀνὴρ, *Eustathio* intelligitur *Euphorbus*: satis incerte.

Ver. 704. Ἀλλὰ σφέας] Primus hujus versiculi pes, non *dactylus*, sed *spondæus*; vox enim σφέας, ut ex multis locis liquet, pronuntiabatur μονοσύλλαβος.

Ver. 710.——μέλαιναι νῆες ἕποντο.] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 718.——τόξων εὖ εἰδὼς,]
Insignis jaculo, et longe fallente sagittâ.
Æn. X. 754.

Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
Ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱὸς,
Τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
Οἳ δ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
Οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πολιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
Ἰητῆρ' ἀγαθὼ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
Τοῖς δὲ τριήκοντα κλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἵ τ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
Οἵ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' Ἄργισσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν,
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·
Τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια,
Ἤματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας·
Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν·
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοὶ,
Οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,

Ver. 723.——κακῷ] *Al.* κακοῦ.

Ver. 734.——Ὀρμένιον, οἵ] Quâ ratione hîc, Ὀρμένιον; et infra, *ver.* 736. Εὐρύπυλος; et, *ver.* 745, οἶος, ultimam producant; vide supra ad ά, 51.

Ver. 737 et 747——μέλαιναι νῆες ἕποντο.] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 741.——ἀθάνατος] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 742.——κλυτὸς Ἱπποδάμεια,] Σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς, χρῆσθαι τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ ἀντὶ τῶν θυλυκῶν, ὡς κρείττοσι καὶ δυνατωτέροις· οὐκ ἀμέτρως μέντοι, οὐδ' ἀλόγως· ἀλλ' ὅταν δεῃ χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιθέτῳ ἐκτὸς ὄντι τοῦ Σώματος·——Ἐκεῖνο μὲν γάρ ἐστι περὶ τὸ Σῶμα, "ὁ Μέγας, ἡ Μεγάλη, ὁ Καλὸς, ἡ Καλὴ," καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐκτὸς δὲ, οἷον "Ἔνδοξος, Εὐτυχὴς, etc. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Notandum autem hoc in versu particulam, ῥα, nequaquam supervacaneam esse, sed vim habere in connectendâ sententiâ elegantem: Τόν ῥα, *Hunc utique.*

Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
Ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
Ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει, ἠΰτ' ἔλαιον·
Ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱὸς,
Οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
Ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἕποντο;
Ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὣς,
Ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας·
Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄμφω θηλείας, φόβον ἄρηος φορεούσας.
Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,

Ver. 751. Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον] Cum hunc amnem ex aquâ *Stygiâ* derivatum dicat Poëta; quam aquam, *Strabo, lib.* 8. *sub finem*, ὕδωρ ὀλέθριον appellat; quærit hîc doctissima *Domina Dacier*, quâ ratione idem amnis appellari possit ἱμερτός; respondetque *religiose* id fieri, et *per timorem;* eodem fere modo, ac *Furiæ* olim appellabantur Εὐμενίδες. Mihi id potius sibi voluisse videtur *Homerus*, ut *Titaresium*, non ad aquarum salubritatem, sed ad amœnitatem loci, diceret ἱμερτόν.

Ver. 753. Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται]

Sic tibi, cum fluctus subterlabère Sicanos,
Doris amara suam non intermisceat undam.
Virg. Eclog. X. 4.

Similem ex *Plinio* citat historiam *Barnesius:* "Accipit amnem *Euroton Peneus*, nec re- "cipit tamen; sed, olei modo, superna- "tantem (ut dictum est *Homero*) brevi spatio "portatum abdicat; pœnales aquas, Dirisque "genitas, argenteis suis misceri recusans." *Lib.* 4, *c.* 8.

Ver. 755.——Στυγὸς ὕδατός] Vide infra ad θ', 369.

Ver. 759.——μέλαιναι νῆες ἕποντο.] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 763.——Φηρητιάδαο,] *Admeti.*

Ver. 764. Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὣς,] De ultimâ vocis ὄρνιθας, vide supra ad ά, 51. Potuisset dicere, ὡς ὄρνιθας; sed multo *majorem* habet *Vim* altera illa verborum positio. Quin et in toto hoc versu Numeri ipsi, equi currentis motum in propinquo velocissimum, e longinquo deinceps sensim et placide quasi æquabiliorem visum exhibent. Vide infra ad γ', 363.

Ver. 766. Τὰς ἐν Πιερίῃ———Ἀπόλλων,] "Sol pascit omnia, quæ Terra progenerat; "unde non unius generis, sed omnium pe- "corum Pastor canitur; ut apud *Homerum*, "——— Τὰς ἐν Πιερίῃ, *etc.*" *Macrob. Saturn. lib.* 1, *cap.* 17. Cæterum pro Πιερίῃ, Veterum nonnulli hîc legerunt Πηρείῃ et Πειρίῃ.

Ver. 767.———φόβον ἄρηος φορεούσας.] Productio primæ in ἄρηος, ut quasi geminatâ ῥ sonus durior terrorem specie augeat, omnino arte non caret.

Ver. 768.——ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
Ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν·———]

Miro artificio *Achillem* ubique ob oculos ponit; in quo omnia (non quidem quæ ad *Mores*, sed ad *Pulchritudinem* aut *Fortitudinem* quæcunque spectant,) incomparabilia erant ad præstantiam. Vide supra ad *ver.* 673 *et* 681. *Sophocles* similiter de *Ajace:*

Ἔν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
Ajac. ver. 1358.

Ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
Ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἵεντες,
Τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
Ἕστασαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
Ἐν κλισίῃς· οἱ δ', ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες,
Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
Οἳ δ' ἄρ ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διῒ ὣς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώεος ἔμμεναι εὐνάς·

Ver. 769.———ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,] Hæc verba *Parenthesi* pessime inclusit doctissimus *H. Stephanus*, aliique; quod sententiam plane enecat.

Ver. 772. Κεῖτ', ἀπομηνίσας] Producitur penultima, quoniam a *præsente* est *μηνίω*, *ver.* 769, non a *μηνίζω*. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 773.———παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης] Quâ ratione vox, παρὰ, hîc ultimam producat; item, δίσκοισι, quemadmodum a quibusdam scripta est, *ver.* 774; et ἴσαν, *ver.* 780; et Διῒ, *ver.* 781; et ὁμηγερέες, *ver.* 789; vide supra ad ά, 51.

Ver. 776.——σέλινον,] Οὐκ ἀλόγως, ἀλλ' ὅτι βλάπτονται μὲν οἱ σχολάζοντες ἀσυνήθως ἵπποι τοὺς πόδας· ἔστι δὲ τούτου μάλιστα ἴαμα τὸ Σέλινον. Ἄλλοις γοῦν οὐκ ἂν εὕροις παραβαλλόμενον ἵπποις ἐν Ἰλιάδι σέλινον·——ἀλλ' ἰατρὸς ὢν Ἀχιλλεὺς, etc. *Plutarch. Sympos. lib.* 5, *Prob.* 4.

Ver. 777. Ἕστασαν] Vide infra ad μ', 55.

Ver. 778.———οἱ δ',] Οἱ ἄνακτες, non οἱ λαοί: ut recte annotavit *Domina Dacier* (contra *Eustathium*, ut ipsa ait; mihi autem neque ipse *Eustathius* videtur aliter sensisse). Porro, summâ hîc cum venustate et condecentiâ, (uti *Eadem* observavit,) dum *Milites* lusibus se militaribus oblectarent, *Duces* Myrmidonum, ut qui Gloriæ magis studerent, mœste obambulantes, et Imperatoris sui discessum e bello dolentes, depinguntur.

Ver. 780. Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν,] Exercitus Græcorum universus, excepto *Achille* cum suis: nam eo jam revertitur Poëta, unde, ad copiarum enumerationem faciendam, digressus erat, *ver.* 484.

Ibid.——ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·] *Ignis* similitudine, simul armorum splendor, militumque ingruentium terror, vis, et rapiditas, pulcherrime ob oculos ponuntur.

Ver. 781.—ὑπεστονάχιζε,] *Al.* ὑπεστενάχιζε.

Ver. 783. Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώεος ἔμμεναι εὐνάς·]

———————durumque cubile
Inarime Jovis imperiis imposta Typhœo.
Æn. IX. 716.

Mire torsit hic locus viros eruditos. *Fulvius Ursinus*, "Cur *(inquit)* Virgilius, et "eum secuti, Ovidius, Lucanus, Valerius "Flaccus, Statius, Silius, Claudianus, et "Plinius, de εἰν Ἀρίμοις fecerint *Inarimen*, "ego certe fateor me nescire." Quicquid sit, omnino in istiusmodi re errare non potuit Virgilius. *Adrian. Turnebus, Adversarior. lib.* 20, *cap.* 8. Virgilium eo defendit, quod *Typhœum non in Ciliciâ, ut Homerus, sed in insulâ Pithecusâ cubilia habere dicat, quæ appellatur Inarime.* At *Strabo*, et *Ciliciam*, et *Syriam*, et *Pithecusas*, et *Sardes*, et *Mysiam* memorans; his diversis in locis a diversis Auctoribus positos, *uno* tamen semper nomine appellat, τοὺς Ἀρίμους; et adjectum a nonnullis testatur versiculum istum, Χώρῳ ἐνὶ δρυόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ. *Strab. lib.* 13, *p.* 929. Equidem, siquid ego judico, vix dubitaverim quin, quocunque id casu evenerit, qui locus *Homeri* temporibus Οἱ Ἄριμοι (ut *Strabo*,) vel Τὰ Ἄριμα (ut Scholiastes effert) vocaretur, is *Virgilii* temporibus, usu et sermone vulgari (quem penes arbitrium est et jus et norma loquendi), ap-

Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
  Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
Οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
Πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
Ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
Τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
  Ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
Ὥς πότ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.
Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει·
Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.

pellatus sit *Inarime*. Necnon fieri potuit, ut ex hoc ipso forte *Homeri* versu, in ore omnium versato, orta sit ista nominis mutatio. Accidit, haud fere dissimili ratione, in voce *κἄτεροι*, ut Romani, *conjunctione* in ipsum *nomen* penitus absorptâ, *cæteri* dicerent.

Ver. 784.——ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα]

——pulsuque pedum tremit excita tellus.
Æn. VII. 722. XII. 445.

Ver. 791.——υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,]

——————Polites,
Unus natorum Priami.— *Æn.* II. 526.

Ver. 794.——ἀφορμηθεῖεν] *Al.* ἐφορμηθεῖεν.

Ver. 795. Τῷ μιν ἐεισαμένη] Vide infra ad γ', 389.

Ver. 796.——αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,

Ὥς πότ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.]

Larga quidem, Drance, tibi semper copia fandi,
Tunc cum bella manus poscunt———
Æn. XI. 378.

Ver. 799.—ὄπωπα·] Vide infra ad ζ', 124.

Ver. 800. Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,]

Est numerus,——————
Quem qui scire velit, Libyci velit æquoris idem
Discere quam multæ Zephyro turbentur arenæ;
Aut, ubi navigiis violentior incidit Eurus,
Nôsse quot Ionii veniant ad littora fluctus.
Georgic. II. 105.
Quàm multa in sylvis Autumni frigore primo
Lapsa cadunt folia.——*Æn.* VI. 309.

Ver. 802. Ἕκτορ,] Vide supra ad α, 242.

Ver. 803. Πολλοὶ γὰρ] Refertur istud γὰρ, ad id quod elegantiùs reticetur. " *Cave ne*

Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη,

"*qua oriatur confusio; NAM multi*, etc." Vide infra ad έ, 22.

Ver. 808. Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.]

Ilicet in muros totâ discurritur urbe;
Concilium ipse pater ét magna incepta Latinus
Deserit.——— *Æn.* XI. 468.

Ver. 810.———ὀρώρει.] Quamvis hoc in loco vox ὀρώρει, et, *ver.* 797, vox ὄρωρε, Latine uno eodemque vocabulo, [*ortum est*,] recte verti possint; ipsæ tamen inter se quomodo significatione differant, et promiscue usurpari nequeant, vide supra ad ά, 37. Sicubi vox ὄρωρε occurrat, de re *non præsenti*, non erit utique a *præterito* (ut vulgo appellant) ὄρωρα, sed ab *aoristo* ὄρωρον. Vide infra ad δ', 110.

Ver. 811. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως] *Al.* πόληος, vel πόλιος, vel πόλεος; quæ omnia eodem redeunt; non utique ut *anapæstus* positus sit pro *dactylo*, vel *amphimacer* pro *spondæo;* sed ita nimirum enuntiabatur, ac si scriptum fuisset πόλως, πόλους, vel πόλευς. Usitatissima hujusmodi contractio. Sic supra, *ver.* 268,

Σκήπτρου ὕπο χρυσέου———

enuntiabatur χρυσοῦ; prima enim corripi non potest. Similiter, *ver.* 96,

———ἐννέα δὲ σφέας,

et persæpe in isto vocabulo. Sed et in hâc ipsâ voce, πόλεως, φ', 567.

Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως [*Al.* τόλιος] κατεναντίον ἔλθω.

Similiter apud *Virgilium*,

Uno eodemque igni.———
Eclog. VIII. 80.
Unâ eâdemque viâ.——— *Æn.* X. 487.
———a flumine rejice capellas.
Eclog. III. 96.

Euripides item, *Phœniss. ver.* 1258.

Ἐτεοκλέα δ' αὖ, νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς,

ubi πόλεως necessario pronuntiatur δισύλλαβος, quia in *iambico Tragico*, ubi licentia haud fere est ulla, *anapæstum* non recipit pes quartus. Similiter apud Scriptores Tragicos, σφῷ et σφῷν fere semper monosyllabæ sunt, ut legentibus passim apparebit. Sed in *Nominibus propriis* multo omnium sæpissime, celerrime nimirum pronuntiari solitis, fit hujusmodi contractio.

Γάμους τ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παῖδος τε σοῦ.
Eurip. Phœniss. 764.
Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο.
Orest. 65, et *passim.*
Ἡ Σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη, τηλουρὰ γὰρ.
Androm. 889.
Ῥιφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων.
Ibid. 10.
Φροῦδος, μετ' αὐτοῦ τ' Ἀνδρομάχη πολλῶν ἐμοὶ. *Troad.* 1130.
Αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινάς τινας.
Ibid. 1126.
Τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας.
Androm. 14.

Quibus omnibus in locis, cum *iambicus tragicus* in quarto pede *anapæstum*, ut dixi, utpote *dactylo* aut *spondæo* ἰσόχρονον, non recipiat, sed *iambum* solummodo, vel (ei æqualem) *tribrachyn*, manifestum est *nomina* ista *propria* hoc fere modo fuisse enuntiata: Ἀντῐγνη, Ἑρμŏνη, Ἀστῠναξ, Ἀνδρŏμχη, Νεŏπτλεμος.

Atque ex hoc raptim *vocales breves* pronuntiandi modo, ut id in transcursu moneam, videor mihi colligere; quoties Scriptores *Comici* (qui *Vulgi* celerrimam exhibere solent pronuntiandi rationem,) vocabula quorum prior syllaba brevis est et posterior naturâ longa, (ut "*Bonos, Malos, Sedens, Boves,*" ita usurpabant, ut voces istæ dissyllabæ (sequente insuper et *consonante)* locum syllabarum vel *binarum brevium* vel *longarum singularum* in versu occuparent; hoc utique ita esse intelligendum, non ut syllaba, quæ et *vocali* constaret naturâ *longâ*, et positione insuper producta esset, corriperetur; legereturque "*Bonŏs, Malŏs, Sedĕns, Bovĕs;*" sed ut *brevis* potius elideretur vocalis, legereturque compendio, "*bnos, mlos, sdens, Bovs*, "*bævfs;*" similiterque, cum "*res est*" contraheretur in monosyllabam "*res—'st,*" factum id utique, non quod ex vocabulorum istorum priore *vocalis longa* extrita esset, sed quod ex posteriori *brevis:* quin et in vocibus polysyllabis, ut *optime, servitutem, neuti-"quam, senectutem, voluntatem, vererentur;*" et similibus, parem fuisse, apud eosdem Scriptores, contrahendi rationem crediderim; lectumque potius, "*optme, servtutem,* "*neutquam, snectutem, vluntatem, vrerentur;*" quam, "*ŏptime, sĕrvitutem, neŭtiquam, senĕc-"tutem, volŭntatem, verĕrentur:*" item cum, "*sive ista uxor sit,*" διπόδιον constituat, pronuntiatum fuisse potius, "*siv' 'st' uxor*

Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
Ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείῃσι.
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν, ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο,
Αἰνείας· τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη,
Ἴδης ἐν κνημοῖσι, θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα·
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχίλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε, Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς πέρι πάντων

"*sit*," quàm, "*sīv' ĭst uxor sit;*" et similiter in similibus.

Ver. 813.—ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, Ἀθάνατοι δέ] Vide supra ad ά, 403, et infra ad ζ', 402.

Ver. 816.——μέγας——Ἕκτωρ]
Æneæ magni——— *Æn.* X. 830.

Ibid.————κορυθαίολος] Τὸ, αἰόλον, οὐκ οἶδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ Ποικίλου παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν·——Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν Ταχὺν, γενόμενον ἀπὸ τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄειν καὶ Εἰλεῖν πεποίηται.——Κορυθαίολος οὖν, ὁ συνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα. *Porphyrii Quæst. Homeric.* 3. ——διὰ τὰς ἐν πολέμῳ συνεχεῖς καὶ σφοδρὰς ἐνεργείας. *Schol.*

Ver. 817. Πριαμίδης] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 818.———μεμαότες ἐγχείῃσι.] Non "*pro* μεμαῶτες, *antepenultimâ productâ, et* "*penultimâ correptâ, Metri causâ;*" ut inepte admodum *Barnesius:* sed e contrario, quâ analogiâ factum est, ex βασιλῆος, βασιλέως; ex βασιλῆᾶ, βασιλέᾶ; ex τεθνηότες, τεθνεῶτες; ex κρονίονος, κρονίωνος; ex μετήορος, μετέωρος; ex λαὸς, λεώς; eâdem factum est, ex μεμᾱότες, μεμᾰῶτες. Vide supra ad ά, 265.

Ver. 820. Αἰνείας· τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη,
Ἴδης ἐν κνημοῖσι,]
——Æneas, quem Dardanio Anchisæ
Alma Venus Phrygii genuit Simoëntis ad undam. *Æn.* I. 621.

Porro recte hîc restituit *Barnesius* τὸν ὑπ', ex *MS. Barocc.* cum olim male editum fuisset, τὸν δ' ὑπ'.

Ver. 822. Οὐκ οἶος· ἅμα] Quâ ratione οἶος hîc ultimam producat; et similiter, οὐδὲ, *ver.* 832; et Λάρισσαν, *ver.* 841; vide supra ad ά, 51.

Ver. 827.———ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.]
Ipse suas artes, sua munera, lætus Apollo
——dabat, celeresque sagittas.
Æn. XII. 393.

Τόξον, inquit Scholiastes, τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν:———recte; rationem vero ineptissimam adjungit; τὸ ΓΑΡ τόξον Αὐτὸς κατεσκεύασε; quasi id scilicet Poëtam fugisset, aut, lectorem ne fugeret, periculum esset.

Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν, οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἥρως,
Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάῤῥοος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶη.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,

Ver. 832. Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον———
———κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.]
Fata canens sylvis genitor celârat——.
Injecere manum Parcæ————
Æn. X. 417, 419.
Cæterum de vocibus οὐδὲ οὓς, vide infra ad λ', 330; item γ', 172.

Ver. 833.——ἐς πόλεμον φθισήνορα·] *Al.* φθεισήνορα; sed nihil opus; syllaba enim φθι non ex φθίσις desumpta est, sed ex φθῖνω; quæ, apud Homerum, etiam et in futuris φθίσειν et φθίσεσθαι, semper producitur: at φθῖσις, φθῖτὸς, et similia, sunt ex aoristo ἔφθῐνον. Vide supra ad *ver.* 43; et ad ά, *ver.* 309, 314, 338.

Ver. 836. Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον,] Ἀβυδηνοὶ Σηστὸν παρ' Ἀθηναίων ἐκομίσαντο, διὰ τοῦτο τὸ ἔπος. *Eustath. pag.* 199.

Ver. 843. Υἷε δύω Λήθοιο] Edit. *H. Stephani et Wetsten.* aliique, Λίθοιο;——male; quippe, ut recte annotavit *Barnesius,* in *lib.* ρ', *ver.* 288, habent et iidem editi, Λήθοιο.

Ver. 844.—Πείρως ἥρως,] *Al.* Πείροος ἥρως.

Ver. 848.————Παίονας ἀγκυλοτόξους,] Εἶδος ἀκοντίου, ἡ ἀγκύλη. *Eustath.* "Qui se "servent de dards attachez à une courroie. "C'est ce que signifie proprement le mot "ἀγκυλότοξοι. Les Latins l'ont appellé "*amentatum jaculum.* On le lançoit, et on "le retiroit avec la courroie, qu'on ne lâ-"choit jamais de la main." *Dacier.* Fuerunt qui, post hunc versum, adderent; Πηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος;——male; nam, ut recte annotavit *Barnesius* ex φ', 156, nondum venerat *Asteropæus.*

Ver. 850. Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶη.] *Al.* ἄιαν. Cæterum cum *Axii* aquæ, *Strabonis* temporibus, limpidæ non essent; in propinquo autem ex *Amydone* fons quidam aquas limpidissimas in *Axium* turbidum emitteret; hinc nonnulli versum *Homeri* isto modo emendabant: Ἀξιοῦ, ὦ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης, vel Αἴη; infeliciter tamen, ut recte annotavit *Barnesius;* quippe et alibi *Homerus,* φ', 158, Ἀξιοῦ ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν. Fortasse tempestate

Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.
Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς,
Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Υἷε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
Οἳ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,

quâdam pluviosâ notam et colorem hujus fluvii acceperit *Strabo.*

Ver. 854. Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε,] *Al.* Κρῶμναν, Κωβίαλόν τε.
Al. Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων, [*Al.* Ἄμειβος,]
Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον.
Al. κλυτὰ δώματα ναῖον. *Al.* κατὰ δῶματ' ἔναιον. *Strabo, lib.* 12, *p.* 817.

Ver. 856. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.]
Al. Ἀλύβων, Χαλύβων, Καλύβης.
Al. Αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστί.
Sed lectionem istam appellat *Strabo*, παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίστιν, καινοτομουμένην, *Lib.* 12, *p.* 827. Porro in edit. *H. Stephani*, et *Wetsten.* aliisque, scriptum est ὁ Διός;——perperam; nam, ut recte annotavit *Barnesius*, occurrit idem nomen iterum, έ, *ver.* 39. Ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίον———.

Ver. 858.—————οἰωνιστής·
Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,]
——————augur;
Sed non augurio potuit depellere pestem.
Æn. IX. 327.

Ver. 866. Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.] Fuerunt qui hîc adderent; Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ. *Strab. lib.* 13, et *Eustath.*

Ver. 867.———Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,] Negat *Thucydides* gentes non Græcas, universo nomine *Barbaras*, uti postea factum est, ab *Homero* appellatas. Ὅμηρος—οὐδαμοῦ τοὺς ξύμπαντας [Ἕλληνας] ὠνόμασεν.——Οὐ μὴν οὐδὲ Βαρβάρους εἴρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. *Thucyd. lib.* 1, *sub initio.* Quam sententiam Thucydidis, "*hic* "*ipse locus*" (inquit Barnesius) "*refutat.*" Atqui eam nullo modo refutat. Non enim ait *Homerus* Cares, "*Barbarorum more,*" sed *barbare*, locutos; quod verum esse potuit, etsi nondum a Græcis *Barbarorum* nomine appellatæ essent reliquæ gentes universæ. *Strabo*, qui et ipse cum *Thucydide* non sensit, hanc tamen rem recte explicat. Οἶμαι δὲ τὸ βάρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐκπεφωνῆσθαι οὕτως κατ' ὀνοματοποιΐαν, ἐπὶ τῶν δυσεκφόρως καὶ σκληρῶς καὶ τραχέως λαλούντων, ὡς τὸ βατταρίζειν καὶ τραυλίζειν καὶ ψελλίζειν.———Ἄλλη δέ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κακοστομία, καὶ οἷον βαρβαροστομία, εἴτις ἑλληνίζων μὴ κατορθοίη.———Τοῦτο δὲ μάλιστα συνέβη τοῖς Καρσί.——Ἀπὸ δέ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τὸ βαρβαρίζειν λέγεται· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς Ἑλληνιζόντων εἰώθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν Καριστὶ λαλούντων. Οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν, καὶ τοὺς βαρβαροφώνους δεκτέον, τοὺς κακῶς Ἑλληνίζοντας. Ἀπὸ δέ τοῦ Καρίζειν, καὶ τὸ βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ Ἑλληνισμοῦ τέχνας· καὶ τὸ Σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ

Μαιάνδρου τε ῥοὰς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην,
Νάστης, Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν, ἠΰτε κούρη,
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

ὀνόματος τούτου πεπλασμένου. *Strab. lib.* 14, *p.* 977, 978.

Ver. 869.——Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·] Μιλησίοις δὲ πρὸς Πριηνεῖς ὑπὲρ Μυκάλης διαφερομένοις, εἰς νίκην ἐπήρκεσε τὰ ἔπη ταῦτα. *Eustath. p.* 199.

Ver. 872. Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν,] Πορφύρᾳ μόνον ἐκόσμησε τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ τὸν Ὀδυσσέα δὲ μιᾷ χλαίνῃ τῇ οἴκοθεν.——Τὸν γοῦν Κᾶρα, τὸν χρυσῷ καλλωπιζόμενον εἰς τὸν πόλεμον, μάλα ὑβριστικῶς ἐλοιδόρησεν. *Dion. Orat.* 2.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ'.

Ὑπόθεσις τῆς Γ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀλεξάνδρου προκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὅρκοι γίγνονται· ἐφ' ᾧ, τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. Ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἁρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν Ἑλένην. Οἱ δὲ συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ἈΛΛΗ.

ΤΩ͂Ν ἡρώων οὐκ ἰδίᾳ μόνον ἑκάστου τὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ κοινῇ, παρίστησιν ἡμῖν ὁ Ποιητὴς ἔν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσι, καὶ ἐπὶ ταύτης δὲ μάλιστα τῆς ῥαψῳδίας. Εἰκάζει γοῦν τοὺς μὲν Τρῶας τοῖς θορυβωδεστάτοις ζώοις γεράνοις, ἄκοσμον φύσει εἰς τὸν πόλεμον αὐτῶν πρόοδον ἀφηγούμενος· τοὺς δὲ Ἕλληνας μετὰ σιωπῆς τὰς προόδους ποιεῖσθαι, οὐ λόγοις τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν ἐπιδεικνυμένους. Καὶ ἡνίκα μὲν προῆλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον, τὸν Ἀλέξανδρον προάγει τῶν Τρώων προμαχοῦντα, καὶ γαῦρον ὁρώμενον, ἐπειδὴ εἶδε τὸν πολέμιον, εἰς τὸ τῶν ἑταίρων πλῆθος ἀναχωροῦντα. Αἰτιώμενον δὲ αὐτὸν Ἕκτορα, καὶ ἐπιπλήσσοντα αὐτῷ, τὸν δὲ ὑπισχνούμενον μαχήσεσθαι τῷ Μενελάῳ, περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων· ἐφ' ᾧ τὸν πόλεμον ἐν τῇ τῶν δύο σωμάτων μαχῃ τέλος λαβεῖν. Δηλώσαντος δὲ ταῦτα ἀμφοτέροις τοῖς στρατεύμασιν Ἕκτορος, ὑφίσταται καὶ ὁ Μενέλαος. Μεταπεμψάμενοι δὲ Πρίαμον, ὅρκους καὶ εὐχὰς ποιοῦνται. Καὶ ἡ Ἑλένη Πριάμῳ, καὶ τοῖς περὶ Ἀντήνορα δημογέρουσι, περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀρίστων διηγεῖται. Μαχησαμένων δὲ αὐτῶν, καὶ ἡττηθέντα Ἀλέξανδρον ἐξαρπάσασα Ἀφροδίτη, εἰς τὸν θάλαμον ἄγει, καὶ μικρὸν ὕστερον καὶ τὴν Ἑλένην. Ἡ δὲ ἀνανδρίαν ὀνειδίζει τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὴν κοίτην τρέπονται. Ἀγαμέμνων δὲ, κατὰ τοὺς ὅρκους, ἀπαιτεῖ τὴν Ἑλένην, καὶ τὰ ἅμα αὐτῇ ἁρπαγέντα χρήματα, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν,

Ἐπιγραφαί.

Ὅρκοι· Τειχοσκοπία· Μονομαχία Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου.

Ἄλλως,

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἴοις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρὸ,
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
Ἠέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,

Ver. 2. Τρῶες μὲν κλαγγῇ]
Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες. δ', 437.

Vide infra ad *ver.* 8; et ad δ', 431.

Ibid.———ὄρνιθες ὥς·] Potuisset et hîc et alibi dicere, ὡς ὄρνιθες: sed altera illa verborum positio majorem habet emphasin: vide δ', 482. Cæterum quâ ratione ὄρνιθες hîc ultimam producat; itemque κεραὸν, *ver.* 24; et ἀνεχώρησεν, *ver.* 35; vide supra ad ά, 51.

Ver. 3. Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων] Φωναὶ παμμιγεῖς. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 10.

——— Quales sub nubibus atris
Strymoniæ dant signa grues, atque æthera tranant
Cum sonitu, fugiuntque Notos clamore secundo. *Æn.* X. 264.

Ver. 4.——ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον]
———aves, ubi frigidus annus
Trans pontum fugat, et terris immittit apricis. *Æn.* VI. 311.

Ver. 5.——πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,] *Al.* ποτῶνται.

——Oceani——amnes.
Georgic. IV. 233.

Ver. 6. Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·] Ἔστο δὲ ἔθνος γεωργικὸν, ἀνθρώπων μικρῶν, κατοικούντων εἰς τὰ ἀνωτάτω μέρη τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς, πλησίον τοῦ Ὠκεαμοῦ, ὅπερ πολεμεῖ ταῖς γεράνοις (φασὶ) βλαπτούσαις αὐτῶν τὰ σπέρματα, καὶ λιμὸν ποιούσαις τῇ χώρᾳ. *Schol.*

Ver. 8. Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σίγῇ] "Sed enim "*Achæos* Homerus pugnam indipisci ait, "non fidicularum tibiarumque concentu "sed *mentium animorumque conspiratu tacito* "nitibundos: Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ, Ἐν θυμῷ μεμαῶτες, etc." *Gell. lib.* 1, *cap.* 11. Ubi videtur *Gellius* istud, ἐν θυμῷ, ita intellexisse, ut idem fere significaret, ac σιγῇ; opponereturque videlicet τῷ, κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τε, *ver.* 2. Vide infra ad δ', 431.

Ver. 9.——μεμαῶτες] Vide supra ad β', 818.

Ver. 11.——κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,] *Ovium* scilicet *prædatoribus* nebula, quam ipsa nox, commodior.

Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὤρνυτ' ἀελλὴς
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ, δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
Ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα,
Πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
Σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοί·
Ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.

Ver. 16.——θεοειδὴς,] Specie ac pulchritudine *corporis*, non virtutibus, insignis.

Ver. 18.————δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ]

————duo forte gerebat
————præfixa hastilia ferro.
Æn. XII. 488.

Ver. 19.——προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,] Pulcherrime describit Poëta virum non prorsus ignavum, nec tamen fortem satis; nequitiæ sibi conscium; cujus solius tamen causâ bellum esset susceptum; fortissimos statim, etiam prius quam *Hector* se ostenderet, provocantem ad certamen; ferocientem, jactabundum, μακρὰ βιβῶντα, *ver.* 22; simul autem primum ut Hostis, cui injuriam intulisset, contra incederet, retro cedentem, *ver.* 32.

Ver. 22.———μακρὰ βιβῶντα,] Pessime hæc verba vertit Barnesius, "*longe gradientem.*" Quæ verba apud *Virgilium, Æn.* X. 572, non *magnis incedentem passibus*, sed *e longinquo venientem* significant.

Ver. 23. Ὥστε λέων ἐχάρη, etc.]

Impastus stabula alta leo ceu sæpe peragrans,
(Suadet enim vesana fames,) si forte fugacem
Conspexit capream, aut surgentem in cornua cervum,
Gaudet hians immane, comasque arrexit, et hæret
Visceribus super accumbens; lavit improba teter
Ora cruor—————— *Æn.* X. 723.

Ver. 23, 24, 25.——κύρσας, Εὑρὼν,——Πεινάων·] Non sine artificio ἀσυνδέτως ponuntur tria hæc participia, (præterquam quod pedibus dactylicis versus iste, ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας, totus incedit;) συνεπιτρέχοντος οἷον τοῦ ποιητοῦ, τῇ σπουδῇ τοῦ λέοντος· ut, ex *Eustathio, pag.* 289, *lin.* 4, recte annotavit *Barnesius.*

Ver. 27.———θεοειδέα] Pronuntiabatur θεοειδῆ; quomodo et scribi deinceps cœptum est.

Ver. 28.——τίσασθαι] "Malim τίσεσθαι," *inquit Vir doctissimus H. Stephanus*: "fateor tamen τίσασθαι haberi hic in meo etiam codice vetustissimo; et eodem modo legi. *Odyss.* ύ, 121.——φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας. Sed his oppono locum illum hujus tertii libri, *ver.* 366. Ἦτ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κάκοτητος; nam ibi meus ille codex τίσεσθαι habet." *Quam erudite et modeste!*

Ver. 29. Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.]

Sistit equos bijuges, et curru desilit.——
Æn. XII. 355.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Ἂψ τ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς·
Ὡς αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων,
Δείσας Ἀτρέος υἱόν, Ἀλέξανδρος θεοειδής.
Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν, ἰδών, αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ἐπόψιον ἄλλων.
Ἦπου καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,

——et e curru saltum dedit ocyùs arvis.
Ibid. 681.

Simpliciùs dictum est *χαμᾶζε*, quam *arvis;* et illud, *σὺν τεύχεσιν*, vim habet insuper singularem.

Ver. 31.——*κατεπλήγη*] Singulare fere huic verbo est, quod in linguâ Ionicâ *aoristi secundi penultimam* producat. Hinc et in linguâ Doricâ apud *Theocritum*, *Idyll.* 22. 105;——*αὐτὰρ ὁ πλᾱγεὶς*. In linguâ Atticâ autem dicitur *πλᾰγεὶς*·

Ἔρωτι θυμὸν ἀπλαγεὶς Ἰάσονος.
Eurip. Med. ver. 8.

Ver. 33. *Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα*] Pulcherrime *Virgilius:*

Improvisum aspris veluti qui sentibus anguem
Pressit humi nitens, trepidusque repente refugit
Attollentem iras, et cærula colla tumentem;
Haud secus Androgeos visu tremefactus abibat. *Æn.* II. 379.

Ver. 39. *Δύσπαρι,*] *Euripides* similiter *δυσελέναν* dixit *Helenam;* Orest. *ver.* 1391. Porro, hinc istud *Ovidii*, in epistolâ *Laodamiæ* ad *Protesilaum*, *ver.* 43,

Dux Pari, Priamide, damno formose tuorum;

pulcherrime emendavit *Nic. Heinsius:*

Dyspari Priamide, damno formose tuorum.

Et quoniam *Ovidii Epistolarum* incidit mentio, lubet hîc emendationem quandam apponere, quæ *nobis* olim in hâc materiâ ludentibus in mentem venit. In epistolâ *Acontii* ad *Cydippen*, versus 227, 228, hujusmodi sunt.

Appeteres talem vel non jurata maritum:
Juratæ, vel non, talis habendus erat.

Quam enervis sit hæc sententia, et *ταυτολόγος*, nemo non videt. *Nic. Heinsius* legendum conjecit,——"talis *emendus* erat:" nullo profectu. Distingue solummodo, quâ distinctum oportet; jamque recte procedet sententia, nec sine magno acumine:

Appeteres *talem* vel *non jurata* maritum;
Juratæ, vel *non talis* habendus erat.

Simili ratione et alium ejusdem Auctoris locum, *Metamorphos. lib.* 4, *ver.* 60, de *Pyramo* et *Thisbe:*

——tedæ quoque jure coïssent;
Sed vetuere patres quod non potuere vetare:
Ex æquo captis ardebant mentibus ambo:

mutatâ solummodo distinctione, nitori suo restituit amicus quidam noster;

——Tedæ quoque jure coïssent,
Sed vetuere patres. Quod non potuere vetare,
Ex æquo captis ardebant mentibus ambo.

Ver. 40. *Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.*] *Barnesius* in *MS. Baroc. Oxon.* repperit, *Αἴθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι;* quam et *veram* forte lectionem esse suspicatus fuerim. Nam et *Eustathium* ita legisse, licet in textu aliter jam editum sit, liquet ex Commentario. Quem autem hîc a *Dionysio quodam* insertum versum narrat *Eustathius*, (*Μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱὸν Δάρδανον,*) sine dubio suppositus est.

Ver. 41. *Καί κε τὸ βουλοίμην,*] *Sane ego istic si essem, mallem id et ipse,* etc.

Ver. 42.——*ἐπόψιον*] *Al. ὑπόψιον.*

Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
Εἶδος ἔπ᾽· ἀλλ᾽ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκή.
Ἦ τοιόσδε ἐὼν, ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
Πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ᾽ εὐειδέ᾽ ἀνῆγες
Ἐξ Ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων;
Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα, πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ,
Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ;
Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
Γνοίης χ᾽, οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ᾽ Ἀφροδίτης,
Ἥ τε κόμη, τό τε εἶδος, ὅτ᾽ ἐν κονίῃσι μιγείης.
Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
Λαΐνον ἕσσο χιτῶνα, κακῶν ἕνεχ᾽, ὅσσα ἔοργας.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ᾽ αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ᾽ ὑπὲρ αἶσαν·
Αἰεί τοι κραδίη, πέλεκυς ὥς, ἐστὶν ἀτειρὴς,
Ὅστ᾽ εἶσιν διὰ δουρὸς, ὑπ᾽ ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ
Νήϊον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ᾽ ἀνδρὸς ἐρωήν·
Ὣς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
Μή μοι δῶρ᾽ ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
Οὔτοι ἀπόβλητ᾽ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ᾽ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
Νῦν δ᾽ αὖτ᾽, εἴ μ᾽ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,

Ver. 44.————καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 46, etc.———ἐὼν,——ἐπιπλώσας,——ἀγείρας,——μιχθεὶς] Ὅρα τὸ ἀσύνδετον σχῆμα, θυμῷ καὶ ἀγωνίᾳ πρέπον, καὶ πάνυ σφοδρόν———τέσσαρας γὰρ ἀσυνδέτους ἔφη [*legendum forte*, ἔθη] μετοχὰς, γοργῶς τὸν λόγον μεταχειρισάμενος. *Eustath.*

Ver. 47.——ἑτάρους ἐρίηρας] Ἄγαν εὐαρμόστους, ἢ ἐπεράστους φίλους, τουτέστιν, αὐτῷ ὁμοίους φίλους, καὶ ἅρπαγας. *Schol.*

Ver. 52. Ὀυκ ἂν δὴ μείνειας] Καὶ συχνὰ τὰ πολλὰ δὲ καὶ κατὰ κόμμα μεταβαίνει ἀπὸ νοήματος ἄλλου εἰς ἄλλο, διά τε ὀργὴν, καὶ ὅτι οὐδὲ ἔχει καιρὸν ἀποτάδην λαλεῖν———σφοδρὸν, κατά τε τὰς ἐννοίας, καὶ τὰ κομματικὰ σχήματα, καὶ τὸν τῆς ἐρωτήσεως ἔλεγχον. *Eustath.*

Ver. 54. Ὀυκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις,——Ἥ τε κόμη,——ὅτ᾽ ἐν κονίῃσι μιγείης.]

Nequicquam Veneris præsidio ferox
Pectes cæsariem, grataque fœminis
Imbelli citharâ carmina divides:
————————adulteros
Crines pulvere collines. *Horat. Carm.* I. 15.

Ibid.—τά τε δῶρ᾽ Ἀφροδίτης,]
——Veneris præmia——. *Æn.* IV. 33.

Ver. 57. Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα,] *Lapidatus*, lapidibus obrutus fuisses; vel forte, simpliciter, *sepultus.*

Ver. 64.——χρυσέης Ἀφροδίτης.]
——Venus aurea—— *Æn.* X. 16.
Pronuntiabatur autem, χρυσῆς. Vide supra ad β', 268, *et* 811.

Ver. 66.——ἑκὼν δ᾽ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.] Vox, ἑκὼν, hoc in loco, non significat *volens* aut *lubens*, sed, quod Latine dicitur, *suo arbitrio.*

Ver. 67. Νῦν δ᾽ αὖτ᾽, εἴ μ᾽ ἐθέλεις]

Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς·
Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Συμβάλετ', ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον·
Αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Στεῦται γὰρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἄνεῴ τ' ἐγένοντο
Ἐσσυμένως· Ἕκτωρ δέ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

Quod si me solum Teucri in certamina poscunt,
Idque placet;——— *Æn.* XI. 434.

Ver. 68. Ἄλλους μὲν κάθισον——Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ]

———Teucrûm arma quiescant,
Et Rutulûm: nostro dirimatur sanguine bellum. *Æn.* XII. 78.

Cæterum de voce *κάθισον*, vide supra ad ά, 565; et ad β', 191.

Ver. 70. Συμβάλετ', ἀμφ' Ἑλένῃ] Edidit *Barnesius*, Σύμβαλέ τ' ἀμφ' Ἑλένῃ; minus recte; oporteret enim istud *τὲ* aliter positum; σύμβαλε ἀμφί τ' Ἑλένῃ καὶ, *etc.*

Ver. 73.——ὅρκια πιστὰ ταμόντες,]

——fœdusque ferit.—— *Æn.* X. 154.

Ver. 81. —— μακρὸν ἄϋσεν, ——Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε,]

Significatque manu, et magno simul incipit ore:
Parcite jam, Rutuli; et vos, tela inhibete, Latini. *Æn.* XII. 692.

Ver. 83.——ἔπος ἐρέειν] Quâ ratione hîc, ἔπος; et infra, *ver.* 103, λευκὸν; ultimam producant, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——κορυθαίολος.] Vide supra ad β', 816.

Ver. 86. Κέκλυτέ μευ,——] Post hunc versum, ex MSS. quibusdam, inserit *Barnesius*,

Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει,

auctoribus non satis idoneis.

Ver. 87.——ὄρωρεν.] Vide supra ad ά, 37; et infra ad δ', 110.

Ver. 89.——κάλ'] Vide supra ad β', 43.

Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
῝Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
᾽Αργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπουθε
Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ ᾽Αλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς·
῾Ημέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
Τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
Οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε, καὶ ᾽Ηελίῳ· Διῒ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
῎Αξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
Αὐτὸς, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
Μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
Οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
Λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
῝Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ᾽Αχαιοί τε Τρῶές τε,
᾽Ελπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.
Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
῞Εκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
Καρπαλίμως, ἄρνας τε φέρειν, Πρίαμόν τε καλέσσαι.

Ver. 95. *῝Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.*]
Dixerat Æneas; olli obstupuere silentes,
Conversique oculos inter se atque ora tenebant. *Æn.* XI. 120.

Ver. 96.———*μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·*] Aptissima hæc oratio personæ *Menelai*, qui
———*ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,*
Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
Οὐδ' ἀφαμαρτοεπής·——— *ver.* 214.

Ver. 100.———*᾽Αλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς·*] Præfinito id hic significat vox *ἀρχὴ*, quod Latine dicitur *Cœptum*, *Inceptum*, vel *Susceptum*.

Ver. 103.———*ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,*]
Nigram Hyemi pecudem, Zephyris felicibus albam. *Æn.* III. 120.

Ver. 105.——*Πριάμοιο βίην,*] Vide supra ad *β'*, 658.

Ver. 112. *᾽Ελπόμενοι παύσεσθαι*]
Qui sibi jam requiem pugnæ, rebusque salutem,
Sperabant:——— *Æn.* XII. 241.

Ver. 113.——*ἐκ' δ' ἔβαν αὐτοὶ,*] *E curribus descenderunt, et in medium exibant.* Fit autem ex *ἐβησαν*, *ἔβᾰν*, simili analogiâ atque ex *ἐτράφησαν*, *τράφεν*.

Ver. 115.——*ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.*]
Discessere omnes medii, spatiumque dedere. *Æn.* XII. 696.
De voce *ἄρουρα*, vide infra ad *ζ'*, 142.

Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρν' ἐκέλευεν
Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ἶρις δ' αὖθ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
Εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
Τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,
Δίπλακα, μαρμαρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οὓς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
Οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν·
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
Ἀνδρός τε προτέροιο, καὶ ἄστεος, ἠδὲ τοκήων.
Αὐτίκα δ', ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν,

Ver. 125.——ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,] Quâ ratione vox, δὲ, hîc producatur; item εἶδον, infra, *ver.* 154; vide supra ad ά, 51.

Ver. 126.——μαρμαρέην·] *Al.* πορφυρέην.

Ver. 132.——πολύδακρυν Ἄρηα]
—lachrymabile bellum. *Æn.* VII. 604.

Ver. 134.——πέπαυται,——πέπηγεν·] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 135. Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν·]

Stant terrâ defixæ hastæ:——— *Æn.* VI. 652.
Stant longis adnixi hastis, et scuta tenentes. *Æn.* XII. 229.
Defigunt tellure hastas, et scuta reclinant. *Æn.* XII. 130.

Aristophanes, ad hunc locum alludens,

Καὶ τὸν θυμὸν κατάθου, κύψας
Παρὰ τήν ὀργὴν, ὥσπερ ὁπλίτης. *Av.* 401.

Cæterum de voce κεκλῐμένοι, vide supra ad ά, 309, 314, et 338.

Ver. 141.——καλυψαμένη ὀθόνῃσιν] Notandus hîc *primigenius* Vocis *Mediæ* usus: Καλυψαμένη, *cum seipsam co-operuisset.* Sic rursum, *Iliad.* ξ', 184, κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων. Et *Odyss.* έ, 491. Ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο. Et *Iliad.* θ', 199. Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, *commovit se in solio.* Similiter, κείρειν, proprie est, *tondere:* κείρεσθαι, *tonderi;* κείρασθαι, *se tondere.* Item, τιμήσομαι, *honorabilem me præstabo;* μισήσομαι, *odiosum me reddam;* κόψομαι, *cædam me ipse*, id est, *plangam* seu *lamentabor.* Primigenius, inquam, hic *Vocis mediæ* usus. Paulatim autem, vulgari loquendi consuetudine, cœpta sunt *alia* hujus vocis *Tempora* significatu *activo* usurpari, alia *passivo.* Nec tamen hoc ipsum sine ullo delectu; quod quidem explicatu difficillimum, attente autem legentibus observatu persæpe est facillimum. Exempli gratia: Ὁ διακονούμενος, idem est ac ὁ διάκονος, *Minister*, *Famulus;*

Ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον, ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
Εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι· ἀλλ' ἀγορηταὶ
Ἐσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε καθ' ὕλην
Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι.
Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.

ὁ διακονῶν autem, is qui *jam tum*, eo ipso temporis articulo, *ministrat*.

Ver. 144. Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ,] Οἱ δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔπος διαβάλλουσι. *Plutarch. in Theseo, sub finem.*

Ibid.——βοῶπις]. Vide supra ad ά, 551.

Ver. 146. Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον] Quemadmodum Πριάμοιο βίη est *Priamus ipse* (vide supra ad *ver.* 105, et ad β', *ver.* 658.) ita οἱ ἀμφὶ Πρίαμον, *Priami asseclæ et pedisequi, Primi comitatus,* idem sonat ac *ipse Priamus.*

Ver. 147. Λάμπον τε, Κλυτίον θ',] Vide supra ad β', 497.

Ver. 151.——οἵτε καθ' ὕλην] Ex Græco, ὕλη, ortum est Latinum, *silva;* et Poëtis trisyllabum, *silŭa;* quo de vocabulo, eruditissimus *Bentleius,* "Silŭa, *inquit,* etiam "per diæresin in tres syllabas dissoluta, "primam tamen *longam* retinebit; siquidem certum est a Græco ὕλη, vel per digamma Æolicum, ὕλϝη, Latinum *silva* profluxisse. Nam ὕλη quidem apud Græcos "syllabam primam semper *productam* habet.——Sed eo tantum hæc notamus, "ut acuamus eruditorum judicia; non ut "Poëtam [*Horatium qui primam in* silŭa "*corripuit,*] culpæ insimulemus, qui sine "dubio ex usu Sermonis et Eruditorum consuetudine scire melius faciliusque hæc potuit, quam quivis hodie mortalium ex incertis Analogiæ rationibus tanto post intervallo hariolari." *Not. ad Horat. Carm. lib.* I. 23. Si quis, post *ingentis eruditionis Virum,* conjecturæ locus sit, crediderim equidem vocalium *brevium duarum,* ex *unius longæ* dissolutione natarum, alterâ transpositâ, ab ὕλη naturaliter oriri *sy̆lǎ, sy̆ŭla, sy̆lŭa.* Lectoris judicium esto.

Ver. 152. Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι] Vide supra ad β', 268 *et* 811.

Ibid.——ὄπα λειριόεσσαν] Vocem *suavem,* vel, ut alii, *gracilem.* Οἱ δὲ γέροντες, τέττιξιν ἐοικότες, ζῴοις Ὀξυφώνοις ἰσάζονται. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως. §. 18.

Ver. 155. Ἦκα] *Al.* Ὦκα.

Ver. 156. Οὐ νέμεσις——Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ] "Illud quoque est ex relatione ad "aliquid, quod non ejus rei gratiâ dictum "videtur, *Amplificationis* genus. Non putant indignum Trojani principes, Graios "Trojanosque propter Helenæ speciem tot "mala tanto temporis spatio sustinere. "*Quænam* igitur *illa Forma* credenda est? "Non enim hoc dicit *Paris,* qui rapuit; "non aliquis *Juvenis,* non unus e *Vulgo;* "sed *Senes,* et *prudentissimi,* et *Priamo assidentes.* Verum et *ipse Rex,* decenni bello "exhaustus, amissis tot liberis, imminente "summo discrimine; cui faciem illam, ex "quâ tot lachrymarum origo fluxisset, invisam atque abominandam esse oportebat; "et audit hæc, et eam *Filiam* appellans juxta se locat, et excusat etiam, atque sibi "esse malorum causam negat." *Quintilian. lib.* 8, *c.* 4.

Ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε, φίλους τέ·
Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσὶ, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
Οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.
Ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
Ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τέ.
Ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ, φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε·
Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς, ὁππότε δεῦρο
Υἱέϊ σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Οὗτός γ', Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·

Ver. 160.——λίποιτο.] *Al.* λίπηται.

Ver. 163.——ἴδῃς] *Al.* ἴδῃ; quod perinde est.

Ver. 164. Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσὶ, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,]

Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacænæ,
Culpatusve Paris; verum inclementia Divûm
Has evertit opes, sternitque a culmine Trojam. *Æn.* II. 601.

Vide supra ad *ver.* 156.

Ver. 166. Ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
Ὅστις ὅδ' ἐστιν] Ἐζήτηται δὲ, πῶς ὁ Πρίαμος τῷ δεκάτῳ ἔτει πυνθάνεται περὶ τῶν ἀρίστων; Λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, Ἐπειδὴ πρότερον περὶ τὰς ἀστυγείτονας πόλεις ἐπλανῶντο· ὥς που καὶ ὁ Ποιητὴς φησι, "Πλαζόμενοι κατὰ "ληΐδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς·" νῦν δὲ προσκάθηνται τῇ Ἰλίῳ.———Πρότερον δὲ οὐκ ἐτεθέατο οὕτω πάντας ἀόπλους (*ver.* 114.) ὡς νῦν. *Schol. ad ver.* 170.

Ver. 169. Καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ibid.———οὕτω ἐγὼν οὔπω] *Al.* οὔπω ἐγὼν οὕτως.

Ver. 172. Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσὶ, φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε·] Οἱ δειλότατοι πρὸς τοὺς νόμους, θαρβαλεώτατοι πρὸς τοὺς πολεμίους εἰσί.———διὸ καὶ καλῶς——Ὅμηρος, "Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ, "φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε." *Plutarch. in Agid. et Cleomene.* Cæterum de prosodiâ vocabulorum, φίλε ἑκυρὲ, vide supra ad ά, 51.

Ver. 173. Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι] Pulcherrime et singulari plane cum condecentiâ, atque ad personam convenientissime, dedecus suum hîc in exordio orationis præfatur *Helena; ὡς ὄφελεν θάνατός μοι, etc.* et eodem tandem desinit,———ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γέ.

Ver. 176. Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο·] *Quod optaverim, quodque factum oportebat, non evenit.*

Ibid.———τέτηκα.] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 179. Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·]

Εἴποτε γένοιτο τῶν Ὁμήρου σύγκρισις τ' ἐπῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς, ἢ παρὰ τὰ συμπόσια, ἄλλον ἄλλου στίχον προκρίνοντος, αὐτὸς [Ἀλέξανδρος] ὡς διαφέροντα πάντων ἐνέκρινε τοῦτον, "Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερὸς τ' "αἰχμητής." *Plutarch. de Alexandri Magni*

Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γέ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον,
Ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
Ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπώλους,
Λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
Ἤματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
Ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
Δεύτερον αὖτ', Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιός·
Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστί·
Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
Τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·

fortunâ sive virtute, orat. 1. Ἄράγε ὅτι αἰχμητής τε καὶ κρατερὸς ἂν εἴη, οὐκ εἰ μόνος αὐτὸς εὖ ἀγωνίζοιτο πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' εἰ καὶ παντὶ τῷ στρατοπέδῳ τούτου αἴτιος εἴη; καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς, οὐκ εἰ μόνον τοῦ ἑαυτοῦ βίου καλῶς προεστήκοι, ἀλλ' εἰ καὶ, ὧν βασιλεύοι, τούτοις εὐδαιμονίας αἴτιος εἴη. *Xenoph.* Ἀπομνημονευμ. *lib.* 3.

Ver. 180.——εἴ ποτ' ἔην γέ.] *Siquidem id meminisse fas sit; si unquam digna eram, quæ isto nomine memorarer.* Vide supra ad *ver.* 173. *Eustathius* hæc ita explicat: Τὸ δὲ, εἴποτ' ἔην γε, πραΰνει τὸν ἐπὶ τῇ μνείᾳ τοῦ ἀνδρὸς λυπούμενον ἴσως κατ' αὐτῆς· οἱονεὶ λέγουσα, ὡς οὐ νῦν ἐστιν, ἀλλά ποτε ἦν. *Domina Dacier* hoc modo vertit: "*Il etoit mon beau-frere. Helas! malheureuse puis je vivre, et penser que je ne puis plus lui donner ce nom?*"

Ver. 182. Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον,] Ἔξωθεν οὗτος ὁ μακαρισμὸς, ὅπλων καὶ ἵππων καὶ στρατείας περικεχυμένης· αἱ δὲ τῶν παθῶν φωναὶ πρὸς τὴν κενὴν δόξαν ἔνδοθεν ἀντιμαρτυροῦσι, "Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ." *Plutarch. de Animi Tranquillit.* Quod autem annotat *Eustathius*, laudatum hunc versum eo, quod vocem *monosyllabam dissyllaba*, deinceps *trisyllaba*, *quadrisyllaba*, et *quinquesyllaba*, ordine et κλιμακηδὸν excipiant; meræ sunt ineptiæ.

Ver. 183.———δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.] Scholiastes legit δεδμήαται, recteque explicat, ὑποτεταγμένοι εἰσίν. At δεδμήαται hoc in versu locum habere non potest; nisi cum *Barnesio*, pro κοῦροι, legas υἷες Ἀχαιῶν, contra Codicum fidem. *Eustathius* (ut ex commentario ejus colligo, *pag.* 303, *lin.* 49.) legit δέδμηνται. Atque hanc equidem *veram* esse lectionem existimo; exigit enim *Temporum* ratio, ut δέδμηνται potius, quam δεδμήατο, legatur. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 184. Ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον]

Nam memini Hesiones visentem regna sororis
Laomedontiadem Priamum.

Æn. VIII. 157.

Ver. 185. Ἔνθα ἴδον πλείστους] *Narratio*, senibus fere perpetua, etiam in hâc brevi oratione mire condecet.

Ibid.——αἰολοπώλους,] Vide supra ad β', 816.

Ver. 187.————παρ' ὄχθας] *Al.* παρ' ὄχθαις.

Ver. 188.——ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν] Ἐπίκουροι λέγονται, οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες· σύμμαχοι δὲ, οἱ τῶν πολεμούντων. *Schol.*

Ver. 191. Δεύτερον αὖτ', Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιός·] Πῶς οὐκ ἔγνω αὐτὸν ὁ Πρίαμος, ὃς πρότερον ἅμα Μενέλαῳ εἰς Τροίαν ἐληλύθει; Ἅπαξ μόνον ἐντυχὼν, καὶ μετὰ δεκαετῆ χρόνον, εὐλόγως ὁ γεραιὸς ἀπὸ μνήμης εἶχεν· Ἴσως μὲν, οὐκ ὀξὺ βλέπων, διὰ τὸ βαθὺ γῆρας· τυχὸν δὲ, καὶ ἐξελάθετο· ἢ οὐδὲ τότε ἠκριβώσατο. *Schol.* apud *Barnesium*, et *Eustath.* Cæterum Δεύτερον hîc intelligendum τὸ δεύτερον, sicut (infra, *ver.* 225.) τὸ τρίτον.

Ver. 195. Τεύχεα μέν οἱ] Quâ ratione, μὲν, hîc producatur; item μάλα, *ver.* 214;

Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὣς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,
Ὅστ' οἴων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
Οὗτος δ' αὖ, Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,
Εἰδὼς παντοίους τε δολους καὶ μήδεα πυκνά.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
Ἤδε γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα·
Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν,
Στάντων μὲν, Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πασιν ὕφαινον,

et τε, *ver.* 221; et ἔπεα, *ver.* 222; vide supra ad ά, 51.

Ver. 200. Οὗτος δ' αὖ,] Pessime hîc Scholiastes interpolatus; *καὶ Οὗτόσδε λέγεται, καθάπερ Τοῖόσδε*; quem malo omine secutus est *Barnesius*, et hîc, et *ver.* 229, et alibi. Vide infra ad θ', 160.

Ibid.——*πολύμητις Ὀδυσσεὺς,*]
——pellacis Ulyssei. *Æn.* II. 90.

Ver. 201.——*Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,*
——Scopulos Ithacæ, Laërtia regna.
Æn. III. 272.

“ *Ithacam illam in asperrimis saxulis tanquam nidulum affixam.*” Cic. de Orat. I. Atque hinc liquet istud *χθαμαλὴ*, *Odyss.* ί, 25. ab interpretibus minus recte fuisse acceptum. Insula enim *Ithaca* non erat *humilis* ac *depressa;* sed hoc (ut opinor) ibi ait Poëta, non modo montem istum, *ver.* 21, sed totam insulam, etiam *χθαμαλὴν*, etiam quibus in partibus *depressior* esset, comparate tamen cum circumjacentibus insulis, *πανυπερτάτην εἰν ἁλὶ κεῖσθαι.*

Ver. 203.——*ἀντίον ηὔδα·*]
Æolus hæc contra:—— *Æn.* I. 80.
Æneas contra cui talia reddit.
Æn. X. 530.

Ver. 204.——*ἔειπες.*] *Al.* *ἔειπας*; quod perinde est.

Ver. 205.——*ποτ' ἤλυθε*] Postulat temporum ratio, ut sit *ἤλυθε* ab aoristo *ἤλυθον*, non a præterito (ut vocant) *ἤλυθα*. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 206. Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης,] Vertunt Recentiores, “ *Tui causâ Legatus.*” At *Eustathius*, Ἕνεκ' ἀγγελίης τῆς κατὰ τὴν Ἑλένην.

Ibid.——*σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·*] Cum *Menelaus*, et vir Princeps, et singulare certamen jam initurus, nequaquam hoc in loco prætereundus esset; nec tamen de ejus charactere *Helenam* verba facere deceret; pulcherrimo artificio (ut recte notavit *Popius*) *Antenorem* inducit Poëta, formam atque ingenium *Menelai* hîc describentem.

Ver. 207.——*ἐξείνισσα,*] Recte cum duplici σ. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 209.——*Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν*] *Al.* *Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν.*

Ver. 210.——*ὑπείρεχεν*] Vide supra ad β', 426.

Ver. 211. Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.] Convenit in hunc locum, quod de *Odyss.* μ', *ver.* 73. observavit *Demetrius Phalereus* περὶ ἑρμηνείας, §. 60. Τῷ Μεγαλοπρεπεῖ μὲν——τὴν ἀνθυπαλλαγὴν, ὡς Ὅμηρος. “ *Οἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μεν οὐρανὸν——*” Πολὺ γὰρ οὕτω μεγαλειότερον, “ *ἐναλλαγεισης πτώσεως, ἢ εἴπερ οὕτως ἔφη,* “ *Τῶν δὲ δύω σκοπέλων, ὁ μὲν οὐρανὸν——*” Cæterum de hujusmodi Syntaxeos *ratione*, (cui nihil est commune cum absurdâ illâ, quam vocant, *Antiptosi*), vide supra ad β', 353 et 681; item infra ad ζ', 510; et κ', 224; et *Odyss.* μ', 73.

Ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
Οὐδ' ἀφαμαρτοεπὴς, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεὺς,
Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς, ἐνώμα,
Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀΐδρει φωτὶ ἐοικώς·
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά θ' αὔτως·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
  Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός·
Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,

Ver. 213—224. Ἤτοι μὲν Μενέλαος—— Ἀλλ' ὅτε δὴ——Ὀδυσῆος——.] *Menelaus* concionabatur ἐπιτροχάδην, συντόμως, ἐσπευσμένως, Παῦρα μέν· *Ulysses* vero, πολλὰ καὶ πυκνά. *Schol.* Οὐκ ἠμέλησε δὲ, οὐδὲ χαρακτηρίσαι τοὺς ῥήτορας. Τὸν μὲν γὰρ Νέστορα, ἡδὺν καὶ προσηνῆ τοῖς ἀκούουσιν, εἰσάγει· τὸν δὲ Μενέλαον, βραχυλόγον καὶ εὔχαριν, καὶ τοῦ προκειμένου τυγχάνοντα· τὸν δὲ Ὀδυσσέα, πολλῇ καὶ πυκνῇ τῇ δεινότητι τῶν λόγων κεχρημένον. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 20.

" *Menelaum* ipsum dulcem illum qnidem " tradit *Homerus*, sed pauca loquentem." *Cic. de claris Orat.*

" Itaque oratio illa [*Ulyssis*] apud *Homerum* concitata, et sine intermissione in " *morem nivis* superveniens, oratori data " est." *Senec. Epist.* 40.

" *Homerus* brevem quidem cum animi " jucunditate, et propriam, (id enim est, " *non errare verbis,)* et carentem supervacuis eloquentiam, *Menelao* dedit; quæ " sunt virtutes generis illius primi. Et ex " ore *Nestoris* dixit *dulciorem melle* profluere " sermonem; quâ certe delectatione nihil " fingi majus potest. Sed summam aggressus, ut in *Ulysse*, facundiam, magnitudinem illi junxit; cui orationem *nivibus hybernis*, et copiâ verborum, atque " impetu, parem tribuit. Cum hoc igitur, " nemo mortalium contendet." *Quintilian. lib.* 12, *cap.* 10.

" Sed ea ipsa genera dicendi, jam antiquitus tradita ab *Homero*, sunt tria in tribus: magnificum in *Ulyxe*, et ubertum; " subtile in *Menelao*, et cohibitum; mixtum moderatumque, in *Nestore*." *Gell. lib.* 7, *cap.* 14.

Ver. 217. Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω——.]

——————defixa Latinus
Obtutu tenet ora, soloque immobilis hæret,
Intentos volvens oculos:—*Æn.* VII. 249.

" Mire auditurum dicturi cura delectat—. " Hoc præcipit *Homerus*, *Ulyssis* exemplo; " quem stetisse *oculis in terram defixis immotoque sceptro*, priusquam illam eloquentiæ *procellam* effunderet, dicit." *Quintilian. lib.* XI. *cap.* 3. Ludum facit hunc locum *Aristophanes*, *Nub. ver.* 187 et 191:

Ἀτὰρ τί πότ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιΐ;
Τί γὰρ οἵδε δρῶσιν, οἱ σφόδρ' Ἐγκεκυφότες;

Ver. 219.——ἀΐδρει] *Al.* ἀΐδρι.

Ver. 220.——ζάκοτόν τινα ἔμμεναι,] *Al.* ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι.

Ver. 222.——ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα] Vide supra ad *ver.* 213.

Ver. 223.——ἐρίσσειε] Ita edidit *Barnesius*, ex tribus MSS.——rectissime: *alii* male, ἐρίσειε; quod secundam necessario corripit: ά, *ver.* 6.——διαστήτην ἐρίσαντε. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 226.——ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε, Ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους;]

——latos humeros—. *Æn.* XI. 679.

——sed cunctis altior ibat
Anchises———— *Æn.* VIII. 162.

Ipse inter primos præstanti corpore Turnus
Vertitur, arma tenens, et toto vertice supra est. *Æn.* VII. 783.

Ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους;
Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς,
Ἕστηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιοὺς,
Οὕς κεν ἐῢ γνοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην·
Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
Αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.
Ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;
Ἢ δεῦρο μὲν ἕποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
Νῦν δ' αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοι ἐστίν;
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστὰ,
Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον ἐΰφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Κήρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

Musæum ante omnes; medium nam plurima turba
Hunc habet, atque humeris extantem suspicit altis. *Æn.* VI. 667.

Ubi notandum, *Musæum*, non *Homerum*, inter omnes tum eminere visum; quod *Homerus*, quo tempore quæ ibi narrantur gesta sunt, nondum natus esset.

Ver. 230.————θεὸς ὥς.] Quâ ratione, θεὸς, hîc ultimam producat; item δεῦρο, *ver.* 240; et Ἰδαῖος, *ver.* 248; et παριστάμενος, *ver.* 249; vide supra ad ά, 51.

Ver. 231.——ἠγερέθονται] Edidit *Barnesius*, et legendum contendit, ἠγερέθοντο. Nimirum, non vidit temporum rationem isto modo non constare: "*Stat, et circum ipsum* "*Duces congregabantur.*" Vide supra ad ά, 37; et ad γ', 183; et infra ad δ', 434. Omnino aut retinendum ἠγερέθονται, aut legendum ἠγέρεονται, ut infra κ', 127.

Ver. 232.—ξείνισσεν] Recte, cum duplici σ. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 235. Οὕς κεν ἐῢ γνοίην.] Ita Editi; nec tamen opus, cum, οὕς κεν εὖ γνοίην, recte dici posset. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 237. Κάστορά θ' ἱππόδαμον,]
Picus, equûm domitor;——— *Æn.* VII. 189.

Ibid.——πὺξ ἀγαθὸν]
Seu crudo fidit pugnam committere cêstu. *Æn.* V. 69.

Ver. 240.———δεῦρο μὲν] Mallet *Barnesius*, "*δεῦρ' οἱ μὲν, ob emphasin, siqua fa-* "*verent exemplaria.*" Vide ad *ver.* 409. Sed et δεῦρο ferri potest. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 241.——μάχην] *Al.* πόνον.

Ver. 242.——ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοι ἐστίν;] Vide supra ad *ver.* 173. Pulchre admodum, unde primum exorsa est, eodem infelix desinit.

Ver. 246.——καρπὸν ἀρούρης,] Vide infra ad ζ', 142.

Ver. 247.——κρητῆρα φαεινὸν] *Cratera argenteum.*

Ver. 248. Κήρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ] Vide supra ad ά, 51. Nam, licet "*alias legi posset,*

Ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
Ὄρσεο, Λαομεδοντιάδη· καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμηται·
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο·
Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέωνται
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο·
Ἀν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
Ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἀν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
Ὅρκια πιστα θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Ατρείδης δὲ, ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
Κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις·
Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·

Ἰδαῖος κήρυξ, ut conjecit *Barnesius*, at languidum id valde fuisset, et invenustum.

Ver. 252.——τάμηται·] *Al.* τάμωμεν.

Ver. 259.——ῥίγησεν δ' ὁ γέρων,] Cohorruit, præ metu et de filio dimicaturo, et de rerum summâ.

Ver. 260. Ἵππους ζευγνύμεναι·] Quâ analogiâ fit δίδωμι, δίδως, δίδωσι, δίδομεν, δίδομαι, δίδου, διδόναι, δόμεναι; eâdem fit ζεύγνῡμι, ζευγνῡς, ζευγνῡσι, ζευγνῠμεν, ζευγνῠμαι, ζευγνῡ, ζευγνῠναι, ζευγνῠμεναι; et similiter in verbis istius formæ omnibus; ut Poëtas attente legentibus facile apparebit. Neque in his licentiæ locus est ullus. Vide infra ad *l*, 70.

Ver. 261. Ἀν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·]

Interea reges, ingenti mole Latinus
Quadrijugo vehitur curru.
Æn. XII. 161.

Ver. 272.————ἄορτο,] *Al.* ἄωρτο.

Ver. 273. Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας·]

Et summas carpens media inter cornua setas. *Æn.* VI. 245.

————et tempora ferro
Summa notant pecudum.————
Æn. XII. 173.

Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
Καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅ, τίς κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
Ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά·
Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι, εἵνεκα ποινῆς,
Αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,

Ver. 276. Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,] *Heraclides Ponticus* citat, Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων.

Ver. 277—284.——Ἠέλιος θ',———καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα————. Ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε,——· Εἰ μέν κεν Μενέλαον——· Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον————·]

Sol, qui terrarum flammis opera omnia lustras;
Et Diræ ultrices—. *Æn.* IV. 607.
Esto nunc Sol testis, et hæc mihi Terra precanti,
——Et Pater Omnipotens, et tu, Saturnia Juno.
——Fontesque Fluviosque voco.———
Cesserit Ausonio si fors victoria Turno,
Convenit Evandri victos discedere ad urbem:
Cedet Iülus agris; nec post arma ulla rebelles
Æneadæ referent, ferrove hæc regna lacessent.
Sin nostrum annuerit nobis victoria Martem,
———paribus se legibus ambæ
Invictæ gentes æterna in fœdera mittant.
Æn. XII. 176, *etc.*

Ver. 278.——καμόντας] Optime et significanter exprimit id hæc vox, quod Latine dicitur, vitâ *functos*; pari ratione ac, officio *functos*, honore *functos*, labore *functos*; et similia siqua sint.

Ver. 279.———τίννυσθον,] Si scribatur, τίνυσθον, perinde erit; nam τίνω (unde τίνυμι) in linguâ *Ionicâ* priorem producit, licet in linguâ *Atticâ* corripiatur. Vide supra ad β', 43. Δυϊκῷ δὲ ἀριθμῷ κεχρηται, εἰπὼν, Τίνυσθον· ἔστι γὰρ ὁ λόγος πρὸς Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην. *Schol.*

Ver. 280.——μάρτυροι] Vide supra ad ά, 338.

Ver. 282.——ἐχέτω] ἀγέτω. *Plutarch. Symposiac. lib.* 9.

Ver. 286.——ἀποτινέμεν,] Vide supra ad *ver.* 279, et ad β', 43.

Ver. 287. Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.] Male hæc reddidit doctissima *Dacier*; "*payeront aux Grecs et à leurs* "*descendans à jamais un tribut*;" ut recte observavit *Popius.*

Ver. 289. Τίνειν.] Vide supra ad *ver.* 279, et ad β', 43.

Ver. 292. Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνων τάμε]
Talibus inter se firmabant fœdera dictis,
Conspectu in medio procerum; tum rite sacratas
In flammam jugulant pecudes.——
Æn. XII. 212.

Ver. 293.——ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, Θυμοῦ δευομένους·
———exanimisque tremens procumbit humi.—— *Æn.* V. 481.

Θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός·
Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν
Ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
  Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
Ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος,
Αὐτῶν, καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.
  Ὣς ἔφαν· οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
  Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Ἂψ, ἐπεὶ οὔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
Ζεὺς μέν που τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
  Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς·
Ἂν δ' ἄρ ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ μὲν ἄρ' ἄψοῤῥοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
  Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον· αὐτὰρ ἔπειτα
Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·

Ver. 297. Ὧδε δέ τὶς εἴπεσκεν] Quâ ratione τὶς hoc in loco producatur, et infra, *ver.* 319, item δίφρον, *ver.* 310; et Ἀλέξανδρος, *ver.* 329; vide supra ad ά, 51.

Ver. 298.——ἀθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 302.——Κρονίων.] De prosodiâ vocis Κρονῖων, Κρονῖονος, Κρονῖωνος, vide supra ad ά, 397 et 265.

Ver. 303. Τοῖσι δὲ] Male hîc et alias edidit *Barnesius*, Τοῖσίδε; quod est hiulcum. Utique, si quid opus, scribendum ei fuisset, non Τοῖσίδε, sed Τοῖσδε δέ.

Ver. 306.——ἐπεὶ οὔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι]

Non pugnam aspicere hanc oculis, non
  fœdera possum. *Æn.* XII. 151.

Ver. 313. Τὼ μὲν ἄρ' ἄψοῤῥοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.] De ἀπονέοντο, vide supra ad ά, 398. Cæterum inepte admodum nodum hîc in scirpo quærit Scholiastes: Διατί χωρίζεται ὁ Πρίαμος; καὶ οἱ μὲν φασιν, ὅτι ἵνα ἀφ' ὕψους κρεῖσσον θεωρήσῃ ἀπὸ τῆς πόλεως τὴν μονομαχίαν· οἱ δὲ, ἵνα φυλάξῃ τὰ τείχη. Ἄλλοι δὲ τὴν Ὁμηρικὴν λύσιν παρίσχονται τὸ, "Οὔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι." Ὅπερ ἄμεινον.

Ver. 315. Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον.]

Campum ad certamen, magnæ sub mœnibus
  urbis,
Dimensi Rutulique viri Teucrique parabant.
  Æn. XII. 116.

Ver. 316. Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ]

Convenere viri; dejectamque ærea sortem
Accepit galea.—— *Æn.* V. 490.

Ver. 318. Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·] *Al.* Λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς, ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον.

Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τέ.
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε·
Ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
Ἵπποι ἀερσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ' αὐτῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν εστιχόωντο,
Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους, καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Καί ῥ' ἐγγὺς στήτην, διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.

Ver. 322.——ἀποφθίμενον] De syllabâ, φθι correptâ, vide supra ad β', 43, et ad ά, 309 et 314.

Ver. 324.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 328, 331.——καλὰ——καλὰς,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 330. Κνημῖδας μὲν πρῶτα, *etc.*]
——Rutulum thoraca indutus ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro;
——laterique accinxerat ensem.
Æn. XI. 487.

Ver. 333.——ἥρμοσε δ' αὐτῷ·]
——habilis lateri clypeus, loricaque tergo est. *Æn.* XII. 432.

Ver. 334.——βάλετο] Vide supra ad *ver.* 141.

Ver. 337. Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος]
Ære caput fulgens, cristâque hirsutus equinâ. *Æn.* X. 689.

Ver. 338. ἄλκιμον ἔγχος,]
——validam hastam. *Æn.* X. 401.

Ver. 345. Σείοντ' ἐγχείας,] Legendum existimat *H. Stephanus*, Σεῖον τ' ἐγχείας. Sed perinde est, tum ad sententiam, tum ad Syntaxin. Nam quod locum hîc minus aptum habere arbitratur τὸ ἀσύνδετον, in eo vero mire fallitur Vir doctissimus; non enim rectius, sed omnino pessime, et languide admodum, diceretur, σείοντε ΚΑΊ κοτέοντε.

Ibid.——κοτέοντε.] *Al.* κοτέοντες; quod,

Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διῒ πατρί·
Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
Ὄφρα τις ἐῤῥίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν·
Ἀτρείδης δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός·

hoc quidem in loco, non utique omni in loco, *idem* est. Vide et supra ad ά, 566, et β', 228.

Ver. 347. Καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα,——Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν,]

—rauco quod protinus ære repulsum,
Et summo clypei nequicquam umbone pependit. *Æn.* XII. 545.

Ver. 348. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν,] *Al.* Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός.

Ver. 349. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ·] *Al.* Ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ.

Ver. 352. Δῖον Ἀλέξανδρον,] Cum vox δῖος proprie id denotet, quod Latine dicitur *insignis*, vulgò hîc vertunt, δῖον Ἀλέξανδρον, *scelestum Alexandrum*, nequitiâ scilicet *insignem*. *Eustathius* tamen et hîc bonam in partem accipit; παιδεύοντος Ὁμήρου, δεῖν τὸν σπουδαῖον ἄνδρα εὐλογητὸν εἶναι ὡς τὰ πολλὰ, καὶ μὴ σκωπτικὸν ἐν οἷς οὐ χρή.

Ver. 353.——ἐῤῥίγησι] Vide supra ad β', 314.

Ver. 355.——προΐει δολιχόσκιον ἔγχος—. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε,——καὶ διὰ θώρηκος]

——hastam jacit: illa per orbem
Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque
Transiit intextum tauris opus. *Æn.* X. 783.

Ver. 356.——Πριαμίδαο] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 357. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε] Rapidissimum hastæ transitum pulcherrime et ζωγραφικῶς depingit versus, a brevibus statim exorsus syllabis tribus; quod cum *Barnesium* non fugeret, idem tamen eodem in loco vocem, διὰ, syllabam priorem ex "*Necessitate*," si Diis placet, producere comminiscitur; quo nihil fingi potuit ineptius. Nam in quibusdam quidem vocabulis, ubi *breves syllabæ tres* concurrunt, nec in iis tamen omnibus, (vide supra ad ά, 398;) conceditur istiusmodi ex *necessitate* licentia: atqui ut a voce διὰ, e *duabus* syllabis brevibus constante, inchoetur versus; quæ (malum) ista demum *Necessitas!* Vide infra ad *ver.* 363.

Ibid.——ὄμβριμον] *Al.* ὄβριμον.

Ver. 359.——Ἀντικρὺ δὲ] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 363. Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.]

————Perfidus ensis
Frangitur, in medioque ardentem deserit ictu.
———mucro, glacies seu futilis, ictu
Dissiluit; fulvâ resplendent fragmina arenâ. *Æn.* XII. 731, 740.

Non assecutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, in hoc versu εἴποις ἂν σιδήρου θραυομένου ἀκούειν· τοιοῦτον γάρ τινα ἦχον ἡ τῶν λέξεων ὑπηχεῖ

Ἀτρείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν·
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
Ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δε μοι ἔγχος
Ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔϐαλόν μιν.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάϐεν ἱπποδασείης,

τραχύτης, ἐπιτηδὲς οὕτω φράζοντος τοῦ ποιητοῦ, ὀνοματοποιΐας τρόπῳ. Sunt qui hoc in versu, pro διατρυφέν, legant διατρυφθέν. Cæterum innumeris in locis Poëtam versûs sui numeros, verborumque ipsorum sonum (vide jam supra ad *ver.* 357.) ad rei dicendæ naturam quasi ζωγραφικῶς ἐκτετυπωμένην exegisse, notissimum est.

Hominis omnibus nervis connitentis, lapidemque ingentem adversus montis devexitatem sublevantis labor, quàm pulchre depictus et quasi ob oculos positus est, *Odyss.* λ', 594!

——σκηριπτόμενος, χερσίν τε, ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε,———

E contrario, lapidis pondere suo de monte devoluti impetus, *ver.* 596.

——— τότ' ἀποστρέψασκε κραταιΐς
Αὖτις, ἔπειτα πεδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.

Similiter apud *Virgilium* pulcherrime exhibetur temporis prætereuntis celeritas, pedibus dactylicis;

"Sed fugit interea, fugit irreparabile Tem-
"pus," *Georgic.* III. 284.

Item equi cursus;

"Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum." *Æn.* VIII. 596.

Junonis dignitas, pedibus spondaïcis;

"———quæ Divûm incedo regina."— *Æn.* I. 50.

Deorum majestas, spondæo in quinto pede;

"———penatibus, et Magnis Diis." *Æn.* VIII. 679.

"magnum Jovis incrementum." *Ecl.* IV. 49.

Similiter, cauta prudentia et circumspectio;

"——oculis Phrygia agmina circumspexit." *Æn.* II. 68.

Et a tergo longe sequentis distantia;

"———longo sed proximus intervallo." *Æn.* V. 320.

Saxi cadentis motus ab initio tardior, deinde acceleratus;

"——jamjam lapsura, cadentique
"Imminet assimilis."— *Æn.* VI. 602.

Motus senilis, labascens et impeditus;

"——Sed tarda trementi
"Genua labant."——— *Æn.* V. 432.

Ictus validi, et in numerum, incude accepti;

"Illi inter sese multâ vi brachia tollunt
"In numerum."—— *Æn.* VIII. 452.

Sonus continuus et productior, vocalium longarum non elisarum hiatu:

"——gemituque et fœmineo ululatu." *Æn.* IV. 667.

"Et longum, formose, vale, vale, inquit,
"Iola." *Eclog.* III. 79.

Item ingens nisus et molimen;

"Ter sunt conati imponere Pelio Ossam." *Georg.* I. 281.

Prærupti siquid dicendum sit, versu in μονοσύλλαϐον desinente;

"——insequitur cumulo præruptus aquæ
"mons." *Æn.* I. 109.

"procumbit humi bos." *Æn.* V. 481.

Vel, minutuli siquid et contemnendi;

"—Sæpe exiguus mus." *Georg.* I. 181.

Et e contrario nonnunquam, siquid singulariter emineat;

"———Divûm Pater, atque hominum
"Rex." *Æn.* I. 69.

Portenti amplificatio, verborum asperitate;

"Monstrum horrendum, informe, ingens." *Æn.* III. 658.

Belli civilis horror, consultâ verborum κακοφωνίᾳ;

"Neu patriæ validas in viscera vertite
"vires." *Æn.* VI. 833.

Terror repentinus, insolitâ vocis prosodiâ;

"——steteruntque comæ, et vox faucibus
"hæsit." *Æn.* II. 774.

Deliquium animi, inusitatâ cæsuræ dispositione;

"Et cum frigida mors animâ seduxerit
"artus." *Æn.* IV. 385.

Fulcimenti mollitudo, pede quinto a syllabâ brevi inchoante;

"—molli fultus hyacintho." *Eclog.* VI. 53.

Liquor inter fervefaciendum exuperans atque effluens, syllabâ ad finem versûs exuberante;

"Aut dulcis musti Vulcano decoquit hu-
"morem." *Georg.* I. 295.

Ver. 366.———τίσεσθαι] *Al.* τίσασθαι: ex versu 28, ut videtur; φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.

Ver. 367 ——ἐν χείρεσσ' ἐάγη] *Plutarch. Symposiac. lib.* 9. *Prob* 13. et MSS nonnulli, ἐν χειρεσσιν ἄγη.

Ver. 369.——κόρυθος λάϐεν] Quærit hîc ineptissime Scholiastes, quare *ensem* potius

Ἕλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Ἆγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,
Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο·
Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.
Τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ, κηώεντι.
Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
Πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἅλις ἦσαν·
Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
Γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν
Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ

non arripuerit *Paridis;* quasi vero, inter pugnandum, omnia essent æque factu facilia.

Ver. 371.——πολύκεστος ἱμας ἁπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,] Ad personam quam convenientissime!

Ver. 372. Ὅs οἱ] Quâ ratione, ὃs, hîc producatur; item βοὸs, infra, *ver.* 375; et θεὸs, *ver.* 381; et μὶν, *ver.* 386; vide supra ad ά, 51.

Ver. 375.——ἱμάντα βοὸs ἶφι κταμένοιο·] Τῶν γὰρ μὴ νόσῳ μηδὲ γήρᾳ διαλυομένων, ἀλλ' ὑπὸ σφαγῆs, εὔτονον τὸ δέρμα καὶ στριφνὸν [forte στιφρόν] γίνεσθαι· τὰ δὲ ὑπὸ θηρίων δηχθέντα,——καὶ τοῖs δέρμασι φλιδᾷν καὶ ῥακοῦσθαι. *Plutarch. Symposiac. Lib.* II. *Prob.* 9.

Ver. 378.——κόμισαν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 380. Ἔγχεϊ χαλκείῳ·] Ὅτι δὲ ἐπὶ τῶν ἡρώων τὰ ὅπλα ὁμοίως χαλκᾶ ἦν πάντα, μαρτυρεῖ μοι καὶ Ὁμήρου——. Βεβαιοῖ δὲ καὶ ἄλλως μοι τὸν λόγον, ἐν φασηλίδι ἀνακείμενον, ἐν Ἀθηνᾶs ἱερῳ, τὸ δόρυ Ἀχιλλέωs· καὶ Νικομηδεῦσιν, Ἀσκληπιοῦ ναῷ, μάχαιρα ἡ Μέμνονοs. Καὶ τοῦ μὲν ἥ τε αἰχμὴ καὶ ὁ σαυρωτὴρ, ἡ μάχαιρα δὲ καὶ διὰ πάσηs, χαλκοῦ πεποίηται. Ταῦτα μὲν δή ἴσμεν ἔχοντα οὕτωs. *Pausan. Laconic. lib.* 3. *c.* 3.

Ibid.——τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη] Itaque fœdus deinceps fractum eo prætextu, quod *evaserit* scilicet, nec *interfectus* fuerit *Paris.*

Ver. 385.——νεκταρέου ἑανοῦ] "'Εανὸs, "*Peplum,*" (inquit vir doctissimus *Phil. Labbe,*) "mediam habet *ancipitem;* quod, "ut pleraque alia, omiserunt observare vulgares Prosodiographi. Corripitur, *Iliad.* "γ', *ver.* 419; producitur vero, *Iliad.* ψ', "*ver.* 254, et alibi." *Thesaur. Prosod. pag.* 48. At, siquid ego judico, totâ viâ erravit Vir doctissimus. Qui enim loca omnia, in quibus hæc vox occurrit, contulerit; *viz.* Iliad, γ', 385, 419; έ, 734; θ', 385; ξ', 178; π', 9; σ', 352, 612; φ', 507; et ψ', 254; inveniet, (id quod a nemine occupatum memini) nomen substantivum, ἑανὸs *Peplum,* quod est a verbo ἕννυμι, mediam *semper corripere;* at nomen adjectivum, ἑανὸs *subtilis,* quod equidem ab aliâ esse origine crediderim, mediam *semper producere.* Atque hinc iterum in transcursu, (quod ex prosodiâ vocis καλὸs supra observaveram, ad β', *ver.* 43,) videor mihi colligere, Hymnum illum in *Venerem,* (ubi adjectivum ἑανὸs mediam corripit, *ver.* 63,) non utique *Homeri* esse, sed Scriptoris cujusdam longe recentioris. Induxit autem, ut opinor, in errorem virum doctissimum *Phil. Labbeum* versio quorundam Latina, qui in versu isto, *Iliad.* ψ', 254, (nomen id adjectivum arbitrati, quod erat substantivum, et substantivum contra, quod

Ἤσκειν εἴρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόνδε νέεσθαι.
Κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
Κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
Ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
Ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
Ἦ πη με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
Ἄξεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς,
Εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
Οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
Νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
Ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα· θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους·

erat adjectivum;) vocabulum ἑανῷ, quod erat vertendum *Tenui*, voce *Peplo* reddiderunt; et λιτὶ, quod erat *Linteo* vertendum, id contra *Subtili* verterunt.

Ver. 388.———καλὰ,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 389. Τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε] Cum vocula μιν duriuscule hîc referatur ad προσεφώνεε; (quanquam similis fere verborum collocatio jam supra occurrit, *ver.* 386;) itemque alibi, ut β', 795, præter ἐεισαμένη, quo referatur nihil habeat; verbum autem, ἐεισαμένη, in *voce mediâ*, jam plene id exprimat, quod Latine dicitur, "*quum SE* "*assimilâsset*," (vide supra ad γ', 141) ut supervacanea adeo videri possit vocula ista, μίν; prope fuit ut crederem, Poëtam scripsisse, Τῇ Μὲν ἐεισαμένη. Veruntamen, quoniam pluribus in locis eadem occurrit loquendi ratio, istisque in locis omnibus scriptum sit μὶν, nihil ausim mutare.

Ver. 390. Δεῦρ' ἴθ'.] Ita restituit *Barnesius*; rectè, ut mihi quidem videtur. *H. Stephanus* aliique ediderant, Δεῦρ' ἴτ'.

Ver. 391. Κεῖνος ὅγ'——, κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασιν·]

Et nunc ille Paris———
Mæoniâ mentum mitrâ crinemque madentem
Subnexus.——— *Æn.* IV. 215.

Ibid.———καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,] *Al.* καὶ δινωτοῖς λεχέεσσι.

Ver. 392. Κάλλεΐ τε στίλβων] *Athenæus* interpretatur, Μύροις ἀλειφόμενος. *Lib.* 1, *cap.* 15.

Ver. 396.———θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,]
———avertens roseâ cervice refulsit.
Æn. I. 406.

Ver. 398.———ἔκ τ' ὀνόμαζε.]
nomine clamat. *Æn.* IV. 674.

Ver. 400. Ἦ πη με] Vulg. Ἦ πῇ με; minùs recte; non enim interrogativum est istud πη, sed Ἦ.

Ver. 403. Οὕνεκα δὴ νῦν———;] Verti hunc versum, *Num quia*, etc. non, ut vulgo, *An quia*, etc. ne in versione appareret *Disjunctio* (ver. 400 et 403.) quæ in ipsis Poëtæ verbis nulla est.

Ver. 404.———στυγερὴν ἐμὲ] Optimo artificio *Helenam* semper inducit dedecus suum profitentem.

Ver. 405.———δολοφρονέουσα]
———simulatâ mente locutam.
Æn. IV. 105.

Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,
Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζυε, καί ἑ φύλασσε,
Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην.
Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη· μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα·
Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ
Τρώων καὶ Δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ
Σιγῇ· πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
Ἡ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
Ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὄσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
Ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.

Ver. 407. Μηδ' ἔτι] Ita *H. Stephanus* recte legendum existimavit. *Vulg.* Μηδέ τι.

Ver. 409. Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην.] Vox ὅγε nequaquam hîc supervacanea est, sed elegantissimam tum in Græco tum in Latino sermone emphasin habet, quam linguæ recentiores prorsus ignorant. *Odyss.* β', 326.

Ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
Ἢ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν.

Item *Hesiodus*, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 244.

Ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τεῖχος·

et 320. Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μεγαν ὄλβον ἕληται,
Ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσσεται.

Similiter *Virgilius*,

Præcipitemque Daren ardens agit æquore toto,
Nunc dextrâ ingeminans ictus, nunc *ille* sinistrâ. *Æn.* V. 256.

Item *Horatius*,

——nec dulces amores
Sperne puer, neque *tu* choreas.
Carm. Lib. I. *Od.* 9.

Et *Seneca*,

————sive me altorem vocas,
Seu *tu* parentem.————
Herc. Fur. ver. 1248.

Non hæc versûs gratiâ intrusa, sed singularem habent et in Græcâ linguâ, et in Romanâ, elegantiam.

Ver. 411. Κείνου πορσυνέουσα] De hujus vocis et similium prosodiâ, vide supra ad ά, 309, 314, 338, et infra ad ζ', 434.

Ver. 419.——ἑανῷ] Vide supra ad *ver.* 385.

Ver. 422.——τράποντο] Vide supra ad ά, 199, et ad γ', 141.

Ver. 427.——πάλιν κλίνασα·] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 429.——πρότερος] *Al.* πρότερον; Quod perinde est.

Ἦ μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου,
Σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχεϊ, φέρτερος εἶναι·
Ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε
Παῦσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε·
Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
Κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οὐδ' ὅτε σε πρότερον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
Ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
Νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Ὥς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοσδε κιὼν, ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτις·
Τὼ μὲν ἄῤ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν.
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα, θηρὶ ἐοικὼς,
Εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.

Ver. 432.——ἴθι νῦν προκάλεσσαι] Sic apud *Martialem*:

I, fuge; sed poteris tutior esse domi.

Ver. 433.——ἀλλά σ' ἔγωγε Παῦσασθαι] Προσποιεῖται δὲ καὶ κήδεσθαι αὐτοῦ, κολακευτικώτερον διὰ φόβον δηλαδὴ, ἐν οἷς φησιν, "Ἀλλά σε κέλομαι παύσασθαι," inquit *Eustathius*. Videtur tamen hoc mihi, non assentandi, sed ignaviam exprobrandi causâ dictum. Hoc enim est quod respondet Paris, *ver*, 438. Μή με χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.

Ver. 434. Παῦσασθαι κέλομαι, μηδὲ—— πολεμίζειν,]

——desiste manum committere Teucris.
Æn. XII. 60.

Ver. 438.——ἔνιπτε.] *Al.* ἔνισπε; ut *Eustathius* in textu: sed ex commentario liquet eum legisse, ἔνιπτε.

Ver. 439.——ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·] *Al.* ἐνίκησε ξὺν Ἀθήνῃ.

Ver. 442.——ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,] Veterum nonnulli legebant, φρένας ἔρος ἀμφεκάλυψεν, voce φρένας in cæsurâ ultimam producente.

Ver. 443.——πρότερον] *Al.* πρῶτον.

Ver. 447.——ἄρχε] Edidit *Barnesius* ἦρχε, ex conjecturâ; quod tamen nihil quicquam immutat.

Ver. 449. Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα, θηρὶ ἐοικὼς,] Ita primus edidit *Barnesius*, ex *Eustathio*, et *Scholiis*, et MSS. et ex libro έ, *ver.* 528. Alii legunt, ἀν' ὅμιλον φοίτα, quod est hiulcum. Attamen, cum perturbationem hîc *Menelai* maximam, motumque turbidum valde, inconditumque ac concitatum, describat Poëta; aiatque *Eustathius*, συντομωτάτη δὲ ἐπιτηδὲς καὶ ἀνεπεξέργαστος καὶ ἄυτη ἡ παραβολὴ, συντροχάζοντος οἷον τοῦ ποιητικοῦ λόγου τῷ Μενελάῳ ἰχνηλατοῦντι τὸν φυγάδα Πάριν καὶ σπεύδοντι, subit mihi nonnihil quidem dubitationis, annon hiulcum illud, ἀν' ὅμιλον φοίτα, et legerit *Eustathius*, et consulto fortasse scripserit *Homerus*.

Ver. 450. Εἴ που ἐσαθρήσειεν]

——solum densâ in caligine Turnum
Vestigat lustrans, solum in certamina poscit.
Æn. XII. 466.

Ibid.——Ἀλέξανδρον θεοειδέα.] Pronun-

Ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
Νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηϊφίλου Μενελάου·
Ὑμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται,
Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

tiabatur θεοειδῆ; quomodo et postea scribi cœptum est.

Ver. 459.——ἀποτινέμεν,] Vide supra ad β', 43.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Δ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Δ΄ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

" ΕΔΟΞΕ τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἁλῶναι. Διὸ Ἀθηνᾶ μὲν Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε. Καὶ οὕτω συγχυθέντων τῶν ὅρκων, Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον Ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν τὴν στρατιὰν παρορμᾷ εἰς τον πόλεμον. Συμβολῆς δὲ γενομένης, πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

ἌΛΛΗ.

ΤΟΥ Ἀλεξάνδρου ἡττηθέντος, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς συνθήκας την τε Ἑλένην, καὶ τὰ σὺν αὐτῇ ἁρπαγέντα κτήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν, ἐν Διὸς οἱ θεοὶ βουλεύονται περὶ τῆς Ἰλίου. Καὶ Ζεὺς προτραπεὶς ὑπὸ τῆς Ἥρας ἀποστέλλει τὴν Ἀθηνᾶν εἰς τὸ τῶν Τρώων στράτευμα, σύγχυσιν τῶν ὅρκων ἐργασομένην. Ἡ δὲ παραγενομένη, πείθει Πάνδαρον τὸν Ζελείτην τοξεῦσαι τὸν Μενέλαον· καὶ, βληθέντος αὐτοῦ, Ἀγαμέμνων ὀδύρεται, καὶ Μαχάονα τὸν ἰατρὸν μεταπέμπεται. Καὶ ἔτι περὶ τὴν θεραπείαν Μενελάου ἀσχολουμένων τῶν ἀρίστων, ἐπίασιν οἱ Τρῶες σὺν ὅπλοις. Ἀγαμέμνων δὲ, ἐπιὼν τὸ στρατόπεδον, τοὺς μὲν ἤδη παρατασσομένους παρακαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ· τοῖς δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ἔφοδον τῶν Τρώων, ἐπιπλήσσει· καὶ οὕτως, συμπεσόντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἑκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

Ἐπιγραφαί.

Ὁρκίων σύγχυσις. Ἐπιπώλησις Ἀγαμέμνονος.

Ἄλλως.

* Ἐπιπώλησις. — * Vide *ver.* 231 et 250.

Ἄλλως,

Δελτα, θεῶν ἀγορὴ, ὅρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.

ΟΙ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη

Ver. 1. Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ] Panditur interea domus Omnipotentis Olympi, Conciliumque vocat Divûm Pater atque hominum Rex Sideream in sedem.—— *Æn.* X. 1.

Νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην,
Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ Ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη·
Ἀλλ' ἤτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Ἀλλ' ἤτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Ἤ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
Εἰ δ' αὔτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Αὖτις δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·

Ver. 3.——τοὶ δὲ χρυσέοις] Pronuntiabatur χρυσοῖς· prima enim corripi non potest. Vide supra ad β', 268.

Ver. 4. Δειδέχατ' ἀλλήλους,] Ἤτοι ἐδεξιοῦντο, προπίνοντες ἑαυτοῖς ταῖς δεξιαῖς·———τῇ δεξιᾷ διδοὺς τὸ ποτήριον. *Athenæus, lib.* 1. *cap.* 11. Προέπινον δ' ἀλλήλοις οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς, (τοῦτο γὰρ προεκπιεῖν ἐστιν) ἀλλὰ μεστὸν τὸν σκύφον· "Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέ" "πας δείδεκτ' Ἀχιλῆα." *Id. lib.* 5, *cap.* 4. Κυρίως ἐστὶ τοῦτο, [προπίνειν,] τὸ ἑτέρῳ πρὸ ἑαυτοῦ δοῦναι πιεῖν·———"Πλησάμενος δ' " "οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα." Πληροῦντες γὰρ προέπινον ἀλλήλοις, μετὰ προσαγορεύσεως. *Id. lib.* 11, *cap.* 14.

Primaque, libato, summo tenus attigit ore;
Tum Bitiæ dedit;——ille impiger hausit
Spumantem pateram—— *Æn.* I. 737.

Ver. 6. Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην] Ὀρθῶς προεῖπεν, ὅτι ἐρεθιστικὸς ὁ λόγος ἔσται καὶ χλευαστικὸς, καὶ παραβλητικός. Et paullo superius: Οὐκ ἔστιν ἁπλῶς παραβολὴ καὶ ἀντεξέτασις, ἀλλ' οὕτως ἐρεθιστικὴ καὶ κέρτομος, ὡς προεῖπον. Δύο μέν Μενελάῳ, μία δ' Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ ἡ μέν Ἥρη, ὡς Ἀργεία, τῷ Μενελάῳ ἐπαρκεῖν ὀφείλουσα· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, ὡς Ἀλαλκομενηΐς. Ἡ δὲ Ἀφροδίτη, φιλομειδὴς, καὶ οὐκ ἀπ' Ἰλίου. Καὶ ὅμως αἱ μὲν νόσφι τοῦ Μενελάου κάθησθον· ἡ δέ ἀεὶ παρμέμβλωκε. Καὶ αἱ μὲν, θεωραὶ εἰς τέρψιν τῶν ἀγώνων, ἡ δὲ αὐτοῦ "κῆρας ἀμύνει" συμπαραμένουσα, "καὶ νῦν ἐξεσάωσεν." *Porphyr. Quæst. Homeric.* 16. *Aristophanes* voce διαβάλλεται (*Avibus, ver.* 1647) in eandem fere sententiam utitur (si Scholiasti in *Aristophanem* fides sit), ac *Homerus* hoc in loco voce παραβλήδην; siquidem παραβλήδην *subdole*, sive ἀπατητικῶς, interpreteris. Denique, quidni παραβλήδην ita accipiatur, quomodo Latini dicunt, *limis oculis intuens?*

Ver. 8.——ἀλαλκομενηῒς] Quoniam præcessit Ἥρη τ' Ἀργείη, in eam sententiam propendeo, ut legatur Ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη, ad conservandam analogiam. Ἡ ἐν Ἀλαλκομεναῖς, πόλει τῆς Βοιωτίας, τιμωμένη. *Schol.*

Ver. 10. Τέρπεσθον·] *Porphyrius*, loco jam citato, videtur hanc vocem in *secundâ personâ* accepisse, ut sit *Oblectamini:* Αἱ μὲν νόσφι τοῦ Μενελάου κάθησθε.

Ibid.——φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη]
——Venus (nec te sententia fallit)
Trojanas sustentat opes.— *Æn.* X. 608.

Ver. 12. Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν] Itaque fœdus deinceps fractum eo prætextu, quod *evaserit* scilicet, nec *interfectus* fuerit *Paris*.

Ver. 18. Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο] Pronuntiabatur οἰκοῖτο. Cæterum *Barnesius* hîc edidit μήν; quod tamen nihil opus. Vide ad α', 51. Optimeque respondet μὲν sequenti isti δέ.

Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διῒ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον
Ἱδρῶθ', ὃν ἵδρωσα μόγῳ; καμέτην δὲ μοι ἵπποι
Λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ, τοῖό τε παισίν.
Ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
Εἰ δὲ σύ γ', εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας,
Ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτο γε νεῖκος ὀπίσσω
Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ, μεμαὼς, πόλιν ἐξαλαπάξαι
Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐκγεγάασι,
Μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶσαι·

Ver. 21. Πλησίαι αἵγ' ἥσθην,] Qui istud γέ omiserit, sentiet tandem quàm *ad sententiam* plane non sit supervacaneum.

Ver. 24. Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε]

———Tum regia Juno,
Acta furore gravi, Quid me alta silentia cogis
Rumpere——— *Æn.* X. 62.

Alii hîc legunt, Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε; quod perinde est.

Ver. 27. Ἱδρῶθ', ὃν ἵδρωσα] Quâ ratione ὃν hîc producatur, vide supra ad ά, 51.

Ver. 30.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 31. Δαιμονίη,] Vide supra ad β', 190.

Ibid.——τί νύ σε Πρίαμος]

Quid meus Æneas in te committere tantum,
Quid Troës potuere?——— *Æn.* I. 235.

Ver. 35. Ὠμὸν βεβρώθοις] Hinc apud *Xenophontem:* Τούτους, ἤν πως δυνώμεθα, καὶ ὠμοὺς δεῖ καταφαγεῖν Κύρου Ἀναβάς. *lib.* 4, *sub finem.* Et,———τὸ μὴ οὐχ ἡδέως ἂν καὶ ὠμῶν ἐσθίειν αὐτῶν. Ἑλληνικ. *lib.* 3.

Ver. 39.———σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·] Vide supra ad ά, 297.

Ver. 41. Τὴν ἐθέλω,] Videntur mihi hoc minus recte accepisse ii, qui vertunt, *Quam volo:* constructio enim hujusmodi est: *si quando et ego vehementer urbem exscindere istam* (scil. *aliquam* istarum) *voluero,* etc.

Ibid.——ἐκγεγάασι,] *Al.* ἐγγεγάασι.

Ver. 42.——διατρίβειν] Vide supra ad ά, 309.

Ibid.——ἀλλά μ' ἐᾶσαι·] Fœdissime in hoc vocabulo *Homerum* permultis in locis deturpavit *Barnesius,* scribendo ἐάσσαι, ἐάσσω, et similia; quæ erant omnino scribenda, ἐᾶσαι, ἐάσω, etc. Ignoravit nimirum Vir eruditus, vocem ἐάω, (aliasque item omnes in άω purum desinentes,) secundam et in futuro et in aoristo primo *semper* producere. Liquet hoc ex Scriptoribus scenicis, quorum elocutio *Sermoni* propior est, et quibus pro-

Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
Αἲ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε, καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι,
Ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Τάων μοι πέρι κῆρι τιεσκέτο Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,

inde poëtica illa literarum geminatio rarius est licita.

Οὔ φησ' ἐᾶσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς.
Sophocl. Ajac. v. 1344.

Οὔκουν ἐᾶσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς.
Id. Electr. v. 631.

Οὔκουν σ' ἐᾶσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι.
Eurip. Phœniss. v. 1583.

'Ακόλαστ' ἐᾶσας μάντεων θεσπίσματα.
Ibid. v. 978.

Μίαν με μεῖναι τήνδ' ἐᾶσον ἡμέραν.
Id. Medea, v. 340.

Καί μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν, οὐδ' εἴᾱσε σου.
Id. Alcest. v. 621.

Χαμάι μ' ἔᾱσον αὐτὰ παντ' ἐκφροντίσαι.
Aristoph. Nub. v. 697.

Τὰ δ' ἄλλ' ἐᾶσω, ταῦτα κἂν πείθησθέ μοι.
Id. 'Εκκλησιαζ. *v.* 239.

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐᾶσω Πράμνιον.
Id. apud Athenæum, lib. 1, *c.* 23.

Quæ Virum doctum hîc in errorem induxerunt, hujusmodi sunt:

1*mo*. " *Certissimum, inquit, τὸ ἐάσω, mediam corripere, vel ex unico hoc loco,*" Odyss. φ', 233.

Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην.

At non advertit Vir eruditus, syllabas εα hîc in unam coalescere, et pronuntiatum fuisse, *Οὐκ ἄσουσιν ἐμοὶ*; eâdem ratione scilicet, ac in sequentibus:

'Αντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς 'Αθήνη. *Iliad.* έ, 256.

'Αλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο.
Ibid. κ', 344.

Ἄψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἐῶμεν πολέμοιο. *Ibid.* τ', 402.

Similiter apud Latinos,

Uno eodemque igni,———
Virg. Eclog. VIII. 81.

Unâ eâdemque viâ,—— *Æn.* X. 487.

Uno eodemque tulit partu,———
Æn. XII. 847.

2*do*. Quâ ratione Vir eruditus supra, in γ', *ver.* 223, recte edidit *ἐρίσσειε*, quod olim scriptum fuerat *ἐρίσειε*; eâdem ratione et hîc *ἐάσσαι* restituendum existimavit, quod olim scriptum fuerat *ἐᾶσαι*. At horum duorum vocabulorum longe diversa est ratio. Nam innumera sunt verba in *ίζω* et *άζω*, quæ penultimam et futuri et aoristi primi semper corripiunt; *nonnulla* etiam in *ἀω impurum* desinentia, ut *γελάω, γελᾰσω*. At quæ in *άω purum* desinunt, ut *ἐάω, βοάω, ἰάομαι, θεάομαι*; ea omnia et futurum et aoristum semper producunt. Vide supra ad ά, 67.

3*tio*. Fraudem (ut opinor) Viro erudito fecit versiculus iste, *Iliad.* κ', 299;

Οὐδὲ *μὲν οὐδὲ* Τρῶας *ἀγήνορας εἴασεν* "Εκτωρ·

ubi, ex supra dictis, manifesto legendum,

Οὐδὲ *μὲν οὐδὲ* Τρῶας *ἀγήνορας εἶασ'* "Εκτωρ.

Similis error irrepserat, ex ignoratâ prosodiâ, *Odyss.* λ', 303;

Τεθνᾶσιν, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι·

quo in loco ipse *Barnesius* recte restituit,

——*τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσι.*

Denique similis error etiamnum insedit, *Iliad.* ώ, 124.

————*καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·*

et *Odyss.* π', 2,

'Εντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ ———

quibus in locis necessario legendum est,

———*καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον*; et,

'Εντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ.

Nam *ἄριστον, prandium*, primam producit:

"Ωρα ὅμως κ' εἰς οἶκον· ἀνάριστος Διοκλείδας.
Theocrit. Idyl. XV. 146.

* *Καὶ πρὸς τούτοις ᾱριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν.* *Aristoph. Equit.* 812.

—*ὁποτ' ᾱριστον παραθήσει.* *Id. Vesp.* 611.

'Επὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις 'Επ' ᾱριστον καλῶ.
Id. Avib. 1601.

Ᾱριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα μάσασθαι.
Id. Pace, 1280.

Δρᾷ ταῦτ' ἵν' ᾱριστᾶτε————
Id. 'Εκκλησιαζ. 468.

Et apud *Athenæum, lib.* 1, *c.* 9. recte scriptus occurrit versus ipse *Homericus*,

'Εντύνοντ' ᾰριστον——— *Odyss.* π', 2.

Ver. 43.——*δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.*] *Δοκεῖ δέ πως ἐναντίον εἶναι τὸ ἑκὼν, τῷ, ἀέκοντί γε θυμῷ·* inquit Scholiastes. *Διὸ καλῶς* [imo vero *ineptissime*] *ὁ Τρύφων, συναλείψας καὶ ἀποστρέφων τὸ ᾰ ἐν τῷ " δῶκα," συνάπτει τὸ ἀέκων, ἵν' ᾖ " δῶκ' ἀέκων ἀέκοντι " γε θυμῷ."*

Ver. 44.———*οὐρανῷ ἀστερόεντι,*]

——stellantis regia cœli. *Æn.* VII. 210.

——cœlum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 202.

Ver. 45. Ναιετάουσι] Vide supra ad β', 648.

Ver. 48. *Οὐ γάρ μοι ποτὲ*]

————evertere gentem
Immeritam visum Superis.— *Æn.* III. 2.

Ibid.—*δαιτὸς ἐΐσης,*] Vide supra ad ά, 468,

* Vide infra ad ζ', 146.

Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
Ἄργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
Τάων οὔτι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.
Εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
Οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί·
Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
Ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
Ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
Πειρᾶν θ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Οἷον δ' ἀστέρα ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

Ver. 53. Τὰς διαπέρσαι,] Verbum διαπέρσαι in hoc versu; et ἐπιτεῖλαι, infra in versu 64; infinitivum accipiunt, loco imperativi. Ἀπαρέμφατον, inquit in utroque loco Scholiastes, ἀντὶ προστακτικοῦ. Equidem, quare utrobique non legatur imperativum, διάπερσαι et ἐπίτειλαι, nihil video.

Ver. 61. Κέκλημαι·] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 66. Πειρᾶν θ', ὥς κεν]

Aut tu bella cie, conceptumque excute
fœdus. *Æn.* XII. 158.

Ver. 68.———οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ] Vituperat hoc *Plato, de Republ. lib.* 2. Vide autem supra ad *ver.* 12, et ad γ', 380.

Ver. 69.——ἔπεα πτερόεντα] Vide supra ad ά, 201.

Ver. 74.———ἀΐξασα,]

Illa viam celerans———
——cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 75. Οἷον δ' ἀστέρα] Non τὸν λεγόμενον Κομήτην, ut Scholiastes male, sed *Stellæ trajectionem*,

Quæ si non cecidit, potuit cecidisse videri.

Porro, ridiculus plane hoc in loco Scriptor Gallicus *Terrasson*: "Voilà, *inquit*, un Phénomène absolument inconnu *sous le nom d'Astre*, tel que le donne Homère; mais je veux qu'il ait paru quelquefois comme *Météore*, quoique je n'en aye aucune connoissance." *Dissert. Critique sur l'Iliade, part.* 4, *chap.* 5.

Ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
Λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
Τῷ εἰκυῖ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
Κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους, καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
Ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσαθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι·
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν·
Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,

Ver. 78. Τῷ εἰκυῖ'] Legit Scholiastes, Τῷ ἰκέλη· ex versu 86, ut videtur.

Ver. 81. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν] Quâ ratione vox, τις, hîc producatur; et infra *ver.* 85: itemque ultima in voce ἀνδρὶ, *ver.* 86; vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 82.——φύλοπις αἰνὴ Ἔσσεται, ἢ φιλότητα] "Un présage ridicule, cet astre, "qui promet la guerre *ou* la paix; car il "vaudroit autant, qu'il n'eût point parû." *Terrasson, Dissert. Critiq. sur l'Iliade, part.* 4, *chap.* 6. Sed erravit hîc ingenium nimis acutum. Hoc enim aiunt milites; *rem non ampliùs in incerto fore; quippe signum dedisse Jovem, aliquid jam apud se statutum atque decretum; statim intellecturos, paxne futura sit an bellum.*

Ver. 84.——ἀνθρώπων] Conjicit Domina *Dacier*, scribendum ἀνθρώποις. De τέτυκται, vide supra ad *ά*, 37.

Ver. 86. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη]
——formam assimulata Camerti,
In medias dat sese acies.——
Æn. XII. 224.

Ibid.——κατεδύσαθ'] Sic infra *κ'*, 517. Alii κατεδύσεθ' et κατεδύσσεθ'; à verbo δύσομαι, quod et alibi usurpatur.

Ver. 88. Πάνδαρον ἀντίθεον, —— ἀμύμονά τε,] Non *omni virtute præcellentem;* erat enim *perfidus;* sed τοξικῆς *scientiâ singulari peritum.*

Ver. 89. Εὗρε] Orationis τὸ ἀσύνδετον, *celeritatem* indicat Minervæ.

Ver. 92. Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη——προσηύδα·] Non male hîc Scholiastes: Ἀθηνᾶν δὲ νῦν ὑποληπτέον τὸν λογισμὸν αὐτοῦ Πανδάρου. Αὐτὸς γὰρ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα διελογίζετο· ἄπιστοι γὰρ Λυκάονες, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ. Vide supra ad *ά*, 194. Recte itaque et *Plutarchus:* Ἡ γὰρ οὐχ ὁρᾷς——τὴν Ἀθηνᾶν, ὅτε πεῖσαι βούλεται τοὺς Ἀχαιοὺς, τὸν Ὀδυσσέα παρακαλοῦσαν; ὅτε συγχέαι τὰ ὅρκια, τὸν Πάνδαρον ζητοῦσαν; ὅτε τρέψασθαι τοὺς Τρῶας, ἐπὶ τὸν Διομήδην βαδίζουσαν; Ὁ μὲν γὰρ, εὔρωστος καὶ μάχιμος· ὁ δὲ, τοξικὸς, καὶ ἀνόητος· ὁ δὲ, δεινὸς εἰπεῖν, καὶ φρόνιμος. *De Pythiæ Oraculis.*

Ver. 94. Τλαίης κεν] Nonnulli hoc ita accipiunt, ut sit *interrogatio;* nec male. Vir doctissimus, *Henric. Stephanus*, sine interrogatione legere malit; quod recte fieri poterit, nec tamen quicquam opus sit ut in præcedenti versu scribatur, Εἰ ῥά νύ μοι, etc.

Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ·
Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πάρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
Αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέος υἱὸν,
Σῷ βέλεϊ δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
Ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο·
Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰξοον, ἰξάλου αἰγὸς
Ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς, ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας,
Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι,
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
Ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν,
Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν.

Ver. 101.——Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ,] Τὸν γὰρ θεὸν τοῦτον τεχθῆναί φασι τῆς Λητοῦς μεταβαλούσης τὸ εἶδος εἰς λύκαιναν.——Ταύτῃ τοι καὶ ἐν Δελφοῖς ἀνακεῖσθαι λύκον πέπυσμαι χαλκοῦν, τὴν τῆς Λητοῦς ὠδῖνα αἰνιττόμενον. *Ælian. de Animalib. lib.* X. *cap.* 26. Alii deductum existimant a λύκη: *Heraclid. Pontic. de Homeri Allegor.* §. 6. "Prisci Græcorum, primam lucem, quæ præcedit Solis exortum, λυκὴν appellaverunt:——ἀμφιλύκη νύξ, et——Ἀπόλλωνι λυκηγενέϊ, quod significat τῷ γεννῶντι τὴν λύκην." *Macrob. Saturnal. Lib.* I. *cap.* 17.

Ibid.——κλυτοτόξῳ,] Arcitenens. *Æn.* III. 75.

Ver. 102.——ῥέξειν] Vide supra ad ά, 444.

Ver. 104.——τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.]

Pandare, qui quondam, jussus confundere fœdus,
In medios telum torsisti primus Achivos.
Æn. V. 496.

Vide supra ad *ver.* 92, et *ver.* 12.

Ibid.——ἄφρονι] Εὖ δὲ καὶ ταῖς ἐπιρρήσεσι χρῆται Ὅμηρος, καθάπερ τινὰ ψῆφον ἰδίαν ἐπιφέρων τοῖς πραττομένοις ἢ λεγομένοις·——"τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν." *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 105.——ἐσύλα] Eduxit e *thecâ*, quæ appellabatur γωρυτὸς, *Odyss.* φ', 54.

Ver. 107. Πέτρης ἐκβαίνοντα]

Ecce feræ saxi dejectæ vertice capræ.
Æn. IV. 152.

Ver. 109.—— ἑκκαιδεκάδωρα] Contendit *Popius*, binorum hîc, non singulorum cornuum, longitudinem denotari; ne scilicet longior esset arcus, quam qui manibus tractari posset. At quid opus, obsecro, ut cornu ipsum, quàm esset longum, longitudine adæquaret arcus?

Ver. 110.—ἤραρε] Non a præterito medio ἤραρα, sed ab aoristo ἤραρον. Vide supra ad ά, 37, et ad β', 810.

Ver. 111.——χρυσέην] Pronuntiabatur χρυσῆν. Vide supra ad β', 268.

Ver. 112. Καὶ τὸ μὲν] τόξον.

Ibid.——ποτὶ γαίῃ] *Al.* προτὶ γαίῃ.

Ver. 113. Ἀγκλίνας] Vide supra ad ά, 309.

Ibid.——πρόσθεν δὲ σάκεα] *Al.* σάκη; quod pronuntiatu idem est: at σάκεα videtur antiquior esse scriptio.

Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
Ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινῶν ἕρμ' ὀδυνάων·
Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστὸν,
Εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊστὸς
Ὀξυβελὴς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
Ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
Ἥ τοι πρόσθεν στᾶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.

Ver. 116. Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης·]
——aurata volucrem Threïssa sagittam
Depromsit pharetrâ, cornuque infensa tetendit. *Æn.* XI. 858.

Ver. 117.————μελαινῶν ἕρμ' ὀδυνάων·] *Barnesius* nove edidit μελαινέων; sed scribendum existimo, μελαινῶν; quod enim olim scriptum erat, μελαινάων, vix ac ne vix quidem ullâ cum analogiâ (absorptâ ά longâ) poterat enuntiari μελαινῶν.

Ver. 118. Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ] Quâ ratione vox ἐπὶ hic ultimam producat; item βέλος, *ver.* 29; vide supra ad ά, 51.

Ver. 119. Εὔχετο δ'——Ἀρνῶν πρωτογόνων]
———Audacibus annue cœptis:
Ipse tibi ad tua templa feram solemnia dona,
Et statuam ante aras auratâ fronte juvencum. *Æn.* IX. 625.

Ibid.—Λυκηγενέϊ,] Vide supra ad *ver.* 101.

Ver. 122. Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας]
——nervoque obversus equino
Contendit telum, diversaque brachia ducens
Constitit———— *Æn.* IX. 622.
Et duxit longe, donec curvata coirent
Inter se capita, et manibus jam tangeret æquis,
Lævâ aciem ferri, dextrâ nervoque papillam. *Æn.* XI. 860.

Ver. 123. Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον] *Macrobius*, versum hunc cum versibus tribus jam novissime e *Virgilio* citatis comparans, "*totam*, inquit, *rem quanto compendio lingua ditior explicavit! vester, licet periodo usus, idem tamen dixit.*" Lib. 5, cap. 3. Cæterum de prosodiâ vocis πέλασεν, vide supra ad ά, 140.

Ibid.——σίδηρον·] Virgilio, *acies ferri;* Livio, *aculeus sagittæ.*

Ver. 124. Αὐτὰρ ἐπειδὴ] Vel, Αὐτὰρ ἐπεὶ δή· ad numeros, rotundius.

Ver. 125. Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν,]
——sonat unà letifer arcus,
Et fugit horrendum stridens elapsa sagitta. *Æn.* X. 631.
Extemplo teli stridorem, aurasque sonantes
Audiit unà.———— *Æn.* XI. 633.

Cæterum de voce istâ λίγξε, quam singularem habeat vim, ita *Quintilianus*, "*Minime*, inquit, *nobis concessa est ὀνοματοποιΐα; quis enim ferat, siquid simile illis merito laudatis,* λίγξε βιὸς, et σίζει ὀφθαλμὸς, *fingere audeamus?*" Lib. I. cap. 5. Vide infra ad *ver.* 455.

Ver. 126.————μενεαίνων] De hâc voce, *Aristoteles:* Κέχρηται Ὅμηρος πολλαχαῖ τῷ τὰ ἄψυχα ἔμψυχα λέγειν, διὰ τῆς μεταφορᾶς· ἐν πᾶσι δὲ, τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ· οἷον ἐν τοῖσδε,——"ἐπιπτέσθαι μενεαίνων." ———Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, Ἐνεργοῦντα φαίνεται. *Rhetoric. lib.* 3, *cap.* 11. Indeque *Demetrius Phalereus;* Ἀρίστη δὲ δοκεῖ μεταφορὰ τῷ Ἀριστοτέλει, ἡ κατ' ἐνέργειαν καλουμένη, ὅταν τὰ ἄψυχα ἐνεργοῦντα εἰσάγηται καθάπερ ἔμψυχα· ὡς τὸ ἐπὶ βέλους,——"ἐπιπτέσθαι μενεαίνων."——Πάντα γὰρ ταῦτα——ζωτικαῖς ἐνεργείαις ἔοικεν. Περὶ Ἑρμηνείας, §. 81. Vide infra ad λ', 573.

Ver. 127. Οὐδὲ σέθεν,——λελάθοντο]
Non tamen Euryali, non ille oblitus amorum. *Æn.* V. 334.

Ver. 128.——ἀγελείη,] Ita restituit *Barnesius* ex *Eustathio* et *Scholiis* et MSS. *Vulg.* ἀγελαίη.

Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξατο ὕπνῳ.
Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός,
Διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Μίτρης θ', ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων,
Ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
Ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός·
Αὐτίκα δ' ἔῤῥεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μηονὶς, ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
Ἱππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
Ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος·
Τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ
Εὐφυέες, κνῆμαί τ', ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.

Ver. 130. *Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς,*]

——deflexit partim stringentia corpus
Alma Venus——. *Æn.* X. 331.

Ver. 131.——*λέξατο*] *Al. λέξεται.* Vide autem supra ad *β'*, 515.

Ver. 132.——*ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες*]

——teritur quà sutilis alvo
Balteus, et laterum juncturas fibula mordet. *Æn.* XII. 273.

Ver. 135. *Διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος——ἠρήρειστο,*] Pulcherrime motum sagittæ describunt hi duo versiculi; in quibus sententia, a pede tribrachi et dactylicis pluribus inchoata, in duplicem demum spondæum desinit. Vide supra ad *γ'*, 357.

Ver. 136. *Καὶ διὰ θώρηκος——ἐπέγραψε χρόα φωτός·*]

Illa volans, humeris surgunt quà tegmina summa,
Incidit, atque, viam clypei molita per oras,
Tandem etiam magno *strinxit* de corpore Turni. *Æn.* XII. 476.
——rumpitque infixa bilicem
Loricam, et summum degustat vulnere corpus. *Æn.* XII. 375.

Ver. 137. *Μίτρης*] *Μίτρα δὲ ἐλεγετο τὸ ἐσώτερον τῆς λαγόνος εἴλημα ἐρεοῦν, χαλκῷ ἔξωθεν περιειλημένον.* *Schol.*

Ver. 139.——*ἐπέγραψε*] Catullo, *conscribillavit.*

Ver. 141. *Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα*]

Indum sanguineo veluti violaverit osuo
Siquis ebur:—— *Æn.* XII. 67.

Quem locum *Macrobius* inter eos recenset, in quibus Poëtarum "*par pene splendor amborum est.*" Lib. 5, cap. 12. *Lucianus* jocose, *Pictorum* hinc *optimum* nuncupat *Homerum:* Μᾶλλον δὲ τὸν ἄριστον τῶν Γραφέων Ὅμηρον, παρόντος Εὐφράνορος καὶ Ἀπελλοῦ, δεδέγμεθα. Οἷον γάρ τι τοῖς Μενελάου μηροῖς τὸ χρῶμα ἐκεῖνος ἐπέβαλλεν, ἐλέφαντι εἰκάσας ἠρέμα πεφοινιγμένῳ, etc. *Dialog. qui appellatur* Εἰκόνες. Notatu dignius est, quod ait *Pausanias:* Ἐλέφαντα, ὅσος μὲν ἐς ἔργα καὶ ἀνδρῶν χεῖρας, εἰσὶν ἐκ παλαιοῦ δῆλοι πάντες εἰδότες· αὐτὰ δὲ τὰ θηρία, πρὶν ἢ διαβῆναι Μακεδόνας ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, οὐδὲ ἑωράκεσαν ἀρχὴν, πλὴν Ἰνδῶν τε αὐτῶν, καὶ Λιβύων, καὶ ὅσοι πλησιόχωροι τούτοις. Δηλοῖ δὴ καὶ Ὅμηρος, ὃς βασιλεῦσι κλίνας μὲν καὶ οἰκίας τοῖς εὐδαιμονεστέροις αὐτῶν, ἐλέφαντι εποίησε κεκοσμημένας, θηρίου δὲ ἐλέφαντος μνήμην οὐδεμίαν ἐποιήσατο. *Attic. Lib.* I. *cap.* 12.

Ver. 146.——*μηροὶ* Εὐφυέες, *κνῆμαί τ', ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.*] Pulcherrime sanguinis lente delabentis *tramitem* quasi ob oculos ponunt hæc verba.

Ibid.——*κάλ'*] Vide supra ad *β'*, 43.

Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς·
Ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
Ὡς δ' εἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
Ἄψοῤῥόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
Οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
Ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν.
Οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, αἷμά τε ἀρνῶν,
Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.
Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
Σὺν σφῇσι κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἔσσεται ἦμαρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν Αἰγίδα πᾶσι,
Τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο·
Καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην.
Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν,

Ver. 151.——ἐκτὸς ἐόντας,] *Carni non infixos.*

Ver. 152. Ἄψοῤῥόν οἱ θυμὸς] Quâ ratione, ἄψοῤῥον, hîc ultimam producat; itemque κασίγνητε, *ver.* 155; et τὲ, *ver.* 161; et σφῇσι, *ver.* 162; vide supra ad ά, 51.

Ver. 155. Φίλε] Vide infra ad έ, 61.

Ver. 161.——ἀπέτισαν,] Ita edidit *Barnesius;* recte, ut mihi quidem videtur. *Vulg.* ἀπέτισσαν.

Ver. 163. Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα] Vide ζ', 447. Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα, *etc.*

Ver. 164. Ἔσσεται ἦμαρ, ὅταν]

Scilicet et tempus veniet, cum——
Georgic. I. 493.

——tempus erit, magno cum optaverit emptum
Intactum Pallanta,—— *Æn.* X. 503.

Ver. 166.——ὑψίζυγος,]

————ἐπὶ ζυγοῖς
Καθέζετ' ἀρχῆς.——*Eurip. Phœniss. ver.* 74.

Ver. 167. Αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν Αἰγίδα]

————ipsum
Credunt se vidisse Jovem, cum sæpe nigrantem
Ægida concuteret dextrâ.——
Æn. VIII. 352.

Ver. 171.——πολυδίψιον Ἄργος] Πολυπόθητον, *Athenæus, lib.* 10, *cap.* 9; et *Strab. lib.* 8; ubi et πολυίψιον, et πολὺ δ' ἴψιον, a nonnullis scriptum memorat.

Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ᾽ ὀστέα πύσει ἄρουρα
Κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
Καί κέ τις ὧδ᾽ ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων,
Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Αἴθ᾽ οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει᾽ Ἀγαμέμνων,
Ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ᾽ Ἀχαιῶν·
Καὶ δὴ ἔβη οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
Ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ᾽ ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ᾽ ὑπένερθεν
Ζῶμά τε, καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε·
Ἕλκος δ᾽ ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ᾽ ἐπιθήσει
Φάρμαχ᾽, ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
Ταλθύβι᾽, ὄττιτάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
Φῶτ᾽, Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
Ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
Βῆ δ᾽ ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ᾽ ἐνόησεν
Ἑσταότ᾽· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων

Ver. 174.——*πύσει*] Nonnulli, minus recte, πύσσει.

Ver. 178.——*τελέσει᾽*] Ita edidit *Barnesius;* recte, ut mihi quidem videtur. Scholiastes itidem, τελέσειε: *vulg.* τελέσει.

Ver. 181. *Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ,*] Tam sine *Helenâ* et spoliis, quam sine *Menelao.*

Ver. 182. *Ὣς ποτέ τις ἐρέει·*] Quâ ratione τὶς hîc producatur; item ultima in *ἱστάμενος*, *ver.* 203; et in *πάλιν*, *ver.* 214; vide supra ad ά, 51.

Ibid.——*τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.*] Hoc ita accipit Scholiastes, ut vertendum sit, non, *tum mihi dehiscat lata terra;* sed, *tum mihi dehiscat latùm terra.*

Sed mihi vel tellus optem priùs ima dehiscat.
Æn. IV. 24

Ver. 185.——*πάγη*] Ex hoc aoristo fit *πάγος*, *collis;* unde *Areopăgus*, penultimâ brevi. Vox Latina, *pāgus*, ab aliâ est origine,

Ver. 186.——*παναίολος,*] *Mobilis*, Porphyrio. Vide supra ad β΄, 816.

Ver. 192.——*θεῖον κήρυκα,*] Vide supra ad ά, 334.

Ver. 194. Φῶτ᾽, Ἀσκληπιοῦ υἱὸν] Vox, *φῶτα*, non hîc *παρέλκει*; quod est ridicu-

Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσ', Ἀσκληπιάδη· καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὄφρα ἴδης Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέος υἱὸν,
Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,
Κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς·
Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος εἷλκεν ὀϊστόν·
Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι·
Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένερθε
Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστὸς,
Αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς
Πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
Ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

lum, et Poëtâ omnino indignum: sed aut *virum inclytum* denotat, aut (quod ait *Pausanias, lib. 2, cap.* 26.) " φῶτ', Ἀσκληπιοῦ " υἱὸν," ὡς ἂν εἰ λέγοι, " θεοῦ παῖδ' ἄν- " θρωπον."

Ver. 202.——οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ] Cum hoc nomen alibi scriptum sit Τρίκκη, et verbo ἕπον utatur Homerus, λ', 483, Τρῶες ἕπον πολλοί; edidit hoc in loco *Barnesius*, et omnino legendum contendit, οἵ οἱ ἕπον Τρίκκης ἐξ. Sed erudite respondet Auctor Anonymus, in his rebus apprime sagax, interque paucos (ut opinor) facile dignoscendus, (in *Actis Eruditor. Lipsiens. ad Februar.* 1712:) " Pessime posuit *Barnesius* ἕπον, " ut, *secuti sunt*, significet, pro ἕποντο. " Semper Græcis, ἕπεσθαι *sequi*, non ἕ- " πειν. Fallitur etiam vehementer, dum " hanc suam scriptionem defendit ex *Iliad.* " λ', 483, Τρώες ἕπον πολλοί. Nam ibi ἕπον " divulsum est ab ἀμφὶ; ut sit ἀμφεῖπον, " (ut recte *Eustathius*,) id est περιεῖπον, ut " minora Scholia exponunt. Ἀμφέπειν au- " tem, et περιέπειν, longe aliud significant " quam ἕπεσθαι. Respondent illis Latina " verba, *excipere, tractare*, et *habere*.—— " Nec est ut putet, in præsenti etiam loco, " ἕπον referri debere ad ἀμφὶ, quod hîc iti- " dem est in versu antecedente; nam hîc ad " ἀμφὶ adsciscendum ἀπὸ κοινοῦ est εἱστή- " κεσαν; ut sit,——τὸν δ' ἐνόησεν Ἑσταότ'· " ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες (εἱστήκεισαν) " ἀσπιστάων Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ. " Potest etiam tantum subaudiri ἦσαν." *Hæc ille.* Plane, si Τρίκη scribi nequivisset, facillime potuisset dicere Poëta,

Λαῶν οἵ οἱ ἕποντ' ἐκ Τρίκκης ἱπποβότοιο.

Ver. 210, 212. Ἀλλ' ὅτε δή——, Αὐτίκα δ' ἐκ] De isto δὲ, (et similiter τόφρα δ', *ver.* 221.) vide supra ad ά, 57.

Ver. 211.——περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι,]

Stant lecti circum juvenes; ipse æger—.
Æn. X. 837.

Ver. 215.——παναίολον,] Vide supra ad β', 816.

Ver. 218. ———— ἤπια φάρμακα εἰδὼς Πάσσε,]

Scire potestates herbarum, usumque medendi.
Æn. XII. 396.

Ver. 220.——βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,] Vide supra ad β', 408.

Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
Οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·
Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
Ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο.
Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὁππότε κέν μιν
Γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διακοιρανέοντα·
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·
Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
Οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός·
Ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται·
Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
Ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.
Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
Ἀργεῖοι, ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὔ νυ σέβεσθε;
Τίφθ' οὕτως ἕστητε τεθηπότες, ἠΰτε νεβροί;
Αἵ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον, πολέος πεδίοιο θέουσαι,
Ἑστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
Ὣς ὑμεῖς ἕστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

Ver. 223. Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις]
Tum vero Teucri incumbunt,——
Migrantes cernas,— *Æn.* IV. 397, 401.

Ver. 226.—ἔασε] Vide supra ad *ver.* 42.

Ver. 229.——παρισχέμεν,] *Al.* περισχέμεν, *et* παρασχέμεν.

Ver. 231.————ἐπεπωλεῖτο] Hinc inscriptus hic liber, Ἐπιπώλησις; ut recte notavit *Barnesius.*

Ver. 233.————παριστάμενος ἐπέεσσιν·] Quâ ratione παριστάμενος hîc ultimam producat; item χολωτοῖσιν, *ver.* 241; et δὲ, *ver.* 274; vide supra ad ά, 51.

Ver. 235.————ἐπὶ ψεύδεσσι] Ambiguum est, scripseritne *Homerus*, ἐπὶ ψεύδεσσι, ut dicat, interprete *Eustathio*, ὅτι οὐ ψεύσεται τὴν βοήθειαν· an, ἐπὶ ψευδέσσι, ut dicat, ὅτι οὐκ ἔσται βοηθὸς τοῖς ψεύσταις Τρωσίν.

Ver. 242.——ἰόμωροι,] Vulgo explicant, οἱ περι ἰοὺς μεμορημένοι: sicuti ἐγχεσίμωροι, et similia: quod si verum est; nec ab aliâ, jam forte ignotâ, deducta sunt hæc origine; videbitur istud μωροι, contractum ex prioribus syllabis τοῦ, μέμορα vel μεμόρημαι; simili fere ratione ac, apud Latinos, *lēgi*, *sēdi*, et similia, ex inusitatis *lĕlĕgi*, *sĕsĕdi*, etc.

Ibid.——οὔ νυ σέβεσθε;] Verbum σέβεσθαι proprie *Hominum* est; *Rerum*, non nisi καταχρηστικῶς; unde in transcursu emendandus, apud *Euripidem*, *Electræ* versus 1273;

Σεμνον βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον·

ubi, primo, vox εὐσεβὲς, cum χρηστήριον conjuncta, nihili est. Deinde istud σεμνὸν εὐσεβὲς, quam hiulcum et inconcinnum! Legendum,

Σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβέσι χρηστήριον·

videturque, ex rhythmo, ita pronuntiatum fuisse, ac si scriptum esset εὔσεβεσι: quod et in similibus locum habet.

Ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
Εἰρύατ' εὔπρυμνοι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ὄφρα ἴδητ' αἴκ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;
Ὣς ῥ' ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συῒ εἴκελος ἀλκὴν,
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
Τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
Ἰδομενεῦ, πέρι μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
Ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
Ἕστηχ', ὥσπερ ἐμοὶ, πιέειν, ὅτε θυμός ἀνώγοι.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεο εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
Ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
Ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευαν
Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.
Ὣς ἔφατ'· Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο, γηθόσυνος κῆρ,
Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
Τὼ δὲ κορυσσέσθην· ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.

Ver. 249.——Κρονίων;] De prosodiâ vocis Κρονίων, Κρονῖονος, Κρονΐωνος, vide supra ad ά, 397 et 265.

Ver. 253.——εἴκελος ἀλκὴν,] Ita *Barnesius* ex MS. *Al.* ἴκελος.

Ver. 257.—πέρι μέν σε τίω] Inèpte admodum hìc annotat *Barnesius*, "*vel hinc patet, priorem* τοῦ τίω *communem.*" Nam in τίσω, τίσασθαι, et similibus, ubi duæ vocales non concurrunt, prior *Homero* nunquam corripitur.

Ver. 259.——αἴθοπα οἶνον] Vide supra ad ά, 462.

Ver. 262.————σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ] Οἱ κρατῆρες αὐτοῖς, ὥσπερ ἔχει καὶ τοὔνομα, κεκραμένοι παρεστήκεσαν· ἐξ ὧν οἱ κοῦροι διακονούμενοι, τοῖς μὲν ἐντιμοτάτοις ἀεὶ πλήρες παρεῖχον τὸ ποτήριον· τοῖς δ' ἄλλοις ἐξ ἴσου διένεμον· Ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενέα φησι, "Σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ." *Athenæus*, *lib.* 5, *cap.* 4. Vide supra ad *ver.* 4.

Ver. 272.——παρῴχετο, γηθόσυνος κῆρ.] ——gaudens incedit. *Æn.* I. 664.

Ver. 274.——ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.] Insequitur nimbus peditum—— *Æn.* VIII. 793.

Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ,
Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,
Τῷ δέ τ᾽, ἄνευθεν ἐόντι, μελάντερον, ἠΰτε πίσσα,
Φαίνετ᾽ ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
Ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα·
Τοῖαι ἅμ᾽ Αἰάντεσσιν ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
Κυάνεαι, σάκεσίν τε καί ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἴαντ᾽, Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
Σφῶϊ μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ᾽, ὀτρυνέμεν οὔτι κελεύω·
Αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεσθαι.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
Τῷ κε τάχ᾽ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Χερσὶν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τέ.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ᾽ ἄλλους·
Ἔνθ᾽ ὅγε Νέστορ᾽ ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
Οὓς ἑτάρους στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
Ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
Αἵμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν·
Ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,

Ver. 275. Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ σκοπιῆς]
—campoque atrum rapit agmen aperto.
Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
It mare per medium; miseris heu præscia longe
Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus stragemque satis, ruet omnia late:
Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti:
Talis in adversos ductor Rhæteïus hostes
Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant.——— *Æn.* XII. 450.

Ibid.———εἶδεν] Notat *Henr. Stephanus*, *Porphyrium* legisse, εἴδη.

Ver. 277.——ἄνευθεν] Notat idem *Henr. Stephanus*, *Porphyrium* hîc legisse, ἄνωθεν.

Ibid.———ἐόντι,] *Al.* ἰόντι. Sed male; propter id quod sequenti versu legitur, φαίνετ᾽ ἰόν.

Ver. 280.———Αἰάντεσσιν ἀρηϊθόων] *Al.* Αἰάντεσσι διοτρεφέων.

Ver. 282. Κυάνεαι——πεφρικυῖαι.] Ὃ ἐκ τῶν κατὰ φύσιν ὀνομάτων οὐκ ἂν ἐποίησε, τοῦτο διὰ τῶν μεταφορικῶν σημαινομένων ἐνήργησε· τό, τε γὰρ Μέλαν,———τό, τε τῆς Φρίκης ὄνομα, διὰ τὸ φοβερὸν, τὴν ἐν τῷ πολέμῳ διαδείκνυσιν ἀγωνίαν. *Aristid. Quintil. de Musicâ, lib.* II, *p.* 82. Cæterum de prosodiâ vocis πεφρικὼς, et similium, vide supra ad β′, 314.

Ver. 290.———ἠμύσειε] *Al.* ἠμύσσειε· minus recte, uti notavit *Burnesius*.

Ver. 295.——Πελάγοντα,] *Al.* Πελάγοντά τ᾽. Nec male.

Ver. 297. Ἱππῆας μὲν πρῶτα]
Messapus *primas* acies, *postrema* coërcent
Tyrrheidæ juvenes, *medio* dux agmine Turnus. *Æn.* IX. 27.

Pulchrior *Homerica* dispositio; ad quam facete alludens *Quintilianus*, "Quæsitum, *inquit*, potentissima argumenta primone ponenda sint loco,———an summo,——an

Πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
Ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
Σφοὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
Μηδέ τις, ἱπποσύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼς,
Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
Μηδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
Ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.

" partita primo summoque, ut *Homericâ* dis-" positione in medio sint infirma." *Lib.* V, *cap.* 12.

Ver. 303. Μηδέ τις] De hujusmodi Transitione, (cujus et aliud occurrit exemplum, *Iliad.* ό, 348.) ita *Dion. Halicarn.* Ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν.—— τῷ δὲ μιμητικῷ κινεῖ καὶ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. Περὶ τῆς Ὁμήρου Ποιήσ. § 7. Et *Longinus:* Ἔτι γε μὴν ἔσθ' ὅτι περὶ προσώπου διηγούμενος,———ἐξαίφνης παρενεχθεὶς, εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἀντιμεθίσταται· καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον εἶδος, ἐμβολή τις πάθους.——Ἐψύχετο γὰρ, εἰ παρενετίθει, " Ἔλεγε δὲ τοῖά τινα."—— Νυνὶ δὲ ἔφθακεν ἄφνω τὸν μεταβαίνοντα, ἡ τοῦ λογου μετάβασις. Διὸ καὶ ἡ πρόσχρησις τοῦ σχήματος τότε, ἡνίκα ὀξὺς ὁ καιρὸς ὢν, διαμέλλειν [*Al.* διαμένειν] τῷ γράφοντι μὴ διδῷ, ἀλλ' εὐθὺς ἐπαναγκαζῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα, §. 27. " Hæc schemata " ——et convertunt in se auditorem, nec " languere patiuntur, subinde aliquâ nota-" bili figurâ excitatum." *Quintil. lib.* 9, *cap.* 3. Imitatus est hoc schema *Virgilius, Æn.* IX. 634:

———et cava tempora ferro

Trajicit: I, verbis virtutem illude superbis: ubi (ut recte notavit *Tollius*) si, quod reticetur, " *et subjicit,*" adjeceris, totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis retinebitur infringeturque, omnisque decor sententiæ corrumpetur.

Ver. 307. Ἔγχει ὀρεξάσθω·] Sententia hæc (notante *Eustathio*) quadruplici modo diversa accipi potest:

1*mo.* Ut jubeat *Nestor,* siquis currum hostilem bello ceperit, ne tempus in eo terat, ut quod ceperit spolium abducat, sed hostes pergat oppugnare. *Vel*

2*do.* Siquis, de curru suo forte excussus, commilitonum alicujus currum conscenderit, equos ibi alienos sibique minus cognitos regere ne velit, sed hastâ pugnet. *Vel*

3*tio.* Ut jubeat, siquis, de curru suo forte excussus, commilitonum alicujus currum conscendere velit, commilitonem istum hastâ eum porrectâ excipere, et ad conscendendum adjuvare. *Vel* denique,

4*to.* Ut jubeat e contrario, siquis, de curru suo forte excussus, commilitonum alicujus currum conscendere velit, commilitonem istum hastâ eum porrectâ *depellere* ne conscendat, neve ipse ideo ad pugnandum impediatur.

Atque hanc quidem ambiguitatem, tanquam exquisitam, laudi dat *Homero Eustathius,* eumque secuta Domina *Dacier.* Ego cum *Popio* potius sentio, ambiguitatem istam omnem non Poëtæ, sed nobis jam Græce minus scientibus omnino tribuendam. Etenim *Homericæ* eloquentiæ et perpetua et singularis virtus est *perspicuitas* in carminibus ornatissimis tanta, quantam ne in soluto quidem scribendi genere unquam assecutus est quisquam.

Primam igitur horum duorum versuum explicandi rationem, quominus probem, facit, tum quod e curru non ὀρεκτῇσι μελίῃσι, quod erat utique συστάδην congredientium, sed telis *missilibus* κοντοβολοῦντες pugnare soliti essent; tum quod ratio ista, *ne tempus in eo terat, ut quod ceperit spolium abducat,* omnino tam perspicuo scriptori non erat reticenda.

Secunda explicandi ratio (quam secuti sunt plerique) et eandem ob causam mihi minus placet, quod ὀρεκτῇσι μελίῃσιν e curru non pugnarent; itemque quod ratio ista, *equos ibi alienos sibique minus cognitos regere ne velit,* reticeri omnino non debuisset; et præterea, quod istud [ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως,] ad hanc sententiam parum apte congruat.

Tertiam quominus amplectar, facit, tum quod istud [ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως,] ad eam sententiam adhuc minus congruat, tum quod ἔγχει ὀρέξασθαι, non *Amici* est, sed *Hostis:*

Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ'——Ἔγχεϊ χαλκείῳ. *Iliad.* έ, 851.

Ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε᾽ ἐπόρθουν,
Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
Ὣς ὁ γέρων ὤτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς·
Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ γέρον, εἴθ᾽, ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Ὥς τοι γούναθ᾽ ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
Ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοΐϊον· ὡς ὄφελέν τις
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρείδη, μάλα μέν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
Ὣς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν·
Ἀλλ᾽ οὔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
Εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω
Βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
Αἰχμὰς δ᾽ αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο
Ὁπλότεροι γεγάασι, πεποίθασίν τε βίηφιν.
Ὣς ἔφατ᾽· Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο, γηθόσυνος κῆρ.
Εὗρ᾽ υἱὸν Πετεῶο, Μενεσθῆα πλήξιππον,
Ἑσταότ᾽· ἀμφὶ δ᾽ Ἀθηναῖοι μήστωρες ἀϋτῆς·
Αὐτὰρ ὁ πλησίον εἱστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πὰρ δὲ, Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ

——μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι.
Iliad. β′, 543.

Citat hunc locum *Eustathius*, *p.* 362, *lin.* 27; ὀρεκτὰς ἔφη ἐν τῇ βιωτίᾳ (legendum βοιωτίᾳ, hoc est, *Catalogo*) μελίας. Similiter, *Iliad.* π′, 314;

Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος——. *Et*,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὔτασαι,————
Ibid. 223. *Et*,
Ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν.
ψ′, 805.

Quare, si cum amico res fuisset, dixisset utique, non ἔγχει, sed χειρὶ ὀρεξάσθω, vel χειρὸς ὀρεξάσθω.

In eam itaque partem propendeo, ut *Quarta* demum vera explicandi sit ratio: Ἔγχει ὀρεξάσθω, *hastâ porrectâ repellat.* Hoc nimirum et *proprie* est, ἔγχει ὀρεξάσθαι; et, ad disciplinam militarem, optime cum hoc congruit id quod sequitur, ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως. *Satius est ut pereat, qui de curru suo excussus fuerit, quàm ut commilitones in pugnando interturbet.* Judicet lector eruditus.

Ver. 310.———πολέμων εὖ εἰδώς·] *Sciens pugnæ.* Horat. Carm. I. 15, ver. 24.

Ver. 315.——ὁμοΐϊον·] Ἰστέον, ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ ὁμοΐϊον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει· οἷον,——γῆρας ὁμοΐϊον,———θάνατον ὁμοΐϊον, *etc.* Schol.

Ver. 317.——ἱππότα Νέστωρ·] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 319.——ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν·] Vide supra ad ά, 249, 260, et β′, 372.

Ver. 324.——αἰχμάσσουσι] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 327. Εὗρ᾽ υἱὸν] Festinantem depingit hoc asyndeton. Vide supra ad ά, 105 et 539.

Ver. 329.——εἱστήκει] Si ἕστηκεν dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide infra ad *ver.* 434.

Ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀϋτῆς,
Ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
Ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος, ἐπελθὼν,
Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
Σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
Πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
Ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί·
Ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
Νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
Ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς δὴ φῂς πολέμοιο μεθιέμεν; Ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἔφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα,
Ὄψεαι, ἢν ἐθέλησθα, καὶ αἴκεν τοὶ τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Ver. 331, 334. Ἔστασαν·] Vide infra ad μ', 55.

Ver. 338. Ὦ υἱὲ Πετεῶο,] Vide supra ad δ', 51. Edidit *Barnesius*, Ὦ υἱὸς Πετεῶο; sed mutato nihil opus.

Ver. 340. Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε,]
Quis metus, o————————
——quæ tanta animis ignavia venit?
Æn. XI. 732.

Ver. 341.———ἐόντας] *Eustathius* ἐοῦσι æque scribi potuisse existimat; male, ut mihi quidem videtur. Non enim æque recte refertur ad præcedentem Σφῶϊν, ac ad sequentem Ἑστάμεν; quippe aliud est, *Vos inter primos quum essetis, stare decuit;* Aliud, *Vos inter primos existere atque stare decuit.*

Ver. 351. Πῶς δὴ φῂς πολέμοιο μεθιέμεν; Ὁππότ'———ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα, Ὄψεαι,] *Interrogationis* notam, quæ olim voci ἄρηα subjuncta erat, apposuit *Barnesius* voci μεθιέμεν; recte, ut opinor. Istud enim, Ὁππότ' Ἀχαιοὶ ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα, et bene conjunctum est cum Ὄψεαι——; optimeque cum eo congruit, quod erat ante dictum, *ver.* 333.——— οἱ δὲ μένοντες Ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος, ἐπελθὼν, Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.

Ver. 357.—ὅγε] Vide supra ad γ', 409.

Οὔτε σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.
Οἶδα γὰρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγώ περ.
Ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
Εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα,
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι·
Πὰρ δέ οἱ ἑστήκει Σθένελος, Καπανήϊος υἱός.
Καὶ μὲν τὸν νείκεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὤμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
Τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
Οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωκαζέμεν ἦεν,
Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
Ὡς φάσαν, οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι·
Ἤτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
Ξεῖνος, ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
Καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
Οἱ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπῄνεον, ὡς ἐκέλευον·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,

Ver. 359. **Οὔτε σε νεικείω**] Festinantem, et vehementer commotum, pulcherrime exhibet et superior temeraria objurgatio, suique hæc instituta statim deinceps defensio.

Ver. 360. **Οἶδα γὰρ, ὥς**] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 365. ——— Διομήδεα,] Pronuntiabatur *Διομήδη*.

Ver. 367.——ἑστήκει] Si ἕστηκεν dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide infra ad *ver.* 424.

Ver. 368. **Καὶ μὲν τὸν**] Edidit *Barnesius*, **Καὶ τὸν μέν·** quia nimirum supra scriptum est, *ver.* 283, **Καὶ τοὺς μὲν·** et *ver.* 311, **Καὶ τὸν μέν·** et *ver.* 366, **Τοὺς δέ.** Verum hujus loci alia est ratio. Nam illic, **Καὶ τοὺς μέν γήθησεν ἰδὼν**, et, **Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν**, sunt inter se opposita. At hoc in loco, **Καὶ μὲν τὸν νείκεσσεν**, illud est quod dicimus, *et quidem Hunc itidem*, sicuti supra *Ulyssem*, objurgavit; quare, etsi utravis lectio ferri possit, vulgarem tamen retineo.

Ver. 371.——πολέμοιο γεφύρας;] Scholiasti, *τὰς διεξόδους τοῦ πολέμου*; Spondano, *ordinum intervalla;* Virgilio, *belli oras*, Æn. IX. 528. Vide infra ad θ́, 378.

Ver. 376.——ἄτερ πολέμου] Schol. *χωρὶς πολεμικῆς παρατάξεως*; *non stipatus; Μοῦνος ἐὼν, ver.* 388.

Ibid. **Ἤτοι μὲν γὰρ**] Longior videri possit hæc oratio, quàm festinantis, et vehementer commoti, ordinesque singulos obeuntis, esse oporteret. Sed observandum, in hâc **Ἐπιπωλήσει**, *ultimum* esse omnium, ad quos *Agamemnon* pervenerit, *Diomedem*.

Ver. 379.—μάλα λίσσοντο] Vide ad ά, 51.

Ver. 380.——ἐκέλευον.] Tydeus et Polynices. *Al.* ἐκέλευεν· *scil.* Tydeus.

Ver. 382.———ᾤχοντο, ἰδὲ] Legit Scholiastes, ᾤχοντ' ἠδὲ.

Ἀσωπόνδ' ἵκοντο βαθύσχοινον, λεχεποίην·
Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί·
Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κιχήσατο Καδμείωνας,
Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
Ἔνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἐὼν, ἱππηλάτα Τυδεὺς
Τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
Ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίῤῥοθος ἦεν Ἀθήνη.
Οἱ δὲ χολωσάμενοι Κάδμειοι, κέντορες ἵππων,
Ἂψ οἱ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν ἄγοντες,
Κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
Υἱός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Λυκοφόντης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
Πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκονδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
Γείνατο, εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,

Ver. 383. Ἀσωπόνδ' ἵκοντο] Quod in MS. repperit *Barnesius*, Ἀσωπόν θ' ἵκοντο, non minus recte cohæret. Tum enim sententia erit hæc; ἐπεὶ ὤχοντο,——Ἀσωπόν θ' ἵκοντο,——ἔνθ' αὖτ', etc.

Ver. 384.——ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν] Τυδῆ ἀγγελίην ἐπέστειλαν, *Tydea legatum* (Thebas) *miserunt*. Vel, ἀγγελίη hìc tam intelligi potest *legatio* quàm ἀγγελίης, *legatus*; ut adeo legendum sit; ἀγγελίην ἔπι Τυδῆ στεῖλαν; quod eodem redit.

Ver. 385.——πολέας τε κιχήσατο Καδμείωνας] Infra ad έ, 803;

——ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετα Καδμείωνας.

Ver. 386. Δαινυμένους] Vide supra ad γ', 260.

Ibid.——βιῆς Ἐτεοκληείης.] Vide supra ad β', 658.

Ver. 387.——ἱππηλάτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 392. Ἂψ οἱ ἀνερχομένῳ] Ita restituit *Barnesius;* optime, ut mihi quidem videtur. *Vulg.* Ἂψ ἀνερχομένῳ; quod nullâ sane ratione, nullâ licentiâ Poëticâ, excusari potest.

Ver. 394.——ἀθανάτοισιν] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 400.——χέρεια] *Al.* χέρηα, et χερῆα.

Ver. 401.——οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,——Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο] Ἃς (πράξεις) ὁ Ποιητὴς ἑκατέρῳ (προσώπῳ) προσηκόντως ἀποδίδωσιν· (vide supra ad β', 288:) Οἷον,——τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ ἐπιπωλήσει τὸν Διομήδην λοιδορήσαντος, ὁ μὲν οὐθὲν ἀντεῖπεν, "Αἰδεσθεὶς βασιλῆος.——" ὁ δὲ Σθένελος, οὗ μηδεὶς λόγος, "Ἀτρείδη "(φησὶ) μὴ ψεύδε',——Ἡμεῖς τοι πατέρων "μεγ' ἀμείνονες."——Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος κατανοεῖν ἐνταῦθα. Τὸ μὲν γὰρ Σθένελον ἀπροσαύδητον παρῆλθε· τοῦ δε Ὀδυσσέως οὐκ ἠμέλησεν δηχθέντος, ἀλλ' ἠμείψατο, (*ver.* 357)——"Ὡς γνῶ χωομένοιο· "παλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον."——Ἄριστα δὲ ὁ Διομήδης, ἐν μὲν τῇ μάχῃ σιωπᾷ, κακῶς ἀκούων ὑπὸ τοῦ βασιλέως· μετὰ δὲ τὴν μάχην, παῤῥησίᾳ χρῆται πρὸς αὐτὸν· (*Iliad.* ί, 34.) "Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖ-"σιν." *Plutarch. de audiend. Poëtis.* Πολλὰ δὲ τῶν εἰσαγομένων ὑπ' αὐτοῦ προσώπων λέγοντα ποιῶν,——ἑκάστῳ τὸ πρέπον εἶδος τῶν λόγων ἀποδίδωσιν.——Ὁ μὲν Διομήδης, ἅτε τὸ ἐκ τῆς νεότητος θράσος καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀριστείας παῤῥησίαν ἔχων, πρὸ τοῦ ἐπιδείξασθαι τὴν ἀνδραγαθίαν, σιωπῆς ἀξιώσας τὸ παρὰ τοῦ βασιλέως ὄνειδος, τότε [postea nimirum, quàm præclare se gessisset, *Iliad.* ί, 32.] ἐπι-

Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἄρειον,
Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
Τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δηώσωσιν, ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν·
Τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηωθέντων.
Ἀλλ' ἄγε δή, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
Ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης

πλήσσει τῷ Ἀγαμέμνονι. *Dion. Halic.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 20.

Ver. 405. Ἡμεῖς τοι πατερων μέγ' ἀμείνονες] Οὐδὲ τοῦ Ὁμηρικοῦ Σθενέλου παντάπασιν αἰτιατέον, τὸ, "Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' "ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι" μεμνημένους τοῦ, "Ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, "Τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;" (*ver.* 370.) Οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀκούσας κακῶς, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ φίλου λοιδορηθέντος ἠμύνατο, τῇ περιαυτολογίᾳ παῤῥησίαν συγγνώμονα τῆς αἰτίας διδούσης. *Plutarch. de sui laude.*

Ver. 406. Ἡμεῖς καὶ Θήβης] Quod incœptum Patribus nostris, *Tydeo et Capaneo* (qui erant ex *Septem illis* ad *Thebas*,) infauste cecidit; id nos, eorum Ἐπίγονοι, feliciter peregimus.

Ver. 407.———λαὸν ἀγαγόνθ'] Ἀγαγόντε, *Ego et Diomedes.* Vide supra ad ά, 566, et β', 288. Cæterum quâ ratione vox, λαὸν, ultimam hîc producat, itemque ἔρις, *ver.* 440, vide supra ad ά, 51.

Ver. 409. Κεῖνοι δὲ———ὄλοντο.] Ambiguum hoc, dictumne sit de *Septem illis ad Thebas* in primâ expeditione, an de *Thebanis ipsis* in secundâ. *Eustathius;* ἢ μάλιστα λέγει, ὅτι οἱ Θηβαῖοι, *etc.* Ego in *priorem* sententiam potius propendeo; tum propter sequentem, Τῳ μή μοι πατέρας, tum ut et præcedenti, Πειθόμενοι τεράεσσι, aptiùs hoc ex adverso respondeat.

Ver. 412. Τέττα,] Προσφώνησίς ἐστι φιλεταιρικὴ——Τινὲς δὲ σχετλιαστικὸν νοοῦσι τὸ, Τέττα, [forte, Τέτλα,] ἀποκοπὲν ἐκ τοῦ, Τέτλαθι. *Eustath.*

Ver. 415.——ἕψεται,] *Al.* ἔσσεται.

Ver. 419.——σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·] Vide supra ad γ', 29.

Ver. 420. Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς]
——————————et arma
Horrendum sonuere.—— *Æn.* IX. 731.
Cæterum de voce, ἔβραχε, et similibus, vide supra ad *ver.* 125, et infra ad *ver.* 455.

Ver. 421.———ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.] Vox, ὑπὸ, non id sonat, quod ait Scholiastes, ὑφ' οὗ ἂν ἤχου; sed quod Latine dicas, *genua timore subtus intremiscere.* Nimirum refertur, ὑπὸ, non ad *sonum terrefacientem*, sed ad *hominem metu succussum.*

Ver. 422. Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης]

Ὄρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος,
Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
Κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην·
Ὣς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
Νωλεμέως πόλεμονδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, (οὐδέ κε φαίης
Τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν,)
Σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥστ' ὄϊες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
Μυρίαι ἑστήκασιν, ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,
Ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν·
Ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.

Fluctus ut, in medio cœpit cùm albescere ponto,
Longius ex altoque sinum trahit; utque, volutus
Ad terras, immane sonat per saxa, nec ipso
Monte minor procumbit; at ima exæstuat unda
Vorticibus, nigramque alte subjectat arenam. *Georgic.* III. 237.

Fluctus uti primo cœpit cùm albescere vento,
Paullatim sese tollit mare, et altiùs undas
Erigit, inde imo consurgit ad æthera fundo. *Æn.* VII. 528.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majestatem non æquat. "*Homerus*, cum marino "motu et *littoreos* fluctus *ab initio* describit; hoc iste prætervolat. Deinde; quod "ait ille, Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, "*Maro* ad hoc vertit, *Paullatim sese tollit* "*mare.* Ille fluctus incremento suo ait in "sublime curvatos littoribus illidi, et asperginem collectæ sordis exspuere; quod "nulla expressius *pictura* signaret. Vester "mare a fundo ad æthera usque perducit." *Lib.* V, *cap.* 13.

Ver. 423.——Ζεφύρου ὑποκινήσαντος,] Et *molem* fluctûs, et *motum* ab initio *tardiorem*, pingunt hi numeri.

Ver. 425. Χέρσῳ ῥηγνύμενον] De prosodiâ vocis, ῥηγνύμενον, istiusque ὄρνυται, *ver.* 423, vide supra ad γ', 260.

Ver. 426. Κυρτὸν.] Latine dicitur, *tumidus, curvatus, gibbus;* nam *convexus*, quod recentiores *concavo* opponunt, Romanis idem fere sonabat, quod *concavus;* nisi si forte, in Sphærâ, *convexa* dicta sit Hemisphærii *superioris* potius, quam *inferioris*, facies *interior;* ut cum *cœli convexa*, *nemorum convexa*, *cavam cœli convexitatem*, et similia, dicerent. Qui, ex linguarum recentiorum usu, *convexum concavo* opponat, Romanis scriptoribus miras tenebras offundunt.

Ver. 428.——κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος]

——æratasque acies in prœlia cogit
Quisque suas.—— *Æn.* IX. 463.

Ver. 431. Σιγῇ δειδιότες σημάντορας·] Οἱ μὲν Τρῶες ἐπίασι μετὰ κραυγῆς καὶ θράσους· οἱ δ' Ἀχαιοὶ, σιγῇ δειδιότες σημάντορας. Τὸ γὰρ, ἐν χερσὶ τῶν πολεμίων ὄντων, φοβεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας, ἀνδρείας ἅμα καὶ πειθαρχίας σημεῖον. *Plutarch. de audiend. Poëtis.* Καὶ τὴν ἀνδρείαν δέ μοι δοκοῦσιν, οὐκ ἀφοβίαν, ἀλλὰ φόβον ψόγου, καὶ δέος ἀδοξίας, οἱ παλαιοὶ νομίζειν. Οἱ γὰρ δειλότατοι πρὸς τοὺς νόμους, θαρραλεώτατοι πρὸς τοὺς πολεμίους εἰσί· καὶ τὸ παθεῖν ἥκιστα δεδίασιν οἱ μάλιστα φοβούμενοι τὸ κακῶς ἀκοῦσαι. Διὸ καὶ καλῶς Ὅμηρος,—— "Σιγῇ δειδιότες σημάντορας." *Id. in Agid.* et *Cleomene.* Vide quoque supra ad γ', *ver.* 2. et 8.

Ver. 433. Τρῶες δ',——Τρώων ἀλαλητὸς] De hujusmodi Syntaxi ἀνακολούθῳ, quæ directâ constructione et elegantior est nonnunquam, atque etiam simplicior, vide supra ad β', 353, 681, et ad γ', 211.

Ver. 434.——ἑστήκασιν] *Stant.* Vide supra ad ἀ, 37. Miro errore de hâc voce doctissimus *Grotius* (ad *Rom.* v. 2,) "*Est,*" inquit, "*præteritum pro præsente, more Hebræo:*" quasi vero Græcum, ἑστήκασι, non *semper* responderet Latino, *stant.*

Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
Ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἑτάρη τε,
Ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
Ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίϊον ἔμβαλε μέσσῳ,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν·
Οἱ δ', ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθαδ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δ' ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,

Ver. 439.——τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ——Ἀθήνη, Δεῖμός τ',] *Trojanos Mars, Græcos Minerva, utrosque Terror*, etc.

Ver. 442. Ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα] Ἀρξαμένη ἀπὸ λιτῆς αἰτίας,——πρὸς μέγα δή τι κακοῦ διογκοῦται. *Heraclid. Ponticus.*

Parva metu primo, mox sese attollit in auras,
Ingrediturque solo, et caput inter nubila condit. *Æn.* IV. 176.

Quod *Homerus* hîc de *Contentione* dixit, *Maronem* de *Famâ* postea *minus congrue* dixisse, contendit *Macrobius, lib.* V. *cap.* 13. Magnifica tamen, et elegantissima, *utriusque* descriptio. *Longinus*, §. 9. Καὶ τοῦτ' ἄν, *inquit*, εἴποι τις οὐ μᾶλλον τῆς Ἔριδος, ἢ Ὁμήρου μέτρον. Ridiculus plane hoc in loco *Scaliger*; qui in hac Comparatione non vidit, *Rem* utique in immensum succrescentem, non *Gigantis* molem atque Effigiem descriptam; *cœlumque* hîc, non utique de contentionis *sede*, (quanquam et hoc quoque Poëtæ licitum,) sed de *magnitudine* dictum. *Poëtic. lib.* V, *cap.* 3.

Ver. 446. Οἱ δ', ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα]

Jamque intra jactum teli progressus uterque
Substiterat; subito erumpunt clamore, frementesque
Exhortantur equos; fundunt simul undique tela
Crebra, nivis ritu, cœlumque obtexitur umbrâ. *Æn.* XI. 608.

Ver. 450. Ενθαδ' ἅμ' οἰμωγή τε]

Tum vero et gemitus morientum, et sanguine in alto
Armaque, corporaque, et permisti cæde virorum
Semianimes volvuntur equi.——— *Æn.* XI. 633.

Ver. 451.——ὀλλυμένων·] Vide supra ad γ, 260.

Ibid.——ῥέε δ' αἵματι γαῖα.]

———atro tepefacta cruore
Terra torique madent.——— *Æn.* IX. 333.

Ver. 452. Ὡς δ' ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ]

——aut rapidus montano flumine torrens
Sternit agros, sternit sata læta böumque labores,
Præcipitesque trahit sylvas; stupet inscius alto
Accipiens sonitum saxi de vertice pastor. *Æn.* II. 305.

Aut ubi decursu rapido de montibus altis
Dant sonitum spumosi amnes, et in æquora currunt,
Quisque suum populatus iter.——— *Æn.* XII. 523.

Ποταμῶν δέ γε σύῤῥυσιν εἰς χωρίον ἕν, καὶ πάταγον ὑδάτων ἀναμισγομένων ἐκμιμήσασθαι τῇ λέξει βουλόμενος, οὐκετι λείας συλλαβὰς, ἀλλ' ἰσχυρὰς καὶ ἀντιτύπους θήσει. "Ὡς δ' "ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες, "Ἐς μισγάγγειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ." *Dion. Halic.* περὶ Συνθέσεως, §. 16; ubi, in transitu, notandæ variæ lectiones parvi momenti.

Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
Κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
Τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
Ὣς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε φόβος τέ.
Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν,
Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,

Ver. 455. Τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον] Καὶ αὐτὸς ἐποίησε τινα ὀνόματα, οὐκ ὄντα πρότερον, πρὸς τὰ σημαινόμενα τυπώσας· οἷον, τὸν Δοῦπον, καὶ τὸν Ἄραβον, καὶ τὸν Βόμβον, καὶ τὸ Ῥόχθει, καὶ τὸ Ἀνέβρυχε, καὶ τὸ Σίζε, καὶ τὰ τοιαῦτα· ὧν οὐκ ἂν εὕροι τις εὐσημότερα. *Dion. Halic.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 6. Καὶ αὐτοί τε δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ,——πρὸς χρῆμα δρῶντες, οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα.——Μεγάλη τούτων ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος ἡ φύσις, ἡ ποιοῦσα μιμητικοὺς ἡμᾶς καὶ θετικοὺς τῶν ὀνομάτων, οἷς δηλοῦται τὰ πράγματα, κατά τινας εὐλόγους καὶ κινητικὰς [τῆς] διανοίας ὁμοιότητας, ὑφ' ὧν ἐδιδάχθημεν ταύρων τε μυκήματα λέγειν, καὶ χρεμετισμοὺς ἵππων, καὶ φρυαγμοὺς τράγων, etc. *Id.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Τὰ δὲ πεποιημένα ὀνόματα——ποιεῖ μάλιστα μεγαλοπρέπειαν, διὰ τὸ οἷον ψόφοις ἐοικέναι. *Demetr. Phaler.* §. 94, 95. Καναχάς τε, καὶ Βόμβους, καὶ Κτύπον, καὶ Δοῦπον, καὶ Ἄραβον, πρῶτος ἐξευρών. *Dio. Orat.* XII. Vide supra ad *ver.* 125.

Ver. 456.——γένετο ἰαχή τε] Productâ ultimâ syllabâ vocis γένετο, atque etiam hiatu isto interjecto, id efficit Poëta, (quod et *Barnesium* non fugit,) ut quasi auribus accipiatur clamor intentus, sonusque continuus et productior. Consilio id factum, ostendit similis alibi vocis ejusdem, ἰάχων, dispositio :

Σμερδαλέα ἰάχων. *Iliad.* έ, 302. π', 785. τ', 41, ύ, 285, 382, 443 ; *Odyss.* χ', 81.
Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα. *Iliad.* έ, 343 ; *Odyss.* κ', 323.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες. *Iliad.* ξ', 421.
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων. *Iliad.* ρ', 213.
——γένετο ἰαχή τε φόβος τε. *Iliad.* μ', 144. ό, 396.
——μεγάλα ἰάχοντα. *Odyss.* ί, 392.

Virgilius, paullo minus audacter :

——longumque vale, vale, inquit, Iola.
Eclog. III. 79.
——et fœmineo ululatu. *Æn.* IV. 677.

Ver. 457. Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος] Πῶς οὐκ Αἴας ἢ Διομήδης, ἀριστέυει πρῶτος ; Καὶ φασιν, ὅτι Πύλιοι πρῶτον συνέῤῥηξαν.——Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, ἀπ' ἐλάσσονος ἦρχθαι τὸν ποιητὴν, τὸ τῆς τύχης αἰνισσόμενον κράτος. *Schol.* Quidni *revera* hoc *acceptum memoriâ* tradat Poëta ?

Ver. 459. Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος] Non vacat hîc particula, ῥά ; sed idem fere hoc in loco sonat, ac vox Latina, *utique*. Vide supra ad ά, 56, et β', 158.

Ver. 460. Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε,]

——————ille securi
Adversi frontem mediam mentumque reductâ
Disjicit, et sparso late rigat arma cerebro.
Æn. XII. 306.

Ibid.——πέρησε] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 461.——τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν·

Immolat, ingentique umbrâ tegit.——
Æn. X. 451.
Olli dura quies oculos et ferreus urget
Somnus : in æternam clauduntur lumina noctem. *Æn.* XII. 309.

Ver. 465. Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων] Non supervacaneum est istud, ὑπό. Nempe e telorum desuper cadentium nimbo, mortuum *subtrahebat*.

Πλευρὰ, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
Ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
Ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς,
Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
Ἠΐθεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον· ὅν ποτε μήτηρ,
Ἴδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
Γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἕσπετο, μῆλα ἰδέσθαι·
Τοὔνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Πρῶτον γάρ νιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
Ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὣς,
Ἥ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει,
Λείη· ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
Τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ,
Ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν

Ver. 468. Πλευρὰ, τά—ἐξεφαάνθη, Οὔτησε]

———dum texit Imaöna Halesus,
Arcadio infelix telo dat pectus inermum.
Æn. X. 424.

Ver. 469. Οὔτησε] Ex οὐτάω; nam ex οὐτάζω fit οὔτασε, penultimâ correptâ.

Ver. 472. Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.]

———congressi in prœlia, totas
Implicuere inter se acies, legitque virum vir.
Æn. XI. 631.

Ver. 478. Θρέπτρα] *Al.* Θρέπτα.

Ver. 481.———ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου] Quâ ratione ἀντικρὺ hîc ultimam producat; item, αἴγειρος, *ver.* 482; et ὅς, *ver.* 500; vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 482.——χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὣς,] Vide supra ad *γ'*, 2, et *β'*, 764.

Ac veluti summis antiquam in montibus ornum
Cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant
Eruere agricolæ certatim; illa usque minatur,
Et tremefacta comam concusso vertice nutat;
Vulneribus donec paullatim evicta, supremum
Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam.
Æn. II. 626.

Quod de *Iliad. ν'*, *ver.* 389. (Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν,) observavit *Macrobius*; nempe "*nullo negotio Homericam arborem* "*abscidi*," cum Virgilius, "*magno cultu* "*difficultatem abscindendæ arboreæ molis ex-* "*presserit*;" (Macrob. *lib.* V, *cap.* 11;) et *hîc* quoque pariter locum habet, si utique locum omnino haberet. At revera (ut ex *Hobbesio* notavit *Popius*) inepte est omnis horum duorum locorum inter se instituta comparatio. Quippe *Homerus* et *Virgilius*, cum res longe inter se diversas describerent; hic urbem ingentem in ignes paullatim considentem, ille hominem uno ictu occisum atque humi extensum; suam uterque materiam suo colore ac specie ornavit, suam uterque pulcherrimâ aptissimâque similitudine explicavit.

Ver. 488.———Ἀνθεμίδην] Ab Ἀνθεμίων (ut ex *Eustathio* recte notavit *Barnesius*) fit Ἀνθεμιωνίδης; et inde contractum Ἀνθεμίδης; quemadmodum a Δευκαλίων Δευκαλιω-

Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί·
Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα·
Ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Στῆ δὲ μαλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφί ἑ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκειάων·
Τόν ῥ' Ὀδυσεὺς, ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·

νίδης, indeque contractum Δευκαλίδης, *Iliad.* μ', 117; itemque a Μολιόνη, Μολιονίων, indeque contractum Μολίων, *Iliad.* λ', 708.

Ver. 489.——— αἰολοθώρηξ] Porphyrio, *thoracem (corpus suum thorace indutum) agiliter motans.* Quæst Homeric. 3. Vide supra ad β', 816.

Ver. 490. Πριαμίδης] Vide supra ad ά, 398.

Ibid.———ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί· Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δὲ Λεῦκον,——βεβλήκει]

———stridentemque eminus hastam
Jecit; at illa volans clypeo est excussa, proculque
Egregium Anthorem latus inter et ilia figit.———
Sternitur infelix alieno vulnere——.
Æn. X. 776.

Ver. 492. Βεβλήκει] Æque recte dicitur βεβλήκει, ac ἔβαλε; sin βέβληκε dixisset, jam non constitisset temporum ratio; simile enim esset, ac siquis Anglice dicat has wounded, pro eo quod est, did wound. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 498. Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος.] Ita edidit *Barnesius;* recte, ut mihi quidem videtur; nam ἀκόντισε penultimam corripit, *ver.* 490 et 496; ut, ex analogiâ, omnino oportet. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 500.——παρ' ἵππων ὠκείαων·] Ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἵπποι ἐγεννῶντο ταχεῖς. Εἶπε δὲ, ὅτι ἐκεῖ ἐτρέφοντο καὶ οἱ ἵπποι τοῦ Πριάμου. *Schol.*

Ver. 501. Τόν ῥ' Ὀδυσεὺς,] Non vacat hic particula ῥά; id enim sonat, quod Latine dicitur, *Hunc utique Ulysses, etc.* Vide supra ad ά, 56, et ad β'; 158.

Ver. 502. Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ]

——it hasta Tago per tempus utrumque
Stridens, trajectoque hæsit tepefacta cerebro.
Æn. IX. 418.

——mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit.——— ——— *Ibid. ver.* 750.

Ibid.——πέρησεν,] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 503.——τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε·] Σολοικισμὸς, *inquit Scholiastes,* παρὰ τὰς πτώσεις· ἔδει γὰρ ἔιπειν, "τοῦ δὲ σκότος "ὄσσ' ἐκάλυψε:" ineptissime plane. Vide et supra ad *ver.* 461.

Ver. 504. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad *ver.* 455.

——collapsa ruunt immania membra;
Dat tellus gemitum, et clypeum super intonat ingens.
Æn. IX. 708.

Corruit in vulnus; sonitum super arma dedere.
Æn. X. 488.

Ver. 505. Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι,]
Diffugiunt versi trepidâ formidine Troës.
Æn. IX. 756.

Ver. 506. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·] Ita *Barnesius;* optime, ut mihi

Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων,
Περγάμου ἐκκατιδών· Τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·
Ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς, οὐδὲ σίδηρος,
Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο,
Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
Ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
Ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
Κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει·
Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
Ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας,
Θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
Πείρως· οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος

quidem videtur. Vide supra ad *ver.* 456. *Vulgati*, corrupte, Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἐρρύσαντο δὲ νεκρούς.

Ver. 508. Περγάμου ἐκκατιδών· Τρώεσσι δὲ κέκλετ'] *Priami* civiumque vox et sententia intelligitur, ad exercitum ex urbe delata, vel a Ducibus ex ipsâ re desumpta et excogitata.

Ver. 510.——ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς,—— Χαλκὸν——ταμεσίχροα]

Et *nos* tela, pater, ferrumque haud debile dextrâ
Spargimus, et *nostro* sequitur de vulnere sanguis. *Æn.* XII. 50.

Ver. 512. Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς,] Miro artificio, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, *ubique* spectatur et interseritur *Achilles*.

Ver. 516.——ὅθι μεθιέντας] Quâ ratione vox ὅθι hîc ultimam producat; itemque μέγα et ἴαχον, *ver.* 506; vide supra ad ά, 51.

Ver. 520.——εἰληλούθει.] Si εἰλήλουθεν dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 525.——οὖτα δὲ δουρὶ] Recte observârunt Grammatici, vocabulum οὖτα nullo modo ex οὐτάω deduci posse, (inde enim fit οὔτα, penultimâ necessario productâ,) sed ex οὐταζω, οὔτᾰσω, οὖτᾰ; unde et οὔτημι, οὔτᾰμαι, οὐτᾰμενος, etc. Porro, de hujus vocis significatione; "Οἱ νεώτεροι οὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τοῦ οὐτάσαι" καὶ "βαλεῖν." Ὅμηρος δὲ "οὐτάσαι" μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τοῦ συνεγγὺς τρῶσαι, "βαλεῖν" δὲ τὸ πόῤῥωθεν. *Schol. ad Eurip. Hipp.* 684.

Ver. 526. Χύντο χαμαὶ χολάδες·] Rem *turpem* consultâ verborum κακοφωνίᾳ depingit: ita *Virgilius*, belli civilis horrorem;

Neu patriæ validas in viscera vertite vires. *Æn.* VI. 833.

Ibid.————τὸν δὲ σκότος] Vide supra ad *ver.* 461, et 503.

Ver. 527.————ἐπεσσύμενον] Scholiastes legit, ἀπεσσύμενον, ἀπερχόμενον.

Ver. 528.—πάγη] Vide supra ad *ver.* 185.

Ἐσπάσατο στέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξὺ·
Τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν.
Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι,
Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὣς τώ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
Ἤ τοι ὁ μὲν Θρῃκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
Ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Ver. 539.——*οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,*] Τοιοῦτος δ' ἂν εἴη θατὴς, ὁ τοῦ Ποιητοῦ ἀκροατής. *Eustath.*

Ver. 540.————ἄβλητος καὶ ἀνούτατος] Recte Scholiastes; Ὁ μήτε ἀπὸ διαστήματος τρωθεὶς δόρατι ἢ ὀϊστῷ, μήτε δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς ξίφει. *Nequi eminus neque cominus vulneratus.* Vide supra ad *ver.* 525.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ε΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ε. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Διομήδης, Ἀθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀριστεύει, καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων. Τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ Ἄρεα κατὰ τοῦ κενεῶνος. Αἰνείαν δὲ, πληγέντα ὑπ' αὐτοῦ λίθῳ, Ἀπόλλων διασώζει. Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνος ἀναιρεῖται. Τῷ δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει. Ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν Θεῶν ἰατρός.

ἈΛΛΗ.

Ἀπαγαγὼν τὸν τοῦ Πηλέως ὁ Ποιητὴς, πρόμαχον ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προστῆσαι θελήσας, καὶ παράδοξον ἀριστείαν ἑρμηνεῦσαι, τὸν Τυδέως ἵστησι· καὶ διότι οὐχ οἷός τε ἦν ἐπίσης ἐκείνῳ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθεῖσθαι, καὶ ἐξαιρέτῳ τιμῇ τετιμῆσθαι. Ὁρᾶσθαι γοῦν ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φοβερὸν πῦρ καιόμενον, ὡς τοὺς Τρῶας καταπλαγέντας ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν θεῶν βοηθείᾳ καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Ἀχιλλέως νομίζοντας. Λέγει οὖν, "Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, "ὄρχαμον ἀνδρῶν, Ὅνπερ φασὶ θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην Μαίνεται, "οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν." Τοῦτον τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθούμενος, πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ, καὶ Πάνδαρον τὸν παρασπονδήσαντα. Τιτρώσκει δὲ καὶ Ἀφροδίτην συλλαμβανομένην τῷ παιδὶ Αἰνείᾳ· ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρεα. Τὴν μὲν οὖν Ἀφροδίτην ἡ μήτηρ Διώνη παραμυθεῖται· τὸν δὲ Ἄρεα ἰᾶται Παιήων, τοῦ Διὸς πρότερον αὐτῷ ἐπιπλήξαντος.

Ἐπιγραφαί.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἄλλως.

Εἶ, *βάλλει Κυθέρειαν, Ἀρηά τε, Τυδέος υἱός.*

ΕΝΘ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν

Ver. 2. Δῶκε μένος] Καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ενθουσιῶδες, ἀνυπόστατόν ἐστι καὶ ἀήττητον. Ὃ καὶ τοὺς θεοὺς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνθρώποις,——καθάπερ

Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα
Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·

ὅρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέντας. *Plutarch. de Virtute morali, sub finem.* Vide autem supra ad ά, 194; et β', 196; et δ', 92.

Ver. 4. Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός] *Al.* Δαῖε δ' οἱ. *Virgilius* hanc loquendi rationem sæpe est imitatus:

————galea alta chimæram
Sustinet, Ætnæos efflantem faucibus ignes.
Æn. VII. 785.
———geminas cui tempora flammas
Læta vomunt, patriumque aperitur vertice sidus. *Æn.* VIII. 680.
———tremunt in vertice cristæ
Sanguineæ, clypeoque micantia fulgura mittunt. *Æn.* IX. 732.
Terribilem cristis galeam, flammasque vomentem. *Æn.* VIII. 620.
Ardet apex capiti, cristisque a vertice flamma
Funditur, et vastos umbo vomit aureus ignes;
Non secus ac liquidâ siquando nocte cometæ
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris
Nascitur, et lævo contristat lumine cœlum.
Æn. X. 270.

Quo ultimo in loco *inferiorem Homero Virgilium* existimavit *Macrobius*, eo quod "Minerva Diomedi suo, *pugnanti duntaxat*, "flammarum addat ardorem;" quod idem a *Virgilio* "importune positum," cum "*nec-dum pugnaret* Æneas, sed tantum in navi "veniens appareret." *Lib.* V. *cap.* 13. Ex alterâ parte, *Homero Virgilium* in eo *superiorem* annotavit *Popius*, quod *Homero* in hâc similitudine *splendor* solummodo scribatur Sideris; *Virgilio*, significantius et *lugubris* Cometarum *rubor*, *sitisque et morbi* quos *Sirius ardor* portenderit, memorentur. Cæterum id hîc præcipue observandum; summo cum *ornatu* atque *splendore orationis* dixisse utrumque Poëtam, quantum *terrorem* Heroïs ad pugnam expediti incuteret *ASPECTUS*. Nec minùs audaci figurâ etiam auram *RUMORIS*, cum ad concionem iret exercitus, expressit Poëta:

———μετὰ δὲ σφισιν Ὄσσα δεδήει,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος.—*Iliad.* β', 93.

Quin et *Achillis* ad pugnam redituri *FAMA*, atque ipsa *EXPECTATIO*, simili verborum atque imaginum magnificentiâ depingitur;

Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
———————ὕψοσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται ἀΐσσουσα,———————
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν———
Ἔνθα στὰς ἤϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.———
Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἂψ ὄχεα τρόπεον, ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ·
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Iliad. σ', 205—229.

Hæc cum de *Achillis* solummodo adventantis *RUMORE* summâ cum laude dicta sint, non satis justâ de causâ videtur *Macrobius Virgilio* id vitio vertisse, quod *Æneam*, loco supra citato, "*necdum pugnan-tem, sed tantum in navi venientem*," simili verborum splendore grandiloquo descripserit.

Ibid.——ἀκάματον πῦρ,] Vide supra ad ά, 398.

——————incendia vires
Indomitas——————— *Æn.* V. 680.

Ver. 5. Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον,] "*Notandum*, ὀπωρινὸς *ab Homero fuisse productum, sed licenter; nam longe melius corripi-etur;*" Phil. Labbe, Prosod. *p.* 54. At quî, obsecro, *longe melius?* Certe non *licenter* produxit *Homerus*, quia *ubique* produxit. At *Hesiodus* quidem licenter, qui (ut alia multa) et corripuit et produxit: Ἔργ. II.; *ver.* 33, 292, 295. Vide supra ad β', 43. Porro εἰαρινὸς, χειμερινὸς, θερινὸς, penultimam quidem corripiunt; quippe ex ἔαρ, χεῖμα, θέρος, deducta. At ὀπωρινὸς, ab ὀπώρη, penultimam habere videtur ex istâ ῃ partim contractam, atque exinde productam.

Ver. 6. Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·] Quod Homerus de *Sirio*, Virgilius similiter de stellâ *Veneris*:

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,

Τοῖον οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων·
Ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς, ἀμύμων,
Ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἤστην,
Φηγεὺς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
Τώ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίω ὁρμηθήτην·
Τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιϊν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
Ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὦσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
Ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
Ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη.
Ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
Τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·

Extulit os sacrum cœlo, tenebrasque resolvit.
Æn. VIII. 589.

Ver. 7. Τοῖον οἱ πῦρ] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 9. Ἦν δέ τις——ἀμύμων, Ἱρεὺς]
Forte sacer Cybele Chloreus, olimque sacerdos,
Insignis longe—— *Æn.* XI. 768.

Ver. 12.——ἐναντίω] *Al.* ἐναντίον.

Ver. 13.——ἀφ' ἵπποιϊν,] Ἀφ' ἅρματος, ut recte Scholiastes.

Ibid.——ὤρνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 16.——ἤλυθ'] Vide supra ad γ', 205, et ad ά, 37.

Ver. 18.——τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος]
At non hoc telum, mea quod vi dextera versat,
Effugies.—— *Æn.* IX. 747.

Ver. 20.——ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,] *Pedibus* ideo fugit, ut in turbâ posset meliùs *latere*. Ita *Barnesius*, recte. Alii alias commenti sunt causas, minus idoneas.

Ver. 22. Οὐδὲ γὰρ] Istud, γὰρ, non refertur ad id quod proxime præcessit, nempe *fugisse Idæum*, sed ad id quod eleganter reticetur, *fugisse* scilicet *Nequicquam: NAM neque sic quidem futurum fuisse ut Effugisset, nisi*, etc. *Virgilius* similiter:

——cadit et Ripheus, justissimus unus
Qui fuit in Teucris, et servantissimus æqui;
Diis *aliter* visum—— *Æn.* II. 426.

ubi istud, *aliter*, non refertur ad id quod proxime præcessit, nempe *justissimum fuisse Ripheum*, sed ad id quod elegantissime reticetur, *factum* utique *oportuisse, vulgi judicio, ut qui justissimus fuerat, simul cum cæteris non interîsset.*

Ver. 27. Τρῶες δέ μεγάθυμοι. Vide supra ad ά, 51.

Ἆρες, Ἆρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
Μάρνασθ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
Ὣς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·
Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ.
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἀρχὸν Ἁλιζώνων Ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
Πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλε.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.
Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρείδης Μενέλαος ἕλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.

Ver. 31. Ἄρες, Ἄρες] Ridiculum plane est, quod hîc affert *Eustathius;* vocem Ἄρης *duplicem* habere etymologiam; aliam quum primam producat; aliam, quum corripiat. Quâ ratione hujusmodi syllabæ breves nonnunquam producantur, vide supra ad ά, 51. Cæterum hoc in loco et *παθητικῶς*, majori cum emphasi, ita forte pronuntiari debuerit, ac si geminatam haberet literam ρ; vel etiam ita fere, ac si scriptum fuisset, Ὦ 'ρες, Ἄρες.

Ibid.—*τειχεσιπλῆτα,*] *Al.* *τειχεσιβλῆτα.*

Ver. 32.——*ἐάσαιμεν*] Pessime *Barnesius*, *ἐάσσαιμεν.* Vide supra ad δ', 42.

Ver. 35.——*μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·*] Recedebat nimirum Trojanorum exercitus, *Scamandrum* versus.

Ver. 37.———*ἔκλιναν*] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 40.——*στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν*]

Tum Pallas bijugis fugientem Rhœtea præter
Trajicit———— *Æn.* X. 399.

Ver. 42. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad δ', 455 et 504.

Ver. 43.———Μήονος υἱὸν] *Strabo* legit, *τέκτονος υἱὸν, lib.* IX. *pag.* 633; ex sequente, *ver.* 59, ut videtur.

Ver. 44.——*ἐκ Τάρνης*] *Al.* *ἐκ τ' Ἄρνης.* Vide *Strab. lib.* IX. *pag.* 633; et *Pausan. lib.* IX. *cap.* 40.

Ibid.——*εἰληλούθει·*] Si εἰλήλουθε dixisset, utique non constitisset temporum ratio; simile enim esset, ac siquis Anglice dicat, **who is come**, pro eo quod est, **who came**. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 50.——*ὀξυόεντι,*] Ἔγχεα ὀξυόεντα, ἐξ ὀξύης τοῦ δένδρου· ὡς καὶ Ἀρχίλοχος, "ὀξύη ποτᾶτο·" ἀλλ' οὐ τὰ ὀξέα, ὡς οἱ Γραμματικοὶ ἀποδεδώκασι. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 11. Similiter et apud *Euripidem* legitur, *Heraclid. ver.* 727;

——*χειρὶ δ' ἔνθες ὀξύην.* *Al.* *ὀξύνην.*

Ver. 51. Ἐσθλὸν θηρητῆρα·]

———debellatorque ferarum.
Æn. VII. 651.

Ver. 52.——*ὕλη.*] Vide supra ad γ', 151.

Ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο·
Ἀλλά μιν Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ,
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας,
Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο,
Οἷ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκθέσφατα ᾔδη·
Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
Βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ,
Ἶσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.
Τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεϊ δουρί·
Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·

Ver. 53. Ἀλλ' οὔ οἱ τότε]
———nihil illos Herculis arma,
Nil validæ juvere manus.———
Æn. X. 319.

Ver. 55.——δουρικλειτὸς] *Vulg.* δουρικλυτὸς. At *Barnesius* edidit δουρικλειτὸς; recte, ut mihi quidem videtur. Sic enim et Vulgati, *Odyss.* ό, 52. Similique analogiâ sæpe apud Homerum legitur et ἀγακλυτὸς et ἀγακλειτὸς. Neque nihili est, quod hunc versum non memoret *Athenæus* inter λαγαροὺς, τοὺς ἐν μέσῳ χωλότητα ἔχοντας. *Lib.* XIV. *cap.* 8.

Ver. 56.——οὔτασε δουρὶ,] Vide supra ad δ', 525, et ad ά, 140.

Ver. 61.——μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·] *Eustathius* ἐφίλατο deducit ex φίλημι: alii contractum existimant ex ἐφιλήσατο: pessime utrumque; corripi enim omnino debuisset syllaba φι. Revera, quâ analogiâ dicitur μαρτῦρομαι, ἐμαρτῦρόμην, ἐμαρτυράμην, in futuro autem μαρτῠροῦμαι, indeque μαρτῠρέομαι, quod per omnes modos ac tempora ῠ semper corripit; (vide supra ad ά, 338;) eâdem analogiâ ex φῖλομαι deduxit Homerus ἐφῖλατο, et in imperativo φῖλαι: ex quo futurum deducitur φῐλοῦμαι; indeque φῐλεω, quod per omnes modos et tempora ῐ semper corripit. Vide κ', *ver.* 280, et ύ, *ver.* 304.

Ver. 62.———νῆας ἐΐσας,] Vide supra ad ά, 306.

Ver. 63. Ἀρχεκάκους,]
———Primus leti, primusque malorum
Causa fuit.——— *Æn.* IV. 169.
———Quæ prima malorum
Causa fuit.——— *Æn.* VII. 481.

Ver. 66. Βεβλήκει γλουτὸν] Similiter, *ver.* 73, βεβλήκει κεφαλῆς. Vide supra ad δ', 492, et ad ά, 37.

Ver. 67.——ἤλυθ'] Vide supra ad γ', 205.

Ver. 71.——πόσεϊ ᾧ.] Quâ ratione, πόσεϊ, hîc ultimam producat; et ἀντικρὺ, *ver.* 67, 74, et 100; itemque Εὐρύπυλος, *ver.* 79; vide supra ad ά, 51.

Ver. 72.———Φυλείδης] Meges, Phylei filius; *ver.* 69.

Ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
Υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
Ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον,
Φασγάνῳ ἀΐξας· ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη,
Ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς·
Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς,
Χειμάῤῥῳ, ὅστ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
Τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
Οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν·
Ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες

Ver. 81.——ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·]
Te decisa suum, Laride, dextera quærit;
Semianimesque micant digiti, ferrumque retractant. *Æn.* X. 395.

Ver. 83.——πορφύρεος θάνατος] *Homero* πορφύρεος θάνατος non est *purpurea mors*, quâ ratione *Virgilius* dixit, de eo qui sanguinem ense trajectus vomeret, "*Purpuream vomit ille animam;*" sed, ut recte interpretatur Scholiastes, *atra mors.* Sic infra,
——— θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε. π', 350.
——— πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτήν. ρ', 551.

Porro, quâ analogiâ πορφύρεος e πορφύρω deducatur, vide supra ad ά, 338 et 482.

Ver. 84.——Ὣς οἱ μὲν πονέοντο]
Atque ea per campos—dum Marte geruntur. *Æn.* VII. 540.

Ver. 87. —— ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς,]
Montibus ex altis magnus decursus aquäi,
Fragmina conjiciens sylvarum, arbustaque tota:
Nec validi possunt pontes venientis aquäi
Vim subitam tolerare; ita magno turbidus imbri
Molibus incurrit validis cum viribus amnis;
Dat sonitu magno stragem, volvitque sub undis
Grandia saxa; ruit, quà quidquam fluctibus obstat. *Lucret. lib.* 1.
——Torrentis aquæ, vel turbinis atri,
More furens.—— *Æn.* X. 603.
Non sic, aggeribus ruptis cum spumeus amnis
Exiit, oppositasque evicit gurgite moles,
Fertur in arva furens cumulo, camposque per omnes
Cum stabulis armenta trahit——
Æn. II. 496.
——Aut rapidus montano flumine torrens
Sternit agros, sternit sata læta böumque labores,
Præcipitesque trahit sylvas.——
Ibid. ver. 305.

Pulcherrime uterque Poëta: *Macrobius* tamen *Virgilium* hoc in loco dignitatem *Homeri* non assecutum censet: *lib.* V, *cap.* 13.

Ver. 90.——ἐριθηλέων] Pronuntiabatur ἐριθηλῶν.

Ver. 91.—ἐπιβρίσῃ] Vide infra ad ή, 343.

Ver. 92.——κάλ'] Vide supra ad β', 43.

Ver. 93. Ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ]
Sic Turno, quacunque viam secat, agmina cedunt;
Conversæque ruunt acies.——
Æn. XII. 369.

Τρώων· οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἐόντες.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Θύνοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας,
Αἶψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον
Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστὸς,
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ·
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἕ φημὶ
Δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
Ὦρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν·
Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιϊν καὶ ὄχεσφιν
Ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν·
Ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου,
Ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσῃς πικρὸν ὀϊστόν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε·
Πὰρ δὲ στὰς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος·
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
Δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φῖλαι, Ἀθήνη·

Ver. 95.—Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς] *Pandarus.*

Ver. 103. Βέβληται γὰρ ἄριστος] Vide supra ad ά, 37.

Pars belli haud temnenda, viri, jacet altus
Orodes:
Conclamant socii——— *Æn.* X. 737.

Ver. 105.——ἀπορνύμενον] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 109. Ὄρσο, πέπον] Ita *Barnesius* ex Cod. Vet. et MSS.——recte, ut opinor. *Al.* ὄρσεο; quod erat, ὄρσου.

Ibid.——καταβήσεο] Videtur mihi imperativus ex futuro deductus, (vide infra ad ί, 613.) licet id non agnoscant Grammatici; errareque eos, qui verbum hic in præsenti fingunt καταβήσομαι (Vide supra ad β', 35); quanquam, analogiâ non dissimili, persæpe usurpare visus est *Homerus* verbum δύσομαι, δύσεο, ἐδύσετο, etc.

Ver. 110.——ἐρύσσῃς] Ita *Barnesius*, ex MSS.———recte. *Al.* ἐρύσῃς; quod penultimam corripit.———διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου, *ver.* 112.

Ver. 114. Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο]
———Sic voce precatur:
Tu, Dea, tu præsens nostro succurre labori.
Æn. IX. 403.

Ver. 115. Κλῦθί μοι,] *Al.* Κλῦθί μευ; ut et alibi; quod perinde est.

Ibid.——αἰγιόχοιο] Vide supra ad ά, 202.

Ibid.——ἀτρυτώνη·] Vide supra ad β', 157.

Ver. 117.——νῦν αὖτ' ἐμὲ φῖλαι, Ἀθήνη·] Ita omnino legendum; non, ut plerique, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλε', Ἀθήνη; nam φιλέειν primam *necessario* corripit; φίλασθαι, eandem *necessario* producit. Vide supra ad *ver.* 61, et ad ά, 338.

Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησὶ
Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
Ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἧκα
Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς.
Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
Τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
Μήτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
Καὶ, πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι,
Δή τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥστε λέοντα,
Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀΐεσσι
Χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ·
Τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·

Ver. 118. Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,]

Hunc sine me turbare globum, et rege tela per auras. *Æn.* IX. 409.

Scholiastes ἑλεῖν interpretatur, ἐν χερσὶν ἔχειν· ἐπιφέρει γὰρ, εἰς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν. Sed nihil impedit quominus et hoc in loco, ἑλεῖν, sit *interficere*: nam, *hastæ suæ patere*, et *interfici*, uno eodemque æstimat *Diomedes*: "*Da mihi, ut virum istum interficiam: da utique, ut intra hastæ meæ jactum accedat.*"

Ver. 126.——ἱππότα Τυδεύς.] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 127. Ἀχλὺν δ' αὖ τοι]

——namque omnem, quæ nunc obducta tuenti
Mortales hebetat visus tibi, et humida circum
Caligat, nubem eripiam.——
Æn. II. 604.

Ver. 128. Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς] Quæritur, Qui ergo Glaucum deinceps ignoravit, (ζ', 123, 128.) homone esset, an Deus? Καί φαμεν, ὅτι πρὸς Καιρὸν ἀφῄρηται τὴν ἀχλὺν ὑπὸ τῆς Αθηνᾶς, ἵνα τρώσῃ τὴν Ἀφροδίτην καὶ Ἄρεα. *Schol.*

Ver. 130.——ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 132.——τήνγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.] Vide infra ad *ver.* 336.

Ver. 140. Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται,] Σταθμοὶ, inquit *Eustathius*, τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζωοστάσια, αἱ ἐπαύλεις· καὶ ὅλως κατοικίαι ἀγροτικαί. Alii igitur hoc ita accipiunt, ut dicatur *Pastor se in ædibus abscondere; quæ autem à Pastore deserta sint, loca omnia terrore repleta; ovesque in stabulis confertim sterni.* Alii *Leonem* intelligunt *stabula subire dictum*, ad oves diripiendas. Porro istud, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται, quod *Eustathius* ad ποίμνια refert, *Scholiastes* a *Barnesio* citatus ita accipit, ut scilicet *Pastor* dicatur τὴν ἐρημίαν φοβεῖσθαι. Quæ quidem, ad sententiam, eodem redeunt omnia.

Ibid.——ἐρῆμα] Ita Veteres, teste *Eustathio*. Al. ἔρημα: sed hoc leviculum.

Αἱ μέν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται·
Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
Ὡς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
Ἔνθ' ἕλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπείνορα, ποιμένα λαῶν·
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῗδα παρ' ὦμον
Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν, ἠδ' ἀπὸ νώτου.
Τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετῴχετο, καὶ Πολύειδον,
Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος·
Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,
Ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,
Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
Ἀμφοτέροιν· πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
Λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
Δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
Ἔνθ' υἱοὺς Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,

Ver. 141.——ἀγχιστῖναι] *Al.* ἀγχηστῖναι.

Ver. 142.———βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·] "*Exilit EX ovili;*" vel *in agros*, postquam oves diripuit; vel *in stabula interiora*, ut oves eo jam præ metu confertas diripiat. Quod enim affert Scholiastes apud *Barnesium*, (βαθέης Ἐξάλλεται αὐλῆς, ἀντι τοῦ, Εἰσάλλεται εἰς τὴν βαθεῖαν ἔπαυλιν ἔνδον,) plane est absurdissimum. Quodque ait *Eustathius*, (ἡ γὰρ, Ἐξ, πρόθεσις, οὐ μόνον τὴν Ἔξω δηλοῖ σχέσιν, ἀλλὰ καὶ ὕψωμα πολλάκις σημαίνει· ὡς καὶ ἐν τῷ, Ἐξωγκώθη· καὶ ἐν τῷ, Ἐκνομίως·) neque *verum* est in istis ipsis, quæ affert, vocabulis; neque, si in istis *verum esset*, posset id ullo modo locum habere in *Verbis Motum significantibus;* ut adeo ἐξάλλεσθαι, exempli causâ, τὴν ἔξω σχέσιν non exprimeret, neque ab ὑπεράλλεσθαι quicquam differret.

Ver. 143. Ὡς μεμαὼς]

———Pœnorum qualis in arvis
Saucius ille gravi venantum vulnere pectus,
Tum demum movet arma leo:———
———et fremit ore cruento:
Haud secus accenso gliscit violentia Turno.
Æn. XII. 4.

Ver. 146.——ξίφεϊ μεγάλῳ] Quâ ratione ξίφεϊ hic ultimam producat; itemque, πατέρι, *ver.* 156; vide supra ad ά, 51.

Ver. 148. Τοὺς μὲν ἔασ'] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,] Vel, *Quibus nequicquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia* (vide infra, *ver.* 198): vel, *Quibus, nunquam reversuris, interpretatus est somnia:* vel, *quibus non amplius interpretaturus erat somnia reversis.* Ab *Eustathio* laudatur hæc ambiguitas. Mihi videtur, non utique *Poëtæ*, sed *nobis* jam Græce minus scientibus, omnino tribuenda. Alio adhuc modo interpretatur *Popius:* nempe *senem, quoniam filii ejus non reverterentur, somniis interpretandis, quid tandem de iis actum esset, quæsitum îsse.* At vero cur, ante confectum bellum, ut filii reverterentur, omnino expectaret senex, equidem nihil video. Porro, de *Prosodiâ* vocis ἐκρίνατο, vide supra ad ά, 309.

Ver. 151. Ἀλλά σφεας] Credo pronuntiatum fuisse, ἀλλὰ σφᾶς; ut alibi.

Ver. 155.——ἐνάριζε,] *Al.* ἐνάριξε; ut supra, *ver.* 151.

Ibid.————φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν Ἀμφοτέροιν·]

——morere, et ne fratrem desere frater.
Æn. X. 600.

Vide autem infra ad ί, 478.

Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχήμονά τε, Χρόμιόν τε.
Ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξει
Πόρτιος, ἠὲ βοὸς, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων·
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
Ἵππους δ' οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν·
Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ,
Καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων·
Ἀλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,
Ὅστις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
Εἰ μή τις θεός ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
Ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἐΐσκω,
Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
Ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεός ἐστιν.
Εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱὸς,

Ver. 161.—αὐχένα ἄξει] *Al.* αὐχέν' ἔαξε.

Ver. 166. Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν·]
Hunc ubi miscentem longe media agmina vidit. *Æn.* X. 721.

Ver. 171. Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον,]
——heroüm quondam fortissime frustra,
Tantane tam patiens nullo certamine tolli
Dona sines? ubi nunc nobis Deus ille, magister
Nequicquam memoratus Eryx? ubi fama per omnem
Trinacriam?——— *Æn.* V. 389.

Ibid.——πτερόεντες ὀϊστοὶ,]
———volatile ferrum. *Æn.* IV. 71.

Ver. 172.———ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,] Ἐπεὶ δὲ————οὔτ' ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησιαν ἀναδέχεται καὶ νουθεσίαν ἄκρατον, ἐν τοῖς χρησιμοτάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παραμιγνύμενος ἐλαφρὸς ἔπαινος· ὥσπερ ἐν τούτοις,——"Ποῦ τοι τόξον,——ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ;" *Plutarch. Quomod. Adulator ab Amic. internosc.* sub finem.

Ver. 174.———τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ,——Ὅστις ὅδε κρατέει,]
Unus homo—————
——tantas strages impune per urbem
Ediderit? juvenum primos tot miserit Orco? *Æn.* IX. 783.

Ver. 178.——μηνίσας·] Secundam *producit*, quippe a *μηνίω* deducta; nam quæ in ίζω desinunt, penultimam in futuris et aoristis *corripiunt.*

Ibid.——ἔπι μῆνις.] *Al.* ἐπιμῆνις.

Οὐχ ὅγ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
Ἕστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
Ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ·
Ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν,
Ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
Ἵπποι δ' οὐ παρέασι, καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
Ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι
Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
Πέπτανται· παρὰ δὲ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι
Ἑστᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
Ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
Ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα
Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
Ὣς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν·
Ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,

Ver. 185. Οὐχ ὅγ' ἄνευθε θεοῦ] Similiter *v.* 1;
————Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένος καὶ θαρσος.————
Et Apollo,——ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν. *ό*, 262.
Et————οὐκ ἄν τις ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας,
Νόσφι θεῶν,———— μ', 465.
————Non hæc sine numine Divûm
Eveniunt.———— *Æn.* II. 777.

Ver. 186. Ἕστηκ' ἀθανάτων,] Vide supra ad *ά*, 398, et ad δ', 434.

Ibid.——νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,]
Nube candentes humeros amictus.
Horat. Carm. I. 2, *ver.* 31.

Ver. 187.——ἔτραπεν ἄλλῃ·]
———septenaque tela———
Irrita, deflexit partim stringentia corpus.
Æn. X. 329.

Ver. 189.——ἀντικρὺ] Quâ ratione ἀντικρὺ hîc ultimam producat; itemque, γὰρ, versu præcedente; vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 194. Καλοὶ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 195.——δίζυγες ἵπποι] *Equi bijuges. Virg. Georg.* III. 91.

Ver. 197. Ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ] Pulcherrime hæc omnia, et ad *personam* convenientissime.

Ibid.——αἰχμητὰ Λυκάων] Vide supra ad *ά*, 175.

Ver. 199.————ἐμβεβαῶτα] Ita edidit *Barnesius* ex *MSS.* et *Edit. Vet.*——*Stephanus* aliique, ἐμμεμαῶτα. Vide autem supra ad β', 818.

Ver. 202. Ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,] Veritus ne, in urbe obsessâ, non esset unde equis pabulum suppeditaretur: *Eustathius* aliter: Διὰ φειδωλίαν, ὡς ἂν μὴ δαπανᾷ πολλὰ εἰς αὐτούς.———οὕτω, παρὰ τὸ δέον, ἀνελεύθερος·——ἀναλωμάτων φειδοῖ, τοῦ συμφέροντος ἀμελεῖ; quod quidem non videtur dixisse Poëta; hominem enim describit, non tam *pecuniæ parcum*, quàm *consilii improvidum.*

Ver. 203.——ἄδδην.] *Al.* ἄδην et ἄδην.

Ver. 204.——εἰλήλουθα,] Hoc est, quod aiunt Galli, *Je suis venu.* Vide supra ad *ά*, 37.

Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀτρείδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροιϊν
Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλών· ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
Ἤματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
Ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην,
Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Μηδ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
Πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
Ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι, πειρηθῆναι.
Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι·
Τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἂν αὖτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
Ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

Ver. 208. Ἀτρεκὲς αἷμ'] Sanguinem verum, manifestum, atque in armis etiam colore rubro interlitis conspicuum; ut recte notavit *Popius.*

Ver. 212. Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι]

——patriis ut redditus oris,
Conjugium optatum et pulchram Calydona viderem. *Æn.* XI. 269.

Ver. 213.——ὑψερεφὲς] *Al.* ὑψιρεφὲς.

Ver. 214.——ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι] Non, κάρη τάμοι ἀπ' ἐμεῖο· sed, κάρη ἐμεῖο ἀποταμοι.

Ver. 215.——φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην,] Ὀργιζόμεθα, καὶ πολεμίοις, καὶ φίλοις, καὶ τέκνοις, καὶ γονεῦσι, καὶ θεοῖς νὴ Δία, καὶ θηρίοις, καὶ ἀψύχοις σκεύεσιν· ὡς ὁ Θάμυρις,——ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας· καὶ ὁ Πάνδαρος αὑτῷ καταρώμενος, εἰ μὴ τὰ τόξα καταπρήσειε, χερσὶ διακλάσσας. Ὁ δὲ Ξέρξης καὶ τῇ θαλάττῃ στίγματα καὶ πληγὰς ἐνέβαλλε. *Plutarch. de Irâ cohib.*

Ver. 219.——ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ.——ἐλθόντε,] Non utique, νὼ ἐπὶ τῷδ' ἀνδρὶ, (nam eâ ratione inficete admodum *transposita* esset vox, νώ·) sed ἐπελθόντε νὼ τῳδ' ἀνδρί.

Ibid.——ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,] *Al.* ἵπποισι καὶ ὄχεσφι; quod perinde est. Vide ad ά, 51.

Ver. 221.——ἐπιβήσεο,] Vide supra ad ά, *ver.* 109, et ad β', 35.

Ver. 222. Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι,] Ἐνταύθα οὐχ ἁπλῶς οἱ Τρωϊκοί· οὐ γὰρ ἔχουσί τι ἐξαίρετον οἱ τῆς Τροίας ἵπποι· ἀλλ' οἱ τοῦ Τρωὸς βασιλέως; οἱ καὶ ἀθανατοι ἐλέγοντο. *Schol. a Barnesio citat.* Vide infra, *ver.* 265.

Ver. 225. Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ] Mire admodum Scholiastes, Ἐὰν ἡμῖν ὁ Ζεὺς δόξαν παράσχῃ ἐπὶ τῷ Τυδέως παιδὶ, Διομήδει: contra plane, quàm ait Poëta. Quo enim istud σαώσετον; quo et istud αὖτε; si de Æneæ scilicet victoriâ accipi possent hæc verba?

Ver. 227.——ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι,] Non, *in terram e curru descendam;* sed, *dum tu equos regis, ego stans in curru pugnabo:* ut recte *Eustathius:* Τὸ πεζεῦσαι τοῦ ἅρματος, ἵππων ἀποβῆναι λέγει. Confer Δ, *v.* 306.

Ver. 228.——δ' ἐμοὶ] *Al.* δέ μοι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεὼ ἵππω·
Μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
Οἴσετον, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Αὐτώ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,
Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί.
Ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους·
Τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος, Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱός·
Αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
Ἀλλ' ἄγε δή χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων· μηδέ μοι οὕτω
Θύνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω·
Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
Οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ καὶ αὔτως
Ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.

Ver. 236.——μώνυχας ἵππους.]
——solido——ungula cornu.
Georg. III. 88.

Ver. 240. Ἐμμεμαῶτ'] Similiter, *ver.* 244, μεμαῶτε. Vide supra ad β', 818.

Ver. 243.————ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,]
————animo gratissima nostro.
Æn. XII. 142.

Ver. 247. Αἰνείας δ' υἱὸς] *Barnesius* edendum voluit Αἰνείας θ' ὑιὸς; minus recte.

Ibid. ——— μεγαλήτορος] *Al.* μὲν ἀμύμονος.

Ver. 249.——ἄγε δή] *Age quæso.* Vide supra ad β', 158.

Ver. 253. ——— ἀλυσκάζοντι] *Al.* ἀλυσκάζοντά.

Ver. 255.————αὔτως] *Al.* οὔτως.

Ver. 256.——τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.] Syllabæ ἐᾷ hîc in unam coalescunt. Sic et alibi:

Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο.
Iliad. κ', 344.

Ἄψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἐῶμεν πολέμοιο.
Iliad. τ', 402.

Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
Odyss. φ', 233.

ubi omnino pronuntiabatur, Οὐκ ἄσουσιν ἐμοί· vide supra ad δ', 42. Cæterum hoc in

Τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
Ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγῃσιν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Αἴκεν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
Ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
Αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς
Δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος· οὕνεκ' ἄριστοι
Ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ', ἠέλιόν τε·
Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
Λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
Τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης·
Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
Τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήστωρε φόβοιο·
Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα κἂν κλέος ἐσθλόν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱὲ,
Ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός·
Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴκε τύχοιμι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

loco, Veterum nonnulli (ut docet *Eustathius*) legebant, ἔα; ut esset scilicet, non contractum, sed ἀποκοπὲν, ex ἐάα.

Ver. 259.——σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλευ σῇσιν·] Vide supra ad ά, 297.

Ver. 261.——τούσδε] *Nostros hosce.*

Ver. 265. Τῆς γάρ τοι γενεῆς,]
Semine ab æthereo——
Illorum de gente, patri quos Dædala Circe
Suppositâ de matre nothos furata creavit.
Æn. VII. 281.

Ibid.——εὐρύοπα Ζεὺς] Vide supra ad ά, 175 et 498.

Ver. 269.——θήλεας ἵππους·] Nonnulli, annotante *Eustathio*, scribunt θηλέας, pro θηλείας; quod ferri omnino non potest; nam accusativum istum pluralem *primæ* (quam vocant) *declinationis*, qui in linguâ *Doricâ* syllabam *as* corripit, ignoravit plane *Homerus.* Vide supra ad β', 43.

Ver. 270.——γενέθλης·] *Al.* γενέθλῃ.

Ver. 273. Εἰ τούτω κε λάβοιμεν,] Non supervacaneum est istud, κὲ, sed eam fere vim habet, quam, apud Latinos, *Quod si hos ceperimus*, vel *Quod si hos porro ceperimus.*

Ibid.——κἂν] *Al.* κὲν.

Ver. 276. Τὸν πρότερος προσέειπε] Constructio asyndetos, hoc in loco, loquentis atque irruentis impetum recte exprimit.

Βέβληαι κενεῶνα διαμπερὲς, οὐδέ σ' ὀΐω
Δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Ημβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
Ὣς φάμενος προέηκε, βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρὴς,
Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τέ.
Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὥς, ἀλκὶ πεποιθώς.
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίον ἔλθοι,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,

Ver. 284. Βέβληαι] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 286. ——οὐ ταρβήσας]
——neque territus heros. *Æn.* V. 453.

Ver. 287.——οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ] Vide supra ad ά, 51.

Ibid.——οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα] *Barnesius* particulam γὲ, ad *metrum* utique non necessariam, post vocem πρὶν bis hîc omittendam existimat. At nihil opus; habet enim *faceti* aliquid particula ista in hujusmodi παθητικοῖς sæpius repetita. Εἰ γοῦν τὸν σύνδεσμον ἐξέλοις, συνεξαιρήσεις καὶ τὸ πάθος. *Demetr. Phaler.* περὶ ἑρμηνείας, §. 57. Vide supra ad ά, 56, et ad β', 158. Porro, in ultimo isto loco, ἕτερόν γε πεσόντα, maximam habet vim particula γὲ; eam nimirum, quam habet vox Romana, *saltem*.

Ver. 290.——βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη]
——direxti tela manusque
Corpus in Æacidæ.—— *Æn.* VI. 57.

Ver. 291.—ἐπέρησεν] Vide supra âd ά, 67.

Ver. 292.——ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε] Διὰ τὸ ἐπιωρκηκέναι κατὰ τῆς γλώττης, *Athenæus, lib.* VI. *cap.* 8.

Ver. 293.——ἐξεχύθη] *Al.* ἐξεσύθη et ἐξελύθη.

Ibid.——παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα,] Nempe incidit ei telum tum, cùm forte caput *demitteret*.

Ver. 295. Αἰόλα,] Vide supra ad β', 816.

Ibid.——παμφανόωντα·]
——fulgentiaque arma.
Æn. VI. 490. XI. 6.
—et versicoloribus armis. *Æn.* X. 181.

Ver. 297.——ἐπόρουσε] *Schol.* ἀπόρουσε, ἀπεπήδα τοῦ ἅρματος; quod eodem redit.

Ver. 298.——μήπως οἱ] Qui istud, *οἱ, ad se*, Latine vertunt, ad *sententiam* quidem nihil male, sed ad *syntaxin* minùs recte accipiunt: non enim hoc dicitur; "*veritus*, "*ne ad se*," ad *Achivos* scilicet, pertraheretur cadaver, sed, "*veritus, ne sibi*," ne *Æneæ* scilicet, eriperetur; id quod ad *sententiam* minime, ad *grammaticam* certe permultum interest.

Ver. 299.——ἀλκὶ] Recte Scholiastes, ut et *Ascalonites* apud *Eustathium*: εἴρηται ἀπὸ τῆς ὀρθῆς τῆς Ἄλξ, ὡς πλακὶ ἀπὸ τῆς Πλάξ. *Al.* ἀλκὶ pro ἀλκῇ; quod ineptum est.

Ver. 302. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 303.——ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,] Particula γέ eam hîc vim habet, quam Latina *utique*.

Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ᾽· ὁ δε μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ᾽ ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς
Ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ᾽ ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
Ὦσε δ᾽ ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὅγ᾽ ἥρως
Ἔστη γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Καί νύ κεν ἔνθ᾽ ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
Εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ᾽ Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
Ἀμφὶ δ᾽ ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ·
Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ᾽ ἐκάλυψεν,
Ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων,
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο.
Οὐδ᾽ υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ἀλλ᾽ ὅγε τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ᾽, ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππους
Ἐξέλασε Τρώων, μετ᾽ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν πέρι πάσης
Τῖεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὅγ᾽ ἥρως

Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat
Limes agro positus, litem ut discerneret arvis:
Vix illud lecti bis sex cervice subirent,
Qualia nunc hominum producit corpora tellus;
Ille manu raptum trepidâ torquebat in hostem
Altior insurgens, et cursu concitus heros.
Æn. XII. 897.

Vix illam famuli Phegeus Sagarisque ferebant
Multiplicem, connixi humeris; indutus at olim
Demoleus, cursu palantes Troas agebat.
Æn. V. 263.

Ver. 308.——τρηχὺς] Mire admodum Vir doctissimus, *Henr. Stephanus,* (de verbis Græcis quæ interpretatus est Cicero;) "τρη- "χεῖα *est apud Homerum, metri causâ:*" quasi vero aut non omnibus in locis τρηχὺς *Homero* diceretur, aut etiam τραχὺς primam non produceret. De ἀπὸ, vide ad ά, 51.

Ver. 310.——ἀμφὶ δὲ ὄσσε] *Al.* ἀμφὶ δ᾽ οἱ ὄσσε.

Ver. 315. Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο]

Tu potes Æneam manibus subducere Graiûm,
Proque viro nebulam et ventos obtendere inanes.
Æn. X. 81.

Ver. 316. Ἕρκος ἔμεν βελέων,] Nimirum τῇ ἀορασίᾳ· infra, *ver.* 345.

Ver. 320.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β′, 408.

Ver. 322. Νόσφιν] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 326.————ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,] Non hoc utique dicitur, aut ad *sapientiam* fuisse pares; id quod alii existimârunt; aut ad *virtutem*, ut aliis visum est; sed cum *moribus et naturâ Stheneli* congruum fuisse *Deïpylum.*

Ὧν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους,
Ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ,
Γιγνώσκων ὅτ' ἄναλκις ἔην θεὸς, οὐδὲ θεάων
Τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
Ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέϊ χαλκῷ
Ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν,
Ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες κάμον αὐταὶ,
Πρυμνὸν ὕπερ θέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
Ἰχὼρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον·
Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν·
Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων,
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἕληται.
Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτῆτος·
Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;

Ver. 331. Γιγνώσκων ὅτ'] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 336. Ἄκρην οὔτασε χεῖρα] Vide supra ad δ', 525, et ad ά, 140.

——Venus aurea contra;
——Ætolis surgit ab Arpis
Tydides; equidem credo, mea vulnera restant. *Æn.* X. 28.
——Ferro cœlestia corpora demens
Appetii, et Veneris violavi vulnere dextram. *Æn.* XI. 276.

Cæterum hoc, ut opinor, ait *Homerus; Diomedem*, πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζοντα, *ver.* 334, permultis Trojanorum fusis atque cæsis, (πολλῶν φονευομένων, ut recte *Heraclides Ponticus*) magnam *Helenæ rapiendæ auctoribus* ac propugnatoribus *notam infamiæ* eo die inussisse.

Ver. 341.——αἴθοπα οἶνον,] Vide supra ad ά, 462.

Ver. 342.—ἀθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 343. Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα.] Ita optime restituit *Barnesius:* vide supra ad δ', 456. *Vulg.* corruptissime, Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα.

Ibid.——ἀπὸ ἕο] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 344.—ἐρύσσατο] Ita et hîc quoque recte edidit *Barnesius;* quod enim in aliis legitur, ἐρύσατο, antepenultimam necessario corripit.

Ver. 345. Κυανέῃ νεφέλῃ,] Τῇ ἀορασίᾳ, ut recte Scholiastes. Per multitudinem scilicet *Æneas* elapsus se subduxit. Vide supra ad *ver.* 315.

Ver. 349. Ἦ οὐχ ἅλις] Istud, ἦ οὐχ, in interrogationibus, in unam syllabam coalescit, non licentiâ aliquâ *Poëticâ*, sed quia vulgo etiam in *solutâ* (ut opinor) oratione ita pronuntiabatur. Non enim id semel iterumve, sed perpetuò fere et consultò fecit Poëta. Pronuntiabatur nimirum, ἦὐχ ἅλις, etc. Sic, in vulgato isto versu.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στί.

Similiter, apud *Philemonem* in fragmentis,

Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν·

Legebatur scilicet,

Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ 'δικῶν.

Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦτέ σ' ὀΐω
Ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς·
Τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὁμίλου,
Ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
Εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
Ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππω·
Ἡ δὲ, γνὺξ ἐριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους·
Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τε με, δὸς δέ μοι ἵππους,
Ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί.
Λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο.
Ὣς φάτο· τῇ δ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
Πὰρ δέ οἱ Ἶρις ἔβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον.
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Λύσασ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
Ἡ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη,
Μητρὸς ἑῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·

Item, apud *Sophoclem*,

Τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενός.
Antigon. ver. 468.

Pronuntiabatur, videlicet,

Τούτων ἐγὼὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενός.

Et apud *Platonem* perpetuo, ἐγὼ οἶμαι, efferebatur ἐγώἰμαι, indeque scriptum ἐγῷμαι.

Ver. 357.—γνὺξ ἐριποῦσα,] Ἑαυτὴν προσρίψασα τοῖς ἐκείνου γόνασιν, ut recte *Eustathius*. Sic infra, *ver.* 370, ἐν γούνασι πίπτε Διώνης——Μητρὸς ἑῆς.

Ver. 358. Πολλὰ λισσομένη,] Vox πολλὰ hîc ultimam, etiam extra cæsuram, mihi videtur eâdem de causâ *consulto* producere, ac voc μέγα, in μέγα ἰάχουσα, et similibus. Vide supra ad δ', 456. *Barnesius* conjicit legendum, πολλὰ ἑ λισσομένη; sed nihil opus.

Ver. 359. Φίλε] Vide supra ad *ver.* 61.

Ibid.—ἐκκόμισαι] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 360.—ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 361.——οὔτασεν] Vide supra ad δ', 525, et ad ά, 140.

Ver. 362.——ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ]

——idem certet Phœbum superare.
Virg. Eclog. V. 9.

Ver. 371.——ἀγκὰς ἐλάζετο] Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς ita acciperent, ac si *accusativus* esset ab ἀγκαί; quod nullo modo ferri potest. Vide supra ad *ver.* 269, et ad β', 43.

Ibid.——θυγατέρα ἣν] Vide supra ad ά, 51 et 398.

Οὖτά με Τυδέος υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης,
Οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ,
Ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος, κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
Παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ.
Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης, ἆτος πολέμοιο,
Εἰ μὴ μητρυιὴ, περικαλλὴς Ἠερίβοια,
Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
Ἤδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος,
Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν, ὀϊστῷ τριγλώχινι
Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
Τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστὸν,
Εὖτέ μιν ωὑτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνῃσιν ἔδωκεν·
(Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὄλυμπον,
Κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ὤμῳ ἐνὶ στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν·

Ver. 376. Οὖτά με] Vide supra ad δ', 525.

Ver. 381.——δῖα θεάων] Ennio, *sancta Dearum.*

——sancte Deorum. *Æn.* IV. 576.

Ver. 385. Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν] Non videtur hæc et similia *finxisse* Homerus, sed veteres enarrare historias, more antiquo fabulis involutas. Vide supra ad ά, 399.

Ibid.——ὅτε μιν Ὦτος,] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 386.——δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ.] Μέγιστοι καὶ ἰσχυροὶ γενόμενοι, ἔπαυσαν τοὺς πολέμους; ut recte *Scholiastes*, et *Heraclides Ponticus.*

Aspera tum positis mitescent secula bellis:
Cana Fides et Vesta, Remo cum fratre Quirinus,
Jura dabunt: diræ *ferro et compagibus* arctis
Claudentur *belli portæ:* Furor impius intus,
Sæva sedens super arma, et *centum vinctus ahenis*
Post tergum nodis, fremet horridus ore cruento. *Æn.* I. 295.

Ver. 387. Χαλκέῳ δ'] Pronuntiabatur χαλκῷ. Vide supra ad β', 811.

Ver. 394. Βεβλήκει·] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 396.——υἱὸς Διὸς] Apud *Pausaniam, lib.* VI. *cap.* 25, legitur Διὸς υἱός.

Ver. 400.——κῆδε δὲ θυμόν·] *Barnesius* edidit, κῆδε δ' ἓ θυμόν; quod eodem redit.

Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
Ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.)
Σχέτλιος, ὀβριμοεργὸς, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων,
Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
Σοὶ δ' ἔπι τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς,
Ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο,
Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν,
Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
Φραζέσθω, μή τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται·
Μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
Ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχὼρ χειρὸς ὀμόργνυ·
Ἄλθετο χεὶρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
Αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, ὅ, ττι κεν εἴπω;
Ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα
Τρωσὶν ἅμ' ἑσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,
Τῶν τινα καῤῥέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,
Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.

Ver. 403. Σχέτλιος, ὀβριμοεργὸς] Hæc, licet de *Hercule* dicta, mihi tamen non videntur, quæ est hujus Poëtæ ubique perspicuitas, cum præcedentibus ὠυτὸς ἀνὴρ construi, sed a principio sententiam denuo exordiri; eâ fere admirandi ratione, quâ dixit *Virgilius*,

Demens! qui nimbos et non imitabile fulmen, *etc.*

Ver. 407.——ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 408. Οὐδέ τί μιν] Nunquam videlicet domum revertetur incolumis.

Ver. 411.—μή τίς οἱ ἀμείνων] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 416.——ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχὼρ χειρὸς ὀμόργνυ·] Editi plerique habent, ἰχῶρ' χειρὸς; quod, ut mihi quidem videtur, ferri non potest, διὰ τὴν καινότητα (ut ait *Eustathius*) τῆς ἀποκοπῆς. Scholiastes legisse videtur, ἀμφοτέρῃσ' ἀπὸ χειρὸς ἰχῶρα ὀμόργνυ; sed ἰχὼρ primam producit. Meliùs igitur *Barnesius* ex conjecturâ, ἀμφοτέρῃσ' ἰχῶρ' ἀπὸ χειρὸς ὀμόργνυ; sed codices non favent. Veteres, apud *Eustathium*, quâ ratione dictum sit, ἱδρῶτα ἱδρῶ, Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω, κυκεῶνα κυκεῶ, eâdem ratione et ἰχῶρα ἰχῶ dictum existimârunt; ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ; quæ quidem analogia minime est contemnenda. Mihi tamen facillimum id omnium videtur, ut quod recentiores ἰχῶρα appellârint, *Homerus* id et in *masculino genere* ἰχῶρα, et in *neutro* dixerit ἰχώρ. Judicent eruditi.

Ver. 422.—ἀνιεῖσα Τρωσὶν ἅμ' ἑσπέσθαι,] *Ita* videlicet, *quomodo* antea *Helenam*. Alii hîc legunt, ἅμα σπέσθαι; quod perinde est.

Ver. 425. Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ] Pronuntiabatur, πρὸς χρυσῇ· et similiter, *ver.* 427;

Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην·
Οὔ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
Ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
Ταῦτα δ' Ἄρηϊ θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἰνείᾳ δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Φράζεο, Τυδείδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
Ἶσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος·
Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων,
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο·
Ἤτοι τὸν Λητώ τε, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.
Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

nam χρύσεος primam corripere nullo modo potest. Vide supra ad β', 268.

Ver. 426.——μείδησεν δὲ πατὴρ]

Olli subridens hominum sator atque Deorum. *Æn.* I. 258.

Ver. 428. Οὔ τοι, τέκνον ἐμὸν,] *Apud Ciceronem ad Attic. lib.* XIV. *epist.* 13, scriptum est; Τέκνον ἐμὸν, οὔ τοι; quæ lectio vim habet non minorem.

Cura *tibi*, Divûm effigies et templa tueri:
Bella *viri* pacemque gerant, queis bella gerenda. *Æn.* VII. 443.

Ver. 432.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 433. Γιγνώσκων] *Gnarus.* Quod vulgo vertunt, *cognoscens*, longe aliud est.

Ibid.——ὅ οἱ] Vide supra ad ά, 537.

Ibid.—ὑπείρεχε] Vide supra ad β', 426.

Ver. 439. Δεινὰ δ'] Ἐνταῦθα τὸ, "δὲ," παρέλκει φανερῶς, inquit *Burnesius;* male. Vide supra ad ά, 57.

Ver. 444.——ἀλευάμενος ἑκατηβόλου] Quâ ratione vox, ἀλευάμενος, hîc ultimam producat, itemque εἰδόμενος, *ver.* 462, vide supra ad ά, 51.

Ver. 448.——κύδαινόν τε.] Cum hîc non de Æneæ *gloriâ atque honore* agatur, conjicit *Domina Dacier* scripsisse *Homerum*, κήδαινόν τε: sed κηδαίνω vox est *Homero* ignota. Siquid mutatum oporteret, scribendum erat κήδησάν τε. Sed nihil opus. Κύδαινον enim id est, quod Latine dicas, *honorifice excipiebant;* quod quidem non ad *gloriam* Æneæ, sed ad *pietatem* referendum.

Ver. 449. Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον]

Tum Dea nube cavâ tenuem sine viribus umbram
In faciem Æneæ (visu mirabile monstrum)
Dardaniis ornat telis, clypeumque jubasque

Αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἆρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Ὣς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ·
Τρώων δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν,
Εἰδόμενος Ἀκάμαντι, θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν·
Υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
Ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
Ἦ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσ' εὖ ποιητῇσι μάχωνται;
Κεῖται ἀνὴρ, ὅν τ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο·
Ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον·

Divini assimulat capitis, dat inania verba,
Dat sine mente sonum, gressusque effingit euntis;
Morte obitâ quales fama est volitare figuras,
Aut quæ sopitos deludunt somnia sensus.
At primas læta ante acies exultat imago,
Irritatque virum telis, et voce lacessit.
Æn. X. 636.

Ver. 451. Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ] Hoc nimirum ait Poëta, ut recte observavit *Popius;* utique nescisse Achivos, *Æneam*, postquam humi cecidisset, per multitudinem elapsum in urbem evasisse.

Ver. 455. Ἆρες, Ἄρες,] Vide supra ad *ver.* 31.

Ver. 458. Κύπριδα μὲν πρῶτον] Vide supra ad *ver.* 336.

Ibid.——οὔτασε] Vide supra ad δ', 525, et ad ά, 140.

Ver. 465. Ἐς τί ἔτι] *Barnesius* hîc inter varias lectiones reponit ἔς τι, pro ἕως τί—— absurdissime; quasi scilicet vocalis *longa* posset in *brevem* absorberi.

Ibid.——ἐάσετε] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 466. Ἦ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσ']
Exscindine domos, id rebus defuit unum,
Perpetiar?—— *Æn.* XII. 643.

De syllabis ἦ εἰσ in unam contrahendis, vide supra ad *ver.* 349.

Ver. 467. Κεῖται ἀνὴρ, ὃν]
Nam quid ago? aut quæ jam spondet fortuna salutem?
Vidi oculos ante ipse meos,——
Murranum, quo non superat mihi charior alter,
Oppetere ingentem.— *Æn.* XII. 637.

Ibid.——ὅν τ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ, Αἰνείας,]
Hectoris Æneæque manu victoria Graiûm
Hæsit:——
Ambo animis, ambo insignes præstantibus armis. *Æn.* XI. 289.

Ver. 470.——ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.] Vide supra ad β', 451.

Ἕκτορ, πῆ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν, ἠδ' ἐπικούρων,
Οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι·
Τῶν νῦν οὔ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι,
Ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα.
Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν·
Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἥκω·
Τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
Ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱὸν,
Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται ὅσκ' ἐπιδευής.
Ἀλλὰ καὶ ὣς Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
Ἀνδρὶ μαχέσσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
Οἷον κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν.
Τύνη δ' ἕστηκας· ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι.
Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου [που] ἁλόντε πανάγρου,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
Οἱ δέ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.

Ver. 475.——ἐγὼ ἰδέειν] *Al.* ἐγών ἰδέειν.

Ver. 476.——κύνες ὣς] Quâ ratione κύνες hîc ultimam producat, itemque ἕστηκας, *ver.* 485, vide supra ad ά, 51.

Ver. 481.——τά τ' ἔλδεται ὅσκ' ἐπιδευής.] Quæ satis sint ad cujusvis animum explendum, ne ampliùs in dubiam belli aleam eat.

Ver. 483. Ἀνδρὶ μαχέσσασθαι·] *Cum viro quovis*, vertit *Barnesius*. Mihi potius videtur, *cum viro isto*, viz. *Diomede*.

Ver. 484.——ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν·] Mihi *(inquit)* hoc in loco neque opes sunt quas *diripiant* Achivi, neque uxor atque liberi, quos in servitutem *abducant:* ut recte *Eustathius:* Λέγεται, ὡς ἐπὶ πολὺ, ἄγεσθαι μὲν τὰ ἔμψυχα καὶ βαδιστικά· φέρεσθαι δὲ τὰ βασταζόμενα. *Plato* similiter; τῶν ἀλλοτρίων μηδένα μηδὲν φέρειν, μηδὲ ἄγειν.

Ver. 485.——ἕστηκας·] Vide supra ad ά, 37, et ad δ', 434.

Ver. 486. Λαοῖσιν μενέμεν,] *Eustathius*, Λαοῖσι μενέμεν; quæ forte verior lectio. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 487.——ἁλόντε] *Tuque ipse* scilicet, et *populus tuus;* ut versu superiore, Τύνη et λαοὶ ἄλλοι. Quod enim hîc ait *Barnesius*, aliique; "*Dualis pro plurali;*—— "*Enallage numeri dualis pro plurali;*" plane est absurdissimum. Utique *Enallage*, quam vocant, siqua revera esset, omnem omnis linguæ rationem jam penitus everteret. Vide supra ad ά, 566, et ad β', 288. Quæcunque sive istius *Enallages*, sive *Antiptoseos*, sive *cujuscunque* istiusmodi *Solæcismi* exempla afferunt Grammatici; ea vero omnia, si modo attentius perpenderis, aliena esse senties et rem minime attingere. Porro, quam ἀνακόλουθον appellant constructionem, quæque ab optimis Auctoribus elegantissime nonnunquam usurpatur, longe aliam et illa habet explicandi rationem. Vide supra ad β', 353, 681, et ad γ', 211. Nequid tamen dissimulem; incidit mihi suspicio, mendi hîc nescio quid irrepsisse; cum vox ἁλοὺς, quæ primam hîc in Vulgatis producit, eandem alias *semper* corripiat; *Iliad.* β', 374; δ', 291; ί, 588; λ', 405; μ', 172; ν', 816; ξ', 81; ρ', 506; φ', 281, 495; *Odyss.* έ, 312; ξ', 188; ό, 299; σ', 264; et ώ, 34. Forte igitur hîc legendum, Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνοιο ἁλόντε, vel potius, Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου που ἁλόντε, vel, ὡς ἀψῖσι λίνου περ ἁλόντε, quod est ὥσπερ ἁλόντε; vel aliquid simile. E contrario, notandum vocem ἀνᾱλίσκω (quam proinde non, ut Lexicographi, ex ἁλίσκω, sed ex aliâ omnino origine esse credam,) sesundam ubique producere; ἀνᾱλίσκειν, ἀνᾱλώσω, ἀνᾱλουν, etc.

Ver. 489.——ἐκπέρσουσ'] *Barnesius*, inter varias lectiones, ἐκπέρσωσ'; nec male.

Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
Ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλητῶν γ᾽ ἐπικούρων,
Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ᾽ ἀποθέσθαι ἐνιπήν.
Ὣς φάτο Σαρπηδών· δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος·
Αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάλλων δ᾽ ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν·
Οἱ δ᾽ ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ᾽ ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ᾽ ἐφόβηθεν.
Ὡς δ᾽ ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ᾽ ἀλωὰς,
Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
Κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε, καὶ ἄχνας·
Αἱ δ᾽ ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣς τότ᾽ Ἀχαιοὶ
Λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισσάλῳ, ὅν ῥα δι᾽ αὐτῶν
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
Ἂψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ᾽ ἔστρεφον ἡνιοχῆες.
Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ, Τρώεσσιν ἀρήγων,
Πάντοσ᾽ ἐποιχόμενος· τοῦ δ᾽ ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ᾽ Ἀθήνην
Οἰχομένην· ἣ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
Αὐτὸς δ᾽ Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
Ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ᾽ ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ᾽ ἐχάρησαν,
Ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,

Ver. 492.——ἀποθέσθαι ἐνιπήν.] *Barnesius* hoc minùs recte ad præcedentem χρὴ ita refert, ut de *Hectore* scilicet intelligatur; quod alii cum isto ἀρχοὺς λίσσομένῳ construentes, de auxiliariorum ducibus accipiunt.

Ver. 494. Αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων] Vide supra ad γ′, 29.

Ver. 496.——ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν]
——pugna aspera surgit. *Æn.* IX. 667.

Ver. 497. Οἱ δ᾽ ἐλελίχθησαν,]
——densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant.—— *Æn.* XII. 457.

Ver. 499. Ὡς δ᾽ ἄνεμος ἄχνας] *Barnesius* edidit, Ὡς δ᾽ ἄχνας ἄνεμος: sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 500.——ξανθὴ Δημήτηρ]
Flava Ceres—— *Georgic.* I. 96.

Ver. 501. Κρίνει] Vide supra ad ά, 309. *Al.* Κρίνῃ.

Ver. 504.——ἐπέπληγον] Vide supra ad γ′, 31.

Ver. 506.——νύκτα]
————*nigro* glomerari pulvere nubem.
Æn. IX. 33.

Ver. 507.——Ἄρης,——Τρώεσσιν ἀρήγων,]
Hic Mars armipotens animum viresque Latinis
Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit. *Æn.* IX. 717.

Ver. 509. Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου,] Vide supra ad ά, 43.
Armatumque auro—— *Æn.* III. 517.

Ver. 510.——ἐγεῖραι,] *Al.* ἀγεῖραι.

Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτοι·
Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολοιγὸς, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
Τοὺς δ' Αἴαντε δύω, καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Διομήδης,
Ὤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκὰς,
Ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων,
Νηνεμίης, ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἀτρέμας, ὄφρ' εὕδῃσι μένος Βορέαο, καὶ ἄλλων
Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιόεντα
Πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο·
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείεω ἕταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
Τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
Τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους,
Υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε, Ὀρσίλοχόν τε·
Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ,
Ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο

Ver. 516.——οὔτοι·] *Schol.* οὔτι.

Ver. 526. Πνοιῇσιν λιγυρῇσι] Apud *Eustathium*, Πνοιῇσι; quæ forte est verior lectio; syllabâ σι productâ, quâ ratione et τε in præcedenti versu producitur. Vide supra ad α΄, 51.

Ver. 532.——ὄρνυται,] Vide supra ad γ΄, 260.

Ver. 537. Τόν ῥα] *Istum utique;* adeo ut non supervacanea sit vocula, ῥα. Vide supra ad α΄, 56, et ad β΄, 158.

Ver. 538. Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο]

——clypeum, tot ferri terga, tot æris,
Cum pellis toties obeat circumdata tauri,
Vibranti cuspis medium transverberat ictu.
Æn. X. 482.

Ibid.————καὶ τῆς·] *Al.* χαλκός.

Ver. 540. Δούπησεν δὲ πεσὼν] Vide supra ad δ΄, 455 et 504.

Ver. 543. Τῶν ῥα] Vide supra ad *ver.* 537.

Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης·
Ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρῆθων, Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τὼ μὲν ἄρ' ἡβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἑπέσθην,
Τιμὴν Ἀτρείδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
Οἵω τώγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ, βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
Τὼ μὲν ἄρ' ἁρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη.
Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
Μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
Τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε, καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα,
Ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,

Ver. 547.——Διοκλῆα μεγάθυμον·] Quâ ratione vox, Διοκλῆα, hîc ultimam naturâ brevem producat, itemque ἄρα, *ver.* 574, et Πυλαιμένεα, *ver.* 576. vide supra ad ά, 51. Cæterum, quæ vocis βασιλέα formam sequuntur, eæ ultimam *naturâ* semper *producunt*. Vide supra ad ά, 265.

Ver. 560. Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.]

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho,
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 561. Τὼ δὲ πέσοντ' ἐλέησε]

——ut vultum vidit morientis et ora,
Ingemuit miserans graviter.——
Æn. X. 821.

Ibid.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408. Cæterum alii hîc legunt, ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος.

Ver. 567.——μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*: recte. *Stephanus*, aliique, δέ σφεας; quod prosodiam perimit.

Ver. 568. Τὼ μὲν δὴ] *Menelaus* et *Æneas*.

Ibid.——ὀξυόεντα,] Vide supra ad *ver.* 50.

Ver. 569.——μεμαῶτε] Vide supra ad β', 818.

Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·
Αὐτὼ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
Ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην, ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
Ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῗδα τυχήσας·
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἡνίοχον θεράποντα,
Ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην, (ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,)
Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν, ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
Δηθα μάλ' εἱστήκει, τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης,
Ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι·
Τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
Τοὺς δ' Ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
Καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφὶν Ἄρης, καὶ πότνι' Ἐνυώ.

Ver. 572. Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.] "Post hunc versum, tale quid" (inquit *Barnesius*) "deesse videtur; Ἀντιβίην ἕο αὐτοῦ, ἐν αἰνῇ δηϊότητι:" ridicule admodum! Quasi id scilicet non elegantiùs multo reticeatur.

Ver. 576. Ἔνθα Πυλαιμένεα] Ὧδε μὲν ἀναιρεῖται Πυλαιμένης Παφλαγόνων ἀρχός.——ὁ δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς (ν', 643, 658,) ζῶν Πυλαιμένης, ὁμώνυμός ἐστι τούτῳ. *Eustath.* Forte *hujus Pater*, ut *Barnesius* non male. Nomina enim heröum non confinxit *Homerus*, sed ex historiâ memoravit.

Ibid.—ἀτάλαντον] Vide supra ad β', 627.

Ver. 578.——δουρικλειτὸς] Ita *Barnesius*; recte, ut mihi quidem videtur. *Al.* δουρικλυτός.

Ver. 581.——ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,] Interea, dum averteret equos, percussus est. Recte igitur *Parenthesi* inclusa sunt hæc verba.

Ver. 583.——λεύκ' ἐλέφαντι] Non, λευκὰ ὡς ἐλέφαντος, ut Scholiastes, sed *ebore ornata et distincta.*

——ensem collo suspendit eburnum.
Æn. XI. 11.

—κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν. *Odyss.* φ', 7. Vide supra ad δ', 141.

Ver. 584.———ἐπαΐξας ξίφει]

———at fervidus advolat hastâ.
Æn. XII. 293.

Ver. 586. Κύμβαχος——ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.]

———involvitur————
In caput inque humeros.—*Ibid. v.* 292.

Ver. 587.——εἱστήκει] Vox εἱστήκει accipitur ἀορίστως, similiter ut ἔστη. Quòd si ἑστήκεν dixisset, jam non constitisset *temporum* ratio. Erat enim hoc utique διωρισμένως dicere, Mydona *jam tum, cum hæc scriberet Poëta*, in caput diu stetisse. Vide supra ad δ', 492, et ad ά, 37.

Ibid.——ψαμάθοιο] *Eustathius* in commentario, ρ' ἀμάθοιο βαθείης: quæ et vera lectio, si Scholiastes recte; ἄμαθος, ἡ κατὰ τὸ πέδιον ἄμμος· ψάμμος δὲ, ἡ κατὰ τὴν θάλασσαν κόνις.

Ver. 590. Τοὺς δ' Ἕκτωρ] *Menelaum* scilicet et *Antilochum.*

Ver. 591. Κεκληγώς·] Vide supra ad β', 314.

Ἡ μὲν, ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἕκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
Στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλαδε προρέοντι,
Ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
Ὣς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
Ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον,
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
Καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
Ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην, Ἀγχίαλόν τε.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱὸν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκτήμων, πολυλήϊος· ἀλλά ἑ μοῖρα
Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας,
Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
Ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.

Ver. 595. Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν] Pulcherrima fortitudinis *Hectoreæ* imago.

Ver. 596.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 509.———μορμύροντα] De hujusmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide supra ad δ', 455. Producit autem penultimam μορμῦρειν, simili analogiâ ac πορφῦρειν, μαρτῦρεσθαι, κῦρεσθαι, *etc.* Vide supra ad ά, 338.

Ver. 603.———εἷς γε θεῶν,] "*Deorum certe aliquis saltem;*" ut adeo istud, γὲ, nequaquam sit supervacuum.

Ver. 608.——κατέκτανεν, εἰδότε] *Al.* κατέκταν' εὖ εἰδότε.

Ver. 612.——ἐνὶ Παισῷ] *Al.* ἐν Ἀπαισῷ.

Ver. 613.——πολυκτήμων, πολυλήϊος·]

———Ausoniis olim ditissimus arvis:
Quinque greges illi balantum, quina redibant
Armenta, et terram centum vertebat aratris.
Æn. VII. 537.

Ver. 614. Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν]

———illis ad Trojam forte diebus
Venerat—————————
————auxilium Priamo Phrygibusque ferebat
Infelix.——————— *Æn.* II. 342.

Ver. 615. Τόν ῥα] *Hunc utique.*

Ver. 618. Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν]

———telorum effundere contra
Omne genus Teucri.— *Æn.* IX. 509.

Αὐτὰρ ὁ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
Ἐσπάσατ᾽· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιϊν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
Δεῖσε δ᾽ ὅγ᾽ ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
Οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε᾽ ἔχοντες,
Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος, πελεμίχθη.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ᾽ Ἡρακλείδην, ἠΰν τε μέγαν τε,
Ὦρσεν ἐπ᾽ ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
Οἱ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Υἱός θ᾽, υἱωνός τε, Διὸς νεφεληγερέταο,
Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Σαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
Πτώσσειν ἐνθάδ᾽ ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
Ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
Οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
Ἀλλ᾽ οἷόν τινα φασὶ βίην Ἡρακληείην
Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα;
Ὅς ποτε δεῦρ᾽ ἐλθὼν, ἕνεχ᾽ ἵππων Λαομέδοντος,
Ἓξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ᾽ ἀγυιάς.
Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
Οὐδέ τε σε Τρώεσσιν ὀίομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,
Ἐλθόντ᾽ ἐκ Λυκίης, οὐδ᾽ εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
Ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἐμοῦ δμηθέντα πύλας Ἀίδαο περήσειν.
Τὸν δ᾽ αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Τληπόλεμ᾽, ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν
Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,

Ver. 621.———καλὰ] Vide supra ad β′, 43.

Ver. 622. Ὤμοιϊν ἀφελέσθαι] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 623.——ἀμφίβασιν] Vide infra ad ζ′, 434.

Ver. 627. Ὣς οἱ μὲν πονέοντο]
Atque ea per campos æquo dum Marte geruntur. *Æn.* VII. 450.

Ver. 633.——βουληφόρε,——μάχης ἀδαήμονι] Domi, quam militiæ, melior.

Ver. 638.———βίην Ἡρακληείην] Vide supra ad β′, 658. Similiter apud *Virgilium*,
———violentia Turni. *Æn.* XI. 376.

Ver. 643.——ἀποφθινύθουσι] Vide supra ad β, 43.

Ver. 644. Οὐδέ τε] *Al.* Οὐδέ τι.

Ver. 646.———περήσειν.] Vide supra ad ά, 67.

Ὅς ῥά μιν εὖ ἕρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε·
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο Σαρπηδών· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ὁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
Ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
Βεβλήκει· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
Ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
Ἑλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησε,
Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη,
Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
Ἢ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,

Ver. 656.——ὁμαρτῇ] *Al.* ἁμαρτῇ.

Ver. 661.————μαιμώωσα,] Ἀρίστη δὲ δοκεῖ μεταφορὰ τῷ Ἀριστοτέλει, *etc.* Vide supra ad δ', 126.

Ver. 662.——πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν.] Indicat istud τὶ, prope admodum fuisse, ut interiret. Alii legunt, πατὴρ δ' ἔτι.

Ver. 663.——Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι Ἐξέφερον πολέμοιο·]

Interea Æneam Mnestheus et fidus Achates,
Ascaniusque comes, castris statuêre cruentum,
Alternos longâ nitentem cuspide gressus.
Æn. XII. 384.

Ver. 664.———βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν Ἑλκόμενον·]

Ille pedem referens, et inutilis, inque ligatus
Cedebat, clypeoque inimicum hastile trahebat.
Æn. X. 794.

Ver. 665.——ἐπεφράσατ',] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 668. Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν]

At Lausum socii exanimum super arma ferebant
Flentes, ingentem atque ingenti vulnere victum.
Æn. X. 841.

Ver. 673. Ἢ ὅγε τῶν] Vocabulum istud, ὅγε, quàm non versûs gratiâ intrusum sit, sed singularem habeat elegantiam, vide supra ad γ', 409.

Ver. 674.——Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι] Quâ

Ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
Ἔνθ' ὅγε Κοίρανον εἷλεν, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
Ἄλκανδρόν θ', Ἅλιόν τε, Νοήμονά τε. Πρύτανίν τε.
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
  Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
Κεῖσθαι· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,
Νοστήσας οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
  Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἀλλὰ παρήϊξεν, λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Ὤσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Εἷσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέϊ φηγῷ.
Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
Ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Αὖτις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
  Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.

ratione Ὀδυσσῆϊ hîc ultimam producat, itemque ὅς *ver.* 695, vide supra ad ά, 51.

Ver. 676.——τράπε θυμὸν Ἀθήνη.] Vide supra ad ά, 194.

Ver. 678. Ἄλκανδρόν θ',]
Alcandrumque, Haliumque, Noëmonaque, Prytanimque. *Æn.* IX, 767.

Ver. 680 *et* 689.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 684. Πριαμίδη,] Vide supra ad ά, 328.

Ibid.——μὴ δή με] Vide supra ad β', 158.

Ibid.——ἐάσῃς] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 686.——οὐκ ἄρ' ἔμελλον]
Invidisse Deos, patriis ut redditus oris
Conjugium optatum et pulchram Calydona viderem. *Æn.* IX. 269.

Ver. 689.——τὸν δ' οὔτι προσέφη] Vide supra ad ά, 332.

Ver. 693. Εἷσαν ὑπ'——φηγῷ·]
——corpusque levabat
Arboris acclinis trunco.— *Æn.* X. 834.

Ver. 699.—χαλκοκορυστῇ] Vide supra ad β', 1.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
Ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλὼς,
Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισσίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
Ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
Ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο.
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
Χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς·

Ver. 703. Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον] Quem telo primum, quem postremum, aspera virgo,
Dejicis? aut quot humi morientia corpora fundis? *Æn.* XI. 664.

Ver. 707.——αἰολομίτρην,] Vide supra ad β', 816.

Ver. 708. Ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ] De hâc urbe *Strabo, lib.* IX. *pag.* 625. [*al.* pag. 407;] Πόλις, *inquit*, ἣν καλοῦσιν Ὕλας, ὡς λύρας καὶ θύρας· et τὴν Ὑλικὴν, τῇ προσῳδίᾳ ὡς λυρικήν nempe, priori syllabâ *correptâ*, contra quàm fit in voce ὕλη, *sylva*. Quod cum non intelligeret vir doctissimus *Is. Casaubonus*, ad verba *Strabonis* hæc annotat; "*Notetur locus ubi* προσῳδίαν *vocat, quod* "*alii analogiam: ait enim ab* Ὕλη fieri "Ὑλική, *eâdem prosodiâ quâ à* λύρα *fit* λυ-"ρική: *alius dixisset, eâdem analogiâ.*" Nempe, de verborum *formandi ratione* accepit vir eruditus id, quod erat a *Strabone* accurate et præfinito dictum de *Prosodiâ*. Quod si Ὕλη, Ὑλική, syllabam priorem utrobique *produxisset*, tamen *analogiam* adhuc eandem plane haberet, ac λύρα, λυρική, *prosodiam* non utique eandem.

Ver. 709.——κεκλιμένος] Vide supra ad ά, 309 *et* 314.

Ver. 711. Τοὺς δ'] *Hectorem* et *Martem;* quod non advertens *Spondanus*, vocem hanc ad Ἀργείους in sequenti versu refert; et, Ἀργείους ὀλέκοντας, *Argivos pereuntes*, vertit: quin et in editione *Wetsteniana* Interpres, licet ὀλέκοντας recte vertat, *interimentes*, non tamen videtur hujus vocis, τοὺς δὲ, vim recte cepisse.

Ver. 714.——Ἀτρυτώνη,] Vide supra ad β', 157.

Ver. 716.——ἀπονέεσθαι,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 717.——ἐάσομεν] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 720.———ἔντυεν ἵππους] Ficta fortasse vox, ἔντυεν, ab iis qui, quoniam ἐντύνω et imperfectum ἔντῡνον et aoristus ἔντῡνα penultimam producunt, (vide infra ad ί, 203.) nescirent aoristum ἔντῠνον corripi. Sic apud *Moschum*,

———καὶ οἱ λέχος ἔντυνον Ὧραι.
Idyll. II. 160.

Τῶν ἤτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
Χάλκε' ἐπίσσωτρα, προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
Δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
Ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι·
Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγὸν, ἐν δὲ λέπαδνα
Κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
Ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀϋτῆς.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
Ἡ δὲ, χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη Φόβος ἐστεφάνωτο·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκὴ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή·
Ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
Δεινή τε, σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
Χρυσείην, ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσατο· λάζετο δ' ἔγχος

Ver. 724. Τῶν ἤτοι χρυσέη] Pronuntiabatur χρυσῆ. Similiter, *ver.* 727, Δίφρος δὲ χρυσέοισι, pronuntiabatur χρυσοῖσι. Vide supra ad β', 268.

Ver. 728. Ἐντέταται·] Ut constet scilicet temporum ratio, cum *præcedente* et *sequente*, εἰσί. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 730.—καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ibid.———ζυγὸν,] Mire admodum Spondanus: "*Per hoc jugum, Equos* (inquit) *intelligit; UT statim subjicit*, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ἵππους."

Ver. 734.——κατέχευεν ἑανὸν] Vide supra ad γ', 385.

Ver. 735. Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο]
———quas illi læta laborum
Ipsa suis quondam manibus Sidonia Dido
Fecerat, et tenui telas discreverat auro.
Æn. XI. 73.

Ver. 738.——— αἰγίδα θυσσανόεσσαν, Δεινὴν,]
Ægidaque horrificam, turbatæ Palladis arma. *Æn.* VIII. 435.

Ver. 740. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκὴ,]
———tristesque ex æthere Diræ,
Et scissâ gaudens vadit Discordia pallâ;
Quam cum sanguineo sequitur Bellona flagello. *Æn.* VIII. 701.

In quibus facile videre est, *Virgilium Homeri* majestatem non assecutum.

Ibid.——δὲ κρυόεσσα] *Al.* δ' ὀκρυόεσσα.

Ver. 741. Ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ]
———ipsamque in pectore Divæ
Gorgona, desecto vertentem lumina collo.
Æn. VIII. 437.

Ver. 743.———ἀμφίφαλον κυνέην]
——galeam——cristisque decoram.
Æn. IX. 365.

Ver. 744.———ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.] Vel quod τοσούτων πόλεων ὁπλίτας καλύπτειν καὶ σκέπειν ἠδύνατο, vel, ὅτι ἑκατὸν πόλεων ὁπλίτας εἶχεν ἐντετυπωμένους ἑαυτῇ. *Eustath.*

Ver. 745.——βήσατο·] *Al.* βήσετο. Vide supra ad *ver.* 109, et ad β', 35.

Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
Εὗρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε·
  Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
Ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἕκηλοι
Τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, αἴκεν Ἄρηα
Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
  Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
Ἥ ἑ μάλιστ' εἴωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν.
  Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ver. 747.——ὀβριμοπάτρη.] Vide supra ad ά, 43.

Ver. 748. Ἥρη δὲ μάστιγι] Quâ ratione δὲ hîc producatur, et similiter φλόγεα, *ver.* 745, itemque κεντρηνεκέας, *ver.* 752, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.] Videtur *Eustathius* legisse, ἐπεμαίετο ἵππους; quæ forte non pejor lectio; quanquam et istud, ἄρ', non male hæc cum *præcedente*, *ver.* 732, connectit.

Ver. 749. Αὐτόμαται] *Al.* Αὐτόματοι.

Ibid.——μύκον] Vide supra ad β', 314.

Ver. 751.——ἀνακλῖναι] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 752. Τῇ ῥα] Vide supra ad ά, 56.

Ver. 756.——ἐξήρετο,] *Al.* ἐξείρετο.

Ver. 763.——ἐξαποδίωμαι;] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 764.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 765.——ἀγελείην,] *Al.* ἀγελαίην. Vide supra ad δ', 128.

Ver. 766. Ἥ ἑ μάλιστ' εἴωθε] Vide infra ad *ver.* 841.

Ver. 769. Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ]
——terras inter cœlumque volabat,
Littus arenosum Libyæ ventosque secabat.
Æn. IV. 256.

Quæ cum sententia plane sit nulla, (quid enim est *littus secare?*) emendavit hoc modo Criticorum longe longeque omnium princeps, *Richardus Bentleius;*

——terras inter cœlumque, *legebat*
Littus arenosum Libyæ, ventosque secabat;

quâ sane emendatione nihil unquam excogitatum venustius, nihil certius. Cæterum ad vocem, μεσσηγὺς, non abs re erit hoc in loco annotare, quàm singulari loquendi ra-

Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
Ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἷξον, ποταμώ τε ῥέοντε,
Ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε.
Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,

tione Scriptores Romani vocis istius vim interdum expresserint.

———————inter
Hectora Priamiden, animosum atque *inter* Achillem,
Ira fuit capitalis.— *Horat. Sermon.* I. 7.
———Nestor componere lites
Inter Peliden festinat, et *inter* Atriden.
Epist. I. 2.

Quæ ad loca *Vir ingens* jam memoratus: "*Vitiosum sane*, inquit, *loquendi genus, et* "ἰδιωτικόν; *quodque magni emerim, nun*"*quam ab Horatio prolatum.*" Similem tamen loquendi rationem ex *Livio, lib.* 22, 35, adduxit *Gatakerus;* "inter *cives Ro*"*manos et* inter *peregrinos:*" et ex *Cicer. Paradox.* 1, *Marcilius:* "*nihil* inter *te at*"*que* inter *quadrupedem putes interesse.*" Quorum in priori locorum, posterius illud *inter*, codicum meliorum jussu; in posteriori, codicum omnium consensu, ejiciendum contendit (in *Addendis* ad Notas suas) *Bentleius.* Verum casu occurrit mihi nuper alius ex *Cicerone* locus, qui medelâ istâ, siquidem jam sanus non sit, sanari venuste non potest. *De amicit.* §. 25; "*Quid intersit* in"ter *popularem, id est, assentatorem, et le*"*vem virum: et* inter *constantem, severum,* "*et gravem.*"

Ibid.———ἀστερόεντος.] Vide supra ad *ί*, 44.

Ver. 770. Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς———, Τόσσον ———ἵπποι.] Ὁ δὲ, πῶς μεγεθύνει τα δαιμόνια;——τὴν ὁρμὴν αὐτῶν κοσμικῷ διαστήματι καταμετρεῖ. *Longinus*, §. 9.

Ver. 772.——ὑψηχέες] *Al.* ὑψαυχένες.

Ver. 778. Αἱ δὲ βάτην] Recte se habet ista Syntaxis. Vide supra ad *ά*, 556. Non omittendum tamen, *Scholiastem Sophoclis* ad *Electr. ver.* 980, itemque *Euripidis* ad *Alcest. ver.* 902, legisse hoc in loco, Τὼ δὲ βάτην: quæ quidem Syntaxis et ipsa quoque recte se habet, licet de *Fœminis* sermo sit. Non quod τὼ "*per omnia genera dicatur,*" ut *Barnesius;* nedum quod γυναῖκε sit *masculinum* in numero *duali*, ut Grammatici *stultissime* commenti sunt; sed quod unusquisque [*la personne,*] sive sit Hominum, sive Deorum, seu quicunque sit, sive mas, sive fœmina, quoties ad *sententiam* nihil interest *quo* quis *sexu* sit, proprie efferatur genere *masculino.* Scilicet non ad *Sexum*, sed (ut recte alicubi *Dion. Halicarnasseus*) πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείνεται ὁ λόγος. Exempla apud optimos Auctores occurrunt innumera. Apud *Homerum*, de *Junone et Minervâ;*

——πληγέντε κεραυνῷ. *Iliad.* θ', 455.

De iisdem *Deabus*, in quibusdam codicibus,

——προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
Ibid. ver. 378.

De *fœminis* duabus, apud *Pausaniam;*

—τούτους δέ φασιν, etc. *Lib.* II. *cap.* 21.

Apud *Sophoclem*, de *fœminis* itidem duabus;

Ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι,
Ὢ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην·
Ὢ τοῖσιν ἐχθροῖς————————
Ψυχῆς ἀφειδήσαντε·————————
Τούτω φιλεῖν χρὴ, τώδε χρὴ πάντας σέβειν·
Τώδ' ἔν θ' ἑορταῖς————————.
Electr. ver. 980, *etc.*

Apud *Euripidem*, de *Viro et Uxore* suâ;

Δυεῖν γὰρ ὄντοιν, οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὔ.
Helen. 652.

Δύο——ψυχὰς——λίμναν διαβάντε.
Alcest. 900.

Item *Hecuba*, de *seipsâ et filiâ;*

———οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
Μετῆλθες ἡμᾶς;——— *Hecub.* 511.

Creüsa, de *seipsâ;*

Ἡμεῖς ἐν ὀρφνῇ σπαργανώσαντες πέπλοις.
Ion. 955.

Et *Pythia*, de seipsâ;

Ἤδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε
Ἔχοντας ἡμᾶς.——————— *Ibid.* 1361.

Apud eundem, de *muliere* mortuâ;

Θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλων νεκρόν.
Alcest. 513.

Νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα.— *Ibid.* 607.

———————Καὶ παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν
Νέῳ γέρων ὤν, τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν.
Ibid. 635.

Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεά λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
Ὃς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
Ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εὗρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἕλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ·
Ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος

'Αλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;
Ibid. 716.
'Απελθε, καὶ με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρὸν.
Ibid. 729.

Apud *Aristophanem*, de *fœminâ* quâdam;
———ἕτερον ἄν————————
———καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
Eccles. Scen. 2.

Apud *Plautum* itidem, de *muliere*;
Quis ea est? *Mil. Glorios. Act.* 3.
Quîcum ibat. *Epidic. Scen.* 4.
Sed quis ea est mulier? *Ibid. Scen. ult.*
Hæe est; quis? *Cistell. Act.* IV. *Scen.* 2.
Quis es? *Ibid.*
Quisquis es, quæ, etc.
Rud. Act. IV. *Scen.* 4.

Apud *Virgilium*, de *Venere*;
——ducente Deo——. *Æn.* II. 632.

Ex quibus omnibus abunde apparet, utramque loquendi rationem, et Αἶ δὲ βάτην, et Τὼ δὲ βάτην, recte se habere.

Ver. 778.——πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,] Motum indicat æquum et placidum:

Qualis speluncâ subito commota columba————
——Fertur in arva volans,———
———mox aëre lapsa quieto
Radit iter liquidum, celeres neque commovet alas. *Æn.* V. 213.

Ver. 781.——βίην Διομήδεος] Vide supra ad β', 658.

Ver. 784.——ἤϋσε θεὰ] Ducum indicat per totum exercitum ad commovendos milites cohortationem.

Ver. 785. Στέντορι εἰσαμένη] Vide supra ad γ', 141.

Ibid.——μεγαλήτορι] Vox μεγαλήτωρ non hic *fortem* aut *magnanimum* significat (nam, ut recte monet Scholiastes, οὐδὲν οὐδαμοῦ περὶ τούτου διεξῆλθεν ἔργον πεποιηκότος), sed, ut *Eustathius* explicat, χαλκέντερον· κατ ἐκεῖνο, "Χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη."

Ver. 788. Ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον—'Αχιλλεὺς,] Ὁ ποιητὴς ἀπὸ τοῦ ἐννάτου ἔτους ἤρξατο, ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς 'Αχιλλέως μήνιδος ἦν ἀτονώτερα, καὶ Πράξεις οὐκ ἔχοντα μακρὰς οὐδὲ ἐπαλλήλους· συμμαχοῦντος γὰρ Ἕλλησιν 'Αχιλλέως,

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
Οἴχνεσκον, κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος.

Θαρσήσαντες δὲ, τούτου ἀποστάντος, προῆλθον καὶ, τῆς μάχης γενομένης, πολυπροσωποί τε καὶ συνεχεῖς τῶν ἡρώων ἀριστεῖαι κατέστησαν. *Plutarch. de vitâ Homeri, in fine.* Notandum hic porro, quanto cum artificio, ut Poëma sit unum a capite ad calcem, nunquam non spectetur et inseratur *Achilles*.

Ver. 792.——ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκαστου·] Vide supra ad β', 451.

Ver. 794.——παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν] Vide supra ad *ver.* 219.

Ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·
Ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπεμόργνυ·
Ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε·
Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας,
Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἕκηλον.
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν, ὡς τὸ πάρος περ,
Κούρους Καδμείων προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθος ἦα.
Σοὶ δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
Ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυάϊξ γυῖα δέδυκεν,
Ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι, δαΐφρονος Οἰνείδαο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Γιγνώσκω σε, θεὰ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω·
Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·

Ver. 800. Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα] Ὑπομνηστέον δὲ καὶ πατέρων ἀγαθῶν ἐνίους, ὅταν ἐξαμαρτάνωσιν. Ὅμηρος, "Ἦ ὀλιγὸν οἱ "παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς." *Plutarch.* πολιτικὰ παραγγέλμ. Idem, in libro *de Adulatore ab Amico dignoscendo* (haud longe a fine,) versum hunc *Agamemnoni* attribuit; vel memoriâ lapsus, eo quod simili argumento usus sit *Agamemnon* ἐν τῇ Ἐπιπωλήσει, supra in præcedente libro δ'; vel quod hoc in loco *Minervam* intellexerit, *Agamemnonis* utique *cohortationem prudentem*.

Ibid.——ὀλίγον οἱ παῖδα] Quâ ratione ὀλίγον hîc ultimam producat, itemque μὲ, *ver.* 817, vide supra ad ά, 51. Cæterum siquis transposuerit, in hoc et sequenti versu, voces ὀλίγος et μικρὸς, utrobique τὸ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν, θεωρείσθω.—τὸ μὲν φαίνεται καγὸν, τὸ δὲ εὐτελές; ut recte observavit *Aristoteles*, *Poëtic. cap.* 22, de versu isto, *Odyss.* ί, 515.

Ver. 801. Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν] *Interim confert admirationi multum etiam infirmitas; ut cùm Homerus Tydea parvum, sed bellatorem dicit fuisse.* Quintilian. *lib.* III. *cap.* 7.

Ingentes animos angusto in pectore versant.
Virgil. Georgic. IV. 83.

Ingenio pugnax, corpore parvus erat.
Ovid.

————Sed non et viribus infra
Tydea fert animus; totosque infusa per artus
Major in exiguo regnabat corpore virtus.
Stat. Theb. lib. 1.

Ver. 803.———ἤλυθε] Vide supra ad γ', 205.

Ibid.——νόσφιν] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 808.———τοίη οἱ ἐγὼν] Ita edidit *Barnesius* ex MS.——recte, ut mihi quidem videtur: *vulg.* τοίη τοι ἐγὼν· ex versu, ut verisimile est, 828 infra: quanquam et τοίη τοι, etiam hoc in loco, ferri possit, si modo particula τοι *explementum* utique accipiatur: sicuti in φ', 110, Ἀλλ' ἐπί τοι κἀμοι θάνατος, *etc.*

Ver. 815. Γιγνώσκω σε, θεὰ,]
Et nunc nequicquam fallis Dea.———
Æn. XII. 634.

Ἀλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
Οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε, Διὸς θυγάτηρ, Ἀφροδίτη
Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
Γιγνώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνακοιρανέοντα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Μήτε σύ γ' Ἄρεα τόνδε τι δείδιθι, μητέ τιν' ἄλλον
Ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθός εἰμι.
Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
Τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἅζεο θοῦρον Ἄρηα
Τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον·
Ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων,
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργέιοισιν ἀρήξειν·
Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
Ὣς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσε·
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
Ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
Βριθοσύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
Λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·

Ver. 818.——ἐφετμέων,] Pronuntiabatur ἐφετμῶν. Vide supra ad β', 811.

Ver. 824.——ἀνακοιρανέοντα.] *Schol.* διατάσσοντα, διέποντα· Αἱ προθέσεις, ἀντιλαμβανόμεναι ἀλλήλων, τοὺς οἰκείους τόπους τηροῦσι. *Al.* ἀνὰ κοιρανέοντα.

Ver. 827. Μήτε σύ γ' Ἄρεα τόνδε τι δείδιθι.] Ita recte, ut opinor, edidit *Barnesius*. *Al.* Μήτε σύ γ' Ἄρεα τονδ' ἔτι δειδιθι; quod perinde est. *Al.* Μήτε σύ γ' Ἄρηα τόνδε δείδιθι· et, Μήτε σύ γ' Ἄρηα τόγε δείδιθι; quarum lectionem prior versum, posterior sententiam jugulat.

Ver. 831.——τυκτὸν κακὸν,] *Eustathio*, "præter naturam ascitum malum." *Aliis*, "naturâ improbum." Neutrum male, licet diversâ ratione.

Ver. 835.——Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε.——Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε]

Aurigam Turni media inter lora Metiscum
Excutit, et longe lapsum temone relinquit;
Ipsa subit, manibusque undantes flectit habenas,
Cuncta gerens, vocemque et corpus et arma Metisci. *Æn.* XII. 469.

Ver. 836——πάλιν ἐρύσασ'·] Quâ ratione πάλιν hîc ultimam producat, item δὲ, *ver.* 840, et μιν, *ver.* 845, et ὀλοφυρόμενος, *ver.* 871, vide supra ad ά. 51.

Ver. 838.——μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων] Οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ φήγινος, πήδινος γράφουσιν, εἰπόντες ὅτι πῆδος εἶδος ξύλου. *Eustath.*

Post valido nitens sub pondere faginus axis
Instrepat.—— *Georgic.* III. 172.
——Gemuit sub pondere cymba. *Æn.* VI. 413.

Ver. 840, 841. Λάζετο —— Αὐτίκ' —— ἔχε] Oratio hæc *asyndetos* impetum et vehementiam *Festinantis* significanter indicat. Vide supra ad ά, 105.

Αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
Τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
Ὡς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν, ἡνία θ' ἵππων,
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
Καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ὦσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.
Δεύτερος αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.
Τῇ ῥά μιν οὖτα τυχὼν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν·
Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε, Τρῶάς τε,
Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης, ἆτος πολέμοιο.
Οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ,

Ver. 841. Αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ (Παλλὰς) ἔχε μώνυχας ἵππους.] Nempe, Trojanorum *vim* superavit Græcorum *disciplina et scientia* militaris; id quod fieri scilicet εἴωθε, *ver.* 766.

Ver. 842.———ὁ μὲν (Ἄρης) Περίφαντα ———ἐξενάριξεν,] Eo, ut opinor, quod in *prælio* cecidisset *Periphas*, nec *a quo* occisus esset appareret; a *Marte* dicitur interfectus. Cæterum legendum hic crediderim, ἐξενάριζε; sicuti infra, *ver.* 844.

Ver. 847.———ἔασε] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 855.———βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 857. Νείατον ἐς κενεῶνα,] Hoc ait Poëta, ni fallor; militibus *inferiorum ordinum* interfectis permultis, fusos Trojanos tantam cladem accepisse, ut eo die, quâ parte pugnaret *Diomedes*, pene *confectum bellum* videretur. Διομήδης ἐπὶ τὰ κενὰ τῆς μὴ πάνυ φρουρουμένης ἀντιπάλων τάξεως παρεισελθὼν, εὐμαρῶς ἐτρέψατο τοὺς βαρβάρους. *Heraclid. Pontic.*

Ver. 858. Τῇ ῥά] "Eâ *utique* parte." Non igitur supervacaneum est istud, ῥά, sed vim habet in connectendâ sententiâ perquam elegantem. Vide quoque supra ad ά, 56, et ad β', 158.

Ibid.——οὖτα] Vide supra ad δ', 525.

Ibid.——καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 859.——ἔβραχε χάλκεος Ἄρης, Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι] Clamorem exhibet aciei disjectæ, et in fugam conversæ.

Ver. 864.——ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ, Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο·] Nonnulli distinguunt; Καύματος ἐξ, ἀνέμοιο, *etc.* Ac proinde diverse accipi potest hæc sententia; ut dicat nimirum Poëta, caliginosum aërem *vel* ex æstu oriri ac vento a meridie, *vel* æstum ipsum ex vento a meridie exorto, *vel* ventum denique ex æstu; quæ quidem am-

Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο·
Τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
Φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὄλυμπον·
Πὰρ δὲ Διῒ Κρονίωνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων,
Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα, καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ, ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
Αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
Οὐλομένην, ᾗτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ,
Ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον,
Ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος·
Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦτέ κε δηρὸν
Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
Ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι.
  Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

biguitas, non utique Poëtæ, sed nobis Græce jam minus scientibus omnino est tribuenda.

Ver. 865.——ὀρνυμένοιο·] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 867.——ὁμοῦ νεφέεσσιν] *Pulvere ingenti* scilicet excitato.

Ver. 869.——Κρονίωνι] De analogiâ τοῦ Κρονῐονος et Κρονῑωνος, vide supra ad ά, 397, et ad β', 818.

Ver. 870. Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα,] Ad has voces, *Henr. Stephanus*, "*In Flor.* (in-" quit) *et Ald. et aliquot aliis* δεῖξε, *mi-*" *ror quomodo stante versu: in aliis* δεῖξαι, "*miror quomodo stante sententiâ.*" Credo equidem istos, δεῖξε δὲ ἄμβροτον; hos, δείξας ἄμβροτον, dicere voluisse.

Ver. 872. Ζεῦ πάτερ,] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam, *Jupiter*, multo potius Ζεὺς πατὴρ esse credam, quam *Juvans pater*.

Ver. 874.——χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.] Videtur *Eustathius*, quantum ex commentario conjicere est, legisse, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες; quod æque ferri potest, ac ὀλοφυρόμενος ἔπεα, jam supra, *ver.* 871. Vide ad ά. 51.

Ver. 881.——Διομήδεα] Pronuntiabatur Διομήδη; quomodo et scribi tandem cœptum.

Ver. 882.——ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 883. Κύπριδα μὲν πρῶτον,—— Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι] Vide supra ad *ver.* 336 et 857.

Ibid.——οὔτασε] Vide supra ad δ', 525, et ad ά, 140.

Ver. 885. Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες·]

Ni fuga subsidio subeat. *Æn.* XII. 733.

Ver. 888.——νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide supra ad ά, 175.

Μήτι μοι, Ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πολεμοί τε, μάχαι τέ.
Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ᾽ ἐπέεσσιν·
Τῷ σ᾽ οἴω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίῃσιν.
Ἀλλ᾽ οὐ μάν σ᾽ ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε᾽ ἔχοντα·
Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσὶ, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ᾽ ἀΐδηλος,
Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.
Ὣς φάτο, καὶ Παιήον᾽ ἀνώγει ἰήσασθαι·
Τῷ δ᾽ ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
Ἠκέσατ᾽· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ᾽ ἐτέτυκτο.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
Ὑγρὸν ἐὸν, μάλα δ᾽ ὦκα περιστρέφεται κυκόωντι·
Ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
Τὸν δ᾽ Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕσσε·
Πὰρ δὲ Διῒ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
Αἱ δ᾽ αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ἥρη τ᾽ Ἀργείη καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη,
Παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

Ver. 891. Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη,]
——————cui tristia bella,
Iræque, insidiæque, et crimina noxia cordi.
Odit et ipse pater.—— *Æn.* VII. 325.

Ver. 899.——ἀνώγει] *Al.* ἄνωγέ μιν.

Ver. 900.————φάρμακα πάσσων,] *Alii* legunt φάρμακ᾽ ἔπασσεν, et versum sequentem omittunt.

Ver. 902.——ἐπειγόμενος] *Al.* ἐπειγόμενον; quod eodem redit.

Ver. 903————περιστρέφεται] Ἡρωδιανὸς (inquit *Eustathius*) "περιτρέφεται" γράφει, πάνυ ὀρθῶς.————ἡ γάρ λέξις [τροφαλὶς, *caseus*] εἴρηται παρὰ τὸ τρέφεσθαι, ὅ ἐστι πήγνυσθαι, Firmatur *Herodiani* lectio, *Odyss.* ξ΄. 476;

————αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ᾽, ἠΰτε πάχνη,
Ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.

Quin et τροφαλίδας, *caseos*, ex *Antiphane* et *Aristophane* memorat *Athenæus*, *lib.* X. *c.* 21, et *lib.* XIV. *c.* 22.

Ver. 908.——ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη] Vide supra ad δ΄, 8.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ζʹ.

Ὑπόθεσις τῆς Ζʹ. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΤΩΝ θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων· Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην* ἀποστήσειε τῆς μάχης. Τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης, ἀναγνωρίσαντες† φιλίαν πατρικὴν, διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἕκτωρ δὲ, διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ, καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

* Ἀποστήσῃ. MS. *Mori.* † Πατρῴαν φιλίαν· Id.

ἈΛΛΗ.

ἈΝΑ' μέσον Ξάνθου καὶ Σιμοῦντος, τῶν ποταμῶν, θάνατος Ἀκάμαντος τοῦ Θρακός· καὶ Γλαύκου σύστασις, καὶ ἀναγνωρισμὸς, καὶ ἀμοιβὴ τῶν ὅπλων αὐτοῦ καὶ Διομήδους· καὶ ἄνοδος Ἕκτορος εἰς Ἴλιον πρὸς τὴν μητέρα Ἑκάβην· εἶτα πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ Ἑλένην· εἶτα πρὸς Ἀνδρομάχην, τὴν γυναῖκα· καὶ Ἕκτορος ἔξοδος ἐπὶ τὸν πόλεμον σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Ἄλλως.

Ζῆτα, θεᾶς Ἑκάβη ἐπὶ γούνασι πέπλον ἔθηκεν.

Ἄλλως.

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἕκτορος ἔστ' ὀαριστύς.

ΤΡΩ'ΩΝ δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,

Μεσσηγὺς Σιμόεντος, ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,
Ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
Υἱὸν Εὐσσώρου, Ἀκάμαντ', ἠΰν τε μέγαν τέ.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ,
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
Ἀλλά οἱ οὔτις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
Ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη
Νηῒς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι·
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·
Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·

Ver. 5.———πρῶτος] Nempe, *post* Junonis et Minervæ discessum.

Ver. 6.———φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,] Recte Scholiastes, φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν. Mire autem hoc accipit *Popius; perruptâ et disjectâ Trojanorum acie, lucem utique immissam;* quod, nequid amplius dicam, cum verbo ἔθηκε nequaquam congruit.

Ver. 9. Τόν ῥ'] *Hunc utique; hunc scilicet.* Vide supra ad ἑ, 858.

Ver. 10.—πέρησε] Vide supra ad *d*, 67.

Ver. 11.——τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.] Vide supra ad δ', 461 et 503.

Ver. 12.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 15. Πάντας γὰρ φιλέεσκεν,———Ἀλλά οἱ οὔτις] Ridiculi plane fuerunt, qui Poëtam hoc in loco hospitalitatem *Axyli* in universos, *vitio* ei *vertere* existimarent. Revera de *Axylo*, hominum omnium hospitalissimo atque optimo, idem plane hic ait *Homerus*, ac de *Ripheo* omnium justissimo *Virgilius*.

——cadit et Ripheus, justissimus unus
Qui fuit in Teucris, et servantissimus æqui:
Dîs aliter visum——— *Æn.* II. 426.

Ver. 17.——ὑπαντιάσας·] Vide supra ad *á*, 67.

Ibid.———ἀπηύρα,] *Diomedes.*

Ver. 18. Αὐτὸν καὶ θεράποντα]

——premit aurigamque sub ipsis
Nactus equis, ferroque secat pendentia colla:
Tum caput ipsi aufert domino.———
Æn. IX. 330.

Ver. 23. —— Λαομέδοντος, Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·]

———primævus Helenor,
Mæonio regi quem serva Lycimnia furtim
Sustulerat, vetitisque ad Trojam miserat armis. *Æn.* IX. 545.

Quæ loca *Macrobius* in eis recenset, in quibus Poëtarum "*par pene splendor amborum est.*" Lib. V. cap. 12.

Ver. 25. Ποιμαίνων δ'] *Bucolion.*

Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης· Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ναῖε δὲ, Σατνιόεντος ἐϋῤῥείταο παρ' ὄχθας,
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως
Φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν·
Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ζωὸν ἕλ'· ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο,
Ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὼ μὲν ἐβήτην
Πρὸς πόλιν, ᾗπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἔστη
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·
Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·
Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Αἴκεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε.

Ver. 28. Μηκιστηϊάδης,] *Euryalus*, ver. 20.

Ver. 31. Ἔγχεϊ χαλκείῳ.] Vide supra ad γ', 380.

Ibid.——Ἀρετάονα] *Al.* ἄρ' Ἐτάονα.

Ver. 38.————ἵππω γάρ οἱ] Quâ ratione γὰρ hîc producatur, vide supra ad ά, 51.

Ver. 42. Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο]

Fertur equis, curruque hæret resupinus inani,
Lora tenens tamen; huic cervixque comæque trahuntur
Per terram, et versâ pulvis inscribitur hastâ.
Æn. I. 480.

Ver. 45.——λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων· Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·]

Et genua amplectens effatur talia supplex:——
Te precor, hanc animam serves.——
Est domus alta; jacent penitus defossa talenta
Cælati argenti; sunt auri pondera facti
Infectique mihi.—— *Æn.* X. 523.

Vocem ἐλλίσσετο, restituit *Barnesius.* Alii scribunt ἐλίσσετο; quod et ipsum ferri potest, eâdem utique analogiâ, ac ἐλώρια. Vide supra ad ά, 4. Ἐλλίσσετο tamen rectius videtur; non modo propter similia, ἔλλαβε, ἐλλιτάνευε, ἀπολλήξῃς, quæ observavit *Barnesius*, sed maxime propter eandem ipsam vocem, ἐλλισάμην, *Odyss.* λ', 35, et ν', 273, ubi exemplaria conveniunt.

Ver. 51.——ἔπειθε.] *Al.* ὄρινε.

Et jam jamque magis cunctantem flectere sermo
Cœperat.—— *Æn.* XII. 940.

Καὶ δή μιν τάχ᾽ ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ᾽ Ἀγαμέμνων
Ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ, ὁμοκλήσας, ἔπος ηὔδα·
Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὔτως
Ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον,
Πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Χεῖράς θ᾽ ἡμετέρας· μηδ᾽ ὅντινα γαστέρι μήτηρ
Κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ᾽ ὃς φύγοι· ἀλλ᾽ ἅμα πάντες
Ἰλίου ἐξαπολοίατ᾽, ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.
Ὣς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ᾽ ἀπὸ ἕθεν ὤσατο χειρὶ
Ἥρω᾽ Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ᾽ ἀνετράπετ᾽· Ἀτρείδης δὲ
Λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ᾽ Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθε
Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
Ἀλλ᾽ ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Ενθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες,
Εἰ μὴ ἄρ᾽ Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστὰς
Πριαμίδης Ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ᾽ ἄριστος·

Ver. 53. Δώσειν ᾧ θεράποντι] Ita restituit *Barnesius*, ex *MSS.* et *Edit. Vet.*——recte, ut mihi quidem videtur. *Al.* τῷ θεράποντι.

Ver. 55.———αὔτως] *Al.* οὕτως.

Ver. 62. Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ᾽ ἀπὸ ἕθεν] Παρειπὼν, cum sit vox composita, priorem producit eâdem ratione ac γὰρ, supra, *ver.* 38. Sed et vox, ἀπὸ, ultimam quâ ratione hîc producat, vide supra ad ά, 51. Sunt tamen qui scribant, ἀπαὶ ἕθεν.

Ver. 64. Οὖτα κατὰ λαπάρην·] Vide supra ad δ′, 525, et ad ά, 140. *Al.* οὔτασε καλλαπάρην.

Ver. 70.———κτείνωμεν·——συλήσετε] Pulcherrime hîc Senex, et ad personam convenientissime, seipsum etiam adhuc eum exhibet, qui prælio utique committendo, non item prædæ diripiendæ intersit; ut recte *Eustathius:* Ὅρα ὅπως θαυμασίως ὁ γέρων, τοῦ μὲν καμάτου συνεφάπτεσθαι καὶ αὐτὸς θέλει, ὡς δηλοῖ τὸ Κτείνωμεν·—Τὸ δὲ κέρδος, ἴδιον ποιεῖται τῶν στρατιωτῶν· οὐ γὰρ συλήσομεν φησιν, ἀλλὰ συλήσετε.

Ver. 71.———τεθνειῶτας.] Vide supra ad β′, 818.

Ver. 72.——ὤτρυνε μένος] Vide supra ad β′, 451.

Ver. 76. Πριαμιδης] Vide supra ad ά, 328.

Ibid.———Ἕλενος, οἰωνοπόλων] Quâ ratione Ἕλενος hîc ultimam producat, item κατὰ, *ver.* 64, et πρὶν, *ver.* 81, vide supra ad ά, 51.

Αἰνεία τε, καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριστοι
Πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἐστὲ, μάχεσθαί τε φρονέειν τε·
Στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
Πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
Φεύγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,
Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
Ἕκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος, ἐν πόλει ἄκρη,
Οἴξασα κληῗδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
Εἶναι ἐνὶ μεγάροις, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο·
Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
Ἤνις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ
Ἄστυ τέ, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
Αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
Ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γένεσθαι·
Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὅνπερ φασὶ θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
Μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
Ὣς ἔφαθ' Ἕκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·

Ver. 77. Αἰνεία τε, καὶ Ἕκτορ,] Vide supra ad έ, 467;———ὅν τ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ, Αἰνείας.

Ver. 78.——ἐγκέκλιται,] Vide supra ad ά, 309 et 314.

Ver. 86.———*μετέρχεο,*] *Al. μετοίχεο.*

Ver. 87.———*ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς* Νηὸν Ἀθηναίης]

Necnon ad templum summasque ad Palladis arces
Subvehitur magnâ matrum regina catervâ,
Dona ferens.——— *Æn.* XI. 477.

Ver. 89.——*θύρας ἱεροῖο δόμοιο,* Πέπλον,]

———ad templum non æquæ Palladis ibant,
——peplumque ferebant. *Æn.* I. 483.

Ver. 91.——*μεγάροις,*] *Al. μεγάρῳ.*

Ver. 92.——*ἐπὶ γούνασιν*] *Ad genua*, vel *in genibus*, pro eo ut *Minervæ* statua vel *stantis* erat, vel *sedentis.*

Ver. 93 —— ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα,—— αἴκ' ἐλεήσῃ]

——siqua est Heleno prudentia vati,——
——primum prece numen adora;
——dominamque potentem
Supplicibus supera donis.— *Æn.* III. 433.

Ver. 99. Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ'] Notandum quanto cum artificio et hîc et ubique inseratur *Achilles*, ut Poëma unum sit a capite ad calcem.

Ver. 103.——*σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·*] Vide supra ad γ', 29.

Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·
Φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
Εἴπω βουλευτῆσι, καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι,
Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε, καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν,
Ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦνγε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
Σῷ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.

Ver. 105. Ὀτρύνων μαχέσασθαι] Vide supra ad β', 451.

Ver. 106. Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν]

Talibus accensi firmantur, et agmine denso
Consistunt.——— *Æn.* IX. 788.

Ver. 108. ——— ἀθανάτων] Et rursum, *ver.* 128 *et* 140. Vide supra ad ά, 398.

Ibid.———οὐρανοῦ ἀστερόεντος]

———stellantis regia cœli.
Æn. VII. 210.
———cœlum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 202.

Ver. 116.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 117. Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε, καὶ αὐχένα] Hectorem *incedentem* ita depingunt hi duo versiculi, ut tanquam ob oculos ponant.

Ver. 120.——μεμαῶτε] Vide supra ad β', 818.

Ver. 122.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 123. Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε,] Longior hæc *Glauci* et *Diomedis* collocutio, non medio est intersita prælio: sed, ut recte notavit *Eustathius*, τὸν ἄγριον αἰχμητὴν Ἕκτορα τῆς μάχης ἀποστήσας—ὁ ποιήτης—ἀνίησι τὸ τοῦ πολέμου ἀκμαῖον, καὶ ἀναπαύει τον ἀκροατήν.

Ver. 124. Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα] Differunt inter se, οὔ ποτ' εἶδον, et οὔ ποτ' ὄπωπα, eodem modo atque apud Anglos, I never saw, et I have never seen; quorum nempe prius ἀορίστως de præterito QUOVIS spatio temporis recte dici possit; posterius non nisi διωρισμένως de tempore *omni* ad usque PRÆSENTEM diem; quare aptissime hîc conjunctum est ὄπωπα cum sequentibus προβέβηκας et εἰλήλουθας. Vide supra ad ά, 37.

Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος
Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·
Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσσήϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
Θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
Δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.
Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
Εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Ver. 135.——*βουπλῆγι.*] Βουπλὴξ δὲ, βουκεντρὸν, ἡ πέλεκυς βοὸς ἀναιρετικὸς, ἡ μάστιξ γινομένη ἀπὸ τμήματος βύρσης. *Eustath.*

Ver. 139.———*ἄρ' ἔτι δὴν*] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 142.———*οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,*] Ἄρουρα est γῆ ἀρουμένη, *terra culta:*

———incultis præstare videmus
Culta loca, et manibus meliores reddere fœtus. *Lucret. lib.* I. 210.

Quem locum *Lambinus* ita edidit;

——incultis præstare videmus
Culta loca, et manibus meliores *reddi* fœtus:

Atque ita omnino "*legendum, libris omnibus reclamantibus*, contendit, "*quoniam videmus fœtus manibus reddi, hoc est fieri, meliores;* reddere *autem, quod est in omnibus libris, ferri non posse.*" Absurde admodum! Neque enim verum est, neque id ait *Lucretius, terræ fœtus* (quod utique voluit Vir doctus) hominum *manibus* meliores *reddi;* sed *terram* ipsam, *manibus* cultam, fœtus suos *reddere* meliores.

Ver. 146. Οἵη περ φύλλων γενεὴ,] Locum hunc omni tempore et laudârunt Veteres, et imitati sunt. *Simonides,* in fragmentis;

Ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ.
"Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν."

Musæus apud *Clementem Alexandrinum, Strom.* VI;

Ὣς δ' αὔτως καὶ φύλλα φύει ζείδωρος ἄρουρα·
Ἄλλα μὲν ἐν μελίῃσιν ἀποφθίνει, ἄλλα δὲ φύει·
Ὣς δὲ καὶ ἀνθρώπου γενεὴ καὶ φύλλον ἑλίσσει.

Quos quidem versus *Homerum ipsum* ex *Musæo* antiquiore imitatum fuisse existimavit *Clemens:* sed Scriptoris *Homero recentioris* fuisse, vel ex eo satis liquet, quod ἀποφθίνει penultimam *corripiat.* Vide supra ad β', 43.

Pindarus, Pythior. Od. VIII. *sub finem:*

Ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔτις;
Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι.

Sophocles, in *Ajace;*

Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
Εἴδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κουφὴν σκίαν.
Ver. 125.

Euripides, apud *Plutarchum* de *Consolatione:*

Κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς,
Θνητῶν τε γενεᾷ· τοῖς μὲν αὔξεται βίος,
Τῶν δὲ φθίνει τε κἀκθερίζεται πάλιν.

Aristophanes, in *Avibus;*

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,

Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
Ὡς ἀνδρῶν γενεὴ, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
Ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ἐνθάδε Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
Ὤπασαν· αὐτάρ οἱ Προῖτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ·
Ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
Τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δῖ' Ἄντεια,
Κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
Ἡ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
Τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.

Ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνὰ,
Ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι. *Ver.* 686.

Quorum quidem versuum *rhythmum* qui auribus accipere velit, eos ad sequentem normam exigere oportebit;

Βοοῶν, βοοῶν, βοοῶν, βοοῶν | βοοῶν, βοοῶν, βοοῶντος. |
Ἄγε δὴ | φύσιν ἄν | δρες ἀμαυ | ρόβιοι, | φύλλων | γενεᾷ | προσομοιοι.

Horatius denique, in *Arte Poëticâ;*

Ut silvæ foliis pronos mutantur in annos,
Prima cadunt:—————— *Ver.* 60.

vel, ut emendavit Criticorum maximus, *Bentleius;*

Ut silvis folia privos mutantur in annos,
Prima cadunt.———

Ver. 147.——ὕλη] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 152. Ἔστι πόλις Ἐφύρη,]

Urbs antiqua fuit.——— *Æn.* I. 16.

Cæterum quâ ratione vox πόλις hîc ultimam producat, item αὐτὰρ, *ver.* 157, et γὰρ, *ver.* 159, vide supra ad ά, 51. Porro de *longâ* hâc oratione, vide supra ad *ver.* 123.

Ibid.——μυχῷ Ἄργεος]

—————vasto submota recessu. *Æn.* VIII. 193.

Ver. 153.——κέρδιστος] Συνετώτατος, ὡς ὁ Γλαῦκος φησι. Μέση δὲ λέξις ἐστὶ τὸ Κέρδιπρος. Οὐ γὰρ ἐθέλει βλασφημεῖν ὁ Γλαῦκος τὸν πρόγονον, κλεπτίστατον ἀληθῶς ὄντα. *Eustath.*

Ver. 155.—— ἀμύμονα] Insignem; non utique ad *omnem* virtutem, (vide *ver.* 200,) sed——κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινήν; item ad castitatem, *ver.* 161.

Ver. 156.——ἠνορέην ἐρατεινὴν] Virtutem in bello, non sævam et ferocientem, sed cum humanitate conjunctam.

Ver. 158. Ὅς ῥ'] *Qui utique: Qui scilicet:* vide supra ad έ, 858.

Ibid.——πολὺ φέρτερος] *Prætus* videlicet.

Ver. 160. Τῷ δὲ] Istud, τῷ δὲ, hoc in loco, non illud est, quod Romani dicunt, *Huic autem*, sed *Huic videlicet;* indicat enim, quam demum ob causam *Bellerophonta* expulerit *Prætus.*

Ibid.——δῖ' Ἄντεια,] Εἰρωνικῶς, inquit *Scholiastes.* At nihil opus; Δῖος enim dicitur quis, non ad *probitatem morum*, sed ad *pulchritudinem, nobilitatem*, aut similia.

Ver. 161.———ἀλλὰ τὸν οὔτι Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα] Τὰ μὲν εἰκότα καὶ συνήθη κατὰ λόγον περαινόμενα, τῷ ἐφ' ἡμῖν ἀποδίδωσι· Καὶ λέγει δήπου,——" ἀλλὰ τὸν οὔτι Πεῖθ' ἀγαθὰ " φρονέοντα." *Plutarch. in Coriolano.*

Ver. 163.——βασιλῆα] Vide supra ad ά, 265.

Ὣς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε·
Κτεῖναι μέν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
Πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρὰ,
Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
Δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
Προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
Ἐννῆμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ᾔτεε σῆμα ἰδέσθαι,
Ὅ, ττι ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ Προίτοιο φέροιτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
Πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
Πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
Καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν·
Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
Εἷσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἶκονδε νέοντο·
Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἠῢν ἐόντα,
Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν·
Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης.
Καὶ μέν οἱ Λυκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,

Ver. 168.——πόρεν δ' ὅγε] Quàm non supervacaneum sit istud, ὅγε, vide supra ad γ', 409.

Ver. 175.——ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,] Vide supra ad ά, 477.

Ver. 176.——μιν ἐρέεινε.] Quâ ratione μιν hic producatur, similiterque πάλιν, *ver.* 189, et μὲν, *ver.* 194, itemque ultima vocis θυγατέρα, *ver.* 192, vide supra ad ά, 51.

Ver. 177. Ὅ, ττι ῥά] *Quid scilicet.* Vide supra ad έ, 858.

Ver. 188. Κρίνας] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 191.——ὅτε δὴ γίγνωσκε] Ex *virtute* scilicet et *rebus gestis.*

Ver. 192.——ὅγε] Non *Prætus* (ut absurde *Spondanus* ad *ver.* 144,) sed rex Lyciæ, *Præti* socer. De syntaxi, vide supra ad γ', 409.

Ibid.——θυγατέρα] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 194. Καὶ μέν οἱ] *Barnesius* edidit, Καὶ μήν οἱ. Sed nihil opus.

Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ἴσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς,
Ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κᾀκεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο,
Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
Ἴσανδρόν δέ οἱ υἱὸν Ἄρης, ἆτος πολέμοιο,
Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
Ἱππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
Πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν· οἳ μέγ' ἄριστοι
Ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ·
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποίμενα λαῶν·
Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐσσι παλαιός·
Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας·

Ver. 195. Καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 197 *et* 203. Ἴσανδρόν] *Al.* Πείσανδρον.

Ver. 198.——παρελέξατο] Vide supra ad β', 515.

Ibid.——μητίετα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 199.——χαλκοκορυστὴν] Vide supra ad β', 1.

Ver. 200.——ὅτε δὴ κᾀκεῖνος] "*Quum et* "*ipse Bellerophon.*" Cæterum *cujus* demum *criminis* pœnas lueret *Bellerophon*, id vero non meminit *Glaucus*, ne genus suum dedecoraret; ut recte annotavit *Popius. Aristoteles* citat hunc versum, Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ οὗτος.——*Probl.* XXX. 1.

Ver. 201. Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον]

Qui miser in campis mœrens errabat *Aleïs*,
Ipse suum cor edens, hominum vestigia vitans. *Cic. Tusc. Quæst. l.* 3.

Τὸ Ἀλήϊον, ἆρά γε τὸ ἄσπορον, καὶ μὴ ἔχον λήϊα; οὐχί· ἀλλ' ἐκ τοῦ, οἷον αὐτὸν ἐν αὑτῷ ἀλᾶσθαι. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 11. *Diogenes Laërtius* similiter de *Heraclito:* Καὶ τέλος, μισανθρωπήσας καὶ ἐκπατήσας, ἐν τοῖς ὄρεσι διῃτᾶτο, πόας σιτούμενος καὶ βοτάνας· in *vitâ Heraclit.* Quæritque *Aristoteles*, διὰ τί πάντες, ὅσοι περιττοὶ γεγόνασιν ἄνδρες, ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ πολιτικὴν, ἢ ποίησιν, ἢ τέχνας, φαίνονται μελαγχολικοὶ ὄντες;——οἷον λέγεται τῶν τε ἡρωϊκῶν τὰ περὶ τὸν Ἡρακλέα,——ἔτι δέ τὰ περὶ Αἴαντα καὶ Βελλεροφόντην·——καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ τῶν ἡρώων, ὁμοιοπαθεῖς φαίνονται τούτοις. *Problem.* XXX. 1.

Ver. 205. Τὴν δὲ] *Laodameam.*

Ver. 208.——ὑπείροχον] Vide supra ad β', 426.

Ver. 209. Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν·]

——in antiquam virtutem animosque viriles
Et pater Æneas, et avunculus excitat Hector. *Æn.* III. 342.

Ver. 212.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 217, Ξείνισ' ἐνὶ] Vide supra ad ά, 140.

Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινὸν,
Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον·
Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον, ἰὼν, ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ
Εἰμί· σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.
Ἔγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου·
Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Κτείνειν, ὅν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω·
Πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι·
Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
Γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀΐξαντε,
Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο·
Ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
Ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε,
Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ver. 219. Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου]

Ille mihi insignem pharetram Lyciasque sagittas,
Discedens, chlamydemque auro dedit intertextam,
Frænaque bina meus quæ nunc habet aurea Pallas:
Ergo et quam petitis, juncta est mihi fœdere dextra. *Æn.* VIII. 166.

Ver. 220.——*χρύσεον δέπας*] Pronuntiabatur *χρυσοῦν*. Vide supra ad β', 268.

Ibid.——ἀμφικύπελλον·] Vide supra ad ά, 584.

Ver. 225.——*ὅτε κεν*] Qui istud *κὲν* omiserit, vel aliâ voculâ mutaverit; is demum sentiet, quam non sit ad sententiam supervacaneum. Vide supra ad ά, 56, et β', 158, et έ, 858.

Ver. 231.——*ὅτι*] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 234.———*φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,*] Ὅ ἐστιν, ἐξαιρέτους ἐποιήσεν, ὡς τῷ Πορφυρίῳ δοκεῖ· διὰ τὸ τοιαύτην φιλοτιμίαν ἐνδείξασθαι, καὶ μὴ γλισχρεύσασθαι περὶ τὴν τοῦ ξένου ἀξίωσιν.—Ἐν δέ τοῖς ἑξῆς, το, φρένας ἐξελετο Ζεὺς, φανερῶς ἐπὶ Ἀφροσύνης κεῖται. *Eustath.* Vide infra, ρ', 470, et τ', 137.

Ver. 236. Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.] *Fulvius Ursinus*, ad *Virgil. Æn.* III. 549, tres versus ex *Homero* et *Virgilio* affert, quorum membra bina in *Sonum* istum *consimilem* exeant, quem in linguis recentioribus *Rhythmum* vulgo appellare solent:

Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων. *Odyss.* ξ', 199.
Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων. *Iliad.* ζ', 236.
Cornua velatarum obvertimus antennarum. *Æn.* III. 549.

Verum in trium horum exemplorum posterioribus duobus, a scopo aberravit vir eruditus. Neque enim—*κείων et*—*βοίων* similem istum sonum in diphthongis dissimilibus efficiunt; neque, in ultimo versu, sibi omnino respondent, in membri utriusque exitu ——*tarum* et———*narum;* sed——*latar'* et————*narum*, quorum utique sonus est dissimillimus:

Cornua velatar' obvertimus antennarum.

Porro, valde pueriliter ad hunc versum *Homeri* annotat Scholiastes: Κεκώλυται δὲ ὑπὸ τοῦ μέτρου εἰπεῖν, δεκαβοίων: quasi vero non facillime, si id postulâsset sententia, dicere potuisset,

Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοια δεκαβοίων·

quâ de licentiâ (quæ et rursum *ver.* 240, in voce *πόσιας*, occurrit), vide supra ad ά, 51.

Ἕκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
Ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον, ἠδὲ θύγατρες,
Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε, ἔτας τε,
Καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει
Πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
Ξεστῇσ' αἰθούσῃσι τετυγμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθάδε παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισι·
Κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθάδε γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.
Ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
Ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν
Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
Ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διῒ χεῖρας ἀνασχεῖν.
Ἀλλὰ μέν', ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
Ὡς σπείσῃς Διῒ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴ κε πίησθα·
Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,

Ver. 237. φηγὸν] *Al.* πύργον.

Ver. 244. Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι]
Quinquaginta illi thalami, spes tanta nepotum,
Barbarico postes auro spoliisque superbi.
Æn. II. 503.

Ver. 245 *et* 249. Πλησίοι] *Al.* πλησίον.

Ver. 248.——τέγεοι] ὑπερῷοι· *Schol.*

Ver. 251.———ἤλυθε] Vide supra ad γ', 205.

Ver. 252. Λαοδίκην ἐσάγουσα,] Εἰς Λαοδίκης θάλαμον ὑπάγουσα· πρὸς Λαοδίκην πορευομένη· *Schol.* Similiter *Porphyrius:* Τό, ἐσάγουσα, οὐκ ἔστι κατὰ τὸ συνηθὲς, οἷον εἰσφέρουσα. ——Ὡς γὰρ, "ἐξαγαγόντες," ἐκπορευθέντες τοῦ πεδίου·——ὁμοίως τῷ, "ἐσάγουσα," κέχρηται. *Quæst. Homeric.* 17. Item *Eustathius:* Εἰς ἣν [Λαοδίκην] ἡ Ἑκάβη ἀπιοῦσα, ἐντυγχάνει τῷ Ἕκτορι·———Ἐνταῦθα δὲ κεῖται τὸ "εἰσάγειν," ἀντὶ τοῦ "εἰσιέναι" ἢ "ὑπάγειν."

Ver. 254 *et* 262.——εἰλήλουθας;——κέκμηκας,] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 255. Ἦ μάλα δὴ τείρουσι———περὶ ἄστυ· σὲ——χεῖρας ἀνασχεῖν.] Sunt qui hæc ita accipiant, ut sit interrogatio, *An valde jam*, etc.? Nec quidem id male. Ego tamen quominus ita accipiam, faciunt tum particulæ istæ, μάλα δή· tum id quod postea occurrit, *ver.* 386. ———οὕνεκ' ἄκουσε Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δέ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.

Ver. 261.———κεκμηῶτι] Quâ analogiâ ex τεθνηκότι fit τεθνηότι, τεθνεῶτι, et inde, linguâ Ionicâ, τεθνειῶτι et τεθνηῶτι; eâdem analogiâ fit κεκμηκότι, κεκμηότι, κεκμεῶτι, et inde κεκμηῶτι. Vide supra ad β', 818.

Ὡς τύνη κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι.
  Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἐστὶ κελαινεφεῖ Κρονίωνι
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι·
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς·
Πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
Ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
Τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
Ἤνις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ
Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
Αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
Αἴκ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κεν οἱ αὖθι
Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσί τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.
  Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ, μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισι

Ver. 263.——*κορυθαίολος*] Vide supra ad β', 816.

Ver. 264.——*πότνια μήτηρ,*] Scholiastes et *Eustathius* in Commentario: *πότνια μῆτερ.*

Ver. 266.———*ἀνιπτοισιν*] *Al.* *ἀνίπτοισι*; quod perinde est. Vide ad ά, 51.

Me bello è tanto digressum et cæde recenti
Attrectare nefas, donec me flumine vivo
Abluero—————— *Æn.* II. 719.

Ibid.—*αἴθοπα οἶνον*] Vide supra ad ά, 462.

Ver. 267.——Κρονίωνι] Vide supra ad ά, 397.

Ver. 269 *et* 279.——*ἀγελείης*] Vide supra ad δ', 128.

Ver. 270.———*ἀολλίσσασα*] Ita restituit *Barnesius;* recte, ut opinor. Vide ad *ver.* 287; et supra ad ά, 140. *Al.* *ἀολλίσασα.*

Ver. 273.——*ἐπὶ γούνασιν*] Vide supra ad *ver.* 92.

Ver. 285. *Φαίην κεν*] Non vacat istud, *κέν*· "*Existimârim equidem;*" "*Crediderim utique.*" Forte tamen rectius ad *εὐφωνίαν* legas (quod in editionem *Barnesianam* casu videtur irrepsisse) *φαίης κε φρέν'*, quàm *φαίης κεν φρέν'*; sed hoc levioris est momenti. Porro, pessime hunc locum interpretatur Scholiastes, *ὑπολάβοιμὶ ἂν* "Αὐτὸν "Ἐκεῖνον" *ἔξω πάσης ταλαιπωρίας εἶναι*: verum paullo infra, rectius; *τὴν* "Εμὴν" *φρένα τῆς ἀτέρπου ὀϊζυος ἐπιλαθέσθαι.*

Ibid.——*ἀτέρπου*] *Al.* *ἀτερ πού*; minùs recte.

Ver. 286.——*ποτὶ μέγαρ',*] Quâ ratione *ποτὶ* hîc ultimam producat, item Κισσηΐς

Κέκλετο· καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
Τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων·
Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης, ἐν πόλει ἄκρῃ,
Τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κισσηῒς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον·
Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος
Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
Εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,

et ἄλοχος, *ver.* 299, et Διΐ, *ver.* 318, vide supra ad ά, 51.

Ver. 287.——ἀόλλισσαν] Ita recte restituit *Barnesius*, ex *Eustathio* et MS. Vide supra ad ά, 140. *Al.* ἀόλλισαν.

Ver. 288.——κατεβήσατο] *Al.* κατεβήσετο. Vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ver. 290.——θεοειδὴς] Non ad *virtutes*, sed ad *formam*.

Ver. 291.——Σιδονίηθεν,] Hâc de re, vide *Herodotum*, *lib.* II. §. 116; ubi hos versus recitat.

Ver. 299. Κισσηῒς,] *Virgilio* aliter ac *Homero*, (vide π', 718,) non *Theano*, sed *Hecuba* appellatur *Cisseïs*. *Æn.* X. 702;

————Paridisque Mimanta
Æqualem comitemque; unâ quem nocte Theano
In lucem genitori Amyco dedit, et face prægnans
Cisseïs regina Parin creat: urbe paternâ
Occubat; ignarum Laurens habet ora Mimanta.

Quorum quidem versuum quum sententia plane nulla sit; neque enim omnino quicquam est, quo, ex linguæ Romanæ consuetudine, istud *occubat* referri possit; conjecturâ pulcherrimâ et certissimâ, (ad *Horat. Epod.* V. 28,) ita emendavit *Bentleius*:

————unâ quem nocte Theano
In lucem, *genitore* Amyco, dedit; et face prægnans,
Cisseïs regina Parin. *Paris* urbe paternâ
Occubat; ignarum Laurens habet ora Mimanta.

Ver. 301. Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι]

Interea ad templum non æquæ Palladis ibant
Crinibus Iliades passis, peplumque ferebant
Suppliciter tristes, et tunsæ pectora palmis. *Æn.* I. 483.

Necnon ad templum summasque ad Palladis arces
Subvehitur magnâ matrum regina catervâ,
Dona ferens:
Succedunt matres, et templum ture vaporant,
Et mœstas alto fundunt de limine voces. *Æn.* XI. 477.

Ver. 303.————Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν] Vide supra ad *ver.* 92.

Ver. 305. Πότνι' Ἀθηναίη,]

Armipotens belli præses, Tritonia virgo,
Frange manu telum Phrygii prædonis, et ipsum
Pronum sterne solo, portisque effunde sub altis. *Æn.* XI. 483.

Ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
Ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
Ἤνις, ἠκέστας, ἱερεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃς
Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.
Ὣς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὣς αἱ μέν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότ' ἄριστοι
Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι, τέκτονες ἄνδρες,
Οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,
Ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
Ἔνθ' Ἕκτωρ εἰσῆλθε Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα,
Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἁφόωντα·
Ἀργείη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμωῇσι γυναιξὶν
Ἧστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ·

Ver. 306. Ἆξον δὴ] Quam non supervacanea sit ista particula, δή, vide supra ad β', 158. Habet utique hoc in loco eam fere vim, ac quod Latine dixeris, "*Frange, quæsumus.*"

Ver. 311.——ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,] Diva solo fixos oculos aversa tenebat. *Æn.* I. 486.

Ver. 312. —— αἱ μέν ῥ'] Similiter, *ver.* 314, Καλά, τά ῥ' αὐτὸς. Vide supra ad ε', 858.

Ver. 313.——βεβήκει] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 314. Καλὰ,] Vide supra ad β', 43.

Ibid.——ἔτευξε] Ita *Eustathius*, et Veterum nonnulli: *Stephanus* et Recentiores ἔτευχε; minus recte, ut opinor. Non enim *ædificari* hasce ædes ait Poëta, sed *ædificatas esse.* Neque deinceps, *ver.* 316, οἵ οἱ ἐποίουν, dixit, sed οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον.

Ver. 319. Ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ·] Recentiores, Ἔγχος ἔχεν δεκάπηχυ; sed *Barnesius* lectionem *Eustathianam* restituit. Οἱ μὲν, ἀσυναλείπτως γράφοντες, νοοῦσι δεκάπηχυ τὸ Ἕκτορος ἔγχος· οἱ δὲ, μετὰ συναλοιφῆς λέγουσιν ἐνδεκάπηχυ· ᾧ καὶ ἀρέσκονται οἱ παλαιοὶ, λέγοντες καὶ ὅτι τὸ ναύμαχον διπλάσιον τούτου, ὡς ἐκ δύο συμβληθὲν, ὅπερ "δύο καὶ εἰκοσί-"πηχυ" λέγει ὁ Ποιητής. *Eustath.*

Ver. 320. —— χρύσεος] Pronuntiabatur χρυσοῦς; quomodo et scribi postea cœptum est. Vide supra ad β', 268.

Ver. 323.——μετ' ἄρα δμωῇσι] Similiter, *ver.* 318, ἐν δ' ἄρα χειρί. Neque omnino in his locis supervacuum est istud, ἄρα; nam eam fere vim habet, ac si Latine dixeris, *ut par erat*, vel *ut solita erat.*

Ver. 326. Δαιμονί'] Vide supra ad β', 190.

Ibid.——χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ·] Ὀργίζῃ, ἡγούμενος τοὺς Τρῶας ἀγανακτεῖν κατὰ σοῦ. *Schol.* Οὔτε ἀρνουμένους δεῖ πικρῶς ἐξελέγχειν, οὔτε κωλύειν ἀπολογουμένους, ἀλλὰ καὶ προφάσεις εὐσχήμονας ἀμωσγέπως συνεκπορίζειν, καὶ τῆς χείρονος αἰτίας ἀφισταμένους, αὐτὸν ἐνδιδόναι μετριώτερον· ὡς ὁ Ἕκτωρ, "Δαιμόνι', οὐ "μὲν καλὰ χόλον τονδ' ἔνθεο θυμῷ," πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ὡς οὐκ ἀπόδρασιν οὐδὲ δειλίαν οὖσαν, ἀλλ' ὀργὴν τὴν ἐκ τῆς μάχης ἀναχώρησιν αὐτοῦ. *Plutarch. de Adul. et Amici discrim.* sub finem.

Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' ἀϋτή τε, πτόλεμός τε,
Ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
Εἴ τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο·
Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
Οὔτι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσει
Ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
Νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
Ὥρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
Λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω·
Ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' ὀΐω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι·
Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
Ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
Οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
Ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
Ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
Ὃς ῥ' ᾔδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.

Ver. 327. Λαοὶ μὲν φθινύθουσι]
——————sat funera fusi
Vidimus—————— *Æn.* XI. 366.

Ibid.——φθινύθουσι] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad β', 43.

Ver. 329.——ἀμφιδέδηε·] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 332.————θεοειδής·] Vide supra ad *ver.* 290.

Ver. 334.————σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·] Vide supra ad ά, 297.

Ver. 336.—ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.] Διὰ τὴν λύπην τοῦ δυσημερήματος. *Schol.*

Ver. 337.————παρειποῦσ'] Vide supra ad *ver.* 62.

Ver. 339.——νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.]
Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
Victoresque cadunt.—— *Æn.* II. 367.
Multa dies variusque labor mutabilis ævi
Retulit in melius; multos alterna revisens
Lusit, et in solido rursus fortuna locavit.
Æn. XI. 425.

Ver. 342.————κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 344.————κυνὸς κακομηχάνου,] Pulchre admodum, et ad personam convenientissime, hæc et hujusmodi semper de semetipsâ *Helena*.

Ver. 351. Ὃς ῥ' ᾔδη νέμεσίν τε] "*Qui* "*utique intelligeret*, etc."——ubi notandum quàm non supervacanea sit ista particula, ῥά. Arguit nimirum *Parin* Helena, quod res dijudicare ac distinguere nesciret; nec existimationi ac famæ suæ consuleret; nec intelligeret quam amicè quantâque cum arte *Hector* reprehensionis severitatem condimentis

Τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
Ἔσσονται· τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀίω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
Δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·
Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
Ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις.
Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπιόντος ἔχουσιν·
Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
Ὥς κέν μ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
Καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρ' ἂν ἴδωμαι
Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις,
Ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
Ἀλλ' ἥγε, ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐϋπέπλῳ,
Πύργῳ ἐφειστήκει γοόωσά τε, μυρομένη τέ.
Ἕκτωρ δ', ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
Ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμωῇσιν ἔειπεν·
Εἰδ' ἄγε μοι, δμωαὶ, νημερτέα μυθήσασθε·

humanitatis mitigâsset, idque χόλον leniter appellâsset, quod fuerat revera ἀπόδρασις et δειλία. Vide supra ad *ver.* 326.

Ver. 355.——ἀμφιβέβηκεν,] *Jam* tenet, *jam* occupat. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 361.——θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω Τρώεσσ',]

Instaurati animi, regis succurrere tectis,
Auxilioque levare viros, vimque addere victis. *Æn.* II. 451.

Ver. 363. Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι] Quâ analogiâ dicitur δίδοθι et δίδου, eâdem dicitur ὄρνῦθι et ὄρνῦ. Vide supra ad γ', 260.

Ver. 364. Ὥς κέν μ' ἔντοσθεν] *Al.* Ὥς κεν ἔντοσθεν. *Al.* Ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν.

Ver. 366. Οἰκῆας, ἄλοχόν τε] Vide ad ά, 51. *Barnesius* edidit Οἰκῆάς τ', ἄλοχόν τε. sed nihil opus.

Ver. 370.——ναιετάοντας,] Vide supra ad β', 648.

Ver. 372. Ἀλλ' ἥγε, ξὺν] Ita edidit *Barnesius* ex MS. et *Eustathii* Commentario: atque ita alibi nonnunquam *Homerus*. *Al.* Ἀλλ' ἥγε σὺν; quod et ipsum ferri possit. Vide ad ά, 51.

Ver. 373.—ἐφειστήκει] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 376. Εἴδ' ἄγε μοι, δμωαὶ,] Notandum, nihilo minùs eleganter dici ἄγε, quam ἄγετε. Sic apud *Aristophanem*, Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ——. *Av.* 686. Porro, particulæ εἰ vis hujusmodi est: *siquidem exiit*, vel *quoniam exiit Andromache*, &c.

Πῆ ἔϐη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
Ἠέ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
Ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;
Τὸν δ' αὖ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
Οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται·
Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔϐη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσε
Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν·
Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
Μαινομένῃ εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ
Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις, ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
Εὖτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιάς, τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίεναι πεδίονδε,
Ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος·
Ἠετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήϐῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·

Ver. 388. Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος]
Evolat infelix——————
——muros amens atque agmina cursu
Prima petit.——— *Æn.* IX. 477.

Ver. 392. Εὖτε πύλας ἵκανε,] Oratio *asyndetos* festinantem et concitatum pulchre depingit.

Ver. 394. Ἔνθ' ἄλοχος,———ἅμα δ' ἀμφίπολος——Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ'·] Pulchrius, et majore cum affectu, *de improviso interveniens* narratur conjux, quam si *domi* eam invenisset.

Ecce autem complexa pedes in limine conjux
Hærebat, parvumque patri tendebat Iulum.
Æn. II. 673.

Ver. 396. Ἠετίων, ὃς ἔναιεν] Ἠετίων non hîc positum est pro Ἠετίωνος, figurâ, quam *Antiptosin* appellant, ineptissimâ; quæque siqua esset, jam Grammatica plane nulla esset: sed Ἠετίων ὅς, "*Eëtion qui,*" eodem redit ac si dicas, Ὅς τις Ἠετίων, "*Qui quidem Eëtion,*" etc.. Similiter apud Latinos: quum ait *Terentius,*

Populo ut placerent, quas fecisset fabulas,

constructio hæc est; *ut, quas fabulas fecisset, placerent populo.* Rursum, in isto *Virgilii, Æn.* I. 577.

Urbem quam statuo, vestra est,

syntaxis est, *Quam urbem statuo, vestra est.* Item, *Ecl.* IV. 34.

Alter erit tum Tiphys, et altera, quæ vehat Argo
Delectos heroas,

constructio est; *altera erit* (Argo) *quæ Argo vehat delectos heroas.* Et in isto, *Æn.* XI. 687.

Advenit, qui vestra dies muliebribus armis
Verba redargueret,

vox *dies* non refertur ad *advenit,* quæ esset transpositio verborum non ferenda; sed constructio est, *Qui dies vestra verba redargueret* [redarguturus erat, is jam] *advenit.*

Ver. 396.——ὑληέσσῃ,] *Nemorosâ,* Æn. III. 270.

Ver. 398.——χαλκοκορυστῇ·] Vide supra ad β', 1.

Ἥ οἱ ἔπειτ' ἤντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως,
Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
Τὸν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.
Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
Σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
Ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς,
Ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Ἤτοι γὰρ πατέρ' ἁμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάωσαν,
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα,
Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·
Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,

Ver. 400.———ἀταλάφρονα,] *Al.* ἀταλόφρονα.

Ver. 402. Τὸν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ·] Non dissimilis est sententia, *Iliad.* ύ, 74;

Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Vide ad ά, 403, item β', 813, ξ', 291, et *Odyss.* κ', 305: cæterum de *Astyanacte* et infra, χ', 506;

Ἀστυάναξ, ὅν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.

Quâ de re *Plato in Cratylo:* Ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, Ἀστυάνακτα, τούτου ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὥς φησιν Ὅμηρος. *Euripides* similiter *Hippol. ver.* 88.

Ἄναξ, (θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών.)

Quin et ipsius etiam *Hectoris nomen* simili ratione confictum, mire asserit *Plato.* Vide supra ad ά, 242.

Ver. 404. Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν] Γλυκανεῖ δὲ τὴν ποίησιν καὶ τὸ βρεφύλλιον τοῦ Ἕκτορος. Καὶ, τό ὅλον εἰπεῖν, εὖ πεποίηται ὁ Ἕκτωρ ἀπελθὼν τῆς μάχης· ἱλαρύνθη γὰρ οὕτω τῆς ποιήσεως ἡ σκυθρωπότης, καὶ ἀπονιψαμένη τοῦ λύθρου τῶν πιπτόντων, τοῖς ἐπεισοδίοις διεγελασεν. *Eustath.*

Ver. 407. Δαιμόνιε,] Vide supra ad β', 190.

Ibid.——φθίσει] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad β', 43 et 833.

Ver. 410. Πάντες ἐφορμηθέντες·] Neminem *unum* scilicet, præter *Achillem*, timuit ne *Andromache* quidem, ne *Hectorem* interficeret.

Ver. 414 *et* 423.——πατέρ' ἁμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεὺς,——Πάντας γὰρ κατέπεφνε] Maximo cum artificio, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, nusquam non interseritur *Achilles.* Vide supra ad έ, 788.

Ver. 415.——εὖ ναιετάωσαν,] Vide supra ad β', 648.

Ver. 417. Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ]

Arma, quibus lætatus, habe tua; teque parentum
Manibus et cineri, siqua est ea cura, remitto. *Æn.* X. 827.

Ver. 418. Ἀλλ' ἄρα μιν] Non supervacaneum est istud, ἄρα; eam enim fere vim habet, ac si Latine dicas; *sed eum utique*, vel *ut par erat*, vel *pro eâ, quæ ipsi fuit, religione*, etc.

Ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
Νύμφαι Ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι ἄϊδος εἴσω·
Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Βουσὶν ἔπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὀΐεσσι.
Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
Ἂψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαϐὼν ἀπερείσι' ἄποινα·
Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα·
Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
Ἀμϐατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος·
Τρὶς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
Ἀμφ' Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
Ἠδ' ἀμφ' Ἀτρείδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
Ἤπου τίς σφὶν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδὼς,
Ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

Ver. 420.—αἰγιόχοιο.] Vide supra ad ά, 202.

Ver. 422. Οἱ μὲν πάντες] *Barnesius* scribendum existimavit, Τοὶ μὲν πάντες: sed perinde est.

Ver. 427. ὅγε] Quàm eleganter inserta sit hæc vocula, vide supra ad γ', 409.

Ver. 433.———παρ' ἐρινεὸν,] *Strabo, lib.* XIII. *p.* 893: "Ο τε Ἐρινεὸς τραχύς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης; ac si dicas, *caprificetum.*

Ver. 434. Ἀμϐατός ἐστι πόλις,] De vocis ἄμϐατος et similium prosodiâ, nodum plane in scirpo quæsivit Vir eruditus, *Phil. Labbe.* "*Quid enim causæ*, inquit, *afferri potest, cur* "ἐργάτης,———ἔμϐατος——— *penultimam* "*corripiant;* δρατὸς vero, ἰατρὸς, πειρατὴς, "θεατὴς, ——— *eandem illam producant,* "*cum perinde a præteritis in* αμαι *formen-* "*tur?*————*Fateor me in his Labyrinthis* "*filum Ariadnes aliquod sæpe desiderâsse.*" Prosod. *pag.* 64, 65. Nodum (inquam) in scirpo quæsivit vir eruditus. Nam ista, δρατὸς, ἰατρὸς, πειρατὴς, θεατὴς, sunt a verbis quæ (ad analogiam τοῦ βοήσω, ἐϐόησα, βεϐόηκα,) vocalem *longam* conservant, etiam in *futuris, præteritis,* et *aoristis:* δρᾱσω, ἑώρᾱκα; ἰᾱσομαι, ἰᾱσάμην; πειρᾱσω, ἐπειρᾱσα, πεπείρᾱκα; θεᾱσομαι, ἐθεᾱσάμην, τεθέᾱμαι. At ἐργᾰτης est ab ἐργάζομαι, quod in *præsenti* et *imperfecto* syllabam *brevem* (ad analogiam τοῦ πιέζω) *positione* habet *productam;* alias autem necessario ubique corripitur, ut ἐργᾰσομαι, εἰργᾰσάμην. Vide supra ad ά, 67 *et* 140. Porro, quâ analogiâ ex λῡω, λῡσω, λέλῠμαι, fit λῠσις, λῠτος; ex κρῑνω, κέκρῐμαι, κρῐσις, κρῐτὸς; ex μαρτῡρομαι, μαρτῠροῦμαι, μάρτῠρος; ex φαίνω, φᾰσις, ἐμφᾰνης; eâdem plane analogiâ, ex βαίνω, fit βᾰσις, ἄμϐᾰτος, et similia. Vide supra ad ά, 314 *et* 338.

Ver. 436. Ἀμφ' Αἴαντε δύω,] Vide supra ad γ', 146.

Ver. 440.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἴκε, κακὸς ὣς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ᾽ ἐμὸν αὐτοῦ.
Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ᾽ ἄν ποτ᾽ ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Ἀλλ᾽ οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
Οὔτ᾽ αὐτῆς Ἑκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
Οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ᾽ ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Ὅσσον σεῖ᾽, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας·
Καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις·
Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος, ἢ Ὑπερείης,
Πόλλ᾽ ἀεκαζομένη· κρατερὴ δ᾽ ἐπικείσετ᾽ ἀνάγκη·
Καί ποτέ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν,
Ἕκτορος ἥδε γυνὴ, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
Ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ᾽ αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
Χήτεϊ τοιοῦδ᾽ ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
Ἀλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
Πρίν γ᾽ ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ᾽ ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
Ὣς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ.

Ver. 443. Αἴκε, κακὸς ὣς,] Quâ ratione κακὸς hîc ultimam producat, item ἰδὲ, *ver.* 469, et τὶς, *ver.* 459, 462, 479, vide supra ad ά, 51.

Ver. 446. Ἀρνύμενος] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 447. Εὖ μὲν γὰρ] Refertur istud, γὰρ, non ad id quod jam ante erat dictum, sed ad id quod eleganter reticetur. *Fortiter me geram; non quod nescius sim nihil me virtute profecturum; NAM probe novi, interituram hanc urbem*, etc. Vide supra ad έ, 22.

Ver. 448. Ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ᾽ ἂν] Vide supra ad δ', 164.

Ver. 449.——————ἐϋμμελίω Πριάμοιο.] Ita edidit *Barnesius* ex MSS. et ex δ', 165, supra. *Al.* ἐϋμμελίου.

Ver. 464.——τεθνειῶτα] Quâ analogiâ ex βασιλῆος et βασιλῆᾰ, factum est βασιλέως et βασιλέᾰ, eâdem analogiâ ex τεθνηότος fit τεθνεῶτος (et inde, more Ionico, τεθνειῶτος); ex μεμᾱότος, μεμαῶτος; ex Κρονῑόνος, Κρονῐωνος; et similia. Vide supra ad ά, 265, et ad β', 318.

Ibid.————χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι, Πρίν]

Sed mihi vel tellus optem priùs ima dehiscat. *Æn.* IV. 24.

Ver. 466. Ὣς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο,——ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,] Vide supra ad *ver.* 404. Cæterum optime de hoc loco observavit *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, Poëtam res verbis, ut grandes *grandibus*, ita et *tenuibus* tenues, pari fere pulchritudine depinxisse, et rem unamquamque ornamentis decorâsse *propriis* et *suis*. Ἰσχνὸν δε [πλάσμα ἐστὶ,] τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν

Ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς,
Ταρβήσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας·
Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσὶν,
Εἶπεν ἐπευξάμενος Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσι·
Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
Ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν.
Καί ποτέ τις εἴπῃσι, Πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
Κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
Ὣς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
Παῖδ' ἑόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
Οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄϊδι προϊάψει.
Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,

πραγμάτων μικρὸν, καὶ τῇ λέξει κατισχνωμένον· οἷόν ἐστι τοῦτο, [ver. 466——469,] "Ὣς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο———, Ἂψ "δ' ὁ παῖς———. Χαλκόν τ' ἠδ' αὖ λόφον "ἱππιοχαίτην," §. 9. ubi notandum χαλκόν τ' ἠδ' αὖ scriptum, quod hodie legimus χαλκόν τε ἰδὲ. *Eustathius* legit, χαλκόν τ' ἠδὲ λόφον.

Ver. 474. Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν]
Ascanium fusis circum complectitur armis,
Summaque per galeam delibans oscula fatur. *Æn.* XII. 433.

Ver. 476.——δότε δὴ] Non supervacaneum est istud, δὴ, sed eam fere vim habet, ac si Latine dicas, "*date quæso.*"

Ver. 477.——ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα]
Disce, puer, virtutem ex me, verumque laborem. *Æn.* XII. 435.

Ver. 486.———μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο] ———Τοῖς ἀφαιρουμένοις τας λύπας διὰ τῆς γενναίας καὶ σεμνῆς παρηγορίας,———ἔχοντας ἐν νῷ τὸ Ὁμηρικὸν τοῦτο ἔπος.——"Δαιμο-"νίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ"——*Plutarch. de Consolat. ad Apoll.*

Ver. 488. Μοῖραν δ' οὔτινά φημι] Ὁμήρου πάλιν ποιησαντος, "Μοῖραν δ' οὔτινά φημι "πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,"———ὅ τε Δημοσθένης, "Πᾶσι μεν γὰρ ἀνθρώποις "τέλος τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις "αὐτὸν καθείρξας τηρῇ." *Clem. Alexandrin. Strom.* VI.

———inexorabile fatum.
Georgic. II. 491.
———ineluctabile tempus.
Æn. II. 324.
———ineluctabile fatum.
Æn. VIII. 334.
———irreparabile tempus.
Æn. X. 467.

Ibid.———πεφυγμένον] Contendit *Barnesius, πεφευγμένον scribendum:*———*et "ita τευκτὸς et φευκτός;"* quod si verum esset; "*ergo et composita,*" (ut recte observavit eruditus scriptor anonymus,) "*ἄφυ-"κτος, ἄτυκτος, εὔτυκτος, apud omnes Auc-"tores apud quos occurrunt, et in omnibus "eorum editionibus, et quotiescunque occur-"runt, vitiose erunt scripta.*———*Nimis*

Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἶκόνδε βεβήκει
Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο· κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
Ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
Ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,

"*hoc improvide Vir Clarissimus.*" Acta Eruditor. Lipsiæ, ad *Februar.* 1712. Sed et occurrit præteritum medium πέφυγα, indeque verbum poëticum πεφύγω.

Ver. 490.——τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,——πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει]

Cura tibi, Divûm effigies et templa tueri:
Bella viri pacemque gerant, quois bella gerenda. *Æn.* VII. 443.

Ver. 495. Ἵππουριν· ἄλοχος] Quâ ratione ἵππουριν hîc ultimam producat, item μὶν, *ver.* 501, vide supra ad ά, 51.

Ibid.———βεβήκει] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 497.——εὖ. ναιετάοντας] Vide supra ad β', 648.

Ver. 500. Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·] Hâc quidem sententiâ nihil unquam fuit, ad commovendos affectus, neque excogitatum exquisitiùs, neque elegantiùs dictum.

Ibid.———γόον Ἕκτορα] *Al.* γόων Ἕκτορα; quod utique pronuntiabatur, γῶν Ἕκτορα.

Ver. 501.——ἔφαντο] Plerique, ἔφαντ'——pessime.

Ver. 504.——τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,]

———versicoloribus armis. *Æn.* X. 181.

Ver. 506. Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος,]

Qualis ubi abruptis fugit præsepia vinclis
Tandem liber equus, campoque potitus aperto;
Aut ille in pastus armentaque tendit equarum,
Aut assuetus aquæ perfundi flumine noto
Emicat, arrectisque fremit cervicibus alte
Luxurians, luduntque jubæ per colla, per armos. *Æn.* XI. 492.

Pulcherrime uterque Poëta. Recte tamen hîc observavit *Popius*, comparationem istam et aptiore *loco*, et ad *personam* convenientiùs, de *Paride Homerum*, quam de *Turno* instituisse *Virgilium*.

Ibid.——ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,] Ἀκοστῆσαι δὲ, τὸ πολυκριθῆσαι, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἤγουν τὸ κριθιάσαι· ἀκοσταὶ γὰρ, αἱ κριθαί——. Ἄλλοι δὲ ἀκοστῆσαί φασι, τὸ σχεῖν ἄχος ἐν τῷ ἵστασθαι. Ἔνιοι δὲ, τὸ λαβεῖν ἄχθος, ἢ μᾶλλον————ἄκος, τῇ στάσει καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει————Ἕτεροι τὸ ἀκολάστως διατεθῆναι, [Schol. δυσχεράνας ἐπὶ τῇ τῆς φάτνης στάσει·]————Ἄλλοι δὲ, τὸ ἡσυχάσαι·———Τινὲς δὲ γράφουσιν, ἀγοστήσας, ὅ ἐστι ῥυπανθεὶς. *Eustath.*

Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
Στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἧ ὀάριζε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
Δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δαιμόνι', οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι.
Ἀλλὰ ἑκὼν μεθιεῖς τε, καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
Ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
Ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴκε πόθι Ζεὺς
Δώῃ, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

Ver. 510.——ὁ δ'——Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει] De hujusmodi syntaxi ἀνακολούθῳ, suis in *locis* elegantissimâ, et (ut ait *Demetrius Phalereus*) μεγαλοπρεπεῖ, vide supra ad β', 353 et 681, et ad γ', 211. Utique hoc in loco singulari id artificio dandum est, quod rem ipsam, δεσμὸν ἀποῤῥήξας θέει, quasi ob oculos ponat syntaxis ista infracta, ὁ δ'——ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει. Quâ de re ita *Eustathius:* Σχῆμά ἐστι καινοπρεπὲς, ἐπὶ καινῷ ῥηθὲν καὶ αὐτὸ πράγματι. ——Ὁ δὲ καινοπρεπῶς κἀνταῦθα σχηματίζων, ——συναγλαϊζόμενος οἷον τῷ φραζομένῳ πράγματι. Quin et motum insuper equi currentis celerrimum aptissime depingunt numeri isti dactylici, Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων.

Ver. 513.—ἐβεβήκει] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 514.——ταχέες δὲ πόδες φέρον·] *Barnesius* edidit, ταχέες δ' ἑ πόδες φέρον, "*ut* "*longe meliorem lectionem;*" quod tamen *sententiæ* nihil *addit, elegantiæ* non paulum *detrahit.*

Ver. 517. Τὸν πρότερος προσέειπεν] Festinantem optime depingit oratio ista ἀσύνδετος.

Ibid.——θεοειδής·] Vide supra ad β', 623.

Ver. 520.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 521. Δαιμόνι',] Vide supra ad β', 190.

Ver. 524. Ἄχνυται] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 528. Κρητῆρα στήσασθαι] *Craterem basi suppositæ imponere;* quam quidem *basin* Veteres appellabant ὑποκρητήριον vel ὑποκρητηρίδιον, apud *Athenæum, lib. V. cap.* 13; item ἐπίστατον, ut doctissime observavit *Edmundus Chishull* de *Inscriptione Sigeâ;* "*unde* (inquit) *phrasis illa Homerica,* κρατῆρα στῆσαι, "*aut* καθεστάναι, *quod et Latine* craterem "statuere *a Virgilio dictum.*" *Casaubonus,* in *annotatis* ad locum *Athenæi* jam citatum, recte emendavit ὑποκρητηρίδιων, quod fuerat male scriptum ὑποκριτηρίδιον; sed pessime vertit, *cratercula parva.*

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Η'.

Ὑπόθεσις τῆς Η'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ἙΛΕ'ΝΟΥ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. Ἐννέα δὲ ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος· καὶ γενναίως αὐτοὺς ἀγωνισαμένους διαλύουσι κήρυκες, ἑσπέρας γενομένης. Τῇ δ' ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τεῖχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησε· Ζεύς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

ἌΛΛΗ.

ἝΚΤΩΡ, σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν εἰς τὴν μάχην, ἐβοήθει τοῖς Τρωσὶ κεκμηκόσιν ἤδη. Καὶ συμβουλεύσαντος Ἑλένου τοῦ ἀδελφοῦ, μάντεως ὄντος, προκαλεῖται αὐτὸς, τίς αὐτῷ βούλοιτο τῶν Ἑλλήνων μονομαχῆσαι. Πολλῶν δὲ προαιρουμένων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος κληρωθεὶς ἀνθίσταται. Μαχομένους δὲ αὐτοὺς κήρυκες καταπαύουσι, καὶ νὺξ διαλύει τὴν μάχην. Καὶ οἱ μὲν ἀλλήλοις δῶρα διδόασιν. Ἐπικηρυκευσαμένων δὲ Τρώων περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, τὰ αὐτὰ γίγνεται παρὰ ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς· οἵ τε Ἕλληνες πολυάνδριον κατασκευάζουσι, καὶ τεῖχος τοῦ ναυστάθμου.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

Ἄλλως.

Ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἕκτορι δίῳ.

ὩΣ εἰπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῷ δ' ἅμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ver. 1. Ὣς εἰπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο]
Hæc ubi dicta dedit, portis sese extulit ingens. *Æn.* XII. 441.

Ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
Οὖρον, ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστῃσ' ἐλάτῃσι
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
Ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
Ἔνθ' ἑλέτην, ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
Γείνατ' Ἀρηΐθοος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης ἐϋχάλκου· λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ, κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
Ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Ἴλιον εἰς ἱρήν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων,
Περγάμου ἐκκατιδὼν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Ἀλλήλοισι δὲ τώγε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
Ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
Ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
Δῷς; ἐπεὶ οὔτοι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
Ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰσόκε τέκμωρ

Ver. 9.——κορυνήτης] Vide infra ad *ver.* 141.

Ver. 10.—βοῶπις·] Vide supra ad *α'*, 551.

Ver. 11.—ὀξυόεντι] Vide supra ad *ε'*, 50.

Ver. 15, 16.——ἵππων ἐπιάλμενον——ἐξ ἵππων——πέσε·] Nempe *in currum* conscendens, *e curru* cecidit.

Ver. 17.——γλαυκῶπις] Vide supra ad *α'*, 206.

Ver. 19. Βῆ ῥα] Non vacat istud, ῥα, sed eam fere vim habet, ac si Latine dicas, *statim, continuo, illico.*

Ibid.——ἀΐξασα] Vide supra ad δ', 74.

Ver. 20.——ὤρνυτ'] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 23. Τὴν πρότερος προσέειπεν] Festinantem indicat constructio ἀσύνδετος.

Talibus *aggreditur* Venerem Saturnia dictis. *Æn.* IV. 92.

Ver. 27.——ἀπολλυμένους] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 29, 34. Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον——τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ] Quod hic inter se collocutos *Apollinem* et *Minervam* finxit Poëta, id videlicet *pro suâ prudentiâ* admonuit *Helenus.* Est enim *Minerva*, ἡ φρόνησις, "*potior sententia.*" Vide supra ad *α'*, 194. Hinc jam infra, *ver.* 44 *et* 53, "Ελενος——σύνθετο θυμῷ βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε.——Ὡς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν.

Ἰλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
Ὑμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὧδ' ἔστω, Ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
Ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο, μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
Ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τῶν δ' Ἕλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
Βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι·
Στῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ἦ ῥα νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμί.
Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς·
Αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι, Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.

Ver. 31.——εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς] Quâ ratione εὕρωσιν hic ultimam producat, item Διῒ et μῆτιν, *ver.* 47, vide supra ad ά, 51.

Ver. 32. Ὑμιν ἀθανάτῃσι,] *Junoni* et *Minervæ*. *Barnesius* in uno MS. repperit ἀθανάτοισι; quo pacto et *Jupiter* quoque intelligetur.

Ver. 45.——ἥ ῥα] Vide supra ad ά, 56, et ad έ, 858.

Ver. 47.——ἀτάλαντε,] Vide supra ad β', 627.

Ver. 49.——κάθισον Τρῶας] Vide supra ad ά, 565, et ad β', 191.

Ver. 52. Οὐ γάρ πώ——· Ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν] Existimat *Eustathius*, quem secutus est et *Popius*, de fortitudine Hectoris *diminuere* hanc orationem, eo quod *sciret* se isto die non interiturum: Σμικρύνεταί πως ἐνταῦθα τὸ θάρσος καὶ ἡ ἀνδρία τοῦ Ἕκτορος· οὐ γὰρ ἁπλῶς εἰς μονομαχίαν ὁρμᾷ, ἀλλὰ πρότερον μαθὼν ὅτι οὔπω σοι μοῖρα θανεῖν. Mihi *e contrario* videtur *Heleni* oratio, de *auditâ Deorum voce*, hoc ipsum velle; utique Hectorem, quæ esset *nota* et *singularis* ipsius *Fortitudo*, victoriam sine dubio reportaturum.

Ver. 55.——Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, Μέσσου δουρὸς ἑλών.]

Significatque manu, et magno simul incipit ore:
Parcite jam, Rutuli, et vos tela inhibete, Latini.——
Discessêre omnes medii, spatiumque dedêre.
Æn. XII. 692.

Κὰδδ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Κὰδδ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἑζέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,
Φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναὶ,
Ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Οἵη δὲ ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
Τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
Ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε,
Ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
Ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες παναχαιῶν·
Τῶν νῦν ὅντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
Ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναηκεϊ χαλκῷ,
Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Εἰ δὲ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,

Ver. 60.——αἰγιόχοιο,] Vide supra ad ά, 202.

Ver. 62.——πεφρικυῖαι,] Vide supra ad β', 314, et ad δ', 282.

Ver. 64. Ὀρνυμένοιο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 69. Ὅρκια μὲν Κρονίδης] Quum *Paridis* et *Menelai* certamen singulare irritum jam ante cecidisset, neque deditus fuisset qui fœdus primum fregisset *Pandarus;* ideoque in aperto esset, certamine rursum singulari nihil quicquam profecturos, sed eo jam omnino deventum, ut decernendum esset bello; præfari hæc necessario oportebat *Hectorem*, ut intelligeretur certamen hoc non jam deinceps de *summo bello*, sed de Heroüm ipsorum *gloriâ ac virtute* ineundum.

Ver. 72.———δαμείετε] *Iones*, quâ analogiâ id raptim pronuntiabant, πείθομεν, δάμεν, τράφεν, quod alii voce productiore πείθωμεν, ἐδάμησαν, ἐτράφησαν, *etc.* eâdem analogiâ et δαμείετε enuntiabant id quod alii δαμείητε.

Ver. 76.——ἐπιμάρτυρος] Quâ analogiâ ex ἐπιμαρτῦρομαι, quod literam υ necessario *producit*, deducatur ἐπιμάρτῠρος, quod eandem necessario *corripit;* neque in his, et similibus, Poëtarum ulla sit licentia; vide supra ad ά, 338.

Ver. 77. Εἰ μέν κεν ἐμὲ] Quâ ratione κεν hìc producatur, item ultima in voce Ἀπόλλωνος, *ver.* 83, et νεκὺν, *ver.* 84, itemque τὶς, *ver.* 87 et 91, vide supra ad ά, 51. Porro, vocem ταναηκεϊ scribendum ταναήκεϊ contendit *Barnesius;* sed hoc in utramvis partem perparvi est momenti [nullius quidem momenti, C. C.].

Τεύχεα συλήσας, οἴσω ποτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο·
Τόν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
Ὄφρα ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
Σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
Καί ποτε τὶς εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
Νηῒ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
Ὅν ποτ᾽ ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ᾽ ἐμὸν κλέος οὔποτ᾽ ὀλεῖται.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ᾽ ὑποδέχθαι.
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
Νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στοναχίζετο θυμῷ·
Ὤμοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιΐδες, οὐκέτ᾽ Ἀχαιοί·
Ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ᾽ ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν.

Ver. 82 et 83.——ποτὶ] *Al.* προτί.

Ver. 85.——καρηκομόωντες] Vide supra ad β′, 11.

Ver. 86.——πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.] Stultissime hîc Scholiastes: Πλατὺς, κατὰ ἀντίφρασιν· στενὸς γὰρ ὁ Ἑλλήσποντος: quasi vero, in hujusmodi locutione, *Ironiæ* locus esse posset! *Athenæus* πλατὺν intelligere videtur ἁλμυρὸν· Διαστέλλει καὶ γλυκὺ ὕδωρ ἀπὸ πλατέος. *Lib.* II. *cap.* 4. Quem in locum, vide *Animadvers. Is. Casauboni.* Meliùs *Eustathius; πλατὺν Ἑλλήσποντον, Hellespontum quâ parte latior est, sive in latitudinem se laxat:* Τὸ διεκπίπτον αὐτοῦ ἔξω πρὸς τῷ Αἰγαίῳ,——ἐκεῖνο πλατὺν Ἑλλήσποντον λέγει· ἐκεῖ γὰρ εἰς πλάτος ὁ τῆς Ἕλλης πόντος ἀνοίγεται. Haud tamen scio annon his omnibus simplicius sit, ut πλατὺν hîc *Hellespontum* ideo dictum intelligamus, non quòd is, cum aliis *maribus* comparatus, non sit στενός, sed quod *inde*, quam *e terrâ* (id quod omnibus commune est maribus), tumuli *multo magis e longinquo* se aperiret prospectus.

Ver. 89.——κατατεθνηῶτος,] Ex τεθνηότος fit τεθνεῶτος, (vide supra ad β′, 818, et ad ζ′, 464;) et inde, more Ionico, τεθνειῶτος et τεθνηῶτος. Cæterum *Cicero*, in fragmento libri qui est *secundus* de *gloriâ* (ubi, notante *Gellio, lib.* XV. *cap.* 6, memoriâ lapsus *Ajaci* id tribuit, quod erat dictum ab *Hectore*), hosce versiculos ita vertit:

"Hîc situs est vitæ jampridem lumina linquens,
"Qui quondam Hectoreo perculsus concidit ense;"
Fabitur hoc aliquis: mea semper gloria vivet.

Ver. 92.——πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·]

————olli obstupuêre silentes,
Conversique oculos inter se atque ora tenebant. *Æn.* XI. 120.
Quæritur huic alius; nec quisquam ex agmine tanto
Audet adire virum.—— *Æn.* V. 378.

Ver. 93. *Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ᾽ ὑποδέχθαι.*] Miras hîc nescio quas collegit aut commentus est *Scholiastes* ineptias: Δεῖσαν, διὰ τὰς σπονδάς, ἢ περιμένοντες κέλευσιν.——ἢ ὑπὸ θεοῦ ὡρμῆσθαι αὐτὸν ὑπονοοῦντες· ἢ διὰ τὸ, Νὺξ δ᾽ ἤδη τελέθει.——Τινὲς δὲ, δείσαντες τὸν Ἀγαμέμνονα; quarum quidem excusationum ultimam meminit et *Eustathius.* At sententia ipsa per se clara est admodum et perspicua: *Annuere timebant, quoniam fortissimum nôrant Hectorem; renuere verebantur, ne ipsi scilicet viderentur non fortes.*

Ver. 96.——Ἀχαιΐδες, οὐκετ᾽ Ἀχαιοί.]

O vere Phrygiæ, neque enim Phryges. *Æn.* IX. 617.

Ver. 97. Ἦ μὲν δὴ λώβη——Εἰ μή τις Δαναῶν]

——si *nemo* audet se credere pugnæ.
——heroüm quondam fortissime frustra,
Tantane tam patiens *nullo certamine* tolli
Dona sines?—— *Æn.* V. 383—390.

Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
Ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως·
Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλά.
Ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
Αὐτός τ' Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρὴ
Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ,
Μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι·
Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
Ἔῤῥιγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων·
Τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
Εἴπερ ἀδειής τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,

Ver. 99.——*ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,*]
Quamvis ignis eris, quamvis aqua.——
Virgil. in Diris.
Quæ tibi terra velim, quæ tibi fiet aqua.
Propert. lib. II.

Ver. 100.———*ἀκλεὲς αὔτως·*] *Rem ingloriam!* Vel, *Id quod valde erit inglorium.* Sic supra, ά, 142, *ἐρέτας ἐπιτηδὲς,* "*Remigum quod sufficiat.*" Nam durius paullo est, quod affert *Eustathius:* Τὸ *ἀκλεὲς, εὐθεῖά ἐστι πληθυντικὴ, ἀντὶ τοῦ ἀκλεεῖς·——ὡς καὶ ἐν τῳ, ἐρέτας ἐπιτηδές·———τινὲς μέντοι ἐπίῤῥημα τοῦτό φασιν εἶναι.* Equidem, si nomen plurale habendum erit, cum iis potius sentiam (quos et memorat *Eustathius*) qui *ἀκλέες* scribunt, quomodo et *ἀγακλέες*; quâ quidem formâ scriptum videtur, *Odyss.* δ', 728, *ἀκλέα.*

Ver. 102.———*πεῖρατ' ἔχονται*] Εὐθεῖα ἑνίκη τοῦ Πείρατα, οὐ τὸ Πεῖρας, ἀλλὰ τὸ Πεῖραρ. *Eustath.*

Ver. 103.———*κατεδύσατο*] *Al.* *κατεδύσετο,* et *κατεδύσσετο.* Vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ver. 104. Ἔνθα κέ τοι,]
Hic tibi mortis erant metæ.———
Æn. XII. 546.
Notandum porro istud, *κε*, nequaquam hic supervacuum esse: "*Tunc utique tibi,* etc." Vide supra ad ά, 56, et ad β', 158.

Ver. 109. Ἀφραίνεις, Μενέλαε]
Infelix! quæ tanta animum dementia cepit?
Non vires alias———sentis?
Cede Deo——————— *Æn.* V. 465.

Ver. 112.——— Πριαμίδῃ] Similiter et *ἀθανάτοισι, ver.* 102 et 130. Vide supra ad ά, 398.

Ver. 113. Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε] Notandum quanto cum artificio in singulis libris, quæcunque res narretur, nusquam tamen non inseratur *Achilles.*

Ver. 114. Ἔῤῥιγ' ἀντιβολῆσαι] *Non sine horrore aliquo occurrit.* De voce ἔῤῥιγε vide supra ad β', 314.

Ver. 115.———*μὲν νῦν ἵζευ,*] Voculam *νῦν*, quæ olim ex multis exciderat, recte hic reposuit doctissimus *Henr. Stephanus.*

Ver. 117. Εἴπερ ἀδειής τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,]
Bellum importunum, cives, cum gente Deorum
Invictisque viris gerimus; quos nulla fatigant
Prœlia, nec victi possunt absistere ferro.
Æn. XI. 305.

Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἐπείθετο. Τοῦ μὲν ἔπειτα
Γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο·
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει·
Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
Ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητὴς,
Ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε·
Τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσει,
Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Ἡβῷμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο

Ver. 118. Φημί μιν ἀσπασίως] Referunt hæc ad πρόμον ἄλλον, ad heroëm quisquis sit ille *Achivorum*, qui cum *Hectore* esset dimicaturus; quia scilicet eo spectat *tota* hæc *Agamemnonis* oratio, ut *Hectorem* plane *invictum* dicat, adeoque *Menelaum* ab hoc certamine singulari deterreat. Confer *ver.* 173, 174, infra. Possint tamen hæc et de *Hectore* intelligi; quippe non modo *deterrendus* erat *Menelaus*, ne se ipse iniquo certamini offerret, sed et *in spem inducendus*, extiturum aliquem qui et certamen continuo iniret, atque etiam victoriam de *Hectore* reportaret.

Ibid.——ἀσπασίως] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.——γόνυ κάμψειν,] Eadem phrasis occurrit, *Iliad.* τ', 72; eamque ita explicat *Porphyrius:* Οἱ φεύγοντες τεταμένον ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμενοι, κεκαμμένον· Ἀσπασίως οὖν, φησι, καθεδεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τοῦ πολέμου· ὃς καὶ ἀναπαύσει ἑαυτὸν, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τοῦ συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου καθίσας. *Quæst. Homeric.* 22.

Ver. 120. Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν] *Hæc ad persuadendum dixit*, vel *his ei persuadere conatus est*, vel *hæc persuasibiliter dixit:*——ὁ δ' ἐπείθετο, *atque ei persuasum est.*

Ver. 121.——παρειπών] Vide supra ad ζ', 62.

Ver. 125. Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων] Χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τῶν Ὁμήρου τιθείς· οἷον λέγω τὴν σφοδρότητα, καὶ πικρίαν, καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν——καὶ τὸ, "Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε "γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς" πρὸς τὸ "Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ "ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες;" *Lucian. Encom. Demosthenis, haud longe ab initio.*

Ibid.—ἱππηλάτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 131. Θυμὸν ἀπὸ μελέων] Quâ ratione ἀπὸ hic ultimam producat, item κράτεϊ, *ver.* 142, vide supra ad ά, 51. *Barnesius* edidit, Θυμὸν ἀπαὶ μελέων; sed nihil opus.

Ver. 132. Αἲ γάρ——Ἡβῷμ', ὡς ὅτ'] De sui laude istá senili *Nestoris*, vide infra ad *ver.* 157, item supra ad ά, 249, 260, et ad β', 372. Notandum porro istud, γὰρ, non ad id quod proxime *præcessit*, sed ad id quod *reticetur* de suo pugnandi studio, elegantissime referri. Vide supra ad έ, 22.

Ver. 133. Ἡβῷμ', ὡς ὅτ' ἔπ']

——Non laudis amor, nec gloria cessit
Pulsa metu; sed enim gelidus tardante senectâ
Sanguis hebet, frigentque effœtæ in corpore vires.
Si mihi, quæ quondam fuerat, quâque improbus iste
Exultat fidens, si nunc foret illa juventa,
Haud equidem———. *Æn.* V. 394.

O mihi præteritos referat si Jupiter annos!
Qualis eram, cnm primam aciem Præneste sub ipsâ
Stravi, scutorumque incendi victor acervos,
Et regem hâc Herilum dextrâ sub Tartara misi. *Æn.* VIII. 560.

Ibid.——Κελάδοντι μάχοντο,——Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν,] Ἔνιοι δεῖν οἴονται γράφειν———

Ἀγρόμενοι Πύλιοί τε, καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα·
Τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο, ἰσόθεος φὼς,
Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος·
(Δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπίκλησιν Κορυνήτην
Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
Οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρί τε μακρῷ,
Ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας·
Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεΐ γε,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
Χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
Δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης·
Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
Δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·)
Τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
Θάρσεϊ ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων·
Καὶ μαχόμην οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·

"'Ακίδοντι μάχοντο—Χάας πὰρ τείχεσσιν·" ——οὐ Κελάδοντι, οὐδὲ Φειᾶς. *Strab. lib.* VIII. *pag.* 535. *al.* 348.

Ver. 134.——ἐγχεσίμωροι,] Vide supra ad δ', 242.

Ver. 136. Τοῖσι δ'] *Arcadibus.*

Ver. 141. Ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ] Sicuti *Iones* κορῠνη, *ver.* 141 et 143, et κορῠνητης, *ver.* 9 et 138, ita *Dores* enuntiabant κορῠνα.

Δεξιτερᾷ κορύναν.—*Theocrit. Idyll.* VII. 19.
Τάν τοι ἔφα κορύναν.—— *Ibid. ver.* 43.
Δάφνιδι μὲν κορύναν——. *Idyll.* IX. 23.

ut adeo *Idyllium* istud 25*tum*, ubi legitur,

——*χειροπληθῆ τε κορύνην, ver.* 63,

forte non sit *Theocriti*, sed recentioris cujusdam Poëtæ; nam apud Veteres, ut syllabæ istæ *penultimæ* non habeant certam pronuntiandi rationem, admodum est *rarum.*

Ibid.——*κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας·*]

——sternentes agmina clavâ.
Æn. X. 318.

Ver. 143.——ὅθ'] Ita edidit *Barnesius*, ex edit. quibusdam veteribus, et MS.——recte, credo, ut sit scilicet, ὅθι. *Stephanus* et Recentiores ediderant, ὅτ'——quod est multo minus venustum.

Ibid.—οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον Χραῖσμε σιδηρείη·]

——nihil illos Herculis arma,
Nil validæ juvere manus.— *Æn.* X. 319.

Ver. 148. Αὐτὰρ ἐπεὶ——Δῶκε δ'] Particula ista, δὲ, quam vim hoc in loco habeat, cum non intelligeret *Barnesius*, vertit id, *Dederatque*, quod erat vertendum, *Dedit utique.* Similis enim hîc constructio est, Αὐτὰρ ἐπεὶ——, Δῶκε δέ, ac supra, Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν——Τοῖσι δέ. Vide ad ά, 57.

Ver. 150. Τοῦ] Tam *Areithoi* quam *Lycurgi;* parenthesi enim intercludendi sunt versus præcedentes *duodecim.* Vide infra ad *ver.* 157.

Ibid.—*προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·*] Post has voces, ex uno MS. versum istum, Ἀντίβιον *μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι*, ut "*pene necessarium,*" interserit *Barnesius;* sed nihil opus; videtur enim ex *ver.* 40, *et* 51, irrepsisse.

Ver. 155. Τὸν δὴ] "*Hunc utique.*" Voculam δὴ si hoc in loco omiseris, plane sen-

Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
Τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
  Ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἔπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν.
Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τοῖσι δ' ἔπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Ἂν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
Πάντες ἄρ' οἵγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
  Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσιν·
Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.

tentiam perimas. Similis fere est vis particulæ ἄρ', *ver.* 140 *et* 169.

Ver. 156. Πολλὸς] *Δυνατὸς, θαυμαστὸς, μέγιστος. Schol. ad Eurip. Hippol.* 1.

——et late terram consternere tergo.
Æn. XII. 543.

Ver. 157. Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι,] Senis personam mire condecet hæc et *sui laudatio*, laudisque istius *iteratio*, et orationis *longitudo*, et *Parenthesis* ista, quæ est *duodecim ipsorum* versuum (ab usque *ver.* 137 ad *ver.* 150) interclusio. Vide supra ad *ver.* 132 et 133, item ad *ά*, 249, 260, et ad *β'*, 372.

Ver. 161.——*οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν·*] *Non pauciores quam novem.* Latine dicas, "*novem ipsi;*" quâ ratione dixit Cicero, *decem ipsos dies*, et *annis octoginta ipsis.* Simili sententiâ dixit Homerus, *Iliad. σ'*, 470.——*ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, viginti ipsi simul spirabant;* et *ibid. ver.* 373.——*τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν, tripodas enim viginti ipsos uno eodemque tempore fabricabatur;* (quem ad locum stultissime Scholiastes, *περισσὸν, inquit, τὸ πάντας·* cum, e contrario, in *isto* sit *vocabulo* tota sententiæ vis et venustas) item, *Odyss. ί*, 204. *Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν, Vinum in amphoris duodecim ipsis.* Vide infra ad *κ'*, 560.

Ver. 164.——*θοῦριν ἐπιειμένοι*] Quâ ratione *θοῦριν* hìc ultimam producat, item *Εὐρύπυλος, ver.* 167, et *αὐτὸς, ver.* 173, et *τις, ver.* 178, vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 165. Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς,] Pessime hìc edidit *Barnesius*, Τοῖσίδ' ἐπ', et *ver.* 163, Τῷδ' ἐπι, et *ver.* 164 *et* 167, Τοῖσίδ' ἐπ', et *ver.* 170, Τοῖσδ' αὐτοῖς; similiterque in locis aliis quamplurimis; ac si ὅδε, et ὁ δὲ, non significarent diversa. Vide supra ad *ά*, 57.

Ver. 166.——*ἀτάλαντος*] Vide supra ad *β'*, 627.

Ibid.——*Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.*] Vide supra ad *β'*, 651.

Ver. 170. Τοῖς δ' αὐτοῖς] *Barnesii* MSS. duo, Τοῖς δ' αὖτις; quæ sane et ipsa lectio non mala.

Ibid.—*ἱππότα*] Vide supra ad *ά*, 175.

Ver. 172. Οὗτος γὰρ——, Καὶ δ' αὐτὸς] *Popius* istum, *καὶ δ' αὐτὸς*, non eundem illum intelligit, qui ad dimicandum sortitus fuisset, sed *alium* scilicet, quisquis *non* esset cum Hectore dimicaturus; male admodum; nam istâ ratione (præterquam quod *Nestoris* non erat animos suorum debilitare) dicendum fuerat, non *αἴ κε φύγῃσι*, sed *ὅς κε φύγῃσι* nec utique *ἐκ πολέμοιο*, sed *πόλεμον.*

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
Ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱὸν,
Ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοὶ,
Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντη,
Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντη,
Ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε φαίδιμος Αἴας,
Ἦ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς·
Γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
Τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
Ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον·
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
Τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι,
Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται·
Ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης.
Οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
Οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
Ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε, τραφέμεν τέ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' εὔχοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
Εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
Ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.

Ver. 175.——ἐσημήναντο] *Signis occultis notabant*, ut liquet ex *ver.* 185 *et* 189.

Ver. 177.——θεοῖσι δὲ] *Al.* θεοῖς ἰδὲ, notante *H. Stephano.*

Ver. 181.——ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 195.——γε πύθωνται] *Al.* πεπύθωνται.

Ver. 197.——ἑκὼν] *Aristarchus* legebat, ἑλών.

Ver. 198.——οὐδ' ἐμέ νήϊδά γ' οὕτως Ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι]

Non ita me genitor bellis assuetus Opheltes
Argolicum terrorem inter Trojæque labores
Sublatum erudiit.—— *Æn.* IX. 201.

Ὣς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχη,
Σεύατ' ἔπειθ', οἷόστε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
Ὅς τ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὕστε Κρονίων
Θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι·
Τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἤϊε, μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι
Ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον,
Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων·

Ver. 206.——*νώροπι χαλκῷ*] Vide supra ad β', 578.

Ver. 208.—*οἷόστε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,*]

Qualis apud gelidi cum flumina concitus Hebri
Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque furentes
Bella movens immittit equos.———
Æn. XII. 331.

Ver. 209.——*Κρονίων*] De prosodiâ vocis *Κρονίων, Κρονῖονος, Κρονΐωνος,* vide supra ad ά, 265 et 397.

Ver. 211. *Τοῖος ἄρ',*] Non vacat istud ἄρ', sed vim habet in connectendâ sententiâ perquam elegantem: *Talis utique.*

Ver. 212. *Μειδιόων βλοσυροῖσι——, μακρὰ βιβὰς,*] Heroëm torvo aspectu, proceris passibus ingredientem, pulcherrime ob oculos ponunt versus grandiloqui et tumentes. Vide supra ad γ', 363.

Ver. 215.——*τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,*] Similiter infra:

——*κραδίη δέ μοι ἔξω*
Στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὕπο φαίδιμα γυῖα. κ', 95.

Frigidus Arcadibus cöit in præcordia sanguis. *Æn.* X. 452.

De voce *ὑπήλυθὲ*, vide supra ad γ', 205.

Ver. 216. *Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·*] Longe aliud est, *θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·* aliud, *κραδίη ἔξω στηθέων ἐκθρώσκει,* vel *τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα.* Nempe *Trojani*, cum ad pugnam progredientem Ajacem cernerent, terrore perculsi erant plane, et consternati: *Hector* autem, fortissimus omnium, etiam et *ipse* commovebatur nonnihil, ac subtimebat. Sententiam tam luculentam, tam perspicuam atque elegantem, *non intellexisse* M. Tullium Ciceronem, prorsus est incredibile. Mirâ tamen nescio quâ negligentiâ aut incuriâ, locum hunc ita reddidit: "*Videmus progredientem* "*apud Homerum Ajacem multâ cum hilari-* "*tate, cùm depugnaturus esset cum Hectore;* "*cujus, ut arma sumpsit, ingressio lætitiam* "*attulit sociis, terrorem autem hostibus; ut* "*ipsum Hectorem, quemadmodum est apud* "*Homerum, TOTO PECTORE TRE-* "*MENTEM, provocâsse ad pugnam pœ-* "*niteret.*" *Tusc. Disput. Lib.* IV. §. 22. Sententiæ Homericæ venustatem recte accepit *Plutarchus:* Τίς οὐκ ἄν ἀγάσαιτο τὴν διαφοράν; Τοῦ μὲν κινδυνεύοντος ἡ καρδία πηδᾷ ΜΟ΄ΝΟΝ, ὥσπερ παλαίειν νὴ Δί' ἢ σταδιοδρομεῖν μέλλοντος· τῶν δὲ θεωμένων ΤΡΕΜΕΙ καὶ πάλλεται τὸ σῶμα, δι' εὔνοιαν καὶ φόβον ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. *De audiend. Poëtis.* Item *Dionys. Halicarnasseus:* Εὔδηλον, ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ τὸ λίαν φοβεῖσθαι ὑφελὼν, τὸ μέτριον κατέλιπεν.————Οἱ μὲν ἄλλοι, καὶ ὁρῶντες ἔτρεμον· ὁ δ' ἐν τῷ κινδύνῳ καθεστὼς, ἀνδρεῖος ὤν, μόνον ἠγωνία. Περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 16.

Ver. 219.———*σάκος,*——*Χάλκεον, ἑπταβόειον,*]

———clypei———septemplicis orbes.
Æn. XII. 925.

Ver. 221.—*Ὕλῃ*] Vide supra ad έ, 708.

Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
Ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
Τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
Στῆ ῥα μάλ' Ἕκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
  Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος,
Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
Καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
  Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Μήτι μευ, ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ, πειρήτιζε,
Ἠὲ γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα·
Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτασίας τέ·
Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
Ἀζαλέην, τό μοι ἐστὶ ταλαύρινον πολεμίζειν·
Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ,

Ver. 222. Ὅς οἱ ἐποίησεν] Quâ ratione ὃς hîc producatur, item τὶς, *ver.* 201, item ἔφαν, *ver.* 206, et πολέες, *ver.* 232, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——αἰόλον.] *Mobile:* ut mox, *ver.* 238, Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν Ἀζαλέην. Vide supra ad β', 816.

Ver. 224. Τὸ πρόσθε στέρνοιο] Syllabæ breves, isto modo productæ, et *clypei pondus* et *Ajacis laborem* pulchre depingunt. Vide supra ad γ', 363.

Ver. 225. Στῆ ῥα] *Stetit utique*, vel *stetit scilicet*. Nimirum non *supervacanea* est particula ῥά, sed *resumit* adnectitque id, quod erat supra dictum, *ver.* 219, Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε.

Ver. 228. Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα] Notandum quantâ cum arte, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, et hîc et ubique, quicquid rerum narretur, quisquis hominum loquatur, semper tamen interponatur *Achilles*. Καὶ τοῦτο μὲν Ἀχιλλέως τὸ ἐγκώμιόν ἐστί. *Plutarch. de audiend. Poëtis.* Porro vox Ἀχιλλῆα ultimam hîc eâ ratione producit, quæ explicata est superius ad *lib.* ά, 51; nam alioqui sequitur accusativus iste analogiam genitivi; Ἀχιλλέως, Ἀχιλλέᾱ; Ἀχίλλῆος, Ἀχιλλῆᾰ: βασιλέως, βασιλέᾱ; βασιλῆος, βασιλῆᾰ. Vide supra ad ά, 265.

Ver. 230.—ἀπομηνίσας] Producitur penultima, quia non est ex μηνίζω, sed μηνίω. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 231.——ἀντιάσαιμεν,] Corripitur antepenultima, quia non est ex ἀντιάω, sed ἀντιᾰζω. Vide supra ad ά, 67.

Ver. 232.——μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.]

——*pugnas* ineant, *et prælia* tentent.
Æn. XI. 912.

Vide infra ad *ver.* 279.

Ver. 233.——κορυθαίολος] Vide supra ad *ver.* 222, et ad β', 816.

Ver. 237.———ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας——. Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ'] Ἵνα——θαῤῥῶν, τάδε καὶ τὰ τούτων ἀδελφὰ φθέγγεσθαι δυνηθῇ, ὡς ἀληθῶς, ἀλλ' οὐ κατὰ κόμπον τίνα,——" ἐγὼν " εὖ οἶδα μάχας," etc. *Aristot. de Republ. lib.* IX.

Ibid.—μάχας τ', ἀνδροκτασίας τέ·] Vide infra ad *ver.* 279.

Ver. 238. Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ ἐπ' ἀριστερὰ] Motus concitos, reciprocos, et celeriter agitatos, optime depingunt hujus versûs numeri. Vide supra ad γ', 363. Fuerunt qui hîc, pro οἶδ ἐπ' ἀριστερὰ, legerent, ἠδ' ἐπ' ἀριστερά; sed id multo languidius.

Οἶδα δ' ἐπαΐξας μόθον ἵππων ὠκειάων.
Ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιοῦτον ἐόντα,
Λάθρῃ ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἴ κε τύχοιμι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ·
Ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
Ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. Δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἄμφω
Σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί·
Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε·
Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
Δεύτερος αὖτ' Αἴας, πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,

Ver. 241.——ἐπαΐξας] *Barnesius* in uno MS. reperit, ἐπαΐξαι.

Ver. 242. Ἀλλ' οὐ γάρ] Refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantiùs reticuit. "*Sed accinge te ad pugnam; non* enim, *etc.*" Vide supra ad ε', 22.

Ibid.——τοιοῦτον ἐόντα,] Hostem videlicet honestum et generosum, cui δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε, καὶ πινυτήν· *ver.* 288.

Ver. 250.——Πριαμίδαο] Similiter, *ver.* 258, Πριαμίδης. Vide supra ad ά, 398.

Ver. 251. Διὰ μὲν ἀσπίδος] Vide supra ad γ', 357 et 363.

Ver. 253. Ἀντικρὺ δὲ] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 255. Τὼ δ' ἐκσπασσαμένω] Ita edidit *Barnesius*: recte, ut mihi quidem videtur; nam σπάσω, ἔσπασα, penultimam corripiunt. Scripserant alii, ἐκσπασαμένω.

Ver. 258.—οὔτασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 261. Ἤλυθεν] Vide supra ad γ', 305.

Ibid.———μεμαῶτα·] Vide supra ad β', 818.

Ver. 265.—τρηχύν] Vide supra ad ε', 308.

Ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον·
Εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,
Βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη,
Ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
Εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
Μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον· εἶπέ τε μῦθον
Κήρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
Νὺξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ἰδαῖ', Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
Αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους·
Ἀρχέτω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴπερ ἂν οὗτος.
Τόν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
Καὶ πινυτὴν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος,
Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην·

Ver. 274.——κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι] Vide supra ad ά, 334.

Ver. 277. Μέσσω] Ita accepit *Eustathius*, Μέσοι ἀμφοτέρων κήρυκες; atque ita edidit *Stephanus*. In editione tamen *Eustathianâ*, quam hîc secutus est *Barnesius*, aliique, scriptum est Μέσσῳ.

Ver. 279. Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε,] Ne, pueri, ne tanta animis assuescite bella. *Æn.* VI. 832.

De versûs proxime sequentis, "*Neu patriæ* "*validas in viscera vertite vires*," κακοφωνίᾳ, vide supra ad γ', 363.

Ibid.——πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·] ——*pugnas* ineant, et *prælia* tentent. *Æn.* XI. 912.

"*Quum*———*ista multa et continua nomina* "*nihil plus demonstrent quàm prœlium, hujus* "*tamen rei varia facies delectabiliter ac de-* "*core multis variisque verbis depicta est.* "*Neque non illa quoque*———*una in duobus* "*verbis sententia cum egregiâ ratione repe-* "*tita est,*———πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθε "[*Al.* μάχεσθον]*:* *in quo versu non oportet* "*videri alterum verbum, idem quod superius* "*significans, supplendi numeri causâ extrinse-* "*cus additum et consarcinatum; est enim hoc* "*inane admodum et futile: sed, quum in* "*juvenibus gloriæ studio flagrantibus pervica-* "*ciam ferociamque et cupidinem pugnæ, leni-* "*ter tamen ac placide, objurgaret, atrocita-* "*tem rei, et culpam perseverandi, bis idem* "*dicendo alio atque alio verbo auxit inculca-* "*vitque; duplexque eadem compellatio ad-* "*monitionem facit instantiorem.*" Gell. Lib. XIII. cap. 23. Vide supra ad *ver.* 232.

Ver. 280.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 292.——διακρίνῃ.] Vide supra ad ά, 309.

Νὺξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
Ὡς σύ τ' ἐϋφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
Σούς τε μάλιστα ἔτας, καὶ ἑταίρους, οἵ τοι ἔασιν·
Αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος,
Τρῶας ἐϋφρανέω καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἵ τε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
Ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ἠ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
  Ὣς ἄρα φωνήσας, δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
Τω δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
Ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
Καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκῃ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,

Ver. 298.——θεῖον δύσονται ἀγῶνα.] Ἀγῶνα λέγει μὲν καὶ τὸν τόπον. "Λείηναν δὲ "χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα," (*Odyss.* θ', 260.)————Θεῖον οὖν ἀγῶνα νῦν, τὸ ἱερὸν εἶπε, καὶ τὸν ναὸν, ἤτοι θεῖον τόπον ὄντα, ἢ θεῖον ἄθροισμα περιέχοντα, διὰ τὸ πολλῶν θεῶν ἀνατίθεσθαι ἐν αὐτῷ ἀγαλματα. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 20.

Ver. 299. Δῶρα δ' ἄγ'] *Al.* Δῶρα δὲ γ', notante *Eustathio.*

Ver. 303. Ὣς ἄρα φωνήσας, δῶκε ξίφος]

Sic ait illachrymans: humero simul exuit ensem
Auratum, mirâ quem fecerat arte Lycaon
Gnossius, atque habilem vaginâ aptârat eburnâ. *Æn.* IX. 303.

Ver. 304. —— ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.] Ita edidit *Barnesius*, ex duobus MSS. *Vulg.* ἐϋδμήτῳ τελαμῶνι. Veri eo similior hoc in loco *Barnesii* emendatio, quod eâdem in voce infra, *Iliad.* ψ', 825, varient et *Codices.*

Ver. 310.————προτὶ] *Al.* ποτὶ.

Ibid.——ἀέλποντες σόον εἶναι.] *Præ lætitiâ vix credentes verum id esse, quod viderent;* ut recte notavit *Domina Dacier.* Nonnulli hîc olim legerunt, ἀελποῦντες; notante *Eustathio.*

Ver. 313. Οἱ δ' ὅτε——, Τοῖσι δὲ] Quâ ratione posterius istud δὲ non sit supervacaneum, vide supra ad ά, 57.

Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
Νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν·
Πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐΰῤῥοον ἀμφὶ Σκάμανδρον
Ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχαὶ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθον.
Τῷ σε χρὴ πολεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς
Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος
Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν·
Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
Ἄκριτον ἐν πεδίῳ· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
Πύργους ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν·

Ver. 320.——δαιτὸς εΐσης·] Vide supra ad ά, 468.

Ver. 321. Νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι]
Vescitur Æneas————
Perpetui tergo bovis, et lustralibus extis.
Æn. VIII. 182.
Al. Νώτοισι δ' Αἴαντα; quod perinde est. Vide ad ά, 51.

Ver. 323. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος]
Postquam exempta fames, et amor compressus edendi. *Æn.* VIII. 184.

Ver. 325.——ἀρίστη φαίνετο βουλη·] Vide supra ad β', 5.

Ver. 328. Πολλοὶ γὰρ] Refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantius reticuit: "*Audite me* "*de induciis jam paciscendis; NAM multi,* "etc." Vide supra ad έ, 22.

Ver. 329.——αἷμα κελαινὸν ἐΰῤῥοον ἀμφὶ Σκάμανδρον]
Et Tybrim multo spumantem sanguine cerno. *Æn.* VI. 87.
———recalent nostro Tyberina fluenta
Sanguine adhuc, campique ingentes ossibus albent. *Æn.* XII. 35.

Ver. 332.——κυκλήσομεν] *Eustath.* ἐφ' ἁμαξῶν κομίσωμεν·————προϊὼν οὖν ἐρεῖ, "Ἁμαξάων ἐπάειραν," *ver.* 426. *Al.* ἐν κύκλῳ συνελάσομεν.

Ver. 333.———κατακήομεν αὐτοὺς] Vide infra ad *ver.* 428 et 430. Cæterum *Eustathius*, quanquam hanc lectionem probat, tamen apud Veterum plerosque scriptum testatur κατακείομεν.

Ver. 334. Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν,] *Ante naves, parvo interjecto intervallo.*

Ver. 336.——ἐξαγαγόντες,] Vide supra ad ζ', 252.

Ver. 337. Ἄκριτον] De κρῖνω, κρῐτὸς, ἄκρῐτὸς, vide supra ad ά, 309 et 314.

Ibid.——ἐν πεδίῳ·] *Al.* ἐκ πέδιου; sicuti infra, *ver.* 436.

Ibid.—ποτὶ] *Al.* προτὶ; quod perinde est.

Ver. 338.———εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν·] Recte hîc annotat *Popius*, (itemque *Domina Dacier*, ad θ', 177,) castris munitis ante ultimum hunc annum nihil opus fuisse Græcis; quippe, dum *Achilles* adesset,
Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
Οἴχνεσκον, κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· έ, 789.
absente autem *Achille*, Agamemnon
———μάλα πολλά πόνησατο———,
Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
Εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
Ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Ἴσχειν. ί, 348.

Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
Ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
Ἥ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
Μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
  Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
Δεινὴ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
  Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Δώομεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
Ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
Ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
  Ἦ τοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·
Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.

Ver. 339.——εὖ] *Al.* ἔπτ', notante *Eustathio.*

Ver. 343. Μή ποτ' ἐπιβρίσῃ] *Futura* et *aoristi* verborum in ίζω corripiuntur, quia etiam in *præsenti* vocalem habent non *naturâ*, sed *positione tantum* productam: at βρίθω iota habet *naturâ* longam.

Ver. 347—354.——Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·——τοῖσι δ' ἀνέστη Δῖος Ἀλέξανδρος,] *Horatius, lib.* I. *epist.* 2.

Antenor censet belli præcidere causam.
Quid Paris? ut salvus regnet vivatque beatus,
Cogi posse negat.————

Nempe, ut redditâ *Helenâ* belli causam præcideret: id vero a *Paride* ne eâ quidem impetrari mercede potuit, etiam ut salvus deinceps et beatus regnaret. *Sententia*, perspicua admodum, et luculenta: *verba* autem cum apud *Horatium* paullo essent impeditiora, eleganter isto modo emendavit *Bentleius:*

Antenor censet belli præcidere causam;
Quod Paris, ut salvus regnet vivatque beatus,
Cogi posse negat.————

Ver. 353.——ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.] Vocabulorum, ἵνα μὴ, vis hujusmodi est: "*Nihil video, cujus rei spe adduci possimus, QUOMINUS Helenam reddamus.*" Porro quâ ratione ἵνα hîc ultimam producat, item Ἀλέξανδρος, *ver.* 355, et ἀμειβόμενος, *ver.* 356, et ἀντικρὺ, *ver.* 362, vide supra ad ά, 51.

Ver. 355.————Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,] Τὸν Ἀλέξανδρον Ὅμηρος "Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο," μηδὲν ἔχοντα πρὸς δόξαν ἄλλο σεμνύνων, ἀπὸ τῆς γυναικὸς ὀνομάζει πολλάκις. *Plutarch. in Galbâ.*

Ver. 358. Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα] Μὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπιφυόμενον, ἀλλ', ὡς Ὅμηρος, ἠθικώτερον.—"οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα." *Plutarch.* παραγγέλμ. πολιτικά.

Ver. 359. Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ——Ἐξ ἄρα δή] De isto, δὴ, vide supra ad β', 158.

Αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·
Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
Κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
Πάντ' ἐθέλω δομεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
Ἦ τοι ὅγ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν, ὡς τοπάρος περ,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰπέμεν Ἀτρείδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι
Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
Κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
Τοὺς δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρηος,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι,
Στὰς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν,
Ἠνώγει Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ,
Εἰπεῖν, αἴκε περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·

Ver. 366.——θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,] Non quòd *Priamus* hâc in parte sententiam potiorem sequeretur, *Paridi* nimium facilis, sed quòd in universum vir esset gravis, sapiens, et benignus. De voce ἀτάλαντος vide supra ad β', 627.

Ver. 370.——κατὰ στρατὸν] *Al.* κατὰ πτόλιν· minus recte; nam, *ver.* 380. Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν.

Ver. 374 et 388.—τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.] Ὄρωρε, hoc in loco, non est ab ὄρωρον, sed ab ὄρωρα: *Cujus causâ bellum hodie gerimus.* Vide supra ad ά, 37.

Ver. 375.—πυκινὸν ἔπος,] Quâ ratione πυκινὸν hîc ultimam producat, item μὲν, *ver.* 389, et πρὶν, *ver.* 390, vide supra ad ά, 51.

Ver. 377. Κήομεν·] *Al.* κείομεν. Vide supra ad *ver.* 333.

Ver. 378. Ἄμμε] *Nos duos populos.* Vide supra ad ά, 59 et 566, item ad β', 288, et ad έ, 487.

Ibid.——διακρίνῃ,] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 384.—ἠπύτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 385.——ἀριστῆες παναχαιῶν,] Ita edidit *Barnesius*, ex tribus MSS. *Al.* ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

Κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι,
Πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
Κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔ φησιν δώσειν, ἦ μιν Τρῶές γε κέλονται.
Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλητε
Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
Κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω,
Μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
Ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἰδαῖ', ἤτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
Ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακήεμεν οὔτι μεγαίρω·
Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων
Γίνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα·

Ver. 392. Κουριδίην δ' ἄλοχον] Vide supra ad *ά*, 114.

Ver. 394. Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον] Pronuntiabatur *ἠνώγουν*.

Ver. 395. Παύσασθαι——, εἰσόκε νεκροὺς Κήομεν·]

Corpora, per campos ferro quæ fusa jacebant,
Redderet, ac tumulo sineret succedere terræ. *Æn.* XI. 102.

Ver. 396. Κήομεν·] Vide supra ad *ver.* 333.

Ver. 398.———ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.] Τῶν Ἑλλήνων τὸ μὲν Πλῆθος σιγᾷ, ὅτι τῶν Βασιλέων ἦν τὸ ἀποκρίνασθαι· Οἱ δέ γε Βασιλεῖς σιωπῶσιν, οὐ μόνον φειδοῖ τῶν Ἑλλήνων, ἵνα μὴ δόξωσιν ἐπὶ καλῷ τῷ ἑαυτῶν οἱ Ἀτρεῖδαι παραβάλλειν κινδύνοις τοὺς ἄλλους· ἀλλὰ καὶ διότι θαῤῥοῦσιν, ὡς αἰσχυνόμενοι οἱ ἀριστεῖς οὐδὲν ἐροῦσιν ἄνανδρον. *Eustath.*

Ver. 399.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad *β́*, 408.

Ver. 400. Μήτ' ἄρ τις] Repperit *Barnesius* in uno MS. Μὴ γάρ τις; quod emphasin habet non contemnendam.

Ver. 401. Μήθ' Ἑλένην·] *Neque ipsam quidem Helenam*, ἧς εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε: pulcherrime hoc, et (ut recte notavit *Eustathius*) convenientissime ad personam *Diomedis* πάνυ μεγαλόφρονος.

Ver. 402. Ὡς ἤδη] Vide supra ad *ά*, 537.

Ver. 407.——ὑποκρίνονται·] Vide supra ad *ά*, 309.

Ver. 408.——κατακήεμεν] Vide supra ad *ver.* 333.

Ver. 409. Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων]

Nullum cum victis certamen, et æthere cassis. *Æn.* XI. 104.

Ibid. —— νεκύων κατατεθνειώτων] Non esse hoc *ταυτολόγον*, liquet ex Scriptoribus Tragicis, quorum locutio *Sermoni* propior est;

Οὐ μαρτυρήσει ταυθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
Sophoc. Antigon. 525.

Ibid.——κατατεθνειώτων] Vide supra ad *ά*, 265, ad *β́*, 818, et ad *ζ́*, 464.

Ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος, πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
Ἄψορῥον δ' Ἰδαῖος ἔβη ποτὶ Ἴλιον ἱρήν.
Οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
Πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἂν ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε,
Στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα,
Ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν
Ὤτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο,
Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
Ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
Ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἱματόεντα,
Δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἁμαξάων ἐπάειραν.
Οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν ποτὶ Ἴλιον ἱρήν.
Ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ver. 412.——*ἀνέσχεθε*] *Al.* *ἀνέσχετο.*

Ver. 413.——*ποτὶ*] *Al.* *προτὶ.*

Ver. 415.——*ποτιδέγμενοι*] *Al.* *προτιδέγμενοι.*

Ver. 416.——*Ἰδαῖος·*] Quâ ratione Ἰδαῖος hîc ultimam producat, item *ἀγέμεν*, *ver.* 418 et 420, vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 417.——*τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα,* ——*μεθ' ὕλην· Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν*]

——————et pace sequestrâ
Per sylvas Teucri, mixtique impune Latini,
Erravêre jugis.——— *Æn.* XI. 133.

Ver. 418.—*μεθ' ὕλην·*] Vide supra ad *γ*, 151.

Ver. 421.—*ἀρούρας,*] Vide supra ad *ζ*, 142.

Ver. 422.——*ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο,*] Ἀκαλαῤῥείταο δὲ, ἔχει τινὰ ἔμφασιν τῆς πλημμυρίδος ἐχούσης τὴν ἐπίβασιν πραεῖαν, καὶ οὐ τελέως ῥοώδη. *Strabo, lib.* I. *p.* 9. Ἐπὶ τοῦ βραδυκινήτου στοιχείου τοῦ ὕδατος,—— ὅπου μὲν, τὸ ἐρημαῖον δηλῶν τῆς ἐπιῤῥοῆς· φησὶν οὖν, "Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο——." ὅπου δὲ, τὴν αἰτίαν ἐμφαίνων τῆς βραδυκινησίας· λέγει γὰρ, "βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο." *Aristid. Quintilian. de Musicâ, lib.* II. *p.* 81.

Ver. 428. *Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον,*]

Constituêre pyras; huc corpora quisque suorum
More tulêre patrum; subjectisque ignibus atris
Conditur in tenebras altum caligine cœlum.
Æn. XI. 185.

Ver. 429.———*ποτὶ*] *Al.* *προτί.*

Ver. 430. *Ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν*———— *Ἀχαιοὶ Νεκροὺς*]

Nec minus et miseri diversâ in parte Latini
Innumeras struxêre pyras;————
——confusæque ingentem cædis acervum
Nec numero nec honore cremant.——
Mœrentes altum cinerem et confusa ruebant
Ossa focis, tepidoque onerabant aggere terræ. *Æn.* XI. 203.

Ver. 431.——*ἀχνύμενοι*] Vide supra ad *γ*, 260.

Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
Ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
Πύργους θ' ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
Ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν·
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Οἱ δὲ θεοί, πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
Θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
Ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
Οὐχ ὁράας δ', ὅτι αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

Ver. 433. Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς,]
Aurora interea miseris mortalibus almam
Extulerat lucem——— *Æn.* XI. 182.

Ibid.——ἀμφιλύκη νύξ,] Ὅτε πᾶσιν ἐστι σκότος, ὁ λύκος βλέπει. Ενθεν τοι καὶ Λυκόφως κέκληται ὁ καιρὸς οὗτος τῆς νυκτός.——Δοκεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος λέγειν ἀμφιλύκην νύκτα, καθ' ἣν ἤδη βλέποντες λύκοι βαδίζουσιν. *Ælian. de Animal. lib.* X. *c.* 26. "Prisci Græcorum "primam lucem, quæ præcedit Solis exor- "tum, λύκην appellaverunt, ἀπὸ τοῦ λευκοῦ· id "temporis hodieque λυκόφως cognominant; "de quo tempore, ita Poëta scribit,—— "ἀμφιλύκη νύξ. Idem Homerus,—Ἀπόλ- "λωνι λυκηγενεῖ,—quod significat, τῷ γεννῶν- "τι τὴν λύκην, id est, qui generat exortu "suo lucem. (*Vide supra ad* δ', 101.)—— "Annum quoque vetustissimi Græcorum "λυκάβαντα appellant, τὸν ἀπὸ τοῦ λύκου, id "est *Sole*, βαινόμενον καὶ μετρούμενον. Λύκον "autem *Solem* vocari, etiam Lycopolitana "Thebaïdos civitas testimonio est; quæ pari "religione *Apollinem*, itemque *Lupum*, hoc "est λύκον, colit, in utroque *Solem* venerans." *Macrob. Saturnal. lib.* I. *c.* 17.

Ver. 434.———κριτὸς] Vide supra ad ά, 309 et 314.

Ver. 436.—ἐκ πεδίου·] *Ver.* 337, scriptum est, ἐν πεδίῳ; quo tamen et ipso in loco *Eustathius* videtur legisse, ἐκ πεδίου; nam et istic ita commentatur; ἔξω που τῆς πεδιάδος, πλὴν οὐ πάνυ μακράν. Vide supra ad ζ', 252.

Ver. 437.———εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.] Vide supra ad *ver.* 338. Cæterum hoc in loco scribit *Barnesius*, ἁυτῶν.

Ver. 438, 439.——εὖ ἀραρυίας,——ἱππηλασίη] *Al.* ἔπτ' ἀραρυίας,——ἱππηλασίῃ.

Ver. 440. Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν] Vide infrá ad *ver.* 449.

Ver. 444. Θηεῦντο μέγα] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 446. Ζεῦ πάτερ,——Οὐχ ὁράας,]
Jupiter omnipotens,———
Aspicis hæc?——— *Æn.* IV. 206, 208.

Ver. 446———ἀπείρονα γαῖαν,]
———vastæ———terræ. *Æn.* X. 57.

Ver. 447.——νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;] Duplicem horum verborum explicandi rationem affert *Eustathius;* ut accipiantur scilicet vel ἀποφατικῶς, *sine* interrogatione; Εἰσί τινες ἔτι, καὶ μετὰ τοὺς Τιτᾶνας ἐκείνους καὶ τοὺς γίγαντας, οἱ κακολογήσουσι καὶ βλάψουσιν ἡμᾶς, εἴπερ οἱ Ἀχαιοὶ τοιαῦτα δρῶσι δίχα ἡμῶν; vel *cum* interrogatione; Ἆρα δή ἐστι τὶς περὶ γῆν, ὃς ἐνιψει (τουτέστιν ενίσπη, βουλὴν οἰκείαν ἡμῖν τοῖς θεοῖς, λόγῳ μαντείας ἢ καὶ θύσει; εἴπερ οἱ Ἀχαιοὶ οὕτω τειχίζουσι, μήτε μαντευσάμενοι, μήτε θύσαντες. Posteriorem explicandi rationem secuti sunt Recentiores: priorem præfert *Eustathius*, τἄτ' ἄλλα, καὶ ὅτι τὸ ἐνίψει οὐχ ἁπλῶς δηλοῖ τὸ ἐνίσπη, ἤγουν ἐρεῖ, ἀλλὰ τὸ κακολογήσει. *Mihi* ita videtur: utique si *Eustathii* sententia vera esset, jam neque illud τὶς [ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν] satis venuste positum; neque amplificationem istam, ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, recte interjectam; neque istud, ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει, satis id significanter dicere, quod sit *ita* κακολογεῖν καὶ βλάπτειν θεοὺς, *quomodo* eos Titanes et gigantes ἐκακολόγησαν καὶ ἔβλαψαν.

Τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
Τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
Τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὅ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ὦ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες;
Ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
Ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τέ·
Σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
Ἄγρει μὰν, ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Τεῖχος ἀναῤῥήξας, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι·
Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
Ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν.
Βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἕλοντο.
Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσταςαν, οἶνον ἄγουσαι,
Πολλαὶ, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔνηος,
Τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν.
Χωρὶς δ' Ἀτρείδησ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα·
Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

Ver. 448.——αὖτε] *Rursum;* post nostrum scilicet dirutum.

Ver. 449.——ἐτειχίσσαντο] Ita edidit *Barnesius;* recte, ut mihi quidem videtur; nam: 'τειχίσαντο antepenultimam necessario corripit. Vide supra ad ό, 140.

Ibid.——ἀμφὶ δὲ τάφρον Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι]

——Quibus hæc medii fiducia valli,
Fossarumque moræ, leti discrimina parva,
Dant animos; annon viderunt mœnia Trojæ
Neptuni fabricata manu considere in ignes?
Æn. IX. 142.

Ver. 454.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 456. Ἄλλος κέν τις] Non vacat istud, κέν; eam enim fere vim habet ac si Latine dicas, *Utique alius aliquis,* vel *Alius sane aliquis.*

Ver. 458. Σὸν δ' ἦτοι] *Al.* Σόν δή τοι· et, Σοὶ δ' ἦτοι.

Ver. 462.——ἠϊόνα μεγάλην] Quâ ratione ἠϊόνα hìc ultimam producat, item δὲ, *ver.* 474, vide supra ad ά, 41.

Ver. 465. Δύσετο] Vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ver. 474.—αὐτοῖσι βόεσσιν,] *Al.* αὐτῇσι βόεσσιν.

Δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
Παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητιέτα Ζεὺς,
Σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει·
Οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
Πρὶν πίεειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

Ver. 478.—μητίετα] Vide supra ad ά, 175.
Ibid.—ᾕρει] Vide supra ad δ', 492.
Ver. 479.—κτυπέων] Vide supra ad δ', 455.
Ver. 481.—λεῖψαι] Vide supra ad β', 267.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Θ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Θ΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΖΕΥ͂Σ, ἀπαγορεύσας τοῖς Θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατῶν, ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται, καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τοὺς Ἕλληνας ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἥραν δὲ καὶ Ἀθηνᾶν, ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιούσας, ἐπέσχεν Ἶρις, Διὸς κελεύσαντος. Ἑσπέρας δὲ γενομένης, Ἕκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

ἈΛΛΗ.

ΖΕΥ͂Σ, καλέσας εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Θεοὺς, ἀπαγορεύει μετὰ ἀπειλῆς, μηδετέροις τῶν μαχομένων βοηθεῖν. Ἀθηνᾶ δὲ αἰτεῖται παρ' αὐτοῦ, εἰ καὶ μὴ φανερῶς συγχωρεῖ αὐτῇ τὴν τοῖς Ἕλλησι βοήθειαν, κἂν γνώμην τινὰ αὐτοῖς ὑποθέσθαι, ὡς μὴ παντάπασιν ἀπόλωνται. Συμπεσόντων δὲ εἰς τὴν μάχην, τὰ μὲν πρῶτα ἰσοπαλὴς πόλεμος γίγνεται· μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Τρῶες βελτίονι γίγνονται ῥοπῇ κατὰ Διὸς γνώμην, κεραυνοῦ πρὸ τῶν ἵππων τοῦ Διομήδους ἐνεχθέντος, καὶ των ἀριστέων φοβηθέντων καὶ εἰς φυγὴν τραπέντων. Καὶ Ποσειδῶν μὲν, προτρεπούσης αὐτὸν Ἥρας, βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν, ἀρνεῖται· ἀναθαῤῥησάντων δὲ τῶν Ἑλλήνων, Τεύκρου πολλοὺς τοξεύσαντος, Ζεὺς πάλιν τὴν νίκην ἐπὶ τοὺς Τρῶας μεταφέρει. Ἀθηνᾶ δὲ καὶ Ἥρα, ὀλίγον τῶν Διὸς ἀπειλῶν φροντίσασαι, κατίασιν εἰς τὸν πόλεμον, βοηθήσουσαι τοῖς Ἕλλησιν· ἀλλὰ, Διὸς ἐπ' αὐτὰς Ἶριν πέμψαντος μετ' ἀπειλῆς, ὑποστρέφουσι. Καὶ τότε Ἕκτωρ, πλησίον τῶν νεῶν ἐπαγαγὼν τοὺς Τρῶας, καὶ παῤῥησιασάμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ, κελεύει αὐτοὺς πῦρ καίειν πρὸ τῶν νηῶν, καὶ φυλάσσειν, ὡς ἂν μὴ λάθοιεν Ἕλληνες φεύγοντες, διὰ τὸ ἡττῆσθαι, ἐς τὰς πατρίδας.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν ἀγόρα· καὶ κόλος μάχη.

Ἄλλως.

Θῆτα, θεῶν ἀγορὴ, Τρώων κράτος, Ἕκτορος εὖχος.

Ἄλλως.

Θῆτα δ' ἅπαντας ἔτρεψεν Ἀχαιοὺς Ἕκτορος αἰχμή.

ἨΩ'Σ μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
Αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκουον·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσην,
Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
Αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
Πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·
Ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
Τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,

Ver. 1. Ἠ'Ω'Σ *μὲν κροκόπεπλος·*]
——*croceum* linquens Aurora cubile.
Æn. IV. 585.

Alia ex *Virgilio* complura videas *supra* citata, ad ά, 477; pulcherrima et illa; vim tamen vocabulorum, ῥοδοδάκτυλος et κροκόπεπλος, non assecuta est linguæ Romanæ angustia.

Ver. 2, 4. Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν———, Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε.]
Conciliumque vocat Divûm pater atque hominum rex
Sideream in sedem :———
Considunt tectis bipatentibus, incipit ipse.
Æn. X. 2.

Ver. 4.————ἅμα] *Al.* ὑπό.

Ver. 7.——τόγε,] *Al.* τόδε.

Ver. 8.——ἐμὸν ἔπος·] Quâ ratione ἐμὸν hîc ultimam producat, item ἂν, *ver.* 21, et περὶ, *ver.* 25, vide supra ad ά, 51.

Ver. 12. Πληγεὶς] Vide supra ad γ', 31.

Ver. 14.————ἧχι] *Al.* ἔνθα.

Ibid.——βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,] Ἄλλως τε μέγιστον τυγχάνει ὂν, καὶ διαμπερὲς τετρημένον δι' ὅλης τῆς γῆς· τοῦτο ὅπερ Ὅμηρος εἶπε, λέγων αὐτὸ, "Τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον "ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·" ὃ καὶ ἄλλοθι καὶ ἐκεῖνος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν Τάρταρον κεκλήκασιν.—Οἳ δ' ἂν δόξωσιν ἀνιάτως ἔχειν διὰ τὰ μεγέθη τῶν ἁμαρτημάτων,—τούτους δὲ ἡ προσήκουσα μοῖρα ῥίπτει εἰς τὸν Τάρταρον, ὅθεν οὔποτε ἐκβαίνουσι. *Plato in Phædone.* Cæterum ingeniose hæc ad *Terram nostram*, e serenis *Lunæ* regionibus prospectatam, transfert *Plutarchus:* Ἐκεινους δ' ἂν [τοὺς ἐν τῇ σελήνῃ κατοικοῦντας] οἴομαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορῶντας οἷον ὑποστάθμην καὶ ἰλὺν τοῦ παντὸς, ἐν ὑγροῖς καὶ ὁμίχλαις καὶ νέφεσι διαφαινομένην, ἀλαμπὲς καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνητον χωρίον, εἰ ζῶα φύει καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως, ἀναπνοῆς, θερμότητος. Κᾂν

Ενθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς,
Τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
Γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
Εἴδ' ἄγε, πειρήσασθε θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες,
Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες·
Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι·
Αλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
Σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
Δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο·
Τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν, περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
Οψὲ δέ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

εἰ ποθὲν αὐτοῖς ἐγγένοιτο τῶν Ὁμηρικῶν τούτων ἀκοῦσαι, "Τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός "ἐστ' ἀπὸ γαίης," ταυτα φήσουσιν ἀτεχνῶς περὶ τοῦ χωρίου τούτου λέγεσθαι, καὶ τὸν ἅδην ἐνταῦθα καὶ τόν τάρταρον ἀποκεῖσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν Σελήνην. *De facie in orbe Lunæ.*

Ver. 15. Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς.]

Porta adversa ingens, solidoque adamante columnæ,
Vis ut nulla virûm, non ipsi exscindere ferro
Cœlicolæ valeant: stat ferrea turris ad auras. *Æn.* VI. 552.

Ver. 16. Τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·] Quod *Homerus* hîc audacter ἔνερθ' αΐδεω, *Hesiodus* multo languidiùs dixit ἔνερθ' ὑπὸ γῆς·

Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης. *Theogon. ver.* 720.

Meliùs *Virgilius;*

———tum Tartarus ipse
Bis patet in præceps tantum, tenditque sub umbras,
Quantus ad æthereum cœli suspectus Olympum. *Æn.* VI. 577.

Ver. 18. Εἴδ' ἄγε,] Non minus venuste dicitur ἄγε, quam ἄγετε: vide supra ad ζ', 376. Porro, voculæ εἰ vis hujusmodi est. *Si dubitatis, agite,* etc.

Ver. 19. Σειρὴν χρυσείην] Τὴν χρυσῆν σειρὰν, inquit *Plato* in *Theæteto,* οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ἥλιον Ὅμηρος λέγει καὶ δηλοῖ. Et ingeniose admodum conjicit *Popius, catenam auream* veteribus *Ægyptiis* astronomiæ peritis *vim* fuisse *Solis,* quâ in orbibus suis continerentur *Planetæ.* Cæterum vide supra ad ά, 399.

Ver. 20. Πάντες δ' ἐξάπτεσθε] Plerique hoc in loco, præcedenti κρεμάσαντες cum ἐξάπτεσθε conjunctâ, voculam δὲ prorsus supervacaneam efficiunt, et in versionibus suis proinde omittunt. At hæc non est *Homeri* ratio. Vide tamen supra ad ά, 57.

Ver. 21. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἔρύσαιτ'] Τὸ μὲν ὅλως ἀκίνητον, ὑπ' οὐδενὸς ἐνδέχεται κινηθῆναι· "Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν" etc. *Aristot.* περὶ τῆς κοινῆς τῶν ζώων κινήσεως. *Barnesius,* minime ignarus quâ ratione syllaba ἂν produci hîc posset, edidit tamen ex conjecturâ, Ἀλλ' οὐκ' ἂν M' ἐρύσαιτ'; "*idque adeo evidens,* inquit, *ut non amplius sit dubitandum.*" Attamen longe venustiùs reticetur istud, μέ.

Ver. 23.——πρόφρων] Fuerunt qui legerent, πρόσσω.

Ver. 26.——μετήορα] Vide supra ad β', 818.

Ver. 28.——οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.]

———olli obstupuêre silentes,
Conversique oculos inter se atque ora tenebant. *Æn.* XI. 120.

Ver. 30.——γλαυκῶπις] Vide supra ad ά, 206.

Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι,
Ὣς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε·
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπιβήσατο δίφρου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην,
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων,

Ver. 31. Ὦ πάτερ ἡμέτερε,]
O pater, O hominum Divûmque æterna potestas. *Æn.* X. 18.

Ver. 32. Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν,] Pulcherrime hæc ex personâ *Minervæ*, prudentiæ scilicet et sapientiæ antistite. *Juno* si hîc sit, quàm diversa loquatur!———ut recte annotavit *Eustathius*.

Ibid.——ὅ τοι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 38.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 41.—— χαλκόποδ' ἵππω] Similiter *Virgilius;*
——æripedem cervam— *Æn.* VI. 802.

Ver. 42.—— χρυσέῃσιν] Pronuntiabatur χρυσῇσιν, quomodo et scribi postea cœptum est. Vide supra ad β', 268.

Ver. 43.——γέντο δ' ἱμασθλην] *Eustathius* ad ί, 369; φίλτατος, φίντατος. ἦλθεν, ἦνθεν· ἕλετο, ἕντο, καὶ δωρικῶς γέντο· κέλετο, κέντο· Equidem crediderim potius ab inusitato quodam γένω, vel γέννω, vel γείνω, deductam; nam *Dorica* ista, quæ memorat *Eustathius*, recentiora videntur, et *Homero* (ut opinor) ignota.

Ver. 44.——ἐπιβήσατο] Vulg. ἐπιβήσετο. Vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ver. 46. Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ] Vide supra ad έ, 769.

Ver. 49.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,]
——Divûm pater atque hominum Rex. *Æn.* I. 69.
——hominum sator atque Deorum. *Æn.* XI. 725.

Ver. 50.——κατὰ] *Al.* περί.

Ver. 51.—ἐν κορυφῇσι καθέζετο—Εἰσορόων].
——cum Jupiter æthere summo
Despiciens mare velivolum terrasque jacentes,
Littoraque et latos populos, sic vertice cœli
Constitit, et Libyæ defixit lumina regnis. *Æn.* I. 277.
Sideream in sedem, terras unde arduus omnes
Castraque Dardanidum aspectat, populosque Latinos. *Æn.* X. 3.
———hominum sator atque Deorum,
Observans oculis, summo sedet altus Olympo. *Æn.* XI. 725.
———fulvâ pugnas de nube tuentem. *Æn.* XII. 792.

Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖ ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο
Παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
Χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθαδ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαος·
Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·

Ver. 53. Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον] Vocula ἄρα nequaquam hìc supervacua est, sed eleganter *connectit* quod erat supra dictum, (ή, 476,) Παννύχιοι μὲν ἔπειτα——Ἀχαιοὶ Δαίνυντο.

Ver. 57.—πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.]
——nunc conjugis esto
Quisque suæ tectique memor——
Æn. X. 280.

Ver. 59, 63.——ὀρώρει.] Vide supra ad δ', 492, et β', 810.

Ver. 60. Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα] Vide supra ad δ', 446.

Ver. 64. Ἔνθαδ' ἅμ' οἰμωγή τε] Vide supra ad δ', 450.

Ver. 65.——ὀλλυμένων·] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 68. Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν]
——medios cum Sol accenderit æstus.
Georgic. IV. 401.
——medium Sol igneus orbem
Hauserat.—— *Ibid.* 426.
Sol medium cœli conscenderat igneus orbem. *Æn.* VIII. 97.

Ibid.——ἀμφιβεβήκει,] Vide supra ad ά, 37, et ad δ', 492.

Ver. 69. Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·]
Jupiter ipse duas æquato examine lances
Sustinet, et fata imponit diversa duorum;
Quem damnet labor, et quo vergat pondere letum. *Æn.* XII. 725.

Inferiorem hìc Virgilium Homero observavit *Macrobius*, eo quod *Homerus* hæc, jam antequam appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilius* autem eadem *sero* dicat, postquam et prævisum et prædictum fuisset (*Æn.* XII. 149, 150.) Turnum utique periturum. "Hæc autem ratio "fuit non æquandi omnia quæ ab auctore "transcripsit, quod in omni operis sui parte "alicujus Homerici loci imitationem vole"bat inserere, nec tamen humanis viribus "illam divinitatem ubique poterat æquare. "——Sed hæc et alia ignoscenda Virgilio, "qui studii circa Homerum nimietate ex"cedit modum, et revera non poterat non "in aliquibus minor videri, qui per omnem "poësim suam hoc uno est præcipue usus "archetypo. Acriter enim in Homerum "oculos intendit, ut æmularetur non modo "magnitudinem, sed et simplicitatem, et "præsentiam orationis, et tacitam majesta"tem. Hinc diversarum inter heroas suos "personarum varia magnificatio; hinc deo"rum interpositio; hinc auctoritas fabulo"sorum; hinc affectuum naturalis expres"sio; hinc monumentorum persecutio; "hinc parabolarum exaggeratio; hinc tor"rentis orationis sonitus; hinc rerum sin"gularum cum splendore fastigium." *Macrob. lib.* V. *cap.* 13.

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἑζέσθην· Τρώων δὲ, πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
Αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
Ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
Ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὔτ' Ἀγαμέμνων,
Οὔτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέστωρ δ' οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Οὔτι ἑκών, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο· τὸν βάλεν ἰῷ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ἄκρην κακκορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν·
Ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
Σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
Ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε

Ver. 75.——ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ Ἧκε σέλας——. οἱ δὲ ἰδόντες Θάμβησαν,] Non modo tempore meridiano, *ver.* 68, sed et cœlo, ut videtur, sereno.

Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νυ τεῳ τόδε φαίνεις. *Odyss.* υ, 113.

——cœlo ceciderunt plura sereno
Fulgura.—— *Georgic.* I. 487.

————————Diespiter
Igni corusco nubila dividens
Plerumque, *per purum* tonantes
Egit equos volucremque currum. *Horat. Carm.* I. 34.

Ver. 77.—καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·]

Tum vero tremefacta novus per pectora cunctis
Insinuat pavor. *Æn.* II. 228.

——Dii me terrent, et Jupiter hostis. *Æn.* XII. 895.

Ver. 78.———οὔτ' Ἀγαμέμνων,] *Al.* οὐδ' Ἀγαμέμνων; quod, hoc in loco, minus εὔφωνον.

Ver. 81.——τὸν βάλεν ἰῷ——, Ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο,]

————————inter
Bellatoris equi cava tempora conjicit hastam.
Tollit se arrectum quadrupes, et calcibus auras [secutus
Verberat, effusumque equitem super ipse
Implicat, ejectoque incumbit cernuus armo. *Æn.* X. 890.

Hastam intorsit equo, ferrumque sub aure reliquit;
Quo sonipes ictu furit arduus, altaque jactat,
Vulneris impatiens, arrecto pectore crura. *Æn.* XI. 637.

Ver. 82.——Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 83.———ὅθι τε πρῶται τρίχες——, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν·] Λεπτότατον τὸ ὀστοῦν (ὡς κατὰ μέγεθος) ἔχουσιν [οἱ ἵπποι] περὶ τὸ ἐγκέφαλον, τῶν ἄλλων. Τεκμήριον δ' ὅτι καίριος ἡ πληγὴ ἡ εἰς τὸν τόπον τοῦτον γίνεται τούτοις. Διὸ καὶ Ὅμηρος οὕτως ἐποίησεν· "ἵνα "τε τρίχες ἵππων Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μά"λιστα δὲ καίριόν ἐστι." *Aristot.* περὶ ζώων γενέσεως, *lib.* V. *c.* 5. (Ubi in transcursu notandum, quod hodie scriptum est ὅθι τε, *Aristotelem* legisse ἵνα τέ.)

quà fata celerrima— *Æn.* XII. 637.

Ver. 85.——ἀνέπαλτο,] Ex verbo ἀνεφάλλομαι, ut recte annotavit *Barnesius;* nam ex ἅλλομαι fit ἆλτο.

Ver. 86.———κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ] Scholiastes; περὶ τῷ σιδήρῳ τῶν ἐπισώτρων, ο ἐστι, τῶν κανθῶν. At *Eustathius*; Τὸ περὶ χαλκῷ τῷ τοῦ ὀϊστοῦ σιδήρῳ δηλαδή.

Ver. 87.———ἀπέταμνε] *Al.* ἀπέτεμνε. Minus recte. Εἰ δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν [ἀπέτεμνε] κοινότερον, ἀλλ' Ὅμηρος τὴν κατ' αὐτὸν Ἰάδα

Φασγάνῳ ἀΐσσων, τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Ἕκτορα· καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
  Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Πῆ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὣς, ἐν ὁμίλῳ;
Μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ·
Ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
  Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδείδης δ', αὐτός περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·
Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταὶ·
Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
Ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·
Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
Οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην μήστωρα φόβοιο·
Τούτω μὲν θεράποντε κομείτων· τώδε δὲ νῶϊ

γλῶσσαν τιμᾷ, τὸ τέμνειν τάμνειν λέγουσαν. Porro singularem hîc vim habet *tempus* illud *imperfectum:* Τὸ δὲ "ἀπέταμνεν," inquit *Eustathius*, ἀστείως εἴρηται, κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν παλαιῶν. Οὐ γὰρ δυνάμενος ὁ οὕτω γέρων ταχὺ ἀποταμεῖν, ἀπέταμνε κατ' ὀλίγον ἐν Παρατάσει χρόνου, καίτοι μὴ ἀνιέμενος, ἀλλ' ἀΐσσων, ὅ ἐστι πάνυ σπεύδων. Similiter *Scholiastes:* Δεινός ἐστιν Ὅμηρος, καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ὅλον τὸν ἄνδρα σημαίνειν· διὰ γὰρ τοῦ "ἀπέτεμνε," τὴν ἀσθένειαν τοῦ γέροντος δηλοῖ, καὶ ἐντεῦθεν τὸ βραδὺ τῆς ἐνεργείας. Προσηκόντως οὖν ἐπὶ τοῦ πρεσβύτου ἐχρήσατο τῷ Παρατατικῷ χρόνῳ, εἰπὼν τὸ "ἀΐσσων·" ἐπὶ δὲ τοῦ νέου Αὐτομέδοντος, τῷ Συντελικῷ, εἰπὼν "ἆϊξε" καὶ "ἀπέκοψε," συντόμως τὸ πρᾶγμα ἐδήλωσεν. Et *Tatianus:* Νεστορα μὲν,—τῶν ἵππων τὰς παρηορίας βραδέως ἀποτέμνοντα διὰ τὸ ἄτονον καὶ νωθὲς τῆς ἡλικίας, θαυμάζεσθαι. *Orat. ad Græcos*, §. 51.

Ver. 91.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 94.——μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὣς, ἐν ὁμίλῳ;] Editor eruditus *Ciceronis dialogorum de Oratore*, ad *lib.* II. §. 72. legendum hîc conjicit,——μετὰ νῶτα βαλῶν σάκος, ὡς ἐν ὁμίλῳ Μήτις τοι, *etc.* Sed multo elegantius est, ut ἐλλιπῶς dicatur, ὅρα ἵνα μή σε φεύγοντά τις πλήξῃ: quomodo interpretatus est *Eustathius*.

Ver. 95. ——— μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ·] Non, ἐν μεταφρένῳ πήξῃ, sed, μεταφρένῳ ἐμπήξῃ.

Ver. 97.———πολύτλας Ὀδυσσεὺς,] Virgilio, *infelicis Ulyssei;* Horatio, *patientis Ulyssei.*

Ver. 103.———λέλυται,] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 105.——ἐπιβήσεο,] Vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ver. 108. Οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην] Οὓς Αἰνείαν ἀφειλόμην·———constructio similis atque illa,—Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα· ό, 462; et *Odyss.* λ', 201, 202. Ἀλλά με σός τε πόθος———μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα; et alibi non semel.

Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
Ἴφθιμοι Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
Τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματα βήτην·
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τάχα δ' Ἕκτορος ἄγχι γένοντο.
Τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
Υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἠνιοπῆα,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τέ.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασὺν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
Ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο.
Καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἠΰτε ἄρνες,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,

Ver. 110.——*ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν,*] Ita optime restituit *Barnesius* ex MS. *Al.* *ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνομεν*; male: neque enim in his ulla est licentia.

Ver. 111.——*δόρυ μαίνεται*] Vide supra ad δ', 126.

Ver. 112.——*ἱππότα*] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 116.——*σιγαλόεντα·*] *Al.* *φοινικόεντα*; quod pronuntiabatur *φοινικοῦντα*; nam secundam necessario producit: neque in his ullus unquam licentiæ locus.

Ver. 118.——*μεμαῶτος*] Vide supra ad β', 318, et ad ζ', 464.

Ibid.—*ἀκόντισε*] Vide supra ad ά, 140, 309, 314.

Ver. 124.—*πύκασε*] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 125.——*εἴασε,*] Vide supra ad δ', 42.

Ibid.—*ἀχνύμενός*] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 126.—*οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν*] Quâ ratione ἔτι hîc ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ver. 128.—*ῥα τόθ'*] Non supervacaneum est istud ῥά; nam eam fere vim habet, ac si Latine dicas, *tum dein, tum utique, tum porro, tum igitur*, aut siquid simile.

Ver. 131. Καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἠΰτε ἄρνες,] Ridicule hîc Barnesius; "*Addendum videtur tale quid*, Τρῶες ὑπ' ἠνορέῃ Διομήδεος ἱπποδάμοιο·" quò scilicet *Trojani soli*, non utique et *Hector*, ut repellerentur futurum fuisse dicatur: quasi vero, in urbem conclusi si fuissent *Trojani*, non utique et *Hector* una conclusus intelligeretur.

Ver. 132.——*πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·*] Vide supra ad ά, 544.

Ver. 133. Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν,]
Hîc pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
Intonuit, radiisque ardentem lucis et auro
Ipse manu quatiens ostendit ab æthere nubem. *Æn.* VII. 141.

Καδδὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε·
Δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο·
Τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν·
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγεν ἡνία σιγαλόεντα·
Δεῖσε δ' ὅγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἦ οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει
Σήμερον, ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλῃσι,
Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας·
Ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ὤμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες·
Εἴπερ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
Ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.

Ver. 135.—φλὸξ] Vide supra ad β', 267.

Ver. 137.——σιγαλόεντα·] Vide supra ad *ver.* 116.

Ver. 140.——γιγνώσκεις,] Alii scribunt, γινώσκεις; quod perinde est; prima enim ubique producitur.

Ibid.——ὅ τοι] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio* et MS.——recte, ut mihi quidem videtur, et ad sententiam et ad venustatem. *Al.* ὅτι. De versione hoc in loco minus Latinâ, vide supra ad ά, 537.

Ibid.——ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
——Jupiter ipse
Auxilium solitum eripuit.—*Æn.* IX. 128.

Ver. 144.—ἴφθιμος· ἐπειὴ] Quâ ratione ἴφθιμος hîc ultimam producat, item ἰωχμὸν, *ver.* 158, et δὲ, *ver.* 179, vide supra ad ά, 51.

Ver. 148. Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει,] Ἀνδρειότατοι δοκοῦσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄτιμοι, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοιούτους δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ, οἷον τὸν Διομήδη·——"Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει," etc. *Aristot. Ethic. Nicom. Lib.* III. *cap.* 11.

Ver. 150.——τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.] Vide supra ad δ', 182.

Ver. 151.—ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 153. Εἴπερ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν]
Pulsus ego? aut quisquam——pulsum
Arguet? Iliaco tumidum qui crescereTybrim
Sanguine, et Evandri totam cum stirpe videbit
Procubuisse domum, atque exutos Arcadas armis? *Æn.* XI. 392.

Ver. 156.——ἐν κονίῃσι βάλες] Latine itidem recte dicas, *in pulvere dejicere;* non quòd, *in pulvere*, idem ipsum sit, quod est alterum illud, *in pulverem* (id quod plane ineptissimus sit qui dixerit,) sed quòd, *in pulvere dejicere*, sit, *humi dejicere in pulvere;* quippe cum is, qui sit *in terram dejectus*, jaceat *in pulvere* necesse sit. Similiter, quod aiunt, *in Senatu venire*, est *venire in curiam inter Senatores: in conspectu venire*, est, *ac-*

Ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους,
Αὖθις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Τυδείδη, περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·
Νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο·
Ἔρρε, κακὴ γλήνη· ἐπεὶ οὐκ, εἴξαντος ἐμεῖο,
Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας
Ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
Τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
Τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς,
Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Γιγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
Νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,
Ἀβλῆχρ', οὐδενόσωρα· τάδ' οὐ μένος ἁμὸν ἐρύξει·
Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι,
Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους περὶ καπνῷ.

cedere ad aliquem in conspectu: projicere globum in herbâ, est, *globum in terram demissum provolvere in herbâ.* Vide quæ Nos hac de re ad *Cæsaris Commentar. de Bello Gallico, lib.* IV. §. 9. item supra, ad ά, 593.

Ver. 160. Τῷ δ' ἐπὶ] Pessime hîc Scholiastes interpolatus, (quem perpetuo secutus est *Barnesius*, magno et venustatis et sententiæ ipsius detrimento;) τὸ ὅδε, τοῦδε, τῆσδε, *inquit*, ἄρθρον ἐστὶ συνθετικὸν, ἥκιστα δὲ σύνδεσμος, δέ. Sane in *Transitionibus* semper scribendum est, ὁ δέ, τὸν δὲ, τῷ δέ; quibus autem in locis usurpanda sint ista, ὅδε, τοῦδε, τῆσδε, ex orationis contextu est judicandum. Vide supra ad ά, 57, et ad γ', 200.

Ver. 162.——πλείοις δεπαέσσι·] Male hic editio *Wetsteniana*, (in quâ versio plerumque cæteris elegantior) *crebrioribus poculis;* quod utique non est πλείοις, sed πλείοσιν.

Ver. 170.—μητίετα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 175. Γιγνώσκω] Vide supra ad *ver.* 140.

Ibid.——ὅτι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 177.——οἵ ἄρα δὴ] *Qui scilicet;* ut adeo nequaquam supervacaneum sit istud, ἄρα δὴ.

Ver. 178. τάδ' οὐ] *Al.* Τά γ' οὐ.

Ver. 183.—περὶ καπνῷ.] *Al.* ὑπὸ καπνοῦ. Sed præstat vulgata lectio, quæ fumo *circumdatos* depingit.

Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε,
Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
Ὑμῖν πὰρ προτέροισι, μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
Ἢ ἐμοὶ, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
Ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν·
Αὐτὰρ, ἀπ' ὤμοιϊν Διομήδεος ἱπποδάμοιο,
Δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων,
Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην ἂν Ἀχαιοὺς
Αὐτονυχεὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη·
Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον·
Καί ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ηὔδα·
Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι', εὐρυσθενὲς, οὐδέ νύ σοί περ
Ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
Πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοὶ,
Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',

Ver. 184.——*ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·*]

——equum duci jubet;——
—alloquitur mœrentem, et talibus infit:
Rhæbe.———— *Æn.* X. 858.

Ver. 185. *Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε,*

Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον,] Fuerunt qui, propter dualia, *ἀποτίνετον, ἐφομαρτεῖτον,* et *σπεύδετον, duos* tantum equos crediderint, *Xanthum* et *Lampum*, duobus epithetis, *πόδαργε* et *αἴθων*, insignitos. Sed istam constructionem neque ullo modo fert ipse *verborum ordo;* neque aliunde quicquam est causæ, quominus *quatuor* hîc intelligendi sint equi. *Tres* Nestori fuisse equos, liquet ex *ver.* 86 et 109 supra; ubi *unus*, vulneratus, reliquos conturbavit *binos*, *παρήορος* videlicet *συνηόρους*. Sed et equorum *τετραόρων* nominatim meminit *Homerus*, *Odyss.* ν', 81. Verba autem *dualia* recte hoc in loco usurpantur, eo quod equi *bis bini* essent, vel *ἐν διφρυμίᾳ*, vel *συνήοροι* duo, quam *ξυνωρίδα* appellabant; itemque duo *παρήοροι*. Alloquebatur igitur *Hector δύο συστήματα*, ut ait *Eustathius*, *ἤγουν τὴν δεξιὰν συζυγίαν, καὶ τὴν ἐξ ἀριστερῶν.*

Ver. 186.——*ἀποτίνετον,*] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad β', 43.

Ver. 189.——*ἐγκεράσασα*] Vide supra ad ά, 67.

Ibid.——*ὅτε*] *Al.* ὅ, *τί.*

Ver. 190. *Ἢ ἐμοὶ, ὅσπερ οἱ*] Quâ ratione *ὅσπερ* hîc ultimam producat, etiam extra cæsuram, vide supra ad ά, 51.

Ver. 199. *Σείσατο*] Vide supra ad γ', 141. Cæterum *Strabo*, *lib.* VIII. *p.* 543, legit, *Εἴσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ.*

Ver. 202. *Ὀλλυμένων*] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 203. *Οἱ δέ τοι——δῶρ' ἀνάγουσι Πολλά τε καὶ χαρίεντα·*]

————tua largâ
Sæpe manu multisque oneravit limina donis.
Æn. X. 619.

Ver. 206.——*εὐρύοπα Ζῆν',*] Ineptissimum est, quod hîc vulgo afferunt, *εὐρύοπα vocati-*

Αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
Ἥρη ἀπτοεπὲς, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι
Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
Εἰλομένων· εἶλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
Καί νύ κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐΐσας,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
Αὐτῷ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς.
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ἠ μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
Ἠ δ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
Πῆ ἔβαν εὐχωλαὶ, ὅτε δὴ φαμὲν εἶναι ἄριστοι·

vum pro *accusativo* positum; id quod ne de *nominativo* quidem ullâ ratione ferri potest. Vide supra ad ά, 175 et 498. Εὐρύοπα, hoc in loco, est ab εὐρύοψ.

Ver. 209.——ἀπτοεπὲς,] *Al.* ἀπτοεπές· ut sit, ἀπτόητε ἐν τῷ λέγειν.

Ver. 211.——φέρτατος] *Al.* φέρτερος.

Ver. 215.——ἀτάλαντος] Vide supra ad β', 627.

Ver. 216.—Πριαμίδης] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 217. Καί νύ κεν ἔπρησεν] *Al.* Καί νύ κ' ἐνέπρησεν; uti supra, *ver.* 182, et infra, *ver.* 235.

Et si continuo victorem ea cura subîsset
Rumpere claustra manu, sociosque immittere portis,
Ultimus ille dies bello gentique fuisset.
Æn. IX. 727.

Ibid.——κηλέῳ,] Pronuntiabatur κηλῷ.

Ibid.——νῆας ἐΐσας,] Similiterque, *ver.* 125: vide supra ad ά, 306.

Ver. 219.—ὀτρῦναι] Vide supra ad β', 451.

Ver. 221. Πορφύρεον] Vide supra ad ά, 482.

Ver. 225.——ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα ——ἠνορέῃ πίσυνοι] De eo, quantâ cum arte *Achillem* nusquam non inserat Poëta, vide supra ad έ, 788, et ad β', 673 et 681, et ad ή, 228.

Ibid.——ἔσχατα] *Al.* ἔσχατοι: sed ἔσχατα recte edidit *Barnesius* ex MS.; atque *Eustathium*, pluribus ex ejus commentario locis allatis, ita legisse ostendit.

Messapus *primas* acies, *postrema* coërcent
Tyrrheidæ juvenes.—— *Æn.* IX. 27.

Καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει.
Sophocl. Aj. ver. 4.

Αἴας——ὥρμει πλάταισιν ἐσχάταισιν.
Eurip. Iphig. in Aul. 291.

Ver. 229.——ἔβαν] Ultimâ brevi, ex ἔβησαν; simili analogiâ, ac τύπεν, τράφεν, et similia, ex ἐτύπησαν, ἐτράφησαν, etc.

Ibid.——φαμὲν εἶναι ἄριστοι·] Summâ cum arte, ad minuendam invidiam, et ad conciliandam militum benevolentiam; quibus istud,

ᾯς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε,
Ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν
Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
Τῇδ' ἄτῃ ἄασας, καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
Οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
Νηΐ πολυκληΐδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔῤῥων·
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
Ἱέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
Αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
ᾯς φάτο· τὸν δ' ὁ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,

κενεαυχέες ἠγοράασθε, exprobrat, *ver.* 230; de iisdem hîc, et infra, *ver.* 234, mutatâ personâ, *φαμὲν εἶναι ἄριστοι*, et *οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν*, dicit: ut recte annotavit *Eustathius:* Τὸ δὲ, " ἔφαμεν," παραμυθητικῶς ἔχει, λεαῖνον τὸ τραχὺ τοῦ λόγου, οἷα τοῦ βασιλέως κοινοποιουμένου τὸ ὄνειδος· διὸ καὶ " οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί " ἐσμεν" εἶπεν, ἵνα μὴ ἄγαν ὁ ὄχλος λυπῆται ἀκούσας τὸ Ἐστέ.

Ver. 230. ᾯς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ—ἠγοράασθε,] Τὸ ὁπότε ἐστὶ, ἀντὶ του ποτέ, inquit Scholiastes. *Eustathius* similiter: Τὸ δὲ, ἄς ὁπότε, ἀντὶ τοῦ ποτὲ, εἴρηται. Equidem minime crediderim, aliud *dixisse* Homerum, aliud *voluisse*. Ἀσυνήθως μέν τοι, διὸ καὶ σημειῶδές ἐστι, fatetur ipse *Eustathius*. Vera sententiæ constructio hujusmodi est; " *quas, quum in Lemno* eratis, " *proferebatis;*" vel, " *quas* proferebatis, " *quum in Lemno gloriabamini.*"

Ver. 231. Ἔσθοντες κρέα πολλὰ] *Aristarchus*, teste *Athenæo, lib.* II. *cap.* 3, delendum hunc versum censuit, propterea quod *carnis esui* id tribuere videatur, quod erat *vino soli* tribuendum:——Τὸν στίχον, ὅς ὑπὲρ κρεωφαγίας, [al. rectius, ὑπὸ κρεωφαγίας] αὐχεῖν ποῖει τοὺς Ἕλληνας. Mire admodum! Græci enim hoc in loco non utique ideo se jactabant, quod *carnes comedissent*, vel quod *vinum bibissent*, sed quod *Hostis* videlicet *abesset*.

Ver. 232.—κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,] Vide supra ad ά, 470. Cæterum quâ ratione ἐπιστεφέας hîc ultimam producat, vide ά, 51.

Ver. 233. Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε] Ἀντίσταθμοι καὶ ἰσοβαρεῖς ἑκατὸν καὶ διακοσίων ἕκαστος ἠπείλει ἐν τῷ πολέμῳ γενέσθαι. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 15.

Ver. 234.——νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμὲν] Ἐπεὶ φαύλους γε ὄντας αὐτοὺς, ἑτέροις τε τοιούτοις ὁμιλοῦντας, ἐξάγει τὰ πράγματα πολλάκις εἰς τὸ νουθετεῖν· ἐπιεικέστατος ἂν εἴη τρόπος, ὁ συνεμπλέκων καὶ συνεπιλαμβάνων ἀμηγέπῃ τῷ ἐγκλήματι τὸν παῤῥησιαζόμενον. Ἐν ᾧ λέγεται καὶ τὸ, " Τυδείδη, τί παθόντε " λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;" καὶ τὸ, " Νῦν " δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν Ἕκτορος." Καὶ ὁ Σωκράτης οὕτως ἀτρέμα τοὺς νέους ἤλεγχεν, ὡς μηδ' αὐτὸς ἀπηλλαγμένος ἀμαθίας. *Plutarch. de Adulat. et Amici discrim.* Vide supra ad *ver.* 299.

Ver. 235.—κηλέῳ.] Pronuntiabatur κηλῷ.

Ver. 237.———ἄασας] Vide infra ad ί, 116.

Ver. 243.———ἔασον] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 247. Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε,]

Namque volans rubrâ fulvus Jovis ales in æthrâ,———
Cycnum excellentem pedibus rapit improbus uncis:
———donec vi victus et ipso
Pondere defecit, prædamque ex unguibus ales

Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέϊ κάββαλε νεβρὸν,
Ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον, ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὔτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
Εὔξατο, Τυδείδαο πάρος, σχέμεν ὠκέας ἵππους,
Τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν,
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τὸν δὲ μέτ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
Τοῖσι δ' ἔπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἔπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Βεβλήκει, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν·
Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, πάϊς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν

Projecit fluvio, penitusque in nubila fugit.
Tum vero augurium Rutuli clamore salutant. *Æn.* XII. 247.

Ver. 248.——τέκος ἐλάφοιο] Quâ ratione hîc τέκος ultimam producat, item Ζηνὶ, *ver.* 250, et εἶδον, *ver.* 251, et θοῦριν, *ver.* 262, et Εὐρύπυλος, *ver.* 265, et σάκεϊ, *ver.* 267, vide supra ad ά, 51.

Ver. 250. —— πανομφαίῳ Ζηνὶ] Πανομφαῖός ἐστιν, ὁ πάσης μαντείας αἴτιος. Οἱ γὰρ ἄλλοι πάντες, ὑποφῆται Διός εἰσιν, εἴτε δαίμονες ἐκεῖνοι, εἴτε ἄνθρωποι. *Eustath.*

Ibid.——ῥέζεσκον] Vide supra ad ά, 444.

Ver. 251.——εἶδον, ὅτ'] *Barnesius* ex tribus MSS. edidit, εἴδονθ' ὅτ'; quomodo et olim legerat *Eustathius.* Neutrum male; quan quam usitatius *Homero* εἶδον, quam εἴδοντο. Cæterum de *versione* hujus versûs, vide supra ad ά, 537.

Ibid.——ἤλυθεν] Vide supra ad γ', 205.

Ver. 258.——μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν,] Non, πῆξεν ἐν μεταφρένῳ, sed μεταφρένῳ ἐνέπηξεν.

Ver. 260.——ἀράβησε] Vide supra ad δ', 455 et 504.

Ver. 261. Τὸν δὲ——Τοῖσι δ'] Pessime in his et similibus ex Scholiaste edidit *Barnesius*, Τόνδε —— Τοῖσίδ'. Vide supra ad *ver.* 160.

Ver. 264.——Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·] Vide supra ad β', 651.

Ver. 266.——παλίντονα τόξα τιταίνων·]
Spicula torquebat Lycio Gortynia cornu.
Aureus ex humeris sonat arcus.——
Æn. XI. 773.

Ver. 268.——ὑπεξέφερεν σάκος,] *Scutum submovebat, ut locum haberet Teucer jaculandi.* Editio *Wetsteniana* (quam hîc secutus est *Barnesius*), licet ad versionem plerumque elegans, hoc tamen in loco sententiam plane pessundat; vertitque, contra ac res erat, "*ante eum tenebat scutum.*"

Εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὅρμενον, ἠδ' Ὀφελέστην,
Δαίτορά τε, Χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
Καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Τόξου ἀπὸ κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Βάλλ' οὕτως, αἴκεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
Πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Καί σε, νόθον περ ἐόντα, κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Τὸν, καὶ τηλόθ' ἐόντα, ἐϋκλείης ἐπίβησον.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Αἴκεν μοι δώῃ Ζεὺς αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω,
Ἢ τρίποδ', ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
Ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
Ἀτρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
Ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι,
Παύομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς,

Ver. 272.——ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.] Sic apud *Virgilium:*

——magnum——se post cratera tegebat.
Æn. IX. 346.

Χρησιμώτατόν ἐστι τοῖς ἀδελφοῖς τὸ μὴ κτᾶσθαι μήτε τὰς τιμὰς, μήτε τὰς δυνάμεις, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἕτερον ἀφ' ἑτέρου'—καὶ γὰρ——τῶν ἀθλητῶν οἱ πρὸς ἓν ἄθλημα κάμνοντες, ἀνταγωνισταί. Πύκται δὲ παγκρατιασταῖς φίλιοι, καὶ δολιχοδρόμοι παλαισταῖς εὐμενεῖς εἰσι, καὶ συναγωνιῶσι καὶ σπουδάζουσιν ὑπὲρ ἀλλήλων. Διὸ καὶ τῶν Τυνδαριδῶν, πὺξ μὲν ὁ Πολυδεύκης ἐνίκα, δρόμῳ δὲ ὁ Κάστωρ. Εὖ δὲ καὶ τόν Τεῦκρον Ὅμηρος πεποίηκεν ἀπὸ τῆς τοξικῆς εὐδοκιμοῦντα, τοῦ ἀδελφοῦ πρωτεύοντος ἐν τοῖς ὁπλίταις· "ὁ δέ μιν σάκεϊ "κρύπτασκε φαεινῷ." *Plutarch.* περὶ φιλαδελφίας.

Ver. 273.——τίνα πρῶτον] Ex his verbis liquet quàm inepti fuerint, qui supra, *ver.* 269, voces istas, ἐπεὶ ἄρ τιν', immutaverint, scripserintque ἐπ' Ἴαρτιν, vel ἐπὶ Ἄρτιν, vel Ἐπίαρτιν.

Ver. 277.—πέλασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 281.--φίλη κεφαλὴ] Sic apud *Virgilium;*

—capitisque injuria chari. *Æn.* IV. 354.

Ver. 282.——αἴκεν τι φόως] *Siquod forte lumen*, vel *siquid forte luminis.* Editio *Wetsteniana* (eamque secutus *Barnesius,*) minus Latine hîc reddidit, " *si forte quid lumen.*"

Ver. 283.——ὅ σ' ἔτρεφε] *H. Stephanus* aliique ediderant, ὅς σ' ἐτρεφε; id quod *nullâ* potest *licentiâ* excusari. Alii, ὃς ἔτρέφε; quod ferri quidem potest, sed haud satis est venustum. Optime *Barnesius*, ὅ σ' ἔτρεφε, ex *Schrevelii* editione, et ex MS. et analogiâ ex ipso *Homero* petitâ; χ', 480——ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν.

Ver. 286.——ὡς καὶ] *Al.* τόδε καὶ.

Ver. 287.—αἰγίοχος] Vide supra ad ά, 202.

Ver. 295.——προτὶ] *Al.* ποτὶ; quod perinde est.

Ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστοὺς,
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
Υἱὸν ἐῢν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ·
Τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
Καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι.
Μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν·
Ὣς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός·
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
Ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
Ἱέμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου·

Ver. 297. Ὀκτὼ δὴ——Πάντες δ' ἐν χροῒ]
Quotque emissa manu contorsit spicula virgo,
Tot Phrygii cecidêre viri.—*Æn.* XI. 676.

Ver. 300.———ἀπὸ νευρῆφιν] Quâ ratione ἀπὸ, et hîc et *ver.* 309, ultimam producat, item ἀντικρὺ, *ver.* 301 et 310, item δέμας, *ver.* 305, et σμερδαλέα, *ver.* 321, et ἐπὶ, *ver.* 324, vide supra ad ά, 51.

Ver. 302. Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ'·]
Æneam petiit; sed non et figere contra
Est licitum.——— *Æn.* X. 343.

Ver. 304. Τόν ῥ' ἐξ] Vocula ῥὰ non est in his supervacanea. Vide supra ad έ, 858.

Ver. 305. Καλὴ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 306. Μήκων δ' ὡς] Transtulit hæc ad *Euryalum* Virgilius:
—inque humeros cervix collapsa recumbit;
Purpureus veluti cum flos succisus aratro
Languescit moriens, lassove papavera collo
Demisêre caput, pluviâ cum forte gravantur.
Æn. IX. 434.

Nec sine magnâ gratiâ vocem *purpureus* interseruit Poëta Romanus; quâ et *hominem* fuisse *formosum* innuit. Quantam *venustatem* idem vocabulum et in Græcis istis alicubi addiderit, quis non videt?
Ὡς δ' ὅτε τὰν ὑάκινθον ἐν οὔρεσι ποιμένες ἄνδρες
Ποσσὶ καταστείβουσι, χαμαὶ δέ τε πόρφυρον ἄνθος.

E contrario, *Virgilium Homero* recte hîc annotat *Popius* in eo inferiorem, quod in *Euryali* sui morte coloribus ex *Homero* desumptis depingendâ, pulchrum istud, κάρη πήληκι βαρυνθὲν, omiserit; præcipue cum eum et *ipsa galea* in nocte sublustri prodidisset.

Ibid.——ἥτ' ἐνὶ κήπῳ Καρπῷ βριθομένη,] Scilicet, βριθομένη ἐστί. Dubitat *inepte admodum* Scholiastes, itane intelligendum sit, an potius vox, ἥ τε, dicenda sit περιττευειν: quasi vero istiusmodi vocabulum de *nihilo* intrudere potuerit scriptor non plane ridiculus.

Ver. 316.———πύκασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 317.——εἴασε,] Vide supra ad δ', 42.

Ibid.—ἀχνύμενός] Vide supra ad γ', 260.

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν, ἐγγὺς ἐόντα,
Ἵππων ἡνί' ἑλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
Βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἄνωγεν.
Ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστὸν,
Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἕκτωρ
Αὖ ἐρύοντα, παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει
Αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
Τῇ ῥ' ἐπί οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι·
Ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Ἂψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν·
Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Ἀχαιούς·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου, ἠὲ λέοντος,
Ἅπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθὼς,
Ἰσχία τε γλουτούς τε, ἑλισσόμενόν τε δοκεύει·
Ὡς Ἕκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι

Ver. 318.——ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν,—Ἵππων ἡνί' ἑλεῖν·]

——furens, acrique incensa dolore,
Tradit equum comiti, paribusque assistit in armis. *Æn.* XI. 709.

Ver. 321. Σμερδαλέα ἰάχων·] De hiatu isto, ad sonum continuum productioremque efficiendum consultò summâque cum arte interjecto, quo quasi auribus accipiatur clamor intentus, vide supra ad δ', 456.

Ver. 322.——ἄνωγεν.] Aut legendum ἀνώγει, quomodo in uno MS. scriptum repperit *Barnesius;* aut ἄνωγεν erit, non ex ἄνωγα, sed ex aoristo ἄνωγον: alioqui non constaret temporum ratio; nam ἄνωγα non est *jussi*, sed *jubeo;* ut videre est ad κ', 120, ξ', 105, ψ', 245, aliisque omnibus in locis. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 324.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 325. Αὖ ἐρύοντα,] Vide supra ad ά, 459.

Ver. 337.——μεμαῶτα] Vide supra ad β', 818, et ad ζ', 464.

Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
Ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ;
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι,
Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ἤτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
Εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν,
Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο,
Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα·
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλὰς,
Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,

Ver. 349.——ὄμματ'] *Al.* οἶματ'.

Ver. 353. Ὀλλυμένων] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 356.——Πριαμίδης,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 359.——φθίμενος ἐν] Quâ ratione φθίμενος hîc ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ver. 363. Τειρόμενον———ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.]

——ut duros mille labores
Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquæ,
Pertulerit.———— *Æn.* VIII. 291.

Ver. 366. Εἰ γὰρ ἐγὼ] Refertur istud, γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantiùs reticetur: "*Sed me facti* "*pœnitet; NAM si*, etc." Vide supra ad έ, 22.

Ver. 368. Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα]

Tartareum ille manu custodem in vincla petivit,
Ipsius a solio Regis, traxitque trementem.
Æn. VI. 395.

Te Stygii tremuêre lacus, te janitor Orci
Ossa super recubans antro semesa cruento.
Æn. VIII. 296.

Ver. 369.——Στυγὸς ὕδατος] *Pausanias, lib.* VIII. *cap.* 18. citato hoc versu. Τὸ δὲ ὕδωρ, *inquit*, τὸ ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ τοῦ παρὰ τὴν Νώνακριν στάζον, ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλήν· διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κρᾶθιν πόταμον κάτεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τοῦτο καὶ ἀνθρώπῳ καὶ ἄλλῳ ζώῳ παντί. Λέγεται δὲ, ὅτι γενοιτό ποτε ὄλεθρος ἀπ' αὐτοῦ καὶ αἰξὶν, αἱ τοῦ ὕδατος ἔπιον πρῶτον· χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐγνώσθη, καὶ εἰ δή τι ἄλλο πρόσεστι τῳ ὕδατι τῶν ἐς θαῦμα ἡκόντων.

Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ἔσται μὰν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην Γλαυκώπιδα εἴπῃ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ, καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
Εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Γηθήσει, προφανεῖσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας·
Ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν.
Ἡ δὲ, χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσατο, λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·

Ver. 372.——τιμῆσαι Ἀχιλλῆα] Quanto cum artificio *Achillem* nusquam non inseruerit Poëta, vide supra ad β′, 673, 681, et ad έ, 788, et ad ή, 228.

Ver. 377. Εἰ νῶϊ———Γηθήσει, προφανεῖσα ἀνὰ] De venustate istius γηθήσει, vide supra ad ά, 330. Cæterum constructio, νῶϊ γηθήσει προφανεῖσα (quemadmodum et in istâ locutione, τίς ἄν τάδε γηθήσειεν;) vel hujusmodi est, δι' ἡμᾶς γηθήσει προφανείσας, vel ἡμᾶς ἰδὼν γηθήσει προφανείσας. Nam quod addit *Eustathius*, (δύναται δὲ θεραπευθῆναι τὸ σολοικοειδὲς, ἢ δι' ἀντιπτώσεως,——ἀντὶ τοῦ, ἡμῶν φανεισῶν·) plane est, quod de omni semper *antiptosi* dictum sit, absurdissimum; quasi scilicet ullus unquam non contemnendus Scriptor, aliud *dixisse* potuerit, aliud *voluisse*. Porro, fuerunt qui hîc legerent (ut ex Scholiis liquet) προφανείσας, vel potius προφανεῖσας; quod ferri omnino non potest; nam *Doricum* illud ᾰς breve, in accusativis fœmininorum, *Homero* prorsus erat ignotum. Quod autem in MS repperit *Barnesius*, προφανέντε, recte scribi potuerat, licet de *fœminis* sermo sit, ut fuse ostendimus supra ad έ, 778.

Ver. 378.———πτολέμοιο γεφύρας·] Τὰς διὰ τοῦ ῥεύματος τῶν αἱμάτων διόδους. *Eustath.* Vide autem supra ad δ′, 371.

Ver. 379. Ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας] *Trojanorum aliquis, et ante omnes ipse scilicet Hector.* Miro autem errore hoc in loco *Eustathius* istud, Τρώων, non ad τὶς, sed ad κύνας ἠδ' οἰωνοὺς refert.

Ver. 382 —ἔντυεν] Vide supra ad έ, 720.

Ver. 385.—ἑανὸν] Vide supra ad γ′, 385.

Ver. 389. Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα] Quâ ratione φλόγεα hîc ultimam producat, item κεντρηνεκέας, *ver.* 396, et ἄν, *ver.* 406, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——βήσατο,] *Al.* βήσετο. Vide supra ad β′, 35, et ad έ, 109.

Ver. 391.——ὀβριμοπάτρη·] Vide supra ad ά, 43 et 58.

Ver. 392. Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·] Ita equidem scribendum existimo, (quomodo eundem versum legimus, έ, 748; atque etiam hoc in loco edidit *H. Stephanus*,) Ἥρη δὲ μάστιγι. Ferri tamen potest et Ἥρη δή, ut sit scilicet, Ἥρη ἄρα δὴ ἐπεμαίετο, adeoque augeatur vis vocabuli ἄρα, quæ hæc cum *præcedente*, *ver.* 383, connectit.

Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι·
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ, Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς·
Ἶριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
  Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
Ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑπ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατά θ' ἅρματα ἄξω·
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·
Ὄφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·
Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, ττι νοήσω.
  Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον·
Πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
Ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
  Πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
Οὐκ ἐάᾳ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
Ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου παῖς, εἰ τελέει περ,
Γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ' ἅρματα ἄξειν·
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·
Ὄφρ' εἰδῇς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι.
Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται·

Alioqui scribere potuisset Poëta, ἐπεμαίετο ἵππους.

Ver. 393.—μύκον] Vide supra ad β', 314.

Ver. 395.———ἀνακλῖναι] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 396. Τῇ ῥα] Vide supra ad ά, 56; et ad έ, 858.

Ver. 399. Βάσκ' ἴθι,] Vide supra ad β', 8.

Ver. 406. Ὄφρ' εἰδῇ] Vel facete, "*ut sciat quando cum patre suo pugnare oporteat,*" vel ἐλλειπτικῶς, "*ut, quando cum patre suo pugnaverit, sciat deinceps*——;" notante *Eustathio.*

Ver. 409.——ἀελλόπος ἀγγελέουσα·]
——at illa leves cœli demissa per auras.
Æn. XI. 595.

Ver. 419.——ἀπαλθήσεσθον,] *Al.* ἀπαλθήσεσθαι.

Ver. 420.—Γλαυκῶπις,] *Al.* Γλαυκῶπι.

Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾷν, ὅ, ττι νοήσῃ.
Ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδεὲς, εἰ ἐτεόν γε
Τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι——
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
Νῶϊν ἐῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκεν πολεμίζειν·
Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
Ὅς κέ τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
Τῇσιν δ' Ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν,
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
Αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν εὔτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Οὔλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·
Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος.
Αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Ver. 422.—γάρ οἱ] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 423. Ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδεὲς,] Non hæc venuste *Iris* ex *suâ* personâ, sed ex Jovis; quare hoc modo, ut opinor, vertendum, " *At Tu, inquit, O teterrima,* " *etc.*"

Ibid.—εἰ ἐτεόν γε Τολμήσεις] Quo istud εἰ τολμήσεις referatur, nihil subjungit. De quâ elegantissimâ *aposiopesi*, vide supra ad ά, 340.

Ver. 429. Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω,] *Eustathius* legit ἀποφθείσθω· φθιέσθω, ἐξ οὗ κατὰ κρᾶσιν τὸ φθείσθω. Cæterum aptissime hæc ad personam *Junonis* superbam atque præfractam; quæ ut primum, quod maxime velit, non possit; continuo, " *Nihil hæc sui* " *interesse; sibi perinde esse, quis vincat, quis* " *pereat Mortalium.*"

Ver. 432.——τρέπε] *Al.* τράπε.

Ver. 435.—ἔκλιναν] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 436.——χρυσέοισιν] Pronuntiabatur χρυσοῖσιν. Vide supra ad β', 268.

Ver. 441.——ἀμβωμοῖσι] Βωμοὶ, οὐ μόνον ἐφ' ᾧ ἔθυον, ἀλλὰ καὶ——ἁπλῶς ἀνάστημα, ἐφ' οὗ ἐστι βῆναί τι καὶ τεθῆναι. Οὕτω γοῦν ἐν Ὀδυσσείᾳ ἀγαλμάτιά τινα, δᾷδας ἐν χερσὶν ἔχοντα, ἱστάμενα ἐπὶ βωμῶν, ἤτοι βάσεών τινων, ἔφαινον. *Eustath.*

Ibid.—πετάσσας·] Ita recte edidit *Barnesius*. *Vulg.* male, πετάσας, quod penultimam corripit.

Ver. 442.——εὐρύοπα Ζεὺς] Vide supra ad ά, 175 et 498.

Ver. 443.—ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος·] Vide supra ad ά, 528, 529.

Ver. 444. Διὸς ἀμφὶς] Vide supra ad ά, 349.

Τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ὀλλύσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
Πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
Οὐκ ἄν με τρέψειαν, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
Σφῶϊν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
Ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
Πλησίαι αἵ γ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διῒ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται·
Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων.

Ver. 448. Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε] Acerba et faceta irrisio: "*Cito sane reversæ estis.*" Cæterum alii hîc legunt, Οὐ μὲν θὴν, et Οὐ μὲν δὴ, et Οὐ μέν τοι.

Ver. 454. Ὧδε γὰρ ἐξερέω,] Refertur istud, γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantissime reticetur: "*Ac* "*feliciter quidem vobis evenit, quod pugnam* "*inire timueritis; NAM*, etc." Vide supra ad έ, 22.

Ibid.——ἔσται·] *Al.* ἦεν, Scilicet, ἦεν ἄν.

Ver. 455.——πληγέντε] De voce, πληγεὶς, vide supra ad γ', 31. De constructione elegantissimâ, πληγέντε, etiam cum de *fæminis* sermo sit, vide ad έ, 778.

Ver. 458.——αἵ γ'] Notandum, quàm non sit supervacaneum istud γέ, ad connectendam sententiam.

Ver. 461. Ἥρῃ] *Al.* Ἥρῃ, et Ἥρης. Vide supra ad δ', 24.

Ver. 462.——ἔειπες;] *Al.* ἔειπας, quod perinde est, et hîc, et aliis permultis in locis.

Ver. 463.——ὅ τοι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 468.——ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.] Ita et supra, *ver.* 37: quare pessime in plerisque editum hîc, Θεοῖο; quod hoc in loco prorsus est invenustum.

Ver. 469.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 471.—βοῶπις] Vide supra ad ά, 551.

Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἕκτωρ,
Πρὶν ὦρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται,
Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος·
Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
Χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
Γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
Ἥμενοι, οὔτ' αὐγῆς ὑπερίονος ἠελίοιο
Τέρποντ', οὔτ' ἀνέμοισι· βαθὺς δέ τε τάρταρος ἀμφίς·
Οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἔγωγε
Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μέν ῥ' ἀέκουσιν ἔδυ φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
Ἀσπασίη, τρίλλιστος, ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουον,
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε, Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ, πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης·
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·

Ver. 474. Πρὶν ὦρθαι] Quâ ratione πρὶν hîc producatur, item Διΐ, *ver.* 493, et ἐρεισάμενος, *ver.* 496, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——Πηλείωνα,] De *Achille* nusquam non inserto, vide supra ad β', 673, 681, ad έ, 788, et ad ή, 228.

Ver. 477. Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι·]

——————Sic fata Deûm rex
Sortitur—————————— *Æn.* III. 375.

Ver. 485. Ἐν δ' ἔπεσ'—Ἕλκον νύκτα]

Vertitur interea cœlum, et ruit Oceano nox,
Involvens umbrâ magnâ terramque polumque. *Æn.* II. 250.
Nox ruit, et fuscis tellurem amplectitur alis. *Æn.* VIII. 369.

Ver. 486.—ἄρουραν·] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 487. Τρωσὶν μέν ῥ'] Non vacat istud ῥα; eam enim vim habet, quam et in versione servavi, *ac Trojanis quidem*, etc.

Ver. 488.——ἐπήλυθε] Non ex ἐπήλυθα, sed ex ἐπήλυθον; alioqui non constaret temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 490. Νόσφι] Vide supra ad ά, 349.

Ibid.——ποταμῷ ἔπι] Ita recte edidit *Barnesius.* Erat enim non, ut vulgo legitur, ποταμῷ ἐνὶ, sed (ut infra, *ver.* 556.) μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Ver. 492. Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες]

——tota cohors——relictis
Ad terram defluxit equis.———— *Æn.* XI. 500.

Ver. 494.——ἔχ' ἑνδεκάπηχυ,] Vide supra ad ζ', 319.

Ver. 495.———χρύσεος] Pronuntiabatur χρυσοῦς. Vide supra ad β', 268.

Νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'· αὐτὰρ καλλίτριχας ἵππους
Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
Ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
Ὥς κεν παννύχιοι, μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης,
Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ·
Μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
Ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ,
Βλήμενος ἢ ἰῷ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἔφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διῒ φίλοι ἀγγελλόντων,
Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας,
Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη

Ver. 498. Νῦν ἐφάμην,——ἀπονοστήσειν] Refertur istud, Νῦν, non ad ἐφάμην, sed ad ὀλέσας ἀπονοστήσειν.

Ver. 499.—προτὶ] *Al.* ποτι, quod idem est.

Ver. 501.——ἐπὶ ῥηγμῖνι] Quâ ratione ἐπὶ hîc ultimam producat, item Διῒ, *ver.* 517, vide supra ad ά, 51.

Ver. 502.—πειθώμεθα νυκτὶ—, Δόρπα τ']

Nunc adeo, melior quoniam pars acta diei;
Quod superest, læti bene gestis corpora rebus
Procurate, viri, et pugnam sperate parati.
Æn. IX. 156.

Ver. 503.——ἐφοπλισόμεσθ'·] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 504. Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων] Non supervacaneum est istud, ὑπό. Vide infra ad *ver.* 543.

Ver. 510.——διὰ νύκτα] *Schol.* Ἀντὶ τοῦ, διὰ νυκτός. Sed διὰ νύκτα φεύγειν, non est illud modo, quod dicimus (διὰ νυκτὸς) *noctu fugere*, sed et *noctis beneficio fugere.*

Ver. 514.——ὀξυόεντι,] Vide supra ad έ, 50.

Ver. 516.——πολύδακρυν ἄρηα.] Vide supra ad γ', 132.

Ver. 517. Κήρυκες—Διῒ φίλοι] Jure gentium sacrosancti et inviolati.

Ver. 518.——πολιοκροτάφους]

Candidior——tondenti barba cadebat.
Virgil. Ecl. I. 29.

Ver. 519. Λέξασθαι] Vide supra ad β', 515.

Ver. 520. Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες] *Imbecilliori sexu Fœminæ.* Sic apud *Sophoclem, Trachin.* 1070, Γυνὴ δὲ, θῆλυς οὖσα, "*fœminea vis, fœminea manus,*" vertente Cicerone; et mox de seipso Hercules, *ibid. ver.* 1083, θῆλυς εὕρημαι τάλας, "*fœminata virtus occidi,*" vertente itidem Cicerone. Stultissime igitur vocem hanc, θηλύτεραι, ad sententiam minus honestam hîc detorsit *Scholiastes*, et apud *Eustathium Porphyrius;* quod et *ad rem*, hoc in loco, *ineptissimum* est, et

Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
Μή λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
Ὧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
Μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιὴς, εἰρημένος ἔστω·
Τὸν δ' ἠοῦς, Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
Εὔχομαι ἐλπόμενος Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,
Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
Ἀλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς·
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Εἴσομαι, αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
Πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἦ κεν ἐγὼ, τὸν
Χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
Αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται, αἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
Μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
Κείσεται οὐτηθεὶς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
Ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. Αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
Εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
 Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν·
Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος·

Hectore, viro in primis gravissimo, *indignissimum;* cumque etiam *de Suis* loquatur, plane *absurdissimum.*

Ver. 521. Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ] Interea vigilum excubiis obsidere portas,
————et mœnia cingere flammis.
Æn. IX. 159.

Ver. 524. Μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιὴς, εἰρημένος ἔστω.] Sententia ea est, quam in *versione* exhibui. *Eustathius* aliter accipit: Ὁ μὲν λόγος, ὃς νῦν εἰρημένος ἐστὶν, ὑγιὴς ἔστω. Καὶ συντέτακται μὲν καθ' Ὑπερβατόν.——Ὑγιὴς δὲ λόγος, ὁ ἀπαραποίητος καὶ ακολόθωτος. Verum *Hyperbata* ista *Homero*, scriptori summe perspicuo, prorsus erant ignota.

Ver. 529.——ἡμέας αὐτούς·] Pronuntiabatur; ἡμᾶς αὐτούς; nam ἡμέας ultimam *producit*, ideoque contrahitur in ἡμᾶς: alioqui contraheretur in ἡμεῖς, sicuti βασιλέας, βασιλεῖς; ἀληθέας, ἀληθεῖς.

Ver. 530.——σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες—ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.] Istud σὺν τεύχεσι (propter adjunctam *præpositionem*) non refertur ad θωρηχθέντες (vide έ, 737, et θ', 376, 388,) sed ad ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα; quemadmodum et Latine dicitur, *armis armari*, non *cum armis armari;* e contrario *cum armis hostem aggredi* recte dicitur. Vide supra ad ά, 528, 529.

Ver. 536.—ἐπερχόμενον· ἀλλ'] Quâ ratione ἐπερχόμενον hîc ultimam producat, item ἀριπρεπέα, *ver.* 552, vide supra ad ά, 51.

Ver. 543.——λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,] Ζυγοῦ ὑπελύσαν, (ut ὑπελύσαο δεσμῶν, ά, 401.) *Loris subtus solutis expedierunt;* nam istud, ὑπὸ, non refertur ad ζυγοῦ. Vide supra, *ver.* 504.

Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
Καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο·
Κνίσσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.
  Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
Εἵατο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθὴρ,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ,
Πάντα δέ τ' εἴδεται ἄστρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
Τόσσα, μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· πὰρ δὲ ἑκάστῳ
Εἵατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
Ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, ἐΰθρονον ἠῶ μίμνον.

Ver. 547, 549.———ξύλα πολλὰ λέγοντο. ——Οἱ δὲ, μέγα] *Barnesius* ex *Platonis Alcibiade secundo* locum hunc quatuor versibus (non ineptis quidem illis, si forte huc pertineant) auctiorem edidit.

———— ξύλα πολλὰ λέγοντο,
Ἕρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας·
Κνίσσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
Ἡδεῖαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Οἱ δὲ μεγα φρονέοντες————.

Ver. 549.——ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ] *Al.* γεφύραις, sive γεφύρης. *Al.* ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας· ut supra, *ver.* 378; quem locum vide, itemque δ', 371.

Ver. 550. Εἵατο παννύχιοι, παρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.]

Collucent ignes; noctem custodia ducit
Insomnem.———— *Æn.* IX. 166.

Ver. 554.——οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ,] Elegantissima et plane mirifica descriptio. *Discissis subter et disjectis undique nubibus, aperuit se in immensum æther.*

Ver. 558. Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ] Notandum istud, ἄρ', singularem hîc *vim* habere in connectendâ sententiâ, "*Tot ignes apparebant;* "*utique mille in campo ignes,*" etc. Tolle hanc particulam; perit continuo tota sententiæ venustas.

Ibid.——πὰρ δὲ ἑκάστῳ Εἵατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.] Alii legunt σέλᾳ; quod ferri potest. Quod autem addit Scholiastes; Τῷ ἑκάστῳ, συναπτέον τὸ σέλᾳ· ἵν' ᾖ, παρ' ἑκάστῳ σέλαϊ καὶ φωτὶ τοῦ πυρὸς· jejuna est valde, et inconcinna constructio. Cæterum merito hîc *Popius Terrassonum*, scriptorem Gallicum, negligentiæ postulat; qui apud *Homerum* Trojanos cum Sociis non amplius decem fuisse millia contenderit, cum hîc liquidò dictum sit milites numero fuisse quinquagies mille.

Ver. 560. Ἵπποι δὲ]

————et religatos rite videbat
Carpere gramen equos— *Æn.* IX. 352.

Ver. 561.—ἐΰθρονον ἠῶ μίμνον.] Potuisset dicere,————ἔμιμνον ἐΰθρονον ἠῶ: at longe venustior est *spondæus* iste, ad longinquam auroræ expectationem, et spem arduam, noctisque impatientem.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ι΄.

Ὑπόθεσις της Ι΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Αγαμέμνονος συμβουλεύσαντος τοῖς Ἕλλησι φεύγειν, ἵστανται τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ. Συμβουλεύσαντος δὲ Νέστορος, πρὸς Ἀχιλλέα πέμπονται πρέσβεις· καὶ δεηθεῖσιν ἀντεῖπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεύς. Οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

ἈΛΛΗ.

ΕΠαυλισαμένων τῶν πολεμίων, διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον εὐημερίαν, παρὰ τῷ ναυστάθμῳ, Ἀγαμέμνων ἀπηλπικὼς τὴν σωτηρίαν, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινόμενος γνώμην, αποφεύγειν ἐπιβάντας τῶν νηῶν κελεύει τοὺς Ἕλληνας· Διομήδους δὲ ἀντειποντος, Νέστωρ παραυτίκα ἀμείβεται τοῦτον. Προστίθησι δὲ τὰ λείποντα αὐτοῦ τοῖς λόγοις, φυλακας κελεύων ἐπὶ τὴν τάφρον ἐκπέμπειν, καὶ τοὺς ἀρίστους ἀθροίσαντα βουλεύεσθαι μετ᾽ αὐτῶν περὶ τῶν ἐπειγόντων. Πείθεται τούτοις ὁ βασιλεὺς, καὶ τοὺς ἀρίστους ἑστιᾷ, ἐν οἷς παλιν Νέστωρ Ἀγαμέμνονι σύμβουλος τῶν καλλίστων γίγνεται, τῆς μὲν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα κελεύων αὐτὸν ὀργῆς λαθέσθαι, πρὸς τὲ τὸν ἐπείγοντα καιρὸν ἁρμόσασθαι, καί πρεσβείαν ὡς τὸν τοῦ Πηλέως ἀποστεῖλαι. Τοῦ δὲ βασιλέως καὶ δῶρα πολλὰ ὑπισχνουμένου δώσειν, καὶ κηδεστὴν ἀξιώσαντός γενέσθαι, παραγίγνονται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὅ, τε Ἰθακήσιος, καὶ ὁ τοῦ Τελαμῶνος, καὶ πρὸς τούτοις Φοῖνιξ. Τῶν δὲ πρεσβέων ἐλθόντων, καὶ τὴν δέησιν ποιουμένων, καὶ τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας μηνυσάντων, καὶ τὴν ἔπειξιν δηλούντων, ἄτεγκτος ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ οὐδ᾽ ὅλως ἐνδιδοὺς πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εὑρίσκεται· ἀλλὰ μνησικακῶν μὲν τῷ Ἀγαμέμνονι, τῶν δέ δώρων καταφρονῶν, καὶ τῆς συγγενείας τοῦ βασιλέως ὑπερφρονῶν. Καὶ μετὰ τοῦτο Φοῖνιξ πείθειν αὐτὸν πειρᾶται, καὶ δακρύει τὴν παροῦσαν τῶν Ἑλλήνων τύχην, ὡς εἰς ἔλεον αὐτὸν ὑπάξων· καὶ τῆς περί τὴν πρώτην ἡλικίαν ὑπομιμνὴσκει τροφῆς· καὶ ὅτι οὐ χρὴ, παραδείγματι τῷ κατὰ τὴν παλλακίδα χρώμενος, πάντα μητρὶ πείθεσθαι, δι᾽ ὧν εἶπεν, αἰνίττεται· καὶ ὡς πρὸς ἀνάγκην βοηθήσας, χωρὶς τιμῆς, μεταγνώσεται, τὴν Μελεάγρου μάχην καὶ Αἰτωλῶν διηγούμενος. Οὔτε δὲ Φοῖνιξ, πρεσβευτὴς εὐτυχής· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπίσης τοῖς ἄλλοις ἀποτυγχάνει· οὔτε δὲ ὁ συγγενὴς αὐτὸν Αἴας ἔτρεψεν, ἐπιπλήσσων τε, καὶ ἱκετεύων, καὶ λοιδορούμενος, καὶ παντὶ τρόπῳ πεῖσαι πειρώμενος. Ἀλλὰ Φοίνικα μὲν παρ᾽ ἑαυτῷ κατέχει Ἀχιλλεύς. Ὀδυσσεὺς δὲ, σὺν Αἴαντι, τὰ πρὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἀποπρεσβεύεται τοῖς Ἕλλησιν. Ἐφ᾽ οἷς Διομήδης καθάπτεται μὲν Ἀχιλλέως, ὡς οὐ δεόντως ἀμέτρῳ ὀργῇ σχολάζοντος· τοὺς δὲ ἀρίστους ἐπὶ τὴν μάχην προτρέπεται.

Ἐπιγραφαί.

* Ἀπόπειρα· Πρεσβεία, ἢ Λιταί.

* Vide Annotat. ad *ver.* 17.

Ἄλλως.

Ἐξεσίη δ' Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐστὶν Ἰῶτα.

ᾺΩΣ οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Θεσπεσίη ἔχε Φύζα, Φόβου κρυόεντος ἑταίρη·
Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρήκηθεν ἄητον,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
Κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν·
Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρείδης δ', ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων,
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,

Ver. 1. Ὡς οἱ μὲν] " Nec poëticâ modo, sed " *oratoriâ* virtute *(Homerus)* eminentissimus : " nam, ut de laudibus, exhortationibus, con- " solationibus taceam, nonne vel *nonus liber*, " quo missa ad Achillem legatio continetur, " ——omnes litium ac consiliorum explicat " artes? Affectus quidem vel illos mites, vel " hos concitatos, nemo erit tam indoctus qui " non in suâ potestate hunc auctorem ha- " buisse fateatur." *Quintilian. lib.* X. *cap.* 1. Καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πρεσβείᾳ, ποικίλαις τέχναις ποιεῖ χρωμένους τοὺς ῥήτορας· Ὁ μὲν γὰρ Ὀδυσσεὺς, etc. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 20; ubi totum harum orationum artificium retexitur et enarratur; ut et altero in libro, qui inscribitur Τέχνη, §. 8 et 9.

Ver. 3. Πένθεϊ δ'——ἄριστοι.] Οἱ μὲν ἄλλοι περὶ φυγῆς ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, οἱ δὲ ἄριστοι ἐν πένθει ἦσαν. *Schol. Victoriana*; sc. *ex Petri Victoris codice exscripta.*

Ver. 4. Ὡς δ' ἄνεμοι δύο——. Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς]

Adversi rupto ceu quondam turbine venti
Confligunt Zephyrusque Notusque—.
Æn. II. 416.

Cæterum nodum hîc in scirpo quæsiverunt plerique, *quibusnam affectibus duobus* distraherentur Achivorum animi. *Porphyrius* (quem secutus est Scholiastes) φόβον καὶ λύπην intelligit: *Quæst. Homeric.* 5.——Sch. Victorian. ἔκπληξιν τῶν παρόντων καὶ δέος τῶν μελλόντων. Alii ibidem memorati, Ζηνός τε νόον, καὶ Τρῶας ἀγαυούς. Admodum invenuste omnes. Unus rem acu tetigit *Eustathius*: Δαΐζονται, ὅ ἐστι μερίζονται βουλαῖς, εἴτε μένειν, εἴτε φεύγειν χρεών· *fugerentne an permanerent; id scilicet in dubio erat.*

Ver. 5. Βορέης καὶ Ζέφυρος,] *Porphyrio* (Quæst. Homeric. 5.) scriptum est, Βόῤῥης; quomodo Βορέης scilicet pronuntiabatur.

Ibid.————τώ τε Θρήκηθεν ἄητον,] Eo nimirum in pelago, cui et ab Aquilonis et ab Occidentis partibus adjacebat *Thracia* procellosa. Vide *Strabon. lib.* I. *pag.* 49.

Ver. 9.————ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος] Quâ ratione ἄχεϊ hîc ultimam producat, item ὑπερμενέϊ, *ver.* 23, et πάλιν, *ver.* 56, vide supra ad ά, 51. Porro alii hîc legunt, βεβλημένος.

Ver. 11. Κλήδην——ἄνδρα ἕκαστον, Μηδὲ βοᾷν·] Ἕκαστον, scilicet τῶν Ἡγεμόνων; et, μὴ βοᾷν· ne vel Hostes, vel etiam Sui, quantum trepidaretur, intelligerent; ut recte *Schol. Victorian.* Κατ' ὄνομα τοὺς ἀριστους

Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
Ἶζον δ᾽ εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ᾽ Ἀγαμέμνων
Ἵστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥ τε κατ᾽ αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
Ὣς ὁ βαρυστενάχων ἔπε᾽ Ἀργείοισι μετηύδα·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ·
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ᾽ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει,
Δυσκλέα, Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἠδ᾽ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Δὴν δ᾽ ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσι,
Φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσασ᾽ Ἀργείων ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.

συνάγει, ἵνα μὴ ἔκπυστα γένηται τοῖς πολεμίοις τὰ πρασσόμενα, ἢ καὶ πρὸς τὸ μὴ ταράξαι τοὺς οἰκείους.

Ver. 14. Ἵστατο δακρυχέων,]
Multa gemens, largoque humectat flumine
vultum. *Æn.* I. 469.

Ver. 17. Ὦ φίλοι,] Eâdem oratione supra usus est *Agamemnon* ad tentandos suorum animos, *lib.* β′, 110, *etc.*——unde et hic *liber nonus* inscribitur, Ἀπόπειρα.

Ver. 18. Ζεύς με μέγα] Vide supra ad β′, 111. Cæterum *Scholia Victoriana* hîc legendum volunt, σὺν τῷ σ′, τὸ "μέγας."

Ver. 19.——πρὶν μέν μοι ὑπεσχετο] Τότε μὲν——,——ὅτε τὸν ὄνειρον ἔπεμψεν· (β′, 12.) ἐκεῖ δὲ, πρὶν, διὰ τὸ, "Ἀστράπτων ἐπιδέξια," (β′, 350, 353.) *Schol. Victorian.*

Ver. 20.—ἀπονέεσθαι·] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 25.——καὶ λύσει·] Vide supra ad β′, 118.

Ver. 29.——ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,] Vide supra ad γ′, 95.

Ver. 30. Δὴν δ᾽ ἄνεῳ ἦσαν] Οὔτε γὰρ μένοντες, χρηστὴν ἔχον ἐλπίδα, οὔτε φεύγειν εὐκλεὲς ἡγοῦντο. *Schol. Victorian.*

Ver. 32. Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι]
Dicam equidem, licet arma mihi mortemque minetur. *Æn.* XI. 348.
Cæterum totum hujus loci artificium retexit et singulatim enarrat *Dionys. Halicarn.* in libro qui inscribitur Τέχνη, §. 8 et 9; quem vide.

Ver. 34. Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας] Nempe in δ′, 370, *etc.* Vide autem et ad δ′, 401. Porro *Schol. Victorian.* hîc legunt, πρῶτος. De prosodiâ autem vocis, ὀνείδισας, vide supra ad ά, 140.

Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
Σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
Ἀλκὴν δ' οὔτοι δῶκεν, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν
Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται, ὥστε νέεσθαι,
Ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
Ἑστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί·
Ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ,
Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
Τυδείδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος·
Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοὶ,
Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσὶ, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
Ὁπλότερος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Ἐξείπω, καὶ πάντα διΐξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι

Ver. 40. Δαιμόνι',] Vide supra ad β', 190.

Ver. 42.—ἐπέσσυται,] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 46.—εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ, Φευγόντων] Elegantissima *Aposiopesis.* Κομματικῶς δὲ εἶπε, μιμοῦμενος τον θυμούμενον. *Schol. Victorian.*

Ver. 48.——ἐγὼ Σθένελός τε,] Quantâ hîc cum arte *Sthenelum* collaudat, et προσενεχυράζει! Ita fere Cæsar: "*Quod si præterea nemo sequatur, tamen Se cum solâ decimâ legione* (contra Germanos) *iturum, de quâ non dubitaret; sibique eam prætoriam cohortem futuram.*" De bello Gallico, lib. I. §. 40, *al.* 31. Et; "*An, me deleto, non animadvertebatis decem habere legiones populum Romanum, quæ non solum vobis obsistere, sed etiam cœlum diruere possent?*" De bello Hispanico, §. ult.

Ver. 49.—εἰλήλουθμεν.] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 52.—ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 53. Τυδείδη, περὶ μὲν] Vide supra ad ά, 249. Cæterum de hujus orationis arte rhetoricâ, vide enarrationem *Dionysii Halicarn.* in libro qui inscribitur Τέχνη, §. 8.

Scis ut te cunctis unam————.
Prætulerim.——— *Æn.* XII. 143.

Ver. 55. Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται,—ἀτὰρ οὐ τέλος] Ἐνίοις δὲ καὶ συναναπληρῶν μετὰ εὐφημίας τό ἐλλεῖπον· ὡς ὁ Νέστωρ· "Οὔτις τοι τὸν μῦθον," etc. *Plutarch.* Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον.

Ver. 58.————πεπνυμένα βάζεις Ἀργείων βασιλῆας.] Βαζεις πρὸς τοὺς βασιλεῖς. *Eustath.* Παρὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς. *Schol.*

Μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἀτρείδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές.
Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
Ἠμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι.
Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην
Βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
Καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
Νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει.

Ver. 63. Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός] E patriâ, e tribu, e familiâ omni ejectus. "*Nam* "*nec privatos focos, nec publicas leges videtur,* "*nec libertatis jura chara habere, quem* "*discordiæ, quem cædes civium, quem bellum* "*civile delectat.*" Cicer. Philipp. 13. Ὅτι τῶν φύσει ἡ πόλις ἐστὶ, καὶ ὅτι ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῶον· καὶ ὁ ἄπολις διὰ φύσιν, καὶ οὐ διὰ τύχην, ἤτοι φαῦλός ἐστιν, ἢ κρείττων ἢ ἄνθρωπος· ὥσπερ καὶ ὁ ὑφ' Ὁμήρου λοιδορηθεὶς, "ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος." *Aristot. de Republ. lib.* I. *cap.* 2.

——perjurus erit, sine gente, cruentus
Sanguine fraterno, fugitivus.——
Horat. Serm. II. 5, 15.

Ver. 64. Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου,] Videtur hîc nonnullis, *Achillem* perstringere: at multo rectius *Dionys. Halicarn.* ὡς, διὰ κοινοῦ δόγματος, καθαπτόμενος τοῦ Ἀγαμέμνονος· *libro supra citato.* Ita enim infra, *ver.* 109, 110, *Agamemnoni* vitio vertit Nestor, quod Achillem, Achivorum fortissimum, non honorâsset.

Ver. 66.——ἐφοπλισόμεσθα·] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.——φυλακτῆρες] *Aristarchus* legit, φυλακτῆρας.

Ver. 67. Λεξάσθων] Δυϊκὸν ῥῆμα, τὸ λεξάσθων, συντέτακται (inquit *Eustathius*) ὀνόματι πληθυντικῷ; quod absurdum est, nisi quum de *duobus* sermo sit; ut fuse ostendimus supra ad ά, 566, et ad β', 288; quare aut contractum erit λεξάσθων ex λεξάσθωσαν, aut eo scilicet spectabat *Nestor*, ut in stationibus *singulis* milites in vigiliâ manerent *bini*.

Ibid.——παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.] Ἔσω τῆς τάφρου. *Schol. Victor.* Recte: ita enim infra, *ver.* 87;——μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες.

Ver. 69.—βασιλεύτατός] *Al.* βασιλεύτερος.

Ver. 70. Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν.] Ἵνα μὴ διαβάλλειν δοκῇ τὸν Ἀγαμέμνονα πρὸς τὸ πλῆθος, ὡς ἁμαρτόντα καὶ χρησάμενον ὀργῇ. *Plutarch. de audiendis Poëtis;* item *Symposiac lib.* VII. *Qu.* 9. Cæterum de prosodiâ vocis δαίνυ, vide supra ad γ', 260. Recte hanc ad rem citat *Barnesius* ex Aristophane,

Στόρνῡ τέ μοι καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.

item ex Euripide;

Ὄμνῡ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβής.
Iphig. in Taur. 743.

Quibus adde;

Ὄμνῡ πέδον γῆς, πατέρα θ' ἥλιον πατρός.
Medea, 746.

Ὄμνῡμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς.
Ibid. 752.

Et similia passim; nam in his, nullus unquam est licentiæ locus.

Ver. 75.——χρεὼ] Pronuntiabatur χρῶ. Vide autem infra ad κ', 43.

Ver. 77. Καίουσιν] *Al.* καίουσι; quod perinde est. Vide ad ά, 51.

Ibid.——τίς ἄν τάδε γηθήσειε;] Vide supra ad ά, 330.

Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ᾽ ἐπίθοντο.
Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
Ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
Ἠδ᾽ ἀμφ᾽ Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἷας Ἄρηος,
Ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Ἠδ᾽ ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν, Λυκομήδεα δῖον·
Ἑπτ᾽ ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
Κοῦροι ἅμ᾽ ἔστειχον, δολίχ᾽ ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
Καδδὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες·
Ἐνθάδε πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος.
Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
Ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα·
Οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ὅς σφιν ἐΰφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ᾽ ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
Λαῶν ἐσσὶ ἄναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
Σκῆπτρόν τ᾽, ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύησθα·
Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ᾽ ἐπακοῦσαι,
Κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγῃ
Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ᾽ ἕξεται, ὅ, ττι κεν ἄρχῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,

Ver. 81. Ἀμφί τε Νεστορίδην] De hac loquendi ratione, vide supra ad γ′, 146.

Ver. 85. Ἑπτ᾽ ἔσαν—, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ]

Bis septem Rutuli, muros qui milite servent,
Delecti; ast illos centeni quemque sequuntur,
Purpurei cristis juvenes, auroque corusci.
Æn. IX. 161.

Ver. 94.——ἀρίστη φαίνετο βουλή·]
—potior sententia visa est. *Æn.* IV. 287.

Ver. 95. Ὅς σφιν] Ita recte edidit *Barnesius*. *Stephanus*, aliique permulti, Ὁ σφιν: male.

Ver. 97. Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ᾽ ἄρξομαι·]

A te principium, tibi desinet.———
Virg. Ecl. VIII. 11.

Primâ dicte mihi, summâ dicende Camœnâ.
Horat. Epist. I. 1, 1.

Ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καί λήγοντες καλέουσιν.
Hesiod.

Ver. 99. Σκῆπτρόν τ᾽, ἠδὲ θέμιστας;] Σκῆπτρον, διὰ τὸ κράτος· θέμιστας, διὰ τὸ δίκαιον· οὔπω γὰρ εἶχον γραπτοὺς νόμους. *Schol. Victorian.*

Ver. 102.——σέο δ᾽ ἕξεται, ὅ, ττι κεν ἄρχῃ.] Τὸ τῶν λόγων κατόρθωμα, σὸν ἔσται· εἰς σὲ γὰρ ἀνενεχθήσεται, ὅ, τι ἂν κρατῇ καὶ συμφέρῃ.———Ὁ δήποτε τῆς παραινέσεως πρωτεύῃ καὶ ἐπικρατυνθῇ, ἐκ σοῦ γίνεται. Καὶ ἀλλαχοῦ, (Odyss. λ′, 345.)——“ἐκ τοῦδ᾽ ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.” *Schol. Vulg. et Victorian.*

Ver. 104. Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα]

Οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι, ἠδ᾽ ἔτι καὶ νῦν,
Ἐξέτι τοῦ, ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
Χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας·
Οὔτι καθ᾽ ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
Πόλλ᾽ ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ, σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
Εἴξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
Ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ᾽ ἔτι καὶ νῦν
Φραζώμεσθ᾽, ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν
Δώροισίν τ᾽ ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
Ἀασάμην, οὐδ᾽ αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντί νυ πολλῶν
Λαῶν ἐστιν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
Ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,

Vide supra ad ά, 249, 260, et ad β', 372. Cæterum alii hìc legunt, *νόον ἄλλον*.

Ver. 106.——διογενὲς,] *Al.* διογενεῦς; ut referatur scilicet ad Ἀχιλῆος; quod est hoc in loco minus venustum.

Ver. 109.——σὺ δὲ, σῷ μεγαλήτορι θυμῷ Εἴξας,] Δεξιῶς ὑπήλλαξε τὰ ὀνόματα· τὴν αὐθάδειαν μεγαλοφροσύνην καλῶν, καὶ τὸ προπετὲς εἶξας λέγων. *Schol. Victorian.* Φίλος ἐπιεικὴς —— ἐπαίνῳ μᾶλλον ἢ ψόγῳ χαίρει πρὸς ἐπανόρθωσιν ἤθους χρώμενος. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ποιεῖ τὸν παῤῥησιαζόμενον ἥκιστα λυπεῖν καὶ μάλιστα θεραπεύειν, ἢ——μετ᾽ εὐνοίας προσφέρεσθαι τοῖς ἁμαρτάνουσιν. Ὅθεν οὔτε ἀρνουμένους δεῖ πικρῶς ἐξελέγχειν, οὔτε κωλύειν ἀπολογουμένους, ἀλλὰ καὶ προφάσεις εὐσχήμονας ἁμωσγέπως συνεκπορίζειν, καὶ, τῆς χείρονος αἰτίας ἀφισταμένους, αὐτὸν ἐνδιδόναι μετριώτερον· ὡς——πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Νέστωρ, "σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ Εἶξας." Ἠθικώτερον γὰρ, οἶμαι, τοῦ ἠδίκησας καὶ ἠσχημόνησας, *etc.* Plutarch. de Adul. et Amici discrim.

Ver. 115.——οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·] Ἔστι δὲ, inquit *Eustathius*, τὸ "ψεῦ-"δος" μὲν ἐπιῤῥηματικὸν, ἀντὶ τοῦ ψευδῶς· εἰ μή τις ἴσως ἐθέλει στίζειν ἐν τῷ "οὔτι ψεῦ-"δός," εἶτα ἐπάγειν ἀσυνδέτως κατ᾽ ἔλλειψιν τὸ ἐφεξῆς· ἵνα λεγῃ κομματικῶς, "οὔτι ψεῦ-"δός ἐστιν ὧν ἐδημηγόρησας· ἐμὰς ἄτας κατ-"έλεξας." Minus perite, ut mihi quidem videtur. Quid enim invenustiùs, aut magis hiulce, dici potuisset? Revera illud, ψεῦδος, hoc in loco est, κατὰ ψεῦδος, cujus contrarium est, κατ᾽ ἀλήθειαν, vel πρὸς ἀλήθειαν.

Ver. 116.—Ἀασάμην,] Verbum hoc, fictitium et abnorme, ά in primis syllabis utramque habet *ancipitem;* quod in hoc verbo (credo) est *singulare*. Forte tamen hujus rei ratio ex eâ petenda erit analogiâ, quâ dicitur Κρονῖονος et Κρονἴωνος, τεθνηότος et τεθνεῶτος, μετήορος et μετέωρος, λᾶὸς et λεὼς, βασιλῆος et βασιλέως, βασιλῆα et βασιλέα, Ἀχιλλῆα et Ἀχιλλέα, *etc.*

Ibid. ——— ἀντί νυ πολλῶν] Notandum quam non supervacaneum hìc sit istud νύ, sed eandem fere vim habeat ac Latinum *nempe*.

Ver. 119. Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀασάμην,] Vide supra ad *ver.* 116; item ad β', 111.

Ibid.——φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας, Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι,] Οὕτω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προηνέγκατο Διοσκουρίδης ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς,

Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσί λευγαλέῃσι πιθήσας,
Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ᾽ ἔβλαψαν θεοὶ ἄλλοι,
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι.—*Athenæus*, *lib.* I. *c.* 9.

Barnesius versum *istum alterum* inserendum potius contendit (ubi et *Eustathius* ejusdem meminit) infra in *lib.* τ', post *ver.* 137:

Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀασάμην (καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,)
Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ᾽ ἔβλαψαν θεοὶ ἄλλοι,
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι.——————

Sed neutro in loco satis apte cohæret versus iste; nam *priore* in loco, ubi Jovis mentio non fit, non recte inseritur istud θεοὶ ἄλλοι; et, *posteriore* in loco, non satis apte apponitur istud οἴνῳ μεθύων, nisi parenthesi inclusa dempseris; quæ tamen si dempseris, jam non amplius cohærebit alterum istud θεοὶ ἄλλοι.

Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
Ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
Ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
Δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας· ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτὸς,
Ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
Τὰς μέν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τοτ' ἀπηύρων
Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆας ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,

Ver. 120.——δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Ἵνα μὴ, σμικροψυχίας ἕνεκα, δοκῇ τὸν στρατὸν ἀποστερεῖν συμμαχίας. *Schol. Victorian.* Τῆς Βρισηΐδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην (supra, *ver.* 18.) ἀναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως "ἂψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερεί-"σι' ἄποινα." Καὶ γὰρ τὸ δέεσθαι, τοῦ μὴ καταφρονοῦντος ἐστί· καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικήσας, ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγωρίας δόξαν. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 121. Ὑμῖν] *Al.* Ἡμῖν.

Ver. 122.——ἀπύρους τρίποδας——Αἴθωνας δὲ λέβητας]

Bina dabo argento perfecta, atque aspera signis,
Pocula;————
Et tripodas geminos; auri duo magna talenta. *Æn.* IX. 263.

Ἀπύρους, πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐμπυριβητῶν· αἴθωνας δὲ, τοὺς εἰς πῦρ βαλλομένους. *Schol. Victorian.* Ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινεν ἀμφοτέρους.——Τρίπους χαλκοῦς——ὃν νῦν λέβητα καλοῦσι. Οὗτοι δ' ἦσαν οἱ μὲν ἄπυροι, εἰς οὓς τὸν οἶνον ἐξεκεράννυον· οἱ δὲ λοετροχόοι, ἐν οἷς τὸ ὕδωρ ἐθέρμαινον, καὶ ἐμπυριβῆται. *Athenæus, lib.* II. *c.* 2.

Ver. 124.———οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.] Οὐκ ἐν Πελοποννήσῳ ἦσαν οἱ ἵπποι ἠγωνισμένοι· εἶεν γὰρ ἂν ἤδη γέροντες· ἀλλ' ἐν Ἰλίῳ νενικήκασιν, ἐπιταφίους ἀγῶνας ἀγωνιζόμενοι. *Schol. Victor.*

Ver. 127.——μώνυχες ἵπποι.]

—solido—ungula cornu. *Georg.* III. 88.

Ver. 128.————ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας.

Præterea bis sex genitor lectissima matrum
Corpora captivosque dabit.——— *Æn.* IX. 272.

Ver. 129.——ἃς——ἕλεν αὐτὸς,] Πιθανῶς ἔπαινον Ἀχιλλέως παρενέμιξε, καὶ μονονουχὶ παραχωρήσειν φησὶν τῶν Αὐτοῦ σκύλων. Ἅμα δὲ καὶ ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὴν δωρεὰν ἄγει, ἔμφαινων ὅτι, ἃ οἶδεν ἐκεῖνος, δίδωσιν. Ἁπλοῦν δὲ το ἦθος, καὶ πάντα πρὸς πειθώ. *Schol. Victorian.*

Ver. 131. Τὰς μέν οἱ δώσω.] Quâ ratione hîc μὲν (etiam extra cæsuram) producatur, item ἐπὶ, *ver.* 132, et ἐνὶ, *ver.* 144, et πρὸς, *ver.* 147, vide supra ad ά, 51.

Ver. 134. Ἣ θέμις ἀνθρώπων] Θαυμασίως τὴν αἰσχρὰν λέξιν ἐκάλυψε, —— τιμιωτάταις προσηγορίαις ἐπισκιάζων. *Schol. Victorian.*

Ver. 135.——εἰ δέ κεν αὖτε]

Si vero capere Italiam, sceptrisque potiri,
Contigerit victori, et prædæ ducere sortem. *Æn.* IX. 267.

Ver. 137. Νῆας ἅλις χρυσοῦ] Plerique hîc legunt, Νῆα ἅλις χρυσοῦ; quod ferri potest. Verum cum infra, *ver.* 279, a plerisque scribatur Νῆας, et hîc quoque, cum *Barnesio*,

Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
Αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
Γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἶσον Ὀρέστῃ,
Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται, θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·
Τάων, ἥν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
Οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι, θεὸν ὣς, τιμήσουσι,
Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
Ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
Δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος,

Νῆας edidi. *Eustathius* utrobique legit, Νῆα; quod perinde erit.

Ver. 141.——ἀρούρης,] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 142.——ἔοι·] *Al.* ἔῃ.

Ver. 144. Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες]

Sunt mihi bis septem præstanti corpore nymphæ,
Quarum quæ formâ pulcherrima, Deïopeiam
Connubio jungam stabili propriamque dicabo,
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, et pulchrâ faciat te prole parentem.
Æn. I. 75.

Ver. 147.————ἐπιμείλια δώσω] *Al.* ἐπὶ μείλια δώσω; nempe μείλια ἐπιδώσω.

Ver. 149. Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω] Ἄδηλον, εἴτε φερνὴν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ καὶ ταύτας δίδωσι τὰς πόλεις, ἢ ἔξωθεν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα δῶρα. *Schol. Victorian.* At vero mihi nequaquam hoc ἄδηλον videtur: si enim φερνῇ et has urbes annumerâsset, dixisset utique, non Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω, sed Ἑπτὰ ἄρ' οἱ δώσω· non *septem autem*, vel *septem porro*, sed *septem utique*, ei dabo.

Ibid.————εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,———— Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ]

Insuper id campi, quod rex habet ipse Latinus.
Æn. IX. 274.

Ver. 150.————Ἱρὴν] *Al.* Ἴρην et Ἵρην.

Ver. 153.————ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου] Vel νέαται, ὅ ἐστιν ἔσχαται, ὡς ὁμοροῦσαι τῇ Πύλῳ· vel νέαται, συγκοπὲν ἐκ τοῦ νεναίαται, ὃ δηλοῖ τὸ, οἰκοῦνται. *Eustath.* Ἀπολλόδωρος δὲ γράφει, κέαται. *Schol. Victorian.* Certe *Homeri* temporibus nihil hîc inerat ambigui. A prioris interpretationis partibus stat istud infra, λ', 711.——νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος.

Ver. 155.—θεὸν ὣς,] Quâ ratione θεὸν hîc ultimam producat, item Διΐ, *ver.* 168, et Ὀδυσσῆϊ, *ver.* 180, vide supra ad ά, 51.

Ver. 158.——Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος,]

Non si trecenis, quotquot eunt dies,
Amice, places *illachrymabilem*
Plutona tauris.—— *Hor. Carm.* II. 14.
————Manesque adiit, regemque tremendum,
Nesciaque humanis precibus *mansuescere* corda.
Virg. Georg. IV. 469.

Τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων·
Καὶ μοὶ ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,
Ἠδ' ὅσσον γενέῃ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν οὐκ ἔτ' ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
Ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
Ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
Εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων·
Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, Διῒ φίλος, ἡγησάσθω,
Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς·
Κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἑπέσθων.
Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
Ὄφρα Διῒ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Ὡρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
Πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Ver. 162.——ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 166.——Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.] Vide supra ad ά, 1.

Ver. 167. Εἰ δ' ἄγε,] Particulæ εἰ vis hujusmodi est: *Quod si meo consilio parebis, age, etc.* Vide supra ad ζ', 376.

Ibid.————πιθέσθων·] Aut contractum hoc ex πιθέσθωσαν; aut, *duale* si sit, quâ ratione id fiat, vide infra ad *ver.* 182.

Ver. 168. Φοῖνιξ] Vide supra ad β', 267.

Ver. 170. Κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης] Ἵνα δηλωθῇ ὅτι δημοσία ἐστὶν ἡ πρεσβεία. Ταλθύβιος δὲ οὐ πέμπεται, ὡς Ἀγαμέμνονος. *Schol. Victorian.*

Ver. 175.——ἐπεστέψαντο] Vide supra ad ά, 470.

Ver. 177.————σπείσαντ',] Forte, σπεῖσαν τ'; quod est usitatius.

Ver. 180. Δενδίλλων ἐς ἕκαστον,] Οἷον τῇ ὄψει ἱκετεύων, ὡς ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ παντὸς στελλομένους. *Schol. Victorian.*

Ibid.——Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,] Quippe cujus prudentiæ et sapientiæ maximam habuit fiduciam.

Ver. 182. Τὼ δὲ βάτην] Nempe *Ajax* et *Ulysses;* ut recte *Schol. Victorian.;* nam *Phœnix* non erat ipse legatus, sed legatorum ad *Achillem* alumnum suum ductor, *ver.* 168. Ἔνιοι δὲ (inquit *Scholiastes*) λέγουσι καὶ συμπεπρεσβευκέναι τὸν Φοίνικα· καὶ οὐδὲ εἶναι τεκμήριον τὸν παρὰ τῷ Ποιητῇ ἀριθμόν· πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλειόνων αὐτὸν [τὸν δυϊκὸν] τετάχθαι· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ, *(Iliad.* ά, 566.*)*

Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Ἆσσον ἰόντε.

καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ, *(Odyss.* θ', 48.*)*

Κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα.

Sed absurda admodum est ista sententia; ne-

Πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην·
Τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν·
Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πτόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας·
Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
Δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἕδος, ἔνθα θάασσεν.

que ullo pacto adhiberi potest numerus *dualis*, nisi quum sermo sit de *Duobus*; ut fuse ostendimus supra ad ό, 566, et β', 288, et έ, 487. Istud ἆσσον ἰόνθ' (*Iliad.* ά, 567.) non utique est ἆσσον ἰόντε, sed ἆσσον ἰόντα, ut ibi ostendimus. Et quamvis recte dicatur, (*Odyss.* θ', 48.) κούρω δύω καὶ πεντήκοντα, quod est videlicet κούρω δύω καὶ κοῦροι πεντήκοντα; non tamen recte dici potuisset (quod voluit Scholiastes) κούρω πεντήκοντα καὶ δύω. Nec quoniam recte dicas tam κοῦροι δὺο, quam κούρω δύο, idcirco vicissim dicere licebit, κούρω τρεῖς, vel κούρω πεντήκοντα: cujus rei rationem supra adjecimus, ad ά, 566. Porro in transcursu id monitum lectorem velim, recte editum a *Barnesio* versum istum, κούρω δὲ κρινθέντε——, quod in aliis *pessime* scriptum est, κούρω δὲ κριθέντε; nam κριθέντε primam necessario corripit (vide supra ad ά, 309); neque in his ullus unquam est *licentiæ* locus.

Ver. 184. Ῥηϊδίως πεπιθεῖν] Non, *ut Neptunus facile flecteret*, (quomodo *editio Wetsteniana*, eamque secutus *Barnesius*, pessime vertunt;) sed *ut legati facile flecterent, etc.*

Ver. 185.——ἱκέσθην·] Vide ad *ver.* 182.

Ver. 186.——φρένα τερπόμενον φόρμιγγι]

————canit, et mœstum musâ solatur amorem. *Æn.* X. 191.

Ver. 187. Καλῇ,] Vide supra ad β', 43.

Ibid.——ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν·] *Plutarchus*, περὶ μουσικῆς, *sub finem*, citat hoc modo; περὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν; et *Barnesius* in uno MS. repperit, ἀργύρεον ζυγόν.

Ver. 189.——ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.]

——heröum laudes, et facta parentis. *Eclog.* IV. 26.

——equos, atque arma virûm pugnasque canebat. *Æn.* IX. 777.

Ὥστε οὐδέποτε ἐκλανθάνεσθαι δέον τῆς ἀρετῆς οὐδὲ τῶν εὐκλεῶν πράξεων, οὔτε πίνοντα, οὔτε ἄδοντα, τὸν γενναῖον ἄνδρα καὶ βασιλικόν· ἀλλ' ἀεὶ διατελεῖν ἢ πράττοντα αὐτὸν μέγα τι καὶ θαυμαστὸν, ἢ μεμνημένον τῶν ὁμοίων. *Dion. Orat.* 2. Κλέα γὰρ ἀνδρῶν ἄδειν, καὶ πράξεις ἡμιθέων, ἔπρεπεν Ἀχιλλεῖ τῷ Πηλέως τοῦ δικαιοτάτου. *Plutarch.* περὶ μουσικῆς, *sub finem.* Τινὸς αὐτῷ [τῷ Ἀλεξάνδρῳ] τῶν ἐγχωρίων ὑποσχομένου τὴν Πάριδος λύραν, εἰ βούλοιτο, δώσειν· οὐδὲν (ἔφη) τῆς ἐκείνου δεῖμαι· τὴν γὰρ Ἀχιλλέως κέκτημαι, πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἀνεπαύετο, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν· ἡ δὲ Πάριδος, πάντως μαλακήν τινα καὶ θήλειαν ἁρμονίαν [imbelli citharâ, *Horat. Carm.* I. 15: vide supra ad γ', 54.] ἐρωτικοῖς ἔψαλλε μέλεσι. Φιλοσόφου τοίνυν ἐστὶ ψυχῆς, σοφίας ἐρᾶν, καὶ σοφοὺς ἄνδρας θαυμάζειν μάλιστα. *Id. de Alexandri Magni fortunâ sive virtute, lib.* I. Porro *lautissime* hæc verba (ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν) vertit *Athenæi* interpres Latinus, *lib.* XIV. *cap.* 8; "*Herculem ex heroibus viris ab* "*Achille præcipue cantionibus laudatum;*" atque etiam alibi rem eandem repetit: scilicet credidit ἄρα κλέα idem esse atque Ἡρακλῆα.

Ver. 191.——ὁπότε λήξειεν] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 192. Τὼ δὲ βάτην] *Ulysses* et *Ajax*, ductore *Phœnice*. Vide supra ad *ver.* 182.

Ibid.——προτέρω,] Προσωτέρω· ἐνδοτέρω. *Schol.* Sic *ver.* 199, προτέρω ἄγε.

Ibid.——ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·] *Ajaci* præibat *Ulysses*, cujus erant præcipuæ videlicet in perorando partes; ducebat autem ambos *Phœnix*.

Ver. 194. Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι,] Ὑπὸ φιλοφροσύνης ἀπήντησεν αὐτοῖς οὕτως, ὡς εἶχεν, σὺν τῇ κιθάρᾳ. Τινὲς δὲ, ὑφ' ἑνὶ, αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἕδος, ὡς αἰδούμενος. *Schol. Victorian.* Amicis inopinato advenientibus assurrexit incompositus.

Ὣς δ᾽ αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη·
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον· ἦ τι μάλα χρεὼ,
Οἵ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.
Ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεὺς.
Εἷσεν δ᾽ ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου υἱὲ, καθίστα,
Ζωρότερον δὲ κέραιρε, δέπας δ᾽ ἔντυνον ἑκάστῳ·
Οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ᾽ ἑταίρῳ.
Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἐν δ᾽ ἄρα νῶτον ἔθηκ᾽ ὄϊος καὶ πίονος αἰγὸς,
Ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
Τῷ δ᾽ ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ᾽ ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἔπειρε·
Πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φώς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,

Ver. 196.——δεικνύμενος] Vide supra ad γ′, 260.

Ibid.—πόδας ὠκὺς] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 197. Χαίρετον,——ἱκάνετον·—ἐστον.] Vide supra ad *ver.* 182.

Ibid.——ἦ τι μάλα χρεὼ, Οἵ μοι σκυζομένῳ περ———φίλτατοί] Summâ certe necessitate adducti, ad me iratum advenistis; vos tamen omnium mihi gratissimi advenistis, etiam irato.

Ver. 200. Εἷσεν δ᾽ ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε]
Aureâ composuit spondâ,———
——stratoque super discumbitur ostro.
Æn. I. 702.

Ibid.——πορφυρέοισιν·] Vide supra ad ά, 482.

Ver. 202. Μείζονα δὴ κρητῆρα,] Vide supra ad ζ′, 528. Cæterum notanda hîc vis vocabuli, δή. *Majorem (quæso) craterem, etc.*

Ver. 203. Ζωρότερον δὲ κέραιρε,] *Aristoteles* interpretatur, οὐ τὸ ἄκρατον, ἀλλὰ τὸ θᾶττον. *Poëtic. cap.* 25. Alii, apud *Athenæum, lib.* X. *cap.* 6, et apud *Plutarchum, Sympos. lib.*V. *Prob.* 4, τὸ κεκραμένον accipiunt, et τὸ θερμὸν, *et* τὸ εὔκρατον: alii, τὸν πολυετῆ καὶ παλαιὸν οἶνον. Præfert autem *Plutarchus,* contra quam *Aristoteles,* ἀκρατότερον εἰρῆσθαι τὸ ζωρότερον; quæ quidem et potior videtur sententia.

Ibid.—δέπας δ᾽ ἔντυνον ἑκάστῳ·] Quâ analogiâ fit φαίνω, ἔφαινον, ἔφηνα, φᾰνῶ, ἔφᾰνον, *etc.* κρῖνω, ἔκρῖνον, ἔκρῖνα, κρῐνῶ, *etc.* μαρτῦρομαι, ἐμαρτῡρόμην, ἐμαρτῡράμεν, μαρτῠροῦμαι, *etc.* et similia; eâdem analogiâ fit ἐντῡνω, ἔντῡνον, ἔντῡνα, ἐντῡνόμην, (vide supra ad δ′, 42.) ἐντῠνῶ, ἔντῠνον, sive ἔντυον. Vide supra ad έ, 720, et ad ά, 338.

Ver. 204.———ὑπέασι] Nonnulli ὑπέασσι; minus recte.

Ver. 209. Τῷ δ᾽ ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ᾽ ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·] Τούτῳ δὲ, τῷ Ἀχιλλεῖ, ὑπηρέτει τὰ κρέα ὁ Αὐτομέδων, οἷον ὑπεῖχεν αὐτά· ἐκεῖνος δὲ διέτεμνεν. *Schol. Victorian.*

Ver. 210, 211, etc.] Quanto cum artificio Poëta in rebus *minutis* narrandis, et hîc et aliàs, sententias singulas singulis versibus absolvat, vide supra ad ά, 436. *etc.* et ad β′, 102. Εἰς ταπεινὴν τάξιν μαγειρικὴν κατερχόμενος, οὐδὲν ἧττον τὴν ἡρωϊκὴν διαφυλάττει σεμνότητα. *Schol. Victorian. ad ver.* 206. Et *ad ver.* 212. Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν, οὐδεὶς τοσαύτην ἐπέθηκε σεμνότητα. *Homerum nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superaverit.* Quintilian. lib. X. cap. 1.

Ver. 212. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη.]
Postquam collapsi cineres, et flamma quievit.
Æn. VI. 226.

Plutarchus, de facie in Orbe Lunæ, versum hunc ita citat,

Ἀνθρακιὴν στορέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε·
Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευε,
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ θεῖος Ὀδυσσεὺς,
Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
Χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς,
Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
Δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν·
Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφὲς, εἰσορόωντες,
Δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι

Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ.

Alii isto modo,

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.

Utrique minus eleganter.

Ver. 213.——ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε·] Quod erat prunis hoc modo *impositum*, dicebatur Romanis *in igne versari*, simili fere loquendi ratione ac equitem dicebant *in equo vehi;* quod cum non intelligeret *Jul. Cæs. Scaliger*, (*Poëtic. lib.* VI. *cap. 7.*) imperite admodum istud *Horatii* reprehendit, ——"*turdos versat in igne;*" contenditque *Horatium* scribere debuisse,——"*versat ad* "*ignem;*" quæ *alia* res est, ac quod voluit *Horatius.*

Ver. 214.———ἁλὸς θείοιο,] Θείοιο, ἢ ὅτι τὰς φιλίας συνάγει, ἢ διὰ τὸ ἄσηπτα τηρεῖν τὰ πασσόμενα. *Schol. Victorian.* Vel, quia in universâ vitâ plurimus ejus et communis est usus; quâ de causâ *Aqua* itidem et *Lux* eandem habent appellationem. *Plutarch. Symposiac. lib.* V. *Probl.* 10.

Ver. 215.——ἐλεοῖσιν ἔχευε,] *Athenæus, lib.* IV. *cap.* 22, legit, ἐλεοῖσιν ἔθηκε. *Al.* ἑλεοῖσιν.

Ver. 220. Πάτροκλον, ὃν] Vide supra ad ά, 51.

Ibid.———ἐν πυρὶ βάλλε] Vide supra ad ά, 593.

Ver. 222. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] Vide supra ad ά, 469.

Ver. 223. Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ θεῖος Ὀδυσσεὺς,] Nempe Bellator erat, et ingenii subasperi *Ajax*, non Orator. Itaque *Ulyssi* tributæ erat dicendi partes. Innuit autem Ajax *Phœnici*, qui *Achillis* altor fuerat atque assecla, eosque jam ad alumnum suum duxerat; ut ipse, quod ad loquendum tempus esset opportunum, nutu significaret.

Ver. 224. Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα·] Vide supra ad δ', 4, et 262.

Ver. 225. Χαῖρ', Ἀχιλεῦ·] De hujus orationis artificio, vide supra ad *ver.* 1.

Ib.—δαιτὸς μὲν ἐΐσης] Vide supra ad ά, 468.

Ibid.——ἐπιδευεῖς, Ἠμὲν ἐνὶ] *Al.* ἐπιδευεῖς Εἰμὲν, ἐνὶ; *Al.* ἐπιδεύεις; minus recte.

Ver. 226—231. Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ———, σύγε δύσεαι ἀλκήν·] Καλῶς τὰ περὶ τὴν Ἑστίασιν ὁμοῖα τῇ παρ' Ἀγαμέμνονι λέγει ἐν ᾗ οὐδεμίαν ἑώρα φιλοτιμίαν· τὴν δὲ Σωτηρίαν ἐν Ἀχιλλεῖ κεῖσθαι μόνῳ φησί. Τοῦτο γάρ, φησιν, ἥκομεν αἰτοῦντες, ὃ ἐξ ἄλλου λαβεῖν οὐ δυνάμεθα. *Schol. Victorian.*

Ver. 228.———ἐπηράτου] Deductum hoc vocabulum, non ex ἐρῶμαι (penultimam enim tum necessario produceret,) sed ex ἔραμαι. Vide supra ad ά, 67.

Νῆας ἐϋσσέλμους, εἰ μὴ σύγε δύσεαι ἀλκήν.
Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασὶν
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
Ἀστράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων
Μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διΐ, οὐδέ τι τίει
Ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν.
Ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν·
Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Δηώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
Ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
Φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψέ περ, υἷας Ἀχαιῶν
Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
Ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
Ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Δώσουσ', αἴκ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
Ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
Τίσωσ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

Ver. 236. Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης] *Al.* Ζεὺς γάρ σφι Κρονίδης. *Cicero*, de *Divinatione*, *lib.* II. §. 39, memoriâ lapsus, *Ajaci* hæc tribuit: "*Homericus Ajax, apud Achillem* "*querens de ferocitate Trojanorum nescio* "*quid, hoc modo nuntiat;*
"*Prospera Jupiter his dextris fulgoribus* "*edit.*"

Ver. 241.—νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,] Ἠ, ὡς ἂν μὴ ἅψηται τὸ πῦρ τῶν ἐντετυπωμένων αὐτοῖς ἀγαλμάτων· ἢ μάλιστα, ἵνα, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ἀναθήσῃ αὐτὰ ναοῖς ἐγχωρίοις εἰς τρόπαια. *Eustath.*

Ver. 243.———ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.] *Al.* ὀρινομένους ὑπὸ καπνῷ. Supra, θ', 183, ἀτυζομένους περὶ καπνῷ.

Ver. 249.——οὐδέ τι μῆχος——ἔστι.] Ἀμήχανόν ἐστι. Cæterum fuerunt qui hîc legerent, οὐδέ τι μῆχαρ.

Ver. 255.—σὺ δὲ μεγαλήτορα] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 258.——Τίσωσ'] *Al.* Τίωσ'.

Ver. 259.——σὺ δὲ λήθεαι] Πρᾴως καθήψατο, οὐκ ἀμελεῖν αὐτὸν φήσας, ἀλλ' ἐπιλελῆσθαι. *Schol. Victorian.*

Παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
Ἄξια δῶρα δίδωσι, μεταλλήξαντι χολοιο.
Εἰ δὲ, σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
Ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
Ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
Ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
Δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλες αὐτὸς,
Ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
Τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρα
Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆας ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
Αἵκε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
Γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἶσον Ὀρέστῃ,
Ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.

Ver. 260. Παύε',] Editi habent παῦε; quod aliis in locis *activum* est. *Barnesius* edidit παύε'——ex MSS. duobus, in quibus scriptum erat παύεο. Neque non verisimile est, scripsisse *Homerum* παύεο, quod utique pronuntiabatur παύου.

Ver. 261. Ἄξια δῶρα δίδωσι,] Καλῶς——Μετὰ τὸ, τοὺς τοῦ πατρὸς λόγους παπτᾶναι αὐτὸν, προσφέρει τὰ δῶρα· αἰσχροκερδὲς γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς. *Schol. Victorian.*

Ver. 262. Εἰ δὲ, σὺ μέν μευ ἄκουσον,] Hæc ita accipienda existimat *Domina Dacier*, ac si istud, Εἰ δὲ, incipientis esset id dicere, quod versu demum trecentesimo profertur, Εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο——· quæ autem hîc inseritur donorum enumeratio, δι' ἀποσιωπήσεως esset interposita; Εἰ δὲ——· (σὺ μέν μευ ἄκουσον)——· εἰ δέ τοι Ἀτρείδης, *etc.* Verum, præterquam quod hoc longiùs videatur petitum, liquet, istâ ratione, non utique σὺ Μέν μευ ἄκουσον, sed σὺ Δ' ἄρ μευ ἄκουσον, dictum oportuisse. Istud autem, Εἰ δὲ, revera simile est atque Εἰ δ' ἄγε, ζ, 376, θ', 18, π', 667, aliisque multis in locis; atque etiam hoc ipso supra in libro, *ver.* 167.

Ver. 264——299.] Vide supra ad *ver.* 122—157.

Ver. 274.———καὶ ἐπὶ μέγαν] Quâ ratione hîc ἐπὶ ultimam producat, item κὲν, *ver.* 284, et ὃς, *ver.* 285, et ἐνὶ, *ver.* 286, et πρὸς, *ver.* 289, et θεὸν, *ver.* 297, 302, et μάλα, *ver.* 303, vide supra ad ά, 51.

Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·
Τάων, ἥν κ' ἐθέλησθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
Ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι, πολύῤῥηνες, πολυβοῦται,
Οἵ κέ σε δωτίνῃσι, θεὸν ὥς, τιμήσουσι,
Καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
Ταῦτά κέ τοι τελέσειε, μεταλλήξαντι χόλοιο.
Εἰ δε τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
Αὐτὸς, καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
Τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἵ σε, θεὸν ὥς,
Τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
Νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ,
Λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὔτινα φησὶν ὁμοῖον
Οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
Ἧ περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.

Ver. 304. Νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις,] Καλῶς εἶπε καὶ ἐνταῦθα τὸ "νυν", ὡς πρῴην αὐτοῦ πτήξαντος ἐν τῷ τείχει· ὥστε μὴ καὶ ἀπολέσῃ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μεγάλα δυναται ἐπιδείξασθαι κατὰ τῶν πολεμίων.

Ver. 307. πόδας ὠκὺς] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 308—313.] Ἐν τούτοις δηλοῖ τοῖς ἔπεσι τὸν τρόπον ἑκατέρου τοῦ ἀνδρός· ὡς ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς εἴη ἀληθής τε καὶ ἁπλοῦς· ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς, πολύτροπός τε καὶ ψευδής. *Plato in Hippiâ.*

Ver. 310. Ἧ περ δὴ φρονέω τε,] Ὥσπερ δὴ φρονέω τε. *Plato, ubi supra.* Al. Ἧπερ δὴ κρανέω τε, apud *Eustathium.*

Ibid.——καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,] Καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω. *Plato, ubi supra.*

Ver. 312. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος,]
Ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς,
Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἁπλοῦς ἔχειν.
Achill. apud Eurip. Iphigen. in Aul. ver. 926.

Ver. 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.] Ὅς γ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ. *Plato, ubi supra.*

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Οὔτε μέ γ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω,
Οὔτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
Ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός.
Κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἐοργώς·
Οὐδέ τι μοὶ περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
Ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
Μάστακ', ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
Ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον,
Ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
Ἀνδράσι μαρνάμενος, ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.
Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
Πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον

Ver. 314.——ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.] Ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται. *Plato, ibid.*

Ver. 315. Οὔτε μέ γ'] Neque mihi *equidem*, etc.

Ver. 318.——πολεμίζοι·] *Al.* πολεμίζει.

Ver. 319. Ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ] Ita edidit *Barnesius* ex *MSS.* et *Edit. Vet.*——recte, ut mihi quidem videtur; nam ἰῇ primam corripit. *Al.* Ἐν δ' ἰῇ τιμῇ.

Ver. 322. Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν]

——————in certamina rursus
Succedunt, animasque in aperta pericula
mittunt. *Æn.* IX. 662.

Ver. 324.——κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·] Κακῶς δέ τέ οἱ πέλει αὐτῇ. Apud *Plutarch. de Amore Prolis.* Atque ita quoque *Schol. Victorian.*

Ver. 327.————μαρνάμενος, ὀάρων ἕνεκα σφετεράων] Vide supra ad ά, 51. Cæterum *male* hîc versio *Wetsteniana*, cæteroqui plerumque elegantissima; "*uxorum gratiâ* "*VESTRARUM.*" Sententia enim eâ est, quam exhibent *Scholia Victorian.* Οὐ δι' ἐμὴν ἡδονὴν, "Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον," ἀλλὰ διὰ τὸ γύναιον Ἀγαμέμνονος· τοῦτο γὰρ δηλοῖ, "Ὀάρων ἕνεκα σφετεράων. Quâ de re et *Eustathius*: Ἐντεῦθεν ὁ Σοφοκλῆς μεθοδευθεὶς, ποιεῖ τὸν Τεῦκρον λέγοντα τῷ Ἀγαμέμνονι, ὅτι ὁ Αἴας διὰ τὴν Αὐτοῦ γυναῖκα ἐν Τροίᾳ ἐμάχετο· ταὐτόν τι λογισάμενος τὸ, διὰ τὴν Αὐτοῦ, καὶ τὸ, διὰ τὴν τοῦ Μενελάου τοῦ ἀδελφοῦ. Addunt autem *Schol. Victorian.* et aliam interpretationem; ἢ, τολμηρῶς πολεμῶν πρὸς ἄνδρας, ὑπὲρ παίδων ῥιψοκινδύνως ἀγωνιζομένους; quæ languidior multo est sententia.

Ver. 328. Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις] Merito hîc reprehendit *Popius Eustathium*, qui ambiguitatem hîc exquisivit, quæ nulla est; ἢ, πόλεις ἀλάπαξα σὺν δώδεκα ναυσὶν, ἢ δώδεκα πόλεις σὺν ναυσί; quasi scilicet δώδεκα et ἕνδεκα non essent hoc in loco tam *perspicue* inter se opposita, ut nihil possit supra. De *Achillis* autem, quam quis hîc nimiam forte arguerit, Laudatione Sui, recte Plutarchus: Ἀδικουμένῳ τῷ πολιτικῷ δέδοται τὸ λέγειν τι περὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀγνωμονοῦντας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς ἄλλως μὲν ὑφίετο τῷ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν λέγων, "αἴκέ ποθι "Ζεὺς Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλα-"πάξαι" ὑβρισθεὶς δὲ παρ' ἀξίαν καὶ προπηλακισθεὶς, ἐφίησι τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ, "Δώδεκα γὰρ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀν-"θρώπων·" καὶ, "Οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσ-"σουσι μέτωπον Ἐγγύθι λαμπομένης." *De Laude Sui.* Porro, notanda hîc vis vocabuli, δή· Δώδεκα δὴ, *duodecim utique*, vel *duodecim scilicet.* Videtur *Plutarchus* legisse, δῶδεκα γάρ; quod eodem redit.

Ver. 330.——πασέων] Pronuntiabatur πασῶν; nam prima necessario producitur.

Ἀτρείδῃ· ὁ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι,
Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
Ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα, καὶ βασιλεῦσι·
Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
Εἵλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
Τερπέσθω. Τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
Ἀτρείδης; ἦ οὐχ' Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο;
Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεῖδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
Τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται· ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
Ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητήν περ ἐοῦσαν.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο, καί μ' ἀπάτησε,
Μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει·
Ἀλλ', Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
Φραζέσθω, νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.
Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
Οὐκ' ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν' Ἕκτωρ,
Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν.
Ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.
Νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ,

Ver. 336.——παριαύων] Non συνιαύων, sed παριαύων, διὰ τὸ βίαιον· ut *Odyss.* χ', 37. Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως. *Schol. Victorian.*

Ver. 340. Ἦ μοῦνοι φιλέουσ'——Ἀτρεῖδαι;]
——ferro sceleratam exscindere gentem
Conjuge præreptâ: nec solos tangit Atridas
Iste dolor, solisque licet capere arma Mycenis. *Æn.* IX. 137.

Ver. 341.——ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς] Ita edidit *Barnesius* ex MSS. *Al.* ἐπειὴ ὅστις ἀγαθός.

Ver. 346.——σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι] Τοῦ βασιλέως εἰπόντος, (ά, 175.) ὡς πάρεισί μοι καὶ ἄλλοι, οἵ κέ με τιμήσουσι, λέγει νῦν Ἀχιλλεὺς βαρέως μάλα πρὸς ἐκεῖνο· Ἀλλ', Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι, φραζεσθω, etc. *Eustathius.*

Ver. 349. Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον]
——hæc medii fiducia valli,
Fossarumque moræ, leti discrimina parva. *Æn.* IX. 143.

Ibid.——καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ] *Al.* καὶ ἤλασεν ἔκτοθι τάφρον.

Ver. 350.——ἐν δὲ σκόλοπας] *Al.* περὶ δὲ σκόλοπας.

Ver. 352.——ὄφρα δ' ἐγὼ——, Οὐκ' ἐθέλεσκε——Ἕκτωρ,] Vide supra ad *ver.* 328, item έ, 788.

Ver. 353.——ὀρνύμεν' Ἕκτωρ,] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 356.——οὐκ ἐθέλω] Τινὲς εἰρωνικῶς, "οὐ δύναμαι," διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα. *Schol. Victorian.*

Αὔριον ἱρὰ Διῒ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
Νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω,
Ὄψεαι, ἢν ἐθέλησθα, καὶ αἴκεν τοὶ τὰ μεμήλῃ,
Ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
Νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
Εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
Ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔῤῥων·
Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν,
Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον,
Ἄξομαι, ἅσσ' ἔλαχόν γε. Γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
Αὖτος ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
Ἀμφαδὸν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοὶ,
Εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
Αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
Τετλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
Οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε, καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις

Ver. 357.——Διῒ] Quâ ratione Διῒ hìc ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ῥέξας] Vide supra ad ά, 444.

Ver. 359. Ὄψεαι,——Ἦρι——πλεούσας Νῆας ἐμὰς,] Ὅρα ὡς, πρὸς μὲν Ὀδυσσέα, Ἀπιέναι φησί· πρὸς Φοίνικα δὲ, Μένειν, μὴ μέντοι πολεμήσειν· πρὸς Αἴαντα δὲ, Πολεμήσειν, ἀλλ' ὅταν ἀνάγκη. Καλῶς· Τοῦτο δὲ θυμώδους ἀνδρὸς, καὶ, πρὸς τὸ μὴ καταφρονηθῆναι, ἀγωνιζομένου. *Schol. Victorian. ad ver.* 309, *supra.* Vide et infra, ad *ver.* 646.

Ver. 361.——μεμαῶτας·] Vide supra ad β', 818.

Ver. 363. Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.] Ὄναρ δόξας [Σωκράτης] τινὰ αὐτῷ λέγειν, Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἵκοιο, πρὸς Αἰσχίνην ἔφη, Εἰς τρίτην ἀποθανοῦμαι. *Diog. Laërt.* in vitâ *Socratis.* Ἢ τὸ πλοῖον ἀφῖκται ἐκ Δήλου, οὗ δεῖ ἀφικομένου τεθνάναι με;—τῇ γάρ που ὑστεραίᾳ δεῖ με ἀποθνήσκειν, ἢ ᾗ ἂν ἔλθοι τὸ πλοῖον.——Οὐ τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας οἶμαι αὐτὸ ἥξειν, ἀλλὰ τῆς ἑτέρας· τεκμαίρομαι δὲ ἔκ τινος ἐνυπνίου ὃ ἑώρακα ὀλίγον πρότερον ταύτης τῆς νυκτός.——Ἐδόκει τίς μοι γυνὴ προσελθοῦσα, καλὴ καὶ εὐειδὴς, λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα, καλέσαι με καὶ εἰπεῖν· ὦ Σώκρατες, Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἵκοιο. *Plato in Critone.* Est apud Platonem Socrates, quum esset in custodiâ publicâ, dicens Critoni suo familiari, sibi post tertium diem esse moriendum; vidisse enim se in somnis pulchritudine eximiâ fœminam, quæ, se nomine appellans, diceret Homericum quendam ejusmodi versum.

Tertia te Phthiæ tempestas læta locabit.

Cic. de Divinat. lib. I. §. 25.

Ver. 364. Ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ,] Ne adeo *Agamemnonis* scilicet dona, mihi opus sint. Vide autem infra ad *ver.* 400.

Ver. 367.——ἅσσ' ἔλαχόν γε.] *Al.* ὅσσ', et ἔλαχόν τε, et ὅσσα λέλογχα.

Ibid.——ὅσπερ ἔδωκεν, Αὖτος——ἕλετο] *Al.* ὥσπερ ἔδωκεν, αὖτις——ἕλετο. Quod autem *Achilles* hìc perpetuo eodem redeat, repetatque id quod jam ante sæpius dixerat, *ver.* 335, 344, personæ optime convenit, et τὸ ὀργίλον ἦθος apprime condecet.

Ver. 374.——συμφράσσομαι,] Recte; nam φράσομαι primam corripit. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 375. Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε, καὶ ἤλιτεν·——ἐν καρὸς αἴσῃ·] Veteres distinguebant: δή μ' ἀπάτησε· καὶ ἤλιτεν· teste *Eustathio.* Τὸ ἐντεῦθεν δὲ ὀργίλον ἦθος, ὡς καὶ οἱ παλαιοὶ σημειοῦνται, διαγράφων ὁ ποιητὴς, ἐγκόπτει συχνὰ τὸν λόγον τῷ Ἀχιλλεῖ, κομματικῶς προάγων τὴν ἀντιλογίαν· ὅπερ ἦθος τοῖς τραχυνομένοις. Ἐν γοῦν τέσσαρσι φασὶ στίχοις ἀπὸ τοῦ,

Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἅλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἕκηλος
Ἐῤῥέτω· ἐκ γάρ οἱ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.
Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
Ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν προτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
Αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην
Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
Οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
Πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
Κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο·
Οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,

"οὐδὲ μὲν ἔργον," ἔννοιαι ὀκτὼ στίζονται αὐτοτελεῖς. Similiter *Schol. Victorian.* Ἐμφατικώτεροι γίνονται οἱ λόγοι, θᾶττον δὴ κοπτόμενοι· ἐν γοῦν τέτταρσι στίχοις, ὀκτώ εἰσιν αὐτοτελεῖς στιγμαί.

Ver. 377.———ἐκ γάρ οἱ] Quâ ratione γὰρ hîc producatur, etiam extra cæsuram, vide supra ad ά, 51. *Al.* ἐκ γὰρ εὖ.

Ver. 378.———τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.] Vocabulum καρὸς, cum alibi non occurrat, quam vim hoc in loco habeat, haud satis liquet. Alii ἔγκαρος legunt, et ἐγκεφάλου interpretantur, quia scilicet Athenienses τὸν ἐγκεφάλον non comederent; sed et longe petitum hoc, et admodum invenuste dictum, et res ipsa (crediderim) haud *Homero* nota. Alii καρὸς sive ἔγκαρος, exponunt φθειρὸς τοῦ περὶ τὴν κεφαλήν, sed auctoribus haud satis idoneis. Alii accipiunt, ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἐν Μισθοφόρου τάξει· quia scilicet Κᾶρες μισθοφόροι, et ἄτιμοι· sed neque demonstrati sunt *Cares*, Homeri temporibus, μισθοφορήσαντες· neque, si id factum fuisset, potuisset vox Καρὸς secundam non producere;

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων.
β', 867.
Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι.
κ', 428.
Δράσω τάδ'· ἐν τῷ Κᾶρι κινδυνεύσομεν.
Eurip. Cyclop. 650.

Quod autem apud *Theocritum* legitur, *Idyll.* 17, 89,———φιλοπτολέμοις τε Κάρεσσι, etiam si vera sit ista lectio, (quod *Barnesius* emendandum contendit—φιλοπτολέμοισί τε Καρσὶ,] huc tamen utcunque nihil faciet; nam *Dorica* ista loquendi ratio, (ut de accusativis τᾶς αὐτᾶς et similibus supra observavimus, ad β', 43.) *Homero* prorsus erat ignota. Denique, οἱ ἀκριβέστεροι, apud *Eustathium*, τὸ καρὸς ἀντὶ τοῦ κηρὸς καὶ θανάτου· sed neque isto modo, opinor, potuisset illud ά ullâ ratione non produci; nam quod μάκαρες dicantur μὴ καρὶ τοιαύτῃ ὑποπίπτοντες, merum est commentum. Mihi id verisimillimum; vocem καρὸς ejusdem esse originis atque ἄκαρι et ἀκαρής. Apud *Aristophanem*,

Τῶν γὰρ πατρώων οὐδ' ἀκᾶρεῖ μέτεστί σοι.
Av. 1648.

Judicet lector eruditus.

Ver. 381.———προτινίσσεται,] *Al.* ποτινίσσεται; quod idem.

Ibid.———οὐδ' ὅσα Θήβας Αἰγυπτίας,] Hinc forte de *Homeri* ætate nonnihil conjicere erit, quum *Thebæ* adhuc caput esset *Ægypti*.

Ver. 382. Αἰγυπτίας,] Vide supra ad β', 537.

Ver. 383.———διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·] Οὐ τὸ πλάτος τῶν πυλῶν θέλει σημαίνειν, οὐδὲ γὰρ ἅμα πάντας ἐξιέναι φησίν· ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν· εἴ γε πύλας μὲν ἑκατὸν ἔχει, ἄνδρας δὲ ἁρματοφόρους δὶς μυρίους. *Schol. Victorian.* Recte. Porro alii hîc scribunt, σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφι; quod perinde est. Vide ad ά, 51.

Ver. 385.———ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,] Καλῶς ἀμφοτέρας ἐμπεριέλαβε τῷ λόγῳ, τήν θ' ἁλίαν καὶ τὴν πεδιάδα. *Schol. Victorian.* Εἰσὶ δὲ ὑπερβολαὶ μειρακιώδεις· σφοδρότητα γὰρ δηλοῦσι· διὸ ὀργιζόμενοι λέγουσι μάλιστα· ———"ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε." *Aristot. Rhetoric. lib.* III. *cap.* 12.

Ver. 386.———πείσει] Scribitur πεῖσει, et πείσει'.

Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι,
Οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
Ὅστις οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
Ἢν γάρ δή με σόωσι θεοὶ, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
Πηλεὺς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
Πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Κοῦραι ἀριστήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
Τάων ἥν κ' ἐθέλοιμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν·
Ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ,
Γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς.
Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·
Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.
Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Κτητοὶ δὲ τρίποδές τε, καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λῃϊστὴ,

Ver. 392. Ὅστις] Quâ ratione hîc ὅστις ultimam producat, etiam extra cæsuram, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.] Ἐπεὶ αὐτὸς ἔλεγε, (supra, *ver.* 160.) "Καί μοι "ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι." *Schol. Victorian.*

Ver. 394.——θήν μοι] *Al.* δή μοι.

Ibid.——γαμέσσεται] Γαμῆσαι μὲν, διὰ τοῦ η, (inquit *Eustathius*) τὸ εἰς γάμον ἐλθεῖν, ἤτοι γυναῖκα λαβεῖν· γαμέσαι δὲ, διὰ τοῦ ε, τὸ γυναῖκα δοῦναι: quod tamen an firmo nitatur fundamento, merito dubitari potest.

Ver. 395. Πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν] Ita recte restituit *Barnesius* ex duobus MSS. *Al.* Πολλαὶ δ' Ἀχαιΐδες εἰσὶν.

Sunt aliæ innuptæ Latio et Laurentibus agris,
Nec genus indecores.— *Æn.* XII. 24.

Ver. 400. Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων]

Sunt tibi regna patris Dauni, sunt oppida capta
Multa manu; necnon aurumque animusque Latino. *Æn.* XII. 22.

Ver. 401.———ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον,] *Al.* ἐμῆς ψυχῆς. Cæterum summo cum artificio (ut recte annotavit *Popius*) hîc effecit Poeta, ut vitam longam, ingloriam et ignobilem, maximis laudibus per indignationem efferret is, qui unus omnium hominum avidissime esset gloriæ appetens, eamque revera vitæ longe anteferret.

Ver. 403.—πρὶν ἐλθεῖν] Vide supra ad ά, 61.

Ver. 404.——ὅσα—οὐδὸς ἀφήτορος—Φοίβου Απολλωνος,] De hujusmodi *epithetis* vide supra ad ά, 43 et 75. De hujus Ædis *divitiis*, vide *Strabonem*, *lib.* IX. *p.* 644, al. 421.

Ver. 406. Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες——Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ]

———τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς
Οὐκ ἔστι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
Ψυχὴν βροτείαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.
Eurip. Supplic. 775.

Αἶ, Αἶ, ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
Ἠ τὰ χλωρὰ σέλινα, τὸ, τ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον,
Ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
Ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
Ὁππότε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
Εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον. *Mosch. Idyll.* III.

Ver. 408.——οὔτε λῃϊστὴ,] Plerique λεϊστή. Sed nihil opus.

Οὔθ' ἑλετὴ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
Μήτηρ γάρ τέ με φησὶ θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε·
Εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
Ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
Οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
Ἀγγελίην ἀπόφασθε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
Ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
Ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῃ, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆς· ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,
Ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
Ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,

Ver. 410.——*γάρ τέ*] Respondet Latino, *etenim;* ut et supra, *ver.* 406.

Ver. 413.——*κλέος ἄφθιτον ἔσται*] Ex φθῖνω, φθῐτος, ἄφθῐτος, simili analogiâ ac κρῐτος, ἄκρῐτὸς, ex κρῖνω. Vide supra ad ά, 309, et ad β', 43. Cæterum notandum hîc, quam singulari quamque modesto Poëta artificio, gloriam dicat Achillis *Suo* factam Poëmate sempiternam. Non, *exegi*, dixit, *monumentum;* non, *jamque opus exegi.* Nusquam *Sui* meminit omnino; nusquam, *Suorum operum;* nusquam *patriæ;* nusquam, ne *partium* quidem *suarum;* ut adeo Europæusne fuerit ipse, an Asiaticus, plane non constet. Sed *Achillis* nomen atque famam immortalitati tradidit; idque eum, non qualis fingi debuerat heros, sed qualis esset, depingendo.

Ver. 414. Εἰ δέ *κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλην*] Ita edidit *Barnesius;* recte, ut opinor; quomodo *Odyss.* μ', 345. Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα. *Al.* οἴκαδ' ἵκωμαι φίλην.

Ver. 415. ——— *μοι κλέος*] *Al.* μὲν κλέος.

Ibid.——*ἐπὶ δηρὸν*] Quâ ratione ἐπὶ hîc ultimam producat, item *γὰρ*, *ver.* 419, vide supra ad ά, 51.

Ver. 418.——*οὐκέτι δήετε τέκμωρ——μάλα γὰρ—Ζεὺς*] Τεχνικῶς ἀπέστρεψε πρὸς αὐτὸν, τὸν λόγον· ἐπεὶ καὶ ἔλεγε, (*ver.* 236.) "Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδεξια"———. Εἰ τοίνυν, ὡς φῇς, πολέμιον ἔχετε τὸν θεὸν, ὑπόλοιπον ὑμῖν ἐστιν ἀποπλεῖν. *Schol. Victorian.*

Ver. 419.——. *εὐρύοπα*] Vide supra ad ά, 175 et 498.

Ver. 426.——*ἐφράσσαντο,*] *Al.* ἐφράσαντο; male; nam corripit ea vox secundam. Vide supra ad ά, 140.

Ibid.——*ἀπομηνίσαντος.*] Μηνίσας secundam *producit*, quippe a *μηνίω* deducta; nam quæ in ίζω desinunt, penultimam in futuris et aoristis *corripiunt*.

Ver. 427. Φοῖνιξ] Vide supra ad β', 267.

Ibid.———*αὖθι*] Ita restituendum existimavi, ex *Schol. Victorian.* ad *ver.* 427 et 434. *Al.* αὖτι; quod alibi apud *Homerum* non occurrit.

Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας, πέρι γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι
Πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
Οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
Νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο,
Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι·
Τοὔνεκά με προέηκε, διδασκέμεναι τάδε πάντα,
Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.
Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
Λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτὸς,
Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα·
Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο καλλικόμοιο,
Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,

Ver. 431.——κρατερῶς] Vehementer, præfracte.

Ver. 432.——ἱππηλάτα Φοῖνιξ,] Et mox ἱππηλάτα Πηλεύς. Vide supra ad ά, 175.

Ver. 434. Εἰ μὲν δὴ——γε] "*Siquidem* "*revera*," *etc.* Porro, recte *Schol. Victorian.* Ἀπὸ τοῦ καιροῦ τὸ προοίμιον δέχεται· οὐ γὰρ ὡς συμβουλεύσων, ἀλλ' ὡς διδοὺς ἀπόκρισιν πρὸς τὸ, (*ver.* 427.) "Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων."——Cæterum de totius hujus orationis artificio, vide supra ad *ver.* 1.

Ver. 435. Βάλλεαι,] *Al.* Βούλεαι.

Ver. 438.——σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων]
Tum comitem Ascanio pater addidit.
Æn. IX. 649.

Ver. 441. Οὐδ' ἀγορέων,] Pronuntiabatur ἀγορῶν.

Ver. 443. Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.] Ὅν γε δὴ ἄνδρα τέλειον Ὅμηρος δι' ὅλης τῆς Ἰλιάδος δῆθεν ἀπεργάζεσθαι πειρώμενος, καὶ ἑνί τινι ἔπει τὰς τούτου ἀρετὰς περιλαβὼν ἔφη, "Μύθων μὲν ῥητῆρ' ἔμεναι, "πρηκτῆρα δὲ ἔργων." *Aristot. de Republ. lib.* IX. Ut ille apud Homerum Phœnix, qui se a Peleo patre Achilli juveni comitem esse datum dicit ad bellum, ut illum efficeret oratorem verborum, actoremque rerum. *Cic. de Orat.* III. 15. Sit ergo tam eloquentiâ quam moribus præstantissimus, qui ad Phœnicis Homerici exemplum *dicere* ac *facere* doceat. *Quintilian. lib.* II. *cap.* 3. *Barnesius*, et ante eum *versio Wetsteniana*, cæteroqui plerunque elegantissima, pessime hunc locum corruperunt; "*Orator ut ES-* "*SEM, actorque rerum;*" ac si *Seipsum* scilicet, non *Achillem*, docuisset has artes Phœnix. Cæterum quâ ratione vocula τὲ hîc producatur, item ἐμὲ, *ver.* 451, et κατὰ, *ver.* 459, et ἑιλίποδας, *ver.* 462, vide supra ad ά, 51.

Ver. 447. Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον] Μυθολόγοι οἱ γέροντες καὶ παραδείγμασι παραμυθούμενοι. *Schol. Victorian.* Vide supra ad ά, 260.

Ibid.——Ἑλλάδα καλλιγύναικα,] *Demetrius* Grammaticus apud *Eustathium*, et *Scepsius* apud *Strabonem*, lib. IX. pag. 670, *al.* 439;) legerunt, Ὀρμένιον πολύμηλον, *al.* Ὀρμένιον πολύπυρον.

Ver. 449. Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο] Οἰκείως ταῦτα πρὸς τὸν ἕνεκα Βρισηΐδος χαλεπαίνοντα· ὅτι συγγνωστέος ἁμαρτήσας περὶ κόρην Ἀγαμέμνων, εἰ καὶ αὐτὸς συγγνώμης ἠξίωται παρὰ Πηλέως. *Schol. Victorian.*

Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα·
Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς, αὐτίκ' ὀϊσθεὶς,
Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐριννῦς,
Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν,
Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
Ζεύς τε καταχθόνιος, καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
Ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
Πατρὸς χωομένοιο, κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
Ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
Αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννὴ,
Καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
Ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς
Ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας, δμωάς τε γυναῖκας.

Ver. 452. Παλλακίδι προμιγῆναι] Οὐ τῆς ἤδη μιγείσης, ἀλλὰ τῆς εἰς τοῦτο τρεφομένης· φησὶ γοῦν, "Προμιγῆναι." Οὐκ ἀντίκειται δὲ τὸ, "Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' "ἄκοιτιν·" ἔπραττε δὲ ταῦτα, νῷ ἔχων ἤδη τὴν πρὸς αὐτὴν ὁμιλίαν. *Schol. Victorian.* Idemque fere, ex *Antiquis*, Eustathius.

Ver. 455.—ἐφέσσεσθαι] *Al.* ἐφέζεσθαι.

Ver. 456.——γεγαῶτα·] Vide supra ad β', 818, et ad ζ', 464.

Ver. 457. Ζεύς τε καταχθόνιος,]
——Jovi Stygio——.
Æn. IV. 638.

Post hunc versum 457, vel, ut alii, post versum 459, omissos quatuor versus, nec indignos quidem illos, meminit *Plutarchus*:

Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον· ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
Δήμου θῆκε φάτιν, καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
Ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.

Ὁ μὲν οὖν Ἀρίσταρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη, φοβηθείς· ἔχει δὲ πρὸς τὸν καιρὸν ὀρθῶς, τοῦ Φοίνικος τὸν Ἀχιλλέα διδάσκοντος οἷόν ἐστιν ὀργὴ, καὶ ὅσα διὰ θυμὸν ἄνθρωποι τολμῶσι, μὴ χρώμενοι λογισμῷ, μηδὲ πειθόμενοι τοῖς παρηγοροῦσι. *De audiend. Poëtis.* Eorundemque iterum versuum meminit, in libro *de Adul. et Amici discrimine*, haud longe a fine.

Ver. 462.——ἕλικας βοῦς]
——camuris——sub cornibus——
Georg. III. 55.

Ver. 464.——διὰ φλογὸς] Vide supra ad β', 267; itemque ad *ver.* 213, *hujus libri.*

Ver. 466.——παρὰ] *Al.* περί.

Ver. 470.——ἐπήλυθε] Ex aoristo ἐπήλυθον. Vide supra ad γ', 205.

Ver. 471. Καὶ τότ'] *Tum dein; tum vero.*

Ver. 472.——ὑπέρθορον——Ῥεῖα, λαθὼν] Recte *Schol. Victorian.* τὸ ὑπέρθορον, συναπτέον τῷ, ῥεῖα. Λαθεῖν γὰρ ῥαδίως, ἀδύνατον ἦν, τὸν οὕτω φυλαττόμενον· ῥεῖα δὲ ὑπέρθορε, δια τὴν νεότητα.

Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε, δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
Ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καί με φίλησ', ὡσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
Μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι·
Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων·
Καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
Οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασσι καθίσσας
Ὄψου τ' ἄσαιμι προταμὼν, καὶ οἶνον ἐπισχών.
Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπίῃ ἀλεγεινῇ.
Ὣς ἐπί σοι μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
Τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.

Ver. 476.——Πηλῆα] Vide supra ad ά, 265, et ad ζ', 464.

Ver. 478. Μοῦνον, τηλύγετον,] Τουτέστι, μὴ ἔχουσιν ἕτερον γονεῦσι, μήτε ἕξουσι, γεγεννημένον. *Plutarch.* περὶ πολυφιλίας. De quali filio immature abrepto, pulchre idem in Παραμυθητικῷ πρὸς Ἀπολλώνιον· Ἀλλ' ὅρα τὸ ἑξῆς, "Μοῦνος, τηλύγετος, πολλοῖσιν ἐπὶ "κτεάτεσσι." Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς πατρικῶς προειδὼς, καὶ κηδόμενος τοῦ ἀνθρωπείου γενους, προορώμενος τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι, προεξάγει τινὰς ἐκ τοῦ ζῆν ἀώρους.

Ver. 479.——ὤπασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 482.———οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ] Οὐκ οἶδε παρὰ Χείρονι τραφέντα αὐτόν. *Schol. Victorian.* Quod tamen hinc non necessario sequitur; potuit enim *Achilles* vel aliâ ætate, vel alias ad artes, *Chironi* fuisse discipulus. *Chironis* certe alibi meminit *Homerus*; δ', 219. Imo et *Pelei* fuisse amicum indicat, π', 141, et τ', 388.

———τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Αχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν·

quin et, eo docente, medicinam exercuisse *Achillem*, λ', 829.

——ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
Ἐσθλὰ, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
Ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.

Videtur utique *Phœnix* altor fuisse *Achillis*, *Chiron* in disciplinis singularibus magister.

Ver. 484. Πρίν γ' ὅτε δή] *Neque unquam contentus eras aut te compescuisti, antea quam,* vel, *nisi quum, etc.* Edit. *Henr. Stephani* et *Welsteniana* aliæque, male hic distinguunt; ——πάσασθαι· Πρίν γ' ὅτε δή——τ' ἄσαιμι, ——καὶ οἶνον ἐπισχὼν, Πολλάκι μοι κατέδευσας; quæ interpungendi ratio cum isto ἄσαιμι minus congruit.

Ibid.——καθίσσας] Ita edidit *Barnesius*. Alii καθίσας, minus recte; nam verba istius analogiæ penultimam corripiunt. Vide ad ά, 140.

Ver. 486. Πολλάκι μοι κατέδευσας] Locum hunc vitio dat *Scaliger*, aliique; rationibus, ut mihi quidem videtur, parum idoneis; Πάθος enim in hâc re exiguâ inest non exiguum.

Ver. 487.———ἀποβλύζων] De hujusmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide supra ad β', 210, ad γ', 363, ad δ', 456, et 505.

Ver. 489.——ὅ μοι οὔτι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 491.——ἵνα μοί ποτ'] Καλῶς, ἰδιούμενος τὴν σωτηρίαν Ἑλλήνων. *Schol. Victorian.*

Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμή τε, βίη τέ.
Καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσι,
Λοιβῇ τε, κνίσσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
Λισσόμενοι, ὅτε κέν τίς ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Χωλαί τε, ῥυσσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ·
Αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
Ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος· οὕνεκα πάσας
Πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
Ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἆσσον ἰούσας,
Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
Ὃς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποείπῃ,
Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι,
Τῷ Ἄτην ἅμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι
Τιμὴν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.
Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
Ἀτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,

Ver. 492.————δάμασον θυμὸν μέγαν·] Ἅπερ Ὀδυσσεὺς εἰπεῖν ἐφυλάξατο, (πικρὸν γὰρ ἦν,) ἐπὶ δὲ τὸν Πηλέα (*ver.* 255.) ἀπήνεγκε, ταῦτα Φοίνικι δίδωσιν ἡ τῆς ἀνατροφῆς παῤῥησία. *Ibid.*

Ver. 493.—στρεπτοὶ δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ] *Iliad.* ί, 203.————" στρεπταὶ μέν τε φρένες " ἐσθλῶν."

Ver. 495. Καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι]

————Tu munera supplex
Tende, petens pacem :————
Namque dabunt veniam votis, irasque remittent :
Sed modus orandi qui sit, prius ordine dicam. *Georg.* IV. 534.
————Primum prece numen adora :
————cane vota libens, dominamque potentem
Supplicibus supera donis————
Æn. III. 437.

Νῦν δὲ περί τε τῶν ἔργων [τῆς ἱερατικῆς] ῥητέον, ταὶ τῶν ὀργάνων ὅσα ταύτῃ ἀναγκαῖα. Ταῦτα σχεδὸν παντα ὁ ποιητὴς ὀλίγοις τισὶν ἔπεσι περιείληφε ποιῶν,——" Καὶ μὲν τοὺς " θυέεσσι," etc. *Arist. de Republic. lib.* X. Ἀγύρται δὲ καὶ μάντεις, ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες, πείθουσιν ὡς ἔστι παρὰ σφίσι δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη, θυσίαις τε καὶ ἐπῳδαῖς, εἴτε τι ἀδίκημά του γέγονεν αὐτοῦ ἢ προγόνων, ἀκεῖσθαι μεθ' ἡδονῶν τε καὶ ἑορτῶν. Τούτοις δὲ πᾶσι τοῖς λόγοις μάρτυρας Ποιητὰς ἐπάγονται· ——" Καὶ τοὺς μὲν θυσίαισι καὶ εὐχωλαῖς" etc. *Plato de Republ. lib.* II.

Ver. 498. Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι] Quam *Senis* personam deceat longa hæc et verbosa descriptio, vide supra ad ά, 249 et 260. Cæterum quâ ratione τὲ, et hîc et in sequente versu, producatur, item δὲ, *ver.* 516, vide supra ad ά, 51.

Ver. 499. Χωλαί τε, ῥυσσαί τε,] *Al.* ῥυσαί τε. Cæterum simili fere loquendi ratione, ac *Homerus* Preces hîc vocat Διὸς κούρας χωλάς τε ῥυσσάς τε, *Euripides* mentis male sibi consciæ Cogitationes appellat τας αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας. *Orest.* 256.

Ver. 506—507. Ὃς δὲ——Λίσσονται δ'] De vi duplicis istius δὲ, vide supra ad ά, 57.

Ver. 508.————ἀποτίσῃ] Producit hæc vox penultimam, quippe ex ἀποτίω; quæ enim in ίζω desinunt verba, ea penultimam istam in futuris et aoristis corripiunt. Vide supra ad ά, 140.

Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀποῤῥίψαντα κελοίμην
Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη,
Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους,
Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκὸν, οἵτε σοι αὐτῷ
Φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξῃς,
Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
Οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι,
Δωρητοί τε πέλοντο, παράῤῥητοί τ' ἐπέεσσι.
Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
Ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι,
Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
Κουρῆτες δὲ, διαπραθέειν μεμαῶτες ἄρηϊ.
Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσε
Χωσαμένη, ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας·
Οἴῃ δ' οὐκ ἔῤῥεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

Ver. 517. Κρινάμενος] Vide supra ad δ', 309, 314, 338, et ad ζ', 434.

Ver. 518.——*τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξῃς, Μηδὲ πόδας·*] *Horum tu neque orationem, neque legationem; nec quid dixerint, nec quid fecerint tanti viri, itinere ad Te suscepto; asperneris.*

Ver. 519.——*πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητον κεχολῶσθαι·*] Non, *ante* quam dona daret Agamemnon, sed *ante* quam oblatæ eum injuriæ pœniteret. Scilicet Achillis hic non *commodi et utilitatis* rationem duxit Phœnix, sed *honoris;* ut recte annotavit *Domina Dacier.*

Ver. 520.—— ——*τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν Ἡρώων,*]

——heroum laudes, et facta parentis.
Virg. Eclog. IV. 26.

Ver. 523. Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι,]

Nam memini Hesiones visentem regna—.
Æn. VIII. 157.

Οἰκεῖον δὲ διδασκάλῳ, ἐκ τῶν παλαιῶν σωφρονίζειν τοὺς νέους. Schol. Victorian. Porro, quam deceat *Senis* personam longa hæc et verbosa narratio, jam antea sæpe annotavimus.

Ver. 525. Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ] "Narrare vero——quis *significantius* "potest, quam qui Curetum Ætolorumque "prælium exponit?" *Quintilian. lib.* X. *cap.* 1.

Ver. 528.——*μεμαῶτες*] Vide supra ad β', 818; et ad ζ', 464.

Ver. 531, 532.——*ῥέξ'*·——*ἔῤῥεξε*] Vide supra ad ά, 444.

Ver. 533. *Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν·*] *Ἤτοι ἐννοήσας θῦσαι, ἐπελάθετο· ἢ οὐδ' ὅλως ἐπενόησεν. Schol.* Cæterum, *ἢ οὐκ*, in unam hic syllabam coalescit; quomodo et supra, έ, 349.

Ἢ οὐκ ἅλίς, ὅττι————————;

Et apud *Euripidem;*

Ἢ οὐχ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι;
Orest. 597.

Similiter, *φεῦ ὦ*, apud eundem,

Φεῦ ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων.
Hecub. 55.

Notandum tamen, istud *ἢ*, in *interrogativis* sæpius, quam in *disjunctivis*, cum sequente vocali coalescere solere; vide ad έ, 349. Quare in *Schol. Victorian.* scriptum est, *Ἢ λάθ', ἢ οὐχ ἐνόησεν·*——quod tamen longe minùs eleganter est dictum; nam *λαθεῖν* proprie est *alium latere; λαθέσθαι, latere seipsum,* hoc est, *oblivisci.*

Ibid.———*ἀάσατο δὲ*] De voce, *ἀάσατο*,

Ἡ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
Ὦρσεν ἐπὶ χλούνην σῦν ἄγριον, ἀργιόδοντα,
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν.
Πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
Αὐτῇσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας,
Καὶ κύνας· οὐ μέν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι·
Τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτὴν,
Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζε,
Τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν· οὐδ' ἐδύναντο
Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἐόντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
(Ἦτοι ὁ, μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
Κούρῃ Μαρπίσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης,
Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον

vide supra ad *ver.* 116. Alii hîc legunt ἀάσατο δή; quod tamen nihil opus.

Ver. 534.——δῖον γένος,] De *Dianâ* accipiunt plerique; ut sit videlicet, Διὸς θυγάτηρ. At *Schol. Victorian.* ad *Achillem* referunt, ut sit idem scilicet ac διογενές· propterea quod Poëta hanc compellationem οὐδέποτε ἐπὶ θεοῦ τάσσει.

Ver. 535. Ὦρσεν ἐπὶ] Ἐπῶρσε. Cæterum *Aristoteles, de historiâ Animalium, lib.* VI. *cap.* 28, locum hunc isto modo citat:

Θρέψεν ἐπὶ χλούνην σῦν ἄγριον, οὐδὲ ἐῴκει
Θηρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι.

Quæ lectio et παρὰ τῷ Γεωγράφῳ εὕρηται, notante *Eustathio.* Vide *Odyss.* IX. *v.* 190.

Ver. 536.———ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν] Οἰκεία τιμωρία, τῷ περὶ καρποὺς ἡμαρτηκότι. *Schol. Victorian.* Ἐπὶ τούτοις ἰστέον καὶ ὡς διαφέρειν λέγεται τὸ Ἔθειν τοῦ Ἔδειν, ὡς τὸ Κατεσθίειν τοῦ Ἐσθίειν. *Eustath.*

Ver. 539. Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος] Vide ad ά, 51. Nec omnino audiendus *Barnesius*, qui, *potest*, inquit, *tutius legi*, Τὸν δ' Οἰνήϊος υἱὸς.

Ver. 543. Ἡ δ'] Ἄρτεμις.

Ver. 547. Τόφρα δὲ] *Tamdiu utique;* quod cum non videret *Barnesius*, pessime edidit Τοφράδε, contenditque παρέλκειν τὸ Δέ; quod in hujusmodi vocabulis non fert linguæ Græcæ ratio.

Ibid.———οὐδ' ἐδύναντο Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν,] *Castra ipsi Sua tueri non poterant, nedum Urbem expugnare.*

Ver. 551—568. (Ἦτοι—ἔχουσα)] Versus hosce *octodecim* in *Parenthesin* inclusi, et ipsam *aliis interjectis Parenthesibus* intricatam; id quod tantum abest ut Scriptori luculentissimo, et supra omnes perspicuo, vertendum sit vitio; ut contra summo hîc, si usquam aliàs, artificio, verbosam illam et *senilem* narrandi rationem, in *Phœnicis* personâ, depinxerit. *Popius* tamen videtur aliter sensisse. Vide infra, ad λ′, 687.

Ver. 554. Ἴδεώ] Pronuntiabatur Ἴδω, vel Ἴδου.

Ver. 555. Τῶν τότε,] Επαινετέον τὸ ἀκριβὲς περὶ τὴν ἑκάστου ἠθοποιΐαν· Ὁ μὲν Φοῖνιξ, κάρτιστον εἰπὼν τὸν Ἴδαν, ἵνα μὴ δόξῃ καὶ τοῦ

Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
Τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
Μήτηρ, Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,
Κλαῖ', ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,
Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
Πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο, κασιγνήτοιο φόνοιο·
Πολλὰ δὲ καὶ Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
Κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
Πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
Παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐρινὺς
Ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβευσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.)
Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους
Ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
Ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
Ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι,
Πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἥμισυ, οἰνοπέδοιο·
Ἥμισυ δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι·

Ἀχιλλέως αὐτὸν προτετιμηκέναι, ἐπήνεγκε τὸ, "τῶν τότε." *Schol. Victorian.*

Ver. 556.—νύμφης·] *Marpissæ*, uxoris suæ.

Ver. 557. Τὴν δὲ] *Cleopatram*, filiam suam.

Ver. 559. Μήτηρ,] *Marpissa.*

Ver. 560.——μιν] Vide ad ά, 51. Cæterum, pro Κλαῖ', ὅτε μιν, fuerunt qui legerent, Κλαῖεν ὅ μιν.

Ibid.—ἀνήρπασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 561. Τῇ ὅγε] *Huic Cleopatræ, Meleager.*

Ibid.——παρκατέλεκτο,] Vide supra ad β', 515.

Ver. 562. Ἐξ ἀρέων] Pronuntiabatur ἀρῶν, ut recte observavit *Barnesius;* nam ἀρὴ (hoc significatu,) ἀρητὴρ, ἀρῶμαι, primam producunt.

Ibid.———ἥ ῥα] *Quæ utique;* nam ad sententiam nullo modo supervacaneum est istud ῥα.

Ver. 564.———Γαῖαν——χερσὶν ἀλοία,] Εὔχονται οἱ ἥρωες τοῖς μὲν Οὐρανίοις θεοῖς,——Ἄνω τὰς

Χεῖρας ἀνέσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος· τοῖς δὲ Θαλασσίοις,

Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνὺς, εἰς Θάλασσαν δηλονότι· τοῖς Καταχθονίοις δὲ, κόπτοντες τὴν Γῆν, ὡς ἐνθάδε φησί. *Schol.*

Ver. 565. Κικλήσκουσ' Ἀΐδην]

Luctificam Alecto dirarum ab sede sororum
Infernisque ciet tenebris; cui tristia bella,
Iræque, insidiæque, et crimina noxia, cordi.
Æn. VII. 324.

Ver. 568.——ἔχουσα.)] Vide supra ad *ver.* 553.

Ver. 569. Τῶν δὲ] *Meleagri popularium, Ætolorum.*

Ibid.——δοῦπος] Vide supra ad β', 210, ad γ', 363, et ad δ', 456, 504.

Ibid.——ὀρώρει,] Vide supra ad β', 810.

Ver. 570.————τὸν δ' ἐλλίσσοντο] Vide supra ad ζ', 45. *Al.* τὸν δ' ἐλίσσοντο, et τὸν δὲ λίσσοντο· quæ et ipsa ferri possunt; vide ad ά, 51.

Ver. 573. Ὁππόθι πιότατον πεδίον]

Insuper id campi, quod rex habet ipse Latinus.
Æn. IX. 274.

Ver. 574.—ἤνωγον] Vide supra ad θ', 322.

Ver. 576.————ψιλὴν ἄροσιν] Τὴν ἄδενδρον χώραν. *Schol.*

Πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς,
Οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
Σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
Ἐλλίσσονθ᾽· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ᾽ ἑταῖροι,
Οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
Πρίν γ᾽ ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ᾽ ἐπὶ πύργων
Βαῖνον Κουρῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ·
Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐΰζωνος παράκοιτις
Λίσσετ᾽ ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
Κήδε᾽, ὅσ᾽ ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἁλώῃ·
Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει·
Τέκνα δέ τ᾽ ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Τοῦ δ᾽ ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
Βῆ δ᾽ ἰέναι, χροῒ δ᾽ ἔντε᾽ ἐδύσατο παμφανόωντα.
Ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ,
Εἴξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ᾽ οὐκέτι δῶρ᾽ ἐτέλεσσαν

Ver. 577.——ἱππηλάτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 580.——κασίγνηται] *Al.* κασίγνητοι.

Ver. 581. Ἐλλίσσονθ᾽] Vide supra ad ζ′, 45. *Al.* Ελίσσονθ᾽.

Ver. 585.--ἐνέπρηθον] *Jamjam incendebant; jamjam ad comburendum aggrediebantur.*

Ver. 588. Κήδε᾽, ὅσ᾽ ἀνθρώποισι πέλει,] *Aristoteles, Rhetoric. lib.* I. *cap.* 7, citat isto modo; Ὅσσα κάκ᾽ ἀνθρώποισι πέλει.

Ver. 589, 590. Ἄνδρας μὲν κτείνουσι,——γυναῖκας.] "Narrare vero——quis *significantiùs* potest?" *Quintilian. lib.* X. *cap.* 1. Καὶ διαιρούμενα δὲ εἰς τὰ μέρη, τὰ αὐτὰ μείζω φαίνεται· πλειόνων γὰρ ὑπεροχὴ φαίνεται· ὅθεν καὶ ὁ Ποιητής φησι,——

Λαοὶ μὲν φθινύθουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
Τέκνα δέ τ᾽ ἄλλοι ἄγουσι————. *Aristot.*

Rhetoric. lib. I. *cap.* 7, ubi notandum, quod hodie legimus, Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, legisse olim (aut memoriter citàsse) *Aristotelem*, Λαοὶ μὲν φθινύθουσι. Uberius de hoc loco *Hermogenes:* Πάσης πόλεως εἶπε [Ὅμηρος] πόρθησιν ἐν δυσὶν ἔπεσιν.——Τὰ μεγάλα τῇ βραχύτητι τῆς ἑρμηνείας φυλάττει μεγάλα, τῆς συντομίας τὸ μεγεθὸς αὐτοῖς διασωζούσης· τὰ δὲ σμικρὰ καὶ φαῦλα [vide supra ad *ver.* 210; item ά, 433—439.] τῇ περιβολῇ τῶν λόγων μέγεθος προσλαμβάνει. Ταυτὰ ποιεῖ Δημοσθένης, καὶ οὕτω τραγῳδεῖ Φωκέων ἅλωσιν, ἔθνους ὅλου, ἐν ὀλίγοις ῥήμασι λέγων· "Ἦν ἰδεῖν οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα, χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γύναια δὲ καὶ παιδάρια ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτρούς." Μονονουχὶ παρέφρασε τὸ Ὁμηρικόν. *Cap.* XXXIII. Περὶ μεθόδου δεινότητος.

Ver. 592.——ἐδύσατο] *Al.* ἐδύσσατο. sed nihil opus; nam ἐδύσατο secundam producit.

Ver. 594. Εἴξας ᾧ θυμῷ·] *Schol. Victor.* in plerisque optima, aliique fere, hoc ita accipiunt, ut dicatur Meleager vel *jam olim*, (πάλαι, οὐ νῦν,) *antequam* suis opitularetur, *iræ* habenas dedisse; vel *nunc demum, quum* suis opitularetur, *rationi* (τῷ ἐπιλογισμῷ) fuisse obsecutus. Sed neutrum fert linguæ Græcæ ratio. Εἴξας τῷ θυμῷ, necessario est, *jam tum* quum suis opitularetur, *animos sibi incitans, animo incitato demum habenas dans, effusis habenis hostem invadens;*

————σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
Εἴξας,————————*ver.* 109, *hujus libri.*

————————τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
ψ′, 336.

————βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
Εἴξας, εἶσ᾽ ἐπὶ μῆλα βροτῶν.——ώ, 42.

——irarumque omnes effundit habenas.
Æn. XII. 499.

Πολλά τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.
Ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
Ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
Νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
Ἔρχεο· ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί.
Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς,
Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πολεμόν περ ἀλαλκών.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ, διοτρεφὲς, οὔτι με ταύτης
Χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
Ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἀτρείδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
Τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοὶ ἀπέχθηαι φιλέοντι·
Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κέ με κήδῃ·
Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
Οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Φρασσόμεθ', ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἤ κε μένωμεν.
Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
Ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. Τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας

Ver. 600. Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων] *Quod si tandem invite et necessitate coactus*, etc.

Ibid.——φθισήνορα] Vide supra ad β', 833.

Ver. 601.——ὁμῶς τιμῆς] *Eodem loco honoris.* Al. ὁμῶς τιμῇς, quod est τιμήεις: quâ ratione alibi dicitur, καὶ χρυσὸν τιμῆντα——, σ', 475.

Ver. 602.——πόδας ὠκὺς] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 603.——ἄττα] Inepte admodum ex *Heinsio Barnesius* vocabulum hoc, ac si *Hebraicum* esset, *Tu, Latine* reddit.

Ibid.—οὔτι με ταύτης Χρεὼ τιμῆς·] Vide infra ad κ', 43.

Ver. 604.——τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,] Πιθανῶς, τῇ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος τιμῇ, ἀντέθηκε τὴν παρὰ τοῦ Διός. *Schol. Victorian.*

Ver. 605.——εἰσόκ' ἀϋτμὴ]

——dum spiritus hos reget artus.
Æn. IV. 336.

Ver. 607.——σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·] Vide supra ad ά, 297.

Ver. 608. Μή μοι σύγχει θυμὸν]

Desine meque tuis incendere teque querelis.
Æn. IV. 360.

Ibid.——ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,] *Al.*——ἐνὶ στήθεσσιν ἀχεύων.

——lachrymansque gemensque.
Æn. XI. 150.

Ver. 610.——ἵνα μὴ μοὶ] *Vulg.* ἵνα μή μοι. Sed, μοὶ, ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν, ἵνα ἀντιδιαστέλληται Ἀγαμέμνονι. *Schol. Victorian.*

Ver. 611. Καλόν] Vide supra ad β', 43. [Cui bono hæc et alia fere centies repetuntur? C. C.]

Ver. 613.——λέξεο] Vide supra ad β', 515, et έ, 109.

Ver. 615. Φρασσόμεθ',] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.——ἤ κε μένωμεν.] Vide supra ad *ver.* 359.

Ver. 618.——Τοῖσι δ'] Male *Barnesius*, Τοῖσίδ'. Vide supra ad γ', 200, et ad θ', 160.

Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
Τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
Οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
Σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων,
Τῆς, ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
Νηλής· καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο
Ποινὴν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος·
Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας,
Τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Ποινὴν δεξαμένου· σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κούρης
Οἴης· νῦν τέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
Ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμὸν·
Αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
Πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
Κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,

Ver. 621. Ἴομεν· οὐ γάρ μοι] Ὁ μὲν Φοῖνιξ τέχνῃ χρῆται.——Ὁ δέ γε Αἴας, ἁπλούστατος ὢν, βαθύτατος ἐν τοῖς λόγοις πάντων ἐστίν· ἀνίσταται γὰρ, ὡς ὀργιζόμενος, καὶ ἀξιῶν μηκέτι μηδὲ διαλέγεσθαι, καὶ λέγει,——— Οὗτος οὖν ὁ λόγος δείκνυσιν, ὅτι καὶ τῆς ἁπλότητος προσποίησις, σχήματος ἔργον ἐπιτελεῖ. *Dionys. Halicarn. lib. qui inscribitur* Τέχνη, *cap.* IX. Οἱ δ' εἰσὶ ῥήτορες· Ὀδυσσεὺς, συνετὸς, πανοῦργος, θεραπευτικός. Ἀχιλλεὺς, θυμικὸς, μεγαλόφρων· Φοῖνιξ, ἠθικὸς, πρᾶος, παιδευτικός· Αἴας, ἀνδρεῖος, σεμνὸς, μεγαλόφρων, ἁπλοῦς, δυσκίνητος, βαθύς· εἰ δέ που κινηθείη, ἐπικαίρως, εὐστόχως, διὰ βραχέων φησίν. *Schol. Victorian.*

Ver. 624.———ποτιδέγμενοι·] *Al.* προτιδέγμενοι; quod perinde est.

Ver. 625.——θέτο μεγαλήτορα] Quâ ratione θέτο hîc ultimam producat, item ἔνι, *ver.* 614, vide supra ad ά, 51.

Ver. 628. Νηλής· καὶ μέν τίς τε] *Al.* Νηλεής· (quod pronuntiabatur Νηλής) καὶ μήν τίς τε.

Ver. 629.——τεθνειῶτος·] Vide supra ad β', 118, et ad ζ', 464.

Ver. 630. Καί ῥ' ὁ μὲν——, Τοῦ δὲ] *Is qui pretium dedit,——Ejus qui datum accepit.*

Ibid.——αὐτοῦ,] *Al.* αὐτοῦ. *Al.* αὐτόθι.

Ver. 632.——σοὶ δ'] Elegantissime orationem ab *Ulysse* repente ad *Achillem* convertit. Ἐντέχνως ἡ μετάβασις ἐκ τοῦ Περὶ αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸν Πρὸς αὐτον. *Schol. Victorian.*

Ver. 634. Οἴης·] *Al.* apud Scholiasten, οἴης; minus recte.

Ver. 635.—σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμὸν·] Μεγαλοφυῶς· Θωπείας μετέχει ὁ λόγος· θεοποιεῖ γὰρ αὐτόν πως, διὰ τοῦ, ἵλαον. *Schol. Victorian.*

Ver. 636. Αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον·] Τοὺς πρόσφυγας τῆς Ἑστίας αἰδεσαι. *Schol. Victor.*

Ver. 638. Κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι,] Ἐκ τοῦ πλήθους φήσας τοὺς εὐνουστάτους καὶ συγγενικωτάτους ἥκειν, πολλὰ δι' ὀλίγων ἐσήμανεν· ὑπεροψίας ἐπιτίμησιν, μετριότητος ὑπόμνησιν, αἰδῶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ἔλεον ἱκεσίας, ἐντροπὴν συγγενείας. *Schol. Victorian.*

Πάντα τι μοὶ κατὰ θυμὸν ἐείσαο μυθήσασθαι·
Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ᾽ ἐκείνου
Μνήσομαι, ὅς μ᾽ ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρείδης, ὡσεί τιν᾽ ἀτίμητον μετανάστην.
Ἀλλ᾽ ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
Πρίν γ᾽ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι,
Κτείνοντ᾽ Ἀργείους, κατά τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
Ἀμφὶ δέ τοι τῇ ᾽μῇ κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ,
Ἕκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
  Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δὲ, ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ᾽ Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτάροισιν, ἰδὲ δμωῇσι, κέλευσε,
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
Αἱ δ᾽ ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσε,
Κώεά τε, ῥῆγός τε, λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον·
Ἔνθ᾽ ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ᾽ ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,

Ver. 641. Πάντα τι μοὶ] Dubitat *Barnesius*, legendumne sit, Πάντα σύ μοι; quod est longe minus venustum.

Ver. 642. Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη]
Corque meum penitus turgescit tristibus iris,
Cum decore atque omni me orbatum laude recordor. *Cic. Tusc. Quæst. Lib.* III.

Ibid.——ὁππότ᾽ ἐκείνου——, ὅς μ᾽—— ἔρεξεν Ἀτρείδης,] *Al.* ὁππότε κείνων——, ὥς μ᾽——ἔθηκεν Ἀτρείδης.

Ver. 646. Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο——, Πρίν γ᾽ υἱὸν Πριάμοιο] Vide supra ad *ver.* 359. Πρὸς μὲν Ὀδυσσέα, ἀποπλεύσεσθαί φησιν· ἔτι γὰρ αὐτὸν σφόδρα ἐξέμαινε. Πρὸς δὲ Φοίνικα, ἤδη πραϋνόμενος, σκέψασθαί φησι περὶ τοῦ μένειν. Τὸν δὲ Αἴαντα αἰδεσθεὶς, τότε ἐξαμύνειν φησὶν, ἡνίκα ἂν πλησίον γίνωνται οἱ πολέμιοι. Οὔτε ἀνέλπιστον τὴν συμμαχίαν τοῖς Ἕλλησι καταστῆσαι θέλει, οὔτε ἕτοιμον; ἵνα μὴ μέτρια δοκῇ πεπονθέναι. *Schol. Victorian.* Neque omnino idoneis rationibus *Plato* Achillem hîc vel ἐπιλήσμονα vel ψευδῆ appellat, eo quod dixerit πρὸς μὲν τὸν Ὀδυσσέα, ἀποπλευσεῖσθαι, πρὸς δὲ τὸν Αἴαντα, μενεῖν. *Plato in Hippiâ.* Cæterum notandum in *ver.* 646 et 650 à *Platone* citatis, corrupte μεθήσομαι scriptum pro μεδήσομαι; et Ἀμφὶ δέ μιν, pro Ἀμφὶ δὲ τοι.

Ver. 649.——κατά τε σμύξαι πυρὶ νῆας.] Pessime hîc *Barnesius*, versioque (elegantissima plerunque illa) *Wetsteniana*, "*incenderitque igne naves;*" quod erat vertendum, "*incendatque igne naves;*" non enim id ait *Achilles*, pugnaturum se tum demum, quum *incensæ sint* naves, sed quum *incendantur*.

Ver. 650. Ἀμφὶ δέ τοι] Apud *Platonem*, loco jam supra citato, ἀμφὶ δέ μιν; corrupte.

Ver. 651.——μεμαῶτα,] Vide supra ad β′, 818, et ζ′, 464.

Ver. 652. Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δὲ—ἴσαν πάλιν·] Πάτροκλος οὐ λαλεῖ, ἵνα μὴ προκρούσας Ἀχιλλεῖ, ὕστερον μὴ πείσῃ. *Schol. Victorian.*

Ibid.——ἀμφικύπελλον,] Vide supra ad ά, 584.

Ver. 653. Σπείσαντες,] *Al.* Λείψαντες.

Ver. 654.——κέλευσε,] *Al.* κέλευε.

Ver. 656.——λέχος, ὡς ἐκέλευσε,] *Al.* λέχος, ὡς ἐκέλευε. *Al.* λέχος ἐγκονέουσαι.

Ver. 657. Κώεά τε,] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 658, 660, 662.——κατέλεκτο,——παρκατέλεκτο,——ἐλέξατο·] Vide supra ad β′, 515.

Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρηος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐΰζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
Τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ἤ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀμυνέμεναι δήϊον πῦρ,
Ἦ ἀπέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα.
Αὐτόν σε φράζεσθαι ἅμ' Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
Ὅππως κεν νῆάς τε σόῃς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας·
Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι,
Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὣς γὰρ ἀνώγει,
Ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται

Ver. 665.———*κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,*] Similis fere loquendi ratio, ac apud Romanos ista, *in Senatu venire, in conspectu venire*, etc. Vide quæ Nos hac de re ad *Cæsaris Commentar. de Bello Gallico, lib.* IV. §. 9. Item supra ad ά, 593, et ad θ', 156.

Ver. 666. Τοὺς μεν ἄρα χρυσέοισι] Pronuntiabatur *χρυσοῖσι*: prima enim necessario producitur; neque in his ulla unquam est licentia.

Ver. 667. Δειδέχατ'] Vide supra ad δ', 4.

Ibid.———*ἀνασταδὸν, ἔκ τ' ἐρέοντο·*]

Atque hic legatos, Ætolâ ex urbe remissos,
Quæ referant fari jubet; et responsa reposcit
Ordine cuncta suo.—— *Æn.* XI. 239.

Ver. 670. Ἦ ῥ' ἐθέλει] Summæ expectationis imaginem brevitate mirabili, aptissime ad personam, expressit. *Ἐμιμήσατο τὸν σπουδάζοντα τὸ καίριον μαθεῖν. Schol. Victorian.*

Ver. 674.———*σβέσσαι*] Ita *Barnesius;* recte. *Al. σβέσαι.*

Ver. 676.———*ἅμ' Ἀργείοισιν*] *Al. ἐν Ἀργείοισιν.*

Ver. 677.———*νῆάς τε σόῃς*] Ita iterum recte *Barnesius;* sicuti supra, *ver.* 424, Ἥ *κέ σφιν νῆάς τε σόῃ.* Plerique hîc ediderunt, *νῆάς τε σοοῖς.* MSS. nonnulli *νῆας σώσῃς.*

Ver. 682.—*γὰρ ἕθεν*] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 686.——*κατελέξατο·*] Vide supra ad β', 515.

Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
Μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως,
Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἴῃσιν,
Ἤ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὁππότε κέν μιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
Αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
Ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσσαν βασιλῆες,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Ἐνθάδ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

Ver. 690.——ἀγόρευσε.] *Al.* ἀπέειπε, ex *ver.* 431, supra.

Ver. 696.——ἐνῆκας.] *Al.* ἀνῆκας.

Ver. 697.—ἐάσομεν,] Vide supra ad Α. 42.

Ver. 699.——ἀνώγῃ,] *Al.* ὀρίνῃ.

Ver. 703.—ῥοδοδάκτυλος] Vide supra ad ά, 477.

Ver. 706.——ἐπήνεσσαν] *Al.* ἐπῄνησαν· quod et Homero usitatius.

Ver. 708. Καὶ τότε δὴ] *Et tunc porro; et tunc utique:* non enim supervacaneum est istud δὴ, sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit, *ver.* 701, Νῦν μὲν κοιμήσασθε.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Κ'.

Ὑπόθεσις τῆς Κ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀγαμέμνων, ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, αὐτός τε καὶ Μενέλαος· καὶ, ἐπὶ τῆς τάφρου συμβουλευσάμενοι, πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον, Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην· Οἳ Δόλωνα μὲν συναντήσαντες ἀναιροῦσι· Πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτοῦ, Ῥῆσόν τινα βασιλέα καὶ Θρᾷκας παρεῖναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐπελθόντες φονεύουσι τὸν Ῥῆσον καὶ τῶν ἑταίρων τινὰς, καὶ, τοὺς ἵππους ἀπελάσαντες, εἰς τὸν ναύσταθμον παραγίνονται.

Ἐπιγραφαί.

Νυκτεγερσία· Δολώνεια, ἢ Δολωνοφονία, καὶ Ῥῆσος.

Ἄλλως.

Κάππα δ' ἀπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες.

Ἄλλως.

Κάππα δὲ Ῥήσου τὴν κεφαλὴν ἕλε Τυδέος υἱός.

ΑΛΛΟΙ μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες παναχαιῶν
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.

Ver. 1. *Ἄλλοι μὲν*——*Εὗδον*——· *Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην*]

Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem
Corpora:——
——somno positæ sub nocte silenti
Lenibant curas, et corda oblita laborum:
At non infelix animi Phœnissa; neque unquam
Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem
Accipit.—— *Æn.* IV. 522.

Cætera per terras omnes animalia somno
Laxabant curas, et corda oblita laborum:
Ductores Teucrûm——
Æn. IX. 224.

Ver. 4.—*πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.*] Vide supra ad *β'*, 2 *et* 3.

Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠϋκόμοιο,
Τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἠὲ χάλαζαν,
Ἢ νίφετον, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
Ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο·
Ὣς πυκίν᾽ ἐν στήθεσσιν ἀνεστονάχιζ᾽ Ἀγαμέμνων,
Νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
Ἤτοι ὅτ᾽ ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ,
Αὐλῶν συρίγγων τ᾽ ἐνοπὴν, ὅμαδόν τ᾽ ἀνθρώπων·
Αὐτὰρ ὅτ᾽ ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
Ὑψόθ᾽ ἐόντι Διΐ· μέγα δ᾽ ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Νέστορ᾽ ἐπὶ πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
Ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
Ὀρθωθεὶς δ᾽ ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Ποσσὶ δ᾽ ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Ἀμφὶ δ᾽ ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ᾽ ἔγχος.

Ver. 5 et 9. Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀστράπτῃ——, Ὣς πυκίν᾽ ἐν στήθεσσιν] *Quàm celeres nictant, ex omni cœli parte, fulgurum coruscantium flammæ; tam variâ ac celeri commutatione agitabatur Agamemnonis animus.*

Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
In partesque rapit varias, perque omnia versat. *Æn.* IV. 285.

Ver. 6.———ὄμβρον ἀθέσφατον, ἠὲ χάλαζαν,] *Al.* ὄμβρον, ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν.

Ver. 7. Ἢ νίφετον, ὅτε] Quâ ratione νιφετὸν hîc ultimam producat, item Διΐ, *ver.* 16 et 49, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ἀρούρας,] Vide supra ad ζ′, 142.

Ver. 8.———πτολέμοιο μέγα στόμα] Sic apud Ciceronem: *E totius belli ore et faucibus.* Orat. pro Archiâ.

Ver. 11.———ἀθρήσειε,———ἐς νῆάς τε ἴδοι] *Animo videret; secum circumspectaret.* Κατὰ μεταφορὰν εἴρηται. *Aristot. Poëtic. cap.* XXV.

Ver. 13. Αὐλῶν συρίγγων τ᾽ ἐνοπὴν,]
——et rauco strepuerunt cornua cantu. *Æn.* VIII. 2.

Ver. 15.———ἐκ κεφαλῆς———ἕλκετο χαίτας]
Scindens dolore identidem intonsam comam.
Accius apud Cic. Tusc. Qu. lib. III. §. 26.

Ver. 17. Ἥδε δέ οἱ———ἀρίστη],
Hæc alternanti potior sententia visa est. *Æn.* IV. 287.
———————omnia secum
Versanti, subito vix hæc sententia sedit. *Æn.* XI. 550.

Ver. 18. Νέστορ᾽ ἐπὶ——ἐλθέμεν] *Al.* ἔπι, ut referatur ad Νέστορα: *Al.* ἐπὶ, ut referatur ad ἐλθέμεν.

Ver. 19.—οἱ σὺν μῆτιν] *Al.* οἱ συμμῆτιν; quomodo infra, *ver.* 197, συμμητιάασθαι.

Ver. 22.———ὑπαὶ λιπαροῖσιν] *Al.* ὑπὸ λιπαροῖσιν.

Ver. 23. Ἀμφὶ δ᾽ ἔπειτα—δέρμα λέοντος]
——latos humeros subjectaque colla
Veste super, fulvique insternor pelle leonis. *Æn.* II. 721.
——tegmen torquens immane leonis
Terribili impexum setâ, cum dentibus albis,
Indutus capiti,——— *Æn.* VII. 666.

Ibid. ———— δαφοινὸν ἑέσσατο] Apud *Barnesium*, δαφοινεὸν ἕσσατο, et δαφοινὸν ἓ ἕσσατο; quæ posterior conjectura est mire inficeta.

Ὣς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
Ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
Παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
Ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
Βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών.
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Τίφθ' οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσεαι; ἦ τιν' ἑταίρων
Ὀτρύνεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν
Νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
Οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι,

Ver. 27.——τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα] *Qui utique sui causâ;* non enim caret vi et venustate istud δή.

Ver. 36.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 43. Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ] *Tenet, premit, urget me teque necessitas atque inopia consilii.* Ἔστι δὲ σολοικισμὸς παρὰ τὰς πτώσεις, ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ καὶ σοί. *Schol.* Ἔστι δὲ τὸ μὲν, ἐμὲ καὶ σὲ, ἀντίπτωσις ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ καὶ σοί. *Eustath.* Absurdissime uterque; quasi scilicet *Homerus* scribere non potuisset, μοί σοί τε, aut non rectius diceretur, ἐμὲ καὶ σέ. Infra, *ver.* 85, τίπτε δέ σε χρεώ; *quid tibi opus est? Cujus te rei tenet inopia?* Sic ι', 75. μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιούς. *Ibid.* 603, οὔτι με ταύτης χρεὼ τιμῆς· λ', 605. τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο; σ', 406, τῶ με μάλα χρεώ. *Odyss.* ά, 225, τίπτε δέ σε χρεώ. Constructio est, χρεὼ ἱκάνει, βεβίηκε, vel aliquid simile: ut, in hoc libro, *ver.* 118, 142, et 172; item *Odyss.* β', 28, έ, 189, et ζ', 136.

Ver. 45.——ἐπεὶ Διος ἐτράπετο φρήν.] Notandus hîc significantissimus et maxime proprius *Vocis Mediæ* usus: "*Quoniam Jupiter animum suum mutavit;*" quod, ad Agamemnonis querimoniam, significantius est quam si dixisset passive, "*quoniam Jovis mutatus est animus.*" Vide supra ad γ', 141.

Ex illo fluere ac retro sublapsa referri
Spes Danaûm: fractæ vires, aversa Deæ mens. *Æn.* II. 169.

Ver. 48.——ἐπ' ἤματι] *Al.* ἐν ἤματι. *Barnesius,* ἐν' ἤματι; non male. Ἐν μιᾷ ἡμέρα· Schol.

Ibid.——μητίσασθαι,] *Barnesius* scribit μητίσσασθαι, *ob Metrum* scilicet; inepte admodum; fit enim non ex μητίζω, cujusmodi verba *aoristos et futura* corripiunt, sed ex μητίω, cujus formæ verba *aoristos* et *futura* producunt.

Ὅσσ' Ἕκτωρ ἔῤῥεξε Διῒ φίλος υἷας Ἀχαιῶν,
Αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο.
Ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
Δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
Ῥίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἴκ' ἐθέλησιν
Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
Κείνου γάρ κε μάλιστα πυθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις;
Αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς,
Ἠὲ θέω μετά σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιϊν
Ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι·
Φθέγγεο δ', ᾗ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ·
Ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
Τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,

Ver. 50.——οὔτε θεᾶς υἱὸς] Non, ut *Achilles*, Deâ natus. *Achilles* nimirum *Agamemnoni*, in angustiis constituto, ob oculos nunquam non versabatur.

Ver. 55. Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω] Ex ὀτρῦνω, fit ὀτρῡνῶ, sive ὀτρῡνεω; sicuti ex κρῖνω, κρῐνῶ; ex μαρτῡρομαι, μαρτῠροῦμαι, μαρτῠρέομαι, etc.

Ver. 57. Κείνου γάρ κε μάλιστα πυθοίατο.] *Al.* κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο. Cæterum sermo in hisce versibus, exilis et tenuis, trepidantis personam apprime decet.

Ver. 61. Πῶς γάρ μοι] Refertur istud, γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantissime reticetur. "*Nescio quid faciam; NAM,*" etc. Vide supra ad έ, 22.

Ver. 67.——ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,——ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,] *Al.* ἐγρηγόρθαι.

——variisque instigat vocibus——
Nomine quemque vocans, reficitque in prælia pulsos. *Æn.* XI. 730.

Ver. 69.——μηδὲ μεγαλίζεο] Vide ad ά, 51. *Al.* μὴ δὴ μεγαλίζεο. Sed particula δὴ locum hîc non habet, siquis sententiam perpendat.

Ver. 71. Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει] Ita *Barnesius*, recte. Ζεὺς ἐφίει γεινομένοις. *Al.* ἐπιγεινομένοισιν ἵει.

Ἀσπὶς, καὶ δύο δοῦρε, φαεινή τε τρυφάλεια·
Πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
Ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
Ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
Τίς δ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος,
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἤ τιν' ἑταίρων;
Φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἴσεαι Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερὲς, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
Πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
Ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περι δείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
Ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
Στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὕπο φαίδιμα γυῖα.
Ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδέ σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,
Δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται·

Ver. 77.——*παναίολος,*] Vide supra ad *β'*, 816.

Ver. 78. Ζώννυθ', ὅτ'] Vide supra ad *γ'*, 860.

Ibid.—*φθισήνορα*] Vide supra ad *β'*, 833.

Ver. 82. Τίς δ' οὕτω] *Al.* Τίς δ' οὗτος.

Ver. 84.——*ἤ τιν' ἑταίρων;*] Ita recte edidit *Barnesius*. *Al.* ἠέ τιν' ἑταίρων.

Ver. 85.——*τίπτε δέ σε χρέω;*] Vide supra ad *ver.* 43.

Ver. 88. Εἴσεαι Ἀτρείδην] *Plutarchus*, in lib. περὶ εὐθυμίας, citat, Γνώσεαι Ἀτρείδην, quod et in duobus MSS. reperit *Barnesius*.

Ver. 89.—*εἰσόκ' ἀϋτμὴ Ἐν στήθεσσι μένῃ,*]
——dum spiritus hos reget artus.
Æn. IV. 336.

Ver. 92.—*μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.*]
——secumque volutat
Eventus belli varios—— *Æn.* X. 159.

Ver. 93.——*οὐδέ μοι ἦτορ,* &c.] "*Non* "*angor, sed ardeo dolore;* οὐδέ μοι ἦτορ "Ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι. *Non sum,* "*inquam, mihi crede, mentis compos.*" Cic. Epist. ad Attic. lib. IX.

Ver. 94.——*κραδίη δέ μοι ἔξω Στηθέων ἐκθρώσκει,*] Hoc utique est, quod *alieno* in loco vertit Cicero, "*Toto pectore tremere.*" Vide supra ad *η'*, 216.

Ver. 98.——*καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,*] Versiones habent, "*labore defessi et* "*vigiliâ.*" Schol. *τῇ ἀγρυπνίᾳ.* Eustathius, *τὸ δὲ ὕπνῳ, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνίᾳ,——τὸν μὴ παρόντα ὕπνον,* quod mihi admodum videtur invenustum. Sententia est; *καμάτῳ ἀδδηκότες καὶ ὕπνῳ δεδμημένοι, labore defatigati et somno oppressi.* Horat. Carm. lib. III. Od. IV. 11.
——*Ludo fatigatumque somno.*

Ver. 99.——*ἐπὶ πάγχυ λάθωνται·*] Πάγχυ ἐπιλάθωνται. *Al.* ἐπίπαγχυ, minus recte. Vide supra ad *ver.* 71.

Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται, οὐδέ τι ἴδμεν
Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
'Ατρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
'Εκτελέσει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλά μιν οἴω
Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴκεν Ἀχιλλεὺς
'Εκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
Σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· προτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
Ἠμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν, ἠδ' Ὀδυσῆα,
Ἠδ' Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
Ἀλλ' εἴτις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
Ἀλλὰ, φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
Νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
Λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·
Πολλάκι γὰρ μεθίει τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι·
Οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν·
Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καί μοι ἐπέστη·
Τὸν μέν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλᾷς.

Ver. 102, 104.——*ἱππότα*——*μητίετα*] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 105. 'Εκτελέσει,] *Al.* 'Εκτελέει.

Ibid.———*ὅσα πού νυν ἐέλπεται·*] *Al.* νῦν ἔλπεται. *Stephanus* et plerique, pessime, νῦν ἐέλπεται. Vera lectio, νυν ἐέλπεται; quomodo infra, ψ', 485. Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος; item apud *Euripidem* et *Sophoclem*, citante *Eustathio*.

Σῶσον νυν αὐτὸν, μηδ' ἔρα τοῦ πλησίον. Et,
Σίγα νυν ἑστὼς, καὶ μεν' ὡς κυρεῖς ἔχων.

Ver. 106.————*εἴκεν* 'Αχιλλεὺς] Vide supra ad β', 673, 681, ad έ, 788, et ad ή, 228.

Ver. 108.——*προτὶ*] *Al.* ποτὶ, quod perinde est.

Ver. 110.——Αἴαντα ταχὺν,] Recte *Schol.* Τὸν Ὀϊλέως· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶ———— "Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας."

Ibid.——*καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.*] Absurde hìc *Schol.* Τὸ "os" μικρὸν, διὰ τὸ μέτρον. Quasi vero versus non æque caperet Φυλέως [pronuntiandum videlicet Φυλῶς] ἄλκιμον ὑίον.

Ver. 111. 'Αλλ' *εἴτις καὶ τούσδε*] Elegantissimâ Aposiopesi in hujusmodi locutionibus reticeri solet sententiæ Apodosis; *καλῶς ἂν ἔχοι*, aut siquid simile. Vide supra ad ά, 135 et 340.

Ver. 115. Νεικέσω, *εἴπερ μοι νεμεσήσεαι,*]
Dicam equidem, licet——mihi——minetur.
Æn. XI. 348.

Ver. 118———*χρειὼ γὰρ ἱκάνεται*] Vide supra ad *ver.* 43.

Ver. 120.—*ἄνωγα·*] Vide supra ad θ', 322.

Ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
Ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Οὕτως οὔτις οἱ νεμεσήσεται, οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ὣς εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
Διπλῆν, ἐκταδίην· οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Πρῶτον· ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον,
Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ,
Ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καί σφέας πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
Βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εὗδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν

Ver. 127. Ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν] Barnesius in *Var. Lect.* Ἐν φυλάκεσσιν, ἵνα σφιν; quia scilicet ἵνα rarius significet *ibi*, sæpius *ubi*.

Ver. 129. Οὕτως οὔτις οἱ] Quâ ratione [illegible] hic ultimam (etiam extra cæsuram) producat, item Διῒ et μῆτιν, *ver.* 137, vide supra ad ά, 51.

Ver. 133.—φοινικόεσσαν,] Pronuntiabatur φοινικοῦσσαν; secunda enim necessario producitur; neque in his ullus unquam est licentiæ locus.

Ver. 134.——ἐπενήνοθε] Non ex præterito ἐπενήνοθα, sed ex aoristo ἐπενήνοθον. Similiter, *ver.* 139, ἤλυθ' non ex præterito ἤλυθα, sed ex aoristo ἤλυθον: alioqui non constaret temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 135.——ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.]
——ferro præfixum robur acuto.
Æn. X. 479.

Ver. 137.———ἀτάλαντον,] Vide supra ad β', 627.

Ver. 142.——χρειὼ——ἵκει;] Vide supra ad *ver.* 43.

Ver. 145, 146, 161.——βεβίηκεν——ἐπέοικε,——Εἵαται] Vide supra ad ά, 37.

Ὀρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
Λάμφ', ὥς ἀστεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Εὗδ'· ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο·
Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
Τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην·
Ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
Οὐκ ἀΐεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
Εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις·
Οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
Οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων,
Πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
Καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν.
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
Ἦ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν
Ἄνστησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος· εἴ μ' ἐλεαίρεις.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος,
Βῆ δ' ἰέναι· τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γένοντο,
Οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον·

Ver. 155.——ἔστρωτο ῥινὸν] Quâ ratione ἔστρωτο hîc ultimam producat, item μάλα, *ver.* 172, vide supra ad ά, 51.

Ver. 159.——ὕπνον ἀωτεῖς;]

Carpebat somnos.—— *Æn.* IV. 555.

Ver. 164. Σχέτλιός ἐσσι,] *Nimium arduus es.* Vim hujus vocis non assecutæ sunt versiones.

Ver. 167.——ἀμήχανός] Et hujus vocis vis fere eadem est, ac superioris.

Ver. 173, 174.——ἵσταται ἀκμῆς, Ἦ μάλα] Horum duorum versuum sententiam non cepit *Burnesius*; qui et Ἢ scripsit, pro Ἦ, et Ἦ μάλα vertit, *sane valde*, et deinceps male interpunxit, ἀκμῆς· Ἦ μάλα.

Ver. 177.——ἀμφ' ὤμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος]

——latos humeros subjectaque colla
Veste super, fulvique insternor pelle leonis. *Æn.* II. 271.

——tegmen torquens immane leonis
Terribili impexum setâ, cum dentibus albis,
Indutus capiti.—— *Æn.* VII. 666.

Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.
Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
Ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
Ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιϊν ὀλώλει,
Νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
Τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων.
Τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ,
Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
Αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Ἤϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον, συμμητιάασθαι
Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν, ἑδριόωντο
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
Πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὀλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἔνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
Θυμῷ τολμήεντι, μετὰ Τρῶας μεγαθύμους

Ver. 182.——ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.]
Omnis per muros legio sortita periclum
Excubat, exercetque vices, quod cuique tuendum est. *Æn.* IX. 174.

Ver. 184.———ὕλην] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 186.——ἀπό τε σφισιν] *Al.* ἀπὸ δέ σφισιν.

Ver. 186, 187.———ὄλωλεν·——ὀλώλει] De tempore præsenti alterum, alterum de præterito; quorum utrumque licet una eademque vox Latina, *periit*, recte exprimere posset, Græce tamen utroque in loco, ὄλωλεν, dici non potuit. De cujus rei ratione, vide supra ad ά, 37.

Ver. 195.——βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.] *Al.* βουλῇ.
Ductores Teucrûm primi, et delecta juventus,
Consilium summis regni de rebus habebant. *Æn.* IX. 226.

Ver. 198. Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες] Διὰ τῶν Προθέσεων δηλοῖ τὸ δυσδιάβατον τοῦ ὀρύγματος.——Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν εἰς παραμυθίαν τῶν κατασκόπων, ἵνα προθυμότεροι γένωνται, ἐγγὺς αὐτῶν ὄντων. *Schol.* Ὁ Νέστωρ πρῶτος τάφροιο διέσσυτο, (*ver.* 194.) ἵνα τῇ τόλμῃ δηλαδὴ καὶ τοὺς φύλακας καὶ τοὺς ἅμα ἑπομένους θαῤῥύνῃ, καὶ τοὺς μετὰ μικρὸν δὲ σταλησομένους εἰς κατασκόπευσιν. *Eustath.*

Ver. 201. Ὀλλὺς Ἀργείους,] Quâ analogiâ dicitur διδοὺς, διδοῦσα, διδόν· τιθεὶς, τιθεῖσα, τιθέν· eâdem analogiâ dicitur ὀλλῦς, ὀλλῦσα, ὀλλῦν· neque in his ulla est licentia. Vide supra ad γ', 260.

Ver. 204.———οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ] Vim habet istud, δὴ, perquam elegantem. "*An non aliquis, obsecro, etc.*" Vide supra ad β', 158.

Ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηΐων ἕλοι ἐσχατόωντα,
Ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
Ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἠὲ πόλινδε
Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
Ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
Ἀσκηθὴς, μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.
Ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν,
Θῆλυν, ὑπόῤῥηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν, ἐγγὺς ἐόντα,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
Μᾶλλον θαλπωρὴ, καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
Σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν,
Ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ,

Ver. 211. Ταῦτά κε πάντα] Non supervacaneum est istud, κέ. "*Hæc utique omnia, etc.*"

Ibid.———ἡμέας ἔλθοι] Pronuntiabatur ἡμᾶς; nam ἡμέας ultimam producit.

Ver. 212. μέγα κέν οἱ] Quâ ratione κέν hîc producatur, item γὰρ, *ver.* 232, et ἐνὶ, *ver.* 254, vide supra ad ά, 51. Porro significanter hîc interposita est particula κέν· "*Magna certe ei gloria, etc.*" Multumque errat *Barnesius*, qui, *forte meliùs*, inquit, *potest et legi* κἄν; quæ vocula longe diversum habet intellectum.

Ver. 218. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·]

Dixerat Æneas: olli obstupuêre silentes,
Conversique oculos inter se atque ora tenebant. *Æn.* XI. 120.

Ver. 220.———ἔμ' ὀτρύνει κραδίη] Totum hunc locum expressit *Virgilius*, *Æn.* IX. 230.

———Tum Nisus, et unà
Euryalus, confestim alacres admittier orant, *etc.*

Ver. 222.——ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ.] Vide infra ad *ver.* 325.

Ver. 224. Σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν,] Citato hoc versu *Aristoteles*, quod rem vulgarem singulari cum venustate exponat, Καὶ γὰρ (inquit) νοῆσαι καὶ πρᾶξαι δυνατώτεροι. *De Moribus, lib.* VIII. cap 1. Et Plato; Ἡγοῦμαι γὰρ πάνυ λέγειν τι τὸν Ὅμηρον, τὴν, "Σύν τε δύ' ἐρχομένω·"——— εὐπορώτεροι γάρ πως ἅπαντες ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι πρὸς ἅπαν ἔργον καὶ λόγον καὶ διανόημα. "Μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ," αὐτίκα περιϊὼν ζητεῖ ὅτῳ ἐπιδείξηται, καὶ μεθ' ὅτου βεβαιώσηται, ἕως ἂν ἐντύχοι· in *Protagorâ*. Imitatus est et *Euripides*;

———————————ἑλοῦ
Καὶ ξυστρατηγούς· εἷς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ.
Phœniss. 748, 752.

Cæterum quam concinna sit, quantamque *suo in loco* vim habeat *Syntaxis hujusmodi* ἀνακόλουθος, (quæ longissime diversa est ab ineptâ illâ quam fingunt *Antiptosi*) vide supra ad β', 353, 681, ad γ', 211, ad ζ', 510, et *Odyss.* μ', 73. Εἶχε μὲν ὁ ποιητὴς ἀπροσκόπτως εἰπεῖν, "Σὺν τε δύ' ἐρχομένων." Εἵλετο δὲ——συνεξαλλάξαι τὸ σχῆμα καινότερον.——Ὁ δὲ οὕτω συμβαρβαρίζειν ἑλόμενος τῷ Ποιητῇ μᾶλλον, ἤπερ εὐθυῤῥημονεῖν ἀφελῶς, εἴη ἂν ῥητόρων ὁ ἄριστος. *Eustath.*

Ver. 225.———εἴπερ τε νοήσῃ,] *Barnesius* edidit, εἴπερ τι νοήσῃ; minus recte; sententia enim est; εἴπερ τε νοήσῃ ὅπως κέρδος ἔῃ

Ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι·
Ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
Ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός·
Ἤθελε δ' Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος·
Ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήσεαι, ὅν κ' ἐθέλησθα,
Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί·
Μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῇσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
Καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσεαι, αἰδοῖ εἴκων,
Ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
Οὗ πέρι μέν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη;
Τούτου δ' ἑσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
Ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ πέρι οἶδε νοῆσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει·
Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ

Ver. 230.—δουρικλειτὸς] Ita edidit *Barnesius*; recte, ut mihi quidem videtur; quod enim habent alii, δουρικλυτὸς, penultimam corripit: neque in his solet esse licentia.

Ver. 235. Τὸν μὲν δὴ ἕταρόν] *Barnesius* scribit et restituit, ut ad sententiam necessarium, Τῶν μὲν δὴ ἕταρον: sed nihil opus: quod enim quærit, id jam ante in manibus habet, atque etiam non paullo elegantius, Τὸν μὲν ἕταρον, φαινομένων τὸν ἄριστον, quam, Τῶν μὲν ἕταρον φαινομένων τὸν ἄριστον.

Ver. 238. Καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον'] Posterior ista, σὺ, quæ a linguarum recentiorum ratione maxime abhorret, quantum in linguâ Græcâ habeat atque etiam Romanâ venustatis, vide supra ad γ', 409.

Ver. 242. Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε] In hujusmodi constructione quam non sit supervacaneum istud, δὴ, vide supra ad β', 158.

Ver. 243. Πῶς ἂν ἔπειτ'-Ὀδυσῆος] Vide infra ad *ver.* 559.

Ver. 244. Οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ]

Cum *tales animos* juvenum, et *tam certa* tulistis
Pectora——————— *Æn.* IX. 249.

Ver. 251.——ἐγγύθι δ' ἠώς·]

——nam lux inimica propinquat.
Æn. IX. 355.

Ver. 252.——προβέβηκε· παρῴχηκεν——λέλειπται.] Vide supra ad ά, 37.

Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
  Ὣς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην·
Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο,
Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
Ταυρείην, ἄφαλόν τε, καὶ ἄλοφον, ἥτε καταῖτυξ
Κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην,
Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
Ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν
Ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
Ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει·
Τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
Ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
Δή τότ' Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

Ver. 252.———παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ] Sic apud *Virgilium*,

Nunc adeo, *melior* quoniam *pars acta* diei. *Æn.* IX. 156.

Alii, pro πλέων, habent πλέω. Ὡς ἡ νὺξ κατὰ πλέω μοῖραν τῶν δύο παρῆλθεν. *Eustath.*

Ver. 254. Ὣς εἰπόνθ',——ἐδύτην·] *Diomedes* et *Ulysses.*

Ver. 256 Φάσγανον ἄμφηκες,]

Sed ferro ancipiti———. *Æn.* VII. 525.

Ibid.———παρὰ νηυσὶ] *Al.* παρὰ νηΐ.

Ver. 258.—ἄλοφόν·] Pronuntiabatur ἄλλοφον. Vide supra ad ά, 4, et ad ζ', 45. Recte autem et ταυρείη et ἄφαλος et ἄλοφος; ne id scilicet accideret, quod apud *Virgilium Euryalo.*

Et galea Euryalum, sublustri noctis in umbrâ,
Prodidit immemorem, radiisque adversa refulsit. *Æn.* IX. 373.

Veritatem *diversæ* (ut opinor) historiæ *suo uterque Poëta* condecoravit ornatu.

Ibid.———καταῖτυξ] Vide supra ad β', 267. *Silio Italico* Latine appellatur *Cudon.*

Ver. 259. Κέκληται.] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 260. Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ———κυνέην]

Dat Niso Mnestheus pellem, horrentisque leonis
Exuvias; galeam fidus permutat Alethes. *Æn.* IX. 306.

Ver. 264.———θαμέες ἔχον] Quâ ratione θαμέες hîc ultimam producat, item δῶκεν, *ver.* 270, item ἐνὶ, *ver.* 272, et πάλιν, *ver.* 281, et ἧνιν, *ver.* 292, et ἐπι, *ver.* 304, vide supra ad ά, 51.

Ver. 266. Τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος] "*Hanc* "*utique galeam olim ex Eleone, etc.*" Vim enim habet vocula, ῥα, in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit, *ver.* 261. Cæterum totum hunc locum ita imitatus est *Virgilius:*

Euryalus phaleras Rhamnetis, et aurea bullis
Cingula; (Tiburti Remulo ditissimus olim
Quæ mittit dona, hospitio cum jungeret absens,
Cædicus; ille suo moriens dat habere nepoti;
Post mortem bello Rutuli pugnâque potiti;)
Hæc rapit.——— *Æn.* IX. 359.

Ver. 268. Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε] Ex stylo *Homerico* conjecerim equidem, intercidisse hîc forsitan versiculum; adeoque vocem, Σκάνδειαν, extitisse ex corrupto *Hominis* cujusdam nomine, qui galeam ab *Autolyco* acceptam tradiderit scilicet *Amphidamanti*; sed conjecturis non temere indulgendum.

Ver. 271.———πύκασεν], Vide supra ad ά, 140.

Τὼ δ', ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
Βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους·
Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
Κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη,
Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλείας ἀφικέσθαι,
Ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κεν Τρώεσσι μελήσει.
  Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
Σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ
Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾔει·
Τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς·
Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
Κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα,
Σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης·
Ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καί με φύλασσε·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.

Ver. 272. Τὼ δ', ἐπεὶ οὖν]
Protinus armati incedunt; quos omnis euntes
Primorum manus ad portas juvenumque senumque
Prosequitur votis.——— *Æn.* IX. 308.

Ver. 276. Νύκτα δι' ὀρφναίην,]
———noctisque per umbram
Castra inimica petunt.— *Ibid. ver.* 314.

Ver. 277. Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·]
————tum maximus heros
Maternas agnoscit aves, lætusque precatur.
Æn. VI. 192.

Ver. 278.———ἥτε μοι αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι,]
Ὡς εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ᾖς, ὅμως
Φώνημ' ἀκούω.
Καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος,
Τά τ' εἰσέπειτα, σῇ κυβερνῶμαι χερί.
Sophoc. Aj. 16, 34, 35.
Δέσποιν' Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ᾐσθόμην
Τοῦ σοῦ συνήθη γῆρυν· ἐν πόνοισι γὰρ
Παροῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ἀεί ποτε.
Euripid. Rhes. 608.

Ver. 280. Κινύμενος·] Vide supra ad γ', 260.

Ibid.——φίλαι, Ἀθήνη] Plerique, φίλε', Ἀθήνη; pessime; nam φιλεῖν primam necessario *corripit*, φίλασθαι primam necessario *producit:* neque in his ulla unquam est licentia. Vide supra ad ε', 61 et 117, item ad ά, 338.

Ver. 282. Ῥέξαντας μέγα ἔργον,] *Hectorem* ut opprimant, id vero non precatur; *quanquam, O!*—————*ver.* 406; sed præclarum *aliquod* facinus ut obeant.

Ver. 284.———Ἀτρυτώνη·] Vide supra ad β', 157.

Ver. 286.———ὅτε τε———· Τοὺς δ' ἄρ'] Quam non supervacuæ hîc sint voculæ, τε et ἄρ', ex versione quam adjeci liquebit.

Ver. 289.———ἀπιὼν] *Al.* ἀνιών.

Ver. 292.———ῥέξω,] Vide supra ad δ', 444.

Ibid.—ἦνιν, εὐρυμέτωπον,] Vide supra ad

Ὣς ἔφαν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Βάν ῥ' ἴμεν, ὥστε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ἀμφόνον, ἀννέκυας, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασ' Ἕκτωρ
Εὕδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
Ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
Δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
Δώσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
Οἵ κεν ἀριστεύωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Ὅστις κεν τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρος περ,
Ἦ ἤδη, χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
Φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς
Κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,

ά, 51. *Al.* ἤνιν: nempe ἐν ἐκτάσει τῆς ληγούσης οἴδασιν οἱ Παλαιοί, notante *Eustathio.*

Ver. 297.———ὥστε λέοντε δύω———]

———————inde, lupi ceu
Raptores, atrâ in nebulâ, quos improba ventris
Exegit cæcos rabies,———————
——————per tela, per hostes
Vadimus.——————— *Æn.* II. 355.

Ver. 298. Ἀμφόνον, ἀννέκυας, δια τ' ἔντεα καὶ μελαν αἷμα·] *Al.* ἂν φόνον, ἂν νέκυας. Est autem, credo, locus hic ex istorum numero, quos spectabat *Quintilianus*, quum de Homero, "*Idem* (inquit) *lætus ac pressus*; "———*tum copiâ, tum brevitate mirabilis.*" lib. X. cap. 1. Καὶ ὅρα (inquit *Eustathius*) συντομίαν τῆς τε παραβολῆς, καὶ τοῦ λοιποῦ λόγου·——ὅρα δὲ καὶ το κάλλος τῆς φράσεως, ἐπισκιρτῶντος οἷον τοῦ ποιητοῦ, καὶ τῇ τῶν κατασκόπων εὐψυχίᾳ συνεξορμῶντος, καὶ μιμουμένου τὸ ἐκείνων εὐθάρσες καὶ εὐκίνητον. Οἱ δὲ Παλαιοί φασιν καὶ ὅτι ἐπαινεῖται τοῦ Ξενοφῶντος τὰ τοιαῦτα· "Ἐπεὶ δ' ἔληξεν" [apud *Xenophontem* ad *Agesilaum*, ἐπεί γε μὴν ἔληξεν] "ἡ μάχη, παρῆν ἰδεῖν τὴν μὲν γῆν [παρῆν "δὴ θεάσασθαι, ἔνθα συνέπεσον ἀλλήλοις, "τὴν μὲν γῆν] αἵματι πεφυρμένην, νεκροὺς δὲ "κειμένους [φιλίους καὶ πολεμίους μετ' ἀλλή-"λων· ἀσπίδας δὲ διατεθρυμμένας,] δόρατα "παρατεθραυσμένα [συντεθραυσμένα,] ἐγχει-"ρίδια γυμνὰ κουλεῶν, τὰ μὲν χαμαί τὰ δὲ "σώμασιν ἐμπεπηγότα, [τὰ δ' ἐν σώματι, "τὰ δ' ἔτι μετὰ χεῖρας."] Ταῦτα δὲ συλλαβών (φασιν) Ὅμηρος, ἐνὶ στίχῳ ἀπηγγειλεν.

Ver. 299. Οὐδὲ μὲν οὐδε] Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest. [Attamen, in verâ locutionis puritate, *duo negativa*, in eâdem sententiâ sine interpunctione occurrentia, se mutuò enecant, et necessariò *affirmant*. C. C.]

Ibid.———εἴασ' Ἕκτωρ] Mendose hîc ediderunt librarii, εἴασεν Ἕκτωρ, ignari scilicet verbum εἴασε nullâ posse licentiâ secundam corripere. Vide supra ad δ', 42. Similis error irrepserat, ex ignoratâ prosodiâ, *Odyss.* λ', 303,—λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι, ubi *Barnesius* recte restituit,—λελόγχασ' ἶσα θεοῖσι: similisque error etiamnum insedit *Iliad.* ώ, 124, et *Odyss.* π', 2; quo utroque in loco, pro εντύνοντο ἄριστον, necessario restitutum oportet ἐντύνοντ' ἄριστον; nam ἄριστον, *prandium*, semper primam producit.

Ver. 306.——ἀριστεύωσι] *Al.* ἀριστεύσωσι, et ἄριστοι ὦσι.

Ος δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης·
Αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν·
Ος ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ἄγε, μοὶ τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον·
Ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ,
Δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα·
Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης·
Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καί οἱ ὄμοσσε·
Ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
Τρώων· ἀλλά σε φημὶ διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἐπίορκον ἀπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
Ἕσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα·
Βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν,
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,

Ver. 316.——εἶδος μὲν ἔην κακὸς,] Τὸν Δόλωνα· "εἶδος μὲν ἔην κακὸς," οὐ τὸ σῶμα [λέγει] ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχρόν. *Aristot. Poët. cap.* 25.

Ver. 322. Ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε,]

Vidisti quo Turnus equo, quibus ibat in armis,
Aureus? ipsum illum clypeum cristasque rubentes
Excipiam sorti, jam nunc tua præmia, Nise.
Æn. IX. 269.

——Dolonis,
Qui quondam, castra ut Danaûm speculator adiret,
Ausus Pelidæ pretium sibi poscere currus.
Æn. XII. 349.

Ver. 325. Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι] Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν ἴδιος χαρακτήρ· ὁ μὲν γὰρ Δόλων ἐπαγγέλλεται,

Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Νῆ' Ἀγαμεμνονέην·

ὁ δὲ Διομήδης ἐπαγγέλλεται μὲν οὐδὲν, ἧττον δ' ἄν φησι φοβηθῆναι (supra, *ver.* 222.) μεθ' ἑτέρου πεμπόμενος. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 328.——ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε,] Ὁ Ἕκτωρ μέν τοι ὑπισχνεῖται, καὶ, ὡς ἐζητήθη, (*ver.* 321) ἀνασχὼν τὸ σκῆπτρον, ὀμνύει· *Eustath.*——*Barnesius*, pro σκῆπτρον βάλε, edidit σκῆπτρον λάβε, quia scilicet "*Principes sceptrum non temere alii cuivis tradiderunt:*" sed et illud, ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε, sceptrum non utique *traditum* Doloni indicat, sed *porrectum*. Eustathius tamen in commentario scripsit, ἐν χερσὶ σκῆπτρον λαβε, καὶ οἱ ὄμοσσεν.

Ver. 332.——ἀπώμοσε·] *Al.* ἐπώμοσε.

Ver. 335.——ἐπὶ κτιδέην κυνέην·] *Al.* ἐπ' ἰκτιδέην.

——caput his *Cudone* ferino
Stat cautum.——*Sil. Italic. lib.* VIII.

Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
Διογενὴς Ὀδυσεὺς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
Οὐκ οἶδ', ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,
Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
Τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν
Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
Αἰεί μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν
Ἔγχει ἐπαΐσσων, μή πως ποτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, πάρεξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
Κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπίουρα πέλονται
Ἡμιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
Ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·
Τὼ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
Ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
Ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς, ἢ καὶ ἔλασσον,
Γνῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους· λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
Φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὡρμήθησαν.

Ver. 339. Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς·] *Ibat viâ tritâ, ardenter et incautus.*

Ibid.——τὸν δὲ φράσατο προσιόντα] Vide supra ad *ά*, 140.

——procul hos lævo flectentes limite cernunt. *Æn.* IX. 372.

Ver. 343.—νεκύων κατατεθνειώτων.] Vide supra ad *ή*, 89 et 409.

Ver. 344. Ἀλλ' ἐῶμέν] Vide supra ad *έ*, 256.

Ver. 347.——ποτὶ] *Al.* προτὶ, quod perinde est.

Ver. 352.——προφερέστεραί εἰσιν Ἑλκέμεναι——ἄροτρον·]

—fortes ad aratra juvencos. *Georg.* III. 50.

Ver. 354.—δοῦπον] Vide supra ad *δ'*, 455.

Ver. 356. Ἐκ Τρώων ἰέναι,] Distinguit Scholiastes post vocem Τρώων; ut sit, Ἕκτορος ὀτρύναντος πάλιν ἰέναι.

Ver. 357.——δουρηνεκὲς,]

——ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή. *Iliad.* *ό*, 358.

Ver. 358. Γνῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους·]

——sensit medios delapsus in hostes:
Obstupuit, retroque pedem cum voce repressit. *Æn.* II. 377.

Ibid.——λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα Φευγέμεναι·]

——celerare fugam in sylvas, et fidere nocti. *Æn.* IX. 378.

Ver. 359.——αἶψα διώκειν ὡρμήθησαν. Ὡς δ' ὅτε——κύνε εἰδότε θήρης,]

—trepidique pedem pede fervidus urget:
Inclusum veluti siquando in flumine nactus
Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
Venator cursu canis et latratibus instat;
Ille autem, insidiis et ripâ territus altâ,
Mille fugit refugitque vias: at vividus Umber
Hæret hians, jam jamque tenet, similisque tenenti
Increpuit malis, morsuque elusus inani est. *Æn.* XII. 748.

Ubi in transcursu notandum, "*cervum in* "*flumine inclusum*," quod est scilicet, "*flu-* "*mine agrum ambiente interclusum*," a *Ruæo* reddi, "*cervum deprehensum in fluvio;*" quasi vero, "*cervus, in fluvio deprehensus*," posset *mille vias fugere ac refugere.*

Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης
Ἠ κεμάδ', ἠὲ λαγωὸν, ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
Χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέῃσι μεμηκώς·
Ὣς τὸν Τυδείδης, ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,
Λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεί.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν,
Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ·
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Ἠὲ μέν', ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι· οὐδέ σέ φημὶ
Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
Δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξόου δουρὸς ἀκωκὴ
Ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε,
Βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων,
Χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην·
Χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα·
Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
Τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Θάρσει, μηδέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·

Ver. 360.——δύω κύνε εἰδότε θήρης,] *Barnesius* edidit δύω κύνες; quod, ad syntaxin, ferri quidem potest (Vide supra ad ά, 566, et ad β', 288); sed mutato nihil opus.

Ver. 362.——ὑλήενθ',] Vide supra ad γ', 151.

Ibid.——ὁ δέ τε] *Ille autem usque.*

Ver. 363.——πτολίπορθος] Vide supra ad β', 278.

Ver. 365. Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε]
——jamque imprudens evaserat hostes.
Æn. IX. 386.

Ubi iterum in transitu notandum, "*imprudens*," quod est scilicet, "*casu et fortuito, necdum gnarus quo evasisset,*" a *Ruæo* ineptissime reddi, "*non providens amico.*"

Ver. 373.——ἐΰξόου δουρὸς] Pronuntiabatur ἐΰξοῦ, sicuti supra, ά, 18. Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ——. Vide quoque ad β', 811.

Ver. 374. Ἐν γαίῃ ἐπάγη·] Vide supra ad δ', 185.

Ibid.——ὁ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε.] Metu impeditum et quasi rigescentem exhibent etiam versûs ipsius numeri. Vide supra ad γ', 363.

Ver. 375. Βαμβαίνων, ἄραβος δὲ] De ὀνοματοποιΐᾳ hâc, vide supra ad δ', 456, item ad β', 210, et ad γ', 363.

Ver. 376.——κιχήτην] *Al.* κιχείτην.

Ver. 378.——ἐμέ λύσομαι·] Vide supra ad ά, 20.

Ver. 380.——χαρίσαιτο] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 383. Θάρσει,] Ὅρα καὶ ὡς ἡ πολλὴ δειλία ἐξέκρουσε τὸν Δόλωνα τοῦ φρονεῖν. Ὁ γὰρ εἰς μηδὲν δέον (*ver.* 321.) ἀπαιτήσας ὀμόσαι τὸν Ἕκτορα, εὐκόλως ἐνταῦθα (*ver.* 392.) καὶ δίχα ὅρκου πέιθεται τῷ ἐχθρῷ λέγοντι, Θάρσει. *Eustath.*

Ἀλλ' ἄγε, μοὶ τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
Πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος,
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων;
Ἤ σ' Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἤ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
Πολλῇσίν μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
Ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
Ἠνώγει δέ μ' ἰόντα, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ, ὡς τοπάρος περ,
Ἦ ἤδη, χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
Φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
Ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Ἀλλ' ἄγε, μοὶ τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν;
Ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα; ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
Ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς;

Ver. 384.———μοὶ τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον]
——mihique hæc edissere vera roganti.
Æn. II. 149.

Ver. 387.—νεκύων κατατεθνειώτων;] Vide supra ad ή, 89 et 409.

Ver. 396.———φυλάσσονται———, Ἦ———βουλεύοιτε———, οὐδ' ἐθέλοιτε] Male hîc versio *Wetsteniana*, alioqui plerunque elegans: "*Utrum custodiantur*———, "*an*———*consilium agitaretis, neque* "*velletis, etc.;*" quo pacto neutiquam constat temporum ratio.

Ver. 402. Ἵππων Αἰακίδαο] Vide supra ad *ver.* 322.

Ver. 404.———ἀθανάτη] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 406. Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα] Vide supra ad *ver.* 282.

Ver. 407. Ποῦ δέ οἱ ἔντεα] Vide *Plutarchum* περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς, λόγ. β', *sub finem.*

Ver. 410. —ἀπόπροθεν,] Ita edidit *Barnesius*, ex MS. et ex *ver.* 209 supra. *Al.* ἀπόπροθι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ,
Βουλὰς βουλεύει, θείου παρὰ σήματι Ἴλου,
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι, ἥρως,
Οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν, οὐδὲ φυλάσσει.
Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
Οἳ δ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται
Ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
Εὕδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
Οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται, οὐδὲ γυναῖκες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
Εὕδουσ', ἦ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
Τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοί τ' ἀγέρωχοι,
Καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι, καὶ Μῄονες ἱπποκορυσταί.
Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
Εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
Θρήϊκες οἵδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, πάϊς Ἠϊονῆος.
Τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον, ἠδὲ μεγίστους·
Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

Ver. 416. Νόσφιν] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 417. κεκριμένη] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 418. Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι,]—περὶ τῶν ἐν πεδίῳ πυρῶν νῦν οὐ ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ἀλλὰ βούλεσθαι εἰπεῖν, ὡς ὅσοι Τρῶες αὐθιγενεῖς, καὶ οὐ ξένοι, ἀλλ' ἑστίαν ἔχοντες· ὃ ἐν ἄλλοις περὶ τῶν αὐτῶν φῆσι, (β', 125) "Τρῶας μὲν λεξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι "ἔασι."—Τὸ οὖν, "Ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς "ἐσχάραι," δηλοῖ, ὅσσαι Τρώων ἑστίαι,—ὅσσοι Τρώων ἐφέστιοι καὶ πολῖται. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 2.

Ver. 425.———ἀπάνευθε;] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 427.——ἐγὼ καὶ ταῦτα] *Al.* ἐγώ τοι ταῦτα.

Ver. 431.———ἱπποκορυσταί.] Vide supra ad β', 1.

Ver. 435. Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς,] Vide infra, *ver.* 474.

Nec procul hinc Rhesi niveis tentoria velis
———, primo quæ prodita somno
Tydides multâ vastabat cæde cruentus,
Ardentesque avertit equos in castra——.
Æn. I. 473.

Ver. 437. Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.]

Qui candore nives anteirent, cursibus auras.
Æn. XII. 84.

——cursuque pedum prævertere ventos.
Æn. VII. 807.

Ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
Τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
Ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
Ἠ ἐμὲ δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλέϊ δεσμῷ,
Ὄφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
Ἠὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἠὲ καὶ οὐκί.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Μὴ δή μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
Ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἀμάς·
Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν,
Ἠ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἠὲ διοπτεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.
Ἦ, καὶ ὁ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
Ἁψάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε,
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.

Singularem autem hic vim habet constructio ista *ἀνακόλουθος*, et interrupta; "*ἵππους*, "*λευκότεροι χιόνος*;" sicuti et infra in re eâdem, *ver.* 545, 547,——"*ἵππους*,——"*ἀκτίνεσσιν ἐοικότες*;" de cujusmodi syntaxeos ratione et elegantiâ, vide supra ad *β'*, 353, 681, et ad *γ'*, 211, et ad *ζ'*, 510, et ad hujus libri *ver.* 224, item ad *Odyss. μ'*, 73. Ἐπαινετὸν δὲ, ὅτι κατ' αἰτιατικὴν δυνάμενος εἰπεῖν, "Λευκοτέρους χιόνος,"——μετεμόρφωσε τὸν λόγον, θαυμαστικῶς ἀναφωνήσας τὸν ἔπαινον αὐτῶν. *Schol.* Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τῷ θαυμασίῳ τῆς ξυνωρίδος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς φράσεως συνεξήλλακται. Εἰπεῖν γὰρ δυνάμενος ὁμοιοπτώτως——"λευκοτέρους," καὶ τοῦ μέτρου ἐπιδεχομένου τὴν τοιαύτην σύνταξιν, ὅμως ὁ ποιητὴς κατὰ πτῶσιν εὐθεῖαν καινῶς ἐσχημάτισεν, ἐξομοιώσας τὸ ξενίζον τοῦ λόγου σχῆμα τῇ καινοπρεπείᾳ τοῦ πράγματος, καὶ θαυμαστικῶς τῇ μεταβάσει τοῦ σχήματος ἰδίᾳ τὸν τοῦ ζεύγους ἐκφωνήσας ἔπαινον, καὶ συμμεταμορφώσας τὸν λόγον τῷ πράγματι. *Eustath.*

Ver. 438.——ἤσκηται·] Vide supra ad *ά*, 37.

Ver. 439.——πελώρια,] Οὐ κατὰ μέγεθος νῦν μεγάλα, ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλλος τεράστια. *Schol.*

Ver. 442. Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ] Ita ex MSS. restituit *Barnesius*; recte. *Al.* ἀλλὰ ἐμε νῦν νηυσὶ; quod est minus venustum.

Ver. 445. Ἠὲ κατ' αἶσαν] *Al.* Ἦ ῥα κατ' αἶσαν.

Ver. 447. Μὴ δή μοι φύξιν] Nequaquam vacat istud δή. "*Ne, quæso, mihi effugium,* "*etc.*"

Ver. 448.——χεῖρας ἐς ἀμάς·] *Al.* χεῖρας ἐμεῖο.

Ver. 451.—πολεμίζων·] *Al.* πολεμίξων.

Ver. 457. Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.] "Vide nimiam celeritatem "salvo pondere, ad quam non potuit conatus "*Maronis* accedere:

"Tum caput orantis nequicquam, et multa
"parantis
"Dicere, deturbat terræ.—*Æn.* X. 554.

"In quibus mihi visus est (*Virgilius*) gracilior auctore." *Macrob. lib.* V. *cap.* 13. *Scaliger*, e contrario, locum hunc *Homeri* vituperans, *Falsum est*, inquit, *a pulmone caput avulsum loqui posse.* Poëtic. lib. V. cap. 3.——quod plane est nodum in scirpo quærere; hoc enim ait Poëta, caput jam *inter loquendum* fuisse abscissum. Εἰς γῆν ἔπεσεν ἡ

Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο,
Καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν·
Καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Χαῖρε, θεὰ, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
Πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
Πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόσ' ἀείρας,
Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
Μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα·
Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες·
Οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντεα δέ σφιν
Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον
Τριστοιχεί· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι·
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι,
Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·

κεφαλὴ ἐκείνου, ἀρξαμένου μὲν φωνὴν ἀφιέναι, μήπω δὲ διασαφήσαντος τὸ λεγόμενον. *Eustath.* "Γράφεται μὲν, "φθεγγομένη δ' ἄρα "τοῦγε κάρη·" οὐχ Ὁμηρικὴ δὲ ἐστιν ἡ φράσις, οὐ χὰρ ἐστι θηλυκῶς ἡ κάρη παρ' Ὁμήρῳ. *Idem.* Meminit et *Aristoteles*, *de partibus Animalium*, *lib.* III. *cap.* 10, qui hîc legerent, φθεγγομένη, non φθεγγομένου.

Ver. 458.——κτιδέην κυνέην] Vide supra ad *ver.* 335.

Ver. 460, 466. Καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι ——Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην.]

——————quercum——————
Constituit——, fulgentiaque induit arma,
Mezenti ducis exuvias; tibi, magne, tropæum,
Bellipotens.———— *Æn.* XI. 5.

Ver. 461.———ἀνέσχεθε χειρὶ,] *Al.* ἀνέσχεν χειρὶ. *Al.* χερσί.

Ibid.———εὐχόμενος] Quâ ratione εὐχόμενος hîc ultimam producat, item ἀπὸ, *ver.* 465, et ἀνὰ, *ver.* 406, vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 463.——ἐπιβωσόμεθ'·] *Al.* ἐπιδωσόμεθ'·

Ver. 466.——δέελον] Repperit *Barnesius* in uno MS. δῆλον.

Ibid.——τ' ἔθηκε] Inter varias lectiones retulit *Barnesius* τέθηκε vel τέθεικε; quo pacto non constaret temporum ratio. Vide supra ad *ά*, 37.

Ver. 469. Τὼ δέ βάτην προτέρω, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.]

————noctisque per umbram
Castra inimica petunt:
——Passim vino somnoque per herbam
Corpora fusa vident, arrectos littore currus,
Inter lora rotasque viros; simul arma jacere. *Æn.* IX. 314.

Ver. 472.—κέκλιτο] Vide supra ad *ά*, 309, 314.

Ibid.————εὖ κατὰ κόσμον] *Composite.* Quod habent versiones, "*decore* et *decenter*," rem non attingit.

Ver. 474. Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε,] Vide supra ad *ver.* 435.

————qui forte tapetibus altis
Extructus, toto proflabat pectore somnum.
Æn. IX. 325.

Ver. 476.—προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·]
——Prior Hyrtacides sic ore locutus;
Euryale, audendum dextrâ; nunc ipsa vocat res.

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
Ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λύ' ἵππους·
Ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δέ μοι ἵπποι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δὲ λέων, μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
Αἴγεσιν, ἢ οἴεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ·
Ὣς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱὸς,
Ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν· αὐτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ὅντινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστὰς,
Τόνδ' Ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
Τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
Ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
Νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱὸς,
Τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα,
Ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
Τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.

Hac iter est; tu nequa manus se attollere nobis
A tergo possit, custodi, et consule longe:
Hæc ego vasta dabo, et lato te limite ducam.
Æn. IX. 319.

Ver. 480. Ἑστάμεναι μέλεον] Vox μέλεος vim habet peculiarem. Scholiastes ad *Aristophanem* exponit, μάταιος, ἄθλιος, δυστυχὴς, ad istum versum.

Ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν.
Nub. 33.

Ver. 481. Ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δέ μοι ἵπποι.] Exscripsit Euripides,

Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε Θρῄκιον λεών·
Ἢ 'μοὶ πάρεσχε, σοὶ δὲ χρὴ πώλων μέλειν.
Rhes. 622.

Ver. 482.————τῳ δ' ἔμπνευσε μένος] Καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ πάθητικὸν καὶ τὸ ἐνθουσιῶδες, ἀνυπόστατόν ἐστι καὶ ἀήττητον. Ὃ καὶ τοὺς Θεοὺς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνθρώποις, (ὡς εἰπὼν, "——ἔμπνευσε μένος") ————καθάπερ ὅρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέντας. *Plutarch. de virtute morali, sub finem.*

Ibid.——γλαυκῶπις] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 483.————ὤρνυτ'] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 484.—ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.]
——atro tepefacta cruore
Terra torique madent.— *Æn.* IX. 333.

Ver. 485. Ὡς δὲ λέων,]
Impastus ceu plena leo per ovilia turbans,
(Suadet enim vesana fames,) manditque trahitque
Molle pecus, mutumque metu; fremit ore cruento:
Nec minor Euryali cædes; incensus et ipse
Perfurit, ac multam in medio sine nomine plebem, etc. *Æn.* IX. 339.

Ver. 490. Τόνδ' Ὀδυσεὺς] Ita editi; sed et ferri possit, Τὸν δ' Ὀδυσεὺς; ut sit *hunc utique*, vel *hunc dein Ulysses, etc.* Vide supra ad ά, 57.

Ver. 493.——ἀήθεσσον] *Al.* ἀήθεσκον.

Ver. 494, 498. Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο——, λύε μώνυχας ἵππους·]
Jamque ad Messapi socios tendebat, ubi—
————————religatos rite videbat
Carpere gramen equos.— *Æn.* IX. 351.

Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους·
Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου,
Τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
Ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι·
Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅ, τι κύντερον ἔρδοι·
Ἢ ὅγε δίφρον ἑλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
Ῥυμοῦ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας·
Ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
Ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
Νόστου δὴ μνῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱὲ,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς,
Μή που τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης,
Καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
Τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων·
Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν,
Τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσατο πουλὺν ὅμιλον·
Ὦρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
Ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,

Ver. 498. Τόφρα δ' ἄρ'] Ineptissime hîc *Barnesius*, "Τοφράδ' (inquit) *scribo*, pro τόφρα "δὲ, *quod* δὲ παρέλκον *sit.*" Vide supra ad γ', 200, et ad θ', 160.

Ver. 505.——ἢ ἐκφέροι] *Al.* ἠὲ ἐκφέροι.

Ver. 507. Ἕως ὁ ταῦθ'] Vide supra ad ά, 193.

Ibid.——τόφρα δ'] Vide supra ad ά, 57. Male et hîc *Barnesius*, τοφράδ'; id quod non fert linguæ Græcæ ratio.

Ibid.——Ἀθήνη] *Cogitatum* scilicet, sive *consilium prudentius.* Vide supra ad ά, 194, ad β', 169, et ad δ', 92.

Ver. 509. Νόστου δὴ μνῆσαι,] Nequaquam vacat istud, δή. "*Reditûs jam, quæso, memineris.*" Vide supra ad β', 158.

——breviter cum talia Nisus,
(Sensit enim nimiâ cæde atque cupidine ferri,)
Absistamus, ait; nam lux inimica propinquat:
Pœnarum exhaustum satis est.——
Æn. IX. 353.

Ver. 515, 518. Οὐδ' ἀλαοσκοπίην——Ἀπόλλων.——Ὦρσεν δὲ——Ἱπποκόωντα]

At non hæc nullis——
Observans oculis, summo sedet altus Olympo:
Tyrrhenum genitor Tarchontem in prælia sæva
Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras.
Æn. XI. 725.

Ibid.——Ἀπόλλων.] Παρουσία ἡλίου. *Eustath.* "Lux inimica propinquans."

Ver 517.——κατεδύσατο] *Vulg.* κατεδύσσατο; quod nihil opus, ut recte monuit *Barnesius*; nam antepenultimam naturâ producit. *Al.* κατεδύσετο; de quo, vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ver. 520.——ἐρῆμον,] Ita veteres, teste *Eustathio. Al.* ἔρημον; sed hoc leviculum est.

Ibid.——ἔστασαν] Vide infra ad μ', 55.

Ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
Θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
Ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι σκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν,
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε, Διῒ φίλος, ὠκέας ἵππους·
Τυδείδης δὲ, χαμᾶζε θορὼν, ἔναρα βροτόεντα
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσατο δ' ἵππων·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε, φώνησέν τε·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
Ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει·
Αἲ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
Ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
Ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μήτι πάθωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί·
Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Ver. 523.——κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς]
Nec minor in castris luctus, Rhamnete reperto
Exsangui, et primis unâ tot cæde peremptis,
Serranoque Numâque; ingens concursus ad ipsa
Corpora, seminecesque viros, tepidâque recentem
Cæde locum, et plenos spumanti sanguine rivos. *Æn.* XI. 452.

Ver. 527.—Διῒ φίλος,] Quâ ratione Διῒ hìc ultimam producat, item ἔτυμον, *ver.* 534, et ἔπος, *ver.* 540, vide supra ad ά, 51.

Ver. 529.—ἐπεβήσατο δ' ἵππων· Μάστιξεν δ' ἵππους,] *Barnesius* in uno MS. repperit, Μάστιξεν δ' Ὀδυσεύς; quod non est prorsus inconcinnum; ne adeo vox ἵππους repetatur.

Ver. 534. Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω;]
Credimus? an, qui amant, ipsi sibi somnia fingunt? *Æn.* VIII. 108.

Ver. 537.——ἐλασαίατο——ἵππους.] Versio *Wetsteniana*, in plerisque elegans, pessime hoc in loco,——*equos agerent;* quæ et alia res est, et sententiam prorsus enecat: hoc enim ait Nestor: "*Utinam sonitus, quem* "*audio, sit Ulyssis et Diomedis, qui huc jam* "*equos agant.*"

Ver. 538.——αἰνῶς δείδοικα——μήτι]
Quàm metui, nequid—! *Æn.* VI. 694.

Ver. 540. Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος,]
Vix ea fatus erat, cum———
Æn. I. 590. II. 323. III. 90.

Ver. 542. Δεξιῇ ἠσπάζοντο,] *Al.* Δεξιῇ τ' ἠσπάζοντο; pronuntiando videlicet Δεξῇ τ'.

Ver. 543. ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 544. Εἴπ' ἄγε] Ὀρθῶς ὁ Νέστωρ, τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ὀδυσσέως ἐπιστάμενος, "Εἴπ' "ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ (φησι) μέγα "κῦδος Ἀχαιῶν, Πῶς δὴ τούσδ' ἵππους λάβετον;" Ἄχθονται γὰρ τοῖς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι, καὶ τὰς ἑαυτῶν εὐτυχίας διεξιοῦσιν, ἂν μὴ κε-

Ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον· καταδύντες ὅμιλον
Τρώων; ἤ τις σφῶε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.
Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τι φημὶ
Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής.
Ἀλλ' οὔπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα,
Ἀλλά τιν' ὔμμ' οἴω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἠέ περ οἵδε,
Ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
Ἵπποι δ' οἵδε, γεραιὲ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηΐκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
Ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους·
Τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
Τόν ῥα, διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο,
Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.

λεύσῃ ἄλλός τις τῶν παρόντων, καὶ ἀναγκαζόμενοι λέγωσι. *Plutarch. Symposiac. lib.* II. *Probl.* 1. Ubi notandum, quod hodie scriptum est, Ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον, legisse *Plutarchum* interrogative, Πῶς δὴ τούσδ' ἵππους λάβετον; quod nihilo minus est venustum.

Ver. 547.—ἐοικότες] De hujus loci constructione elegantiori, vide supra ad *ver.* 437.

Ver. 548. Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι,] Quàm hæc *Nestoris* personam deceant, vide supra ad ά, 249, 260.

Ver. 551.——ἀντιάσαντα·] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 552.—νεφεληγερέτα Ζεὺς,] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 557.———ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·] Πολὺ φερτεροι θεοὶ εἰσιν. *Eustath.* ——— *Barnesius* ex MS. edidit, πολὺ φέρτερός ἐστιν. Alii ad *equos* hoc referunt; minus apte.

Ver. 559.————ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης Ἔκτανε,] Ὁ Διομήδης (supra, *ver.* 243.) "Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;" Κἀκεῖνος αὖ πάλιν ἀνταποδίδωσιν οἰκείως τὸν ἔπαινον,——"τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης Ἔκτανε, παρ' δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους." Αὕτη γὰρ ἡ πρὸς τοὺς φίλους ὕφεσις οὐχ ἧττον ἐπικοσμεῖ τῶν ἐπαινουμένων τοὺς ἐπαινοῦντας. *Plutarch.* πολιτικὰ παραγγελμ.

Ver. 560.——δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους·] *Non pauciores quam duodecim;* quod Latini dicunt, *duodecim ipsos;* ut, apud Ciceronem, *decem ipsos dies*, et *annis 73 ipsis.* Similiter infra, σ', 373,———τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν; ubi stultissime Scholiastes, περισσὸν *(inquit)* τὸ Πάντας· cum e contrario in istâ voce Vis omnis sententiæ consistat; *tripodas uno eodemque tempore non minus viginti fabricabatur.* Rursum, σ', 470, φῦσαι ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων; ubi *Barnesius* inepte id vertit Anglice, Twenty in all; quod erat scilicet vertendum, Twenty at once. Item, τ', 427, Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα· *decem ipsa talenta*, vel *talenta non minus decem;* ubi *Dionysii Halicarnassensis*, viri eruditissimi, negligentiam satis mirari non possum; qui hoc Πλεονασμὸν appellat διὰ τὸ μέτρον· *lib.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Iterum, *Odyss.* ί, 204, Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν, et *Odyss.* ώ, 60, Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι.

Ver. 563. Ἕκτωρ τε———καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.] *Scholiastes* ad hunc locum, quem et secuta est et laudavit *Domina Dacier*, νῦν, *inquit*, ἐν εἰρωνείας μέρει κεῖται· οὐ γὰρ ἐπαινεῖν πρέπει τοὺς πολεμίους. Inepte admodum, ut mihi quidem videtur; non enim jam contemptui habebat Trojanos Ulysses.

Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
Καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὅτε Τυδείδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο,
Ἵππους μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
Φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
Ἕστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
Θῆκ' Ὀδυσεὺς, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ·
Αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρούς.
Αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν
Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας, λούσαντο.
Τὼ δὲ λοεσσαμένω, καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ,
Δείπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος, Ἀθήνῃ,
Πλείου ἀφυσσάμενοι, λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

Ver. 572.——ἀπενίζοντο] Pronuntiabatur ἀπεννίζοντο, sicuti ἔλλαβον, ἐλλιτάνευον, ἔννέπε, et similia. Forte tamen et *scribatur* rectius ἀπεννίζοντο· ut sit videlicet non ab ἀπονίζομαι, sed ab ἀπεννίζομαι, quod tam recte dici potest, quam apud *Herodotum* ἐναπονίζομαι.

Ver. 573.—ἰδὲ λόφον,] Quâ ratione ἰδὲ hic ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ver. 576, 577.——λούσαντο.——λοεσσαμένω,——ἀλειψαμένω] De hoc vocis mediæ usu maxime proprio, vide supra ad γ, 141.

Ver. 577.——λίπ' ἐλαίῳ,]
——pinguis olivi. *Virg. Eclog.* V. 68.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

῾ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Λ′.

῾Υπόθεσις της Λ′. ΟΜΗΡΟΥ ῾Ραψῳδίας.

᾿Αγαμέμνων, αὐτός τε ὁπλισάμενος, καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλληνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἕκτωρ δὲ, Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως ᾿Αγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται. Μετὰ ταῦτα ᾿Οδυσσεὺς, κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτοὺς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. Τιτρώσκονται μέν τοι τῶν ῾Ελλήνων οἱ ἄριστοι, ᾿Αγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, ᾿Οδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκου· ὑπὸ δὲ ᾿Αλεξάνδρου, τοξεύονται Διομήδης καὶ Εὐρύπυλος καὶ Μαχάων· ὃν ἐπανιόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος ᾿Αχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος; ῾Ο δὲ ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται, ἢ τον ᾿Αχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ αὐτὸς γοῦν, λαβὼν τὴν παντευχίαν τοῦ ᾿Αχιλλέως, ἐξελθεῖν εἰς μάχην. ᾿Επανερχόμενος δὲ, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

᾿Α Λ Λ Η.

ΤΗ῀Ν Λάμβδα ῥαψῳδίαν, ᾿Αγαμέμνονος ἀριστείαν ἐπιγράφουσι· παράγουσι γὰρ τὸν ᾿Αγαμέμνονα ὑπὸ τῆς Ἥρας καὶ ᾿Αθηνᾶς βοηθούμενον, καὶ πολλὴν τροπὴν τῶν Τρώων ἐργαζόμενον, ὡς καὶ τὸν Δία, Ἶριν πέμψαντα, ἀπάγειν Ἕκτορα, εἰς ὅσον ᾿Αγαμέμνων ἠρίστευε. Τρωθέντος δὲ ὑπὸ Κόωνος τὴν χεῖρα, καὶ ἀναχωρήσαντος ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ Ἕκτορος ἐλθόντος εἰς τὸν πόλεμον, κρατερᾶς γενομένης μάχης, ἐξ ἀμφοτέρων πίπτουσι καὶ τιτρώσκονται πολλοὶ, καὶ Διομήδης, καὶ ᾿Οδυσσεύς. Καὶ Μαχάονα θεασάμενος ᾿Αχιλλεὺς ὑπὸ του Νέστορος ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγόμενον, πέμπει Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος; ᾿Αφικομένῳ δὲ αὐτῷ Νέστωρ τὰ τῶν ῾Ελλήνων ὀδύρεται πταίσματα, καὶ παρακαλεῖ μάλιστα μὲν αὐτὸν πεῖσαι τὸν ᾿Αχιλλέα συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν· εἰ δὲ ἐκεῖνος μὴ βούλοιτο, σὺν τοῖς Μυρμιδόσι τὸν Πάτροκλον πέμψαι, δόντα τὴν ἰδίαν αὐτῷ παντευχίαν· τοὺς γὰρ Τρῶας καταπλαγήσεσθαι, καὶ οἰηθέντας αὐτὸν παρεῖναι τὸν ᾿Αχιλλέα, φεύξεσθαι. ᾿Επανερχόμενος δὲ ὁ Πάτροκλος πρὸς ᾿Αχιλλέα, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ τετρωμένῳ, βαστάζει τε αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὰς ναῦς κομίσας θεραπεύει.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.

Ἄλλως.

Λάμβδα, ἐνὶ προμάχοισι μίγη βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

Ἄλλως.

Λάμβδα δ', Ἀριστῆας Δαναῶν βάλον Ἕκτορος ἄνδρες.

ἨΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν·
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Ἣ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν

Ver. 1. Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων———Τιθωνοῖο] Tithoni croceum linquens Aurora cubile. *Georgic.* I. 447. *Æn.* IV. 585. Vide supra ad ά, 477.

Ver. 2. Ὤρνυθ'] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 8.——τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας] Vide supra ad θ', 225.

Ibid.—νῆας ἐΐσας] Vide supra ad ά, 306.

Ver. 10. ἤϋσε θεὰ μέγα τε,] Clamor militum ad pugnam exeuntium, μεγαλοπρεπῶς. Infra, *ver.* 50, ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ'. [Nugæ. *F.*]

Ibid.——μέγα τε, δεινόν τε,] Quâ ratione τε hìc producatur, vide supra ad ά, 51.

Ver. 11. Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν,] Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον. *Aristophan. Acharn. ver.* 16: quem ad locum Scholiastes; Ὁ δὲ Ὄρθιος αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος, διὰ τὸ εἶναι εὔτονος, καὶ ἀνάτασιν ἔχειν.

Ibid.———μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ] Vide supra ad β', 451.

Ver. 15. Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν,———ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο]

Turnus in arma viros, armis circundatus ipse,
Suscitat; æratasque acies in prœlia cogit
Quisque suas, variisque acuunt rumoribus iras. *Æn.* IX. 462.

Ibid.———ἄνωγεν] Non a præterito, quod vocant, ἄνωγα, sed ab aoristo, ἄνωγον. Vide supra ad θ', 322, et ad ά, 37.

Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν·
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.
Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
Τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ·
Τοῦ δ' ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
Κύανεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
Τρεῖς, ἑκάτερθ' ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
Χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
Ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
Ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον, ἀσπίδα θοῦριν,
Καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
Λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.
Τῇ δ' ἔπι μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε, Φόβος τέ.
Τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
Τρεῖς ἀμφιστεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.

Ver. 16.——— ἐδύσατο] *Al.* ἐδύσσατο; male, ut recte notavit *Barnesius*; nam ἐδύσατο antepenultimam naturâ producit. *Al.* ἐδύσετο: de quo vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ibid.——— νώροπα χαλκόν] Vide supra ad β', 578.

Ver. 18. Καλὰς,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 26.—— προτὶ] *Al.* ποτὶ; quod et ferri possit.

Ver. 31. Ἀργύρεον, χρυσέοισιν] Pronuntiabatur χρυσοῖσιν; prima enim nullâ potest licentiâ corripi.

Ver. 35.——— ἔην] *Barnesius* legendum existimat, ἔεις, *unus*; quæ neque Homerica vox est, et multo etiam elegantiùs reticetur.

Ver. 36.—— Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο] Non sine magno artificio, productâ hîc, etiam extra cæsuram, syllabâ brevi, versus ipse videtur quasi *diriguisse*. Vide supra ad ά, 342, et ad γ', 363, et infra ad μ', 208. Ὅταν δὲ ——φοβερὰν——— ὄψιν εἰσάγῃ, τῶν τε φωνηέντων οὐ τὰ κράτιστα θήσει, ἀλλὰ τῶν ψοφοειδῶν ἢ ἀφώνων τὰ δυσεκφορώτατα λήψεται, καὶ καταπυκνώσει τούτοις τὰς συλλαβάς· Οἷά ἐστι ταυτί,

Τῇ δ' ἔπι μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τέ.

Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως, §. 16.

Ver. 37.—— περὶ δὲ Δεῖμός τε,] Quâ ratione δὲ hîc producatur; item ultima in κυάνεος, *ver.* 39, et in ἀμφιστεφέες, *ver.* 40, et θεὸς, *ver.* 58, vide supra ad ά, 51.

Ver. 40.— ἀμφιστεφέες,] *Al.* ἀμφιστρεφέες.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
Ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
Λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Ῥώοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.
Φθὰν δὲ μεθ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλε
Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς ἄϊδι προϊάψειν.
  Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ, θεὸς ὥς, τίετο δήμῳ·
Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.

Ver. 48.——*ἐπὶ τάφρῳ·*] *Al. ἐπὶ τάφρον.*

Ver. 49.——*σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Ῥώοντ'·*] Istud *Συν τεύχεσι*, propter adjunctam *præpositionem*, non refertur ad *θωρηχθέντες*, (vide έ, 737, et θ', 376, 388,) sed ad *ῥώοντο*: quemadmodum et Latine dicitur, *armis armari*, non *cum armis armari*; e contrario, *cum armis hostem aggredi*, recte dicitur. Vide supra ad ά, 528, 529, et ad θ', 530.

Ver. 51. *Φθὰν δὲ μεθ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες· Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον·*] Sententia est: progrediebatur exercitus eo ordine, ut priores ad fossam starent instructi pedites; equites, e curribus pugnaturi, parvo interjecto sequerentur intervallo. Fieri quoque potest ut istud, *φθὰν*, comparate ad Trojanos usurpetur: prius scilicet ad fossam Achivi erant instructi ad defendendum, quàm ad oppugnandum aggrederentur Trojani. *Barnesius* omnino legendum contendit, *φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων*; quod tamen nullo modo fieri potest; nam *primo*, *μέγα φθάνειν*, ut opinor, non satis Græce dicitur: quod si recte diceretur, non tamen apte conveniret cum eo quod sequitur, *ὀλίγον μετεκίαθον*. *Deinde*, constructio ista, *φθάνειν ἱππήων*, Homerum non sapit; adhibet enim Poëta vocem *φθάνειν*, absolute, multis in locis. Cum accusativo semel, φ', 262,———*φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα*; cum genitivo autem nusquam conjungit; nam in isto, π', 322, ————*τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης Ἔφθη ὀρεξάμενος*, vocula *τοῦ* refertur non ad *ἔφθη*, sed ad *ὀρεξάμενος*. Quòd si recte dici potuisset *φθὰν δὲ ἱππήων*, attamen multo aptius scriberetur, *φθὰν δὲ μὲθ' ἱππήων*, quam *φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων*, propter sequens istud, *ὀλίγον*. *Denique*, quod voluit Scholiastes, *μέγα κοσμηθέντες*, neque Græce (credo) dicitur; neque (si dici potuisset) istiusmodi verborum transpositionem, aut Græcæ, aut ullius (ut opinor) fert linguæ ratio.

Ver. 53.——*ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος,*]

————fragor intonat ingens:
Arma inter nubem, cœli in regione serenâ,
Per sudum *rutilare* vident, et pulsa tonare.
Æn. VIII. 527.

Ver. 60.——*ἀθανάτοισιν·*] Vide supra ad ά, 398.

Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ,
Παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα·
Ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀγμὸν ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
Πυρῶν ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν· οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
Ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὣς,
Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
Οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
Οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἕκηλοι
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἧχι ἑκάστῳ
Δώματα καλὰ τέτυκτο, κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο·
Πάντες δ' ᾐτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
Οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
Τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ, νόσφι λιασθεὶς,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τέ.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,

Ver. 62. Οἷος δ'——ἀστὴρ,] Vide supra, έ, 4, et infra, χ', 26 et 317.

Ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο
Δεδορκότ' ἐχθροῖς, ἄστρον ὣς, λάμψειν ἔτι.
Sophocl. Electr. 64.

————ipse agmine Pallas
In medio, chlamyde et pictis conspectus in armis:
Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo.— *Æn.* VIII. 587.

Singularis autem apud *Homerum* hujus imaginis pulchritudo, eo quod *Hectorem* ubique summâ cum agilitate inter suos *ex intervallis* exhibeat *interlucentem*.

Ver. 67. Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες] Mire placuisse *Alexandro Magno* hosce quinque versiculos, refert *Dio, Orat.* I.

Ver. 68. Ὀγμὸν] Ὄγμον scribendum docet *Eustathius*, sicuti ὄκνος, ὄμβρος, ὄσσος, ὄρθρος, ὄρφνος, ὄλβος: sed hoc leviculum.

Ibid.——ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς] Quâ ratione ἐλαύνωσιν hîc ultimam producat, item ἐνὶ, *ver.* 76, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ἄρουραν,] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 70.——ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες Δῄουν·]

——cædebant pariter, pariterque ruebant
Victores victique; neque his fuga nota, neque illis. *Æn.* X. 756.

Ver. 72.——οἱ δὲ, λύκοι ὣς,]

——inde, lupi ceu;— *Æn.* II. 355.

Ver. 73. Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε]

——sævit medio in certamine Mavors,—
Et scissâ gaudens vadit *Discordia* pallâ.
Æn. VIII. 700.

Ver. 76.——καθήατο,] *Al.* καθείατο.

Ver. 81.——ἀπάνευθε] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 82. Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν] Vide supra ad θ', 51.

Ver. 83.——ὀλλυμένους τέ.] Vide supra ad γ', 260.

Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·
Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δόρπον
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἅδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ·
Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
Κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας· ἐκ δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ', ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀϊλῆα πληξιππον.
Ἤτοι ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
Τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἶσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
Υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,
Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβὼν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.

Ver. 86.———ὡπλίσσατο] Ita *Barnesius*, recte. *Vulg.* ὡπλίσατο, male; corripit enim antepenultimam. Vide supra ad ά, 140.

Ibid.——δόρπον] *Plutarchus, Symposiac. lib.* VIII. *Probl.* 6, legit δεῖπνον.

Ver. 95 et 98.——μεμαῶτα] Vide supra ad β', 818, et ad ζ', 464.

Ver. 97.——καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο·]

———ille securi
Adversi frontem mediam mentumque reductâ
Disjicit, et sparso late rigat arma cerebro.
Æn. XII. 306.

Ver. 100. Στήθεσι παμφαίνοντας,] Videtur mihi vox, παμφαίνοντας, eam habere vim, ut non dicat tantum *pectora nudatos*, sed, quod et in versione exhibui, *pectora formosa nudatos.*

Ver. 103.——ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν, Ἄντιφος αὖ παρέβασκε] Sic infra, ψ, 132.——ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε.

——bijugis infert se Lucagus albis,
——fraterque Liger; sed frater habenis
Flectit equos, strictum rotat acer Lucagus ensem.
Æn. X. 575.

Ver. 104.———ποτ' Ἀχιλλεὺς] Καὶ νῦν Ὅμηρος, Ἀχιλλέως μνήμην συνήθως παρεντιθεὶς,——τόντε Ἀχιλλέα σεμνύνει, καὶ τὴν ποίησιν καταποικίλλει. *Eustath.* Vide supra ad β', 673, 681, ad έ, 788, et ad ή, 228.

Ver. 105.——δίδη] Ut ex δώσω, δίδωμι, ita ex δήσω, δίδημι.

Ver. 107. Δὴ τότε γ'] *Barnesius* edidit, Τῶν τότε γ',——At minus concinne.

Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖϊν ἐσύλα τεύχεα καλὰ,
Γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
Ῥηϊδίως ξυνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
Ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἁπαλόν τε σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
Ἡ δ', εἴπερ τε τύχησι μάλα σχεδὸν, οὐ δύναταί σφιν
Χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
Καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
Σπεύδουσ', ἱδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς·
Ὡς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα,
Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
Οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
Τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
Ἐκ γάρ σφέας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
Τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς,
Ἀτρείδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην·
  Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
  Ὣς τώγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·

Ver. 110.—καλὰ,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 111. Γιγνώσκων·] *Al.* Γινώσκων; quod perinde est; nam γινώσκω primam producit.

Ver. 112.——πόδας ὠκὺς] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 118.———ὕλην] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 128. Ἐκ γὰρ σφέας χειρῶν φύγον] Refertur istud, γὰρ, ad præcedentem λάβε, *ver.* 126. *Al.* ἐκ γὰρ σφέων χειρῶν φύγον; minus venuste.

Ver. 129.——————— ἐναντίον ὦρτο,]
————infestâ subit obvius hastâ.
Æn. X. 877.

Ver. 132. Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις] *Al.* Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῖο πατρὸς· vel Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς; sed male; nam, ut recte annotavit *Barnesius*, liquet, ex *ver.* 138 infra, *Antimachum* jam hîc antea fuisse *nominatum*.

Ver. 134——χαρίσαιτο] Vide supra ad ά, 140.

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
Ὅς ποτ᾽ ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
Ἀγγελίην ἐλθόντα, σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,
Αὖθι κατακτεῖναι, μηδ᾽ ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς·
Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ᾽ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ᾽ ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
Ἱππόλοχος δ᾽ ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
Χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας, ἀπό τ᾽ αὐχένα κόψας·
Ὅλμον δ᾽ ὣς, ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι᾽ ὁμίλου.
Τοὺς μὲν ἔασ᾽· ὁ δ᾽, ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Τῇ ῥ᾽ ἐνόρουσ᾽, ἅμα δ᾽ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκῃ,
Ἱππεῖς δ᾽ ἱππῆας (ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη
Ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων,)
Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ᾽, Ἀργείοισι κελεύων.
Ὡς δ᾽ ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
Πάντη τ᾽ εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
Πρόῤῥιζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
Ὣς ἄρ᾽ ὑπ᾽ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα

Ver. 138. Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο] Pronuntiabatur, Εἰ μὲν δὴ ᾽ντιμάχοιο; ut recte observavit *Barnesius.*

Ibid.——δαΐφρονος] Per ironiam dictum contendunt nonnulli; sed nihil opus; est enim epitheton et sociorum et hostium commune.

Ver. 139.——ἄνωγεν,] Non a præterito, quod vocant, ἄνωγα, sed ab aoristo, ἄνωγον: alioqui non constaret temporum ratio. Vide supra ad θ΄, 322, et ad ά, 37.

Ver. 146.———ἀπό τ᾽ αὐχένα κόψας· Ὅλμον δ᾽ ὣς, ἔσσευε κυλίνδεσθαι]

Tum caput orantis nequicquam, et multa parantis
Dicere, deturbat terræ; truncumque tepentem
Provolvens——— *Æn.* X. 554.

Ver. 148. Τοὺς μὲν ἔασ᾽·] Vide supra ad δ΄, 42.

Ibid.——ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,]

Irruit, et, quà tela videt densissima, tendit.
Æn. IX. 555.

Ver. 151.———ἱππῆας (ὑπὸ)] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 155. Ὡς δ᾽ ὅτε πῦρ ἀΐδηλον]

Ac velut, optatò ventis æstate coortis,
Dispersa immittit sylvis incendia pastor;
Correptis subitò mediis, extenditur unà
Horrida per latos acies Vulcania campos.
Æn. X. 405.

In segetem veluti cum flamma furentibus Austris
Incidit.——— *Æn.* II. 304.

Quo in loco, *Homericæ* parabolæ dignitatem non implevisse *Virgilium* existimat *Macrobius, lib.* V. *cap.* 13.

Ibid.———πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,] Ἄξυλον ὕλην, οἱ μὴν πολύξυλον ἀποδεδώκασιν. οἱ δὲ τὴν ὁμόξυλον·—ὡς—καὶ ἄλοχος καὶ ἄκοιτις, ἡ ὁμόλεκτρος καὶ ὁμόκοιτις· καὶ ἄξυλος οὖν, ἡ ὁμόξυλος, διὰ τὸ πυκνόν. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἄξυλον λεγειν, οὐ κατὰ τὴν στέρησιν τοῦ ξύλου,—ἀλλὰ κατὰ στέρησιν τοῦ ξυλίσασθαι· ἵν᾽ ᾖ, ἄξυλος ὕλη, ἀφ᾽ ἧς οὐδεὶς πω ἐξυλεύσατο. Καὶ ἄκοιτις δὴ καὶ ἄλοχος ἐμοὶ δοκεῖ κυρίως ἡ παρθενικὴ λέγεσθαι, παρὰ τὸ λέχους ἑτέρου μὴ μετασχεῖν, μηδὲ κοίτης.———Καὶ, ἀΐδηλον δὲ πῦρ, οὐκ ἔστι τὸ μεγαλόδηλον, ἀλλὰ τὸ ἀδηλοποιόν. *Porphyrii Quæst. Homeric.* 26.

Ver. 156.——φέρει,] *Al.* στρέφει.

Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
Κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
Ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν.
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
Ἔκ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρείδης δ' ἕπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
Οἱ δὲ, παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
Μέσσον καππεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
Ἱέμενοι πόλεως· ὁ δὲ κεκληγὼς ἕπετ' αἰεὶ
Ἀτρείδης, λύθρῳ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
Ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
Ἅστε λέων ἐφόβησε, μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ,
Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,
Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
Ὣς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων,
Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσί· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
Οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν·

Ver. 160.——*κροτάλιζον*] De hujusmodi *ὀνοματοποιΐα*, vide supra ad *β'*, 210, ad *γ'*, 363, et ad *δ'*, 456, 504.

Ibid.——*πτολέμοιο γεφύρας*] Vide supra ad *δ'*, 371.

Ver. 163.——*ἐκ βελέων*,——*κονίης*,—— *ἀνδροκτασίης*, —— *αἵματος*, —— *κυδοιμοῦ*] "Ante omnes apud Homerum, ejusdem rei "atque sententiæ luculenta exaggeratio est. "*Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων*——. Nam quum "omnia ista——multa et continua nomina "nihil plus demonstrent quam prœlium, "hujus tamen rei varia facies delectabiliter "ac decore multis variisque verbis depicta "est." *Gell. lib.* XIII. *cap.* 23.

Ver. 167.——*παρ' ἐρινεὸν*]. Vide supra ad *ζ'*, 433.

Ver. 168.——*κεκληγὼς*] Vide supra ad *β'*, 314.

Ver. 172.——*βόες ὣς*,] Vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 176.——*αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει*] *Scaligero* (*Poëtic. lib.* V. *cap.* 4.) videntur *plus pingere*, quæ dixit *Virgilius* :

——manditque trahitque
Molle pecus, mutumque metu : fremit ore cruento. *Æn.* IX. 340.

Sed non recte instituta est comparatio. *Virgilio* enim de *ovibus* sermo est, *Homero* de *bubus*; utrobique aptissimus.

Ver. 179.——*πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον*]
——curruque volutus
Cædit semianimis Rutulorum calcibus arva. *Æn.* X. 303.

Ἶριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον, ἀγγελέουσαν·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἔνισπε·
Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
Τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Αὐτὰρ ἐπεί κ', ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται,
Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι·
Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
Τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Αὐτὰρ ἐπεί κ', ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοὶ κράτος ἐγγυαλίξει
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηαι,
Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·

Ver. 186. Βάσκ' ἴθι,] Vide supra ad β', 8.

Ver. 196. Βῆ δὲ——, Εὗρ' υἱὸν] Celeritatem motûs pulchre depingit constructio ἀσύνδετος.

Ver. 200.———Διῒ μῆτιν] Quâ ratione utrumque horum vocabulorum hîc ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ibid.—ἀτάλαντε,] Vide supra ad β', 627.

Ver. 201. Ζεύς με πατὴρ προέηκε]
Ipse Deûm tibi me claro demittit Olympo
Regnator, cœlum et terras qui numine torquet;
Ipse hæc ferre jubet celeres mandata per auras. *Æn.* IV. 268.

Ver. 211.——σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,] Vide supra ad γ', 29.

Ver. 213. Ὀτρύνων μαχέσασθαι] Vide supra ad β', 451.

Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
Ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν,
Ἢ αὐτῶν Τρώων, ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἠΰς τε μέγας τε,
Ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριϐώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσεὺς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα
Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥϐης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν·
Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ οἱ ἕποντο.
Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώπῃ λίπε νῆας ἐΐσας·
Αὐτὰρ ὁ, πεζὸς ἐὼν, εἰς Ἴλιον εἰληλούθει·
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε,
Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιϐος ὣς, ἐτράπετ' αἰχμή.
Καὶ τόγε χειρὶ λαϐὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἕλκ' ἐπί οἱ, μεμαὼς, ὥστε λίς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς

Ver. 215.——ἐκαρτύναντο] Quâ analogiâ dicitur, μαρτῦρομαι, ἐμαρτῦράμην, μαρτῦροῦμαι; κρῖνομαι, ἐκρῖνάμην, κρῖνοῦμαι; eâdem analogiâ dicitur, καρτῦνομαι, ἐκαρτῦνάμην, καρτῦνοῦμαι. Vide supra ad ά, 309, 338.

Ver. 219.——πρῶτος Ἀγαμέμνονος] Quâ ratione πρῶτος hîc ultimam producat, item θυγατέρα, *ver.* 226, et μόλιϐος, *ver.* 237, et ὥστε, *ver.* 239, vide supra ad ά, 51.

Ver. 222. Θρήκῃ] Ita edidit *Barnesius* ex MS.——recte, ut opinor; nam et ita alibi Homerus. *Vulg.* Θράκῃ.

Ver. 223. Κισσεὺς] *Al.* Κισσῆς et Κισσής.

Ver. 226.——θυγατέρα] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 229.——νῆας ἐΐσας·] Vide supra ad ά, 306.

Ver. 230.——εἰληλούθει·] Si εἰλήλουθεν dixisset, non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 231. Ὅς ῥα] *Qui utique;* non enim supervacaneum est istud ῥὰ, sed vim habet perquam elegantem in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit, *ver.* 219.

Ver. 233.——ἐτράπετ' ἔγχος.] Notandus maxime proprius vocis mediæ usus: *Avertit se hasta.* Vide supra ad γ', 141. Nempe quemadmodum Latinis recte dicitur, *navis appulit*, et *navis appulsa est; revertit quis*, et *reversus est;* ita Græcis dictum est et ἐτράπετο et ἐτράπη.

Ver. 236.—παναίολον,] Vide supra ad β', 816.

Ver. 238.——τόγε] ἔγχος.

Σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
Ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
Οἰκτρὸς, ἄπο μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
Κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
Πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
Αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
Πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἑ πένθος
Ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
Νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
Ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
Ἕλκε ποδὸς μεμαὼς, καὶ ἀΰτει πάντας ἀρίστους·
Τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
Ἔνθ' Ἀντήνορος υἷες, ὑπ' Ἀτρείδῃ βασιλῆϊ
Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω·
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,

Ver. 240. Σπάσσατο·] Ita edidit *Barnesius.* *Vulg.* σπάσατο; minus recte; primam enim corripit.

Ver. 241.——κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,]

Olli dura quies oculos et *ferreus* urget
Somnus; in æternam clauduntur lumina noctem. *Æn.* X. 745.

Quod non negaverim, inquit Macrobius, *cultius a Marone prolatum*, lib. V. cap. 11.

Ver. 243.—ἧς οὔτι χάριν ἴδε,] *E quâ nondum prolem susceperat.* Cæterum quâ ratione χάριν hîc ultimam producat, item ἀντικρὺ, *ver.* 253, et τὲ, *ver.* 265, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——πολλὰ δ' ἔδωκε·] Elegantissime ex adverso, apud Euripidem, Medea, de nubentium dote,

Πάντων δ', ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα, καὶ γνώμην ἔχει,
Γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·
Ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
Πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος.
Med. 230.

Ver. 252.———ἔνερθεν,] *Al.* ὕπερθεν.

Ver. 255.——μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,] Vide supra ad ή, 232 et 279.

Ver. 256.————ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος·] Τὸ τραφὲν καὶ ἐγυμνασθὲν τὰς ἶνας ἀνέμῳ, καὶ διὰ τοῦτο στεῤῥὸν καὶ οὐκ εὔθραυστον, ἀλλ' εὔτονον ———. Διὸ καὶ ἡ τοῦ Ἀχιλλέως μελία—— "Πηλίου ἐκ κορυφῆς——." Ἄλλοι δὲ ἀνεμοτρεφές φασι, τὸ κοῦφον καὶ εὐκίνητον. *Eustath.*

Ver. 260. Οὔτησε] Ex οὐτάω; nam ex οὐτάζω fit οὔτασε, penultimâ correptâ.

Ὄφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
Ὀξεῖαι ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο.
Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
Δριμὺ, τό τε προϊεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι,
Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
Ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο.
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
Εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους

Ver. 266.———ἀνήνοθεν] Non ex præterito, quod vocant, ἀνήνοθα, sed ex aoristo ἀνήνοθον: alioqui non constaret temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 268. Ὀξεῖαι ὀδύναι] *Barnesius* in duobus MSS. repperit, Ὀξεῖαι δ' ὀδύναι; quod et ipsum ferri quî possit, vide supra ad ά, 57.

Ibid.——μένος Ἀτρείδαο.] Sic, βίη Ἡρακληέιη, et similia. Vide supra ad β', 658.

Ver. 269.——ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ——Δριμὺ,——πικρὰς ὠδῖνας] De multiplici hac et compositâ verborum copiâ *Hermogenes:* Ὅταν πολλὰ ὀνόματα ἔχῃ τις ἰσότιμα, καὶ ὁμοίως ἔχοντα ἐνάργειαν χρῆσιμον, ἡ ποικιλία ἁρμόζει. Οἷον (*Il.* λ',) Ὅμηρος,———Ἔχομεν "ὀξὺ, δριμὺ, πικρόν." *Hermog.* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 4. Quando e contrario copia hæc evitari debeat, vide ad *Odyss.* τ', 204, etc. *Dionys. Halicarn.* de eâdem *varietate* verba faciens, πῶς ἂν συναγάγῃς ἦθος καὶ τὴν γνώμην τέχνῃ, eodem hosce versiculos exemplo adducit, *lib. qui inscribitur* Τέχνη, *cap.* 12. De iisdem versibus *Plutarchus:* Ταῦτα οὐχ Ὅμηρον αἱ γυναῖκες, ἀλλ' Ὁμηρίδα γράψαι λέγουσι, τεκοῦσαν ἢ τίκτουσαν ἔτι, καὶ τὸ μίγμα τῆς ἀλγηδόνος ὁμοῦ πικρὸν καὶ ὀξὺ γινόμενον ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἔχουσαν. *Lib. de Amore prolis.*

Ver. 271.——θυγατέρες] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 278.——μητίετα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 279. Εἴασε] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 280.—ἵμασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 282. Ἄφρεον δὲ στήθεα·] Pronuntiabatur, ἀφροῦν δὲ στήθη; quomodo et scribi postea cœptum est.

Ver. 283.————ἀπάνευθε] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 289.————μώνυχας ἵππους]
—solido——ungula cornu.
Georg. III. 88.

Ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
  Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
Σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συῒ καπρίῳ, ἠὲ λέοντι·
Ὣς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἕκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ·
Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
Ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραέϊ ἶσος ἀέλλῃ,
Ἥ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἀσσαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ὀπίτην,
Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Ὀφέλτιον, ἠδ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ', Ὦρόν τε, καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην·
Τοὺς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Πληθύν· ὡς ὁπότε Ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ
Ἀργέσταο Νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
Σκίδναται, ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
Ὣς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
Καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοὶ,
Εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
  Τυδείδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
Ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ.
  Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
Ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δοῦναι κράτος, ἠέπερ ἡμῖν.
  Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,

Ver. 291.——ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.] Vide supra ad β', 451.

Ver. 295 et 300.——Πριαμίδης,] Vide supra ad α', 398.

Ver. 296.——ἐβεβήκει] Si ἐβεβηκε dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad α', 37.

Ver. 305.——Ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ Ἀργέσταο Νότοιο] Ἀργέστην, ὑφ' οὗ τὰ συναγόμενα νέφη——ὁ Ζέφυρος εἴωθε διασκιδνάναι. *Eustath.* ex *Strabone.*

Ver. 313.—τί παθόντε λελάσμεθα] Vide supra ad θ', 229 et 234.

Ver. 315.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 318.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad α', 175.

Δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
Τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν.
Τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
Ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
Ὣς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
Ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δήμου ἀρίστω,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δὲ οἱ οὔτι
Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
Ἱππόδαμον δ' Ὀδυσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
Ἔνθα σφιν κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων,
Ἐξ Ἴδης καθορῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ἤτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάστροφον οὔτασε δουρὶ,
Παιονίδην ἥρωα, κατ' ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
Ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ·
Τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες.
Τὸν δ' ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Ver. 328.—ἑλέτην] *Diomedes* et *Ulysses.*

Ver. 330.—οὐδὲ οὓς] Ita hîc legendum existimo, quomodo et supra, β', 832. Sed et in uno MS. ita hîc scriptum repperit *Barnesius.* Ipse tamen cum Vulgatis edidit, οὐδὲ ἑούς, ut sit "*anapæstus* (inquit) *in quarto* "*loco;*" quod et valde est inconcinnum, et *Homero* nusquam usitatum. Cæterum quâ ratione οὐδὲ hîc ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ver. 331.—φθισήνορα·] Vide supra ad β', 883.

Ver. 333.——δουρικλειτὸς] Ita edidit *Barnesius;* recte, ut mihi quidem videtur. *Vulg.* δουρικλυτὸς; quod penultimam corripit; neque in his solet esse licentia. Vide supra ad έ, 55.

Ver. 337.————οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.] Ridiculus plane ad hunc locum *Spondanus:* "*quinam Græcorum a Trojanis interficiun-* "*tur? Nodus est mihi difficillimus; quem qui* "*dissolverit, Œdipus per me esto:*" quasi scilicet interfectos nullos oportuisset narratos, nisi *nominatim* dictos.

Ver. 338.————οὔτασε] Vide supra ad ά, 140, et ad δ', 525.

Ver. 340.—ἀάσατο] Vide supra ad ί, 116.

Ibid.——δὲ] Alii hîc scribunt, δή; sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 344. Κεκληγώς·] Vide supra ad β', 314.

Ver. 345.————ἰδὼν ῥίγησε] Fuere apud Antiquos qui legerent, ἰδὼν ἐνόησε, veriti nimirum, ne *timidus* videretur *Diomedes;* inepte admodum. Nam et supra idem vir fortissimus, *ver.* 317.——ἀλλὰ μίνυνθα Ἡμέων

Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἕκτωρ·
Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν· οὐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν
Ἄκρην κακκόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς,
Οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
Τρίπτυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωὴν,
Τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ κατεείσατο γαίης·
Τόφρ' Ἕκτωρ ἄμπνυτο, καὶ, ἂψ ἐς δίφρον ὀρούσας,
Ἐξέλασ' ἐς πληθὺν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὧ μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι·
Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριξεν.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Τυδείδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
Στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,

ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δοῦναι κράτος, ἠέπερ ἡμῖν. Et *Agamemnon*, etiam tum cum fortissime se gereret, *ver.* 254. Ῥίγησεν τ' ἄρ' ἔπειτα——, Ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης.

Ver. 345.—*βοὴν ἀγαθὸς*] Vide supra ad β', 408.

Ver. 348.—*στέωμεν,*] Ita edidit *Barnesius;* quomodo et infra scriptum est, χ', 231; ut scilicet pronuntiandum sit, *στῶμεν*. *Al.* *στέομεν*; quod et ipsum, more Ionico, ferri possit.

Ver. 350. Καὶ *βάλεν*·——*κεφαλῆφιν* Ἄκρην *κακκόρυθα*·]

Hasta tulit, amen incita summum
——apicem tsummasque excussit vertice cristas. *Æn.* XII. 492.

Ver. 352.———*καλόν*·] Vide supra ad β', 43.

Ver. 356.———*ἀμφὶ δὲ ὄσσε*] *Al.* *ἀμφὶ δ' οἱ ὄσσε*.

Ver. 363.——*ἐρύσσατο*] Ita edidit *Barnesius;* recte. *Vulg.* *ἐρύσατο*; quod antepenultimam corripit.

Ver. 364.———*δοῦπον*] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 369. Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Quâ ratione Ἀλέξανδρος hîc ultimam producat, item *κεκλιμένος*, *ver.* 371, et *μὶν*, *ver.* 376, et *δὲ*, *ver.* 378, et *εὐχόμενος*, *ver.* 379, vide supra ad ά, 51.

Ver. 371.——*κεκλιμένος,*] Vide supra ad ά, 309, 314.

Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
Ἤτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
Αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
Καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνεῖλκε,
Καὶ βάλεν (οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς)
Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
Ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσσας,
Ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι,
Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι·
Οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
Οἵτε σε πεφρίκασι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Τοξότα, λωβητὴρ, κέρᾳ ἀγλαὲ, παρθενοπῖπα·
Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
Νῦν δέ, μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, εὔχεαι αὔτως.
Οὐκ ἀλέγω, ὡσεί με γυνὴ βάλοι, ἢ πάϊς ἄφρων·
Κουφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
Ἦτ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
Ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι·
Τοῦ δὲ γυναικὸς μέν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαὶ,
Παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
Πύθεται· οἰωνοὶ δὲ πέρι πλέες, ἠὲ γυναῖκες.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὄπισθε καθεζόμενος, βέλος ὠκὺ
Ἐκ ποδὸς εἷλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.

Ver. 374. Αἴνυτ' ἀπὸ] *Occupatus erat in detrahendo, etc.* Cæterum de prosodiâ vocis αἴνυτο, vide supra ad γ', 260.

Ibid.—παναίολον,] Vide supra ad β', 816.

Ver. 383.——πεφρίκασι,] Vide supra ad β', 314.

Ver. 385.——κέρᾳ] Alii "*arcu*" interpretantur, alii "*cincinnis.*"

Ibid.——παρθενοπῖπα·] Ἕτεροι παρθενοπῖα γράφουσιν, ὅ ἐστι παρθένοις ἐοικὼς τὴν ὄψιν. *Eust.*

Ver. 386. Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον] Pronuntiabatur, Εἰ μὲν δὴ 'ντίβιον.

Ver. 390. Κουφὸν γὰρ βέλος]
——telumque imbelle sine ictu.
Æn. II. 544.

Ver. 392.——πέλεται] *Eustath. in Commentar.* πέτεται.

Ver. 395. περὶ πλέες,] *Al.* περιπλέες; minus recte.

Ver. 397. Ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὄπισθε]
——genitor nati parmâ protectus abiret.
Æn. X. 800.

Ibid—ὠκὺ] *Al.* ὀξὺ.

Οἰώθη δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι, ἐγώ τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἴκε φέβωμαι,
Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴκεν ἁλώω
Μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
Ἀλλὰ τίη μοὶ ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Οἶδα γὰρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
Ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τόνδε μάλα χρεὼ
Ἑστάμεναι κρατερῶς, ἤτ' ἔβλητ', ἤτ' ἔβαλ' ἄλλον.
  Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοὶ
Σεύονται, ὁ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν·
Ἀμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα·
Ὣς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διῒ φίλον, ἐσσεύοντο
Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
Οὔτασεν, ὦμον ὕπερθεν, ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρί·

Ver. 401. Οἰώθη δ' Ὀδυσεὺς]
Jamque adeo super unus eram.———
Æn. II. 567.

Ver. 402.———παρέμεινεν,] *Eustath. in Commentar.* παρέμιμνεν.

Ver. 408.——ὅττι] Vide supra ad ά, 537.

Ibid.——ἀποίχονται πολέμοιο·] *Al.* ἀποίχοντο πτολέμοιο.

Ver. 411. Ἕως ὁ ταῦθ'] Vide supra ad ά, 193.

Ver. 412. Τόφρα δ'] Vide supra ad ά, 57. Male *Barnesius*, Τόφραδ'.

Ver. 413.——μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.] Ἀμφίβολον ἔχει ἔννοιαν. Δηλοῖ γὰρ, ἢ ὅτι ἔλσαν ἐν σφίσι τὸν Ὀδυσσέα, πῆμα τιθέντες αὐτῷ· ἢ ὅτι ἔλσαν αὐτὸν, πῆμα τίθεντες σφίσιν αὐτοῖς. Καί ἐστι σεμνὸς ὁ λόγος οὗτος, καὶ ὑψηλός· ὡς κρεῖττον ὂν τοῖς Τρωσὶν ἀφεῖναι αὐτὸν ἀκύκλωτον. *Eustath.* Homeri tamen temporibus haud credo ambiguam fuisse istam locutionem.

Ver. 414. Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ]
Ac velut ille canum morsu de montibus altis
Actus aper, (multos Vesulus quem pinifer annos
Defendit, multosque palus Laurentia,) sylvâ
Pastus arundineâ, postquam inter retia ventum est,
Substitit, infremuitque ferox, et inhorruit armos;
Nec cuiquam irasci propiusve accedere virtus,
Sed jaculis tutisque procul clamoribus instant;
Ille autem impavidus partes cunctatur in omnes,
Dentibus infrendens, et tergo decutit hastas:
Haud aliter——————— *Æn.* X. 707.

Ver. 416.———γναμπτῇσι γένυσσιν·] *Al.* γναμπτῇσι γένυσιν; minus recte. *Barnesius* scribendum voluit, γναμπτῇς γενύεσσιν.

Ver. 418. Γίγνεται·] *Al.* Γίνεται; quod perinde est; nam γίνομαι primam producit.

Ver. 419.———Διῒ φίλον,] Quâ ratione Διῒ hîc ultimam producat, item αὐτοκασίγνητον, *ver.* 427, vide supra ad ά, 51.

Ver. 421. Οὔτασεν,] Rursumque, *ver.* 426, οὔτασε δουρί. Vide supra ad δ', 525, et ad ά, 140.

Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε·
Χερσιδάμαντα δ᾽ ἔπειτα, καθ᾽ ἵππων ἀΐξαντα,
Δουρὶ, κατὰ πρότμησιν, ὑπ᾽ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
Νύξεν· ὁ δ᾽, ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Τοὺς μὲν ἔασ᾽· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ Ἱππασίδην Χάροπ᾽ οὔτασε δουρὶ,
Αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο·
Τῷ δ᾽ ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φώς·
Στῆ δὲ μάλ᾽ ἐγγὺς ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ᾽, ἠδὲ πόνοιο·
Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσι,
Τοιώδ᾽ ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε᾽ ἀπούρας·
Ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Πάντα δ᾽ ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν· οὐδέ τ᾽ ἔασε
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
Γνῶ δ᾽ Ὀδυσε[illegible] ὅ οἱ οὔτι βέλος κατακαίριον ἦλθεν·
Ἂψ δ᾽ ἀναχ[illegible]σας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἆ δείλ᾽, [illegible]άλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Ἤτοι μέν ῥ᾽ [illegible] ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
Σοὶ δ᾽ ἐγὼ ἐν[illegible]δε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Ἤματι τῷδ᾽ ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ᾽ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ᾽ Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ἦ· καὶ ὁ μὲν φύγαδ᾽ αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει·
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν

Ver. 423.——ἀΐξαντα.] *Al.* ἀΐσσοντα.

Ver. 425.——ἐν κονίῃσι πεσὼν,] Vide supra ad ά, 593.

Ibid.——ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.] *Cubitis humum pinsabat.* Ennius apud Varron. lib. IV.

Ver. 426.——ἔασ᾽] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 430.——πολύαινε,] *Schol.* μυθολόγε, φλύαρε: sed nihil opus; sunt enim hujusmodi epitheta *laudi* data, et sociorum et hostium communia.

Ver. 433. Ἤ κεν ἐμῷ] *Al.* Ἤ σύγ᾽ ἐμῷ, quod et non inelegans. Vide supra ad γ', 409.

Ibid.——ὀλέσσεις] *Al.* ὀλέσσῃς; quod et ipsum, si præcedat ἤ κέν, non erit inelegans, licet vir doctissimus, *Henr. Stephanus*, propter præcedentem ἐπεύξεαι, "*non dubium esse quin* ὀλέσσεις *legendum sit*," existimet.

Ver. 434.——οὔτησε] Ex οὐτάω; nam ex οὐτάζω fit οὔτασε, penultimâ correptâ.

Ver. 435. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε] Vide supra ad γ', 357.

Ver. 437.——ἔργαθεν·] Ἀπεῖρξεν, ἀπήγαγεν, ἀπεκόλλησε τῶν πλευρῶν τὴν ἐπιπολὴν, οἷα μὴ προκύψαν εἰς βάθος. *Eustath.*

Ibid.——ἔασε] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 439.——ὅ οἱ] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 446.——ἐβεβήκει·] Si vocem βέβηκε tulisset versus, at non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 447.——μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν] Non πῆξεν ἐν μεταφρένῳ, sed μεταφρένῳ ἔμπηξεν.

Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ Σῶχ', Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
Φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
Ἆ δείλ', οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ὄσσε καθαιρήσουσι, θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
Ὠμησταί σ' ἐρύσουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
Αὐτὰρ, ἐπεί κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.
Ὣς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ἔξω τε χροὸς εἷλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
Αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρους·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς,
Τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Ἀμφί μ' Ὀ[illegible] ταλασίφρονος ἵκετ' ἀϋτὴ,
Τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα
Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
Δείδω, μή τι πάθησιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεὶς,
Ἐσθλὸς ἐὼν, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.

Ver. 449. Δούπησεν] Vide supra ad δ', 455, 504.

Ver. 452. Ἆ δειλ', οὐ μὲν σοί γε]
Δύσμορος, οὐ μέν σοί γε————
Plutarch. de Consolat. ad Apoll.

Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis,
Alitibusque jaces! nec te tua funera mater
Produxi, pr[illegible]culos, aut vulnera lavi,
Veste tegens———— *Æn.* IX. 485.

Istic nunc, metuende, jace; non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra sepulchro:
Alitibus linquère feris, aut gurgite mersum
Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent. *Æn.* X. 557.

Ver. 454. Ὠμησταί σ' ἐρύσουσι,] Ita edidit *Barnesius*: ex MSS. ἐρύσουσι· ex conjecturâ, σέ. *Vulg.* Ὠμησταὶ ἐρύουσι; quod et ipsum ferri possit.

Ibid.————περὶ πτερὰ π[illegible] βαλόντες·] Pulchre depingunt hæc verba et quasi ob oculos ponunt, aves rapaces prædam alis inter diripiendum verberantes; ut recte annotavit *Popius.*

Ver. 458.————κῆδε δὲ θυμόν·] *Barnesius* edidit, κῆδε δ' ἕ θυμόν, quod eodem redit.

Ver. 459. Τρῶες δὲ] Quâ ratione δὲ hîc producatur, vide supra ad ά, 51.

Ibid.————ἐπεὶ ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος, Κεκλόμενοι——ἔβησαν·]

————Ocyùs ensem
Æneas, viso Tyrrheni sanguine lætus,
Eripit a femore, et trepidanti fervidus instat. *Æn.* X. 786.

Ver. 463. Τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 466.——ἵκετ' ἀϋτὴ.] *Al.* ἵκετο φωνή.

Ver. 470.————πάθησιν ἐνὶ] *Al.* πάθησι μετά.

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διῒ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶες ἕπονθ', ὡσεί τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι
Φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστὸς,
Ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν,
Ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
Σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
Ὣς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον,
Στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ἤτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλου
Χειρὸς ἔχων, εἵως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους·
Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα·
Οὖτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρτην.
Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
Χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
Πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας

Ver. 472.——ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο] Apte et ad personam Ajacis, et ad rem in periculo constitutam, οὔτε ἀντιφωνεῖ, καὶ ἅμα ἕπεται βοηθήσων; ut recte notavit *Eustathius.*

Ver. 473.——Διῒ φίλον·] Quâ ratione ut hîc ultimam producat, item αἷμα, *ver.* 477, et τὲ, *ver.* 480, vide supra ad ά, 51.

Ver. 475. Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον,]
——Qualis conjectâ cerva sagittâ,
Quam procul incautam——fixit
Pastor agens telis, liquitque volatile ferrum
Nescius; illa fugâ sylvas saltusque peragrat
Dictæos; hæret lateri letalis arundo.
Æn. IV. 69.

Ibid.——ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ] *Al.* ὅν ῥ' ἔβαλ' ἀνὴρ; quorum utrumque eandem habet vim: "*Quem utique vulneravit aliquis.*"

Ver. 476. Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς·] Ita edidit *Barnesius* ex *ver.* 663, infra, ubi et vulgo scriptum est, ἀπαί. Plurimi hoc in loco legunt, ἀπό, quod et ipsum ferri possit.

Ver. 483. Τρῶες ἕπον πολλοί] Vide supra ad δ', 202. Nonnulli hîc male, Τρῶες ἕποντο πολλοί.

Ver. 484.——ᾧ ἔγχει] *Al.* ᾧ ἔγχεϊ; minus recte; si enim divisim legatur, scribendum erat ᾧ ἔγχε'; ut recte notavit *Barnesius.*

Ver. 487.——τὸν] *Ulyssem.*

Ver. 491. Οὖτα] Vide supra ad δ', 525.

Ver. 492. Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς]
—aut rapidus montano flumine torrens
Sternit agros, sternit sata læta boumque labores,
Præcipitesque trahit sylvas—*Æn.* II. 305.
Non sic, aggeribus ruptis cum spumeus amnis
Exiit, oppositasque evicit gurgite moles,
Fertur in arva furens cumulo, camposque per omnes
Cum stabulis armenta trahit.
Ibid. 496.

Ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει·
Ὣς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἕκτωρ
Πεύθετ'· ἐπεί ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
Ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῇ ῥα μάλιστα
Ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει,
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρήϊον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερα ῥέζων
Ἔγχεΐ θ', ἱπποσύνῃ τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
Οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ,
Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δέξιον ὦμον·
Τῷ ῥα περίδδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ,
Μήπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἕλοιεν·
Αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο· πὰρ δὲ Μαχάων
Βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων,
Ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσατο· πὰρ δὲ Μαχάων
Βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
Ἕκτορι παρβεβαὼς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,

Ver. 496.——κλονέων πεδίον τότε] *Barnesius* ex conjecturâ legendum velit, πεδίον κάτα; sed nihil opus; facile enim subintelligitur istud κατά.

Ver. 500.——ὀρώρει,] Vide supra ad ά, 37, et ad β', 810.

Ver. 502.——ὁμίλει,] *Al.* ὁμίλεε; quod et ad versum paullo numerosius.

Ver. 505.——Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 512.——ἐπιβήσεο·] Vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ver. 513.——μώνυχας ἵππους·]
——solido——ungula cornu.
Georgic. III. 88.

Ver. 516.——ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 517.——ἐπεβήσατο·] *Vulg.* ἐπεβήσετο. Vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ver. 521.——Τρῶας ὀρινομένους] Ab *Ajace* in *dextro* cornu, *ver.* 496.

Ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
Ἱππῆες πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
Ἀλλήλους ὀλέκουσι· βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ, πληγῆς ἀΐοντες,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων οπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
Ἀνδρόμεον, ῥῆξαί τε, μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρσε·

Ver. 530.——ὄρωρεν.] De horum *temporum* ratione, ὀλέκουσι et ὄρωρεν, vide supra ad ά, 37.

Ver. 531.——ἵμασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 532. Μάστιγι λιγυρῇ·] Quâ ratione μάστιγι hîc ultimam producat, item τε, *ver.* 541, et ἐντροπαλιζόμενος, *ver.* 546, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——πληγῆς ἀΐοντες,]

—audit currus habenas. *Georgic.* I. 514.

Ver. 534. Στείβοντες νέκυάς τε——αἵματι δ' ἄξων]

——equos alacer media inter prœlia Turnus
Fumantes sudore quatit, miserabile cæsis
Hostibus insultans; spargit rapida ungula rores
Sanguineos, mixtâque cruor calcatur arenâ.
Æn. XII. 337.

Quem locum *Macrobius* inter eos recenset, in quibus Poëtarum "*par pene splendor amborum* "*est.*" Lib. V. cap. 12.

Ver. 536. Ἃς ἄρ'] *Quos utique;* nequaquam enim hîc supervacaneum est istud ἄρ'.

Ver. 537.——ὁ δὲ] Hector.

Ver. 539.——μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός·] *Pugnâ continenti et non intermissâ urgebat.* Eustathius reddit, οἷα δηλαδὴ ταχὺ ἐπιφανεὶς εἰς μάχην. Scholiastes, Ὀλίγον ὑπεχώρει, ἵνα εὐκόλως τῷ δόρατι χρῷτο. Neuter videtur rem assecutus. Utique, si μίνυνθα hîc ita accipiendum sit, ut Latino *paullulum* vel *parumper* respondeat, tum sententia erit, "*Paullulum autem evitavit hastam,*" scilicet Ajacis; quod tamen minus convenit cum sequente, Αὐτάρ.

Ver. 542. Αἴαντος δ'] *Aristoteles, Rhetoric. lib.* II. *cap.* 5. locum hunc versu altero adjecto citat;

Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο·
Ζεὺς γὰρ οἱ νεμέσασχ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Plutarchus item, *de audiendis Poëtis,* versum istum posteriorem citat,

Ζεὺς γάρ τοι νεμεσᾷ, ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιο.

Sed utrum ex hoc loco, an infra ex *libro* ρ', *ver.* 99, non constat.

Ver. 543. Ζεὺς δὲ πατὴρ—ἐν φόβον ὦρσε· Στῆ δὲ ταφὼν—Τρέσσε δὲ παπτήνας] Apte hæc accommodavit *Plutarchus* ad *Pompeium*; jam tum quum castra ejus a *Cæsare* essent post prælium expugnata. *Plutarch. in Pompeio.*

Στῆ δὲ ταφὼν, ὄπιθεν δὲ βάλεν σάκος ἑπταβόειον,
Τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλῳ, θηρὶ ἐοικὼς,
Ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρειῶν ἐρατίζων,
Ἰθύει· ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὡς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
Νωθὴς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
Κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
Τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τι νηπίη αὐτῶν·
Σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
Ὡς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἰὲν ἕποντο.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,
Αὖτις ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας

Ver. 546.——*ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.*] *Pedatim incedens, βάδην.*

Ver. 547. *Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα*]

——————Ceu sævum turba leonem
Cum telis premit infensis; at territus ille,
Asper, acerba tuens, retro redit; et neque terga
Ira dare aut virtus patitur; nec tendere contra
Ille, quidem hoc cupiens, potis est per tela virosque:
Haud aliter retro dubius vestigia Turnus
Improperata refert, et mens exæstuat irâ.
Æn. IX. 792.

Ver. 553. *Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·*] Impetum subito repressum, cursuque in medio identidem impeditum, pulchre depingunt numeri isti quodammodo impediti, *τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ. Aristoteles, Histor. Animal. lib.* IX. *cap.* 44, versum hunc isto modo legit; Καιόμεναι δᾷδες, *τάς τε τρομεῖ, ἐσσύμενός περ.* Nempe memoriter, ut fit, versiculum citavit; uti recte annotavit *Barnesius.*

Ver. 557. *Ὡς δ' ὅτ' ὄνος*] *Βραδεῖαν πορείαν, ἀήττητον ἐν τῷ καρτερεῖν, οὕτως ἔδειξεν. Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 10. Ταῖς γὰρ φύσεσι τῶν ζώων, [Ὄνου καὶ Λέοντος,] *καὶ τὸ ὀκνηρὸν πρὸς φυγὴν, καὶ τὸ ταχὺ πρὸς μάχην, τοῦ ἥρωος δεδήλωκεν. Schol.* Asinus nimirum, *Homeri* temporibus, nondum erat animal despectui et ludibrio habitum.

Ver. 558.——*ᾧ δὴ*] *In quem scilicet; in quem utique;* ut adeo nequaquam supervacaneum sit istud, *δή.*

Ibid.—περὶ ῥόπαλ'] Quâ ratione *περὶ* hîc ultimam producat, item *σάκεϊ, ver.* 571, et *ἀπαινύμενον, ver.* 581, vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 560.——*δέ τι*] *Al. δέ τε.*

Ver. 561.—*ἐκορέσσατο*] Notandus maxime *proprius* vocis mediæ usus: "*Postquam saturaverit se.*" Vide supra ad *γ'*, 141.

Ver. 564.——*μέσον σάκος,*] *Al. μέγα σάκος.*

Τρώων ἱπποδάμων, ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν·
Πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν.
Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
Ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν, ὄρμενα πρόσσω·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Εὐρύπυλος, πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
Εἷλκεν ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ
Δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἑ φημὶ
Φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
Ἵστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
Πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας·

Ver. 571.—πάγεν,] Vide supra ad δ', 185.

Ver. 572.——λευκὸν ἐπαυρεῖν,] *Al.* χαλκὸν ἐπαυρεῖν.

Ver. 573.——λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ· οἷον ἐν τοῖσδὲ,—"ἐπιπτέσθαι μενεαίνων,"—καὶ, "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, ἐνεργοῦντα φαίνεται. *Aristot. Rhetoric. lib.* III. *cap.* 11. Vide supra ad δ', 126. Οἱ ποιηταὶ—πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποιΐας, χρῶνται καὶ μεταφοραῖς·—λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι. *Plutarch. Symposiac. lib.* IX. *Probl.* 15. Simili fere metaphorâ usus est *Virgilius;*

Hasta——alte *bibit* acta cruorem.

Æn. XI. 804.

Ver. 576.——ἀκόντισε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 579.——αἴνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 582. Εἷλκεν] *Al.* Ἕλκετ'.

Ver. 592.—ἔστησαν] Ita edidit *Barnesius* ex MS. recte; nam ἔστασαν, quod habent vulgati, penultimam corripit. Vide infra ad μ', 55.

Ibid.——κλίναντες,] Vide supra ad ά, 309, 314.

Ver. 593.——ἤλυθεν] Postulat hic temporum ratio, ut sit ἤλυθεν ab aoristo ἤλυθον,

Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
  Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
Ἱδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Εἱστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακήτεϊ νηΐ,
Εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
Αἶψα δ' ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προσέειπε,
Φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
Ἔκμολεν ἶσος Ἄρηϊ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
Τὸν πρότερος προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
  Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
  Δῖε Μενοιτιάδη, τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Νῦν ὀΐω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
Λισσομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκ ἔτ' ἀνεκτός.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διῒ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
Ὅντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
Ἤτοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
Τῷ Ἀσκληπιάδῃ· ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
Ἵπποι γάρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμαυῖαι.
  Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ·
Βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
  Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
Αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν·
Ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
Ἐξ ὀχέων· οἱ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
Στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα,

non a præterito, quod vocant, ἤλυθα. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 596. Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο] Supra, *ver.* 516.

Ver. 598.——ποδάρκης——Ἀχιλλεύς·] Vide supra ad ά, 58, item ad β', 673, 681, ad έ, 788, et ad ή, 228.

Ver. 599. Εἱστήκει γὰρ] Vide supra ad δ', 434, 492, et ad ά, 37.

Ver. 603. Ἔκμολεν] *Al.* Ἐξέμολ'.

Ibid.——κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.] Hinc mihi prima mali labes. *Æn.* II. 97. Notandum hìc in transcursu, quàm in hoc Poemate (non utique ῥαψωδίᾳ) *apta* et *connexa* sint omnia; quàm a capite ad calcem una sit et perpetua narratio.

Ver. 605.——τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;] Vide supra ad κ', 43.

Ver. 606. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] *Al.* Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

Ver. 610.——Διῒ φίλε,] Quâ ratione Διῒ hìc ultimam producat; item ἐϋπλόκαμος, *ver.* 623, et κάνεον, *ver.* 629, vide supra ad ά, 51.

Ver. 621. Στάντε] Nestor et Machaon.

Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Τοῖσι δὲ τεύχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη,
Τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεὺς,
Θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ
Ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων·
Ἣ σφῶϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
Καλὴν, κυανόπεζαν, ἐΰξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
Χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ, κρόμυον ποτῷ ὄψον,
Ἠδὲ μέλι χλωρὸν, παρ' δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν·
Πὰρ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιὸς,
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
Χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
Πλεῖον ἐόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
Ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσιν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
Κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε·
Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φώς.

Ver. 625. Θυγατέρ'] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 628.—κυανόπεζαν,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 629.———ἐπὶ δὲ,] παρὰ δὲ, citante *Platone*, apud *Barnesium*.

Ver. 630.———ἱεροῦ.] *Al.* ἱερόν.

Ver. 632. Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον·] Πεπάρθαι λέγεται τοὺς ἥλους,——οὐχ ὅτι ἔξωθεν πρόσκεινται καὶ πεπαρμένοι εἰσὶν, ἀλλ' ὅτι ἐμπεπαρμένοις ἐοίκασιν, ἔξω τε ὀλίγῳ προύχουσι, μετέωροι τῆς ἄλλης ἐπιφανείας ὄντες. *Athenæus, lib.* XI. *cap.* 12.

Ver. 633.—δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον] Οὐκ ὡς πέρὶ ἓν ἕκαστον ἀκουστέον, γενήσονται γὰρ οὕτως ὀκτὼ τὸν ἀριθμόν· ἀλλ' ἐπείπερ ἔσχισται μὲν ἑκάτερον τῶν ὤτων εἰς δύο σχίσεις, τούτων δ' αὖ συνάφεια κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπόληξιν,——καθ' ἑκατέραν τὴν σχίσιν τῶν ὤτων ἀκουσόμεθα μίαν πελειάδα. *Id. ibid.* ubi et plura hac de re fusius.

Ver. 634.——δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.] Erat nimirum ἀμφικύπελλον: vide supra ad ά, 584. Aliter *Athenæus*, loco jam citato: Ἀκουστέον, οὐ πυθμένας δύο· ἀλλ' οὐδὲ κατὰ διαίρεσιν ἀναγνωστέον, [ὑπὸ πυθμένες,]——ἀλλὰ κατὰ σύνθετον, ὑποπυθμένες, ὅπως ἐπὶ τῶν πελειάδων ἀκούωμεν· ὅτι τέσσαρες μὲν ἦσαν ἐπὶ τῶν ὤτων, δύο δ' ὑποπυθμένες, τούτεστιν ὑπὸ τῷ πυθμένι, οἷον ὑποπυθμένιοι· ὥστε διακρατεῖσθαι τὸ δέπας ὑπὸ δυοῖν πελειάδων ὑποκειμένων τῷ πυθμένι.

Ver. 635. Ἄλλος μὲν———. Νέστωρ δ' ὁ γέρων] Recte *Athenæus*: Ἄλλος μὲν γέρων μογέων——, ὁ δὲ Νέστωρ ἀμογητὶ——nam alioqui ἄλογον ἐδόκει, Διομήδους καὶ Αἴαντος ἔτι δ' Ἀχιλλέως παρόντων, εἰσάγεσθαι τὸν Νέστορα γενναιότερον, τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότα. *Ibid.*

Ver. 637. Ἐν τῷ ῥά] *In hoc utique*; ut nequaquam hîc supervacanea sit particula, ῥα.

Ver. 638.———ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν] *Al.* κνέε τυρόν. Quod autem hîc legit *Plato* in *Ione*, παρὰ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον, citavit scilicet memoriter, ex *ver.* 629; ut recte notavit *Barnesius*.

Ver. 641. Τὼ δ'] Nestor et Machaon.

Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·
Οὐχ ἕδος ἐστὶ, γεραιὲ διοτρεφὲς, οὐδὲ με πείσεις·
Αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὅ με προέηκε πυθέσθαι,
Ὅντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Γιγνώσκω· ὁρόω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
Νῦν δὲ, ἔπος ἐρέων, πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆϊ·
Εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφὲς, οἷος ἐκεῖνος
Δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν,
Ὅσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδε,
Πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ·
Τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς βεβλημένον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς,
Ἐσθλὸς ἐὼν, Δαναῶν οὐ κήδεται, οὐδ' ἐλεαίρει.
Ἦ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
Αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἲς
Ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
Ἀμφὶ βοηλασίην, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα,
Ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκε;

Ver. 645.——ἄνωγε·] Non ex præterito, quod vocant, ἄνωγα, sed ex aoristo ἄνωγον.

Ver. 650. Γιγνώσκω·] Ita *Barnesius* ex MS. *Al.* γινώσκω; quod perinde est; nam γινώσκω primam producit.

Ver. 651.——ἔπος ἐρέων,] Quâ ratione ἔπος hic ultimam producat, item ἐλαυνόμενος, *ver.* 673, vide supra ad ά, 51.

Ver. 653. Δεινὸς ἀνήρ·] Vide supra ad ά, 2.

Ver. 654.——ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 656.——τοι] *Al.* τι, et τέ.

Ver. 658.——οὐτάμενοί τε.] Vide supra ad δ', 525.

Ver. 659. Βέβληται] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 662. Τοῦτον δ' ἄλλον] Machaonem.

Ver. 669. Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι,] Vide supra ad ά, 249, 260, et β', 372.

Ver. 671.——βοηλασίην,] *Al.* βοηλασίῃ, et βοηλασίης.

Ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ᾗσι βόεσσιν,
Ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
Κὰδδ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται.
Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλὴν,
Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν·
Ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
Πάσας θηλείας· πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
Καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἴσω,
Ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
Οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμόνδε κιόντι.
Κήρυκες δ' ἐλίγαινον, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ·
Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
Δαίτρευον· (πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον·
Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη,
Τῶν προτέρων ἐτέων· κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονες υἱέες ἦμεν,
Τῶν οἶος λιπόμην· οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο·)
Ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Εἵλετο, κρινάμενός κε τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας·

Ver. 673. Ῥύσι'] Vulgo, *Pignora.* Sunt tamen qui vertendum contendant, *Sacrificia.* Vide, *Histoire Critique de la Republique des Lettres, tom.* I. *pag.* 215.

Ver. 678.——συβόσια, τόσσ'] *Vulg.* συβόσεια, τόσ'. Sed ad numeros multo mihi videtur venustius, ut binæ breves——σια in unam contrahantur productam, quàm ut vox συβόσια ineleganti et difformi licentiâ legatur συβόσεια.

Ver. 682.——γεγήθει δὲ] Si dixisset γέγηθεν, jam non constitisset temporum ratio; simile enim esset, ac siquis Anglice dicat, he is delighted, pro eo quod est, he was delighted. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 687—694.———(πολέσιν γὰρ——μηχανόωντο·)] Versus hosce *octo* in *parenthesin* inclusi, et ipsam *aliis interjectis parenthesibus* intricatam, consulto, ut mihi quidem videtur, et singulari Poëtæ, alioqui summe perspicui, artificio. Vide supra ad *ver.* 697 et 766, et supra ad ί, 553.

Ver. 689.——βίη Ἡρακληείη,] Vide supra ad β', 658.

Ver. 690.——ἔκταθεν] *Al.* ἔκτανεν; quod eodem redit.

Ver. 691.———ἀμύμονες] *Al.* ἀμύμονος. Neutrum male.

Ver. 694. Ἡμέας] Pronuntiabatur ἡμᾶς; nam ἡμεάς ultimam producit.

Ver. 695.——ὁ γέρων] Neleus.

Ver. 696.——κρινάμενός κε τριηκόσι',] De voce κρινάμενος, vide supra ad ά, 390. Cæterum editi hîc habent, κρινάμενος τριηκόσι'; quæ et optima esset lectio, siquâ licentiæ analogiâ vox τριηκόσια primam posset producere. *Barnesius* edidit ex conjecturâ, κρινάμένος γε τριηκόσι'; non male: quanquam voculæ γὲ vis, maxime propria, locum hîc non habet. Quam alteram profert vir eruditus

(Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
Ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
Θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
Κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
Τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
Ἐξέλετ' ἄσπετα πολλὰ·) τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
Δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
Ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
Ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
Πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
Παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
Ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
Τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
Τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ', ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Οὐλύμπου θωρήσσεσθαι
Ἔννυχος· οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
Ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν· οὐδέ με Νηλεὺς
Εἴα θωρήσσεσθαι· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
Οὐ γάρ πω τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα·
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
Καὶ πεζὸς περ ἐὼν, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
Ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλων,
Ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
Ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέῤῥεεν ἔθνεα πεζῶν.

emendationem, *τὰ τριηκόσι'*, pessima est; nam aliud plane est *τριηκόσια*, aliud *τὰ τριηκόσια*. Vocula, *ῥὰ*, cujus vis proxima est Latino *scilicet*, satis apte hic quadrat; sed et particula *κέ*; quam itaque inserui, propter istud *Odyss.* ν', 390, Καί κε τριηκοσίοισιν—.

Ver. 697—703. (Καὶ γὰρ——πολλὰ)] Et hosce versus in *parenthesin* inclusi, ipsam quoque *aliis interjectis parenthesibus* implicatam. Vide infra ad *ver.* 766, item supra ad *ver.* 687, et ad ί, 553.

Ver. 704.——*μή τις οἱ*] Quâ ratione *μή τις* hic ultimam producat, item *πόλις*, *ver.* 710, et Δίί, *ver.* 726, vide supra ad ά, 51.

Ver. 707.——*μώνυχες ἵπποι*]
—solido—ungula cornu. *Georgic.* III. 88.

Ver. 708. Πασσυδίῃ.] *Al.* Πανσυδίῃ, ut β', 12, 29, 66.

Ver. 712.——*μεμαῶτες·*] Vide supra ad β', 818, et ad ζ', 464.

Ver. 713.——*ἄμμι δ' Ἀθήνη*] *Nobis utique Minerva*, vel *tum vero nobis Minerva.* Vide ad ά, 57. Pessime hic *Barnesius*, Τὸ, "δὲ," παρέλκει; quod nihili est.

Ver. 720.——*νεῖκος*] *Barnesius* legendum conjicit, *νῖκος*; male: neque enim ea Homerica vox est, neque ea sententia.

Ver. 723.——*τὰ δ' ἐπέῤῥεεν ἔθνεα πεζῶν.*] *Al.* *ἐπέῤῥεον.*

——omnisque relictis
Turba *fluit* castris.—— *Æn.* XII. 443.

Ἔνθεν πασσυδίη σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
Ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο·
Ἔνθα Διῒ ῥέξαντες ὑπερμένεϊ ἱερὰ καλὰ,
Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Π[illegible]ειδάωνι,
Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην·
Δόρπον επειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
Ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
Ἀμφίσταντο δὴ, ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες·
Ἀλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
Συμφερόμεσθα μάχῃ, Διΐ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
Πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
Πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
Ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
Τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί·
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ', ἐς δίφρον ὀρούσας,
Στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
Ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
Ἡγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα, κελαινῇ λαίλαπι ἶσος·
Πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον

Ver. 724.——πασσυδίῃ] Vide supra ad *ver.* 708.

Ibid.——σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,] Vide supra ad θ', 530.

Ver. 725. Ἔνδιοι] *Al.* Ἔνδειοι; sed nihil opus; nam Ἔνδιοι secundam producit. *Odyss.* δ', 450, Ἔνδιος δ' ὁ γέρων——.

Ver. 726.——ῥέξαντες] Vide supra ad ά, 444.

Ibid.——ὑπερμένεϊ ἱερὰ] Aut pronuntiabatur ὑπερμενεῖ, aut scribendum ὑπερμενέ̂, ut recte *Barnesius.*

Ver. 727. Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,]

Taurum Neptuno, taurum tibi, pulcher Apollo. *Æn.* III. 119.

"Sed [versui] illi Homerico non sane re "parem, neque similem fecit. Esse enim "videtur Homeri, simplicior et sincerior; "Virgilii autem, νεωτερικώτερος, et quodam "quasi ferrumine immisso fucatior." *Gell. lib.* XIII. *cap.* 25.

Ver. 731.——ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ Ἀμφίσταντο δὴ, ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες·] Non satis apte mihi videtur locum hîc habere istud, δὴ. Crediderim equidem post ἀμφίσταντο excidisse voculam τὸ, in præcedentem syllabam forte absorptam; legendumque, ——— ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ Ἀμφίσταντο, τὸ ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες. At sine codicibus nihil muto.

Ver. 732.——μεμαῶτες·] Vide supra ad β', 818, et ad ζ', 464.

Ver. 742.——ἐν κονίῃσιν·] Vide supra ad θ', 156, item ad ά, 593.

Ver. 746.——ἐνόρουσα,] *Al.* ἐπορούσα.

Φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
Εἰ μὴ σφῶε πατὴρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
Ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
Τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα δι' ἀσπιδέος πεδίοιο,
Κτείνοντές τ' αὐτοὺς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
Ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους,
Πέτρης τ' Ὠλενίης καὶ Ἀλησίου, ἔνθα Κολώνη
Κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
Ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διῒ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
Ὡς ἔον, εἴποτ' ἔην γε, μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦτέ μιν οἴω
Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
Ὦ πέπον, ἦ μέν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
(Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας,
Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν.
Ἐνθάδ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον,
Ἠδέ σε, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
Πίονα μηρί' ἔκηε βοὸς Διῒ τερπικεραύνῳ,
Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,

Ver. 748.——ὀδὰξ ἕλον οὖδας,] Vide supra ad β', 418.

Ver. 753.——δι' ἀσπιδέος πεδίοιο,] *Al.* διὰ σπιδέος πεδίοιο. Ἢ "ἀσπιδὲς,"——τὸ περιφερὲς, δίκην ἀσπίδος—· ἢ "σπιδὲς,"——τὸ ἐκτεταμένον καὶ πλατύ. *Eustath.* Ἢ, ἐν ᾧ τῶν ἀνῃρημένων ἀσπίδες ἔκειντο. *Schol.*

Ver. 754.——καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 756. Πέτρης τ' Ὠλενιης καὶ Ἀλησίου, ἔνθα Κολώνη Κέκληται·] *Strabo, lib.* VIII. *pag.* 525, al. 342, legit.
Πέτρης τ' Ὠλενιης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα Κολώνη· ut dicatur scilicet *Alesii collis.*

Ver. 757. Κέκληται] Vide supra ad ά, 37.

Ibid.——Ἀθήνη.] *Prudenter* videlicet cavebant, ne ultra modum progrederentur. Vide supra ad ά, 194, ad β', 169, et ad δ', 92.

Ver. 766—784. (Νῶϊ δέ—Ἄκτορος υἱὸς·)] Versus hosce *novendecim* in *Parenthesin* inclusi: quæ res, quàm sit Poëtæ non vitio, sed summæ laudi danda, vide supra ad *ver.* 687 et 697, item ad ί, 553.

Ver. 768.——εὖ ναιετάοντας,] Vide supra ad β', 648.

Ver. 769.——πουλυβότειραν.] *Al.* καλλιγύναικα.

Ver. 771.——ἱππηλάτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 773.—ἐν χόρτῳ·] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ *cohortem* appellabant: indeque *aves cohortales*, etc. apud *Columellam.*

Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι.
Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
Στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε,
Ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅτε ξείνοις θέμις ἐστίν.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
Σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον·
Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
Σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος, Ἄκτορος υἱός·)
Τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεὺς,
Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων·
Ἀλλ' εὖ οἱ φᾶσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
Καί οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.
Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἴκε πίθηται.
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,
Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
Καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
Ἀλλά σέ περ προέτω· ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
Μυρμιδόνων, αἴκεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
Καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
Αἴ κε σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὤσαισθε προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ver. 774.——αἴθοπα οἶνον] Vide supra ad ά, 462.

Ver. 775. Σφῶϊ μὲν————ἕπετον] *Patroclus* et *Achilles*.

Ibid.————βοὸς ἕπετον] Quâ ratione βοὸς hîc ultimam producat, item μὲν, *ver.* 782. et πυκινὸν, *ver.* 787, et κὲν, etiam extra cæsuram, *ver.* 791, vide supra ad ά, 51.

Ver. 777.——ἄνωγε,] Non ex præterito, quod vocant, ἄνωγα, sed ex aoristo ἄνωγον.

Ver. 780.—ὔμμ'] *Patroclum* et *Achillem*.

Ver. 781.————τὼ δ' ἄμφω] *Peleus* et *Menœtius*, patres *Achillis* et *Patrocli*.

Ver. 783.————ὑπείροχον] Vide supra ad β', 426.

Ver. 787.————ὑποθέσθαι,] *Al.* ἐπακοῦσαι, notante *Eustathio;* minus recte.

Ver. 792. Παρειπών;] Vide supra ad ζ', 62.

Ver. 796.———αἴκεν τι φόως————γένηαι·] *Al.* ἤν που τι φόως———γένοισθε.

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα·
Ἀλλ', ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
Ἷξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
Ἤην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
Ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντιβόλησε,
Διογενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ,
Σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς
Ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἆ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Ὣς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
Ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ;
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
Ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοὶ,
Ἦ ἤδη φθίσονται, ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
Ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται·
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε,
Χερσὶν ὕπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
Μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊστὸν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
Ἐσθλὰ, τά σε προτὶ φασὶν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
Ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
Ἰητροὶ μὲν γὰρ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀΐομαι ἕλκος ἔχοντα,

Ver. 810.——κατὰ δὲ] Quâ ratione δὲ hîc producatur, item ultima vocis ὀλοφυρόμενος, *ver.* 814, item ὕδατι, *ver.* 829 et 845, rursumque δὲ, *ver.* 845, vide supra ad ά, 51.

Ver. 820.—φθίσονται] Vide supra ad β', 833.

Ver. 821.—πεπνυμένος] *Al.* βεβλημένος.

Ver. 825.——οὐτάμενοί τε,] Vide supra ad δ', 525.

Ver. 826.——ὄρνυται] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 832. Ἰητροὶ——Τὸν μὲν] De elegantissimâ hac syntaxi ἀνακολούθῳ, vide supra ad β', 353, 681, ad γ', 211, ad ζ', 510, ad κ', 224 et 437; item ad *Odyss.* μ', 73. Ineptissime hîc Scholiastes; Ἰητροὶ, ἀντὶ τοῦ, Ἰατρῶν· Ὀρθὴ, ἀντὶ γενικῆς.

Χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
Κεῖσθαι· ὁ δ᾽ ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν ἄρηα.
  Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Πῶς τ᾽ ἄρ᾽ ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ᾽ ἥρως;
Ἔρχομαι, ὄφρ᾽ Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
Ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν·
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
  Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
Ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
Ἔνθα μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
Ὀξὺ βέλος περιπευκές· ἀπ᾽ αὐτοῦ δ᾽ αἷμα κελαινὸν
Νίζ᾽ ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν,
Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας
Ἔσχ᾽ ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ᾽ αἷμα.

Ver. 840.——οὐδ᾽ ὥς περ σεῖο μεθήσω] Οἰκονομεῖ ὁ ποιητὴς τοῦτο, διὰ πιθανότητα, ἵνα παραμείνας ὁ Πάτροκλος ἐμβραδύνῃ, ἕως τειχομαχία δεινὴ γένηται, καὶ ὁ μέγας κίνδυνος ὁ πρὸ ὀφθαλμῶν, ἐρεθίσῃ μᾶλλον αὐτὸν ἱκετεῦσαι τὸν Ἀχιλλέα. *Eustath.*

Ver. 847.——παύσατο] Vide supra ad γ′, 141.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Μ′.

Ὑπόθεσις τῆς Μ′. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ἈΠοβάντες οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὴν τάφρον, καίτοι ἀπαισίου αὐτοῖς φανέντος οἰωνοῦ· καὶ, εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. Ἔνθα Σαρπηδὼν ἔπαλξιν κατασπᾷ. Ἕκτωρ δὲ, λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας, ἐπέβη ταῖς ναυσὶ, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

Ἐπιγραφαί.

Τειχομαχία.

Ἄλλως.

Μῦ δὲ, μάχη πρὸς τεῖχος· ὁ δ' ἔνθορε φαίδιμος Ἕκτωρ.

Ἄλλη.

Μῦ Τρώων παλάμῃσι κατήριπε τεῖχος Ἀχαιῶν.

ὮΣ ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδὸν, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
Τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν, καὶ τεῖχος ὕπερθεν
Εὐρὺ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας·
Ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλὴν
Ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τετύκτο
Ἀθανάτων, τῷ κ' οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.

Ver. 8.——θεῶν δ' ἀέκητι τετύκτο] Heu! nihil invitis fas quenquam fidere Divis. *Æn.* II. 402.

Ver. 9. Ἀθανάτων,] Vide supra ad ά, 398.
Ibid.——τῷ κ' οὔτι] *Vulg.* τῶ καὶ οὔτι, quod eodem modo pronuntiandum.

Ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην, καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺς,
Καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
Τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
Αὐτὰρ, ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
Πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
Τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγάγοντες,
Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσι,
Ῥῆσός θ', Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥοδίος τε,
Γρήνικός τε, καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
Τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Συνεχὲς, ὄφρα κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος, ἔχων χείρεσσι τρίαιναν,
Ἡγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
Φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον·
Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι

Ver. 12. Τόφρα δὲ] *Tamdiu utique.* Nec audiendus *Barnesius*, qui Τοφράδε edidit, istudque "δὲ" παρέλκειν contendit; quod nihili est.

Ver. 17.——Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων] *Oceani ex alterâ parte inundantes æstus, ex alterâ Sol cœlumque pluviosum.*

Ver. 22. Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ]

——ubi tot Simoïs correpta sub undis
Scuta virûm, galeasque, et fortia corpora volvit. *Æn.* I. 104.

Ver. 23. Κάππεσον ἐν κονίῃσι,] Vide supra ad ά, 593. Male hîc Scaliger: "*Quid enim* (inquit) *ad fluvios, si in pulverem illa cecidere?*" *Poëtic. lib.* V. *cap.* 3. Quasi scilicet fluvii loca *pulverulenta* inundare non possent.

Ver. 25. Ἐννῆμαρ] Fuerunt apud antiquos qui hîc legerent, ἑνῆμάρ, *unum diem;* importune, nullâque idoneâ de causâ.

Ibid.——ὗε δ' ἄρα Ζεὺς] Et mox, *ver.* 28, ἐκ δ' ἄρα πάντα. Utrobique vocabuli, ἄρα, ea est vis, ut dicat Jovem Neptunumque cum Apolline ex composito vires suas *eodem* omnes convertisse.

Ver. 26. Συνεχὲς,] Scribunt nonnulli συννεχὲς· sed nihil opus: similis enim fere hujus vocis ratio est, ac supra vocis παρειπὼν, ζ', 62, et λ', 792. Sed et ad pluviæ vim subitaneam depingendam faciunt pedes hoc in versu dactylici omnes, isteque in primis tribrachys συνεχές. Vide supra ad γ', 357; de isto, Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε——.

Ver. 27. Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος, ἔχων χείρεσσι τρίαιναν,
Ἡγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε]

Phurnutus, de *naturâ Deorum, cap.* 23, citat;
——ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμέθλια θῆκε θύραζε.

Neptunus muros, magnoque emota tridenti
Fundamenta quatit, totamque a sedibus urbem
Eruit.—— *Æn.* II. 610.

Ver. 31.——ἠϊόνα μεγάλην] Quâ ratione ἠϊόνα hîc ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Κὰρ ῥόον, ᾗπερ πρόσθεν ἵεν καλλίῤῥοον ὕδωρ.
Ὣς ἄρ' ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
Θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
Τεῖχος ἐΰδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
Βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ, Διὸς μάστιγι δαμέντες,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ.
Ὡς δ' ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι,
Κάπριος, ἠὲ λέων, στρέφεται, σθένεϊ βλεμεαίνων,
Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Ἀντίοι ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
Ταρφέα δὲ στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
Ὅππῃ τ' ἰθύσει, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
Ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν εἱλίσσεθ', ἑταίρους
Τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι
Τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ

Ver. 33.———ἵεν] Vel ἵεν, quod est ἔπεμπον· vel ἴεν, quod est ἐπορεύετο; notante *Eustathio*.

Ver. 35.——τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει Τεῖχος ἐΰδμητον,] Si δέδηεν dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Interea Rutuli portis circum omnibus instant
Sternere cæde viros, et mœnia cingere flammis. *Æn.* X. 118.

Ver. 36 ———κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων Βαλλόμεν'·] De voce κανάχιζε, vide supra ad δ', 455. De constructione, *Eustathius;* Ἀμφιβολίας (inquit) ἐστὶ σχῆμα· δηλοῖ γὰρ, ὡς ἢ ἐκανάχιζε τὰ πολεμικὰ δόρατα κατὰ πύργων βαλλόμενα, ἢ ὅτι τὰ ἐν τοῖς πύργοις ξύλα ἐκαναχιζεν ἐν τῷ βάλλεσθαι. Ac priorem quidem constructionem præfert *Domina Dacier*. Mihi è contrario nulla hic videtur, ne quidem ἀμφιβολία; nam ut δούρατα πύργων βαλλόμενα id videlicet significet, quod est *Eustathio* δόρατα κατὰ πύργων βαλλόμενα, nec satis Græce quidem dictum crediderim: multo minùs *Homericam* sapit perspicuitatem. At πύργους βαλλομένους καναχίζειν, usitatissimum est;

———————δοῦπος ὀρώρει
Πύργων βαλλομένων——————ί, 569.

Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχει—π, 105.
Et in hoc ipso libro,

———κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσφι φαεινὸς
Ἄντην βαλλομένων·———ver. 151. Et,
Τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν,———
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν,
Καὶ πυλέων·——————— ver. 338.

Ver. 38.———ἐελμένοι] *Al.* ἐεργμένοι.

Ver. 41. Ὡς δ' ὅταν]

Ut fera, quæ densâ venantûm septa coronâ
Contra tela furit, seseque haud nescia morti
Injicit, et saltu supra venabula fertur;
Haud aliter juvenis medios moriturus in hostes
Irruit, et, quà tela videt densissima, tendit. *Æn.* IX. 551.

Ver. 43.——σφέας] Pronuntiabatur σφᾶs; nam σφέας ultimam producit.

Ver. 44. Ἀντίοι] *Al.* Ἀντίον.

Ver. 48. Ὅππη τ' ἰθύσει,] *Al.* ἰθύει. *Barnesius* legendum contendit, ἰθύσῃ. Sed nihil opus.

Ver. 49.———εἱλίσσεθ',] *Al.* ἑλίσσεθ'. Vide supra ad ζ', 45.

Ver. 50.——ἐποτρύνων διαβαινέμεν.] Vide supra ad β', 451.

Χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
Εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν, οὔτε περῆσαι
Ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
Ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
Ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν υἷες Ἀχαιῶν
Πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
Ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος εὔτροχον ἅρμα τιταίνων
Ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσι.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων·
Ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
Οξέες ἑστᾶσιν, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν·
Ἔνθ' οὔπως ἐστὶν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
Ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀΐω.
Εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν,
Ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
Ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
Οὐκέτ' ἔπειτ' ὀΐω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
Ἄψορρον προτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες, σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,

Ver. 52. Χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ] *Al.* Χείλεϊ ἑσταότες. Cæterum quâ ratione ἐφεσταότες hìc ultimam producat, vide ad ά, 51.

Ver. 53.—περῆσαι] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 54.——ἐπηρεφέες] *Barnesius*, ἐπιῤῥιφέες, vel ἐπιῤῥεπέες.

Ver. 55. Ἕστασαν] Videntur mihi nodum in scirpo quærere, qui vocem hanc ex ἑστήκεισαν nescio quâ analogiâ contractam volunt. Revera, quâ analogiâ factum est ex τίθημι ἔθεσαν, ex δίδωμι ἔδοσαν, eâdem fit ex ἵστημι ἕστασαν.

Ver. 58.——εὔτροχον] *Al.* εὔξοον.

Ver. 61. Ἕκτορ τ',] *Al.* Ἕκτωρ τ'.

Ver. 64.—προτὶ] *Al.* ποτὶ; quod idem est.

Ver. 66.——τρώσεσθαι] Turpissime hìc versio *Barnesiana; sauciatos iri;* ac si *iri* esset videlicet ex verbo *sum.*

Ver. 67. Εἰ μὲν γὰρ] Refertur istud γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantiùs reticetur: "*Nec me, quæso,* "*minus fortem animosumve existimes; NAM* "*si,*" *etc.* Vide supra ad έ, 22.

Ver. 68.——βούλετ' ἀρήγειν,] *Al.* βούλετο νίκην; minus recte; multo enim hìc præstat βούλεται, quam βούλετο.

Ver. 70. Νωνύμους ἀπολέσθαι] Nullâ ex analogiâ produci potest istud υ. Utrumne vero νωνύμνους, quomodo nonnulli ediderunt, an νωνύμμους, æque ac νωνύμους, pronuntiârint Iones, non liquet.

Ver. 73.——ἀπονέεσθαι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 77.——σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,] Refertur istud, σὺν τεύχεσι, non ad θωρη-

Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Οὐ μενέουσ', εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
Ἀλλ' ἀποβάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
Οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Οἱ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
Καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
Ἄλλον, Κεβριόναο χερείονα, κάλλιπεν Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκάθοος, καὶ Ἀγήνωρ·
Τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος, καὶ Δηΐφοβος θεοειδής,
Υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἥρως,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο
Αἰνείας· ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχίλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
Πρὸς δ' ἕλετο Γλαῦκον, καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
Τῶν ἄλλων μετά γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
Οἱ δ', ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι,
Βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδέ τ' ἔφαντο

χθέντες, sed ad ἑπώμεθα. Vide supra ad θ', 530, et ad λ', 49.

Ver. 80.——ἀπήμων,] *Al.* ἀμύμων.

Ver. 81.——σὺι τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·] Vide supra ad γ', 29.

Ver. 82.————ἠγερέθοντο,] *Al.* ἠερέθοντο. Sed ista vox non est, eo significatu, Homerica.

Ver. 86.——σφέας] Pronuntiabatur σφᾶς; nam σφέας ultimam producit.

Ver. 90. Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·] *Al.* Τεῖχός τε ῥήξειν, καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας; nempe ex *ver.* 198 infra.

Ver. 100. Ἀρχίλοχός] Ita edidit *Barnesius*, ex β', 823. *Al.* Ἀρχέλοχος.

Ver. 103. Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο] Quâ ratione γάρ hîc producatur, etiam extra cæsuram, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——διακριδὸν] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 106.——οὐδέ τ'] *Al.* οὐδ' ἔτ', sicuti infra, *ver.* 125, ἔφαντο γὰρ οὐκετ' Ἀχαιοὺς Σχήσεσθ'.

Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
Βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
Ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
Ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
Νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
Ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
Πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
Ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.
Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ, τῇ περ Ἀχαιοὶ
Ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
Τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
Εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα·
Ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
Τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
Νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,

Ver. 112.——πέλασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 117. Ἔγχεϊ Ἰδομενῆος] Infra, ν', 387. Cæterum ἔγχεϊ numerosius hîc scribitur, quam ἔγχει, ut recte notavit *Barnesius*.

Ver. 120 et 124. Τῇ ῥ' ἵππους, et Τῇ ῥ' ἰθὺς] *Hac utique;* non enim vacat istud ῥὰ, sed sententiam cum præcedente, τῇ περ, connectit.

Ver. 121.——ἐπικεκλιμένας] Vide supra ad ά, 309 et 314.

Ver. 122.——εἴ τιν' ἑταίρων Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν]

Qui cursu portas primi irrupêre patentes,
Hos inimica super mixto premit agmine turba.

——————Pars claudere portas,
Nec sociis aperire viam;———
———oriturque miserrima cædes
Defendentûm armis aditus, inque arma ruentûm.
Æn. XI. 879.

Irrumpunt, aditus Rutuli ut videre patentes.
Æn. IX. 683.

Ver. 125.——κεκλήγοντες·] Vide supra ad β', 314, et ad γ', 31.

Ver. 127—132.——ἐν δέ πύλῃσι δύ' ἀνέρας ——ὡς ὅτε τε δρύες]

Pandarus et Bitias—————
Portam, quæ ducis imperio commissa, recludunt
Freti armis, ultroque invitant mœnibus hostem.
Ipsi intus dextrâ ac lævâ pro turribus astant,
Armati ferro, et cristis capita alta corusci:
Quales aëriæ, liquentia flumina circum,
Sive Padi ripis, Athesim seu propter amœnum,
Consurgunt geminæ quercus, intonsaque cœlo
Attollunt capita, et sublimi vertice nutant.
Æn. IX. 675.

Quo de loco, ita *Macrobius:* "Græci milites *Polypœtes* et *Leonteus* stant pro portis, "et immobiles *Asium* advenientem hostem "velut fixæ arbores opperiuntur. Hactenus "est Græca descriptio. Verum Virgiliana, "*Bitian* et *Pandarum* portam ultro recludere "facit, oblaturos hosti quod per vota quærebat, ut compos castrorum fieret, per hoc "futurus in hostium potestate; et geminos

Υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων·
Τὸν μὲν, Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
Τὸν δὲ, Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
Ἕστασαν, ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
Αἵτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
Ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι.
Ὣς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι,
Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον, βόας αὔας
Ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέστην,
Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, Θόωνά τε, Οἰνόμαόν τε.
Οἱ δ' ἤτοι εἷως μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ὄρνυον, ἔνδον ἐόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
Αὐτὰρ, ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε·
Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε, πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
Ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, τώ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
Δοχμώ τ' ἀΐσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
Πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται·
Ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσφι φαεινὸς,
Ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,

"heroas modo turres vocat, modo describit "luce cristarum coruscos: nec arborum, "ut ille, similitudinem prætermisit, sed "uberiùs eam pulchriùsque descripsit." *Lib.* V. *cap.* 11.

Ver. 131. Τὼ *μὲν ἄρα*] Vocabuli *ἄρα* ea fere hîc vis est, ac si Latine scribas, "*Hi quidem, ut dictum est*," *etc.*

Ver. 132. Ἕστασαν,] Vide supra ad *ver.* 55.

Ver. 141.——*ἐϋκνήμιδας* Ἀχαιοὺς,——ἔνδον ἐόντες,] *Al.* ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,——ἔνδον ἐόντας; minus recte; opposita enim sunt, ἔνδον ἐόντες, et ἐκ δὲ ἀΐξαντε.

Ver. 142. Ὄρνυον,] *Barnesius* emendavit, Ὤρνυον; sed nihil opus.

Ver. 144.——*γένετο ἰαχή τε φόβος τε*,] De harum vocum prosodiâ, vide supra ad δ', 456.

It clamor totis per propugnacula muris.
Æn. IX. 664.

Ver. 145. Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε,] Supra, *ver.* 127. Cæterum quod hîc annotat *Barnesius*, τὸ "Δὲ" *παρέλκει*, absurdum est. Eam enim vim habet, ac quod aiunt Latini, *tum vero*, *etc.* Vide supra ad ά, 57.

Ver. 146.——ἐοικότε,] Ita edidit *Barnesius*, recte: sed et *Eustathius*, in commentario, ita scripsit. *Al.* ἐοικότες, male.

Ver. 148.——*ἄγνυτον*] Sicut ex *δίδωμι δίδοτον*, ita ex *ἄγνῡμι ἄγνῠτον*; vide supra ad γ', 260: neque in his ulla unquam est licentia.

Ibid.——ὕλην,] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 150. Γίγνεται] *Al.* Γίνεται, quod perinde est; nam *γίνομαι* primam producit.

Λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφιν.
Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάων,
Νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,
Ἅς τ' ἄνεμος ζαὴς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
Ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔῤῥεον, ἠμὲν Ἀχαιῶν,
Ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν,
Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
Πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς
Σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
Οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι, ἠὲ μέλισσαι,

Ver. 153. Λαοῖσιν καθύπερθε] *Al.* Λαοῖσι; quod et ferri potest. Vide ad ά, 51.

Ver. 154.——χερμαδίοισιν——ἀπὸ πύργων]

Saxa quoque infesto volvebant pondere, si quà
Possent tectam aciem perrumpere.—— *Æn.* IX. 512.

Ver. 156.——νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,] Utroque modo recte se habebit constructio, sive scribatur, νιφάδες δ' ὦς, πίπτον ἔραζε, ut πίπτον scilicet referatur ad χερμάδια; sive scribatur, νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε, ut referatur πίπτον ad νιφάδες. Tam enim cohærent tempora, πίπτον et κατέχευεν, quam πίπτον et βάλλον.

Sternitur omne solum telis:——
——pugna aspera surgit:
Quantus ab occasu veniens pluvialibus Hœdis
Verberat imber humum; quàm multâ grandine nimbi
In vada præcipitant, cum Jupiter horridus Austris
Torquet aquosam hyemem, et cœlo cava nubila rumpit. *Æn.* IX. 666.
Telaque conjiciunt, proturbantque eminus hostem
Missilibus:——
Ac velut, effusâ siquando grandine nimbi
Præcipitant,——
——sic obrutus undique telis
Æneas.—— X. 801.
——Fundunt simul undique tela
Crebra, *nivis* ritu; cœlumque obtexitur umbrâ. XI. 610.

Ver. 159.——ἐκ χειρῶν βέλε' ἔῤῥεον,]

——Telorum effundere contra
Omne genus Teucri.— *Æn.* IX. 509.

Ver. 160.—κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν,]

——Tum scuta cavæque
Dant sonitum flictu galeæ.—*Æn.* IX. 666.
——Injectis sic undique telis
Obruitur: strepit assiduo cava tempora circum
Tinnitu galea, et saxis solida æra fatiscunt. *Ibid.* 807.

Ver. 161. Βαλλόμεναι μυλάκεσσι,]

——Telis premit, omniaque arma
Advocat, et ramis vastisque *molaribus* instat. *Æn.* VIII. 249.

Ver. 162.——ᾤμωξέν τε καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ] De voce πεπλήγετο, vide supra ad γ', 31, et β', 314.

——gemens——palmis percussa lacertos. *Æn.* VII. 501, 503.

Ver. 164.——ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο]

——Fallax haud ante repertus,
Hoc uno responso animum delusit Apollo. *Æn.* VI. 345.

Ver. 167.——αἰόλοι,] Εὐκίνητοι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι, "Πόδας αἰόλον ἵππον." *Schol.* Τὸ μέσον συνεχῶς κινούμενοι καὶ εἰλούμενοι. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 3. Vide supra ad β', 816.

Ibid.——ἠὲ μέλισσαι,] Ita edidit *Barnesius*; recte: et *Eustathius*, in commentario, ita legit. *Al.* ἠδὲ μέλισσαι.

Οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ,
Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ, μένοντες
Ἄνδρας θηρητῆρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων·
Ὣς οἵγ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων, καὶ δύ' ἐόντε,
Χάσσασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν', ἠὲ ἁλῶναι.
Ὣς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
Ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὣς, πάντ' ἀγορεῦσαι·
Πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ,
Λάϊνον· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
Νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχείατο θυμῷ
Πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάῤῥοθοι ἦσαν.
Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα·
Ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς, κρατερὸς Πολυποίτης,
Δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν· ἀλλὰ διὰ πρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὀστέον· ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν.
Υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος,
Ἱππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
Αὖτις δ', ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,

Ver. 168. Οἰκία ποιήσονται] *Al.* ποιήσωνται.

Ver. 171.———καὶ δύ' ἐόντε,] Supra, *ver.* 127, 145.

Ver. 172.——ἠὲ κατακτάμεν', ἠὲ ἁλῶναι.] Versio Wetsteniana, *vel interficiant alios, vel ipsi capiantur;* minus recte.

Ver. 174.——γάρ οἱ] Quâ ratione γὰρ hîc producatur, item θεὸν, *ver.* 176, vide supra ad ά, 51.

Ver. 177.———περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ,] De voce ὀρώρει vide supra ad β', 810. Est autem θεσπιδαὲς πῦρ, hoc in loco, τὸ θερμὸν τῆς μάχης. Quod præferre videtur *Eustathius*, ut *ignis* revera intelligatur, minùs hîc aptum est. *Virgilius*, in re diversâ, apte;

———————Undique clamor
Tollitur; invadunt, et fossas aggere complent;
Ardentes tædas alii ad fastigia jactant.
Æn. IX. 566.

Ver. 178.——ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 179.———ἀκαχείατο θυμῷ] *Al.* ἀκαχήατο, et θυμόν.

Ver. 181.——Λαπίθαι] Supra, *ver.* 128.

Ver. 183.——κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου.——ἐγκέφαλος δὲ]

—telumque aurata ad tempora torquet:
Olli per galeam fixo stetit hasta cerebro.
Æn. XII. 536.

Ver. 185. Αἰχμὴ χαλκείη] *Al.* Αἰχμὴ ἱεμένη; id quod, propter χαλκείη in versu præcedente, non videtur prorsus contemnendum.

Ver. 186.——μεμαῶτα.] Vide supra ad β', 818.

Ver. 188. Υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς,——Ἱππόμαχον] Vulgo, υἱός: sed recte ex MSS. et ex *Eustathii* commentario restituit *Barnesius* υἱόν; non enim *Antimachi* filius erat Λεοντεὺς, sed *Coroni*. Supra, β', 745.

Ver. 190.———ἐρυσσάμενος] Ita edidit *Barnesius*; recte; nam ἐρυσάμενος, quod habent vulgati, secundam corripit.

Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέστην,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
Τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
Οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχός τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας·
Οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ·
Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ζωὸν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὔπω λήθετο χάρμης·
Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος, παρὰ δειρὴν,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε,
Ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ·

Ver. 194.——*πέλασε*] Vide supra ad *ά*, 140.

Ver. 198.———*ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι*] *Al.* *ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν.*

Ver. 200. *Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε*]

Hîc Jovis altisoni subito pinnata satelles
Arboris e trunco, serpentis saucia morsu,
————transfigens unguibus anguem
Semianimum, et variâ graviter cervice micantem:
Quem se intorquentem lanians———
Abjicit efflantem,————
Seque obitu a solis nitidos convertit in ortus.
Cic. de Divinat. lib. I. §. 47.

Namque volans rubrâ fulvus Jovis ales in æthrâ———
Cycnum excellentem pedibus rapit improbus uncis:
————donec vi victus et ipso
Pondere defecit, prædamque ex unguibus ales
Projecit fluvio, penitusque in nubila fugit.
Æn. XII. 247.

Utque volans alte raptum cum fulva draconem
Fert aquila, implicuitque pedes, atque unguibus hæsit:
Saucius at serpens sinuosa volumina versat,
Arrectisque horret squamis, et sibilat ore
Arduus insurgens; illa haud minus urget obunco
Luctantem rostro, simul æthera verberat alis.
Æn. XI. 751.

De quo posteriore loco *Macrobius:* "Virgilius solam aquilæ prædam refert, nec "Homericæ aquilæ omen advertit; quæ et "a sinistrâ veniens vincentium prohibebat "accessum, et accepto a captivo serpente "morsu prædam dolore dejecit; factoque "tripudio solistimo, cum clamore dolorem "testante prætervolat. His prætermissis, "quæ animam parabolæ dabant, velut ex-"animum in Latinis versibus corpus re-"mansit." *Lib.* V. *cap.* 13. Verum (ut recte notavit *Popius*) non hæc omnia vitio erant vertenda *Virgilio*, quia aliam ad rem adduxit hanc similitudinem *Virgilius*, ad aliam *Homerus.*

Ibid.———*περησέμεναι*] Vide supra ad *ά*, 67.

Ibid.——*μεμαῶσιν,*] Vide ad *β'*, 818.

Ver. 201.——*ἐπ' ἀριστερὰ*] *Ζητεῖται πῶς ὁ Ζεὺς, ἐπικρατεστέρους θέλων ποιῆσαι τοὺς Τρῶας, σημεῖον αὐτοῖς κωλυτικὸν ἀποπέμπει·* ———*καὶ ῥητέον, ὅτι νίκην μὲν ἐβούλετο τοῖς Τρωσὶν, ἐξελεῖν δὲ τὸ δέος των Ἑλλήνων.* *Schol.* Inepte admodum; non enim victoriam erant reportaturi Trojani, sed e manibus jamjam partam dimissuri, *ver.* 223, *etc.*—— neque hoc signum omnino viderunt Græci, sed aliud et diversum, *ver.* 254.

Ver. 204.—*παρὰ δειρὴν,*] *Al.* *περὶ δειρήν.*

Ver. 205.———*ἀπὸ ἕθεν*] Quâ ratione *ἀπὸ* hîc ultimam producat, item *τὲ*, *ver.* 198, vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 206.———*ἐνὶ κάββαλ'*——*πέτετο*] *Plato* in *Ione* citat, *ἐγκάββαλ'*——*ἕπετο.*

Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇσ' ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πως μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν
Ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
Δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν.
Νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
Ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀΐομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωσὶν ὅδ' ὄρνις ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,
Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν·
Ὣς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοὶ,
Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
Πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοὶ
Χαλκῷ δῃώσουσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
Ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
Εἰδείη τεράων, καί οἱ πειθοίατο λαοί.

Ver. 207. Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇσ' ἀνέμοιο.] Καὶ αὐτοί τε δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ——, πρὸς χρῆμα δρῶντες, οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα,——καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὡς ἔχει ταυτὶ, ——"Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇσ' ἀνέ-"μοιο." Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide supra ad β', 210, ad γ', 363, ad δ', 455 et 504.

Ver. 208.———ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν] De voce, *αἰόλος*, *mobilis*, vide supra ad β', 816. Cæterum, cum in promptu esset, ὄφιν αἰόλον εἶδον, fieri non potest quin consulto dixerit, ἴδον αἰόλον ὄφιν, ut, stupentibus serpente viso Trojanis, versus ipse nec opinato quasi *diriguisse* videatur. Ἔστι δ' ὅπη κακοφωνία δεινότητα ποιεῖ, καὶ μάλιστα ἐὰν τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα δέῃ τοιαύτης. Ὥσπερ τὸ Ὁμηρικὸν, τὸ, "Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν ὅπως "ἴδον αἰόλον ὄφιν." Ἦν μὲν γὰρ καὶ εὐφωνοτέρως εἰπόντα σῶσαι τὸ μέτρον,———"ὄπως "ὄφιν αἰόλον εἶδον." Ἀλλ' οὔτ' ἂν ὁ λέγων δεινὸς οὕτως ἔδοξεν, οὔτε ὄφις αὐτός. *Demetr. Phaler.* §. 267. Vide supra ad ά, 342, ad γ', 363, ad δ', 456, et ad λ', 36.

Ver. 209.——Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.]
————————alto
Dat signum cœlo, quo non præsentius ullum. *Æn.* XII. 245.

Ver. 213. Δῆμον ἐόντα] *Barnesius* conjicit, scribendum Δήμιον ὄντα, sed nullâ idoneâ auctoritate.

Ver. 215.——ἄριστα.] *Al.* ἄριστον.

Ver. 217.——εἰ ἐτεόν γε]
—si credere dignum est. *Æn.* VI. 173.

Ver. 224.———σθενεϊ μεγάλῳ,] Quâratione σθένεϊ hîc ultimam producat, item δὲ, *ver.* 241, et παρφάμενος, *ver.* 249, et ἔρυον, *ver.* 261, et οἵγε, *ver.* 263, vide supra ad ά, 51.

Ver. 228.——ὑποκρίναιτο] Vide supra ad ά, 309.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·
Ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
Βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
Τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
Πείθεσθαι· τῶν οὔτι μετατρέπομ', οὐδ' ἀλεγίζω,
Εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε, ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
Τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες
Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.
Εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,

Ver. 230.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 231.——οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα] Indicat vocula ista, ἔτι, gratum fuisse Hectori, et memoriâ affixum, quod antea dederat consilium Polydamas, *ver.* 60—80—109; ut recte annotavit *Domina Dacier.*

Ver. 236. Βουλέων,] Pronuntiabatur βουλῶν.

Ver. 237.——οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι] *Avibus præpetibus. Gell. lib.* VI. *cap.* 6.

Ver. 240. Εἴτ ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε,] Quàm non sit supervacaneum istud τοίγε, sed elegans admodum et venustum, vide supra ad γ', 409.

Ver. 241. Ἡμεῖς δὲ] *Barnesius* mallet hîc δὴ legere; sed nihil opus; rectius enim hoc in loco est, *nos vero,* quam, *nos demum.*

Ver. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.] *Al.* ἀμύνασθαι. Χρῆσθαι δὲ δεῖ καὶ ταῖς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γνώμαις, ἂν ὦσι χρήσιμοι· διὰ γὰρ τό εἶναι κοιναὶ, ὡς ὁμολογούντων ἁπάντων, ὀρθῶς ἔχειν δοκοῦσιν· οἷον, παρακαλοῦντι εἰς τὸ κινδυνεύειν μὴ θυσαμένους, "Εἷς οἰωνὸς ἄριστος," *etc. Arist. Rhetoric. lib.* II. *cap.* 21. Χαίρω πολλάκις, ——τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τῶν Ὁμήρου τιθείς, οἷον, "Εἷς οἰωνὸς ἄριστος," πρὸς τὸ, "Δεῖ "γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ὑποθε"μένους ἐλπίδας," *etc. Lucian. Encom. Demosthenis, haud longe ab initio.* "Augurque "cum esset, dicere ausus est, optimis auspi"ciis ea geri, quæ pro Reipublicæ salute "fierent." *Cic. de senectute.*

Ver. 251.——ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο,]
——campo sese arduus infert:
Clamore excipiunt socii, fremituque sequuntur
Horrisono.—— *Æn.* IX. 53.

Ἦ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
Θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζε·
Τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι,
Ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
Στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
Τὰς οἵγ' αὖ ἔρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου·
Ἀλλ' οἵγε, ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
Βάλλον ἀπ' αὐτάων δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
Πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
Ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
Νείκεον, ὅντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅστ' ἔξοχος, ὅστε μεσήεις,
Ὅστε χερειότερος, ἐπεὶ οὔπω πάντες ὁμοῖοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε· μή τις ὀπίσσω
Τετράφθω προτὶ νῆας, ὁμοκλητῆρος ἀκούων.
Ἀλλὰ πρόσω ἵεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
Αἴκεν Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
Νεῖκος ἀπωσαμένους, δηΐους προτὶ ἄστυ δίεσθαι.
Ὣς τώγε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
Τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτουσι θαμειαὶ
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
Νιφέμεν ἀνθρώποισι, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,
Κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους,

Ver. 254.——ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν·] Pulvis nimirum, turbine collectus, *Achivis* recta in oculos ferebatur.

Ver. 259.——ἐμόχλεον,] *Al.* ἐμόχλευον.

Ver. 261.——αὖ ἔρυον,] Vide supra ad ά, 459.

Ver. 266.——φοιτήτην,] *Al.* φοιτείτην.

Ibid.——μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·] Vide supra ad β', 451.

Ver. 270.——χερειότερος, ἐπεὶ] Quâ ratione χερειότερος hîc ultimam producat, item ὥστε, *ver.* 278, et πεδία, *ver.* 283, et Τρῶας, *ver.* 288, vide supra ad ά, 51.

Ver. 278. Τῶν δ', ὥστε νιφάδες] Vide supra ad *ver.* 156.

Ver. 279 et 292.——μητίετα Ζεὺς] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 280. Νιφέμεν ἀνθρώποισι,] Dicitur νῖφειν et νῐφαδες, non quòd syllaba νι sit communis, sed simili analogiâ ac κρῖνω, κρῐσις; μαρτῡρομαι, μαρτῠρουμαι, μαρτῠρες; φῖλομαι, φῖλασθαι, φῐλοῦμαι, φῐλότης; et similia innumera. Vide supra ad ά, 309, 314, 338.

Καὶ πεδία λωτεῦντα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
Καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα
Εἴλυαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαὶ,
Αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς
Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
Οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ
Τείχεος ἐῤῥήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
Εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
Ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς βουσὶν ἕλιξιν.
Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,
Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς,
Χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
Τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων
Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅστ' ἐπιδευὴς
Δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ,
Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Εἴπερ γάρ χ' εὕρῃσι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
Σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
Οὔ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
Ὥς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε

Ver. 286.——ἐπιβρίσῃ] Vide supra ad ή, 343.

Ver. 289.——δοῦπος] Vide supra ad δ', 455.

Ibid.————ὀρώρει.] Vide supra ad β', 810.

Ver. 293. Ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς] Vide supra ad β', 451.

Ver. 295. Καλὴν,] Vide supra ad β', 43.

Ibid.——χαλκείην,] *Al.* χρυσείην.

Ver. 297. Χρυσείης ῥάβδοισι] Ita recte edidit *Barnesius*, ex MSS. et Edit. vet. *Al.* Χρυσείοις ῥάβδοισι; quod *Homerum* minus sapit.

Ver. 298. Τὴν ἄρ' ὅγε] *Hoc utique ille.* Sic *ver.* 307, Ὥς ῥα τότ'.

Ibid.——δύο δοῦρε τινάσσων]

Bina manu lato crispans hastilia ferro.
Æn. I. 317.

Ver. 299.——ὥστε λέων——ἐπιδευὴς——κρειῶν,]

————quos improba ventris
Exegit cæcos rabies,————
——per tela, per hostes. *Æn.* II. 356.
Impastus ceu plena leo per ovilia turbans,
Suadet enim vesana fames.— IX. 339.
Impastus stabula alta leo ceu sæpe peragrans,
————————si forte fugacem
Conspexit capream, aut surgentem in cornua cervum,
Gaudet hians immane, comasque arrexit, et hæret

Τεῖχος ἐπαΐξαι, διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἱππολόχοιο·
Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
Ἐν Λυκίῃ; πάντες δὲ, θεοὺς ὣς, εἰσορόωσι;
Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
Καλὸν, φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
Τῷ νῦν χρὴ, Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας,
Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι,
Ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
Οὐ μὰν ἀκλειεῖς Λυκίην κατακοιρανέουσιν
Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα,
Οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἲς
Ἐσθλὴ, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
Ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ, πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
Ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
Οὔτε κέ σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
Νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
Μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι,
Ἴομεν· ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.

Visceribus super accumbens; lavit improba teter
Ora cruor.—————— X. 723.

Ver. 308.——διά τε ῥήξασθαι] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 310.——τίη δὴ] *Cur-nam, obsecro, etc.* Vide supra ad β', 158.

Ver. 311.——κρέασίν τε, ἰδὲ] *Al.* κρέασίν τ', ἠδὲ.

Ver. 313. Καὶ τέμενος νεμόμεσθα]

Insuper, id campi quod rex habet ipse Latinus. *Æn.* IX. 274.

Ver. 314. Καλὸν,] Vide supra ad β', 43.

Ibid.——ἀρούρης] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 320. Οἶνόν τ' ἔξαιτον.] Ita recte edidit *Barnesius*, ex MS. et *Eustathio*. *Vulg.* Οἶνον δ' ἔξαιτον.

Ver. 322.——εἰ μὲν γὰρ,——μέλλοιμεν] Refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticebatur; *neu me, quæso, incuses temeritatis; NAM si*, etc. Vide supra ad έ, 22. Cæterum locum hunc pulcherrimum omnis laudavit atque imitata est antiquitas. Χαίρω πολλάκις——τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τῶν Ὁμήρου τιθείς· οἷον, —— "Εἰ μὲν μέλλοιμεν "ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι," πρὸς τὸ, "Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου "θάνατος," [*Clemens Alexandrinus, Strom.* 6, *locum eundem citans legit*, Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος,] "κἂν ἐν "οἰκίσκῳ τις αὑτὸν καθείρξας τηρῇ." *Lucian. Encom. Demosthenis, haud longe ab initio.* Εἰ μὲν γὰρ ἦν, τὸν παρόντα διαφυγόντας, ἀδεῶς διάγειν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, οὐκ ἂν ἦν θαυμαστὸν φιλοψυχεῖν· νῦν δὲ τοσαῦται κῆρες τῷ βίῳ παραπεφύκασιν, ὥστε τὸν ἐν ταῖς μάχαις θάνατον αἱρετώτερον εἶναι δοκεῖν. *Theopompus apud Clem. Alexand. Strom.* 6. "Quod si im"mortalitas consequeretur præsentis periculi "fugam,——: cum vero dies et noctes "omnia nos undique fata circumstent, non "est viri——dubitare eum spiritum, quem "naturæ debeat, patriæ reddere." *Cic. Philippic.* 10.

Stat sua cuique dies, breve et irreparabile tempus
Omnibus est vitæ; sed famam extendere factis,
Hoc virtutis opus.—— *Æn.* X. 467.

Ver. 328.——ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν,] Ita edidit *Barnesius* ex tribus MSS. et ex *Plutarcho*, et ex sequente libro ν', *ver.* 327, ubi

Ὣς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', οὐδ' ἀπίθησε.
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες·
Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴτιν' ἴδοιτο
Ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύναι·
Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω πολέμου ἀκορήτω
Ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα
Ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
Τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν· ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,
Βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν,
Καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπῴχατο· τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
Ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
Αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην·
Ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντε κάλεσσον,
Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοὶ, οἳ τοπάρος περ
Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
Βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

et editi habent, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν. Adde quod *Clemens Alexandrinus*, laudatâ hac Sarpedonis oratione, legit et hîc εὖχος ὀρέξομεν, loco jam supra citato. Nec tamen ferri non potest et quod in Vulgatis est, ἠέ τῳ κῦδος ὀρέξομεν, id quod pronuntiabatur scilicet, ἤ τῳ κῦδος ὀρέξομεν.

Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,
Aut leto insigni.——— *Æn.* X. 449.

Ver. 329.——ἀπετράπετ',] Notandus hîc maxime proprius et significantissimus vocis mediæ usus: *neque avertit se Glaucus.* Vide supra ad γ', 141, et ad κ', 45.

Ver. 333. Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον] Ἢ πάπτηνεν ἀνὰ πύργον τοῦ τείχους.——εἴ που ἴδοι Ἀχαιῶν τινα· ἢ πάπτηνεν ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, (ἤγουν ἀνὰ παράταξιν πυκνὴν,) εἴ πως ἴδοι τῶν τινα ἡγεμόνων. *Eustath.* [Posterior conjectura nugax. *F.*]

Ver. 334.—ὅστις οἱ] Vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ἀμύναι·] *Al.* ἀμύνῃ.

Ver. 338.——ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,]

It clamor cœlo,——— *Æn.* V. 451.
—Sequitur clamor, cœlumque remugit. IX. 504.
It clamor totis per propugnacula muris. IX. 664.

Ver. 340.——πάσας γὰρ ἐπῷχατο·] Alii ab οἴγω deducunt, alii ab οἴχομαι. Interpretanturque (notante *Eustathio*) vel ἀνεωγμέναι ἦσαν, quod ferri omnino non potest; vel δι' ὀχέων ἠσφαλίσαντο κλείσαντες, scilicet *Achivi;* vel ἐπεπορεύθησαν, scilicet *Trojani;* vel ἐπῴχετο (fuerunt enim qui et ita legerent), scilicet ὁ κτύπος. Posteriorum duarum interpretationum altera vera erit, quia et aliàs apud Homerum vox ἐπῴχετο eundem habet intellectum.

Ver. 343.——Αἴαντε] *Al.* Αἴαντα.

Ver. 350.——τόξων εὖ εἰδώς.] Vide supra ad β', 718.

Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
Ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
Κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον·
Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
Εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοὶ, οἳ τοπάρος περ
Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
Αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
Ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἶφι μάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
Τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
Εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
Τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο·
Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσοι,
Ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Σαρπήδοντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν, ὅ ῥα τείχεος ἐντὸς

Ver. 353. Στῆ δὲ παρ'] *Al.* Στῆ δ' ἄρ ἐπ'.

Ver. 356.——ἀντιάσητον·] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 359, *et supra* 346. Ὧδε γὰρ ἔβρισαν] Producit penultimam ἔβρισαν, quoniam ex βρίθω est, quæ iota habet *productam;* ideoque non sequitur analogiam verborum in ίζω, quæ, cum iota plerumque *brevem* habeant, in præsentibus et imperfectis *positione solâ* producuntur.

Ver. 365. Αὐτίκ'] Alacritatem et festinationem recte depingit syntaxis hæc asyndetos.

Ver. 369.——ἐπαμύνω.] *Al.* ἐπιτείλω, notante *Eustathio;* sed majorem habet vim ἐπαμύνω.

Ver. 372.——Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.]

——arcumque manu celeresque sagittas
Corripuit, fidus quæ tela gerebat Achates.
Æn. I. 191.

Ver. 374.——δ' ἵκοντο.] *Al.* δ' ἵκανον. Cæterum de vi istius δὲ, vide supra ad ά, 57.

Ver. 379.——Ἐπικλῆα μεγάθυμον,] Quâ ratione Ἐπικλῆα ultimam hìc producat, vide supra ad ά, 51.

Ver. 380.——ὀκριόεντι] *Al.* ὀκρυόεντι.

Κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
Χείρεσιν ἀμφοτέρης φέροι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας·
Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο,
Ἰῷ, ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
Ἧ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης.
Ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
Βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετοῷτ' ἐπέεσσι.
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο, Γλαύκου ἀπιόντος,
Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης·
Ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἑσπόμενος πέσε δουρὶ
Πρηνὴς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Σαρπηδὼν δ' ἄρ', ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν,
Ἕλχ', ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὕπερθεν
Τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ', ὁ μὲν ἰῷ
Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαεινὸν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
Παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνῃσι δαμείη·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ

Ver. 381.————οὐδέ κέ μιν ῥέα] Vide infra ad *ver.* 446.

Ver. 382. Χείρεσιν ἀμφοτέρης φέροι ἀνὴρ,] Antique legebatur, Χειρί γε τῇ ἑτέρῃ φέροι ἀνήρ. Sed eos qui ita scripserunt, recte reprehendit *Aristarchus*, ὡς οὐδέν τι μέγα εἰπόντας περὶ τοῦ Αἴαντος. Vulgati habent, Χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι φέροι ἀνήρ· sed duriusculum est, ut vox φέροι diphthongum elidat. Si scripsit *Homerus*, φέρ' ἀνήρ, non utique φέροι voluit dicere, sed φέρε, quod est idem scilicet ac ἔφερεν ἄν. *Barnesius*, unâ voce transpositâ, edidit, Χείρεσιν ἀμφοτέρῃσιν ἀνὴρ φέροι. *Eustathius*, in Commentario, videtur legisse, Χείρεσσ' ἀμφοτέραις φέροι ἀνήρ. Ad vulgatos proximum est, si scribamus, Χείρεσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνήρ. Quæ autem demum verior sit lectio, non constat.

Ver. 384. Θλάσσε] *Al.* Θραῦσε.

Ver. 385.--ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς, Κάππεσ']

———Excutitur, pronusque magister
Volvitur in caput.——— *Æn.* I. 119.

Ver. 393. Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν] Ita omnino scribendum existimo, pro eo quod habent vulgati, Αὐτικ' ἔπειτ' ἐνόησεν; nam ἔπειτα locum hîc non habet.

Ver. 396.——ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα] Vide supra ad δ', 455, 504, et ad β', 210.

Corruit in vulnus, sonitum super arma dedêre. *Æn.* X. 488.

Ver. 398. Ἕλχ', ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα]

———labat ariete crebro
Janua, et emoti procumbunt cardine postes.
Fit via vi: rumpunt aditus, primosque trucidant
Immissi.——— *Æn.* II. 492.

Ver. 401. Βεβλήκει] Si dixisset βέβληκεν, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad δ', 492, et ad ά, 37.

Ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
Κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος Λυκίοισιν·
Ὦ Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
Οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
Τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
Οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
Τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
Ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον,
Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
Ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·
Ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέϊ χαλκῷ,
Ἠμὲν ὅτῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς·
Πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν

Ver. 405. Ἤλυθεν] Vide supra ad γ', 205.
Ibid.—μεμαῶτα·] Vide supra ad β', 818.
Ver. 406.——οὐδ' ὅγε πάμπαν] De vi et elegantiâ istius, ὅγε, vide supra ad γ', 409.
Ver. 407.——ἐέλπετο] *Al.* ἐέλδετο.
Ver. 408.——ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος] *Al.* ἀντιθέοισι καθαπτόμενος.
Ver. 412.—ἐφομαρτεῖτε·] Scholiastes et codices nonnulli, ἐφομαρτεῖτον; quod est absurdum. Vide supra ad δ', 566.
Ver. 414.—ἐπέβρισαν] Vide supra ad *ver.* 359.
Ver. 415.—ἐκαρτύναντο] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad *ver.* 280.
Ver. 417. Οὔτε γὰρ—Λύκιοι Δαναῶν——, οὔτε—Δαναοὶ Λυκιους]

——expellere tendunt,
Nunc hi, nunc illi; certatur limine in ipso
Ausoniæ. Magno discordes æthere venti
Prælia ceu tollunt, animis et viribus æquis;
Non ipsi inter se, non nubila, non mare cedit:
Anceps pugna diu, stant obnixa omnia contra:
Haud aliter Trojanæ acies, aciesque Latinæ,
Concurrunt; hæret pede pes, densusque viro vir. *Æn.* X. 354.

Ver. 422.—ἀρούρῃ,] Vide supra ad ζ', 142.
Ver. 423. Ὥ τ'] *Qui utique;* item, *ver.* 434, Ἥ τε, *Quæ utique.*
Ver. 428.——ὅτῳ] *Barnesius* scribit ὅτεῳ; ut infra, ό, 664: neutrum male.
Ver. 430. Πάντη δὴ] Haud scio annon hîc reponendum sit *πάντη δὲ, ubique vero,* potius quam *πάντη δὴ, ubique sane.*

Ἐῤῥάδατ᾽ ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλ᾽ ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθὴς,
Ἥ τε, σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
Ἰσάζουσ᾽, ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,
Πρίν γ᾽ ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
Ὄρνυσθ᾽, ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.
Ὣς φάτ᾽ ἐποτρύνων· οἱ δ᾽ οὔασι πάντες ἄκουον,
Ἴθυσαν δ᾽ ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
Κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δούρατ᾽ ἔχοντες.
Ἕκτωρ δ᾽ ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
Εἱστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς, παχὺς, αὐτὰρ ὕπερθεν
Ὀξὺς ἔην· τὸν δ᾽ οὔ κε δύ᾽ ἀνέρε δήμου ἀρίστω
Ῥηϊδίως ἐπ᾽ ἄμαξαν ἀπ᾽ οὔδεος ὀχλίσσειαν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ᾽· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος·

Ver. 433.——ὥστε——γυνὴ χερνῆτις——ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.] Ἵνα δὲ πολὺ μᾶλλον αἴσθηται, ὅσην ἔχει ῥώμην ἡ συνθετικὴ δύναμις ἔν τε ποιήμασι καὶ λόγοις, λήψομαί τινας εὖ ἔχειν δοκούσας λέξεις· ὧν τὰς ἁρμονίας μεταθεὶς, αλλοῖα φαίνεσθαι ποιήσω καὶ τὰ μέτρα καὶ τοὺς λόγους. Λαμβανέσθω δὲ πρῶτον ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν ταυτί· "Ἀλλ᾽ ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθὴς,——ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται." *Dionys. Halicarn.* περὶ Συνθέσεως, §. 4.

——cum fœmina primum,
Cui tolerare colo vitam tenuique Minervâ;
——famulasque ad lumina longo
Exercet penso; castum ut servare cubile
Conjugis, et possit parvos educere natos.
Æn. VIII. 408.

Ver. 436.—μάχη—πτόλεμός τε.] Vide supra ad ή, 232, 279.

Ver. 438. Πριαμίδῃ] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 440. Ὄρνυσθ᾽] Ita restituit *Barnesius* ex δ', 509, supra, et ex MSS. duobus; optime; quod enim habent vulgati, Ὄρνυθ᾽, ferri omnino non potest. Quippe et *activum* est, ὄρνυτε, et penultimam necessario corripit; quâ enim analogiâ fit διδῶμι, δίδοτε, eâdem fit ὀρνῦμι, ὄρνῦτε. Neque in his ullus unquam est licentiæ locus.

Ibid.——ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος]
Sed vos, o lecti; ferro quis scindere vallum
Apparat, et mecum invadit trepidantia castra? *Æn.* IX. 146.

Ver. 443. Ἴθυσαν δ᾽ ἐπὶ τεῖχος]
Accelerant actâ pariter testudine Volsci,
Et fossas implere parant, ac vellere vallum:
Quærunt pars aditum, et scalis ascendere muros. *Æn.* IX. 505.

Ver. 446. Εἱστήκει πρόσθεν,] Si ἕστηκεν dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad δ', 434, 492, et ad ά, 37.

Ibid.—πρυμνὸς, παχὺς,——οὔ κε δύ᾽ ἀνέρε]
——Saxum circumspicit ingens,
Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat,
Limes agro positus, litem ut discerneret arvis.
Vix illud lecti bis sex cervice subirent,
Qualia nunc hominum producit corpora tellus:
Ille manu raptum trepidâ torquebat in hostem,
Altior insurgens.—— *Æn.* XII. 896.

Ver. 448.—ἐπ᾽ ἄμαξαν] *Al.* ἐφ᾽ ἄμαξαν.

Ibid.——ὀχλίσσειαν,] *Al.* ὀχλίσειαν; male; secunda enim corripitur. Vide supra ad ά, 140.

Τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς,
Χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει·
Ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
Αἵ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
Δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
Εἶχον ἐπημοιβοὶ, μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
Εὖ διαβὰς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη·
Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
Βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
Ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
Σμερδαλέῳ, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ· δοιὰ δὲ χερσὶ
Δοῦρ' ἔχεν· οὐκ ἄν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας,
Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει·
Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον,
Τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
Ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

Ver. 450. Τόν οἱ] *Al.* Τόν ῥ' οἱ; quod perinde est. Vide ad ά, 51.

Ver. 459.—πέσε δὲ λίθος] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 460.———μύκον·] Vide supra ad β', 314.

Ver. 461.—διέτμαγεν] *Al.* διέτμαγον.

Ver. 462.—ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.

Ver. 463.—ἀτάλαντος] Vide supra ad β', 627.

Ver. 464.—Σμερδαλέῳ,] *Al.* σμερδαλέον.

Ver. 466—πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει] Vide supra ad ά, 37 et 104.

Ver. 469.——ὑπέρβασαν,] Fit ὑπέρβασαν simili analogiâ, ac ἔθεσαν, ἔστασαν, ἔδοσαν.

Ver. 471.——ἐτύχθη.] *Al.* ὀρώρει.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

VOL. II.

Excudit A. APPLEGATH, Stamford-street.

ASIA MINOR.
Longitude East from Ferro
Longitude East from Greenwich
PONTUS EUXINUS
THRACIA
BYZANTIUM
CONSTANTINOPOLIS
Chalcedon
PROPONTIS
MYSIA
LEMNOS
Imbros
Thasos
LESBOS
CHIO
SAMOS
Ephesus
LYDIA
Sardes
Philadelphia
CARIA
Halicarnassus
Rhodes
RHODUS or RHODES
Carpathos
CRETA
Cnossus
Samonium Pr
Chrysa
MARE INTERNUM
BITHYNIA
Nicæa
Dorylæum
PAPHLAGONIA
Amastris
Sinope
Amisus
GALATIA
Ancyra
Pessinus
Gordium
Tatta Palus
PHRYGIA
Phrygia Salutaris
Synnada
Epictetus
Apamea
Laodicea
Colossæ
PISIDIA
Antiochia
Selga
Cibyra
PAMPHYLIA
Attalea
Aspendus
Side
LYCIA
Patara
Myra
Olympus
Sacrum Pr
ISAURIA
Isaura
LYCAONIA
Iconium
Lystra
Derbe
CILICIA
TRACHEA
Tarsus
Anazarbus
Seleucia
Anemurium
Issicus Sinus
CAMPESTRIS
CAPPADOCIA
Mazaca vel Cæsarea
Argæus M.
Tyana
Archelais colonia
Taurus Mons
Anti Taurus
Comana
Cataonia
PONTUS
Halys Fl.
Iris Fl.
Amasea
Neo-Cæsarea
Zela
Sebaste
Trapezus
Cerasus
Polemonium
Pharnacia
ARMENIA
ARMENIA MINOR
Satala
Melitene
SOPHENE
Samosata
COMAGENE
MESOPOTAMIA
Edessa
Nisibis
Carræ
Euphrates Fl
Zeugma
Hierapolis
Nicephorium
Antiochia
Seleucia Pieria
Chalcis
Chalybon
Berœa
SYRIA
Laodicea
Aradus
Tripolis
Heliopolis
PHŒNICE
Phœnicia Libani
CYPRUS
Paphos
Salamis postea Constantia
Citium
Olympus M.
Zephyrium Pr
Pedalium Pr
Curium
Amathus
Olympic Stadia
British Statute Miles

HOMERI ILIAS.

ANNOTATIONES

IN USUM SERENISSIMI PRINCIPIS

GULIELMI AUGUSTI,

DUCIS DE CUMBERLAND, &c.

REGIO JUSSU

SCRIPSIT ATQUE EDIDIT

SAMUEL CLARKE, S.T.P.

VOL. II.

EDITIO SEPTIMA-DECIMA.

Ὅμηρος——λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκε.
Aristot. de Poëtic. Cap. 24.

Hic omnes sine dubio, et in omni genere eloquentiæ, procul à se reliquit.
Quintilian. Lib. X. Cap. 1.

LONDINI:

IMPENSIS C. ET J. RIVINGTON; J. SCATCHERD; LONGMAN ET SOC.; J. RICHARDSON; J. M. RICHARDSON; E. WILLIAMS; J. MAWMAN; BALDWIN ET SOC.; HARDING ET SOC.; T. HAMILTON; G. ET W. B. WHITTAKER; ET SIMPKIN ET MARSHALL.

1824.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν′.

Ὑπόθεσις τῆς Ν′. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΠΟσειδῶν, νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμᾷ, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους· μετὰ ταῦτα Ἰδομενευς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καὶ τινας ἄλλους· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀναιροῦνται· τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος καὶ Ἕλενος· τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Ἕκτωρ, ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

ἈΛΛΗ.

ΔΙαῤῥήξας τὰς πύλας τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἕκτωρ, μετα βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτοὺς τρέπει· καὶ Ζεὺς μὲν, ἀποστρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέρατα της γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους· Ποσειδῶν δὲ, καθεζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος ἡττημένους τους Ἕλληνας, παραγίγνεται εἰς Αἰγὰς, ἔνθα ἦν αὐτῷ τέμενος· λαβὼν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίγνεται εἰς τὸ πεδίον· καὶ τὸ μὲν ἅρμα καθιστᾷ ἐν τῷ πελάγει· αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παρορμᾷ τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων· οἳ καὶ, τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ, γενναίως ἀγωνίζονται· εν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμοῦσι. Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοὴ αἴρεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦ δ', ἐπὶ νηυσὶ μάχῃ Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

Ἄλλη.

Νῦ δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρη.

ΖΕΥΣ δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ,
Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,

Ver. 1.——ἐπεὶ οὖν] *Quoniam, ut dictum est*——nempe, libro superiori, *ver.* ult.

Ibid.——πέλασσε,] Ita jam scribendum, necessario; quia πέλασε secundam corripit. Dubitari tamen potest, utrumne Græci antiquiores isto modo scripserint; nam, quum σ *suæ potestatis literam* dixerunt, haud scio an hoc sibi voluerint; literas ζ, ξ, ψ, necessario quidem *duplices* esse; consonantium reliquas omnes *simplices;* unicam autem σ istiusmodi esse, ut *permultis* in locis, ac *præcipue* in verborum aoristis, *simplex duplex*-ve ex æquo pronuntiari possit.

Ver. 4. Νόσφιν] Vide supra ad ά, 349.

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὅγ' ἀθανάτων τίν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμαίροντα, τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί
Ἔνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην

Ver. 5.——ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,——ἀβίων τε,] *Al.* Ἀγαύων ἱππημολγῶν,——Ἁβρίων τε. Quique ἀβίων scribunt, eorum alii intelligunt (notante *Eustathio*) ὀλιγοβίους sive εὐτελεῖς καὶ ἁπλούς· alii, τοὺς ἅμα βίω πορευομένους ὡς ἁμαξοβίους· alii, τοὺς ἅμα βίῳ, τουτέστι τόξω, πορευομένους· alii, ἐλευθέρους, ὅτι βίαν οὐκ οἴδασιν· alii, ἀοίκους· alii, μακροβίους· alii, πολυβίους, ὅ ἐστιν, ἀνδρείους. Homeri, credo, temporibus nihil hîc ambigui. *Strabo* interpretatur, ἀνεστίους, ἁμαξοικοὺς, ἀπ' ὀλιγων εὐτελῶς ζῶντας, κοινὰ κεκτημένους πάντα, sine πολυτελείᾳ καὶ καπηλείᾳ. *Lib.* VII. *p.* 455, 460, 461.

Ver. 8.—ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 9.—ἀρηγέμεν] Ἀρηξέμεν, Codex *Harleianus* a viro erudito *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 11.——πτόλεμόν τε μάχην τε] Vide supra ad ή, 232, 279.

Ver. 12.——ὑληέσσης,] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 13.——ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα]
——unde omnis Troja videri,
Et Danaûm solitæ naves, et Achaïca castra.
Æn. II. 461.

Ver. 15. Ἔνθ' ἄρ'] *Illic utique*——.

Ibid.—ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς——Διῒ δέ——ἐνεμέσσα.] Ἀσύστατον hoc existimavit *Spondanus* cum eo quod dixerat *Neptunus* supra, θ', 210. Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι——. Sed mentem Poëtæ minus cepit vir eruditus. *Illic* nimirum in *campo*, longius a *mari*, pugnabatur: *hîc*, ad usque naves repulsi, *marique* ipso coërciti Achivi, necessitate coacti dimicabant.

Ver. 18.——τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη] Πολὺ δὲ—ἀμείνω. τὰ—οἷα. (πολλοῖς δὲ πρὸ ἡμῶν ὁ τόπος εξείργασται) τὰ ἐπὶ τοῦ Ποσειδαῶνος· "τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη.——Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'—" *Longinus*, §. 9.

Ver. 22.——τετεύχαται,] *Al.* τετεύχατο. Utrumvis, hoc quidem in loco, recte constabit.

Ver. 23.——ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο—ἵππω,] Junxit equos curru genitor. *Æn.* V. 817.

Ibid.——χαλκόποδ'.]
——Æripedem. *Æn.* VI. 802.

Ver. 24.——χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν] Pronuntiabatur χρυσῆσιν; prima enim corripi non potest; neque in his ulla unquam est licentia. *Al.* χρυσέοισιν.

Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διΐστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ, φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἄβρομοι, αὐΐαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·

Ver. 26.———ἐπεβήσατο] *Al.* ἐπεβήσετο, itemque, *ver.* 17, κατεβήσετο; de quo, vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'·———] Vide supra ad *ver.* 18.

——manibusque omnes effundit habenas.
Cæruleo per summa levis volat æquora curru:
Subsidunt undæ, tumidumque sub axe tonanti
Sternitur æquor aquis:———
Tum variæ comitum facies, immania cete
Æn. V. 818.

Atque rotis summas levibus perlabitur undas. *Æn.* I. 147.

Superiorem hoc in loco *Virgilio Homerum*, nemo negaverit.

Ibid.——ὑπ' αὐτῷ] Ὑπ' αὐτοῦ, cod. *Cantab.* a *Barnesio*, et codices *Harleiani* a *Tho. Bentleio* collati.

Ver. 29. Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα] *Al.* Γηθόσυνη δὲ θάλασσα, *lætum mare;* quæ et æque commoda lectio; nam γηθόσυνος, *lætus*, vox Homero non inusitata.

Ver. 36.—πέδας ἔβαλε χρυσείας,] De eo artificio, quo Poëta versus sui numeros, verborumque ipsorum sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit, vide supra ad γ', 363.

Ver. 40.—Πριαμίδῃ] Vide supra ad ά, 303.

Ver. 42.———παρ' αὐτόφι] Παρ' αὐτόθι, cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 44. Ἀργείους ὤτρυνε,]
——animum viresque Latinis
Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit. *Æn.* IX. 717.
————————in prælia sæva
Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras. *Æn.* XI. 727.

Ver. 45. Εἰσάμενος] Notandus hic primarius et maxime proprius *vocis mediæ* usus. Vide supra ad γ', 141.

Ibid.———δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.]
Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 46, et supra, 40— ———μεμαῶτε] Quâ analogiâ factum, ex βασιλῆος, βασιλέως· ex βασιλῆᾰ, βασιλέᾱ· ex μετήορος, μετέωρος· ex λᾶος, λέως· ex ἵλᾶος, ἵλεως· ex Μενελᾶος, Μενέλεως· ex τεθνηότος, τεθνεῶτος· eâdem analogiâ fit, ex μεμᾱότες, μεμαῶτες. Vide supra ad ά, 265, ad β', 318, et ad ζ', 464.

Αἴαντε, σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο·
Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ᾽ οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἵ μεγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Ἕξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάθωμεν,
Ἥ ῥ᾽ ὅγ᾽ ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἴκελος, ἡγεμονεύει
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ᾽ ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
Σφῶϊν δ᾽ ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν
Αὐτώ θ᾽ ἑστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ᾽ ἀπὸ νηῶν
Ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα δ᾽ ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ᾽, ὥστ᾽ ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ὅς ῥά τ᾽, ἀπ᾽ αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθείς,
Ὁρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ὣς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖϊν δ᾽ ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψά δ᾽ ἄρ᾽ Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
(Οὐδ᾽ ὅγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής·
Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
Ῥεῖ᾽ ἔγνων ἀπιόντος, ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·)

Ver. 49.—δείδια] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 53. Ἥ ῥ᾽ ὅγ᾽] *Quà scilicet hic*, etc.

Ibid.——εἴκελος.] Ita restituit *Barnesius*, alibi ex MS. hîc ex conjecturâ. *Al.* ἴκελος, quod primam corripit.

Ver. 60.——κεκοπὼς] *Al.* κεκοφώς.

Ibid.——πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,] Vide supra ad *ver.* 44.

Ver. 62.—ὥστ᾽ ἴρηξ] Ἰωνικῶς ψιλοῦται, εἰ καὶ τὸ ἱέραξ δασύνεται. *Eustath.*

Quàm facilè accipiter saxo sacer ales ab alto
Consequitur pennis sublimem in nube columbam. *Æn.* XI. 721.

Ver. 67. Αἶψά δ᾽ ἄρ᾽] *Statimque adeo; statimque proinde.*

Ver. 68.—ἐπεί τις] "Hæc oratio," inquit *Spondanus*, "est μείουρος; nihil enim subjicitur, quod sit hujus initii ἀπόδοσις." Non vidit nimirum vir eruditus, versus 70, 71, et 72, parenthesi includendos, ἀπόδοσινque ab istis demum verbis incipere, Καὶ δ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ, etc.

Ver. 71. Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν]

——avertens roseâ cervice refulsit :—
——pedes vestis defluxit ad imos,
Et vera incessu patuit Dea.——— *Æn.* I. 406.

Mortales medio aspectus sermone relinquit,
Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram :
Agnovêre Deum proceres.——— *Æn.* IX. 657.

Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
  Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
  Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,
Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Τοὺς οἵγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
  Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·

Ver. 74.———πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Vide supra ad ή, 232, 279.

Ver. 78.——*ὤρορε*,] *Schol.* Ὤρμηται, ὁρμᾶται· ὑπερβιβασμὸς χρόνου; quæ quam inepta sit observatio, vide supra ad ά, 37.

Ver. 79.——μενοινώω δὲ καὶ οἶος]

Audeo, et Æneadum promitto occurrere turmæ,
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.
Æn. XI. 503.

Ver. 83. Τόφρα δὲ,] *Barnesius* edidit τοφράδε· et τὸ Δὲ, inquit, παρέλκει; inepte admodum, et contra omnem linguæ Græcæ analogiam.

Ver. 84. Οἳ———ἀνέψυχον] *Al.* ἀνέψυχθεν· quod et comprobat *Barnesius*, ex κ', 575. Atqui ea vox hoc in loco sententiam plane perimeret: aliud enim est, quod istic dicitur, *recreati sunt;* aliud, quod hîc, *recreabantur.* Indicat nimirum *tempus illud*, quod appellant Grammatici, *imperfectum*, spatium aliquod temporis *productius* inter agendum; quâ de causâ apte a Græcis appellatur παρατατικός. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 85. Τῶν ῥ'] *Quorum scilicet; quorum utique*———.

Ver. 90. Ῥεῖα μετεισάμενος] *Facile se inferens, facile humanâ specie interveniens.*

Ver. 94.———πτερόεντα]

———*verbis*,
Quæ tutò tibi magna *volant.*———
Æn. XI. 380.

Ver. 96.—πέποιθα] Male hîc Interpretes, *confidebam;* nihil enim aliud Græce sonat πέποιθα, quam quod Latine *confido.*

——πεποίθασιν τε βίηφι. δ', 325.
———ὄφρα πεποίθῃς. ά, 524.
Ἵπποισίν τε πεποιθε——. ψ, 286.
——*νέος εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα.*
Odyss. π', 71.
——*νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πεποιθα.*
φ', 132.

Vide supra ad ά, 37, et ad θ', 322.

Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
Δεινὸν, ὃ οὔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τοπάρος περ
Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵτε καθ' ὕλην
Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἤϊα πέλονται,
Αὔτως ἠλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη·
Ὣς Τρῶες τοπρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσι τε λαῶν,
Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
Ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
Ἡμέας γ' οὔπως ἐστὶ μεθίεμεναι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
Ω πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον

Ver. 102.—ὕλην] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 103.——πορδαλίων] Codices plerique, παρδαλίων.

Ibid.—ἤϊα πέλονται] Supervacaneum est quod hîc annotat *Barnesius*; "*media* τοῦ ἤϊα "——*aliàs certe brevis, ut Odyss.* μ', 329. "——ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα;" cujus rei eandem esse causam, ac in voce τίω,—'Ιδομενεῦ, πέρι μέν σε τίω, δ' 257,——ignoravit Vir eruditus. Nempe ad istum locum, "*vel hinc* "*patet*," inquit, "*priorem* τοῦ τίω *commu*- "*nem*;" quod nequaquam verum est: nam in τίσω, τίσεσθαι, et similibus, ubi *duæ vocales* non *concurrunt*, prior *Homero* nunquam corripitur. Et ad *Odyss.* β', 289. Ὅπλισσόν τ' ἤϊα καὶ ἄγγεσιν—· "*in tertio* (inquit) *loco* "*anapæstus*;" quæ æque inepta est annotatio. Vide supra ad ό, 24.

Ver. 109.—ἐρίσαντες] De hujus vocis, et similium, prosodiâ, vide supra ad ά, 140.

Ver. 111. Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ] *At sane etiam si*————.

Ver. 115.——ἀκεσταί τοι] *Faciles certe sanatu; faciles utique sanatu*———.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἐόντες——, ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι] Ἐπεὶ δὲ—οὔτ' ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησίαν ἀναδέχεται καὶ νουθεσίαν ἄκρατον, ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παραμιγνύμενος ἐλαφρὸς ἔπαινος· ὥσπερ ἐν τούτοις,—"Πάντες ἄριστοι ἐόντες."——*Plutarch. de Adul. et Amici discrim.* sub finem.

Ver. 118. Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις] Lautus plane ad hunc locum *Spondanus*: "*quem* "*virum, quæso, intelligit Neptunus*, etc.?"

Ibid.—μεθείη,] μεθίει, codices *Harleiani* a *Tho. Bentleio* collati.

Ver. 120, 122, 123.——τάχα δή —— δὴ γὰρ——, Ἕκτωρ δὴ] *Mox sane*——; *certe enim*——; *Hector nempe*——.

Τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρτερός· ἔῤῥηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
Καρτεραὶ, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ,
Ἀντικρὺ μεμαώς· ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,

Ver. 122. Αἰδῶ καὶ νέμεσιν·] Αἰδῶ, οἰκείαν· νέμεσιν, τὴν τῶν ἐκτός· *Scholia inedita* in Cod. *Harleiano* a *Tho. Bentleio* communicata.

Ver. 123.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 126. Αμφὶ δ' ἄρ' 'Αἴαντας] Connectit hæc istud ἄρ', cum eo quod præcessit, *ver.* 46, 47, Αἴαντε πρώτω,—σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν 'Αχαίων.

Ver. 129. Κρινθέντες] Recte; nam κριθέντες primam necessario corripit.

Ver. 130. Φράξαντες δὸρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνω·
Ασπὶς ἄρ' ἀσπὶδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ]

——ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ,
Ανὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς, ἐκαρτέρει μάχη.
Euripid. Heracl. 836.

——Trojanæ acies aciesque Latinæ
Concurrunt; hæret pede pes, densusque viro vir. *Æn.* X. 360.

Quem ad locum, summâ cum inscitiâ *Servius*, " *Pede* (inquit) *pro Pedi; nam est Antiptosis.*" Cæterum *Macrobius* in iis, quibus *Virgilium* contendit *Homerici* carminis majestatem non æquásse, citatis his versibus, " *quanta* (inquit) *sit differentia utriusque loci, lectori æstimandum relinquo.*" lib. 5. c. 13. Mihi hîc, in *utroque* Poëtâ, summus videtur splendor et pulchritudo. *Scaliger*, erga *Homerum* plerunque iniquior, de hisce duobus versibus, " *Fatemur* (inquit) *ex Græcæ linguæ commoditate nobis esse aptiores ad laudandum, quam ad imitandum.*" Poëtic. lib. 5. c. 3. Quod autem rogat; " *cum dixi σάκος σάκεϊ, quid erit ἀσπίδ' ἀσπὶς?*" non advertit vir eruditus, neque σάκος idem ipsum esse quod ἀσπὶς, et sententiam, in voce 'Ασπὶς, ab alio esse inchoatam exordio; nec quæ demùm in sententiâ connectendâ vis esset particulæ istius ἄρ'.

Ibid.—προθελύμνῳ·] Πολυπτυχῳ, *Scholia inedita* Codicis *Harleiani*, a *Tho. Bentleio* communicata.

Ver. 136.—ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ] *Duxit eos, ut diximus, Hector.* Ea enim hîc vis est vocabuli ἄρ' ut conjungat hæc cum eo quod præcessit, *ver.* 39. Τρῶες δὲ——Ἕκτορι——ἕποντο.

Ver. 137. 'Αντικρὺ] Quâ ratione ἀντικρὺ hîc ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ibid.—ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,]

Ac veluti montis saxum de vertice præceps
Cum ruit avulsum vento, seu turbidus imber
Proluit, aut annis solvit sublapsa vetustas;
Fertur in abruptum magno mons improbus actu,
Exultatque solo, sylvas, armenta, virosque,
Involvens secum: disjecta per agmina Turnus
Sic——ruit.—— *Æn.* XII. 684.

Hujus similitudinis et in utroque Poëtâ ve-

῎Οντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάῤῥοος ὤσῃ,
῾Ρήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
῞Υψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
῞Υλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
᾿Ισόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
῝Ως ῞Εκτωρ, εἵως μὲν ἀπείλει, μέχρι θαλάσσης
῾Ρεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας ᾿Αχαιῶν,
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἷες ᾿Αχαιῶν,
Νύσσοντες ξιφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
῟Ωσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη,
῎Ηϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχεμαχηταὶ,
Παρμένετ'· οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν ᾿Αχαιοὶ,
Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
᾿Αλλ', οἴω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
῟Ωρσε θεῶν ὤριστος, ἐρίγδουπος πόσις ῞Ηρης.
῝Ως εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκαστοῦ.
Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Κοῦφα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ταυρείην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
᾿Εν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβος δὲ
᾿Ασπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο, δεῖσε δὲ θυμῷ

nustatem *totius*, et apud *Homerum* partium *singularum* (multo etiam magis quam apud *Virgilium*) accommodam traductionem, aptamque et compositam pulchritudinem, optime in hoc loco exposuit et enarravit *Popius*.

Ver. 138.——ὤσῃ,] *Al.* ὤσει.

Ver. 139. ῾Ρήξας————πέτρης.] Vide supra ad *ver.* 36.

Ver. 141. ῞Υλη·] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 144. ῾Ρεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας] Hoc tantum in loco, et infra, ύ, 263, occurrit vox ῥεῖάδ' apud *Homerum;* et utrobique cum voce ἐλεύσεσθαι conjuncta: quare neque cum *Barnesio* sentio, voculam "δὲ" παρέλκειν, id quod linguæ Græcæ ratio haud patitur; neque cum *Eustathio*, δὲ positum esse pro δὴ, quod nihili est: sed, ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας, tantundem esse ac si dictum fuisset, ῥεῖα κλισίασδε ἐλεύσεσθαι: quod et indicat *Eustathius*, quum addit, ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ, οἶκονδε.

Ver. 151.——οὔτοι δηρὸν ἐμὲ] *Al.* οὔτι δηρὸν ἐμέ· male. *Al.* οὔτι με δηρὸν ἔτι. *Al.* οὔτ' ἔτι δηρὸν ἐμέ.

Ver. 152.——σφέας] Pronuntiabatur σφᾶς; nam σφέας ultimam producit; alioqui contraheretur in σφεῖς.

Ibid.—ἀρτύναντες.] Vide supra ad ά, 338.

Ver. 156.—ἐβεβήκει] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 157. Πριαμίδης,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 163.——ἀπὸ ἕο,] Quâ ratione ἀπὸ hic ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὅ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν·
Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὣς,
Ἥ τ', ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ ταμνομένη, τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη, μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνος,
Νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·

Ver. 168. Οἰσόμενος δόρυ] Observandus hîc maxime proprius *vocis mediæ* usus; quod et *Eustathius* notavit, et Scholiastes. Οἴσων μεν γὰρ, ἑτέρῳ· οἰσόμενος δὲ, ἑαυτῷ. *Allaturus sibi hastam*, etc. Vide supra ad γ', 141.

Ibid.——κλισίηφι] *Eustathius* in commentario κλισίηφι.

Ver. 172.—Πήδαιον,] Scholiasti, Πήδασον.

Ibid.———πρὶν ἐλθεῖν] Quâ ratione hîc πρὶν producatur, item σθένεϊ, *ver.* 193, et ἀνὰ, *ver.* 199, vide supra ad ά, 51.

Ver. 177. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam: hunc utique*———

Ver. 178.——ἔπεσεν, μελίη ὣς,——χθονὶ φύλλα πελάσσῃ.]

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho,
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 179.——κορυφῇ] Κορυφῆς, codices *Italic.* a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 180.———ταμνομένη] Ita *Barnesius* recte ex MSS. et ex *Eustathio*. *Al.* τεμνομένη. Vide supra ad θ', 87, quem ad locum *Eustathius*: εἰ δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν "ἀπέτε- "μνε" κοινότερον, ἀλλ' Ὅμηρος τὴν κατ' αὐτὸν Ἰάδα γλῶσσαν τιμᾷ, τὸ τέμνειν "τά- "μνειν" λέγουσαν.

Ver. 181—187.———βράχε,—δούπησεν,—ἀράβησε] De hujus ὀνοματοποιΐας pulchritudine, vide supra ad β', 210, et ad δ', 455.

——collapsa ruunt immania membra;
Dat tellus gemitum, et clypeum super intonat ingens.
Æn. IX. 708.
Corruit in vulnus, sonitum super arma dedêre.
Æn. X. 488.

Ver. 183 et 190.———ἀκόντισε] De prosodiâ hujus vocis, vide supra ad ά, 140. Cæterum alii hîc legunt, ὀρεξατο.

Ver. 184. Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδῶν ἠλεύατο]
—ille ictum venientem à vertice velox
Prævidit, celerique elapsus corpore cessit.
Æn. V. 444.

Ibid.——χάλκεον ἔγχος] Vide supra ad γ, 380.

Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκτωρ δ' ὡρμήθη, κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,
Ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεὺς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς·
Ὥστε δύ' αἶγα λέοντε, κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε·
Ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
Ἧκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου,
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτός ἀντεβόλησεν,

Ver. 191.——πᾶς δ' ἄρα] *Totus quippe: totus nempe, ut diximus,*——

Ver. 192.——οὖτα,] *Al.* οὖτα; utrumque recte. Ab οὐτάω fit οὔτα, quod τὸ ά producit: ab οὐτάζω fit οὔτᾰσε (et inde οὖτα), quod τὸ ά corripit. In aliis quibusdam verbis occultior est analogia; nec a Grammaticis, quod sciam, observata. Quemadmodum aliud scilicet est ὤττειν, aliud ὄττειν, similiterque aliud ἤττειν, aliud ἔττειν, eodem plane modo, *pronuntiationis* et *prosodiæ* ratione, aliud est πράσσειν, in quo τὸ ά productum; aliud τάσσειν, in quo τὸ ά correptum est, licet syllaba τάσσ positione producatur. Hinc nimirum πράσσω, in linguâ Ionicâ, migrat in πρήσσω; τάσσω nequaquam in τήσσω. Hinc, diverso accentu, πρᾶγμα, πρᾶξις, πρᾶξαι, (πρῆγμα, πρῆξις, πρῆξαι) πέπρᾶγα· at τάγμα, τάξις, τάξαι, τέταγα. Neque in his ullus unquam est licentiæ locus.

Ver. 194.——ἐξείρυσσαν] Ita edidit *Barnesius* ex MS. *Al.* ἐξείρυσαν; minus recte; nam εἴρυσαν penultimam corripit. Vide supra ad *ver.* 1.

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος,] Non supervacaneum est istud, ἄρα. *Scilicet Amphimachum Stichius quidem*——.

Ver. 196.——κόμισαν] Vide supra ad ά, 140.

Ibid——κατὰ λαὸν] *Al.* μετὰ λαὸν.

Ver. 197.——μεμαότε] Ita iterum recte *Barnesius* ex MS. Vide supra ad *ver.* 46; item ad β', 318. *Al.* μεμαῶτε; quod versum perimit.

Ver. 198.—αἶγα] Nonnulli αἶγε; male.

Ver. 199.————ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,]
Hîc inter densas corylos———,
Virg. Eclog. I. 14.

Ver. 201. Ὥς ῥα τὸν] *Sic, inquam, hunc*—.

Ver. 202.—κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς]
Tum caput ipsi aufert— *Æn.* IX. 332.

Ver. 209. Ὀτρυνέων] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 210. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ] *Idomeneus autem ei deinceps*—— *Idomeneus autem ei*

Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
Ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
Ἤϊεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων
(Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷϊ Θόαντι,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·)
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
Γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·
Οὔτέ τινα δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτέ τις, ὄκνῳ
Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.

eunti——. Connectitur videlicet cum isto, *βῆ δ' ἰέναι*, *ver.* 208.

Ver. 212.—*βεβλημένος*] Ita edidit *Barnesius* ex tribus MSS.——quod usitatius est; cumque iisdem faciunt *MSS. Harleian.* et *Italic.* a *Th. Bentleio* collati. *Al. βεβολημένος.* Sed *hoc* apud *Homerum*, ut recte annotavit *Barnesius*, semper de *animi* affectibus et mœstitiâ; *illud*, de vulneribus *corporis*, aut siquid simile.

Ver. 214.——*ἐκ κλισίης·*] Ex *amici vulnerati* tentorio, *ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου*, *ver.* 211, iturus ad *suum* tentorium, ut arma deinceps indueret, *ver.* 240. *Barnesius*, ex uno MS. edidit hoc in loco, *ἐς κλισίην*, ad *suum* scilicet *tentorium;* quod, ad sententiam, perinde est; cumque *Barnesio* faciunt MSS. a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 216. *Εἰσάμενος*] Vide supra ad *ver.* 45.

Ibid.——*φθογγὴν*] *Al. φωνήν.*

Ver. 219.—*Ἰδομενεῦ,*] *Barnesius*, ante hunc versum, alterum istum ex MS. *Cantabrigiensi*, tanquam "*pene necessarium*," inseruit;

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

Sed nihil opus; nam, parenthesi inclusis versibus 216, 217, 218, constat expleta omnibus suis numeris et partibus sententia.

Ibid.——*ποῦ τοι ἀπειλαὶ Οἴχονται*——;] Scholiastes legendum contendit *ποῦ τοι ἀπειλαί;* *Οἴχονται·* minus recte; simile enim est, *ποῦ οἴχονται*, ac illud, *θ*, 229, *Πῆ ἔβαν εὐχωλαί;*

Ver. 223. *Γιγνώσκω·*] *Al. Γινώσκω*; quod perinde est; nam *γινώσκω* primam producit.

Ibid.—*ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·*] Ita *Barnesius*, ex duobus MSS. *Al. πολεμίζειν;* quod et ipsum ferri possit.

Ver. 224. *τινα δέος*] Quâ ratione *τινὰ* hîc ultimam producat, item *ὅθι*, *ver.* 229, vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 225.—*ἀλλά που*] *Sed, ut verisimile est: sed, quantum conjicere est,*——

Ver. 227. *Νωνύμους*] Nullâ ex analogiâ licentiarum produci potest istud *ύ*. Utrumne vero *νωνύμνους*, quomodo nonnulli ediderunt, an *νωνύμμους*, æque ac *νωνύμους*, pronuntiârint Iones, non liquet.

Ver. 229. *Ὀτρύνεις*] "*Orationis consecutionem poscere*" existimat vir doctissimus *Henr. Stephanus*, "*ut ὤτρυνες legatur, præcedente ἦσθα*"; sed nihil opus: nam *ὀτρύνεις*, hac quidem in sententiâ, cum præcedente *ἦσθα* satis apte cohæret; non satis apte, *ὤτρυνες*, cum subsequente *ἴδηαι.*

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
Ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίησι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
Σπεύδειν, αἴκ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
Νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἐὺς, ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἤει
Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
Μηριόνη, Μόλου υἱὲ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
Ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
Ἠέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τι αὐτὸς
Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,

Ver. 238.—ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι] Codices *Harleian.* a *Th. Bentleio* collati, ἐπιστάμεθα; unde forte legendum, ἐπιστάμεθα μαχέεσθαι.

Ver. 240.—κλισίην—ἵκανε,] Vide supra ad *ver.* 214.

Ver. 241. Δύσετε] Ita *Barnesius* ex MSS. et Edit. Vet.——recte; nam δύσετο primam necessario producit. *Al.* Δύσσετο.

Ibid.——γέντο] *Eustathius* ad ί, 369; φίλτατος, φίντατος· ἦλθεν, ἦνθεν· ἔλετο, ἔντο, καὶ δωρικῶς γέντο· κέλετο, κεντο. Equidem crediderim potius ab inusitato quodam γένω, vel γέννω, vel γείνω deductam; nam *Dorica* ista quæ memorat *Eustathius*, recentiora videntur, et *Homero* (ut opinor) ignota.

Ver. 242.—ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος,]
——fulmina belli,
Scipiadas———— *Æn.* VI. 842.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα] *Meriones autem, ut dictum est,*————. Connectitur nimirum cum eo quod supra dictum est, *ver.* 167, etc.

Ibid.——θεράπων] Non *servus*, sed militum *præfectus inferior;* vel *Idomenei armiger.*

Ver. 248. Οἰσόμενος] Vide supra ad *ver.* 168.

Ver. 251, 252.—— βέβληαι.——ἤλυθες;] Non ex aoristo ἤλυθον, sed ex perfecto ἤλυθα. Vide supra ad ά, 37.

Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Δούρατά γ', αἴκ' ἐθέλησθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις,
Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ ὀΐω
Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
Τῷ μοι δούρατά ἐστι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαινῃ
Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
Ἀλλά μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
Ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα παντες ἄριστοι
Ἐς λόχον, (ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
Ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι κατάσσει,
Κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
Τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ τρέπεται χρὼς, οὔτε τι λίην
Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,

Ver. 259.——αὖ] *Al.* αὖτ'.

Ver. 260.——Δούρατά γ'] *Al.* Δούρατα δ'.

Ver. 260—262. Δούρατά——τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι.]

Suggere tela mihi———
——steterunt quæ in corpore Graiûm
Iliacis campis—— *Æn.* X. 333.

Ver. 261.—κλισίῃ] κλισίης, codices *Italic.* a *Th. Bentleio* collati.

Ibid.—παμφανόωντα,] Scholiasti, δουρατα παμφανόωντα; *aliis*, ἐνώπια παμφανόωντα.

Ver. 262.—ἀποαίνυμαι·] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 267.—παρά τε κλισιῃ—Πολλ' ἔναρα Τρώων.]

—et spolia illa tuis pendentia tectis.
Æn. V. 393.

Ver. 276.——παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα—'Ες λόχον.] In editione *Wetstenianâ*, ubi interpretatio plerunque perelegans, hæc ita redduntur;——*prope naves sedeamus in insidiis;* pessime.

Ver. 278.—ὅς τ' ἄλκιμος] ὅ, τε τ' ἄλκιμος; Cod. *Ital.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 284.—οὔτε τὶ λίην Ταρβεῖ,] Καλῶς Ὅμηρος εἰπών, "Τοῦ δ' αγαθοῦ————, "οὔτε τι λίην Ταρβεῖ," τὸν φόβον οὐκ ἀφεῖλεν, ἀλλὰ τὸν αγάν φόβον· ὅπως ἀνδρεία μὴ ἀπόνοια, καὶ θαββαλεότης μὴ θρασύτης γένηται. Plutarch. περὶ τῆς ἀρετῆς ἠθικῆς, sub finem.

Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ·)
Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο·
Εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
Ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
Πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,
Ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
Ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
  Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής,
Ἕσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
Ἤϊσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
  Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
Η ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
Η ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔποθι ἔλπομαι οὕτω

Ver. 288.——βλεῖο] Codex *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, βλῆο; quod nescio annon magis analogum.

Ver. 289.—ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι] *Al.* ἐπ' αὐχέν' ὄπισθε πέσῃ.

——at non, Evandre, pudendis
Vulneribus pulsum aspicies.——
Æn. XI. 55.

Ver. 290.——ἀντιάσειε] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 295.——ἀτάλαντος] Vide supra ad β', 627.

Ver. 296.——χάλκεον ἔγχος] Vide supra ad γ', 380.

Ver. 298.——Οἷος δὲ βροτολοιγὸς——, Τῷ δὲ Φόβος.]

Qualis apud gelidi cum flumina concitus Hebri
Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque furentes
Bella movens immittit equos;——
——circumque atræ Formidinis ora,
Iræque, Insidiæque, Dei comitatus, aguntur.
Æn. XII. 331.

Ver. 300. Ἕσπετο] *Comitari solet.* Ita optime constat *temporum* ratio. Vide supra ad β', 221, et ad ά, 37.

Ver. 301. Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,

Ἠὲ μετὰ Φλέγυας] Hos nimirum populos, ait, πολέμοις μάλιστα Ἑλλήνων χαίρειν. *Pausan. lib.* 9, *c.* 36. Cæterum *Pausanias* versum priorem hoc modo citat;

Τὼ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρους πόλεμον μεταθωρήσσεσθον.

Ver. 307.——πῆ τ' ἄρ'] *Et quânam igitur——?*

Ver. 309.——ἀριστερόφιν; ἐπεὶ] Quâ ratione ἀριστερόφιν hîc ultimam producat, item τέ, *ver.* 323, et Ἀχιλλῆϊ *ver.* 324, et ὑπὸ, *ver.* 334, vide supra ad ά, 51.

Ibid.—ἐπεὶ οὔποθι——οὕτω Δεύεσθαι] Ne

Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
  Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ,
Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι, καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο
Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
Ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,
Ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔπως ἐστὶν ἐρίζειν.
Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
  Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ᾗ μιν ἀνώγει.
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·

dubitare videatur *Meriones*, eone versùs iret auxiliatum, ubi se *maxime* opus esset, an eo ubi se *nihil* opus esset (quod est videlicet absurdum,) contendit *Popius* verba, *οὔποθι οὕτω δεύεσθαι*, eam vim habere, ut dicantur Græci, *omni ex parte* pulsi, auxilio *undique* ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti et quærenti, dextræne parti an sinistræ an mediæ demum aciei opem ferret, succurrit, sinistram exercitûs partem auxilio maxime egere; nec in hoc, quidquam absurdi.

Ver. 310.——*καρηκομόωντας*] Crinitos.
——*Crinitus* Iopas. *Æn.* I. 744.

Ver. 312.——*ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι.*]
Sunt alii, qui tecta manu defendere possunt. *Æn.* XII. 627.

Ver. 316. *Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς ἐστιν.*
Αἰπύ οἱ——] Plerique ita distinguunt,
Ἕκτορα Πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν,
Αἰπύ οἱ——

Sed istâ ratione, multo magis *ταυτολόγον* erit in eâdem sententiâ, *εἰ μάλα καρτερός ἐστιν,* et *μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι.*

Ibid.—*Πριαμίδην*] Vide supra ad *ά*, 398.

Ver. 317.—*μεμαῶτι*] Vide supra ad *ver.* 46.

Ver. 320. *Ἐμβάλοι*] *Al.* *ἐμβάλῃ.*

Ver. 321.—*Ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ*] *Al.* *Ἀνδρὶ δὲ οὐκ.*

Ver. 324. *Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ*] Notandum hic quanto cum artificio (ut Poëma unum sit a capite ad calcem,) quicquid rerum narretur, quisquis hominum loquatur, nusquam non spectetur et inseratur *Achilles.* Vide supra ad *β'*, 673, 681, ad *έ*, 788, et ad *ή*, 228.

Ver. 326. *Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστέρ'*] *Quoniam media acies Tantis Viris tuta est, ideo Nos ad sinistram.*

Ver. 329.——*ἀφίκοντο*] *ἀφίκοιτο*, cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 331.——*θεράποντα*] Vide supra ad *ver.* 246.

Τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος, ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
Ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὁμίχλην·
Ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
Μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.

Ver. 334. Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων]
Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
It mare per medium; miseris heu præscia longe
Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus, stragemque satis; ruet omnia late:
Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti:
Talis in adversos ductor Rhœteïus hostes
Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant.——— *Æn.* XII. 451.

Ver. 339. Ἔφριξεν δὲ μάχη———· ὄσσε δ' ἄμερδεν Αὐγὴ χαλκείη]
—ferro ancipiti decernunt, atraque late
Horrescit strictis seges ensibus, *æraque fulgent*
Sole lacessita, et lucem sub nubila jactant. *Æn.* VII. 525.
———tum late ferreus hastis
Horret ager, campique armis sublimibus *ardent.* *Æn.* XI. 601.
—et *luce* coruscus *ahenâ.* *Æn.* II. 270.

Ἔνια μέντοι σαφέστερον ἐν ταῖς μεταφοραῖς λέγεται καὶ κυριώτερον, ἤπερ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίοις· ὡς τὸ, "Ἔφριξεν δὲ μάχη." Οὐ γὰρ ἄν τις αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυρίων, οὔτ' ἀληθέστερον εἴποι, οὔτε σαφέστερον. *Demetr. Phaler.* § 82. Τὸ δὲ "αὐγὴ χαλκείη" τολμηρόν φασιν ἐνταῦθα εἶναι οἱ παλαιοί. Οὐ γὰρ παραβολικῶς εἶπεν, ὡς ἐν ἄλλοις, "Χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ πυρὸς," ἤ τι τοιοῦτον· ἀλλὰ μονονουχὶ ἐφλόγωσεν τὰ ὅπλα, ἡλίου ἤ τινα τοιαύτην λαμπηδόνα προσπλάττων αὐτοῖς. *Eustath.*

Ibid.——φθισίμβροτος] Syllaba, φθί, in vocabulis φθισίμβροτος et φθισήνωρ, non ex φθίσις desumpta est, sed ex φθίνω; quæ vox, apud Homerum, etiam et in *futuris* φθίσειν et φθίσεσθαι, *primam* semper producit: at φθίσις, φθιτὸς, et similia, sunt ex *aoristo* ἔφθινον. Vide supra ad ά, 309, 314, 338, et ad β', 43, 833.

Ver. 341. ἀπὸ λαμπομενάων] *Al.* ἀπολαμπομενάων.

Ver. 344. Ὃς ———γηθήσειεν———οὐδ' ἀκάχοιτο] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον—— "οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς." *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 37. Similiter *Eustathius*, ad ά, 330. Μυριαχοῦ φίλον τοῖς ῥήτορσιν, ἀντὶ καταφασεων, εὐειδεῖ χρᾶσθαι σχήματι τῷ κατὰ ἀπόφασιν· ὡς καὶ ὅτε εἴπῃ τὸ, "οὐ γὰρ μιν ἀφαυρότατος βάλεν," ἀλλὰ δηλαδὴ ὁ ἰσχυρότατος. Imitatus est hanc loquendi rationem *Virgilius:*
Nec vero Alciden me *sum lætatus* euntem
Accepisse.——— *Æn.* VI. 392.

Quam *ignaviter* igitur de hoc loco Scriptor Gallicus *Terrasson!* "*Quelque licence*" (inquit) "*qu' Homere se soit donné dans sa Poësie, la necessité ou du moins la commodité de son Vers l' a jetté dans des confusions bien plus grandes*——, γηθήσειεν οὐδ' ἀκάχοιτο. "*Qui est ce qui pense à* se rejoüir *en voyant un combat? Et est ce d'une autre coté un objet de* Tristesse *proprement dite?*" Dissert. sur l'Iliade, part IV. chap. 6.

Ver. 346.———τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.] Quâ analogiâ vocabulum hoc ἅπαξ λεγόμενον ita deductum sit ex τεύχω, ut vim habeat vel *imperfecti*, vel *aoristi*, vel ejus *temporis* quod Grammatici *plusquam perfectum* appellant, equidem non video. Certe *perfectum* τέτευχα locum hic habere non potest; nec enim usquam in totâ, quam longa est,

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Ἤθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον·
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη·
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ᾔδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
Λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἄῤῥηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·
Ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,

Iliade, ullius verbi *tempus perfectum* διωρισμένον, constructum hoc modo reperias vel ἀοριστως, vel παρατατικῶς. Vide supra ad ά, 37. Vim autem hoc in loco necesse esse ut habeat vel *aoristi*, vel *imperfecti*, vel ejus denique *temporis* quod *plusquam perfectum* appellari solet, indicat tum orationis ordo atque ratio, tum in eâdem quæ sequuntur sententiâ, βούλετο, ἤθελε, κύδαινε, ὀρόθυνε, ἤχθετο, ἐνεμέσσα, tum et *Scholiastæ* et *Eustathii* interpretatio; quorum alter istud τετεύχατον exponit, ἔτευχον, κατεσκεύαζον, (non τετεύχασι, κατεσκευάκασι,) alter dictum ait πρὸς ὁμοιότητα τοῦ———αὐτοὺς δ' ἑλώρια "τεῦχε" κύνεσσιν. Cod. *Italicus*, a *Th. Bentleio* collatus, habet τετεύχετον.

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλῆα.] Vide supra ad *ver.* 324.

Ver. 349.——ὀλέσσαι.] Ὀλέσθαι, *perire*; cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 352.—ἤχθετο γάρ ῥα] *Dolebat enim, ut dixi*——. Connectitur nimirum cum eo quod supra dictum est, *ver.* 206.

Ver. 355.———Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ᾔδη.] Οὐ γὰρ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ μακάριον τὸ θεῖον, οὐδὲ βρονταῖς καὶ κεραυνοῖς ἰσχυρὸν, ἀλλὰ ἐπιστήμῃ καὶ φρονήσει. Καὶ τοῦτο κάλλιστα πάντων Ὅμηρος ὧν εἴρηκε περὶ θεῶν ἀναφθεγξάμενος,———" Ζεὺς πρότερος γεγό-" νει, καὶ πλεῖονα ᾔδει." *Plutarch. de Iside et Osiride, sub initio.* Repperit et *Barnesius* in duobus MSS. ᾔδει.

Ver. 357.———ἀνδρὶ ἐοικώς.]

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 358. Τὼ] *Al.* Τοὶ.

Ver. 359. Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες——τάνυσσαν,] *Utrumque exercitum, tanquam circumjecto fune, in arctum constringebant*; ut recte *Popius.*

Ver. 362.——Τρώεσσιν ἐπάλμενος.] MS. *Barnesii* unus, *Th. Bentleii* tres, Τρώεσσι μετάλμενος.

Ver. 364.——Ὅς ῥα νέον——Κασσάνδρην.]

——illis ad Trojam forte diebus
Venerat insano Cassandræ incensus amore,
Et gener auxilium Priamo Phrygibusque ferebat. *Æn.* II. 342.

Ver. 366.--ἀνάεδνον·] Cassandram nimirum, non muneribus, sed operâ et rebus gestis, promereri studebat; ut notavit *Dominâ Dacier.*

Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσε
Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ, πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.
Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
Δοῖμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυίεμεν, εἴκε σὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
Ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ οὔτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰμέν.
Ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
Πεζὸς, πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,

Ver. 366.——ὑπέσχετο δὲ] Quâ ratione δὲ hîc producatur, item Πρίαμος, *ver.* 368, et θυγατέρα, *ver* 376, vide supra ad ά, 51. *Barnesius* δὴ hoc in loco scribendum voluit; sed nihil opus.

Ver. 368.—Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο,] Edidit *Barnesius*, ex conjecturâ, Πρίαμος μὲν ὑπεσχέτο, vel Πρίαμος μιν ὑπέσχετο. At idem uno in MS. repperit, et *Th. Bentleius* in pluribus, Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο. *Vulg.* Πρίαμος ὑπέσχετο; quod manifesto corruptum est.

Ver. 373. Δούπησεν] Vide supra ad *ver.* 181.

Ver. 376.—θυγατέρα] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 382.—ἐεδνωταὶ] Ita *Barnesius* et *Veteres.* Nempe ut ex ἥλιος, ἠέλιος, ita ex ἔδνον, ἐέδνον. *Vulg.* ἑεδνωταί. Sed leviculum hoc.

Ibi. ——εἰμέν] *Al.* ἐσμέν.

Ver. 384.———ἦλθεν ἀμύντωρ,] *Al.* ἦλθ' ἐπαμύντωρ.

Ver. 388. Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα,]

Sternitur; hæsit enim sub gutture vulnus, et udæ
Vocis iter tenuemque inclusit sanguine vitam. *Æn.* VII. 533.

Ver. 389.——ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν,]

Ac veluti summis antiquam in montibus ornum
Cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant
Eruere agricolæ certatim: illa usque minatur,
Et tremefacta comam concusso vertice nutat;
Vulneribus donec paullatim evicta, supremum
Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam. *Æn.* II. 626.

Pulcherrimus sane hic locus *Virgilianus*, eorumque ex numero est, quos (*Macrobio* judice, lib. 5, c. 11.) ita transtulit *Virgilius*, ut *Homero* superior videatur: quippe "*mag-*

Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
Ἂψ ἵππους στρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
Τήν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
Ἔγχεος· οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·

" *no cultu* Virgilius *difficultatem abscidendæ* " *arboreæ molis expressit; verum nullo nego*- " *tio Homerica arbor absciditur.*" At revera (ut ex *Hobbesio* notavit *Popius*) inepte est omnis horum duorum locorum inter se instituta comparatio. Quippe *Homerus* et *Virgilius*, cum res longe inter se diversas describerent; hic urbem ingentem in ignes paullatim considentem, ille hominem uno ictu occisum atque humi stratum; suam uterque materiam suo colore ac specie ornavit, suam uterque pulcherrimâ aptissimâque similitudine explicavit.

Ibid.——ἀχερωΐς] *Al.* ἀχελωΐς.

Ver. 392.—Ὣς ὁ—αἱματοέσσης·] Citato hoc loco, indicat *Dionysius Halicarnasseus* quomodo συνθέσεως λύσις λύει καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς καὶ τὸ κράτος, quamvis quis οὔτε προσθεὶς οὐδὲν, οὔτε ἀφελὼν, τὴν σύνθεσιν ἀλλάξαι μόνον. Περὶ Συνθέσεως, §. 4.

Ver. 394.——πλήγη] Vide supra ad γ', 31.

Ver. 402.——ἤλυθεν] Postulat temporum ratio, ut sit ἤλυθεν ex aoristo ἤλυθον, non ex perfecto ἤλυθα. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 403 ——ἀχνύμενος,] Vide supra ad γ', 260.

Ibid.——ἀκόντισε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 404.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο]

——ille ictum venientem a vertice velox
Prævidit, celerique elapsus corpore cessit.
Æn. V. 444.

Ver. 406.——νώροπι χαλκῷ] Vide supra ad β', 578.

Ver. 408.——ἐάλη] *Al.* ἑάλη; quod est parvi momenti.

Ibid.—τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·]

——tremebunda supervolat hasta.
Æn. X. 522.

Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλά ἑ φημὶ,
Εἰς Ἀΐδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο,
Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἵετο δ' αἰεὶ
Ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἢ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
Ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρω' Ἀλκάθοον· (γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο·
Πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·)
Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
Θέλξας ὄσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.

Ver. 414.———ἄτιτος] Ex τίω, ἄτῑτος, eâdem analogiâ, atque ex λῡω ἄλῠτος, ex κρῑνω ἄκρῐτος, ex φθῑνω ἄφθῐτος, ex κλῑνω ἄκλῐτος, ex μαρτῡρομαι ἀμάρτῠρος, aliaque innumera. Vide supra ad ά, 309, 314, 338, et ad β', 43, et ad δ', 257.

Ver. 424.——οὐ λῆγε μένος] *Eustath.* Τὸ δὲ, "ἔληγε μένος," οἱ μεθ' Ὅμηρον, "ἔληγε "μένους," ἐροῦσιν ἄν.—Ἔστι δὲ τὸ μὲν, "ἔλη-"γε μένος," ἀντὶ τοῦ "ἔπαυσε·" τὸ δὲ "ἔληγε "μένους," ἀντὶ τοῦ "ἐπαύσατο." Rectissime. Nempe λήγει μένος, is qui ipse se cohibet; λήγει μένους, is qui occisus aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide supra ad γ', 141.

Ver. 426. Ἢ αὐτὸς δουπῆσαι,]

——seu certæ occumbere morti.

Æn. II. 62.

Ver. 430.——περὶ κῆρι φίλησε] *Eustath.* περισσῶς ἐφίλησε; unde vir doctissimus *H. Stephanus* scribit περι κῆρι φίλησε.

Ver. 432. Καλλεϊ καὶ ἔργοισιν,] *Al.* Κάλλεϊ ἠδ' ἔργοισιν.

Ver. 433. Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.] Post hunc versum nonnulli Antiquorum, teste *Eustathio*, tres sequentes inseruerunt;

Πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου υἷας,
Πριαμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδαμοισιν·
Ἕως ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κούριον ἄνθος·

Homero non indignos, judice *Dominâ Dacier*: mihi videntur commentitii, et recentiorem ætatem sapere.

Ver. 435.———ὄσσε φαεινὰ,] Ita *Barnesius*, et Veterum nonnulli; recte, ut mihi quidem videtur; nam *Eustathius*, locis a *Barnesio* citatis, agnoscit ὄσσε tam esse *neutrum* posse, quam *masculinum*. Vir doctissimus *H. Stephanus* scribendum omnino contendit, ὄσσε φαεινώ; quod tamen versum plane perimit, ita ut *nullâ licentiâ* sanari queat, nisi quis, ex merâ conjecturâ, pro πέδησε scribere velit ἔδησε. At, inquit vir doctissimus, "*quî φαεινὰ defendi possit, non video.*" Nec tamen causam subjicit, quare defendi non posse existimet. Certe, si ὄσσε *generis neutrius* esse potest, quod agnoscit *Eustathius*, nihil impedit quominus cum *substantivo duali*

Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
Ἀλλ', ὥστε στήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑσταότα, στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄϋσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐρίαχον πελέμιξεν
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλά καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,

conjungatur *plurale adjectivum;* non quòd ἀδιαφόρως (ut ex *Eustathio Barnesius*) τὰ δυικά τε πληθυντικῶς ἐκφωνεῖται, καὶ τὰ πληθυντικὰ δυικῶς, quod est *perabsurdum;* sed quod *certâ quâdam ac constanti ratione* (quam supra exposuimus, ad ά, 566, ad β', 288, et ad έ, 487), fieri id queat.

Ver. 438.——*οὔτασε*] Vide supra ad δ', 525, et ad ά, 140.

Ver. 440.—*ὅς οἱ*] Quâ ratione ὅς hîc producatur, item *ἑταρίσσαιτο*, *ver.* 456, vide supra ad ά, 51. Cæterum sunt qui hîc legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 442. Δούπησεν δὲ πεσὼν,] Vide supra ad *ver.* 181.

Ver. 444.——*ἀφίει μένος*] Ἤγουν ἔστη τῆς προσωτέρω ὁρμῆς ὁ σίδηρος· ἢ——ἐποίησε τὸν τετρωμένον ἀφεῖναι τὸ ψυχικὸν μένος. *Eustath.* Priorem veram esse explicandi rationem, liquet ex π', 613; ubi eadem iterum occurrunt verba, ita disposita, ut nullus sit intellectui ambiguo locus.

Ver. 446.——*ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι*
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς——]

Al. δή τοι ἐΐσκομεν. *Al.* δή τι σ' ἐΐσκομεν. Vir doctissimus *Henr. Stephanus* sine interrogatione scribendum, et hoc modo distinguendum contendit:

——ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι· ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως,
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς————, "*Ut hic sensus sit: Equidem, Deiphobe, nos abunde vicem retulisse (vel injuriam ultos esse) putamus in eo quod tres pro uno a nobis occisi sint: quia tamen te ita jactas, vir præclare, tu quoque mecum congredere, ut, si non satis est tres occidisse pro uno, tu quartus numerum expleas.*" Sententia elegans sane et commoda. Veruntamen, præterquam quod isto modo vox ἀλλὰ nimis duriter sit transposita (id quod ipsum virum doctum non fugit), mihi porro neque istud ἄρα, neque istud τὶ, satis recte videntur constare, nisi ἐΐσκομεν intelligatur interrogative. Cæterum, ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι, reddi potest vel, "*num tibi videmur recte judicare, æquum esse,*"——? vel, "*num tibi videmur judicare, satis esse,*"——?

Ver. 447.—*ἀντιπεφάσθαι*] Vide infra ad ξ', 471.

Ibid.——*ἄυτως,*] οὕτως; MSS. duo a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 450.—*πρῶτος*] *Al.* πρῶτον.

Ver. 452.—*δ' ἐμὲ τίκτε,*] *Barnesius* edidit δ' ἐμ' ἔτικτε; quod perinde est.

Ibid.—*πολέσσ' ἄνδρεσσιν*] Ita edidit *Barnesius;* quemadmodum, ρ', 236,——ἦεν πολέσσιν, et *ibid.* 308.—πολέσσ' ἄνδρτεσσι

Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
Σοί τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
Ἂψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸνδ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
Ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, οὔτι τίεσκεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει·
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα·
Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός (οὐδ' ὑπεχώρει)
Αἰνείαν ἐπιόντα βοῆ θοόν· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκαλάφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·

ἀνάσσων. Vulg. hîc habent πολέεσσ' ἄνδρεσσιν; quod et ipsum ferri possit; ut *pronuntietur* scilicet πολεῖσσιν.

Ver. 458 Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι]
Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.
——————Omnia secum
Versanti, subito vix hæc sententia sedit.
Æn. XI. 551.

Ver. 462.—ἱστάμενος ἔπεα] Quâ ratione ἱστάμενος hîc ultimam producat, item τηλύγετον, *ver.* 470, et ἐπισπόμενον, *ver.* 495, et ὠμοιῦν, *ver.* 511, et γὰρ, *ver.* 517, et αἰγυπιὸς, *ver.* 531, vide supra ad ά, 51.

Ver. 464. Γαμβρῷ,] *Sororis Marito:* ver. 428, 429.

Ibid.——κῆδος] *Al.* κῦδος; minus recte.

Ver. 468.——ἄρα] "*Ut par erat, ut expectandum erat.*"

Ver. 469.—— μέγα πτολέμοιο] MSS. a *Th. Bentleio* collati μέγα πολέμοιο; ut et alibi sæpe.

Ver. 472. Ὅς τε μένει] Qui *scilicet* expectat———.

Ver. 474.——ἄρα] "*Deinceps,*" vel "*ut fieri solet.*"

Ver. 477.—βοῆ θοόν] *Al.* βοηθοόν; nempe *Alcathoo* auxiliatorem, *ver.* 465.

Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνατε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν·
Ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γεγενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
  Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕπονθ', ὡσείτε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὣς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·

Ver. 481.——δείδια] *Timeo*, non *Timui.* Vide supra ad ά, 37, et ad θ', 322.

Ver. 484.——ὅ, τε] Fuerunt viri docti, qui legerent, ὅτε, "*quando;*" sed multo elegantius est, ὅ τε, "*quod scilicet.*"

Ver. 485. Εἰ γὰρ] Refertur istud γὰρ non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantiùs reticetur: *ne me igitur reprehen-* "*das, ignaviæve incuses; si ENIM—.*"

Ibid.——γεγενοίμεθα] *Al.* γε γενοίμεθα.

Ver. 486.——κράτος,] MS. a *Th. Bentleio* collatus, κλέος.

Ver. 488.——κλίναντες] Vide supra ad ά, 309, 314.

Ver. 492.——ἕσπετο] *Sequi solent.* Vide supra ad ά, 37.

Ver. 493.——γάνυται δ' ἄρα τε—ποιμήν·] "*Lætatur autem inde et Pastor.*" Vel; "*Lætatur autem, ut solet,* (vel, *ut æquum* "*est,*) *et Pastor.*"

Ver. 494.——γεγήθει,] Si γέγηθε dixisset, jam non constitisset temporum ratio; simile enim fuisset, ac siquis Anglice diceret, Is glad, pro eo quod est, Was glad. Vide supra ad ά, 37, et ad δ', 492.

Ver. 495.——ἔθνος] Cod. a *Th. Bentleio* collatus, πλῆθος.

Ibid.——ἐπισπόμενον] "Melius hîc" (inquit *Barnesius*) "legi potest ἐπισπομένων, "quomodo, *ver.* 472 ——— ἐπερχομένων." At ἐπισπομένων, *hoc* in loco, minus erit elegans; ἐπερχομένων, *isto* in loco, propter duriorem verborum transpositionem, prorsus infacetum.

Ver. 499.——ἔξοχοι] MSS. *Harleian. Vatican.* et *Florentin.* a *Th. Bentleio* collati, ἔξοχον.

Ver. 500.——ἀτάλαντοι] Vide supra ad β', 627.

Ver. 502.——Αἰνείας δὲ πρῶτος] *Barnesius* ex MS. quodam edidit, Αἰνείας δή: at vocula ista δή locum hîc aptum non habet. Equidem, siquid hîc mutandum, legerem Αἰνείας μὲν, "*Ac Æneas quidem——*" Sed mutato nihil est opus.

Ibid.—ἀκόντισεν] Vide supra ad ά, 140.

Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ᾽ Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ᾽, ἐπεί ῥ᾽ ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ᾽ ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ᾽· ὁ δ᾽ ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ᾽, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιϊν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν
Οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ᾽ ἄρ᾽ ἐπαΐξαι μεθ᾽ ἑὸν βέλος, οὔτ᾽ ἀλέασθαι·
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
Τρέσσαι δ᾽ οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο·
Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενές αἰεί·
Ἀλλ᾽ ὅγε καὶ τόθ᾽ ἅμαρτεν, ὁ δ᾽ Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι᾽ ὤμου δ᾽ ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ᾽ ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Οὐδ᾽ ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
Υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ᾽ ὅγ᾽ ἄρ᾽ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ᾽ ἀμφ᾽ Ἀσκαλάφου αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ᾽ Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν

Ver. 506.——ἄρα] Eam hìc vim habet vocula, ἄρα, ut dicat Idomeneum "*itidem* "*jaculatum esse*," ut jam fecerat Æneas.

Ver. 508.—ἐν κονίῃσι πεσὼν,] Latine itidem recte dicas, *in pulvere decidens;* non quod, *in pulvere*, idem ipsum sit, quod est alterum illud, *in pulverem*, sed quod, *in pulvere decidere*, sit, *humi decidere in pulvere;* quippe cum is, qui sit *in terram dejectus*, jaceat *in pulvere* necesse sit. Vide quæ Nos hac de re supra ad θ́, 156, et ad ά, 593; item ad *Cæsaris Commentar. de bello Gallico, lib.* 4, §. 9.

Ver. 517.———ἐμμενές αἰεὶ·] *Al.* αἰέν. Et codex *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, ἔμμονον.

Ver. 518.——καὶ τοθ᾽] Ita edidit *Barnesius*, ex MSS. et Edit. Vet. recteque annotat, *Deïphobum* jam ante aberrâsse ab *Idomeneo*, ver. 408. Vulgati habent, γὰρ τόθ᾽.

Ver. 520.——ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide supra ad *ver.* 508.

Ver. 521. Οὐδ᾽ ἄρα] *Neque scilicet*——.

Ver. 523.——ὑπὸ χρυσέοισι] Pronuntiabatur χρυσοῖσι, quomodo et scribi postea cœptum est; nam *prima* necessario producitur; neque in his ulla unquam est licentia. Sic apud *Virgilium;*

Aureâ composuit spondâ.—*Æn.* I. 702.
Aureâ percussum virgâ.—*Æn.* VII. 190.
Uno eodemque igni.—*Eclog.* VIII. 80.
Unâ eâdemque viâ.———*Æn.* X. 487.

Vide supra ad β́, 811.

Ver. 525. Ἀθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ἤρπασε· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ', ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὣς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δέ Πολίτης,
Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔῤῥεε χειρός.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορούσας,
Λαιμὸν τύψ', ἐπί οἱ τετραμμένον, ὀξέϊ δουρί·
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη,
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος

Ver. 528. Ἥρπασε] Vide supra ad ά, 140, et ad hujus libri *ver.* 192.

Ver. 529.——ἐκ δ' ἄρα χειρὸς] *Adeo ut e manu*————.

Ver. 530.——βόμβησε] De hac ὀνοματοποιΐα, vide supra ad δ', 455.

Ver. 533.——ἐχάζετο·] Vel *Meriones*, vel *Deiphobus*; pro eo ut interpungatur sententia.

Ver. 535. Ἐξῆγεν πολέμοιο] *Al.* Ἐξῆγε πτολέμοιο.

Ver. 536.——μάχης ἠδὲ πτολέμοιο]
——*pugnas* ineant, et *prælia* tentent.
Æn. XI. 912.
Vide autem supra, ad ή, 279.

Ver. 537. Ἕστασαν,] Vide supra ad μ', 55.

Ver. 539.—νεουτάτου] Ex οὐτάζω, non ex οὐτάω. Vide supra ad *ver.* 192, item ad ά, 140, et ad δ', 525.

Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα] Apud *Eustathium* legitur, inchoatâ a novo exordio sententiâ, Ἔνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα, *errore*, inquit Barnesius, *non levi*. At ita habent MSS. *Harleian.* et *Vatican.* et *Florentin.* a *Th. Bentleio* collati. Nec facile ex nihilo irrepere potuit vox Ἔνθα: quæ proinde si vera demum sit lectio, Αἰνείας sive Αἰνέας in vocem dissyllabam erit contracta.

Ver. 543.——ἑάφθη,] *Al.* ἐάφθη. Vide supra ad *ver.* 382.

Ver. 544.——θυμοραϊστής.] Ὁ διϊστῶν τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος. Schol. inedita codicis *Harleiani.*

Ver. 545.—— μεταστρεφθέντα ——Οὔτασ' ἐπαΐξας.]
——hinc raptas fugientibus ingerit hastas
In tergum—————— *Æn.* IX. 763.
De οὔτασε, vide supra ad δ', 525.

Ver. 546.—φλέβα] Vide supra ad β', 267.

Ver. 548.——ἐν κονίῃσι Κάππεσεν] Vide supra ad *ver.* 508.

Οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
Στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν,
Ἤ τευ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὖτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενος περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὣς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν,

Ver. 552.——παναίολον,] Porphyrio, *mobile, versatile, facile huc illuc motatum.* Vide supra ad β', 816.

Ver. 555.——ἔρυτο,] *Barnesius* scribendum existimat ἐρῦτο, ad analogiam τοῦ " Λῦτο."

Ver. 558. Σειόμενον ἐλέλικτο·] Vide supra ad α', 51. *Barnesius* edidit, Σειόμενὸν ῥ' ἐλέλικτο; non male, siquo in codice ita scriptum repperisset.

Ver. 559.——ἀκοντίσσαι] Ita *Barnesius* ex uno MS.——optime; nam ἀκοντίσαι penultimam necessario corripit. Vide supra ad *ver.* 1.

Ver. 560.——Ἀδάμαντα ——— Ἀσιάδην,] *Barnesius* omnino scribendum contendit, Ἀκάμαντα——Ἀσιάδην· quoniam supra legitur, μ', 140, Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα. At non hæc satis idonea ratio; nam et *tertius* legitur *Asiades*, ρ', 583, φαίνοπι Ἀσιάδῃ: præterea, hoc in loco, *cæsus* narratur *Adamas*; at *Acamas* infra memoratur *vivus*, ξ', 476, 478, 488, et a *Merione* demum *interfectus*, π', 342.

Ver. 561.———οὖτα] Vide supra ad *ver.* 192, item ad δ', 525.

Ibid.——σάκος μέσον] MS. a *Th. Bentleio* collatus, μέσον σάκος.

Ver. 563.——Κυανοχαῖτα] Vide supra ad α', 43 et 175.

Ibid.——μεγήρας] *Al.* μεγηρας.

Ver. 564.———σκῶλος.] Εἶδος σκόλοπος, ὃν ἀποξύναντες ἀγρόται πυρακτοῦσιν.——Ἕτεροι δὲ εἶδος ἀκάνθης τὸν σκῶλόν φάσιν, ἥτις πυρωθεῖσα εὔτονος γίνεται. *Eustath.*

Ver. 566. Ἂψ δ'—ἀλεείνων.] Post hunc versum addit cod. *Harleian.*

Πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα καλὸν ἐπαύρῃ,

ex versu (ut videtur), infra, 649.

Ver. 569.——ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·] ——Mortalibus ægris. *Æn.* II. 268.

Ver. 571. Ἤσπαιρ' ὡς] Singultim palpitantem et anhelantem pulchre depingit hoc in loco et cæsuræ et interpuncti dispositio.

Ver. 572. Ἰλλάσιν οὐκ] MSS. a *Th. Bentleio* collati, Ἱμᾶσ' οὐκ.

Ver. 573.———μάλα δὴν,] Quâ ratione μάλα hîc ultimam producat, item ἀπὸ, *ver.* 585, et γύαλον, *ver.* 587, et ὑπο, *ver.* 590, et ἀντικρὺ, *ver.* 595, et χειρὸς,

Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
Τὸν δὲ κάτ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρείδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνεῖλκε.
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ·
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστος.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρείδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,

ver. 598, et εὐχόμενος, *ver.* 619, vide supra ad ά, 51.

Ver. 581.——βοὴν ἀγαθὸν] Vide supra ad β', 408.

Ver. 584.——ὁμαρτήτην] *Al.* ὁμαρτήδην. *Al.* ἁμαρτήδην.

Ibid.———ὀξυόεντι] Vide supra ad έ, 50.

Ver. 586. Πριαμίδης] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 588. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος] Θαυμάζουσιν ἐν τούτοις οἱ παλαιοὶ τὸν ποιητὴν, καὶ ὡς πρᾶγμα ταπεινὸν τὸ κατὰ κυάμους καὶ ἐρεβίνθους, καὶ ἔννοιαν εὐτελῆ, ἐπιθέτοις τε ὑψώσας ἐσέμνυνεν, ἐπικαλύπτων τὸ ταπεινὸν, καὶ λεξεσι μεμεγεθισμέναις ἐπῆρε. *Eustath.*

Ibid.——πλατέος πτυόφιν] Reprehendit hic *Eustathium Barnesius*, quod πτυόφιν hoc in loco *genitivum* esse fassus ex πτύου, id tamen idem jam antea de vocabulo νευρῆφιν negâsset. At recte observaverat *Eustathius*, id quod non animadvertit *Barnesius*, unam in utroque horum vocabulorum *non* esse analogiam: nam quâ ratione ex πτύου fit πτύοφιν, et ex χαλκοῦ χαλκόφιν, non utique eâdem ratione fit ex νευρῆς νευρῆφιν. Ουκ ἂν ἔχοι καὶ ἀπὸ γενικῆς γενέσθαι τοῦ "νευρῆς" ἀποβολὴ τοῦ σ'. Ἔιη δὲ ἂν μάλιστα ὡς ἐπίῤῥημα,——ὡς βίη βίηφι, οὕτω καὶ νευρη νευρῆφι.

Ver. 589. Θρώσκουσιν] *Al.* Θρώσκωσιν.

Ver. 593.———Ἀτρείδης δ' ἄρα] *Atrides autem invicem*————.

Ver. 594.——ᾗ] *Al.* ῆ̣.

Ver. 597.———μείλινον] *Al.* χάλκεον; nempe ex *ver.* 595.

Σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
Ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην.
Ἀτρείδης δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην, εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ἤτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς·
Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κυνες· οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
Ξεινίου, ὅς τε πότ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν·

Ver. 600.————ἣν ἄρα] *Quam, ut fieri solet,*————————.

Ver. 602.——τὸν δ' ἄγε μοῖρα]

Fata vocant, metasque dati pervenit ad ævi.
Æn. X. 472.

Ver. 605.———ἐτράπετ' ἔγχος.] Non a scuto *repulsa est*, sed *avertit sese*, aberravit. De primigenio hoc *vocis mediæ* usu, vide supra ad γ', 141.

Ver. 607. Ουτασεν] Vide supra ad *ver.* 192, et ad δ', 140.

Ver. 612. Ἀξίνην--μέτωπον—λάκε δ' ὀστέα]

————————ille securi
Adversi frontem mediam mentumque reductâ
Disjicit, et sparso late rigat arma cerebro.
Æn. XII. 306.

Non unus hic rei eventus, sed una fere loquendi ratio.

Ver. 613.——ἐφίκοντο.] *Al.* ἀφίκοντο.

Ver. 615.——ὑπαί λόφον] *Al.* ὑπὸ λόφον.

Ver. 617.——αἱματόεντα] Ita *Barnesius* ex MSS. ex Scholiis, et ex Edit. Vet. quibuscum faciunt MSS. *Harleian.* et *Vatican.* et *Florentin.* a *Th. Bentleio* collati. Vide supra ad *ver.* 435. *Al.* αἱματόεντε.

Ibid.——ἐν κονίῃσιν.] Vide supra ad *ver.* 508.

Ver. 620.——θην·] *Al.* δή.

Ver. 623.——κακαὶ κυνες·] *Al.* κακοὶ κύνες, ut *Barnesio* videtur, recte; sed mutato nihil opus: dictum est enim ad *contumeliam.*

Ver. 625.——ὅς τε] *Qui videlicet*——.

Οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι
Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδέ δύνανται
Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο.
Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
Ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Παντοσε παπταίνων, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἵει χαλκήρε' ὀϊστον·
Καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἑζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.

Ver. 628.——Νῦν αὖτ'] *Nunc hanc gratiam rependentes*——.

Ver. 629.——κτεῖναι δ'] *Barnesius*, ex conjecturâ, κτεῖναι θ'; quam et *præstabiliorem* appellat *lectionem*: sed κτεῖναι δὲ perinde est.

Ver. 638. Τῶν] *Al.* Ὧν.

Ver. 639.——μάχης ἀκόρητοι]

Bellum importunum, cives, cum——
Invictisque viris gerimus, quos nulla fatigant
Prælia, nec victi possunt absistere ferro.
Æn. XI. 305.

Ver. 642. Αὐτὸς δ' ἆυτ' ἐξαῦτις] Cod. a *Th. Bentleio* collatus, Αὐτὸς δὲ ἐξαῦτις.

Ver. 644.——πτολεμίζων] πτολεμίξων, *ibid.*

Ver. 646.——οὔτασε] Vide supra ad *ver.* 192, et ad ά, 140.

Ver. 649.——χαλκῷ] MS. a *Th. Bentleio* collatus, χαλκός.

Ver. 652. Ἀντικρὺ] Quâ ratione ἀντικρὺ hîc ultimam producat, item γὰρ, *ver.* 661 et 666, et ἀπὸ, *ver.* 672, et Διΐ, *ver.* 674, vide supra ad ά, 51.

Τὸν μέν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·
Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
Τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστον·
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
Τῷ ῥ' ἄμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
Νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη,
Ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
Ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ' ἔχεν, ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐπᾶλτο,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων·
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,

Ver. 658.—μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε,] *Pylæmenes* hic, *Harpalionis* pater, alius est ab illo, qui supra occisus narratur, έ, 576, ὁμώνυμος τουτῳ, ut ait *Eustathius*. Non enim temere ac fortuito, negligenterque, scripsit *Homerus*, nec heroum nomina necesque confinxit; sed ex historiâ memoravit. Vide supra ad β', 494. Quominus duo fuerint *Pylæmenes*, *Paphlagonum* duces, nihil sane impedit. Utrumne alter *Harpalionis pater*, *avus* fuerit alter, uti conjecit *Barnesius*, incertum. Qui *Harpalionis patrem* prius occisum existimant, legendum hoc in loco volunt, μετὰ δ' Οὗ σφι πατὴρ κίε: sed sine codicibus nihil mutandum; nec tam venuste, si ita legas, cohærebit id quod sequitur, Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς.——

Ver. 659.——τεθνειῶτος.] Vide supra ad *ver.* 46.

Ver. 665. Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν,] Οὐχ ὅμοιος τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχήνωρ, εἴγε καὶ αὐτὸς, εἰδὼς ὡς θανεῖται, ἦλθεν εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ μὲν γὰρ, μὴ ἐλθόντι, ζῆν ἦν ἐπὶ μακρόν· Εὐχήνορι δὲ, τά τοῦ θανάτου ἄφυκτα, κἂν οἴκοι ἔμενεν. *Eustath.*

Ver. 670.——πάθοι] *Al.* πάθῃ.

Ver. 672.——ἄρα] *Porro; proinde; exinde; ut solitum est.*

Ver. 673.—δέμας πυρὸς] Διὰ τὸ θερμὸν, καὶ σύντονον, καὶ εὐκίνητον τῶν μαχομένων. *Schol. inedita, a Th. Bentleio communicata.*

Ver. 675. Ὅττι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 676.——τάχα δ' ἂν] Εἰ μὴ ἐμεμαθήκει· *Nisi tandem admonitus fuisset Hector*, ver. 725, infra. *Schol. inedita* Codicis *Harleiani.*

Ver. 678. Ὤτρυν'—, σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·] Nempe *Mare* eos cohibuit, ne fugerent; ipsaque necessitas fortitudinem inspiravit.

Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι·
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ, καὶ Φθίοι, καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα, νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
Ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον·
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' ἐΰς· αὐταρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε·
Πρὸ Φθιων δὲ, Μέδων τε, μενεπτολεμός τε Ποδάρκης·
(Ἤτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·)
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων, θωρηχθέντες,
Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς,
Ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρὼς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει
Ἱεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·

Ver. 682.——εἰρυμέναι·] Ab εἰρύομαι; quæ enim sunt ex verbis in—υμαι desinentibus, ea omnia istud ύ ubique corripiunt.

Ver. 686. Φθίοι.] Φθιῶται μὲν οἱ ὑπ' Ἀχιλλεῖ, Φθίοὶ δὲ, οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ καὶ Φιλοκτήτῃ. *Eustath.*

Ver. 688.—εἴκελον] Vide supra ad *ver.* 53.

Ver. 689.———προλελεγμένοι·] Ἐπιλέγδην προτεταγμένοι, ὡς προτοστάται. *Eustath.*

Ver. 692. Φυλείδης τε Μέγης,] *Al.* Φυλείδης τε Μέγης τε; male; ut recte annotavit *Barnesius:* erat enim *Meges Phylei* filius; ό, 528, 535.

Ver. 693.——μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,] *Al.* Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης; male: nam, ut recte annotavit *Barnesius*, Homero et alibi memoratur Ποδάρκης, non item Μενεπτόλεμος.

Ver. 702. Ἵστατ' ἀπ'] Ἀφίστατο.

Ver. 704.——ἄρα] *Ut fieri solet*——.

Ver. 707.——τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·] Non de nihilo est, quod codices, in hoc vocabulo "τέμνει," mendosos esse suspicetur *Barnesius;* non quod "*Jugum sulcos non* "*findere soleat:*" nam et *Aratorem*, et *Boves*, et *Jugum* utique, trahendo aratrum, terram *secare* dixeris, non inepte: sed quod vox τέμνει, et quæ ejusmodi sunt, in Poëmate *epico*, (ubi oratio grandis plerunque et sublimis esse debet, atque a sermone vulgari quam maxime distare,) *rarissime* corripiantur; quodque *Eustathius*, (qui, ad θ', 87. *Homerum* non τέμνειν, sed τάμνειν, semper scripsisse docet,) hoc in loco, licet totam similitudinem minutatim et per verba singula expendat, de hoc tamen vocabulo ne γρύ quidem. Non tamen ideo sequendus *Barnesius*, qui, nullis allatis codicibus, nec ullâ satis ido-

Ὡς τὼ, παρϐεϐαῶτε, μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιϊν.
Ἀλλ' ἤτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
Ὁππότε μίν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφιν σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον, οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοι.
Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι.
Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;
Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι·

neâ ratione, de suo edidit, *τάμιον δέ τε τέλσον ἀρούρης*; nec audiendus Scholiastes, qui istud "*τέμνει*" inficete admodum exponit, *τέμνεται*. Codex *Harleianus*, a *Th. Bentleio* collatus, habet *τεμεῖ*; et *Scholia* ibidem inedita, *τὸ ἄροτρον τὴν ἐπιφάνειαν*.

Ibid.——*ἀρούρης*] Vide supra ad *ζ'*, 142.

Ver. 708.———*παρϐεϐαῶτε*] Vide supra ad *ver.* 46.

Ibid.——*ἔστασαν*] Vide supra ad *μ'*, 55. Codex, a *Th. Bentleio* collatus, habet *πὰρ βεϐαῶτε παρέστασαν ἀλλήλοισι*.

Ver. 710.——*ἕταροι*] *Al.* *ἑτάρων*.

Ver. 713. *Οὐ γάρ σφιν σταδίῃ ὑσμινῃ μίμνε φίλον κῆρ·*] Apud *Strabonem*, lib. x. p. 689. *Al.* 449. *Ὀυ γάρ σφιν σταδίης ὑσμίνης ἔργα μέμηλεν.* Cod. *Harleian.* *Οὐδ' ἄρ' σφιν*——.

Ver. 716. *Ἀλλ' ἄρα*] *Sed, quod inermium erat, et statariæ pugnæ imperitorum*——.

Ibid.——*ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,*] *Fundâ*; ut supra, *ver.* 559, *ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ, Σφενδόνῃ*.

Ver. 717.—*οἷσιν ἔπειτα*] *Al.* *οἷσι μάλιστα*.

Ver. 719.—*Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν*] *Ac tunc quidem, juxta istam consuetudinem*——.

Ver. 721.——*οὐδέ τι*] *Al.* *οὐδ' ἔτι*.

Ver. 722.—*συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοι.*] Scholiasti, *συνεκλονέοντο, συνεταράσσοντο*, ut adeo legisse videatur, *συνεκλονέοντο γ' ὀϊστοῖς*.

Ver. 728.———*περιίδμεναι*] Vel *περι ἴδμεναι*. *Al.* *περιέμμεναι*; quam lectionem et præfert *Henric. Stephanus*, propter id quod supra legitur, *ά*, 258, *Οἱ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι*.

Ver. 729.——*οὔπως ἅμα πάντα* ——. *Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς.*]

——οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
Αλλος μὲν γὰρ————————
————ἀσφαλέως ἀγορεύει·————
Αλλος δ' αὖ εἶδος——*Odyss.* *θ'*, 167.

Ἀλλ' οὐ γὰρ ὡὐτος πάντ' ἐπιστασθαι βροτῶν
Πέφυκεν, ἀλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας·
Σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δε βουλεύειν καλῶς.
Euripid. Rhes. 106.

——non omnia possumus omnes.
Virgil. Eclog. VIII. 63.

Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·
Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοί δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πάντη γάρ σε πέρι στέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
Οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
Ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν·
Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
Αἴκ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ

Ver. 731. Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·] Apud Lucianum περὶ ὀρχησεως, Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύντε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν. Cæterum nonnulli totum hunc versiculum *suppositum* existimant. Δῆλον δὲ, ὡς ἀχρειοῖ τὸ ἔπος τοῦτο τὴν Ὁμηρικὴν ἔννοίαν· ἧς ὁ σκοπὸς εἷς καὶ μόνος, Ἀνδρίαν συγκρῖναι Φρονήσει. *Eustath.*

Ver. 732.——τίθει] *Al.* τιθεῖ.

Ibid.——εὐρύοπα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 734.——πόλεις] *Al.* πολεῖς, *multos.*

Ibid.——μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.] Domina *Dacier* vocem αὐτὸς ad ipsum *Jovem* refert. Rectius, ut opinor, *Eustathius:* Τῆς μὲν (Ἀνδρίας,) τὸ σεμνὸν ἐχούσης ἄλλως ἐν τῷ σώζειν ἑτέρους——. τῆς δὲ Νοήσεως, κἂν μή τινας ἔχῃ σώζειν, ὅμως οὕτως αὐτάρκως ἐχούσης, διὰ τὸ αὐτῆς γνωστικόν.

Ver. 735.——ἄριστα·] *Al.* ἄριστον.

Ver. 736.——δέδηε·] *Flagrat*, non *flagrabat;* nam *præteritum* istud (quod appellant Grammatici) *perfectum*, semper indicat *præsens tempus* rei perfectæ, ideoque a Græcis apte appellatur παρακειμενος, quia *tempori* isti, quo aliquid rerum *fiat, adjacet* nimirum *tempus* quo id *factum* demum *sit.* Vide supra ad ά, 37.

Ver. 737.——Τρῶες δὲ] *Al.* Τρῶες δή: sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 741.——Ἔνθεν δ' ἂν] Ἔνθεν δ' αὖ, MS. a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 745.—μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ Χρεῖος,] Vulgati habent ἀποτίσωνται. Sed *Barnesius* ex *Eustathio* edidit ἀποστήσωνται, ejusque rei rationem ita reddit: "*Editiones Basileensis et Romana Eustathii*, τὸ "ἀποστήσωνται *aperte præferunt, in textu* "*pariter et in* παρεκβολαῖς. *Eustathius*, "fol. 937, lin. 16, et fol. 938, lin. 48; "Τὸ δὲ, ἀποστήσωνται τὸ χθιζὸν χρέος, τινὲς "μὲν γράφουσιν ἀποτίσωνται· οὐκ ἀρέσκονται "δὲ οἱ σοφοὶ, ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ ἀποσταθμήσωσιν, ἤγουν σταθμῷ "ἀποδώσουσιν ἢ λήψονται. *Eandem lectionem* "τοῦ ἀποστήσωνται *repetit*, fol. 950, lin. 18. "*Ita Iliad.* χ', 350; Στήσωσ' ἔνθάδ' ἄγοντες ἄποινα. *Ita* ώ, 232, Χρυσοῦ δὲ στήσας "ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα· *ubi Eustathius*, "fol. 1479, lin. 29, Τὸ δε στήσας ἀντὶ τοῦ "σταθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ "ψεύσηται τὸν σταθμὸν τυχὸν ἐρωτηθείς. Ἐκ "τούτου δὲ, καὶ πρὸ τούτων, τὸ, χθιζὸν ἀποστήσωνται χρέος, ὡς προηρμήνευται. Καὶ, μεταστῆσαι, ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ μεταλλάξαι εἴρηται μεταφυρικῶς, *Odyss.* δ', 612. *Hesychius*, Ἀποστήσωνται, ἀποκομίσωνται· σταθ"μῷ γὰρ ἀπεδίδοσαν.——*Harpocration*, Ἀ"ποστησάμενον, ἀντὶ τοῦ, προσταθμὸν παρα"λαβόντα· Δημοσθένης. *Idem fere Brev.* "*Scholia*, [ὥσπερ σταθμῷ δέδανεικότες] "*et Etymolog. magn.* voce Στατήρ·——τὸ "γὰρ ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ, ἀπολάβωσιν." His adde *Porphyrium*, Ζητήμ. Ὁμηρικ. 25: Κέχρηται τῇ ἀπὸ τῶν σταθμῶν διαμετρήσει, καὶ ἐπὶ τοῦ, "Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσωνται "[ita *Editi*, sed necesse est scripserit *Porphyrius* ἀποστήσωνται] Ἀχαιοῖ χρεῖος"—

Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
Ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς,
Κεκληγὼς, διὰ δέ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων·
Οἱ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι·
Τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,

ὡς ἐν ζυγῷ ἴσον στήσαντες, καὶ ἀπομετρούμενοι ὄφλημα,—στήσαντες τὸ χρέος. Porro *medio in vocabulo* ἀποτίσωνται, non recte producitur istud ό. Denique, licet eandem in sententiâ vim habeat horum vocabulorum utrumque, tamen facilius creditu est, verbum usitatius ἀποτίσωνται, ex inusitatiori ἀποστήσωνται ortum esse, quam e contrario ex usitatiori inusitatius. Veruntamen judicet lector eruditus.

Ver. 746.———παρὰ νηυσὶν ἀνήρ ἆτος] Vide supra ad *ver.* 324.

Ver. 748.———ἅδε] *Al.* ἇδε: sed hoc leviculum.

Ver. 749.——ἐξ ὀχέων] Sunt qui Poëtam hîc reprehendant, tanquam oblitum mandatorum quæ supra memoraverat, μ', 81—85. Sed facile intelligi potest, *Hectoris* currum, post effractas fores, exuperatumque murum atque vallum, eum interjecto aliquo intervallo ita secutum, ut tamen plerunque staret ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, ξ' 430. Reliqui certe currus, extra murum atque vallum usque permanebant (δ́, 3;) ut recte annotavit *Popius*.

Ibid.—ἆλτο χαμᾶζε,] Vide supra ad γ', 29.

Ver. 754.———ὄρεϊ νιφόεντι]
———Tanaimque nivalem.
Virg. Georg. IV. 517.

Similitudo hîc desumpta, partim ex corporis proceritate et robore, partim ex galeæ splendore, et albitudine cristæ. Cæterum, quâ ratione ὄρεϊ hîc ultimam producat; item Ἀλέξανδρον, *ver.* 766: vide supra ad ά, 51. Denique, quâ analogiâ vox νιφόεντι, quæ primam corripit, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide supra ad ά, 338; et ad μ', 280.

Ver. 757.——αὐδήν.] *Al.* αὐδῆς.

Ver. 758. (et infra, *ver.* 770,)——βίην θ' Ἑλένοιο] Simili plane loquendi ratione, ac, in linguis recentioribus, *regia majestas* ipse scilicet *Rex* est, et *divinitas* ipse *Deus*.

Ver. 759.——Ἀδάμαντα] Vide supra ad *ver.* 560.

Ver. 761.—οὐδ' ἀνολέθρους·] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 37. Vide supra ad ά, 330.

Ver. 766.—Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,] Vide supra ad ή, 355.

Θαρσύνουθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Ποῦ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
Ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
Ἄλλοτε δήποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πτολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
Ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς·
Οἴω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν,
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ', ὅππη σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ

Ver. 767. Θαρσύνουθ'] Vide supra ad *ver.* 323.

Ver. 769. Δύσπαρι,] Vide supra ad γ', 39.

Ver. 771.—Ἀδάμας,] Vide supra ad *ver.* 560.

Ver. 772.——νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης] *Al.* κατὰ κρῆς.

——ruit alto a culmine Troja.
Æn. II. 290.

——sternitque a culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ver. 775.——ἀναίτιον αἰτιάασθαι,] Male hîc *Eustathius*: Σημείωσαι, ὅτι οὐδὲ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ἦθος ἀνόμοιον πρὸς Ἕκτορα, εἴγε καὶ αὐτὸς "τάχα κεν ἀναίτιον αἰτιόῳτο." λ', 653. Istud enim revera erat *Achillis* ἦθος· "Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων, Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς," ύ, 467. At *Hector* ubique indole atque ingenio *mansuetus* et γλυκύθυμος describitur: licet *Paridem*, in re et loco opportuno, acriùs nonnunquam, non sine causâ, reprehenderit. Quare multo adhuc pejùs Domina *Dacier*, et *Popius*, qui *Hectorem* hîc *injustum*, *violentum*, et *iracundum*, depingunt; ac si ipse, suâ in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate et pertinaciâ, fortissimos suorum perdidisset; quorum mortem *Paridi*, non tam ut ignavo quidem et imbelli (quanquam is et hac in parte a reprehensione non abfuit,) quàm ut primæ malorum causæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 676.——ἐρωῆσαι πτολέμοιο] MS. a *Th. Bentleio* collatus, ἐρωήσειν πτολέμοιο. Vir doctissimus, *Hen. Stephanus*, propter præcedentem syllabam longam, scribendum hîc contendit πολέμοιο. Ipse tamen, ut recte observavit *Berglerus*, edidit, ὁμοιίου πτολέμοιο, ό, 670. Atque in πτόλις, πτολίεθρον, et similibus, post syllabam alioqui positione longam, sæpe abundat litera, gravioris soni causâ; quod idem in προτὶ pro ποτὶ frequenter factum, *Stephanus* ipse judicio candido hunc ad locum observavit.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ'] Pronuntiabatur ἐπ' οὐδ' vel ἐπεὶνδ', duabus syllabis. Vide supra ad έ, 349, et ad ί, 533.

Ver. 778. Ἐξ οὗ γὰρ] Refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticetur. *Alias forte culpandus fuerim; at Nunc certe in reprehensionem non incurri; NAM ex quo*——.

Ver. 781.——βίη θ' Ἑλένοιο] Vide supra ad *ver.* 758.

Ver. 785.——ἐμμεμαῶτες] Vide supra ad *ver.* 46; item ad ά, 265, ad β', 818, et ad ζ', 464.

Ibid.——οὐδέ τι] *Al.* οὐδέ τε. *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι·
Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πτολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἷ' Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
Ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο·
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,

Ver. 787.——— πτολεμίζειν.] *Stephanus*, πολεμίζειν. Vide supra ad *ver.* 776.

Ver. 789.——βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα] ——ruit ad———ubi plurima fuso
Sanguine terra madet, stridentque hastilibus auræ. *Æn.* XII. 690.

Ver. 792.———υἷ' Ἱπποτίωνος·] Vulgati habent, υἷε Ἱπποτίωνος. Sed scribendum, ut opinor, cum *Barnesio*, aut ὑι', aut υἱὲ, ne syllaba videlicet circumflexa corripiatur. *Strabo* citat,

———υἱὸν Ἱπποτίωνος,
Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα———.
Lib. 12, *p.* 847. al. 565.

Quo magis mireris *Barnesii* levitatem; qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα, ξ', 514, "*in eodem* versu et fato, *ut* "fratres *potius quam ut* filium *et* patrem" conjunctos; ideo et hîc, pro Μόρυνθ' υἷ' Ἱπποτίωνος, scribendum existimavit Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα; quasi vero *pater* et *filius* non tam *interfici simul* potuerint, quam *bini fratres.*

Ver. 793. Οἵ ῥ' ἐξ] *Strabo*, loco jam citato, legit Οἱ γ' ἐξ; quæ, quantum ex analogiâ quidem judico, et probabilior est lectio.

Ibid. —— ἀμοιβοὶ] Διαδοχῇ τινι βοηθείας, ———πολέμου διάδοχοι, τοῖς προτεροις ἶσοι. ———Ἢ ἀμειβόμενοι Πρίαμον, ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἐπεκούρησε τοῖς Φρυξί ποτε, ὡς ἐν τῇ γ' ῥαψῳδίᾳ εἴρηται. *Eustath.*

Ver. 795.——ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ———] Ἐπαινεῖται καὶ ἐνταῦθα παραβολη ἐν τοῖς μάλιστα.———δηλοῖ δὲ———τὴν πολλὴν, καὶ σφοδρὰν, καὶ συνεχῆ, καὶ μετὰ ἤχου τῶν πολεμίων ἐπέλευσιν. *Eustath.*

Ver. 796. Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς] Σὺν ἀερίᾳ βροντῇ· *Eustath.* Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βροντῆς· *Schol.* Quod si verum est, quidni (obsecro) et *scribere* potuisset Homerus, Ἥ ρα μετὰ βροντῆς—? At, ὑπὸ βροντῆς, indicat turbinem (secundum Poëtæ sententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eâdem utique origine ac tonitru ipsum, natum.

Ver. 797. ἐν δέ τε πολλὰ] *Al.* ἔνθα τε πολλά; quod et laudat *Barnesius*; sed minus recte; melius enim indicat vulgata lectio fluctus ex turbine, qui hîc *jam* describitur, oriundos.

Ver. 798. Κύματα παφλάζοντα,———φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.] Ἐν πᾶσι, τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκίμεῖ——ποιεῖ δὲ ἐν τοῖς εὐδοκιμοῦσαις εἰκόσιν ἐπὶ τῶν ἀψύχων ταῦτα

Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μέν τἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κινούμενα γὰρ, καὶ ζῶντα, ποιεῖ πάντα· [ubi notandum *Aristotelem* voce mediâ, κινούμενα, eas proprie dixisse res, quæ *se* ipsæ *moveant*:] *Rhetoric. lib.* 3. *c.* 11. Cæterum de eo artificio, quo Poëta versûs sui numeros, verborumque ipsorum sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit vide supra ad γ', 363.

Πριαμίδης· πρὸ ἕθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
Πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
Ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι οὕτως
Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
Ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
Ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τέ.
Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
Ἀρήσῃ Διῒ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
Θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
Οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αἶαν ἁμαρτοεπὲς, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες;
Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς Αἰγιόχοιο
Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι

Ver. 803. Πριαμίδης·] Vide supra ad ά, 398.

Ibid.——πρὸ ἕθεν] *Al.* πρόσθεν.

Ver. 805.——κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.] Ὅθεν ἴσως καὶ "κορυθαίολος" καὶ "κόρυθάϊξ" λέγεται. *Eustath.*——id quod cum *Porphyrio* facit, qui αἰόλον non *varium* sed *mobile* semper significare contendit. Vide supra ad β', 816.

Ver. 809.——βιβάσθων·] *Al.* βιβάζων.

Ver. 811.——οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι]

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox: Dii me terrent, et Jupiter hostis. *Æn.* XII. 894.

Ver. 814.——ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.]

——totidem nobis animæque manusque. *Æn.* X. 376.

Ver. 815.——ὑμὴ] *Al.* ὔμμιν.

Ver. 818.—ἀθανάτοισι,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 819.—ἰρήκων] Vide supra ad *ver.* 62.

Ver. 823. Θάρσυνος οἰωνῷ·] Quâ analogiâ vox *θάρσυνος*, quæ mediam *corripit*, deducta sit ex *θαρσύνω*, quæ eandem *producit*, vide supra ad ά, 338, et ad μ', 280.

Ver. 824.——ἁμαρτοεπὲς,] *Impropria et supervacua effutiens*; cujus contrarium, οὐδ' ἀφαμαρτοεπὴς, γ', 215, ita reddit Quintilianus; *propriam, (id enim est, non errare verbis,) et carentem supervacuis eloquentiam.* Lib. 2, cap. 10.

Ver. 828.——φέρει] *Al.* φεροι.

Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴκε ταλάσσῃς
Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

Ver. 831.—Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς.] ——canibus data præda Latinis, Alitibusque, jaces.—— *Æn.* IX. 485.

Ver. 837.——Διὸς αὐγάς.] *Barnesius* scribendum conjicit αὐλάς, quia nimirum, *Odyss.* δ', 74, legitur Ζηνὸς———αὐλή: sed αὐλαὶ, in plurali, apud *Homerum* non occurrit.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ξ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

'Αγαμέμνων, συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ, τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται· καὶ, τὸν Ὕπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήσσει· ὁ δὲ, ἀναγαγὼν αἷμα, λειποψυχεῖ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι παρήπαφεν Ὕπνος, ἰδ' Ἥρη.

ΝΕ'ΣΤΟΡΑ δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης·
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
Θερμήνῃ, καὶ λούσῃ ἀπὸ βρότον αἱματόεντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.
Ὣς εἰπὼν, σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑῆος,
Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.

Ver. 1. Νέστορα δ'—πίνοντά] Connectitur cum eo quod supra narratum est, λ', 617, &c.

Ibid.——ἔλαθεν ἰαχὴ,] Quâ ratione ἔλαθεν hîc ultimam producat item ἐϋπλόκαμος, *ver.* 6, et παμφαῖνον, *ver.* 11, vide supra ad δ', 51.

Ver. 3.——τάδε ἔργα·] Cod. [*Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, τόδε ἔργον.

Ver. 5.——καθήμενος] *Al.* παρήμενος.

Ibid.——αἴθοπα οἶνον,] Vide supra ad δ', 462.

Ver. 9.—ἑῆος,] *Al.* ἑοῖο: nempe ex *ver.* 11. infra: haud satis venuste; non enim auribus placent tres versus perpetui ὁμοιοτέλευτοι.

Ver. 11.—ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.]

Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Οσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον·
Ὣς ὁ γέρων ὥρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
Διχθάδι'· ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἦε μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες,
Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείνοντο δὲ λαοί.

Πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται, κεχρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι· προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Ποιητὴς, θ', 191.

'Αλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον, ἄικε λάβωμεν
'Ασπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἥκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν. *Schol.*

Ubi notandum, ἄικε et ἥκει scriptum, pro eo quod vulgo legitur, ὄφρα et ἵκει.

Ver. 16.——ὅτε πορφύρῃ πέλαγος——κύματι κωφῷ,——αὔτως,] De prosodiâ vocabulorum πορφύρειν et πορφύρεος, vide supra ad ά, 338. Κύματι κωφῷ, illud est quod dicunt Latini, *cæco volvente fluctu.* Cæterum de toto hoc loco *Scaliger*, erga Homerum plerunque iniquior: "Mirifice sane "Homerus *surdum* fluctum dicit, et colorem "tantum assignat mari *purpureum*, non autem μαρμαρυγὰς, aut φλοῖσβον, aut σφαραγὸν, ut alibi: et dixit, ἄυτως· Latine "dicas eleganter, *Tantum;* id est, *nihil* "*præterea.*" Poëtic. *lib.* 5. *c.* 3.

Ver. 18.—οὐδετέρωσε,] *Al.* οὐδ' ἑτέρωσε.

Ver. 19.—κεκριμένον] Vide supra ad ά, 309, 314.

Ver. 20.——δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν Διχθάδι'·]

——animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc. *Æn.* IV. 285.

Ver. 23. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,]

Hæc alternanti potior sententia visa est. *Æn.* IV. 287.

Ver. 30.—ῥ'] Deest in MSS. *Harleianis* duobus.

Ibid.———νῆες] *Naves* ipsorum; nempe *Diomedis*, *Ulyssis*, et *Agamemnonis.*

Ver. 31.——τὰς γὰρ πρώτας] *Primas* hic dicit a parte *Terræ;* nempe a *Mari* maxime *remotas.* *Primas* infra, *ver.* 75, dicit a parte *Maris;* nempe *Mari* maxime *propinquas.*

Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
Ἠϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ' οἵγ', ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμον ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Τίπτε λιπὼν πολεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
Δείδω, μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ὢ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χολον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς·
Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αυτὸς παρατεκτήναιτο.
Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
Ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
Ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
Ὣς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω

Ver. 37.——ὀψείοντες] *Al.* apud *Eustathium*, οὐ ψαύοντες; satis invenuste.

Ver. 40.——πτῆξε] *Al.* πῆξε.

Ver. 43.——φθισήνορα] Vide supra ad ν', 339.

Ver. 45. Ὣς ποτ'] *Al.* Ὅς ποτ'.

Ver. 46.——ἀπονέεσθαι,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 48.——θ' ὣς] Cod. *Harleianus*, τὼς.

Ver. 50.—ὥσπερ Ἀχιλλεύς·] Vide supra ad ν', 324.

Ver. 52.——ἱππότα Νέστωρ·] Vide supra ad δ', 175.

Ver. 53.—τετεύχαται,] *Jam adsunt.* Vide supra ad δ', 37.

Ver. 55.—ᾧ ἐπέπιθμεν,] *Barnesius* ex *Eustathio* citat, ὡς ἐπέπιθμεν; at non ita scripsit *Eustathius.*

Ver. 61.——τάδε ἔργα,] Cod. *Harleian.* τόδε ἔργον.

Ver. 62.—οὐκ ἄμμε—, οὐ γὰρ πως βεβλημένον] De voce ἄμμε, vide supra ad ά, 59. *Barnesius*, (quocum faciunt et Codices *Harleiani* bini) edidit, οὐκ ὔμμε· quia *Nestor* scilicet, "*cum ipse minime vulneretur, non recte videtur numerare se inter vulneratos.*" At-

Δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
Τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
Ἧ ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
Ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οὕτω που Διΐ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἤδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀποσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας·
Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἠὲ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου

tamen satis recte se habet et istud ἄμμε· refertur enim ad *Nestorem* et *Agamemnonem*, qui hîc *interloquuntur*. Sententia autem est; "*Pugnam ut nos ineamus, equidem auctor* "*non sum, quum tu vulneratus sis;*" quod idem similiter et ad *Diomèdem* et ad *Ulyssem* (*ver.* 28, 29.) dictum intelligi potest.

Ver. 69.—*ὑπερμενέϊ φίλον*] Quâ ratione *ὑπερμενέϊ* hîc ultimam producat, item *κεν*, *ver.* 79, vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 70. Νωνύμους] Vide supra ad *ν*, 227.

Ver. 72.—Οἶδα—ὅτι] Vide supra ad *ά*, 537.

Ver. 74.—*ἐγὼν ἔιπω,*] *Al.* *ἐγὼ ἔιπω.*

Ver. 75.—*ὅσαι πρῶται*] *Primas* hic dicit a parte *Maris*; nempe *Mari* maxime *propinquas*. *Primas* antea, *ver.* 31, dixerat a parte *Terræ*; nempe a *Mari* maxime *remotas*.

Ver. 76.—*πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα*] *Ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν, ἵνα μὴ δόξῃ, παρὰ δύναμιν κατέχων ἀυτοὺς ἕνεκα τοῦ καθ' ἑαυτὸν χρησίμου, ἄιτιος γενέσθαι τοῦ πάντας ἀπολέσθαι. Schol.*

——fugam Danai Trojâ cupiêre relictâ
Moliri, et longo fessi discedere bello.
Æn. II. 108.

Ver. 77.——*ἐπ'*] *Al.* *ἀπ'.*

Ver. 79.——*ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας απάσας·*]
Etiam illas, quæ longius a Mari in planitiem usque protrusæ essent, *ver.* 31, 32.

Ver. 80.—*οὐδ' ἀνὰ νύκτα.*] Οὐδ' *ὑπαλύξαι·* apud *Maxim. Tyrium*, §. 25; ut notavit *Barnesius*.

Ver. 81.——*ἤπερ ἁλώῃ.*] *Al.* *ἠὲ ἁλώῃ.*

Ver. 84.—Οὐλόμεν', *αἴθ' ὤφελλες*] *Αἰδοῦνται τοὺς παῤῥησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι· τοῖς δὲ μεμφομένοις ἀντεγκαλοῦσι καὶ καταφρονοῦσιν· ὥσπερ ὁ Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα, παῤῥησιάζεσθαι δοκοῦντα μετρίως, οὐχ' ὑπέμεινε· τοῦ δ' Ὀδυσσέως καθαπτομένου πικρῶς, καὶ λέγοντος,*

"Ουλόμεν', ἄιθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ
"ἄλλου
"Σημαίνειν,"

ἔικει καὶ καρτερεῖ.——Οὗτος μὲν γὰρ οὐκ ἔχων ἰδίαν πρόφασιν ὀργῆς, ἐπαῤῥησιάζετο πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλαδος, Ἐκεῖνος δὲ δι' αὐτὸν ἐδόκει μάλιστα χαλεπαίνειν. Plutarch. de *Adulat. et Amici discrim.*

Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
Μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διά στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
Ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
Τοσσοίδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
Ὃς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς,
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,
Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιῤῥέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
Ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
    Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ

Ver. 85.—οἷσιν ἄρα] *Quibus utique——Quibus, ut scis,——————.*

Ver. 86. Ἐκ νεότητος—.] Apte et apposite hæc ad *Romanorum* Antiquiores transduxit *Plutarchus* in *Marcello*: Εἰ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ὁ θεὸς, ὥσπερ Ὅμηρος ἔιρηκεν,
"Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἔις γῆρας τολυπεύειν
"Ἀργαλέους πολέμους,"
καὶ τοῖς τότε πρωτεύουσι Ῥωμαίων· *sub initio.*

Ver. 88.——————Οὕτω δὴ] *Siccine vero, quæso,——————.*

Ver. 89. Καλλέιψειν,] *Al.* Καλλιπέειν.

Ver. 90. Σίγα, μήτις τ' ἄλλος] Ita edidit *Barnesius*, ex duobus MSS. et ex *Odyss.* τ', 468; quibuscum faciunt et Codices *Harleiani*; recte, ut opinor. *Al.* Σίγα, μήτις ἄλλος.

Ver. 92.—ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν] Vide ad ά, 51. Cæterum *Barnesius* hîc, ex *Scholiis Aldinis* ad *Odyss.* θ', 240, edidit, ἐπισταίη ᾗσι φρεσὶν. *Eustathius*, quocum facit unus apud *Barnesium* MS., legit ἐπίσταται· quæ si vera sit lectio, credibile erit (quod conjicit *Barnesius*) scripsisse *Homerum*, ἐπισταται ᾗσιν ἐνὶ φρεσίν. Nec invenusta denique est altera ejusdem conjectura; ἐπίσταιθ' ᾗσιν ἐνὶ φρεσίν.

Ver. 97.—ἑλκέμεν,] *Al.* ἕλκειν· apud *Platonem* de Legibus, *lib.* 4.

Ver. 98.—ἐπικρατέουσί] *Al.* ἐελδομένοισι. *Ibid.*

Ver. 101. Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν,] Vulg. Ἀλλὰ ἀποπτανέουσιν. *Barnesius*, intolerandâ audaciâ atque etiam inscitiâ, edidit de suo, Αὐτὰρ ἀποπτανέουσιν· ac si αὐτὰρ, quod ordine disposita atque sequentia connectit, idem esset atque ἀλλὰ, quod inter se opposita disjungit. *Eustathius* edidit Ἀλλ' ἀποπτανέουσιν· ubi liquet syllabam aliquam intercidisse. *Hesychius* habet ἀποπατταναεύουσι; (περιβλέπουσιν ὅπως φύγωσι·) quem ad locum annotat *Gesnerus*, "*forte legendum* ἀποπτανεύουσιν·" et *Jos. Hill*, ἀποπαπτανεύουσιν. Ex hîs celeberrimus *Richardus Bentleius* olim viderat scribendum, ἀποπαπτανεούσιν. Atque eam demum veram esse lectionem ostendunt MSS. *Vatican.* et *Florentin.* in quorum utroque ita scriptum repperit Vir doctissimus *Thomas Bentleius.*

Ver. 102. Ἔνθα κε σὴ βουλὴ] *Barnesius* mallet legendum, Ἔνθα σε σὴ βουλὴ· sed mutato nihil opus; non enim *Agamemnoni soli*, sed et *toti exercitûi* perniciosum fore ait *Ulysses* consilium *Agamemnonis.*

Ibid.——ὄρχαμε λαῶν.] *Al.* οἷ' ἀγορεύεις· apud *Platonem*, loco jam supra citato.

Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν·
Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
Ἢ νέος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἴκ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι, καὶ μήτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
Οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ὤκεον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεὺς,
Πατρὸς ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,
Πλαγχθείς· ὡς γάρ που Ζεὺς ἤθελε, καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
Ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
Πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ·
Τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὅν κ' εὖ εἴπω.

Ver. 105.——ἄνωγα] Vide supra ad θ', 322, et ad ά, 37.

Ver. 107. Νῦν δ' εἴη, ὃς——] Pulchre hos versus παραφράζει *M. Antoninus, lib.* 6. §. 21. Ἔιτις με ἐλέγξαι, καὶ παραστῆσαί μοί, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πρασσω, δύναται, χαίρων μεταθήσομαι. Ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὑφ' ἧς οὐδεὶς πώποτε ἐβλάβη. Et § 30. Τὸ ἀνέχεσθαι ἀντιβαινόντων παῤῥησιαστικῶς ταῖς γνώμαις αὐτοῦ, καὶ χαίρειν ἔιτις δεικνύοι κρεῖττον. Et *lib.* 1. 16. Τὸ ἀκουστικὸν τῶν ἐχόντων τι κοινωφελὲς εἰσφέρειν. Quem ad locum quæ ex *Sophocle* attulit doctissimus *Gatakerus* lectu sunt dignissima. Cæterum istud, νῦν δ' εἴη, exponunt *Scholia inedita* in codice *Harleiano*, ἴτω, "*prodeat.*"

Ver. 109.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 110.—ματεύσομεν,] *Al.* μαστεύσομεν.

Ver. 111.——κότῳ] *Al.* χόλῳ.

Ver. 112.——νεώτατός] *Al.* νεώτερος.

Ver. 114.——κάλυψε.] Cod. *Harleian.* καλύπτει.

Ver. 116.—Ὤκεον] Pronuntiabatur ᾤκουν, vel ᾤκευν; quomodo et scribi postea cœptum est.

Ver. 117.——ἱππότα] Vide supra ad δ', 175.

Ver. 118.—ἐμεῖο] Cod. *Harleian.* ἐμοῖο.

Ver. 119.——μεῖνε,] *Al.* μίμνε.

Ibid.——νάσθη,] *Al.* ναῖε.

Ver. 122.—ἄρουραι] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 123.——ὄρχατοι] *Schol. Vulg.* Αἱ ἐπίστιχοι φυτεῖαι, κῆποι. *Schol. inedita* in cod. *Harleiano;* ὄρχατος, ἡ ἔυρυθμος τάξις τῶν φυτῶν.

Ver. 125.—τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν.] *Hæc benigne audietis. Hæc benigne vobis audienda erant.* Ταῦτα ἐικὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι. *Schol.*

Ver. 127.——ἀτιμήσητε] Cod. *Harleian.* ἀτιμήσαιτε.

Ibid.——ὃν κ' εὖ εἴπω.] *Al.* ὃν κεν εὖ εἴπω.

Ver. 128.——καὶ οὐτάμενοί περ,] *Ver.* 28, 29, et 63.

Δεῦτ' ἴομεν πολεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
Ἐνθάδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
Ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρος περ,
Θυμῷ ἦρα φέροντες, ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μέν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτός Ἐννοσίγαιος,
Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀτρείδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν Ἀχαιῶν
Δερκομένῳ· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε·
Σοὶ δ' οὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·

Ver. 129.——ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,] *Schol.* ἀπεχώμεθα; quod recte reprehendit *Barnesius*, citatis ex *Thucydide*, πολέμου ἔχεσθαι, et ἔργου ἔχεσθαι, quæ contrarium fere sonant ac ἀπέχεσθαι. *Eustathius*, τὸ δὲ ἐχώμεθα δηϊοτῆτος, inquit, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπεχώμεθα,—ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἁπτώμεθα μάχης, ὡς ἐγχωρεῖ, ἐκ βελέων· τουτ' ἔστιν, ἀπόμαχοι μὲν ὄντες, κοιρανέοντες δέ.

Ver. 131.——ὀτρυνέοντες] *Al.* ὀτρύνοντες. Utrumque salvâ prosodiâ. Vide ad ά, 338.

Ver. 132. Θυμῷ ἦρα φέροντες] *Schol.* Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν· recte. *Barnesius* θυμῷ exponit, *iræ;* ut de iis scilicet intelligatur, qui *Achillis* partibus faverent; quod, hoc quidem in loco, importunum est.

Ver. 134.——ἦρχε δ' ἄρα] *Præibatque, ut par erat.——Præibatque, ut solitus est——*

Ver. 136.—μετ' ἀυτοὺς] *Schol.* Ἀντὶ τοῦ, πρὸς ἀυτοὺς; quod admodum invenuste est dictum et jejune: nam πρὸς αὐτους ἐλθεῖν, est *advenire*, solummodo; at μετ' ἀυτοὺς ἐλθεῖν, est *ita advenire*, ut iis, ad quos adveneris, deinceps *intersis.* Haud multum dissimili ratione, apud Latinos, aliud est, si dicas, *Hæc Romæ acta sunt;* aliud, si dicas, *Hæc ad Romam acta sunt.* Prius nimirum iis de rebus, quæ tam *intra* quam *extra* urbem sint actæ, recte dicas; posterius, ni fallor, non nisi de iis quæ *extra* urbem.

Ibid.——φωτὶ ἐοικώς·]

Omnia Mercurio similis, vocemque colo-
remque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 139.—Ἀχιλλῆος] Vide supra ad ν', 324; et, de prosodiâ, ad ά, 51.

Ver. 140. Γηθεῖ ἐνὶ] *Al.* Γηθέει ἐν.

Ver. 141. Δερκομένῳ] Ita edidit *Barnesius*, recte et venuste, ex MS. et ex *Eustathio:* quamvis enim apud *Eustathium* hoc quidem in loco corrupte legatur, quod habent vulgati, δερκομένου; hoc tamen alibi ita citat *Eustathius*, ut non potuerit non legisse, δερκομένῳ. Nempe, ad *Odyss.* ί, 256, "Ἡμῖν——δεισάντων," (cujus constructionis ratio non multum abludit ab istâ quæ occurrit apud Latinos," "*nostros vidisti flentis ocellos:*") annotat *Eustathius* syntaxin istam, ex aliorum locorum non absimilium analogiâ, concinnam esse et elegantem. Sic enim, *inquit ille*, ἐν τῷ,

Ὣς των νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιϊν ὀλώλει,
Νύκτα φυλασσομένοισι.—*Iliad.* κ', 187. Καὶ,
————Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ————φόνον————Ἀχαιῶν
Δερκομένῳ.————*Iliad.* ξ', 139, 141;

ὤφειλε γὰρ " δερκομένου" εἰπεῖν. Καὶ,

——τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον
ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνουσῃ.—*Odyss.* ψ', 205, 206.

——τοίνον—οὐκ ἂν εἴη—σόλοικον—διότι ἀσφαλεῖς οἱ πλαγιασμοὶ πρὸς σύνταξιν, καὶ ἀσόλοικοι. Ad hæc addit *Barnesius*, τὸ,

————σφίσι θυμὸς
Λευσσόντων·————*Odyss.* ζ', 155, 157.

Mirâ tamen ἀσυστασίᾳ, in versu isto jam citato, *Odyss.* ψ', 206; quam lectionem qui præferrent, *elegantiæ imperitos* appellaverat, in *Notis* ad *Odyss.* ί, 256; eandem ipse prætulit, suoque in loco scripsit, scribendumque contendit, Σήματ' ἀναγνουσης, *Odyss.* ψ', 206.

Ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Εὐρὺ κονίσσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτοὺς
Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν, μέγ' ἄϋσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο·
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
Τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων Ἐνοσίχθων
Ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶσ', ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ἥμενον εἰσεῖδε· στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἓ αὐτὴν,
Εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Ἧ χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῗδι κρυπτῇ· τὸν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἄνῳγεν.

Ver. 146.——προτὶ] *Al.* ποτὶ.

Ver. 148. Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον,] Ingens nimirum *e littore* oriebatur militum ad pugnam invicem se hortantium clamor. Cæterum *Aristarchi* hoc in loco sive emendationem, sive interpretationem, ἐννεάχειλοι, ἄνδρες ἐννέα χείλη ἔχοντες, recte damnat *Eustathius.* [Et recte damnâsset *Clarkii.* F.]

Ver. 152.——πολεμίζειν ἠδὲ μαχεσθαι.] Vide supra ad ή, 232, et 279.

Ver. 154.——ἀπὸ ῥίου·] Quâ ratione ἀπὸ hîc ultimam producat, item τε, *ver.* 164, et τόν, *ver.* 166, etiam extra cæsuram, et δὲ, *ver.* 171, vide supra ad ά, 51.

Ver. 159.——βοῶπις] Vide supra ad ά, 48, 58, et 551.

Ver. 161. Ἥδε δέ————ἀρίστη]
Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.

Ver. 162.——ἐντύνασαν] Vide supra ad έ, 720, et ad ί, 203.

Ibid.——ἓ αὐτὴν,] Ita *Barnesius;* recte. Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἓ αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν σύνηθες. *Eustath.* ad ρ', 551.

Ver. 168. Κληῗδι κρυπτῇ·] Lautissime hunc ad locum Scholiastes, Οὕτω, *inquit,* καλοῦνται κληῗδες κρυπταί.

Ibid.——τὸν δ'] Nempe θάλαμον. Nonnulli MSS. et editi, τὴν δ'.

Ibid.——ἄνωγεν.] Editi habent, ἀνῷγεν, ut sit contractum ex *præterito,* quod vocant, ἀνέῳγεν: sed isto pacto non constat temporum ratio: quare necessario scribendum ἄνωγεν, ex imperfecto vel aoristo ἄνωγον. Vide supra ad ά, 37.

Ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς,
Καλοὺς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
Ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
Χρυσείης δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
Ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ παντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ, ττι κεν εἴπω;

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον] Περιεργίαν οἶμαι πάμπολυ διαφέρειν καθαρότητος. Καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες, φυκούμεναι καὶ μυριζόμεναι, καὶ χρυσὸν φοροῦσαι καὶ πορφύραν, περίεργοι δοκοῦσι· λοῦτρον δὲ, καὶ ἄλειμμα, καὶ κόμης θρύψιν, οὐδεὶς αἰτιᾶται. Χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς κοσμουμένης Ἥρας, "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον—." *Plutarch. Symposiac. Lib.* 6. *Probl.* 7.

Ver. 171. Λύματα] Vide supra ad ά, 314.

Ibid.——ἀλείψατο] Notandus hic *primigenius* et maxime proprius *vocis mediæ* usus, ἀλείψατο, *unxit se.* Vide supra ad γ', 141.

Ver. 173.——προτὶ] *Al.* ποτὶ.

Ver. 174. Ἔμπης] Νῦν, inquit Scholiastes, ὁμοίως; languide admodum, et importune. Sententia est, *si vel tantillum agitaretur, tamen*, etc.

Ibid.——ἵκετ' ἀϋτμή.]

Ambrosiæque comæ divinum vertice odorem
Spiravêre.—————— *Æn.* I. 407.

Ver. 177.——ἀθανάτοιο.] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 178.——ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη] Ἑανὸς, *peplum*, est ab ἕννυμι· Ἑανὸς, *tenuis*, est (ni fallor) ex ἑάω; nam κασσιτερὸς ἑανὸς, idem est quod ἔυρυτος και εὐδιάχυτος; unde *Eustathius* conjecit, ἑανὸν dictum, quasi ῥεανὸν; quod est valde inficetum. In utroque horum vocabulorum, mire cæcutierunt et *Grammatici* et de re *prosodiacâ* Scriptores. Vide supra ad γ', 385. Cæterum quâ ratione ἀμβρόσιον, et ἑανὸν, et ὅν, hic ultimam producant, item τρίγληνα, *ver.* 183, et ἠέλιος, *ver.* 185, vide supra ad ά, 51.

Ver. 179. Ἔξυσ'] *Tenue texuerat*——

Ver. 182.———ἄρα] *Ut solita erat; ut æquum erat*———.

Ver. 184.——καλύψατο] Vide supra ad *ver.* 171, item ad γ', 141.

Ver. 185, 186. Καλῷ———καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ἠέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὴν δε δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
Αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·

Ver. 191.——*κεν ἀρνήσαιο,*] *Al. ἀπαρνήσαιο.*

Ver. 195.——Αὔδα ὅ, τι φρονέεις·——τετελεσμένον ἐστι.] *Plebeia sane omnia,* (inquit Scaliger, Poëtic. Lib. 5, cap. 3.) *atque quovis ingenio parabilia.* At Quintilianus: *Homerum nemo in Magnis sublimitate, in Parvis proprietate superaverit,* lib. 10, cap. 1. Et Scholia Victorian. ad ί, 212; Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν οὐδεὶς τοσαύτην ἐπέθηκε σεμνότητα.

——Tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor; mihi jussa capessere fas est. *Æn.* I. 80.

Ibid.——ἄνωγεν,] Vide supra ad θ', 322, et ad ά, 37.

Ver. 197.——*δολοφρονέουσα προσηύδα*]
——simulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 198.—*σὺ πάντας Δαμνᾷ ἀθανάτους.*]
——affatur *Amorem:*
Nate, meæ vires, mea magna potentia; solus,
Nate, Patris summi qui tela Typhoëa temnis. *Æn.* I. 667.

Ver. 201. *Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,*]
Oceanumque patrem rerum.——
Georgic. IV. 382.

Ὅμηρος εἰπὼν, " Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, " καὶ μητέρα Τηθὺν," πάντα εἴρηκεν ἔκγονα ῥοῆς τε καὶ κινήσεως. *Plato in Theæteto.*

Ver. 202.——*ἐὺ τρέφον*] *Al. ἐΰτρεφον*, et *ἐΰτροφον.*

Ver. 203.—*ὅτε τε*] *Quando videlicet—.*

Ibid.——*εὐρύοπα*] Vide supra ad ά, 175, 498.

Ver. 204.——*ἀτρυγέτοιο*] Ἀκαταπονήτου, πολλῆς, ἤ, ὡς ἔνιοι φασὶ, τῆς ἀκάρπου. *Schol.* ad ά, 316.

Ver. 205.——*ἄκριτα*] Vide supra ad ά, 309, 314.

Ver. 212. Ουκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε,] Ουτε πρέπον, οὔτε δυνατόν. *Schol.—Al.* οὐδ' ἐπέοικε.

——Quis talia demens
Abnuat?—— *Æn.* IV. 107.

Ibid.——*τεὸν ἔπος*] Quâ ratione *τεὸν* hîc ultimam producat, item *ὄρεα, ver.* 227, vide supra ad ά, 51.

Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
Ποικίλον· ἔνθα δὲ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστύς,
Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,
Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σε φημὶ
Ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ἀκροτάτας κορυφὰς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖϊν.
Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,
Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,

Ver. 216.——ἐν δ' ἵμερος,] Apud *Sextum Empiricum*, ἔνι δ' ἵμερος.

Ver. 217.——φρονεόντων·] Apud *Aristotelem* φρονέοντος· *Ethic. Eudem. lib.* 6, *cap.* 6. et *Ethic. Nicomach. lib.* 7, *cap.* 7. Ἀλλὰ καὶ περὶ Ποιητικῆς ἐστιν εἰπεῖν ὅτι "Ἔνθ' ἔνι " μὲν φιλότης, ἔνθ' ἵμερος."——*Plutarch. de audiend. Poëtis*, sub initio.

Ver. 218. Τόν ῥά] *Hocce inquam.——Hoc utique——.*

Ver. 219. Τῆ——, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,] Cod. *Harleian.* Τῆ——τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ. Atque ita quidem istud Τῆ semper usurpat *Homerus* ἀσυνδέτως.

Τῆ δέ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι.
Odyss. έ, 346.
Κῆρυξ, τῆ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι.
Odyss. θ', 477.
Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον.——*Odyss.* ί, 347.
Τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ—— *Odyss.* κ', 287.

Ita nimirum ultimum hunc versum scribit *Eustathius* in commentario, cum Editi habeant, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης Ἔρχευ.

Ver. 221. Ἄπρηκτόν] Vide supra ad ί, 192.

Ver. 222.—βοῶπις] Vide supra ad ά, 551.

Ver. 223.—ἑῷ] *Al.* μέσῳ.

Ver. 225.——ἀΐξασα]
Illa viam celerans——
——cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 227.——νιφόεντα,] Quâ analogiâ vox νιφόεντα, quæ primam *corripit*, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit*, vide supra ad ά, 338, et ad μ', 280.

Ver. 228.——οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖϊν.] Vide supra ad έ, 769; et de proprio significatu temporis istius imperfecti, μάρπτε, vide ad ν', 84.

Ver. 229.——Ἀθόω] Ita *Barnesius*; recte, ut opinor. *Al.* Ἄθοω.

Ibid.——ἐβήσατο] *Al.* ἐβήσετο. Vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ver. 231.—Ὕπνῳ—κασιγνήτῳ Θανάτοιο,]
Tum consanguineus Leti Sopor——.
Æn. VI. 278.

Ver. 232.——ἄρα] Ut solent amici obviam facti,——.

Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
Πείθευ, ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινὼ,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,
Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
Ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην,
Οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
Ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
Ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ζήτει, καί κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,

Ver. 234. Εἰ μὲν] *Al.* apud *Eustathium*, Η μέν; non male, inquit *Barnesius*. At *Eustathius*, γράφεται, inquit, καὶ Εἰ μέν· ὃ καὶ κρεῖττον.

Ibid.——ἐμεῦ ἔπος] Cod. *Harleian.* ἐμὸν ἔπος; quod et ferri potest.

Ver. 235.——εἰδέω χάριν] Cod. *Harleian.* ἰδεω χάριν, *gratias habebo.*

Ver. 236.—Κοίμησόν] Cod. *Harleian.* Κοίμισσον.

Ver. 237. —— παραλέξομαι ἐν φιλότητι.] *Al.* παραλεξωμαι φιλότητι. Vide autem supra ad β', 515.

Ver. 238.——καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ibid.——ἄφθιτον] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad ν', 339.

Ver. 246. Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις] Vide supra ad *ver.* 201.

Ibid.——τέτυκται] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 247.——Κρονίονος] De prosodiâ vocis Κρονῖονος et Κρονΐωνος, vide supra ad ά, 397, ad ζ', 464, et ad ν', 46.

Ver. 249.—ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,] *Al.* ἄλλοτε ἧ (vel ἄλλοθ' ἐῇ) ἐπίνυσσεν ἐφετμη· tumque vox ἐπίνυσσεν referenda ad præcedentem Ζεύς: sed præstat vulgata lectio.

Ver. 250.—ὅτ' ἐκεῖνος] *Al.* ὅτε κεῖνος.

Ver. 252. ἔθελξα] *Eustathius*, et MSS. et Editi plurimi et Scholiastes, habent ἔλεξα; quæ si vera sit lectio, erit (ut opinor) non a λέγω, sed ab inusitato λέχω. Vide supra ad β', 515.

Ver 253.——οἱ] *Herculi.*

Ver. 256. Νόσφι] Vide supra ad ά, 349.

Ibid.——ἐπεγρόμενος] *Al.* ἀνεγρόμενος.

Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
Τὴν ἱκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ·
Ἅζετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
Ἦ φῂς ὣς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
Ὡς Ἡρακλῆος πέρι χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Δώσω ὀπυιέμεναι, καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
Ὣς φάτο· χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν απαντες
Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·
Ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Ὤμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τώ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,

Ver. 259. ——— δμήτειρα] *Al.* μήτειρα. Sed præstat vulgata lectio.

Ver. 262.——ἄνωγας] Vide supra ad θ', 322.

Ver. 265.——ἀρηγέμεν] *Al.* ἀρηξέμεν.

Ver. 266.——πέρι χώσατο,] *Al.* περιχώσατο.

Ver. 267.—ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν—]

Sunt mihi bis septem præstanti corpore Nymphæ;
Quarum, quæ formâ pulcherrima, Deïopeiam
Connubio jungam stabili, propriamque dicabo;
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, et pulchrâ faciat te prole parentem.
Æn. I. 75.

Ver. 269.——ἧς αἰὲν ἐέλδεαι] Ita edidit *Barnesius* ex *ver.* 276, infra. Alii omnes legunt, ἱμείρεαι; quæ si vera sit lectio, scribendum aut ἧς αὖθ' ἱμείρεαι, aut siquid simile; nam ἱμείρεσθαι, ut recte observavit *Barnesius*, primam producit. Porro, totum hunc versum omittunt codices *Harleiani* bini, a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 271.——ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,] Vide supra ad θ, 369.

Ver. 274. Μάρτυροι] Vide supra ad ά, 338.

Ibid.——ὦσ' οἱ] *Al.* ὦσιν. *Al.* ὅσσοι.

Ibid.——ἔνερθε θεοὶ] *Titanes*, ver. 279.

Ver. 279.——οἳ Τιτῆνες καλέονται.] Ἐν δὲ τῷ, "Οἳ Τιτῆνες καλέονται," προσγράφουσί τινες ἕτερον στίχον τοῦτον,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. *Eustath.*

Quem quidem versum hoc modo citat *Barnesius*.

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρηφι κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

Forsitan scripserit *Eustathius*,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

Vide supra ad ν', 588.

Ἠέρα ἑσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
Ἔνθ' ἧστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,
Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας·
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;

Ver. 282.——*πρήσσοντε*] Vide supra ad *ν'*, 192.

Ver. 284. *Λεκτόν*] Vide supra ad *β'*, 515.

Ver. 285.——*ἀκρυτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.*] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* *ὑπεσείετο.*

——————dat euntibus ingens
Sylva locum—
Æn. VII. 676.

Ibid.——*ὕλη.*] Vide supra ad *γ'*, 151.

Ver. 286.——*ἔμεινε,* —— *ὄσσε ἰδέσθαι,*] *Al.* *ἔμιμνε,*——*ἆσσον ἱκέσθαι.*

Ver. 287.—*ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ*] Nugatur hîc plane Scholiastes: *Διὰ τοῦτο "Τότε,"* inquit, *ἀνῄρηκε τὸ ψεῦδος· ὥστε μὴ ζητεῖν αὐτήν.*

Ver. 290. *Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος,*]

Alitis in parvæ subito collecta figuram.
Æn. XII. 862.

Cæterum quâ ratione *ὄρνιθι* hîc ultimam producat, item *δὲ*, *ver.* 293, vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 291. *Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.*] De hâc loquendi ratione, mihi id veri simillimum videtur; quæ *Eruditioribus* usitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quæ vulgo magis trita, *Hominibus*. Nimirum, quam *Chalcidem* appellabant *Græci eruditiores* avem, ei, apud *vulgus Ionicum*, nomen erat *Cymindi*. *Ἡ Χαλκὶς ὀλιγάκις μὲν φαίνεται· οἰκεῖ γὰρ ὄρη·——κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτήν.* *Aristot. de Histor. Animal. lib.* 9, *cap.* 12. *Plato* in eâ erat sententiâ; quæ *Rei naturam* quodammodo vi et significatu suo exprimerent *Nomina*, illa utique Diis tributa. *Δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι οἵγε θεοὶ αὐτὰ καλοῦσι πρὸς ὀρθότητα, ἅπερ ἐστὶ φύσει ὀνόματα.——Τὸν "Ἀστυάνακτα" ἄρα ὀρθότερον ᾤετο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τοῦ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον· "Οἶος γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν "καὶ τείχεα μακρά·" Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, Ἀστυάνακτα τούτου ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.* *Plat. in Cratylo.* De aliorum hâc in re sententiâ, vide quæ supra ad *ά*, 403.

Ver. 292.——*προσεβήσατο*] *Al.* *προσεβήσετο.* Vide supra ad *β'*, 35, et ad *έ*, 109.

Ver. 293.—*νεφεληγερέτα*] Vide supra ad *ά*, 175.

Ver. 294. *Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως*] Scholiasti *ἔρος*; ut infra, *ver.* 315.

Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην——— *Theocrit.*
Ut vidi, ut perii!———
Virgil. Eclog. VIII. 41.

———Ille repente
Accepit solitam flammam, notusque medullas
Intravit calor, et labefacta per ossa cucurrit.———
Sensit læta dolis et formæ conscia conjux.
Æn. VIII. 388.

Ver. 295.—*πρώτιστον ἐμισγέσθην*] Cod. *Harleian.* *πρῶτον παρεμισγέσθην.*

Ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
Ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
Νῦν δέ σευ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
Μήπως μοὶ μετέπειτα χολώσεαι, αἴκε σιωπῇ
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, κεῖσε μέν ἐστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι·
Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικὸς,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
Ἣ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
Ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
Ἣ τέκε μοὶ Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,

Ver. 299.—τῶν κ' ἐπιβαιης.] *Quos utique conscendas.* Recte hîc notavit *Barnesius* ad sententiam *aliquid*, ad versum explendum *nihil* conferre istud κέ; quod et in solutâ oratione, apud *Platonem* aliosque, facile est observatu.

Ver. 302. Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν,] Vide supra ad *ver.* 201.

Ver. 303.——ἐῢ τρέφον] *Al.* ἐΰτρεφον.

Ver. 307.——πολυπίδακος] *Al.* πολυπιδάκου.

Ver. 310.——μετέπειτα χολώσεαι,] *Al.* μετόπισθε κοτέσσεαι; ut ά, 82,—μετόπισθεν ἔχει κότον; et *Odyss.* έ, 147, Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος———.

Ver. 312.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 314, Νῶϊ δ', ἄγ',] Recte hæc reprehendit *Plato de Republ. lib.* 3. Ὀυ, μὰ τὸν Δία, οὔ μοι φαίνεται ἐπιτήδεια. Ἀλλ' εἴ που τινὲς καρτερίαι πρὸς ἅπαντα καὶ λέγονται καὶ πράττονται ὑπὸ ελλογίμων ἀνδρῶν, θεατέον τε καὶ ἀκουστέον. Optime etiam *Cicero*, de his quæ *ad Deos humana transtulit* Homerus; *Mallem*, inquit, *divina ad nos.*

Ibid.——εὐνηθέντε·] *Al.* εὐνηθέντες.

Ver. 317.—ἠρασάμην] Vocabulum hoc, quoniam *secundam* corripit, nequit deductum esse ex ἐράομαι, sed omnino ex ἔραμαι vel ἐράζομαι. Vide supra ad ά, 67.

Ver. 318.—ἀτάλαντον·] Vide supra ad β', 627.

Ver. 320.——Περσῆα,] Quâ ratione Περσῆα hîc ultimam producat, item ὁπότε, *ver.* 327, et μαλακόν *ver.* 349, et δὲ, *ver.* 350, et ἱστάμενος, *ver.* 356, vide supra ad ά, 51.

Ver. 322.——Μίνω τε] *Al.* Μίνωα.

Ἡ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν·
Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τα δὲ προπέφανται ἅπαντα,
Πῶς κ' ἔοι, εἴτις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
Πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
Ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τίν' ἀνδρῶν
Ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
Χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιός περ,
Οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
Τοῖσι δ' ὑπὸ Χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,

Ver. 325.——*Διώνυσον—χάρμα βροτοῖσιν*]
——*Διωνύσου πολυγηθέος. Hesiod.*
——*Διώνυσον πολυγαθῆ. Pindar.*
Adsit lætitiæ Bacchus dator.—*Æn.* I. 738.
Munera lætitiamque Dei.——640.

Ver. 327.——*ὁπότε*] *Al.* ὅτε περ; ut *ver.* 319 et 323.

Ver. 329.——*δολοφρονέουσα——Ἥρη·*]
——læta dolis—conjux. *Æn.* VIII. 393.
——simulatâ mente locutam.
Æn. IV. 105.

Ver. 335.——*ἔγωγε*] *Al.* ἔπειτα.

Ver. 337.——*ῥ'*] *Ut dixisti*——.

Ver. 340.—*ἔυαδεν*] Vide supra ad *ά*, 37.

Ver. 346.——*ἀγκὰς ἔμαρπτε*] *Al.* ἀγκὰς ἔλαζε.
——niveis hinc atque hinc——lacertis
Cunctantem amplexu molli fovet——
Æn. VIII. 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς ita acceperint, ac si *accusativus* esset ab ἀγκαί. Sed hoc nullo modo ferri potest; nam accusativum istum pluralem *primæ* (quam vocant) *declinationis*, qui in linguâ *Doricâ* syllabam *ας* corripit, ignoravit plane *Homerus.* Vide supra ad *β'*, 43.

Ver. 347.——*φύεν νεοθηλέα ποίην,——.*] Hîc liquet præcedentem totam fabulam, *VERIS* esse videlicet descriptionem: quo tempore *Idam* videre erat herbis florentem, et nubibus aureis identidem obductam; de cujusmodi ἀλληγορίαις, consulatur (si lubet) *Heraclides Ponticus.*

Vere tument terræ, et genitalia semina poscunt.
Tum *Pater* omnipotens fœcundis imbribus *Æther*
Conjugis in *gremium* lætæ descendit, et omnes

Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε·
Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο
Καλήν, χρυσείην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἄγχου δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσείδαων, ἐπάμυναι,
Καί σφιν κῦδος ὄπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ, καὶ κῦδος ἄρηται;
Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ, καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
Κείνου δ' οὔτι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
Ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναιθήσιν κορύθεσσι
Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τι φημὶ
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.

Magnus alit, magno commixtus corpore, fœtus.——
Parturit almus ager.—*Georgic.* II. 324.

Ἥρα μὲν νοεῖται ὁ ἀὴρ, ἥπερ ἐστὶν ὑγρὰ οὐσία·——Ζεύς δὲ ὁ αιθὴρ, τουτ' ἐστιν ἡ πυρώδης καὶ ἔνθερμος οὐσία·——Καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας καὶ τὰ ἄνθη. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως. § 11, [*nugæ.* F.]

Ver. 350.—λεξάσθην,] Vide supra ad β', 515.

Ver. 352, 353.——ἀτρέμας εὗδε——Ὕπνῳ——δαμείς.]

——placidumque petivit
——per membra soporem.
Æn. VIII. 405.

Ver. 361.——ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.] *Ad Lemnios*, interpretatur Domina *Dacier*; sed rationibus haud satis idoneis.

Ver. 364.——μεθίεμεν] Cod. *Harleian.* μεθίετε.

Ver. 365—375. Πριαμίδῃ,——Πριαμίδην] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 366.——οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς] Vide supra ad ν', 324.

Ver. 368.——ποθὴ] *Al.* πόθας.

Ver. 370.——ἐγὼν] *Al.* ἐγώ.

Ver. 373.——χερσίν τε] *Al.* χερσὶν δὲ.

Ver. 375.——μεμαῶτα.] Vide supra ad ν', 46.

Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον·
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἤτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάα προτὶ χέρσον,
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἠπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·

Ver. 378.—ἄρα] *Ut solent, ut par erat,*—.

Ver. 382.———χέρεια] *Al.* χέρηα.

Ibid.——δόσκον.] *Eustath.* Δόσκον γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι, τουτ' ἔστιν, ἐδίδουν οἱ βασιλεῖς. *Al.* δόσκεν.

Ver. 383.——νώροπα χαλκὸν,] Vide supra ad β', 578.

Ver. 384.——ἄρα] *Ut promiserat,*——— *ver.* 374.

Ver. 386.——Εἴκελον] Ita *Barnesius.* Alii ἴκελον, quod primam corripit.

Ver. 386, 387.—τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν δαῒ]

Non ut tela tamen, non ut contenderet
arcum. *Æn.* XII. 815.

Ver. 387.——ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας·] Maris nimirum murmurantis strepitus, milites terrefecit. Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλίσιας τε νέας τε, *ver.* 392. Cæterum quâ ratione ἀλλὰ hîc ultimam producat, item δὲ, *ver.* 402, et σάκεος, *ver.* 405, vide supra ad ά, 51. [Quæ de Neptuni gladio, nugæ. F.]

Ver. 390. Κυανοχαῖτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 394, &c. Ὄυτε θαλάσσης——, Οὔτε πυρὸς——, Οὔτ' ἄνεμος]

Frigidus ut quondam sylvis immurmurat
Auster,
Ut *mare* solicitum stridet refluentibus undis,
Æstuat ut clausis rapidus fornacibus *ignis.*
Georgic. IV. 261.

Ibid.——προτὶ——ποτὶ] Variat in codicibus harum vocularum scribendi ratio.

Ver. 395.——ὀρνύμενον] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 397.—ὕλην] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 398.—ποτὶ] Cod. *Harleian.* περί.

Ibid.——ὑψικόμοισιν] *Al.* ἰξοφόροισιν, notante *Eustathio.*

Ver. 399.——ὅστε μάλιστα] *Qui etiam maxime*————.

Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ,
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ᾽ ἀφάμαρτε·
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
Ἤτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα· χώσατο δ᾽ Ἕκτωρ,
Ὅττι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Ἂψ δ᾽ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ᾽ ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,
Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ᾽ ὣς, ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ᾽ ἔδραμε πάντῃ.
Ὡς δ᾽ ὅθ᾽ ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
Πρόῤῥιζος, δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ᾽ οὔπερ ἔχει θράσος, ὅσκεν ἴδηται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ὣς ἔπεσ᾽ Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
Χειρὸς δ᾽ ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ᾽ αὐτῷ δ᾽ ἀσπὶς ἑάφθη,
Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,

Ver. 400. Ὅσση] *Al.* Τόσση.

Ibid.——ἄρα] "*Ut jam dictum est,*"——scilicet *ver.* 393.

Ver. 402.—δὲ] "At δὴ, inquit *Barnesius*, hic potior lectio;" conjecturâ male admodum feriatâ.

Ibid.——ἀκόντισε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 404. Τῇ] *Al.* Τοῦ, et Τῷ.

Ver. 407. Ὅττι δή] *Quod adeo, Quod videlicet.*——Cod. *Harleian.* Ὅττι ῥά.

Ver. 410. Χερμαδίῳ,] De hoc saxo Epigramma non illepidum citat *Barnesius* ex Anthologiâ, *lib.* 1. *cap.* 5.

Μή με τὸν Ἀιάντειον ἀνοχμάσσειας, ὁδῖτα,
Πέτρον ἀκοντιστὴν στήθεος Ἑκτορέου.
Ἐιμὶ μέλας τρηχύς τε· σὺ δ᾽ ἔιρεο θεῖον Ὅμηρον,
Πῶς τον Πριαμίδην ἐξεκύλισσα πέδῳ.
Νῦν δὲ μόλις βαιόν με παρυχλίζουσιν ἀρούρης
Ἄνθρωποι, γενεῆς ἄισχεα λευγαλέης.
Ἀλλά με τις κρύψειεν ὑπὸ χθονὸς· ἀιδέομαι γὰρ
Παίγνιον οὐτιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Ver. 413. Στρόμβον δ᾽ ὣς, ἔσσευε]

Ceu quondam torto volitans sub verbere turbo,
Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
Intenti ludo exercent; ille actus habenâ
Curvatis fertur spatiis; stupet inscia turba,
Impubesque manus, mirata volubile buxum
Æn. VII. 378.

Στρόμβου δὲ δίκην ἐκίνησεν ὁ Ἄιας, ἢ τὸν βληθέντα Ἕκτορα,——ἢ μᾶλλον τὸν λίθον. *Eustath.* Mihi et στρόμβος, et ἔσσευε, et περιέδραμε, et πάντῃ (quæ omnia cum præcedente isto ἐκυλίνδετο conveniunt), de *saxo projecto* videntur multo aptiùs dicta, quam de *Hectore* jam humi delabente.

Ver. 414.——ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.

Ver. 416.——οὔπερ] *Al.* οὔ κεν.

Ver. 418.——Ἕκτορος—μένος ἐν κονίῃσι·] Vide supra ad ν', 508, et 758.

Ver. 419.—ἑάφθη,] Vide supra ad ν', 543.

Ver. 420.—βράχε] Vide supra ad ν', 981.

Ver. 421.——μέγα ἰάχοντες] Vide supra ad δ', 456.

Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμάς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πουλυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
Ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καδδέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·
Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, καδδέ οἱ ὄσσε
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ', ὡς οὖν ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὔτασε, δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.

Ver. 423.——*οὔτις ἐδυνήσατο*] *Barnesius* edidit, *οὔτις ῥ' ἐδυνήσατο.*

Ver. 424. Οὐτάσαι,] Vide supra ad ν', 192, et ad ά, 140.

Ver. 427. Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ',] *Al* Τῶν τ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδεσεν· et ὃν ἀκήδεσεν. Cæterum quâ ratione *οὔτις*, et *hîc* et *ver.* 423, ultimam producat, item ἄρα, *ver.* 444, et κατὰ, *ver.* 447, et Αἴαντι, *ver.* 459, vide supra ad ά, 51.

Ver. 428.—ἄρ'] *Proinde, deinceps*———.

Ver. 430.——*μάχης ἠδὲ πτολέμοιο*] Vide supra ad ή, 232, 279.

Ver. 431. Ἕστασαν,] Vide supra ad μ', 55.

Ver. 433. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον] Τοῖς παραπληρωματικοῖς συνδέσμοις χρηστέον, οὐχ' ὡς προσθήκαις κεναῖς,————ὥσπερ τινὲς τοῦ "Δὴ" χρῶνται πρὸς οὐδὲν,————ἀλλ' ἐὰν συμβάλλωνταί τι τῷ μεγέθει τοῦ λόγου· καθάπερ παρὰ Πλάτωνι· "Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγέμων ἐν οὐρανῷ Ζεύς·" καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Ἀλλ' "ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο." Ἀρκτικὸς γὰρ τεθεὶς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἀποσπασθεὶς τῶν προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλεῖόν τι εἰργάσατο·—σεμνότητα ἐργάζονται. Εἰ δ' ὧδε εἶπεν [ἄνευ τοῦ Δὴ,]—μικρολογοῦντι ἐῴκει. *Demetr. Phaler.* περὶ ἑρμηνείας, §. 55. 56. Vide infra ad *ver.* 504.

Ver. 434.——ἀθάνατος] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 435.——πέλασαν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 438.——καδδέ οἱ ὄσσε] *Al.* τὼ δέ οἱ ὄσσε.

Ver. 440.——νόσφι κιόντα,] Vide supra ad ά, 349. Cod. *Harleian.* νόσφιν ἐόντα.

Ver. 443.—οὔτασε,] Similiter, *ver.* 447, Οὖτα κατὰ. Vide supra ad ν', 192.

Ibid.——μετάλμενος] *Al.* μετάλμενον.

Ibid.——ὀξυόεντι,] Vide supra ad έ, 50.

Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Οὐ μὰν αὖτ' ὀΐω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ· καί μιν ὀΐω
Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα·
Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς ἀΐξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον·
Τόν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
Νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλὴ, στόμα τε, ῥῖνές τε,
Οὔδεϊ πλῆντ', ἤπερ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
Φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε,

Ver. 447. Οὖτα κατὰ λαπάρην·] *Al.* Οὔτασε καλλαπάρην.

Ibid.——ἄρ'] *Ut fit; Ut fieri solet*——.

Ver. 452.———ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide supra ad ν', 508.

Ver. 456, 463.——κόμισε] Vide supra ad ά, 440.

Ver. 459, 460. Αἴαντι———Τῷ Τελαμωνιάδῃ·] Τι οὖν; (φήσαι τις ἂν) οὐθὲν ταῦτα [τὰ Ἄρθρα] συμβαλλεται πρὸς λόγον; Ἔγωγε φήσαιμ' ἂν, ὥσπερ ἅλας συμβάλλεσθαι προς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν.———Καὶ Ὅμηρος, ἐπέων κόσμῳ περιγενόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις, ἢ λόφους κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ, "Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε τῷ Τελαμωνιάδῃ." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ver. 461.—ἀκόντισε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 464. Ἀρχίλοχος.] *Al.* Ἀρχέλοχος. Vide supra ad μ', 100.

Ver. 465. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam*,——.

Ver. 466.——ἀστράγαλον ἀπὸ] Quâ ratione ἀστράγαλον hîc ultimam producat, item τε, *ver.* 467, et κασίγνητος, *ver.* 473, et ἐνὶ, *ver.* 485, vide supra ad ά, 51.

Ver. 467.—πολὺ πρότερον κεφαλὴ,]
——————pronusque magister
Volvitur in caput.—— *Æn.* I. 119.

Ver. 469.——γέγωνεν] Non ex præterito (quod vocant) γέγωνα, quo pacto non constaret *temporum* ratio (vide supra ad ά, 37,) sed ex verbo γεγώνω; unde et alibi, γεγώνεμεν.

Ἦ δὴ οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιπεφάσθαι
Ἄξιος· οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἐξ,
Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο
Ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει.
Ἦ ῥ', εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖϊν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
Οὐ θὴν οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀϊζὺς
Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὔμμες.
Φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
Ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
Δηρὸν ἔῃ ἄτιτος· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὡρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν

Ver. 471. Ἦ δὴ οὐχ] Pronuntiabatur, Ἦ δηὒχ. Vide supra ad έ, 349, et ad ί, 533. *Al.* Ἦ ῥ' οὐχ.

Ibid.——ἀντιπεφάσθαι] *Al.* ἀντιπεφᾶσθαι. Sed omnino scribendum, ἀντιπεφάσθαι; nam istud ά, (ut liquet ex analogo πέφᾶται,) cum sit naturâ *breve*, syllabam *positione solummodo* longam efficit, sicuti in τάγμα, τετάχθαι, τάξις, τάξαι, et similibus; non *ipsum* enuntiatur *producte*, sicuti in πρᾶγμα, πεπρᾶχθαι, πρᾶξις, πρᾶξαι, et quæ ejusmodi sunt. Vide supra ad ν', 192.

Ver. 475.—εὖ γινώσκων] *Probe quum nôrat quis esset.*

Ibid.—θυμόν] Ita Cod. *Harleian.*——Optime, ut mihi quidem videtur. *Al.* θυμοῦ, et θυμῷ.

Ver. 478.——μακρὸν ἀΰσας·] Cod. *Harleian.* μακρὰ βιβάσθων.

Ver. 479.——ἰόμωροι,] Vide supra ad δ', 212.

Ver. 480, 481. Οὐ θὴν οἴοισίν γε——Ἡμῖν,]
——————Nec soli pœnas dant sanguine Teucri:
Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
Victoresque cadunt Danäi.————
Æn. II. 366.

Ver. 484. Δηρὸν ἔῃ ἄτιτος·] Editi habent, Δηρὸν ἄτιτος ἔῃ; sed voculas istas transponere non dubitavi; quamvis enim τίνειν, et τίσειν, et τίσεσθαι, apud Homerum *semper*, atque etiam τίω, *quoties lubet*, priorem *producant*, attamen ἄτιτος, et ἄντιτος, et παλίντιτος et τίσις, *&c. corripiuntur semper*, et omni ex analogiâ *semper corripiantur* necesse est. Vide supra ad ν', 414.

Οὐ μὰν ἆντ' ἄτιτος——. *Iliad.* ν', 414.
——τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο. ώ, 213.
——Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Odyss. ρ', 51 et 60.
——παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
Odyss. ά, 379, et β', 144.
——ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω.
Iliad. χ', 19.
——τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο.
Odyss. ά, 40.
——καὶ τίσις εἴη. *Odyss.* β', 76.
——ἐξοπίσω τίσις αἰεί. *Odyss.* ν', 144.

Ver. 485.—ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.] *Al.* ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι; ut infra,——ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι, σ', 102; et, Μέντορ, αμυνον ἀρήν.———. *Odyss.* χ', 208: nisi forte et istis in locis scribendum sit, δῆσεν Ἄρεως sive Ἄρευς, et ἄμυνον Ἄρην. Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio*, et Cod. *Oxon.* a *Burnesio* collatus, habent Ἄρεος; nec ita male.

Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἄμφω· Πηνέλεως δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχὼν,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Εἰπέμεναί μοί, Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ver. 489. Πηνελέοιο] *Al.* Πηνελεῷο.

Ver. 490.——τόν ῥα] *Quem utique——; quem videlicet——;* est enim *causa allata*, quare πολύμηλος fuerit *Phorbas.*

Ver. 492.——ὑπὸ μήτηρ] Quâ ratione ὑπὸ hîc ultimam producat, item εὐχόμενος, *ver.* 500, et δάμαρ, *ver.* 503, et κατὰ, *ver.* 517, et γάρ, etiam extra cæsuram, *ver.* 521, vide supra ad ά, 51.

Ver. 493.—οὖτα] Vide supra ad ν', 192.

Ver. 497, 498.—ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη·]

——huic uno dejectum cominus ictu
Cum galeâ longe jacuit caput.———
Æn. IX. 770.

Ver. 499, 500.—ὁ δὲ φῆ,—Πέφραδέ τε——, καὶ—ηὔδα] Καὶ ἔιη κατὰ παραλληλίαν ταυτολογία ἐν τῷ, " Φῆ καὶ πέφραδε καὶ ηὔδα." Τοῦτο δὲ——οὐδὲ ἔξω πάθους. Ἠρκέσθη γὰρ ὁ ἥρως τῷ ἔργῳ, ἐις λύπην τῶν Τρώων. Ὃ πανυ παροξυντικόν ἐστιν ἐις θυμὸν, ἐι οὕτως ἀνατείνας παραδειγματίζει τοῦ πεσόντος τὴν κεφαλήν. *Eustath.*

Ver. 500. Πέφραδέ] De hujusmodi vocabulorum formatione, quâ nimirum analogiâ ex φράζω oriatur πέφρᾰδα, ex κράζω autem κέκρᾱγα, ex τάττω similiter τετᾰγα, ex πράττω autem πέπρᾶγα; vide supra ad β',314, et ad ν', 192. Cæterum πέφραδε, hoc in loco, non est ex ipso πέφραδα, quo pacto non constaret temporum ratio, sed ex poëtico, πεφράδω, imperfectum vel aoristus ἐπέφραδον; sicuti in σ', *ver.* 9, et ύ, 340, διεπέφραδε.

Ver. 501. Εἰπέμεναί μοί.] *Renuntiate, quæso.*

Ver. 503. Οὐδὲ γὰρ] *Nam, ut vos dudum gloriati estis, neque apud nos——.*

Ver. 504, 505.—ὁππότε κεν δὴ—νεώμεθα] " *Quandocunque erit futurum, ut*"———. Spem et expectationem *longam* pulcherrime depingunt explementa ista, κὲν δή; quæ siquis vocabulo quovis dissyllabo mutaverit, statim sentiet quanto languidiorem effecerit sententiam. Vide infra ad χ', 365. Haud dissimiliter, etiam in soluto scribendi genere, *negantis* est, οὐδέποτε, *pernegantis* οὐδεπώποτε· quæ quidem voculæ optime reddi possunt Latine, *nequaquam*, et *neque adhuc quaquam*, vel *nunquam*, et *neque adhuc unquam.* Ad vim et elegantiam hujusmodi explementorum, videatur et *Platonis* locus supra citatus; *ver.* 433, *hujus libri.*

Ver. 506. ———ἄρα] *Ut fit; ut par erat———.*

Ibid.———χλωρὸν δέος εἷλε·] *Al.* χλωρὸν δέος ᾕρει. *Al.* τρόμος ἔλλαβε γυῖα. Ex versibus nimirum sæpius memoriter citatis.

Ver. 507.——ὅπῃ, et φύγοι] *Al.* ὅποι, et φύγῃ.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος, βροτόεντ' ἀνδράγρι', Ἀχαιῶν
Ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα·
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
Δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
Ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Πλείστους δ' Αἴας εἷλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσεν.

Ver. 508.—Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι,]
Vos, o Calliope, precor, aspirate canenti :
Quas ibi tum ferro strages, quæ funera Turnus
Ediderit, quem quisque virum demiserit Orco ;
Et mecum ingentes oras evolvite belli.
Æn. IX. 525.

Ver. 509, 511. Ὅστις δὴ πρῶτος——Αἴας ῥα] Notandum quàm apte et *significanter* hîc sibi invicem *respondeant* δὴ et ῥα.

Ver. 510. Ἤρατ',] *Al.* Ἤρετ'.

Ibid.——ῥ'] *Ut diximus,*———.

Ibid.—ἔκλινε] Vide supra ad ά, 309, 314.

Ver. 512.——καρτεροθύμων·] *Al.* καρτερόθυμον.

Ver. 514.—Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα] Vide supra ad ν', 792.

Ver. 516. Ἀτρείδης] *Menelaus;* nam *Agamemnon*, jam vulneratus, a pugnâ abstinuit; supra, *ver.* 28, 29, 63, 130, 379, 380 : et *Menelaus* (infra, ρ', 24) a se occisum memorat *Hyperenora;* ut recte annotavit *Barnesius.*

Ver. 715. Οὖτα κατὰ λαπάρην,] *Al.* Οὔτασε καλλαπάρην.

Ver. 518. ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν]
Ille rapit calidum frustra de vulnere telum :
Unâ eâdemque viâ sanguisque animusque sequuntur.
Æn. X. 486.

Ver. 522.———ὅτε τε] *Quando utique; Quando videlicet*———.

Ibid.——ὦρσεν.] *Al.* ὄρσῃ.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ο΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΖΕΥ'Σ ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους, Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως * ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα· ὃς, ἀναλαβὼν αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ, μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

* *Al.* ἀνδρώσῃ.

Ἐπιγραφαί.

Παλίωξις.

Ἄλλως.

Οὖ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι καὶ Ἥρῃ.

ΑΥ'ΤΑ'Ρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν

Ver. 1.——διά τε——ἔβησαν] Τὸ ἑξῆς, "διέβησαν." Ὑπερβατὸν γὰρ (inquit *Scholiastes*) ὁ τρόπος; quod nihili est. *Eustathius*, melius: Οἱ μὲν γραμματικοὶ σχῆμα λέγουσιν Ὑπερβατόν· οἱ δέ ῥήτορες οὐκ ἀξιοῦσιν οὕτω καλεῖν αὐτο. Διακεκόφθαι δέ φασι τὴν σύνταξιν ἐπίτηδες, ἵνα ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸ ταλαιπωρὸν καὶ δυσδιόδευτον ἐμφήνῃ τῶν τὴν τάφρον διαβαινόντων. Similiter *Hermogenes*: Οὐκ ἔστιν, ὡς δοκεῖ τισιν, Ὑπερβατόν.——Ἀλλ' ὡς ἐγένετο ἡ δυσκολία τῆς ὁδοῦ διὰ σκολόπων καὶ τάφρου, εἶτα ὁμαλὴ ἔξοδος ἐν τῇ φυγῇ· οὕτω καὶ ἡ ἑρμηνεία ἔχει, τὸ πάθος τῶν φευγόντων τῆς λέξεως μιμουμένης. *Hermogen.* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 14.

Ver. 3. Οἱ μὲν δὴ] *Trojani quidem sane*——.

Ibid.—παρ' ὄχεσφιν] Ad currus ultra fossam jam ab initio oppugnationis relictos; μ΄, 75—85.

Ver. 4, 6.——ἔγρετο δὲ—Στῆ δ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ——.]

Prospiciens, summâ placidum *caput extulit* undâ;
Disjectam Æneæ toto *videt* æquore classem,
Fluctibus oppressos Troas, cœlique ruinâ:
Nec latuêre doli fratrem Junonis et iræ.
Æn. I. 131.

Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵαθ', ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακοῤῥαφίης ἀλεγεινῆς
Πρώτη ἐπαύρηαι, καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
Ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖϊν
Ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
Χρύσεον, ἄῤῥηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
Ἐκρέμω, ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον·
Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
Ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμὸς ἀνίει

Ver. 11. Αἷμ' ἐμέων·]
Purpuream vomit ille animam.——
Æn. IX. 349.

Ibid.——*οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.*] *Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον* ——*Ὅταν λέγῃ, "ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βαλ' Ἀχαιῶν," μεῖζον ἡ ἀπόφασις δηλοῖ τῆς καταφάσεως, τὸν γὰρ πάνυ ἰσχυρὸν δεῖξαι θέλει. Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος, cap.* 37.

Ver. 12.——*πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,*]
——Divûm pater atque hominum rex.
Æn. I. 69.
——hominum sator atque Deorum.
Æn. XI. 725.

Ver. 18. Ἦ *οὐ μέμνη,*] *Al.* Ἦ *οὐ μεμνῆ', et* Ἦ *οὐ μέμνησ'.* Pronuntiabatur autem *ἦὐ μέμνη*; non utique licentiâ aliquâ *poëticâ*, sed quia vulgo etiam in *solutâ* (ut opinor) oratione ita pronuntiabatur: non enim id semel iterumve, sed perpetuo fere et consulto, fecit Poeta. Vide supra ad *έ*, 349, et ad *ί*, 533.

Ibid.——*ὅτε τ' ἐκρέμω*] *Quando utique: quando nimirum*——. Cæterum de hujus versiculi numeris, vide supra ad *ν'*, 36, et ad *γ'*, 363.

Ver. 18, 19.—*ἐκ δὲ ποδοῖϊν Ἄκμονας ἧκα δύω,*] Non hæc ab *Homero* conficta, sed ab antiquis desumpta Philosophis, qui elementorum mutationes, rerumque naturalium formandarum rationem, sub hujusmodi fabulis soliti sunt docere; quarum tamen fabularum subtilior et enucleatior explicatio, ad poëtici ornatûs intelligentiam parum facit. *Ἔοικεν ὁ Ποιητὴς μύθου παλαιοῦ παραφέρειν τοῦτο, καθ' ὃν Ζεὺς ἐμυθεύετο κεκρεμακέναι τὴν Ἥραν*—. *Phurnutus* de Naturâ Deorum, *capite* de Fabulis antiquitus traditis. *Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθοῦς, ἀνάπτειν καινὴν τερατολογίαν, οὐχ Ὁμηρικόν.—Τὸ δὲ πάντα πλάττειν, οὐχ Ὁμηρικόν. Strabo, lib.* 1, *pag.* 38, *et* 48. *Al.* 20, *et* 25.

Ver. 21.—*ἠλάστεον*] Pronuntiabatur *ἠλάστουν*, vel *ἠλάστευν*. Vide supra ad *β'*, 811.

Ver. 22.——*οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι*——.] Scholiastes legit, *οὐκ ἐδύναντο· παρασταδὸν ὃν δὲ λάβοιμι,*——multo minus venuste. In vulgatis istud, *ὃν δὲ λάβοιμι*, id ipsum est quod quæritabat Scholiastes, *ὃν δὲ ἂν λάβοιμί σοι παρεστῶτα.* Deinceps autem quod adjicit, *δῆλον δὲ, ὅτι λέγει τὸν Ἥφαιστον*, recte se habet; ut liquet ex sequente, *ῥίπτασκον τεταγὼν*, comparato cum *ῥίψε ποδὸς τεταγὼν*, supra ad *ά*, 591.

Ver. 24.—*ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμὸς ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνη*] *Al. ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμὸν ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνη.* Utravis lectio ferri possit. Quod autem conjicit *Barnesius*, scribendum hîc *ἀνήει*, propterea quod *ἀνίει* aliis in locis mediam *corripiat*, plane nihil est. Quod enim in *omnibus* fit vocabulis, ut *ultimâ* in syllabâ vocalis *longa*, sequente aliâ vocali, *dimidiâ ex parte elidi*, hoc est, *corripi* possit vide

Ἀζηχής ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
Τὸν σὺ, ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
Ὄφρ' εἰδῇς, ἥν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
Ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
Σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
Κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι·
Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
Ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,

supra ad ά, 51) id *nonnullis* in vocabulis, etiam in syllabis *non ultimis*, fieri itidem potest; ut in τίω, ἰος, υἱὸς, ἤϊα, ἀνίει, et similibus *permultis*. Vide supra ad ν', 103.

Ver. 26.——ἀνέμῳ] *Al.* ἀνέμων.

Ver. 27.———ἀτρύγετον·] Ἀκαταπόνητον, πολὺν, ἢ, ὡς ἔνιοι φασὶ, τὸν ἄκαρπον. *Schol.* ad ά, 316.

Ver. 28.—Κόωνδ'—ἀπένεικας] Ut et ibi eum videlicet novis periculis objiceres.

Ver. 30.——ἀθλήσαντα.] Ἐις δὲ τὸν τόπον τοῦτον προσγράφουσί τινες καὶ τούτους τοὺς στίχους·

Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα ποδῶν, μύδρους δ' ἐνὶ Τροίῃ
Κάββαλον, ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. *Eustath.*

Ver. 32. Ὄφρ' εἰδῇς:] *Al.* Ὄφρα ἴδῃς, et, Ὄφρα ἴδῃ. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τῆς Ἥρας, ἄριστα τὴν——μετὰ δόλου πρὸς τοὺς ἄνδρας ὁμιλίαν καὶ χάριν ἔδειξεν.———Τοιαῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀπειλεῖ καὶ λέγει πρὸς αὐτὴν· "Ὄφρα ἴδῃς," &c. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 34.———βοῶπις] Vide supra ad ά, 551.

Ver. 36. Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς]

Esto nunc Sol testis, et hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII. 176.
Fontesque fluviosque voco, quæque ætheris alti
Religio, et quæ cæruleo sunt numina ponto. *Ibid. v.* 181.

Ver. 37, 38. Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος Ὅρκος, δεινότατός τε—θεοῖσι·]

———idque ratum, Stygii per flumina fratris,
Per pice torrentes atrâque voragine ripas,
Annuit.—— *Æn.* IX. 104, et X. 113.
Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una superstitio superis quæ reddita Divis. *Æn.* XII. 816.

Μάλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποίησιν ἐπεσηγάγετο Ὅμηρος· Ἐν μέν γε Ἥρας ἐποίησεν ὅρκω, " Ἴστω νῦν———τὸ κατειβόμενον " Στυγὸς ὕδωρ." Ταῦτα μὲν δὴ ἐποίησεν ὡς ἂν ἰδὼν ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς στάζον.——Τὸ δὲ ὕδωρ, τὸ ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ τοῦ παρὰ τὴν Νώνακριν σταζον, ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλὴν, διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κρᾶθιν ποταμὸν κάτεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τοῦτο, καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἄλλῳ ζώῳ παντί. *Pausanias, lib.* 8. *cap.* 18.

Ver. 39, 40.——καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν Κουρίδιον,]

Per connubia nostra, per inceptos Hymenæos;
Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum.——— *Æn.* IV. 316.

Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
Αὐτάρ τοι κἀκείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
Τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σὺ, Κελαινεφὲς, ἡγεμονεύοις.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἰ μὲν δή σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
Αἶψα μεταστρέψειε νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἶρίν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
Ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Παυσάμενον πολέμοιο, τά ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι·
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι, μάχην ἐς, Φοῖβος Ἀπόλλων,
Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων.
Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·
Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλείδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
Τοὺς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
Τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλάς·

Ver. 44. Τειρομένους] *Al.* Κτεινομένους.
Ver. 46.—ᾗ κεν δὴ] *Quocunque demum*—.
Ibid.——ἡγεμονεύοις] *Al.* ἡγεμονεύῃς.
Ver. 47.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,] Vide supra ad *ver.* 12.
Ver. 48.————ἀμειβόμενος ἔπεα] Quâ ratione ἀμειβόμενος hîc ultimam producat, vide supra ad ά, 51.
Ver. 49. Εἰ μὲν δή σύ] *Siquidem tu revera*————.
Ver. 50.——ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 298.
Ver. 56—77. Ὄφρ' ἡ μὲν————Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.] Versus hosce *viginti duos*, tanquam suppositos, repudiârunt Veterum nonnulli, rationibus, ut mihi quidem videtur, haud satis idoneis; quâ de re videatur *Eustathius*.
Ver. 58.—Παυσάμενον] *Al.* Παυσαμένῳ.
Ver. 64.—Ἀχιλῆος·] Vide supra ad ν', 324.
Ibid.——ἀνστήσει] *Al.* ἀνστήσῃ.
Ver. 66. Ἰλίου] De hujusmodi vocabulorum *prosodiâ*, vide supra ad *ver.* 24. Inepte admodum *Barnesius*, "*Producitur* (inquit) "εἰς ἀναγκαῖον ἀπαρτισμὸν τοῦ Σπονδείου·" quasi scilicet vox, Ἰλίου, locum non haberet sexcenties *pes dactylus*.

Τοπρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλον
Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
Πρίν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
Ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλουθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·
Ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
Ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·

Ver. 72.——οὔτ' ἄρ'] *Al.* ουτ' ἄν.
Ibid.——παύσω] *Al.* παύω.
Ibid.——ἄλλων] ἄλλον· MSS. a viro erudito, *Th. Bentleio*, collati; quæ et proba lectio.
Ver. 73. 'Αθανάτων] Vide supra ad ά, 398.
Ibid. ἐάσω,] *Barnesius* pessime, ἐάσσω. Vide supra ad δ', 42.
Ver. 77.—πτολίπορθον.] Vide supra ad β', 278.
Ver. 78.——θεὰ λευκώλενος Ἥρη·] Βοῶπις πότνια Ἥρη, MSS. duo a *Th. Bentleio* collati; quæ si vera sit lectio, erit prior illa ex *ver.* 92, jam infra, desumpta.
Ver. 79. Βῆ δὲ κατ'] Βῆ δ' ἐξ. MS. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus.
Ver. 80.——ὅτ' ἀναΐξῃ] *Al.* ὅταν ἀΐξῃ.
Ver. 81.——νοήσῃ,] *Al.* νοήσει.
Ver. 82.——εἴην,] *Al.* ἧειν.
Ver. 85.——'Αθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.
Ver. 86.——δεικανόωντο δέπασσιν.] Vide supra ad δ', 4.
Ver. 87.—ἔασε,] Vide supra ad δ', 42.
Ver. 88.—θέουσα,] φέρουσα, cod *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus.
Ver. 90.—βέβηκας,] Vide supra ad ά, 37.
Ibid.——ἀτυζομένη δὲ ἔοικας·] Scholiastes cum cod. *Harleiano* legit, atque exponit, ἀτυζομένη· sed ἔοικας, apud Homerum, rarius respondet Latino *videris*, sæpius τῳ *similis videris.*
Ver. 91.—σε φόβησε] *Al.* σ' ἐφόβησε.
Ver. 92.——θεὰ λευκώλενος]
——niveis——diva lacertis.
Æn. VIII. 387.
Ver. 93. Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα] Vir eruditus *Th. Bentleius*, uno in MS. *Italico*, scriptum repperit, Μή με, θεά, μήτι ταῦτα; unde fortasse legendum, eodem conjectante, Μή με, θεά, μὴ ταῦτα.———.
Ver. 95.—δαιτὸς ἐΐσης.] Vide supra ad ά, 468.

Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τι φημὶ
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
Ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἆσσον ἰόντες,
Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Καρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
Τῶ ἔχεθ', ὅ, ττι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ·
Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Τίσασθαι φόνον υἷος, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
Κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

Ver. 97.——οὐδέ τι] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 98.——κεχαρησέμεν,] Vide supra ad *ver.* 11.

Ver. 99.—τις ἔτι νῦν] Quâ ratione ἔτι hìc ultimam producat, item Ζηνὶ, *ver.* 104, et σθενεΐ, *ver.* 108, èt γὰρ, *ver.* 111, et κέλετο, *ver.* 119, vide supra ad ά, 51.

Ibid.—δαίνυται] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 101. Ὤχθησαν] Cod. *Harleian.* Ὄχθησαν.

Ibid.——ἐγέλασσε——οὐδὲ——Ἰάνθη·]
——curisque ingentibus æger
Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. *Æn.* I. 212.

Ver. 102.——κυανέῃσιν] Vide supra ad ά, 528.

Ver. 105. Ἦ ἔτι μιν] *Al.* Ἦέ τι μίν.

Ver. 106. Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ·] Vide supra ad ά, 395.

Ver. 108.——διακριδὸν] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 113.——πεπλήγετο μηρώ] Notandus hìc primigenius et maxime proprius *formæ mediæ* usus; *sua sibi percussit femora.*

Ver. 114.——δὲ προσηύδα·] *Al.* δ' ἔπος ηὔδα.

Ver. 115.—νεμεσήσετ',] *Al.* νεμεσήσατ'.

Ver. 116. Τίσασθαι] Τίσασθαι et τίσεσθαι primam Homero *semper* producunt, sicuti φθίνω et φθίσεσθαι. Vide supra ad ν', 339, et ad β', 43, et ad δ', 257.

Ver. 117.——πληγέντι] Vide supra ad γ', 31.

Ver. 119.——καί ῥ'] *Et proinde, ut comminatus erat,——.*

Ibid.——Δεῖμόν τε Φόβον τε] Filios Martis, quibus equos sibi jungendos jussit.

Ζευγνύμεν᾽· αὐτὸς δ᾽ ἔντε᾽ ἐδύσετο παμφανόωντα.
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
Ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
Τοῦ δ᾽ ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ᾽ εἵλετο, καὶ σάκος ὤμων,
Ἔγχος δ᾽ ἔστησε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
Χάλκεον· ἡ δ᾽ ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὔτως
Οὔατ᾽ ἀκουέμεν ἐστὶ, νόος δ᾽ ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
Οὐκ ἀΐεις, ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν, ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιούς
Λείψει, ὁ δ᾽ ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·
Μάρψει δ᾽ ἑξείης, ὅστ᾽ αἴτιος, ὅστε καὶ οὐκί.
Τῷ σ᾽ αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
Ἤδη γάρ τις, τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
Ἢ πέφατ᾽, ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τέ.
Ὣς εἰποῦσ᾽, ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ᾽ Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶρίν θ᾽, ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
Καί σφεας φωνήσασ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ver. 120. Ζευγνύμεν᾽] Vide supra ad γ΄, 260.

Ibid.———ἐδύσετο] *Al.* ἐδύσατο. Vide supra ad β΄, 35, et ad έ, 109.

Ver. 121.—κέ τις] Cod. *Harleian.* κέ τι.

Ver. 122———ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 123.———Αθήνη,] *Consilium prudentius.* Vide supra ad ά, 194, ad β΄, 169, et ad δ΄, 92. [Nugæ. F.]

Ver. 124.———δι᾽ ἐκ] *Al.* μὲν ἐκ.

Ver. 126.———ἐκ] Cod. *Harleian.* ἀπό.

Ver. 128.———φρένας ἠλὲ, διέφθορας·] Notandus hîc proprius et primigenius *vocis mediæ* usus: *Te ipse perdidisti: periisti.* Vide supra ad γ΄, 141. Alii *active* accipiunt; φρενας, ἠλέ, διέφθορας.

Ibid.———αὔτως] Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*; ἀδιακρίτως.

Ver. 131.—εἰλήλουθεν] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 134.—τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;] Vir eruditus, *Tho. Bentleius*, in Codice *Harleiano* et in duobus MSS. *Italicis*, scriptum repperit, τοῖς ἄλλοισι θεοῖς, sicuti in ά, 597; quæ si forte vera fuerit lectio, tum ex ejusdem *conjecturâ* scribendum erit,—τοῖς ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι; sed expectandi codices.

Ver. 136.—ἡμέας εἶσι] Pronuntiabatur ἡμᾶς εἶσι· nam ἡμέας ultimam producit.

Ver. 144.—ἥ τε] *Quæ utique; Quæ scilicet*——.

Ibid.—μετάγγελος] *Al.* μετ᾽ ἄγγελος.

Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
Αὐτὰρ, ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
Ἔρδειν, ὅ, ττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ἡ μὲν ἄρ', ὡς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
Ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην,
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο·
Τὼ δὲ, πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,
Στήτην· οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν·
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπεέσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
Φραζέσθω δὴ 'πεῖτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσσῃ
Μεῖναι, ἐπεὶ ἕο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.

Ver. 147.—ἴδησθε,] *Al.* ἵκησθε. *Al.* ἴδητε.

Ver. 148.——ὅ, ττι κε κεῖνος] *Al.* ὅττι κ' ἐκεῖνος.

Ver. 152.——εὐρύοπα] Vide supra ad ά, 175, 498, et ad θ', 206.

Ver. 153.——ἐστεφάνωτο·] Si ἐστεφάνωται dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 155.——οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο] Vide supra ad *ver.* 11.

Ver. 158. Βάσκ' ἴθι,]

Vade, age, nate ;—— *Æn.* IV. 223.

"Cæterum, quis tam obtuso ingenio est, "quin intelligat, βάσκ' ἴθι, verba duo idem "significantia, non frustra posita esse ἐκ "παραλλήλου, ut quidam putant, sed horta-"mentum esse acre imperatæ celeritatis." *Gell. lib.* 13, *cap.* 23.

Ver. 160,——μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,] Vide supra ad ή, 232, 279

Ver. 161. Ἔρχεσθαι μετὰ] Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ, *ver.* 177.

Ver. 162.—ἐπεέσσ' ἐπιπείσεται,] *Al.* ἐπέεσσι πεπείσεται, notante *Henr. Stephano.*

Ver. 163.——δὴ 'πεῖτα] *Al.* δὴ ἔπειτα, quod ferri potest. *Vulg.* δ' ἤπειτα, quod ex analogiâ minus est accuratum.

Ver. 164. Μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ——ταλάσσῃ] *Barnesius*, et editio *Wetsteniana*, aliique, pessime hoc ita vertunt, ac si *Homerus* contra plane, quam voluerit, scripsisset; Μή μ', οὐδὲ κρατερὸς περ ἐών,—ταλάσσῃ.

Ver. 167. Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι,] Notandus hic primigenius et maxime proprius *vocis mediæ* usus; *Æqualem SE mihi dicere.* Vide supra ad γ', 141.

Ibid.—τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.] *Quem utique.*— *Al.* καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην; nempe ex ά, 137. Sed priorem lectionem firmat, infra, *ver.* 183.

῾Ως δ᾽ ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ, ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
῝Ως κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα ῏Ιρις,
᾽Αγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν ᾽Εννοσίγαιον·
᾽Αγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
῏Ηλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
Παυσάμενόν σ᾽ ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
῎Ερχεσθ᾽ ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ᾽ ἐπιπείσεαι, ἀλλ᾽ ἀλογήσεις,
᾽Ηπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
᾽Ενθάδ᾽ ἐλεύσεσθαι· σὲ δ᾽ ὑπεξαλέασθαι ἄνωγει
Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ᾽ οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
῏Ισόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ᾽Εννοσίγαιος·
῏Ω πόποι, ἦ ῥ᾽, ἀγαθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἴ μ᾽ ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
Τρεῖς γάρ τ᾽ ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκε ῾Ρείη,
Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ᾽ ᾽Αΐδης, ἐνέροισιν ἀνάσσων·
Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ᾽ ἔμμορε τιμῆς.
῏Ητοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,
Παλλομένων, ᾽Αΐδης δ᾽ ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ᾽ ἔλαχ᾽ οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
Γαῖα δ᾽ ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς ῎Ολυμπος·
Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἕκηλος,

Ver. 170.——*νιφὰς,*] Quâ analogiâ ex *νίφειν* deducta sit *νῖφὰς*, vide supra ad *ά*, 338, et ad *μ′*, 280.

Ver. 174.—*κυανοχαῖτα,*] Vide supra ad *ά*, 43, 58, 528.

Ver. 177. *῎Ερχεσθ᾽ ἢ μετὰ*] *῎Ερχεσθαι μετὰ*, *ver.* 161. Aut locus iste ex hoc, aut hic ex isto, corrigendus.

Ver. 180.——*ἀνώγει*] Cod. *Harleian.* *ἄνωγε*; quod et ipsum recte dicitur de præsenti: vide supra ad *θ′*, 322.

Ver. 183. *῏Ισόν οἱ φάσθαι,*] Quâ ratione *ἶσον* ultimam hîc, etiam extra cæsuram, producat; item *κακὸν*, *ver.* 196, et *χολωτοῖσιν*, *ver.* 210; vide supra ad *ά*, 51. Scribi hoc quidem in loco poterat, *῏Ισόν σ᾽ οἱ φάσθαι*; sed venustiùs abest istud *σέ*. Vide supra ad *ver.* 166, ubi itidem scribi potuisset, *῏Ισόν ἕ μοι φάσθαι*, sed minus eleganter.

Ver. 187. *Τρεῖς γάρ τ᾽ ἐκ Κρόνου*] *Etenim tres:——Nam tres videlicet——.* *Al.* *Τρεῖς γάρ τε Κρόνου.*

Ibid.——*οὓς τέκε ῾Ρείη,*] *Al.* *οὓς τέκε Ρείη*, et, *οὓς τέκετο Ῥέα.*

Ver. 189.——*δέδασται*——*ἔμμορε*] Conjuncta sunt cum præcedente *εἰμεν*. Vide supra ad *ά*, 37.

Ver. 190.——*ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα*]

——imperium pelagi, sævumque tridentem,
——*mihi* sorte datum; tenet *ille* immania saxa. *Æn.* I. 142
——Hæc——manebat
Sors rerum—— X. 39.

Ver. 191.——*ἔλαχε ζόφον*] Ita MSS. a *Th. Bentleio* collati. *Vulg.* *ελαχεν ζόφον*; minus numerose.

Καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ·
Χερσὶ δέ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὥς, δειδισσέσθω.
Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
Οἵ ἕθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Οὕτω γὰρ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Τόνδε φέρω Διῒ μῦθον ἀπηνέα τέ, κρατερόν τε;
Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
Οἶσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐριννύες αἰὲν ἕπονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἶρι θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππόταν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,

Ver. 197. Θυγατέρεσσιν γάρ τε] *Etenim filias*——. De prosodiâ autem, vide supra ad ά, 398.

Ibid.—κέρδιον εἴη] *Al.* βέλτερον εἴη.

Ver. 199.——ἀκούσονται] *Al.* ἀκούσωνται.

Ver. 201. Οὕτω γὰρ δὴ] *Siccine autem, quæso? Siccine enim revera*——? Nempe refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticetur; "*Hæreo de responso renuntiando:*" vel, "*Metuo tibi; Nam:*" vel siquid simile. Vide supra ad έ, 22. Quare inficete admodum *Spondanus*; "*Illud, γὰρ, vide ne superfluum sit.*" Atque etiam *Eustathius*; Σκοπητέον ἐι μὴ παρέλκει ὁ "γὰρ" συνδεσμος, οὐδεν γὰρ ἀιτιολογεῖ. *Virgilius* elegantissime, constructione non multum dissimili;

——tandem ore locutus;
Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras
Jussit adire domos?——
Georgic. IV. 455.

Ubi istud, *Nam*, in ipso statim orationis initio, vim habet recentioribus linguis prorsus incognitam. Cæterum de *totâ* hâc *Iridis* oratione, ita *Dionysius Halicarnasseus*: Λέγειν μέν βούλεται, ἐυπρεπῶς δὲ λέγει——Τὸν λέγοντα, ζητεῖν ἐυπρεπῶς λέγειν, δείκνυσιν ἐπὶ τής Ἴριδος.——Παραινεῖ ἄυτοῦ ἡ Ἶρις ἐυπρεπέστερον λέγειν, ἵν' ἀκινδυνότερος ὁ λόγος ᾖ.—"Ουτω γὰρ δή τοι——;" Καὶ την ἀπειλὴν ἀυτῶ ἐπάγει, ὀνόματι ἑνὶ λεγουσα, "Διὶ μῦθον." *Dion. Halicarn.* Τέχνη, §. 9.

Ibid.——κυανοχαῖτα] Vide supra ad ά, 43, 58, 528.

Ver. 203.——στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.] *Al.* στρεπταὶ γάρ τοι φρένες.

——στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. ί, 493.
——ἀκεσταὶ τοι φρενες ἐσθλῶν. ί, 115.

Ver. 204. Οἶσθ', ὡς] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 206.——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας· ut et alibi sæpe.

Ver. 207.——τέτυκται.] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 211.——νεμεσσηθεὶς] Schol. inedita, in cod. *Harleiano* a *Th. Bentleio* communicata; τὴν νέμεσιν ἐυλαβηθείς. Vide infra, *ver.* 227.

Ver. 212—217. Ἀλλο δέ——χόλος ἔσται] Hosce sex versiculos rejecerunt nonnulli; rationibus admodum ineptis, ut ostendit *Eustathius*.

Ver. 213.——ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης] *Al.* ἄνευθεν ἐμεῖο, Ἀθηναίης τ'.

Ibid.——ἀγελείης,] Vide supra ad δ', 128.

Ver. 214.——Ἑρμείω τε,] *Al.* Ἑρμείεω τε; quod pronuntiatu idem est.

Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
Ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
Ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος·
Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί·
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
Ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
Ἀλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὐτῷ
Ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
Ἀλλά σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Τὴν μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς·
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
Ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅστ' ὤκιστος πετεηνῶν·
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,

Ver. 218, 219.—Ὣς εἰπὼν, λίπε λαὸν——· Δῦνε δὲ πόντον]

Tantum effata, caput glauco contexit amictu,
Multa gemens, et se fluvio Dea condidit alto. *Æn.* XII. 885.

Ver. 220.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 225.——νέρτεροι] *Al.* ἐνέρτεροι.

Ver. 226.——ἐμοὶ——, ἠδέ οἱ αὐτῷ] Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι, ἐκείνῳ δὲ, διὰ τὸ μὴ βληθῆναι. Τὸ γὰρ "ἀνιδρωτι," ἐπὶ Ποσειδῶνος κεῖται. Schol. inedita, in cod. *Harleiano*, a *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 227, 228.—νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε Χεῖρας ἐμάς·] Νεμεσσηθεὶς,——εὐλαβηθεὶς τὴν νέμεσιν. Τὸ δὲ, χεῖρας ἐμὰς, μετὰ τοῦ νεμεσσηθεὶς, συντακτέον μᾶλλον, ἤπερ μετὰ τοῦ ὑπόειξεν. *Eustath.*

Ver. 230. Τὴν μάλ'] Cod. *Harleian.* τῇ μάλ'· Scholia ibidem, inedita, διὰ ταύτης.

Ver. 232.——οὖν] *Ut dixi; ut decrevi; ut statui*——.

Ver. 234.——φράσομαι] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.——ἔργον τε ἔπος τε,] Vide supra ad ά, 395.

Ver. 235. Ὥς κε] *Al.* Ὥστε.

Ver. 236.——ἄρα] *Ut solitus erat; ut æquum erat; ut par erat*——.

Ver. 238.——ὅστ'] *Qui utique,*——.

Ver. 239. Εὗρ' υἱὸν] Constructio hæc asyndetos *celeritatem* optime depingit proficiscentis.

Εὗρε Λυκάονος υἱὸν——δ', 89.
Εὗρ' υἱὸν Πετεῶο——δ', 327.
Εὗρε Λυκάονος——έ, 169.

Ver. 240.——ἐσαγείρατο] Cod *Harleian* ἐσαγείρετο.

Ἀμφὶ ἑ γινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ᾽, ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ᾽ ἄλλων
Ἧσ᾽ ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ᾽ εἴρεαι ἄντην;
Οὐκ ἀΐεις, ὅ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
Χερμαδίῳ προς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγ᾽ ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ᾽ Αΐδαο
Ἤματι τῷδ᾽ ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
Ῥύομ᾽, ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
Ἀλλ᾽ ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰρ ἐγὼ, προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ᾽ ἥρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ᾽ ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀποῤῥήξας, θείει πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,

Ver. 243.———ἑκάεργος] Vide supra ad ά, 43 et 58.

Ver. 244.——νόσφιν] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 245.——Ἧσ᾽] Vide supra ad ά, 565, et ad β′, 191.

Ver. 248.—ὅ με] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 249.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β′, 408.

Ver. 252.——ἄϊον ἦτορ] "*Dorice*," inquit *Barnesius*, "*pro* ἤϊον· *unde et prior* "*longa, alias brevis.*" At *Dorica* ista, Homero prorsus ignota. Ἀΐω vocalem primam habet *longum*, ut liquet ex versu quem citat ipse Barnesius.

Την βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
Sophocl. Aj. 1283.

Syllaba tamen ista prima *corripi* potest propter sequentem vocalem; quâ de re, vide supra ad *ver.* 24.

Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον·] Vide supra ad ά, 43 et 48.

Armatumque auro—— *Æn.* III. 517.

Ibid.——— πάρος περ] Cod. *Harleian.* πάρος γε.

Ver. 260, 261.—ἐγὼ——κέλευθον Πᾶσαν λειανέω,] Sol nimirum verno tempore vias exsiccat et reficit.

Ver. 262.—ἔμπνευσε μένος μέγα] Vide supra ad ν′, 44, et ad κ′, 482, et ad έ, 185.

Ver. 263, 264.—268. Ὡς δ᾽ ὅτε τις—Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει,—καὶ νομὸν ἵππων·] Pro δεσμὸν ἀποῤῥήξας, et θείει, alii habent, δεσμὰ διαῤῥηξας, et θείοι vel θείῃ. Cæterum de toto hoc loco, vide supra ad ζ′, 506—511; ubi iidem sex versus repetuntur, *Paridemque* luxuriantem et jactabundum illic paullo etiam aptius describunt, quàm *Hectorem* hîc ex vulnere gravissimo nuperrime refectum: quam

Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς Ἕκτωρ λαίψηρὰ πόδας καὶ γοῦνατ' ἐνώμα,
Ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα,
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
Τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
Ὣς Δαναοὶ, εἵως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τοδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου
Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐῤῥύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γοῦνατ' ἔλυσεν·

ob causam οἱ παλαιοὶ, inquit *Eustathius*, δύο στίχους ἐνταῦθα μόνους ἐκ τῆς παραβολῆς δέχονται, τοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ· τοῦς δὲ τέσσαρας ὀβελίζουσι, παρατιθεντες τῷ ὀβελῳ καὶ ἀστερίσκον, ὡς ἀλλαχοῦ κάλλιστα κειμένων τῶν τοιούτων ἐπῶν, καὶ μὴ ἐνταῦθα. Atque hæc quidem recte ex *Eustathio* exhibuit *Gallice* Domina *Dacier*. Eadem autem deinceps ex sermone *Gallico*, propter clausulam errore typographi male interpunctam, *Anglice* ita vertit *Popius*, ut dicat ex hisce *sex* versiculis Antiquos, hoc quidem in loco, *duos* tantum *et quatuor* retinuisse.

Ver. 271.—Οἱ δ' ὥστ'] Ita Vulgati. *Mihi* ad orationis elegantiam spectandam pertinere videtur, ut scribatur Οἱ δ', ωστ'—— nempe ut vox Δαναοὶ, *ver.* 277, repetitio intelligatur hujus Οἱ δὲ; quod proinde hoc in loco recte verti poterit, *Danai autem*,——

Ibid.—κεραὸν, ἢ] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 272. Ἐσσεύοντο] *Irruere solent; persequi solent*——. Vide supra ad ν', 84, et ad ά, 37.

Ver. 273.—ὕλη] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 274.——οὐδ' ἄρα τέ] *Ac proinde non*————.

Ver. 276.—— μεμαῶτας·] Vide supra ad ν, 46.

Ver. 290.—ἐῤῥύσατο] *Al.* ἐῤῥύσσατο, *vel* ἐιρύσσατο.

Ver. 291.—ὃ δὴ] *Qui sane; qui profecto*,—.

Ibid.—Δαναῶν] Ανδρῶν, MSS. *Florentin.* et *Vatican.* a *Th. Bentleio* collati.

Ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται, ὧδε μενοινῶν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγων εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνην ὤτρυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ,
Μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διῒ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ
Θρῶσκον· πολλὰ δέ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν·
Ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλα δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.

Ver. 294.——ἐγων] *Al.* ἐγώ.
Ver. 295.——προτὶ] *Al.* ποτὶ.
Ibid.——ἀπονέεσθαι] Vide supra ad ά, 398.
Ver. 297.—ἀντιάσαντες,] Vide supra ad ά, 67.
Ver. 298.——μεμαῶτα] Vide supra ad ν', 46.
Ver. 300.——ἄρα] *Ut fit*——.
Ver. 301. Οἱ————ἀμφ' Αἴαντα] Vide supra ad γ', 146. *Al.* Αἴαντε.
Ver. 302.—ἀτάλαντον] Vide supra ad β', 627.
Ver. 305.—ἀπονέοντο] Vide supra ad ό, 398.
Ver. 306.—ἄρ'] *Ut par erat; ut solebat*,—.
Ver. 307.————βιβάς·——δὲ κί'] *Al.* βιβῶν,——δ' ἔκι'.
Ver. 308.——αἰγίδα] *Al.* ἀσπίδα, quod videtur esse commentum.
Ver. 309.—ἣν ἄρα] *Quippe quam; quam utique*,——.
Ver. 311. Τὴν ἄρ'] *Hanc, inquam*,——.
Ver. 313.—ἀπὸ νευρῆφι] Vide supra ad ν', 588. Cæterum quâ ratione hîc ἀπὸ ultimam producat, item μάλα, *ver.* 321, vide supra ad ά, 51.
Ver. 316.——καλὸν] Vide supra ad β', 43. Alii autem hîc scribunt, λευκόν.
Ver. 317.——λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, ευδοκιμεῖ· οἷον ἐν τοῖσδε,——" ἐπιπτέσθαι μενεαίνων."——καὶ, " λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, ἐνεργοῦντα φαίνεται. *Arist. Rhet.* lib. 3, cap. 11. Οἱ ποιηταὶ.——πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ

Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥστ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέουσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρέοντος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης.
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
Ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Εριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἕλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης,
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἕλε δῖος Ἀγήνωρ·

ὀνοματοποιΐας, χρῶνται καὶ μεταφοραῖς——λέγοντες καὶ τὰ βελη φέρεσθαι "λιλαιόμενα "χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Symposiac. lib.* 9. *Probl.* 15.

Hasta——alte *bibit* acta cruorem.
Æn. XI. 804.

Ver. 320.——κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν] Sol nimirum Achivis tum forte oculos perstrinxit.

Ver. 321.——τοῖσι δὲ] *Tum vero illis*—. Vide supra ad ά, 57, ad γ', 200, et ad θ', 160.

Ver. 323. Οἱ δ' ὥστ'] 'Οι δ', ὥστ'. Vide supra ad *ver.* 271.

Ver. 324.—δύω] Ut intelligantur videlicet comparate *Hector* et *Apollo*.

Ibid.——κλονέουσι] *Al.* κλονέωσι.

Ver. 326.——Ὣς ἐφόβηθεν Αχαιοὶ——ἐν γὰρ Ἀπόλλων Ἧκε φόβον.]

——— hæc cernens, arcum intendebat
Apollo
Desuper: omnis eo terrore———
———, omnes vertebant terga Sabæi.
Æn. VIII. 704.

Ver. 336.——ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·] Cod. *Harleian.* ἣν εἶχ' Ὀιλεὺς, vel (ut alii scripserunt, notante *Eustathio*,) Ἰλεύς.

Ver. 338.—Σφήλοιο καλέσκετο] Quoniam *Homerus* alias scribit καλέεσκον et καλέεσκε, ideo *Barnesius* et hic edidit, Σφήλου καλεέσκετο; quod, etsi analogiâ non improbabili, sine codicibus tamen factum non oportuit: nam quâ ratione οἰχνεσκον, έ, 790, et οἴχνεσκε hujus libri, *ver.* 640, scriptum legimus, eâdem ratione κάλεσκε, et καλέσκετο, scribi potuit: non, quod commentus est *Barnesius*, ex καλέσκω et οἰχνέσκω, quæ nulla sunt, sed ex καλέω et οἰχνέω.

Ver. 339. Μηκιστῆ] Forte scripserit *Homerus* Μηκιστέα; quod et ipsum pronuntiabatur Μηκιστῆ. Attamen Τυδῆ eâdem formâ occurrit, δ', 384; nisi et ibi forte scribendum Τυδέα, pronuntiandum Τυδῆ: nam Τυδέα, Θησέα, Πηλέα, et similia, ultimam semper *producunt* necessario. Vide supra ad ά, 265.

Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε,
Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
Τάφρῳ, καὶ σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
Ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ·
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
Αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον

Ver. 343.——τόφρα δ'] *Barnesius* edidit τοφράδ'; nam τὸ Δὲ, *inquit*, παρέλκει; quod est ineptissimum. Vide supra ad ά, 57, ad γ', 200, et ad θ', 160.

Ver. 348. Ὃν δ' ἂν ἐγὼν] Γίνεται δὲ——καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολὴ———ὅταν, τὸ νῦν ἐάσας, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον πρόσωπον μεταβῇ· ———Τῷ δὲ μιμητικῷ, κινεῖ καὶ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. Οἷόν ἐστιν,——"Ἕκτωρ δὲ,—Ὃν "δ' ἂν ἐγὼν,—" Ἀπὸ γὰρ τοῦ διηγηματικοῦ μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Ἔτι γε μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσώπου διηγούμενος ὁ συγγραφεύς, ἐξαίφνης παρενεχθεὶς, εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον [*al.* αὐτοπρόσωπον] ἀντιμεθίσταται· καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον εἶδος ἐμβολή τις πάθους. "Ἕκτωρ δὲ, "—Ον δ' ἄν ἐγὼν—" Οὐκοῦν τὴν μὲν διήγησιν, ἅτε πρέπουσαν, ὁ ποιητὴς προσῆψεν ἑαυτῷ· τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν, τῷ θυμῷ τοῦ ἡγεμόνος ἐξαπίνης, οὐδὲν προδηλώσας, περιέθηκεν. Ἐψύχετο γὰρ εἰ παρενετίθει, "Ἔλεγε δὲ τοῖά τινα, καὶ τοῖα ὁ Ἕκτωρ." Νυνὶ δὲ ἔφθακεν ἄφνω τον μεταβαίνοντα ἡ τοῦ λόγου μετάβασις. Διὸ καὶ ἡ προσχρησις τοῦ σχήματος τότε, ἡνίκα ὀξυς ὁ καιρὸς ων διαμέλλειν [*al.* διαμένειν] τῷ γράφοντι μη διδῷ, ἀλλ' εὐθυς ἐπαναγκάζῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα. *Longin.* §. 27. "Hæc "schemata—et convertunt in se auditorem, "nec languere patiuntur, subinde aliquâ no"tabili figurâ excitatum." *Quintilian. lib.* 9. *cap.* 3. Imitatus est hoc schema *Virgilius:*

———et cava tempora ferro
Trajicit: "I, verbis virtutem illude su"perbis." *Æn.* IX. 634.

Ubi (ut recte notavit *Tollius*) si, quod reticetur, ["*et subjicit*"] adjeceris, totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis retinebitur infringeturque, omnisque decor sententiæ corrumpetur. Est et aliud (notante eodem *Tollio* ad locum jam e *Longino* citatum,) apud *Horatium:*

———conspexit, ut aiunt,
Adrasum quendam, vacuâ tonsoris in umbrâ,
Cultello proprios purgantem leniter ungues;
" Demetri, puer————————
" ——abi, quære, et refer; unde domo,
" quis?" *Epist. lib.* 1. *Epist.* 7.

Ubi, si itidem illa, quæ subintelliguntur, ["*et vocans puerum suum Demetrium dixit,*"] addideris, quantum sententiæ venustati decessurum sit, facile advertes.

Ibid.—— ἑτέρωθι νοήσω,] *Dionys. Halicarn.* loco jam supra citato, legit, ἑτέρωσε νοήσω. *Tollius* in *Vaticanis* duobus *Longini* MSS. repperit, ἐθέλοντα νοήσω· "quod, *inquit*, "mihi diutius considerandum videtur." At hoc unde acciderit, videre est supra ad β', 391.

Ver. 351.——κύνες ἐρύουσι] *Al.* ἐρύσουσι. Cæterum quâ ratione κύνες hîc ultimam producat, item ἔχον, *ver.* 354, et ὥστε, *ver.* 381, vide supra ad ά, 51.

Ver. 353.—Τρώεσσι κατὰ] *Al.* Τρώεσσιν ἐπὶ.

Μακρὴν, ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίγνεται, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἥσει.
Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδὸν· πρὸ δ' Ἀπόλλων,
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
Ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων·
Ὥς ῥα σὺ, ἤϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεΐ περ πολυπύρῳ,
Ἢ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων,
Εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας
Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἲς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·

Ver. 358.——ὅσον τ'] *Quam longe utique*——.

Ver. 359. Γίγνεται] Ita *Barnesius*, ex MSS. *Al.* γίνεται quod perinde est; nam et id primam producit.

Ibid.——σθένεος πειρώμενος] Notandus hic primigenius et maxime proprius *vocis mediæ* usus; *Suarum sibi virium periculum faciens*——.

Ibid.——ἥσει] *Al.* εἶσι, et ἧσι.

Ver. 363. Ὅστ' ἐπεὶ οὖν] *Qui videlicet postquam ex arenâ, quam dixi*,——.

Ibid.——ποιήσῃ] Ita Cod. *Harleianus*; Atque ita edidit *Barnesius* ex duobus MSS. *Al.* ποιήσει; quæ et ipsa loquendi ratio, *Homero* non inusitata.

Ver. 365. Ὥς ῥα] *Sic, inquam*,——.

Ibid.——ἤϊε.] *Al.* ἤϊε——Ὅτι πανταχοῦ ἵησιν ὁ ἥλιος τὴν ἀκτῖνα. Vide supra ad ά, 34, et 75.

Ver. 371.——οὐρανὸν ἀστερόεντα·]
—stellantis regia cœli. *Æn.* VII. 210.
—cœlum stellis fulgentibus aptum. *Æn.* XI. 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ,] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam *Jupiter*, multo potius Ζεὺς πατὴρ esse credam, quam *Juvans pater*.

Ver. 374.——νοστῆσαι,] *Al.* νοστήσειν.

Ver. 377. Ὣς ἔφατ'—μέγα δ' ἔκτυπε]
Audiit, et cœli genitor de parte serenâ
Intonuit lævum.—— *Æn.* XI. 630.

Ibid.——μητίετα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 379.——νόον] Cod. *Harleian. a Th. Bentleio* collatus, κτύπον.

Ver. 381. Οἱ δ' ὥστε] Vide supra ad *ver.* 271.

Ver. 383.——ἡ γάρ τε] *Etenim ea*——. Cod. *Harleian.* ἡ γάρ ῥα.

Ὡς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἵως μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
Ἧστό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
Φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντι περ ἔμπης,
Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
Τίς δ' οἶδ', εἴκεν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο,
Παυροτέρους περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο, φάλαγγας

Ver. 386.——ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν,] Ita Cod. *Harleian.* atque ita *Barnesius* recte edidit, ex MSS. tribus. Vulg. ἀμφιγύοισιν ἀυτοσχεδόν.

Ver. 388.——τά ῥά] *Qui, ut fit; qui, ut solitum est,——.*

Ver. 389.——στόμα] *Al.* στόμαθ'.

Ver. 392.——ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο] Supra, *lib.* λ', 842, et μ', 1.

Ver. 396.——γένετο ἰαχὴ] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 397.——καὶ ὣ πεπλήγετο μερῶ] Notandus hic primigenius et maxime proprius *formæ mediæ* usus: *Sua sibi percussit femora.*

——palmis percussa lacertos,
Auxilium vocat——— *Æn.* VII. 503.

Ver. 398.—δ' ἔπος ηὔδα·] *Al.* δὲ προσηύδα.

Ver. 400.—δὴ γὰρ] *Revera enim; Nam profecto——.*

Ver. 402. Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα,] Vide supra ad ν', 324.

Ver. 403.——ἔικεν ͅ i,] Quâ ratione hic ἔικεν syllabam ultimam, etiam extra cæsuram, producat, vide supra ad ά, 51. Παρειπὼν, versu sequente, cum sit vox ex duabus *composita*, priorem simili ratione producit. Vide supra ad ζ', 62 et 337.

Ver. 405.———πόδες φέρον·]
Quo te, Mœri, pedes?
Virg. Eclog. IX. I.

Quod vel hinc liquet non esse sermonem agrestem solummodo, propriumque rusticorum. Vide *Victorii varias Lection. lib.* 36, *cap.* 3.

Ver. 405, 406, 408.—Ἀχαιοὶ Τρῶας—οὐδέ δύναντο,—οὔτε—Τρῶες Δαναῶν] Ἐικότως ἰσόῤῥοπος ἡ μάχη. Ὀι μὲν γὰρ, ἐλπίδι τοῦ νικᾶν ἐφράξαντο· δι δέ, ἀπογνώσει σωτηρίας, ἑστᾶσιν. *Schol.*

Ver. 406.—οὐδὲ δύναντο,] *Al.* οὐδ' ἐδύναντο; ut infra, *ver.* 416.

Ver. 407.——παρὰ] *Al.* ἀπό.

Ver. 408. Οὔτε] *Al.* Οὐδέ.

Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν.
Ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' ἀντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο,
Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὼς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
  Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε·
Ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
  Ὣς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱὸν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐῤῥίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·

Ver. 409.——οὐδὲ] *Al.* ἠδέ.
Ver. 410. ἐξιθύνει] *Al.* ἐξιθύνῃ, et ἐξιθύνοι.
Ver. 411.——ὅς ῥά τε] *Qui utique*——.
Ver. 412.——εἰδῇ] *Al.* εἰδώς.
Ver. 413.—μάχη——πτόλεμός τε.] Vide supra ad ή, 232, 279.
Ver. 415. Ἕκτωρ δ' ἀντ' Αἴαντος] Ἀκέσασθαι τὴν ἧτταν (supra, ξ', 418.) θέλει, ὑπὸ τῶν θεῶν ἐπικουρούμενος. *Schol. MSS. apud Barnesium.*
Ver. 418.—ἐπεί ῥ'—γε] *Quando quidem; Quoniam videlicet*——.
Ver. 419.——Καλήτορα—Πῦρ—φέροντα—βάλε.]

Ardentes tedas alii ad fastigia jactant.
Ilioneus saxo, atque ingenti fragmine montis,
Lucetium, portæ subeuntem *ignesque ferentem*,
——sternit—— *Æn.* IX. 568.
Ver. 421. Δουπησεν] Vide supra ad ν', 181.
Ver. 423. Ἐν κονίῃσι πεσόντα,] Vide supra ad ν', 508.
Ver. 426. Μὴ δή πω] *Nequaquam, quæso*——. Vide supra, ad ξ', 433.
Ver. 429.—ἀκόντισε] Vide supra ad ά, 140.
Ver. 433. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam,*——.

Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ, Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
Τὸν δ᾽ Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· ποῦ νύ τοι ἰοὶ
Ὠκύμοροι, καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
Ὣς φάθ᾽· ὁ δὲ ξυνέηκε· θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· μάλα δ᾽ ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει·
Καί ῥ᾽ ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοίδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ᾽ ἵππους·
Τῇ γὰρ ἔχ᾽, ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ᾽ αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν, ἱεμένῳ πέρ·
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
Ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κείν᾽ ὄχεα κροτέοντες· ἄναξ δ᾽ ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.
Τοὺς μὲν ὅγ᾽ Ἀστυνόῳ, Προτιάονος υἱέϊ, δῶκε·
Πολλὰ δ᾽ ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ἵππους· αὐτὸς δ᾽ αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ᾽ ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ᾽ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

Ver. 437.——δὴ] *Profecto*——.

Ver. 440.——ποῦ νύ τοι ἰοὶ]

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ,
Καὶ κλέος;———— έ, 171.

——Ubi nunc nobis Deus ille magister
Nequicquam memoratus? ——Ubi fama per omnem
Trinacriam? *Æn.* V. 391.

Ver. 444.——βέλεα] Ita Cod. *Harleianus*; atque ita edidit *Barnesius*, ex MS.; recte, et secundum usitatam *Homero* scribendi rationem. *Vulg.* βέλη, quomodo scilicet et ipsum βέλεα pronuntiabatur.

Ver. 447.——ὁ μὲν——· τάχα δ᾽] Respondent hìc ita inter se, ὁ et δὲ, ut interpositum istud, Τῇ γὰρ——χαριζόμενος, tanquam parenthesi inclusum intelligatur.

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἔχ᾽, ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται]

——————in hostes
Irruit, et, quà tela videt densissima, tendit.
Æn. IX. 554.

Ver. 450.—ἱεμένῳ πέρ·] *Schol.* σπεύδοντι. *Al.* ἱεμένων πέρ.

Ver. 451. Αὐχένι γάρ οἱ] Quâ ratione γὰρ hìc producatur, item ὅς, et ἐΰστρεφέα, *ver.* 463, et δὲ, *ver.* 478, et γὰρ, *ver.* 488, vide supra ad ά, 51.

Ibid.—ὄπισθε————ἔμπεσεν] *Schol.* Ἀποστρεφόντων τὰ ἅρματα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξ ἴσου πολεμεῖν ἐπιβεβηκόσιν τῶν νεῶν τοῖς Ἕλλησιν, οὕτως ὁ ἡνιόχος τετραμμένος πρὸς τοὺς ἵππους βέβληται κατὰ τοῦ αὐχένος. Melius et simplicius, ut mihi quidem videtur, Domina *Dacier*, juveni hoc *præcipiti*, et *quoquo-versum* equis incitatis *discurrenti*, accidisse comminiscitur.

Ver. 454.—πρῶτος ἐναντίον] *Al.* πρῶτος ἐναντίος; sed πρῶτος ἐναντίον auribus magis placet.

Ibid.—ἤλυθεν] Postulat temporum ratio, ut sit ἤλυθεν hìc ab aoristo ἤλυθον, non a præterito (quod vocant) ἤλυθα. Vide supra ad ά, 37.

Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
Ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐῤῥίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Ὢ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός·
Νευρὴν δ' ἐξέῤῥηξε νεόστροφον, ἣν οἱ ἔδησα
Πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγήρας·
Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὤμῳ,
Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·

Ver. 461.——ὅς ῥ' ἐφύλασσεν] Si istud ἐφύλασσε referatur ad ea quæ hic *sequuntur*, tum ὅς ῥα illud erit quod Latine dicitur, "*qui utique*"——: sin ἐφύλασσε referas ad ea quæ *præcesserunt*, *ver.* 254, 255, tum erit ος ῥα, "*qui, ut dictum est*"——.

Ver. 463. Ὅς οἱ] *Al.* Ὅς ῥ' οἱ.

Ibid.—ἐϋστρεφέα] Quibus vocabulis *genitivus* fit έως, iisdem *accusativus* itidem fit έᾶ. Vide ad ά, 265, et ad ν', 46. Quibus autem *genitivus* fit έος, iisdem et *accusativus* fit pariter έᾰ: quare, ᾰ brevis quo pacto hic producatur, vide supra ad ά, 51.

Ver. 468.———ὅ, τέ] *Qui scilicet; Qui utique*——.

Ver. 469.——ἣν οἱ ἔδησα] *Al.* ἐνέδησα.

Ver. 472.—ἔα—Κεῖσθαι,] Respondet Græcum ἐάω Latino *sino*; unde, eodem significatu, (inusitatum "*posino*," contractum in) "*pono*;" quod proinde primam producit, quum *posui* et *positus* corripiantur. Etymologici inepte deducunt ex πονῶ.

Ver. 475.—ὄρνυθι] Quâ analogiâ fit δίδου, δίδοθι, eâdem analogiâ fit ὄρνῡ, ὄρνῠθι; nec in his ullus unquam est licentiæ locus. Vide supra ad γ', 260.

Ver. 477.—μνησώμεθα] *Al.* μνησαίμεθα.

Ver. 478.—ὁ δὲ] "*Et δὴ*," inquit *Barnesius*, "*scribi potest*;" quod quam inepte sit dictum sentiet quisquis Latine, pro "*ille vero*," scripserit "*ille sane*."

Ver. 481.] Deest hic versus in plurimis MSS.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ανέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκὴ,
Ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δὲ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴκεν Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι,
Ἠὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
Ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
Ἢ αὐτοσχεδίην μῖξαι χεῖράς τε μένος τέ.

Ver. 488.——δὴ γὰρ ἴδον] *Certe enim*—. Vide supra ad ξ', 433, 504, et ad β', 158. *Barnesius* legi hîc et, δὴ γάρ ῥ' ἴδον, annotat: sed nihil opus.

Ver. 491.——ἐγγυαλίξῃ—μινύθῃ τε,] *Al.* ἐγγυαλίξει—μινύθει τε; minus recte; ut liquet ex sequenti ἐθέλῃσιν, notante *Barnesio.*

Ver. 494.——νηυσὶν ἀολλέες·] *Al.* νυυσὶ διαμπερές.

Ver. 496.——οὔ——ἀεικὲς] Vide supra ad *ver.* 11.

Dulce et decorum est pro patriâ mori.
Horat.

————pulchrumque mori succurrit in armis. *Æn.* II. 317.

Ver. 497.——καὶ παῖδες ὀπίσσω,] Καλὴ δὲ καὶ ἡ προσθήκη τοῦ "ὀπίσσω," αἰώνιον διαδοχὴν τοῦ γένους παριστᾶσα. *Schol Victorian.*

Ver. 499. Οἴχωνται] *Al.* Οἴχοιντο; id quod spem indicat *firmiorem;* sed cum præcedente, εἴκεν, minus apte congruit.

Ver. 502.——ἄρκιον] Male hîc Scholiastes; αὔταρκες, ἱκανόν. Non vidit nimirum, sententiam esse, ex elegantissimâ aposiopesi, *comparativam:* Νῦν, ἢ ἀπολέσθαι ἢ σωθῆναι, ἄρκιον ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι: sicuti infra, *ver.* 511, 512.

Ver. 504. Ἦ ἔλπεσθ',—Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι]

Fidite ne pedibus; ferro rumpenda per hostes.
Est via.———— *Æn.* X. 372.

Ver. 505. Ἐμβαδὸν] Vide supra ad ζ', 434.

Ver. 507.—ὃς δὴ] *Qui plane*——. Vide supra ad ξ', 433, 504, et ad β', 158.

Ver. 508.——μάχεσθαι] *Al.* μάχηνδε.

Ver. 510.——αὐτοσχεδίην] Ita cod. *Harleianus*, atque ita alibi *Homerus*. *Al.* αὐτοσχεδίῃ.

Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα·
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδὼς,
Λαμπετίδης, (ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς)
Ὅς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
Τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.

Ver. 511. Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι]
Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
Τὸν εὐγενῆ χρή—— *Sophocl. Aj.* 180.

Ver. 513.——ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.] *Al.* ἐν ἀνδράσι παυροτέροισιν.

Ver. 523 et 528.——οὔτασε] Vide supra ad ν́ 192, et ad ά, 140.

Ver. 524. Δούπησεν] Vide supra ad ν́, 181.

Ver. 526.——φέρτατος] Cod. *Harleian.* φέρτατον; minus recte.

Ver. 532.——γὰρ οἱ] Quâ ratione γὰρ hic producatur, et ὅς, *ver.* 534, vide supra ad ά, 51.

Ver. 534.—ἤρκεσ'] *Al.* ἤρκει.

Ver. 536.—ὀξυόεντι,] Vide supra ad έ, 50.

Ver. 538. Κάππεσεν ἐν κονίῃσι] Vide supra ad ν́, 508.

Ibid.—νέον φοίνικι φαεινός.] Νεωστὶ φοινικῷ χρώματι βεβαμμένος; ut recte Scholiastes. Quod autem statim adjicit, ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ τῷ αἵματι, absurde dictum est; nam, ut recte notavit Domina *Dacier*, nondum vulneratus erat Dolops. Sed nescio an forte scripserit Scholiastes, ἐρυθρῷ τῷ βάμματι.

Ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔπι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
Πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπτεν
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν.
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νύ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
Οὐχ' ὁράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
Ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
Μάρνασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
 Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ver. 539. Ἕως δ] Pronuntiabatur raptim legentibus, ac si scriptum fuisset ὥσω, vel ὦσεο, vel ὥσου; simili fere ratione, ac quâ ex ἄλοκα fit ὦλκα, ν', 707.

Ver. 540. Τόφρα δὲ] Vide supra ad ά, 57, ad γ', 200, et ad θ', 160. *Barnesius* edidit Τοφράδε, et, τὸ Δὲ, inquit, παρέλκει; quod est ineptissimum.

Ver. 542.——μαιμώωσα,] Vide supra ad *ver.* 317.

Ver. 543.——ἄρα] *ut fit,*———.

Ver. 544. Τὼ] *Menelaus* et *Meges.*

Ver. 545.—κέλευε] *Al.* κέλευσε: sed multo rectius hîc dicitur, κέλευε. Vide supra ad ν', 84.

Ver. 546 et 552.——ἐνένιπτεν] Ita edidit *Barnesius* ex MS.——recte. *Al.* ἐνένισπεν.

Ver. 552. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam,*——— Refertur nimirum ad *ver.* 546.

Ver. 553. Οὕτω δὴ,] *Siccine vero, quæso*———? Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 554.——ἀνεψιοῦ] Vide supra ad *ver.*24.

Ver. 557.——κατ' ἄκρης] *Al.* κατὰ κρῆς.

———ruit alto a culmine Troja.
Æn. II. 290.

———sternitque a culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ver. 558.————κτάσθαι] *Al.* κτᾶσθαι, quod est Ionicum κτῆσθαι, *possidere.* Κτᾶσθαι, ex κτάομαι, vocalem α habet productam, Κτάσθαι, ex κτείνομαι, vocalem ᾰ corripit, et solummodo consonantium *positione* syllabam producit. Vide quæ supra de πρᾶττε, τάττε, πρᾶξαι, τάξαι, et de similibus, dicta sunt, ad ν', 192.

Ver. 564.——ὄρνυται,] Vide supra ad γ', 260.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος, ὡς σὺ, μάχεσθαι·
Εἴτινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλησθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἑ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὣς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῷ
Βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὣς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστὴς,
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικὼς,
Ὅστε κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὣς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·

Ver. 567. Ἕρκεϊ χαλκείῳ·] *Schol.* τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων.

Ver. 568.——βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·] *Al.* μέγας Τελαμώνιος Αἴας; minus recte hoc in loco, ex *ver.* 560 supra; quod enim sequitur, *ver.* 572,——ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, de *Menelao* aptiùs quam de *Ajace* dictum.

Ver. 571.—Εἴτινά——βάλησθα.] *Al.* βάλοισθα. Habet autem et πάθος et vim peculiarem aposiopesis ista; *O, siquem—: Gauderem, siquem————; Aggredere; siquem* ———; *Σκόπει, εἴτινα*——————. Innuit autem *Hectorem*; sicut, supra, *ver.* 458, et alibi.

Ver. 573.—ἀκόντισε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 577. Νισσόμενον] *Al.* Νεισόμενον.

Ver. 578. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad ν', 181.

Ibid.———ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.

Ver. 579.—κύων ὣς,] *Al.* λέων ὣς; minus recte.

Ibid.———ὅστ'] *Qui utique*——. Similemque habent vim ista τόν τ' et ὅς τε, *ver.* 580 et 587.

Ver. 584. Ὅς ῥά] *Qui proinde*———; *Qui, ut expectandum erat,*——.

Ver. 586. Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε,] *Al.* Ἀλλὰ παρέτρεσε.

Ver. 587.——κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον,—Φεύγει, πρίν περ]

Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμὰς,
Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ,
Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν

Ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur,
Continuo in montes sese avius abdidit altos,
Occiso pastore, lupus, magnove juvenco,
Conscius audacis facti; caudamque remulcens
Subjecit pavitantem utero, sylvasque petivit;
Haud secus———— *Æn.* XI. 809.

Ver. 592. Τρῶες δὲ,] Quâ ratione δὲ hîc producatur, item γάρ, *ver.*, 596, 610, 613, et ἔθελε, *ver.* 615, et δύνατο, *ver.* 617, vide supra ad ά, 51. Cæterum cod. *Harleian.* hîc habet, Τρῶες δ' ἄν.

Ver. 594. Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα,] Vide supra ad ν', 44.

Ibid.—θέλγε] ἐχαύνου· Schol. inedita in cod. *Harleiano.*

Ver. 597, 598, 604. Πριαμίδη — ἀκάματον'—Πριαμίδην,] Vide supra ad δ', 398.

Ver. 599.—μητίετα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ] *Nam ex eo videlicet tempore.*— Vide supra ad ζ', 433.

Ibid.—παλίωξιν] Vide supra ad *ver.* 24.

Ver. 604.——μεμαῶτα] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 605.——ἢ ὀλοὸν πῦρ] *Tanaq. Faber*, notis ad *Longini* § 9, scribendum contendit, ᾗ ὀλοὸν πῦρ, *quâ ratione ignis*, etc. Alioquin enim, *quî* (inquit) *stare poterit quod sequitur*, ἀφλοισμὸς δὲ——? Nempe istud, ἀφλοισμὸς δὲ——, syntaxi admodum inficetâ retulit vir eruditus ad *Martem*, quod ab *Homero* dictum est de *Hectore.*

Ver. 606. Οὔρεσι——τάρφεσιν] *Al.* ταρφέσιν, ὰ ταρφὺς vel ταρφής, ut οὔρεα nimirum, adjecto epitheto, dicantur ταρφέα, syntaxi valde perplexâ et inconcinnâ.

Ibid.——ὕλης.] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 607.—τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην]
———stant lumina flammâ. *Æn.* VI. 300.
———totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt: oculis micat acribus ignis. *Æn.* XII. 102.

Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι.
Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
Ἧ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ·
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσῃσι

Ver. 613, 614.——ἐπώρνυε———βίηφι.] Cod *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, ἐπήρτυε,——δαμῆναι; exponuntque Scholia ibidem inedita, ἡτοίμαζεν.

Ver. 615. Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι] Ita cod. *Harleian.* et hic, et alias sæpius. *Al.* ἔθελεν. Cæterum conjuncta sunt hæc cum præcedente, *ver.* 605; Μαίνετο——, καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι——, ut quod de *Jove* ac *Minervâ* insertum est, tanquam in parenthesi scilicet inclusum intelligatur.

Ver. 618. Ισχον——, ἠΰτε πέτρη]

Ille, velut pelagi rupes immota, resistit:
Ut pelagi rupes, magno veniente fragore,
Quæ sese, multis circumlatrantibus undis,
Mole tenet; scopuli nequicquam et spumea circum
Saxa fremunt, laterique illisa refunditur alga. *Æn.* VII. 586.

Ille, velut rupes vastum quæ prodit in æquor,
Obvia ventorum furiis, expôstaque ponto,
Vim cunctam atque minas perfert cœlique marisque,
Ipsa immota manens— *Æn.* X. 693.

Haud secus ac moles, quam magno murmure fluctus
Oppugnant, manet illa, suoque est pondere tuta. *Ovid. Metam.* IX. 39.

Ver. 620. Ἧτε] *Quæ utique*——.

Ver. 621.——τροφόεντα,] *Al.* τροφέοντα.

Ibid.——προσερεύγεται αὐτήν.] *Al.* αὐτῇ, et ἀκτῇ, et ἀκτήν.

———Ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ·——— β', 394.

Ver. 624, 628.——ὡς ὅτε κῦμα——ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·] Ὁ δὲ Ὅμηρος πῶς;—" Ἐν " δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα———, ὑπ' ἐκ θανά- " τοιο φέρονται." Ἐπεχείρησε καὶ ὁ Ἄρατος τὸ αὐτὸ τοῦτο μετενεγκεῖν,——" ὀλίγον δὲ διὰ ξύ- " λον ἄϊδ' ἐρύκει" πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ γλαφυρὸν ἐποίησεν, ἀντὶ φοβεροῦ· ἔτι δὲ παρώρισε τὸν κίνδυνον, εἰπὼν——" ἐρύκει,"——Ὁ δὲ Ποιητὴς [Ὅμηρος] οὐχ ἅπαξ παρορίζει τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τοὺς ἀεὶ καὶ μονονουχὶ κατὰ πᾶν κῦμα πολλάκις ἀπολλυμένους εἰκονογραφεῖ· καὶ μὴν τὰς προθέσεις, ἀσυνθέτους οὔσας, συναναγκάσας παρὰ φύσιν, καὶ εἰς ἀλλήλας συμβιασάμενος, " ὑπ' ἐκ θανάτοιο," τῷ μὲν συνεμπίπτοντι πάθει τὸ ἔπος ὁμοίως ἐβασάνισεν· τῇ δὲ τοῦ ἔπους συνθλίψει, τὸ πάθος ἄκρως ἀπεπλάσατο, καὶ μονονουκ ἐνετύπωσε τῇ λέξει τοῦ κινδύνου τὸ ἰδίωμα, " ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται." *Longinus*, §. 10. Sed et *pedes dactylici* in istis sex versibus (Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος———θανάτοιο φέρονται, *ver.* 623—628,) quàm numerose et volubiliter vim impetumque depingant tum *Hectoris* tum *procellæ* ingruentis, non indignum observatu: vide supra ad γ', 363.

———stridens Aquilone procella
Velum adversa ferit, fluctusque ad sidera tollit.
Franguntur remi; tum prora avertit, et undis
Dat latus; insequitur cumulo præruptus aquæ mons.
Hi summo in fluctu pendent; his unda dehiscens
Terram inter fluctus aperit. *Æn.* I. 106.

Pulcherrima et hæc: " *Veruntamen brevi-* " *tas illa Homeri* (inquit *Tollius*, Notis ad " *Longini* §. 10.) *plus mihi habere videtur* " *horroris, dum uno velut contuitu omne peri-* " *culum oculis subjicitur: at apud Virgilium* " *nimium picta pleraque plus habent elegan-* " *tiæ, quam terroris.*"

Ver. 624.——ἐν νηῒ] *Al.* ἐνὶ νηΐ.

Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφὲς, ἡ δὲ τε πᾶσα
Ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἱστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς, οὔπω σάφα εἰδὼς
Θηρὶ μαχέσσασθαι, ἕλικος βοὸς αμφὶ φονῆσιν·
Ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διῒ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱὸν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
Παντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε·

Ver. 625.—ἀνεμοτρεφὲς] *Al.* ἀνεμοτραφές.

Ver. 630, 636, 637. Αὐτὰρ ὅ γ',—Ἀχαιοὶ ——ἐφόβηθεν] De hac elegantissimâ specie constructionis ἀνακολούθῳ, quâ sententia, ab alio inchoata exordio, mutatâ derepente loquendi ratione, in aliam quasi inopinato syntaxin desinit; auctoribus optimis, tum Græcis, tum Latinis, non inusitatâ; vide supra ad β', 353, 681, ad γ', 211, ad ζ', 510, ad κ', 224, 437, et ad *Odyss.* μ', 73. Οὐκ εὐσύντακτος ἡ —— παραβολὴ, ἀλλὰ δυσαπόδοτος καὶ καινοπρεπής· ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ εὐθείας, "αὐτὰρ ὅγε,"——οὐκ ἀπέδωκε συνήθως, οἷον, "ὣς ὁ Ἕκτωρ"——ἀλλ' ἀνακολούθως πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς——ἐποίησεν τὴν ἀπόδοσιν.——Εἰ δέ τις εἴποι καὶ ἐπίτηδες τῇ τῶν πραγμάτων ἄρτι καινότητι τὴν ποιητικὴν σύνεξομοιωθῆναι φράσιν, καὶ δεινωθῆναι πλέον τοῦ συνήθους, ὡς διον ἐνθουσιῶντος Ὁμήρου μεγαλοπρέπεστερον, εἴποι ἂν, οὐκ ἀπροσφυῶς. *Eustath.*

Ver. 631. Αἵ ῥά τ'] *Quæ, ut fit*—— *Quæ, ut solitum est,*——.

Ver. 633. Θηρὶ] *Al.* Χειρί.

Ver. 634.—πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι] Ὁ δὲ, "καὶ," σύνδεσμος, inquit Scholiastes, ἀντὶ τοῦ, "ἢ," διαζευκτικοῦ κεῖται ὅπερ ἄμεινον· ἵν' ᾖ, ταῖς πρώταις ἢ ὑστάταις. Atqui Poëta, opinor, non voluit, "*primisve vel ultimis;*" sed, "*modo primis, modo ultimis.*"

Ver. 636, 637.—ὡς τότ' Ἀχαιοὶ—ἐφόβηθεν]

At Danaûm proceres, Agamemnoniæque phalanges,
Ut vidêre virum fulgentiaque arma per umbras,
Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga,
Ceu quondam petiêre rates:——
Æn. VI. 489.

——omnis, eo terrore,——;
——omnes vertebant terga——
Æn. VIII. 705.

Ver. 639.—ἄνακτος] *Al.* ἀέθλων; sicuti infra, τ', 133.

Ver. 640.—οἴχνεσκε] *Ire solebat.* Vide supra ad ν', 84.

Ibid.——βίῃ Ἡρακληείῃ] Vide supra ad ν', 758.

Ver. 641.——πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων]

——dignus patriis qui lætior esset
Imperiis, et cui pater haud Mezentius esset. *Æn.* VII. 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετὰς,] *Al.* Παντοίην ἀρετήν.

Ver. 644. Ὅς ῥα] *Qui, ut dixi,*—— *ver.* 638.

Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἕρκος ἀκόντων·
Τῇ ὅγ' ἐνιβλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων, αὐτοῦ δὲ πάρα κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς,
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
Ἡμὲν ὅτεῳ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.
Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
Ἑστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη

Ver. 645.——ὑπ'] *Al.* ἐν.

Ver. 650. Στήθεϊ] *Al.* Στήθεσι.

Ver. 653. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν,] Huc spectat *Andromaches* illud, apud *Euripidem*, de marito suo *Hectore*, ad *Menelaum*:

Πόσις θ' ὁ κλεινὸς, ὅς σέ πολλάκις δορὶ
Ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
Androm. ver. 456.

"Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν" οἱ Ἀχαιοὶ,——ὑποστείλαντες ἑαυτοὺς ὑπὸ τὰς νῆας·——ἢ ἐν ὄψει ἔχοντες, διὰ τὴν ἧτταν, τὰς πρὸς τῷ τείχει νῆας, ἃς εἶχον κατὰ νώτου πρὸ τούτου——"περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύ-"ατο,"——ἵνα κατὰ νώτου μὲν ἔχωσι τὰς ἐν θαλάσσῃ πρώτας, πρὸ ὀφθαλμῶν δὲ τὰς ἐν τῷ τείχει προτέρας. *Eustath.*

Ver. 654.——τοὶ δ' ἐπέχυντο.] Ad naves ruebant *Achivi* fugientes; *vel* eos certatim insequebantur *Trojani*. Pro posteriori sententiâ facit quod sequitur, Ἀργεῖοι δὲ——.

Ver. 657.——οὐδ' ἐκέδασθεν] *Al.* οὐδὲ κέδασθεν.

Ver. 659. Νέστωρ αὖτε μάλιστα] Ita *Barnesius* ex MSS. tribus, et ex *ver.* 370, supra. *Al.* Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα.

Ver. 660.——τοκέων] *Al.* τεκέων.

Ver. 661, 662, 663.——ἀνέρες ἐστὲ,——μνήσασθε——ἀλόχων,——ἠδὲ τοκήων,]

Ultro animos tollit dictis, atque increpat ultro;——
In manibus Mars ipse, viri; nunc conjugis esto
Quisque suæ tectique memor, nunc magna referto
Facta, patrum laudes.— *Æn.* X. 278.

Ver. 664.——ζώουσι,——κατατεθνήκασι.] Vide supra ad ν', 736, et ad ά, 37.

Ver. 666.—τρωπᾶσθε] Ita cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus; quod et *Homero* usitatius. *Al.* τροπάασθε, et τροπάασθαι.

Ver. 668.——νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη] Nempe *Nestoris* prudentia, et præsens consilium, Achivis terrorem nonnihil imminuerant. Vide supra ad ά, 194, ad β', 169, et ad δ', 92.

Θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
Ἠμὲν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοιίου πτολέμοιο.
Ἕκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν, καὶ ἑταίρους,
Ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, οὐδ' ἐμάχοντο,
Ἠδ' ὅσσοι πὰρ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν·
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
Ἑστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο, μακρὰ βιβάσθων,
Νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ, ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους,
Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει,
Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ἀνέρες, ἠδὲ γυ[illegible] ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων ἄλλοτ' [illegible]λλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται·
Ὣς Αἴας ἐπὶ πολλ[illegible]οάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα, μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε,
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. — Οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
Ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,

Ver. 671.——ἐφράσσαντο] Editorum nonnulli, ἐφράσαντο; quod ferri non potest. Vide supra ad ά, 140, et ad ν', 1.

Ibid.——βοὴν ἀγαθὸν.] Vide supra ad β', 408.

Ver. 674.—Αἴαντι] Quâ ratione Αἴαντι hîc ultimam producat, item *μάλα, ver.* 695, vide supra ad ά, 51.

Ver. 675.——ἀφέστασαν] Ita *Eustathius* et in contextu et in commentario; ita et cod. *Harleianus;* sicuti supra, *ver.* 672. *Al.* ἐφέστασαν.

Ver. 680. Ὅς τ'] *Eustathius;* Τὸ δὲ, "ὅς τε,"———ἀντὶ τοῦ, "οὗτος"———ἄλλως γὰρ, οὐκ εὐσύντακτος ἡ παραβολή. Sed omnino erravit vir eruditus: neque enim ullo pacto fert linguæ Græcæ ratio, ut ὅς τε intelligatur *οὗτος*; et præterea usitatissima est *Homero*, atque etiam concinnior, istiusmodi syntaxis, Ὡς δ' ὅτε—— ut reticeatur scilicet elegantissime id, quod languidius ita supplere possis: "*Sicuti* fit *quum*,———" vel *Sicuti* res se habet, *quum*——— vel (quod *hoc in loco* optime congruit,) "*Sicuti quum* ostendit "se *homo peritus*———, *qui*," &c.

Ibid.——συναγείρεται] Τὸ δὲ χωρὶς τοῦ γ' γράφειν Ὁμηρικὸν παρὰ τῇ χρήσει, καὶ τῷ λόγῳ πάντη συνᾷδον ἐπιεικῶς. Τὸ γὰρ "συναείρεται," μᾶλλον προσεχῶς σημαίνει τὸ συνάγειν καὶ συναρμόζειν." Καὶ ἐν ἄλλοις, Σὺν "δ' ἤειρεν ἱμᾶσι," (κ', 499,)—συνήγαγε τοὺς ἵππους. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 8.

Ver. 681. Σεύας] Cod. *Harleian.* Σεύσας.

Ibid.——διώκει,] *Al.* δίηται.

Ver. 687.——κέλευε] Vide supra ad ν', 84.

Ver. 690, 691.——ὀρνίθων——αἰετὸς——Ἔθνος ἐφορμᾶται.]

———————quantum
Chaonias dicunt, aquilâ veniente, columbas. *Virg. Eclog.* IX. 12.

Ver. 691.——ποταμὸν] Cod. *Harleian.* ποταμῷ.

Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
Ὣς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἤτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου,
Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρί[illegible]ίαν·
Τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶ[illegible]
Δήουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρ[illegible]οίγε
Τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων·
Ἀλλ' οἵγ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντ[illegible],
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα·
Ἕκτωρ δὲ, πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·

Ver. 693.——νεὸς] *Al.* νεὼς.

Ver. 694.————ὦσεν] *Al.* ὦρσεν. Vide supra ad ν', 44.

Ver. 697.——ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας]
Ingentem pugnam,————
Martem indomitum.————
Æn. II. 438, 440.

Ver. 704.——νεὸς ἥψατο] *Al.* νεὼς ἥψατο· ut pronuntiaretur scilicet, νῶς ἥψατο.

Ver. 708.—οὐδ' ἄρα τοίγε] Ὅρα τὴν φράσιν τῆς κινδυνώδους ἀκμαίας μαχης· ἣν οὐκ ἂν φράσειαν κάλλιον, οὐδ' ἐι πάντες ὁι ῥήτορες ἐις ἓν συνελθόντες μελετήσαιεν. *Eustath.*

Ver. 711.—δὴ] *Omnino*—. Vide autem supra ad ξ', 433.

Ver. 713.—καλὰ,] Vide supra ad β', 43.

Ibid.—μελανδετα,] *Nigris manubriis inditi.* Male *Barnesius*, *nigris illigati vaginis*; quod hic minus convenit.

Ver. 714.—χειρῶν] Cod. *Harleian.* χειρός.

Ver. 716, 718. Ἕκτωρ δὲ, πρύμνηθεν—, Οἴσετε πῦρ,]
Classem, quæ lateri castrorum adjuncta latebat,
Aggeribus septam circum et fluvialibus undis,
Invadit; sociosque incendia poscit ovantes;
Atque manum pinu flagranti fervidus implet.
Æn. IX. 69.

Ver. 716.—μεθίει,] Vide supra ad *ver.* 24.

Ver. 717.——ἐκέλευεν·] Vide supra ad ν', 84.

Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν.
Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
Νῆας ἑλεῖν, αἳ, δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
Οἵ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν·
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν,
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἱστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
Ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μέν τις σχεδόν ἐστι πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,
Ἧ κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
Πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.

Ver. 718. Οἴσετε] Cod. *Harleian.* Οἴσατε.
Ibid.——ὄρνυτ'] Vide supra ad γ', 260.
Ver. 719.——πάντων——ἄξιον] Πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβήν· *Schol. Vulg.* Ἀντάξιον ἀντὶ πάντων ὧν ἐπάσχομεν· *Schol. inedita in* Cod. *Harleiano.*
Ver. 724. Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ'] *At si tum revera*———.
Ibid.—τότ' ἔβλαπτε] *Eustathius*, in commentario suo, videtur legisse τότε βλάπτε· id quod auribus non displicet.
Ver. 729.—νηὸς ἐΐσης·] Vide supra ad ά, 306.
Ver. 730. Ἔνθ' ἄρ'] *Ibi, inquam,*——.
Ibid.——εἱστήκει] Si ἕστηκεν dixisset, jam non constaret temporum ratio. Vide supra ad δ', 434, et ad ά, 37.
Ver. 731.—ἀκάματον] Vide supra ad ά, 398.
Ver. 732.—κέλευεν·] Vide supra ad ν', 84.
Ver. 736. Ἠέ τι τεῖχος ἄρειον,]
——Quo deinde fugam? quo tenditis? inquit.
Quos alios muros, quæ jam ultra mœnia habetis? *Æn.* IX. 781.
Ver. 738.———ἀπαμυναίμεσθ'] ἀπαμυναίμεσθ' Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus; Βοήθειαν λάβοιμεν· *Schol. ibidem inedita.*
Ibid.—ἑτεραλκέα δῆμον] ἀμοιβούς, ν', 793.
Ver. 739, 740, 741, 742.——Τρώων πεδίῳ——, Πόντῳ κεκλιμένοι,——ἐν χερσὶ φόως,—. Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ]
Nec spes ulla fugæ: rerum pars altera adempta est. *Æn.* IX. 131.
Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugæ; pelagus, Trojamne petemus?
Hæc ait, et medius densos prorumpit in hostes. *Æn.* X. 377.
Ver. 741.——μειλιχίῃ] *Al.* μειλιχίη.

Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ὅστις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
Τόνδ' Αἴας οὔτασκε, δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

Ver. 742.——ὀξυόεντι.] Vide supra ad έ, 50.

Ver. 743.—κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,] *Al.* κοιλὰς ἐπὶ νῆας ἄγοιτο. Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, exponunt, ἐφέρετο τῇ εἱμαρμένῃ. Sed aptius intelligas, *virtute suâ*, vel *hortatu Hectoris.*

Ver. 745.—ὀξέϊ δουρί.] *Al.* ὀξέϊ χαλκῷ. *Al.* ἔγχεϊ μακρῷ.

Ver. 746.——δὲ] *Al.* δή; longe minus venuste.

Ibid.—οὖτα.] *Al.* ἔκτα.

Finis at end

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π'.

Ὑπόθεσις τῆς Π'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΠΑτρόκλῳ δεηθέντι Ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα, Πήδασον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ἐπιγραφαί.

Πατρόκλεια.

Ἄλλως.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.

ὩΣ οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
Νηπίη; ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
Εἰανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται.
Τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
Ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;

Ver. 3. Δάκρυα θερμὰ χέων,]
Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Æn.* I. 469.
Ver. 5.—ποδάρκης] Vide supra ad ά, 58.
Ver. 6.——ἔπεα πτερόεντα]
——————verbis
Quæ tuto tibi magna *volant*————.
Æn. XI. 380.
Ver. 9. Εἰανοῦ] Vide supra ad ξ', 178, et ad γ', 385.
Ver. 10.—ποτιδέρκεται,] *Al.* προτιδέρκεται.

Ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱὸν,
Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
Ἠὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
Τοὺς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ·
Μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,

Ver. 13.—Φθίης ἐξέκλυες] *Al.* Φθίης ἐξ ἔκλυες.

Ver. 16.—ἀκαχοίμεθα] *Al.* ἀκαχήμεθα.

Ibid.—τεθνειώτων.] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 21.——Πηλέος] *Al.* Πηλέως, et Πηλῆος; quæ omnia ferri possint. Vide supra ad ά, 489.

Ibid.—υἱέ, μέγα] Quâ ratione υἱὲ hîc ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,]

——O Danaûm fortissime gentis.
Æn. I. 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσα·] Qui hoc de *irâ* Achillis adversus Agamemnonem coërcendâ acceperunt, vim hujus vocabuli prorsus ignorârunt. Longe aliud est μηνίειν, aliud νεμεσᾷν. Videatur idem iste versiculus supra, κ', 145.

Ibid.— βεβίηκεν ——· Βέβληται——· Οὔτασται] Vide supra ad ν', 736, et ad ό, 37.

Ver. 23.—δὴ] *Omnino——; profecto—.* Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 25.—Διομήδης·—Ὀδυσεὺς ———, Ἀγαμέμνων· — Εὐρύπυλος] —— ἐπαινεῖται τῆς ταξεως· τὸν μὲν γὰρ βασιλέα οὔτε προτάττει τῶν ἄλλων, μήποτε καὶ χαλεπήνας ὁ Ἀχιλλεὺς ἅμα τῇ τοῦ ἐχθροῦ μνήμῃ πρόηται τὴν ἔντευξιν. Ἀλλ' οὐδ' ἔσχατον τίθησι· δέος γὰρ καὶ οὕτω, μὴ τῇ τοῦ ὀνόματος προφορᾷ τελευταίᾳ κειμένῃ καὶ ἐναύλῳ οὔσῃ, ἀνανεύσῃ πρὸς τὸ παρόν. Ὅθεν μέσην αὐτῷ δίδωσι ταξιν, ἐκκρούων την μνήμην, καὶ ἀμβλύνων τὸ μῖσος, διὰ τῶν ἑκατέρωθεν, καὶ μάλιστα διὰ τῆς ἄγαν βραχυλογίας· οὐ γὰρ πολλὰς λέξεις ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, καθα καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ἐδαπανησεν· ἀλλὰ φειδωλῶς οὕτως ἐπέδραμεν, "ἠδ' Ἀγαμέμνων." *Eustath.*

Ver. 29.—ἀκειόμενοι·] *Al.* ἀκειάμενοι.

Ver. 31.—τίς σευ ἄλλος] Pronuntiabatur τίς σεὔλλος. MS. *Barnèsii* unus, τί σευ ἄλλος; quod et probat vir eruditus. sed et ad sententiam minus recte, et ad constructionem cum isto πὲρ parum apte.

Ver. 33. Νηλεές· οὐκ ἄρα——, γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα, Πέτραι τ' ἠλίβατοι,]

——————ἦ ῥα λεαίνας
Μασδὸν ἐθήλαξε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε, μάτηρ. *Theocrit. Idyll.* III. 15.

Nec tibi Diva parens, generis nec Dardanus auctor,

Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
Καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι·
Δὸς δέ μοι ὤμοιϊν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
Αἴκ' ἐμέ σοι ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὤσαιμεν προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ὤ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα,
Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
Καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτεϊ προβεβήκει·
Αἰνόν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
Κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,

Perfide, sed duris genuit te cautibus horrens
Caucasus, Hyrcanæque admôrunt ubera tigres. *Æn.* IV. 365.

Quo de loco *Macrobius*: "Plene Virgilius, "non *partionem* solam, sicut ille quem se"quebatur, sed *educationem* quoque *nutri"cationis*, tanquam bellualem et asperam, "criminatur. Addit enim de suo, *Hyrca"næque admôrunt ubera tigres*——Ad "criminandos igitur mores, defuit *Homero*, "quod *Virgilius* adjecit." *Lib.* V. *cap.* 11. Καὶ καλῶς Ὅμηρος εἶπε, "γλαυκὴ δὲ σε τίκτε "θάλασσα," πρὸς τὸν ἀνήμερον εἶναι δοκοῦντα καὶ ἄμικτον. *Plutarch. de Solertiâ Animalium.* Φιλικὸν ἡ παῤῥησία, καὶ σεμνόν,—ὅθεν αἰδοῦνται τοὺς παῤῥησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι. ——Αὐτός γε μὴν ὁ Ἀχιλλεὺς, καί περ οὐ γλυκύθυμος ὢν οὐδ' ἀγανόφρων, ἀλλὰ δεινὸς ἀνὴρ——παρεῖχε τῷ Πατρόκλῳ σιωπῇ καταφέρειν αὐτοῦ πολλὰ τοιαῦτα· "Νηλεές· οὐκ "ἄρα σοι γε πατὴρ," etc. *Id. de Adulat. et Amic. discrim.*

Ver. 33.—ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 34.—σε τίκτε] *Al.* σ' ἔτικτε; quod leviculum est.

Ver. 38. Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες] Codices a *Th. Bentleio* collati, Ἀλλὰ ἐμὲ πρόες.

Ver. 43.—ὀλίγη δέ τ'] Vertit *Barnesius*, aliique; "*exiguaque fiat*——" sententiâ non prorsus incommodâ. Sed minus videbitur ταυτολόγον, multoque majus inerit πάθος, si vertas, "*vel exiguum sane respirandi spa"tium in bello, non erit inutile*;" quod et *Barnesium* non fugerat supra, λ', 800.

Ver. 49.—ἔειπες·] *Al.* ἔειπας; ut sæpe.

Ver. 50. — Οὔτε θεοπροπίης——, Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς] Nempe, nihil *novi*, nihil quod ipsum *terrefaceret*, nihil quod *non jamdudum probe nôsset* Patroclus: nam alioqui fatum suum sibi a Jove nuntiaverat Thetis, ί, 410, ut recte notavit *Barnesius*.

Ver. 53. Ὁππότε δὴ] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 56.——ἄρα] *Ut nôsti*,——.

Ibid.—ἔξελον] Ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν. *Schol.*

Δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα περ ἦν
Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἤτοι ἔφην γε
Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε πτόλεμός τε.
Τύνη δ' ὤμοιϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
Θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες, ἐναύλους
Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι·
Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,

Ver. 57.—πόλιν εὐτείχεα πέρσας,] Quâ ratione πόλιν hîc ultimam producat, item πὲρ, *ver.* 60, et δὲ, *ver.* 67, et πόλις, *ver.* 69, vide supra ad ά, 51. Cæterum codices omnes a *Th. Bentleio* collati, habent πόλιν εὐτείχεον πέρσας· ut pronuntietur scilicet εὐτείχουν; atque alibi quidem semper adhibet *Homerus*, εὐτείχεον.

Ver. 60.—ἐάσομεν·] Inepte hîc *Barnesius*, ἐάσσομεν. Vide supra ad δ', 42.

Ibid.—ἄρα περ ἦν] *Al.* ἄρα πως ἦν.

Ver. 62.—ὁπόταν δὴ] *Quando demum*—.

Ver. 66. Εἰ δὴ] *Al.* Ἠ δὴ———, *quâ parte*———.

Ibid.—ἀμφιβέβηκε ——, Κεκλίαται ——, βέβηκε,] Vide supra ad ν', 736, et ad ά, 37.

Ver. 67.——οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης]

Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugæ.———

Æn. X. 377.

Ver. 70. Θάρσυνος·] A θαρσῦνω, θάρσῠνος· eâdem analogiâ, atque a μάρτῡρομαι, μάρτῠρος· a νῖφω, νῐφετὸς· a κρῖνω, κρῐτος· similiaque innumera; in quibus nullus unquam est licentiæ locus. Vide supra ad ά, 338.

Ibid.——οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον] Ἀδικουμένῳ τῷ πολιτικῷ δεδοται τὸ λέγειν τι περὶ ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀγνωμονοῦντας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μεν ὑφίετο τῳ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν, λέγων,——“αἴ κέ “ποθι Ζεὺς Δῶσι——·” ὑβρισθεὶς δὲ παρ' ἀξίαν και προπηλακισθεὶς, ἐφίησι τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ,——“οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος “λεύσσουσι μέτωπον Ἐγγύθι λαμπομένης·” δέχεται γὰρ ἡ παῤῥησία, μέρος οὖσα τῆς δικαιολογίας, τὴν μεγαληγορίαν. *Plutarch. de sui laude.*

Ver. 71.—φεύγοντες, ἐναύλους Πλήσειαν νεκύων,] Τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμοὺς διώρυχας· διὰ δὲ τούτου προκατασκευάζει ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην, τὴν ἐν τῇ φ'. *Schol.*

Ver. 77. Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς·]

Infandum caput——— *Æn.* IV. 613.

Ibid.——Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,] *Homicidam Hectorem* dixit *Horatius*, Epod. 17. At *vim* Græcæ vocis vix assecutus videtur sermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect. lib.* 3, *cap.* 19.

Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
Ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
Ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο
Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτάρ οἱ περικαλλέα κούρην
Ἂψ ἀπονάσσωσιν, προτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
Μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
Ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείῃς, τούσδε δ' ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι·
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,

Ver. 78.——*περιάγνυται*] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 81.—*μὴ δη*] *Ne revera*——. Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 83. Πείθεο δ',] Ante hunc versiculum, inseruit ex conjecturâ *Barnesius* alterum istum a *Laërtio* in vitâ *Diogenis* memoratum, qui tamen hoc in loco haud satis apte convenit.

Τοὺς ἄλλους ἐνάριζ', ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Nempe *ἐρανόν ποτε αἰτούμενος Diogenes*, ita *παρῳδῶν* respondit,

Τοὺς ἄλλους ἐράνιζ', ἀπὸ Δέκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Ita nimirum apud *Laërtium* scriptum oportuit, non δ' Ἕκτορος, sed Δέκτορος.

Ver. 84.———*ἄροιο*] *Al.* ἄρηαι.

Ver. 85.——*περικαλλέα*] In hujusmodi vocabulis omnibus analogiam *genitivi* semper sequitur *accusativus*;———εως,——εᾶ——εος,———εᾶ. Vide supra ad ά, 265, et ad ν', 46.

Ver. 91.———*πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι*,] Vide supra ad ή, 232, 279.

Ver. 94. Ἐμβήῃ] Ἐμποδίσῃ· ἐναντιωθῇ σοι. *Schol.* inedita in cod. *Harleiano.*

Ver. 96. Θείῃς, τούσδε δ' ἐᾶν] *Al.* Θήῃς, τούσδε τ' ἐᾶν.

Ver. 97. Αἲ γὰρ,—Μήτέ τις οὖν Τρώων—, Μήτέ τις Ἀργείων] Fuerunt, notante *Eustathio*, qui quatuor hosce versiculos rejicerent, διὰ τὸ ἀδύνατον, καὶ τὸ τοῦ ἤθους φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæ rationes. Nam, de *Moribus*, semper exhibet Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem famâ accepisset: vide supra ad ά, 2. *Hyperbolen* autem quod attinet, non prorsus absimile est, quod et *Diomedes* alibi jactabat;

Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν————ί, 47.

Nec tam *insulsus* hic, quod voluerunt nonnulli, depingitur *Achilles*, ut, postquam Achivi Trojanique ad internecionem cæsi fuerint omnes, victoriam se ab hoste tum, quum superstes sit nullus, reportaturum optet; sed ut, in prælio et obsidione occisis utrinque omnibus, ipse unus, cum amico suo *Patroclo*, Trojæ eversæ supersit.

Μήτέ τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
Μήτε τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
Ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ,
Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Καπφάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· καδδέ οἱ ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔῤῥεεν, οὐδέ πη εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας

Ver. 98.——*οὖν*] *Eas ob causas, quas tibi memoravi;——.*

Ver. 99.——*νῶϊν δ' ἐκδῦμεν*] *Al.* *νῶϊ δ' ἐκδῦμεν*, ut sit contractum videlicet ex *ἐκδύοιμεν*; notante *Eustathio.*

Ver. 100.——*λύοιμεν.*] *Al.* *λύωμεν.*

Ver. 102. Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ——.] Conjuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; ό, 727 et 745.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantum,
Nec dextrâ valet: injectis sic undique telis
Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum
Tinnitu galea, et saxis solida æra fatiscunt;
Discussæque jubæ capiti, nec sufficit umbo
Ictibus: ingeminant hastis et Troës—.
Æn. IX. 806.

Ver. 105.——*καναχὴν*] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'] *Κατὰ τὰ φάλαρα*; sic, *ἀμβωμοῖσι*, θ', 441. *ἀμφόνον*, *ἀννέκυας*, κ', 298. *καδδὲ*, infra, *ver.* 109, et *καλλαπάρην*, in multis codicibus, ξ', 447, 517.

Ibid.——*ἔκαμνεν,*] *Al.* *ἔκαμψεν*· minus recte. Vide supra ad ν', 84.

Ver. 107.——*αἰόλον.*] *Schol. Vulg.* *ποικίλον*; minus recte. Vide supra ad β', 816.

Ver. 108.——*βελέεσσιν*·] MS. unus apud *Barnesium*, *τελέεσσιν*, turmis; sicuti in ή, 380.

Ver. 109.—*ἔχετ' ἄσθματι· καδδέ οἱ ἱδρώς*]

——tum creber anhelitus artus
Aridaque ora quatit; sudor fluit undique rivis.
Æn. V. 199.

——tum toto corpore sudor
Liquitur, et piceum (nec respirare potestas)
Flumen agit; fessos quatit æger anhelitus artus.
Æn. IX. 812.

Ver. 110.——*οὐδέ πη*] *Al.* *οὐδέ πω.*

Ver. 111.—*κακὸν κακῷ*] *Al.* *κακῷ κακόν.*

Ver. 112. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι,] Vide supra ad β', 484 et 681.

Ver. 113. Ὅππως δὴ] *Quomodo utique—.* Refertur nimirum ad id quod præcessit, ό, 718. Vide autem et supra ad ξ', 433.

Ver. 114. Ἕκτωρ Αἴαντος] Ita edidit *Barnesius* ex MS.———Recte, ut mihi quidem videtur. *Vulg.* Ἕκτωρ δ' Αἴαντος; quod hoc in loco languidulum est.

Ver. 115.—*ἄορι μεγάλῳ,*] Quâ ratione *ἄορι* hîc ultimam producat, item *ἀντικρὺ ver.* 116, vide supra ad ά, 51.

Πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
Ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
Νηῒ θοῇ· τῆσδ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
Ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε·
Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν.
Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται,
Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·

Ver. 117.——χειρὶ] *Al.* χερσί.

Ver. 118.—βόμβησε] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 120.——ὅ ῥα] *Quod scilicet*——.

Ibid.——κείρει——βούλετο] Notandum quàm eleganter hîc constet *temporum* ratio. Et *semper* suo arbitrio consilia *regit* omnia, et *jam tum* hoc volebat, ut &c.

Ver. 122. Χάζετο δ'———.] Vide infra ad *ver.* 126.

Ibid. ἀκάματον] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 123.—αἶψα κατ' ἀσβέστη] *Al.* αἶψ' ἀκατασβέστη; quod idem est. *Al.* αἶψα κατασβέστη; pessime.

Ver. 125. Μηρὼ πληξάμενος] Notandus hîc primigenius et maxime proprius *vocis mediæ* usus: *sua sibi percutiens femora.* Vide supra ad γ', 141. Cod. *Harleian* a *Th. Bentleio* collatus, habet μηρά.

Ver. 126. Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις,—.] Quæ hîc et in sequentibus de *Patroclo*, quæque jam supra, *ver.* 122, 123, de *Ajace* dicta sunt, optime expressit *Ovidius*:

Reppulit Actorides, sub imagine tutus
Achillis,
Troas ab arsuris cum defensore carinis.
Metam. XIII. 273.

Ubi vulgo istud, "*cum defensore*," Troûm videlicet defensorem *Hectorem*, lautissime intelligunt; quod merito ridens Vir eruditissimus *Richardus Bentleius*, (in *Præfatione ad editionem alteram Dissertationis suæ de Phalaridis epistolis*,) ipse istud, "*cum defensore*," navium videlicet defensorem interpretatur *Exercitum Achivorum universum.* Sententia nequaquam quidem aut inepta aut inconcinna. Attamen ex ore *Ulyssis* adversus *Ajacem* perorantis, multo id salsius atque etiam acerbius dictum audiit *Ajax*: naves videlicet, "*unà cum TE Defensore*," jamjam arsuras; id quod primus, quod sciam, observavit vir acutissimus *Sam. Hoadleius.*

Ver. 127 et 128.——δὴ] *Revera; omnino; prorsus.*

Ver. 128. Μὴ———ἕλωσι] Pro eo, quo pacto interpungatur sententia, conjungi potest hoc, vel cum sequente Δύσεο, vel cum præcedente Ὄρσεο.

Ibid.——φυκτὰ] *Barnesius* edidit, et scribendum contendit, φευκτά· sed rationibus haud satis idoneis. Vide supra ad ζ', 488.

Ver. 129. Δύσεο] Ita *Barnesius*, atque ita cod. *Harleianus*; recte. *Vulg.* Δύσσεο. Vide supra ad ν', 241.

Ver. 130.—— κορύσσετο——Κνημῖδας——θώρηκα——ξίφος.]

Cingitur ipse furens certatim in prælia
Turnus.
Jamque adeo Rutulum thoraca indutus,
ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat
auro,
———laterique accinxerat ensem.
Fulgebatque altâ decurrens aureus arce;
Exultatque animis, et spe jam præcipit
hostem. *Æn.* XI. 486.

Ibid.—νώροπι χαλκῷ.] Vide supra ad β', 578.

Ver. 132. Καλὰς,] Vide supra ad β', 43.

Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει·
Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μέν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν' ἄνωγε,
Τόν μέτ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα·
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
Τῷδε καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει,
Τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεὺς·

Ver. 134.———ἀστερόεντα,] Ἄστρῳ ἐοικότα, λαμπρόν· ἢ, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. *Eustath.* et *Schol.*

Ibid.—ποδώκεος] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 135.———βάλετο] Vide supra ad *ver.* 125.

Ver. 138. Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος]

Ære caput fulgens, cristâque hirsutus equinâ. *Æn.* X. 869.

Ibid.——ἔνευεν.] Vide supra ad ν', 84.

Ver. 139.——ἄλκιμα δοῦρα,] Cod. *Harleian.* ἄλκιμα δοῦρε.

——validam hastam———
Æn. X. 401.

Ibid.—ἀρήρει·] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίην,] Quâ ratione Πηλιάδα hîc ultimam producat, item Ἀχιλλῆα, *ver.* 146, et παρὰ, *ver.* 151, et Διὶ, *ver.* 169, vide supra ad ά, 51.

Ibid.————τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων] *Al.* τὴν οὔρεσιν ἔκταμε Χείρων. *Al.* τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων.

Ver. 145.————ζευγνύμεν'] Ex τίθημι, ἵστημι, δίδωμι, ζεύγνῦμι, fit τιθέναι, ἱστᾰναι, διδόναι, ζευγνῠναι: neque in his ullus unquam est licentiæ locus, ut litera ι geminetur: ex τιθέναι fit et τιθέμεναι et τιθήμεναι; unde fieri potest, ut ex ζευγνῠναι, pari analogiâ, formetur tum ζευγνῠμεναι, tum ζευγνῡμεναι. Veruntamen, quoniam ζευγνῡμεναι nusquam alibi occurrit, nec ζευγνύμμεναι usquam scriptum reperiatur, edidit hoc in loco *Barnesius* ζευγνῡμεν, tanquam contractum ex ζευγνύεμεν, quod erit ex ζευγνύειν.

Ibid.—ἄνωγε,] Non ex præterito (quod vocant) ἄνωγα, sed ex aoristo ἄνωγον. Vide supra ad θ', 322.

Ver. 149.——ἅμα πνοιῇσι πετέσθην.]

——cursuque pedum prævertere ventos.
Æn. VII. 807.

——anteirent cursibus auras.
Æn. XII. 84.

Ver. 151.——παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.]

——Oceani————amnes——
Georgic. IV. 233.

Alii habent, παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο.

Ver. 152. Ἐν δὲ παρηορίῃσιν] Nempe ut tertius esset a *latere* junctus, extra τὴν ξυνωρίδα, extra binos τοὺς συνηόρους.

Ibid.——ἵει,] Vide supra ad ό, 24.

Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκὴ,
Οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηιώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς,
Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας,
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ᾗσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διῒ φίλος· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.

Ver. 154.——*θνητὸς*——*ἀθανάτοισι.*]—Ξάνθον καὶ Βαλίον——ἄῤῥενας εἶναι, οὐ μὴν ἐντομίας——δηλοῖ, δυναμένους——τῃ διαδοχῇ ὥσπερ ἀθανατίζεσθαι· Ὁ μέντοι Πήδασος ἔοικεν ἐκτετμῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο θνητὸς λέγεται. *Eustath.* Observatione, ut mihi quidem videtur, subtiliori et evanidâ. Simplicius dicas: *Pedasum* θνητὸν, quippe paullo post *interfectum*; alteros ἀθανάτους, quia bello *superessent.*

Ver. 156.——*οἱ δὲ, λύκοι ὣς*]

——————Inde lupi ceu
Raptores, atrâ in nebulâ, quos improba ventris
Exegit cæcos rabies, catulique relicti
Faucibus expectant siccis.———

Æn. II. 355.

Ver. 157, 158.——*τοῖσίν τε*——, *Οἵτ'*] *Quibus scilicet; qui utique*——.

Ver. 159.—*Δάπτουσιν· πᾶσιν*] *Schol.* Δάπτουσι· πᾶσιν, quod et auribus magis placet.

Ver. 160.——*ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Λάψοντες*] Editi recentiores, quos viderim, pessime interpunxerunt; ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου, Λάψοντες.

Ibid.—*ἀγεληδὸν*] Τὸ δὲ ἀγεληδὸν, ἰδιότητα λύκων ἱστορεῖ· συναγελαστικὸν γὰρ καὶ αὐτοὶ ζῶον· καὶ οὐ, κατὰ λέοντας καὶ παρδάλεις, ἐρημάζει μονάζοντα. *Eustath.*

Ver. 161. *Λάψοντες*——*ὕδωρ Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος·*] Scholiastes, apud *Barnesium*, legit Λάψοντες ——— ὕδωρ, Ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος. exponitque, ἀπὸ ἄκρου τοῦ στοματος ἐρευγόμενοι.——Melius *Eustathius*; Ἄκρον δὲ λάπτουσιν ὕδωρ, διότι, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ καθιᾶσι τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόες· οὐδὲ, κατὰ τοὺς——ἵππους, τὸ ἥμισυ τῆς ὄψεως· ἀλλὰ τοῦ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσιν, ὡσείπερ καὶ ἔλειχον.

Ver. 162.—*ἐν δέ γε*] Cod. *Harl.* ἐν δέ τε.

Ver. 166.——*ἄρα*] *Ut æquum erat; ut solitus erat*——.

Ver. 169.——*ἐν δὲ ἑκάστῃ*] *Al.* ἐν δ' ἄρ' ἑκάστῃ.

Ver. 171.—*τοῖς ἐπεποίθει*] Si τοῖσι πέποιθε dixisset, jam non constitisset *temporum* ratio. Vide supra ad ν', 736, ad δ', 492, et ad α', 37.

Ver. 172.—*ἤνασσε.*] Observavit Vir summæ eruditionis, *Richardus Bentleius*, vocabula ἄναξ et ἀνάσσειν, quàm *frequenter* apud *Homerum* occurrunt, tamen *haud fere ullis* in locis ita posita reperiri, quin antecedat aut vocalis, aut istud ν paragogicum, in nominum verborumque fine supervacaneum, quod

Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Υἱὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος ποταμοῖο·
Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἷϊ,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἔδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένῃσιν,
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ', εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε πρόφόωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,
Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·

ubique sine dispendio dempseris; unde merito colligit, vocabula ista, in sermone *Æolico*, præfixo *digamma*, pronuntiata fuisse ϝάναξ et ϝανάσσειν. Quod si verum est, consequens erit ut vox ἤνασσε pronuntiatum fuerit ἐϝανασσε· ideoque, (quod notatu dignissimum est,) versiculum a voce ἤνασσεν vel ἤνασσες vel ἤνασσον inchoatum, apud *Homerum* nusquam reperias.

Ver. 173.—αἰολοθώρηξ,] Schol. Vulg. ποικίλον θώρακα ἔχων; at Porphyrio, "*thoracem (corpus suum thorace indutum) agiliter motans.*" Quæst. Homeric. 3. Vide supra ad β', 816.

Ver. 174.—διϊπετέος] Vocabulum hoc, cum sit ex *duobus* compositum, secundam producit eâdem fere ratione, ac Διΐ, *ver.* 169 supra; similiter ut παρειπὼν, et παρειποῦσα, ζ', 62 et 337, et ό, 404.

Ver. 176.—γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·]

——————quem Rhea sacerdos
Furtivum partu sub luminis edidit auras,
Mixta Deo mulier.— *Æn.* VII. 659.

Ver. 177.—ἐπίκλησιν Βώρῳ,] Refertur istud, ἐπίκλησιν, non ad Σπερχειῷ, ut nonnulli inepte existimârunt, sed ad τέκε: non, Σπερχειῷ, ἐπίκλησιν Βώρῳ· sed υἱὸν τέκε, κατ' ἐπίκλησιν, Βώρῳ· revera, Σπερχειῷ; quod et eruditam Dominam *Dacier* non fugit.

Ver. 178.—ἀπερείσια ἕδνα,] *Al.* ἀπερείσι' ἔεδνα.

Ver. 182. Ἠράσατ',] Non ab ἐρῶμαι, (tum enim syllabam mediam necessario producere deberet,) sed ab ἐράζομαι vel ἔραμαι. Vide supra ad ά, 67.

Ver. 184.—παρελέξατο] Vide supra ad β', 515.

Ver. 185.—Ἑρμείας ἀκάκητα·] Ὡς μὴ κακύνων. *Eustath.* Ὅτι κακὸν μὲν οὐδὲν ἡ παρ' αὐτοῦ δωρεά· *Aristid. Orat.* 3. Aliter *Pausanias*; Ἄκακος — πόλιν — Ἀκακήσιον ἔκτισεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Ἀκάκου καὶ Ὅμηρος, λόγῳ τῷ Ἀρκάδων, ἐς Ἑρμῆν ἐποίησεν ἐπίκλησιν; *lib.* 8, *cap.* 3. Πόλις τε ἦν Ἀκακήσιον, Ἑρμοῦ τε Ἀκακησίου λίθου πεποιημένον ἄγαλμα·—Τραφῆναι δὲ Ἑρμῆν παῖδα αὐτόθι, καὶ Ἄκακον τὸν Λυκάονος γενέσθαι οἱ τροφέα, Ἀρκάδων ἐστιν ἐς αὐτὸν λόγος. *Ibid. cap.* 36. *Barnesius* aliique de hoc vocabulo, inepte, ut in similibus, τὸ "ἀκάκητα," *vocativum* pro *nominativo* positum commenti sunt; sed et "*pro accusativo*" quoque, si Diis placet, aliquando *vocativum* poni; quo nihil fingi potest *absurdius*. De *nominativo*, vide supra ad ά, 175. In *accusativo* sicubi legatur ἀκάκητα, formatum erit tanquam ab ἀκάκης; similiter fere ac εὐρύοπα ab εὐρύοψ, et καλλιγύναικα a καλλιγύναιξ vel καλλιγύνης.

Ver. 189.—μένος Ἀκτορίδαο] Vide supra ad ν', 758.

Ver. 190.—μυρία ἕδνα·] *Al.* μυρί' ἔεδνα.

Τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
Ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ, ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν ἐῢ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καί μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
Σχέτλιε, Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
Νηλεὲς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
Αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
Ἔνθα τις, ἄλκιμον ἦτορ ἔχων, Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·

Ver. 192. Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεί] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 194.——πᾶσι μετέπρεπε——, ——μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.] Notandum hic *amplificationis* genus id, quod a *Quintiliano* appellatum est *incrementum;* quod "*est potentissimum, cum magna videntur etiam quæ inferiora sunt.——Per id venitur non modo ad summum, sed interim quodammodo supra summum.*" Lib. 8, cap. 4. Antecelluit omnibus *Pisander, Pisandro Patroclus, Achille* et *ipse* minor.

Ver. 196.——ἱππηλάτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 199.——κρατερὸν δ'] *Acre utique—tum vero acre——.* *Barnesius* edidit κρατερόνδ'· et "τὸ δὲ (inquit) παρέλκει;" quod nihili est. Vide supra ad ά, 57, ad γ', 200, et ad θ', 160.

Ver. 201.——ἀπειλεῖτε] *Al.* ἀπειλέετε.

Ver. 207. Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι] *Al.* Ταῦθ' ἅμ' ἀγειρόμενοι, notante *Henr. Stephano.*

Ibid.——πέφανται] In numero *singulari,* πέφαμμαι, [quod est videlicet πέφανμαι, sicuti τέτυμμαι est τέτυπμαι,] πέφανσαι, πέφανται, est.

Ver. 209.—τις] *Quisquis volet——.*

Ver. 210.—ὤτρυνε μένος] Vide supra ad ν', 44.

Ver. 211.—ἄρθεν,] Παρεκινήθησαν τῇ προθυμίᾳ. *Schol. inedita* in cod. *Harleiano*, a *Th. Bentleio* communicata. Λόγοις ἐπήρθησαν, καὶ οἷον ἐκουφίσθησαν, ὡς ὑπὸ πτερῶν—κρεῖττον δὲ νοηθῆναι αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἡρμόσθησαν, ἀπὸ τοῦ "ἀρῶ" τὸ ἁρμόζω. *Eustath.*

Ver. 215. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε,——.] Vide supra ad ν', 130.

Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
Καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐϋπλήσασα χιτώνων,
Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τέῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διῒ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι,
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται, ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.
Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.

Ver. 217.——ἐφέστασαν] Vide supra ad μ, 55.

Ver. 218.—θωρήσσεσθον,] *Al.* θωρήσσοντο; quod et recte dicitur. Vide supra ad ά, 566.

Ver. 219.—ἕνα θυμὸν ἔχοντες,]
His amor unus erat, pariterque in bella ruebant. *Æn.* IX. 182.

Ver. 221.—ἀνέῳγε] Non ex *præterito*, quod vocant, ἀνέῳγα, sed ex *aoristo* ἀνέῳγον; ut recte Scholiastes; ἀνέῳξεν. Vide supra ad θ', 322.

Ver. 222 et 229. Καλῆς,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 226, 230.————αἴθοπα οἶνον,] Vide supra ad ά, 462.

Ver. 228. Τό ῥα] Pronuntiabatur τόῤῥα, quo modo et nonnulli *scripserunt*. Vide quoque infra, φ', 352, et χ', 307.

Ver. 229, 230. —— νίψ' — Νίψατο] Notandus hîc maxime proprius et primigenius *vocis mediæ* usus. Ἔνιψε, *lavit poculum:* ἐνίψατο, *lavit manus sibi ipse suas.*

Ver. 233.——Πελασγικὲ] *Al.* Πελαργικέ.

Ver. 234.————ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται, ἀνιπτοποδες, χαμαιεῦναι.]

Μαντεῖα καινὰ,————
Ἃ, τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἔσελθὼν ἄλσος, εἰσεγραψάμην.
Πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός.
Sophocl. Trachin. 1173.

Cæterum alii hîc legunt,——"ἀμφὶ δέ σ' "Ἑλλοὶ σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται·" ἤγουν περί σε ναίουσιν οἱ Ἑλλοὶ οἱ σοὶ ὑποφῆται; quæ, ad sententiæ quidem constructionem, æque probabilis lectio, neque omnino (quod credidit *Barnesius*) ex eo refutatur, quod vox σοὶ sequatur. Πλείους δὲ οἱ "Σελλοὺς" γράφοντες. *Eustath.*

Ver. 236. Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος] Ἤδη μέν ποτ' ἔμεῦ πάρος——, ά, 453. Cæterum quâ ratione ἐμὸν hîc ultimam producat, item ἐμὲ, *ver.* 237, et μὲν, *ver.* 251, vide supra ad ά, 51.

Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
Ἀλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
Ἡμέτερος θεράπων, ἤ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ, ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Ἤτοι ὁ μὲν, σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἂψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ·
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν·
Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι·

Ver. 240.——*πολέσιν*] *Al.* πολέσι; quod et ferri potest.

Ver. 241.——*εὐρύοπα*] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 242. *Θάρσυνον*] De analogiâ vocabulorum, *θαρσῦνω, θάρσῦνος· μαρτῦρομαι, μάρτῦρος· νίφειν, νῖφετὸς·* et similium innumerorum, in quibus nullus unquam est *licentiæ* locus, vide supra ad ά, 338, et ad ζ', 434.

Ver. 243.——*ἐπίστηται πολεμίζειν*] *Al.* ἐπίσταιτο πτολεμίζειν.

Ver. 245.——*ὁππότ' ἐγώ περ*] *Quando ego demum*——.

Ver. 249.——*μητίετα*] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 250.——*ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·*]

Audiit, et voti Phœbus succedere partem
Mente dedit, partem volucres dispersit in auras,
Sterneret ut subitâ turbatam morte Camillam,
Annuit oranti; reducem ut patria alta videret,
Non dedit; inque Notos vocem vertêre procellæ. *Æn.* XI. 794.

Ver. 251.——*πόλεμόν τε μάχην τε*] Vide supra ad ή, 232, 279.

Ver 252.——*ἐξαπονέεσθαι·*] *Al.* ἐξ ἀπονέεσθαι. Vide supra ad ά, 398.

Ver. 260.——*ἐριδμαίνουσιν*] Ita codex *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus; atque ita *Eustathius* in *Commentario*, et hunc ad locum, et supra ad ί, 536: quod et optime congruit cum sequente, *τιθεῖσι.* *Al.* ἐριδμαίνωσιν; quod et ipsum quoque ferri possit.

Ibid.—*ἔθοντες,*] Ἐξ ἔθους βλάπτοντες·—τὰ συνήθη πράττοντες· *Eustath.* ad ί, 536.

Ver. 261. *ἔχοντας,*] *Al.* ἔχοντες.

Τοὺς δ' εἴ περ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι·
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
Γνῷ δέ καὶ Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ', ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος.
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι

Ver. 263. παρά τίς τε κιὼν] Scholiastes, Τὸ ἑξῆς, inquit, παριών τις; unde videtur is legisse, παρά τίς τε ἰών. Cod. *Harleian.* habet, παρά τίς κε κιών.

Ver. 263, 264. Τοὺς δ'——, οἱ δ'] Vide supra ad ά, 57, ad γ', 200, et ad θ', 160.

Ver. 264. Κινήσει] *Al.* Κινήσῃ.

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἕταροι] Quâ ratione Μυρμιδόνες hîc ultimam producat, item ἀντικρὺ, *ver.* 285, vide supra ad ά, 51.

Ver. 275.——ὤτρυνε μένος] Vide supra ad ν', 44

Ver. 279.——θεράποντα,] *Automedonta*, ver. 219.

Ver. 283.——ὅπη φύγοι] *Al.* ὅποι φύγῃ, et ὅπως φύγῃ.

Ver. 284.——ἀκόντισε] Vide supra ad δ', 140.

Ver. 285.——πλεῖστοι κλονέοντο,] *Al.* πλεῖστοι καὶ ἄριστοι.

Ver. 286. Νηῒ——Πρωτεσιλάου·] Supra, ό, 705.

Ver. 287.——Πυραίχμην,] *Schol.* Πεποίηται τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν ἐπὶ τῇ νηΐ: inepte, ut videtur; nam ab initio appellatus est Πυραίχμης, β', 848.

Ibid.—ἱπποκορυστὰς] Vide supra ad β', 1.

Ver. 289.——ἐν κονίῃσι Κάππεσεν] Vide supra ad ν', 508.

Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ, Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσει πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ·
Ὣς Δαναοὶ, νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ,
Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή·
Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Προτροπάδην φοβέοντο, μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
Ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος· ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίης
Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὖτα Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.

Ver. 294.——ἄρα] *Proinde*———.

Ver. 298.——Κινήσει] *Al.* Κινήσῃ.

Ibid.——στεροπηγερέτα] Vide supra ad α, 175.

Ver. 299.—ἔφανον] Cod. *Harleian.* ἔφανεν.

Ver. 300.———ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ·] *Schol.* Ἐξέλαμψεν αἰθήρ· τουτέστιν, ἀστραπὴ ἐγένετο. Similiter et *Eustathius.* Non tamen videtur hoc de *fulgurum nictationibus* dictum, sed de *serenitate cœli* post disjectas nubes. Vide supra ad θ', 554, &c.

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ———ἀνέπνευσαν·] Recte hîc *Eustathius:* Ὁ ποιητὴς——πολλαχοῦ τὴν ἐν πολέμῳ ἀνάπνευσιν, "Φῶς" λέγει, ——κατὰ τὸ,

—ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι. ver. 39.

———ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείῃς——— ver. 95.

Ver. 302.—ἐρωή·] *Schol.* Νῦν, ὁρμή· ἔστι δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. Debuerat e contrario scripsisse; Νῦν, ἡσυχία, καὶ ἀνάπαυσις (ἔστι δ' ὅτε τὴν ὁρμὴν δηλοῖ), ut ex sequenti versu liquet; Οὐ ΓΑ'Ρ πώ, &c.

Ver. 306. Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης, Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ——.] Recte hîc *Barnesius* ex *Eustathio:* Ἔνθα τῶν ἡγεμόνων, ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος μὲν πρῶτος———. Alii, male interpungendo, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων· alii, nihilo minus inepte, ἡγεμόνων πρῶτος δὲ———. Cæterum de totâ sequenti narratione *Eustathius*; Ὅρα δέ καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ποικιλίαν· ———τοιαύτη τις κἀνταῦθα τῷ Ὁμηρικῷ πέπλῳ ποικιλία ἐμπάσσεται· καὶ οὐ μόνον κατὰ τοὺς τρόπους τῶν πληγῶν τε καὶ πτωμάτων, ἀλλά καὶ κατὰ φράσιν τὴν αὐτοῦ τοῦ "ἔθανον." Ἀντὶ γάρ τοῦ ῥήματος τούτου, ἐφ' ἑκάστων ἄλλως καὶ ἄλλως φράζει. Οἷον,———.

Ver. 308.——ἄρα] Connectitur isto vocabulo sententia hæc cum eo quod præcessit, ver. 283.

Ver. 309.—ὀξυόεντι.] Vide supra ad ε', 50.

Ver. 310.——γαίης] *Al.* γαίῃ.

Ver. 311.—οὖτα] Vide supra ad ν', 192.

Φυλείδης δ', Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
Μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ,
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθεὶς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
Ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
Ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς Ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
  Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι·
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.

Ver. 313. Φυλείδης] *Meges, Phylei filius.*

Ver. 315.——αἰχμῇ,] Cod. *Harleian.* ἀκμῇ, et *Schol.* ibidem inedita, ὀξύτητι.

Ver. 317, 322.——οὔτασ'] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 321.——πρόσθεν νέκυος·] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, προπάροιθε νέκυος; quod et ferri possit; nam νέκυος, ut ex Scriptoribus Tragicis liquet, pronuntiabatur interdum νέκῦς. Vide et infra, *ver.* 526.

Ver. 322.——πρὶν οὐτάσαι,] Quâ ratione πρὶν hîc (etiam extra cæsuram) producatur, item ἀντικρὺ, *ver.* 346, vide supra ad ά, 51.

Ver. 324.——ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·] *Schol.* Ἀπέσχισε τὴν σάρκα ἄχρι τοῦ ὀστοῦ. *Eustathius:* Ἀπάραξε τοὺς μῦς, εἰς ὀστοῦν ἄχρί. At, οἱ παλαιοὶ, inquit. τὸ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ διόλου, φασι. Tumque os ipsum dicetur abscissum.

Ver. 325. Δούπησεν] Vide supra ad ν', 181.

Ver. 328.——Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα] *Amisodari; ejus qui——. Ejus videlicet, qui—.*

Ver. 329.—πολέσιν] *Al.* πολέσι; quod et ferri possit.

Ver. 333.—Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι·] Ἔστι καὶ ἡ Ἔμφασις, ἥπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· οἷον· "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξιφος αἵματι. Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος οὕτω τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7.

——it hasta Tago per tempus utrumque
Stridens, trajectoque hæsit *tepefacta* cerebro. *Æn.* IX. 418.
——stomachoque infixa sub altum
Pectus abit; reddit specus atri vulneris undam
Spumantem, et fixo ferrum in pulmone *tepescit.* *Ibid.* 699.

Ver. 334. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος,] *Homero* πορφύρεος θάνατος, non est *purpurea mors*, quâ ratione *Virgilius* dixit, de eo qui san-

Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐῤῥαίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών, θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος.
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵτ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ, ἰδόντες,
Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,

guinem ense trajectus vomeret, "*Purpuream* "*vomit ille animam;*" sed, ut recte interpretatur Scholiastes, *Atra mors.* Sic infra, *ver.* 350.

———θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. Et ρ, 551.

——πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτήν. Porro quâ analogiâ e πορφῦρειν deducatur πορφὔρεος, vide supra ad ά, 338 et 482.

Ver. 335.—ἔγχεσι] Cod. *Harleian.* ἔγχεϊ.

Ver. 336.——μέλεον]. Vox, μέλεος, vim habet peculiarem. *Scholiastes* ad *Aristophanem* exponit, μάταιος, ἄθλιος, δυστυχής, ad istum versum;

'Αλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν. *Nub.* 33.

ibid.—ἠκόντισαν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 338.——καυλὸν] *Al.* καυλῷ.

Ver. 340.——ἔσχεθε δ' οἶον] Ita edidit *Barnesius*, ex *Schol.* et MSS.; quocum facit cod. *Harleian.* *Al.* ἔσχε δὲ οἶον.

Ver. 346.—ἐξεπέρησε] *Al.* εἰσεπέρησε.

Ver. 351.——ἄρ'] Connectit sententiam hæc vocula, cum eo quod præcessit, *ver.* 306. Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, habet ἄμ'., exponuntque Scholia ibidem inedita, ἐν ἑνὶ καιρῷ.

Ver. 353.——αἵτ'] *Qui utique*——.

Ver. 358. Αἴας δ' ὁ μέγας] Pronuntiabatur ὁμμέγας. Vide supra ad *ver.* 228. Ποιεῖ δὲ καὶ δυσφωνία συνθέσεως ἐν πολλοῖς μέγεθος· οἷον τὸ, "Αἴας δ' ὁ μέγας——." Demet. Phaler. περὶ ἑρμηνείας, §. 48. Καὶ γὰρ τὸ δύσφωνον, πολλαχοῦ ὀγκηρόν· ὥσπερ, "Αἴας

Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·
Ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τέ·
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι,
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, λίπον ἅρματ' ἀνάκτων·
Πάτροκλος δ' ἕπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
Πάσας πλῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
Ἄψοῤῥον προτὶ ἄστυ, νεῶν ἀπὸ καὶ κλισιάων.

"δ' ὁ μέγας—." Πολὺ γὰρ μᾶλλον τὸν Αἴαντα μέγαν ἐνέφηνεν,—τῆς ἑπταβοείης ἀσπίδος. Id. §. 105. Consulto certe ita scripsit Poëta, cum (ut recte annotavit *Barnesius*) facilè dicere potuisset, Αἴας δ' αὖ μέγας—.

Ver. 361. Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.] Καὶ αὐτοί τε δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ——, πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, ———καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὡς ἔχει ταυτὶ———"Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε "ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων." *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide supra ad β', 210, et ad γ', 363.

Ver. 363. Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε,] *Modo paululum retrocedebat, modo adversus hostem consistebat;* vi scilicet, non præpositionis solius, ut ait *Eustathius*, sed et temporis imperfecti. Vide supra ad θ', 87, et ad ν', 84.

Ibid.—σάω] *Barnesius*, ex *Etymolog. Magn.* Σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους· ἔστι ῥῆμα, σέω, τὸ σώζω· τροπῇ γίνεται σάω· τὸ παθητικὸν σάομαι, ἐσαόμην, ἐσάου· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ου εἰς ω, καὶ συναρχομένως σάω. Male; secunda enim persona minime hìc cum sententiâ congruit. Melius *Eustathius*: τὸ δὲ σάω ποιητικῶς ἀποκεκόπται ἐκ τοῦ σάωζεν, ὃ ἔστιν ἔσωζεν, ἵνα, κατὰ μὲν τὸ ἀναύξητον, ἰωνίζηται ἡ λέξις, κατὰ δὲ τὴν ἀποκοπὴν αἰολίζηται.

Ver. 365.—ὅτε τε] *Quando utique*——.

Ibid.—τείνει.] Cod. *Harleian.* τείνῃ.

Ver. 366.———γένετο ἰαχή τε φόβος τέ·] De ultimâ vocis γένετο hìc, item δὲ, *ver.* 373, productâ, vide supra ad δ', 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν·] —οὐ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν οἱ Τρῶες· ἤγουν ἀτάκτως καὶ δυσδαιμόνως καὶ ἀκόσμως διεπέρων τὴν τάφρον ὡς φεύγοντες· ὅπερ ἐκεῖνος ἔφη, οὐ κατὰ κόσμον φεύξεσθαι. Ταυτὰ γὰρ ὥσπερ μοῖρα καὶ κόσμος, οὕτω καὶ τὸ οὐ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ οὐ κατὰ κόσμον. *Eustath.* Cæterum quâ ratione κατὰ hìc ultimam producat, item ὀρινόμενον, *ver.* 377, et ἀντικρὺ, *ver.* 380, vide supra ad ά, 51.

Ibid.—Ἕκτορα δ' ἵπποι Ἔκφερον ὠκύποδες] Absurde hìc *Spondanus*;——"*Homere, ubi* "*est tuus nunc Jupiter, cujus auxilio freti* "*Trojani paulo ante triumphabant? An idem* "*quoque cum Trojanis aufugit? aut ejus po*"*tentia infirmata est?*" Quasi scilicet hoc ipsum non prædixisset Jupiter!

Ver. 371. Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ] Numero duali, binos in singulis curribus equos fuisse indicatur. Vide supra ad ά, 566.

Ver. 374.——ἐπεὶ ἂρ τμάγεν·] Vocula ista, ἂρ, nequaquam hìc supervacanea est, sed vim habet in *connectendâ sententiâ* cum eo quod præcessit, *ver.* 366; Ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ, &c.

Ibid.—ἄελλα]. Ita recte edidit *Barnesius*. *Al.* ἀέλλη; male; nam apud *Homerum* ᾰ naturâ brevis, ut in μοῦσα, τάττω, ἄελλα, et similibus, nunquam mutatur in ῃ. Vide supra ad β', 314 et 633, et ad ν', 192.

Πάτροκλος δ', ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
Ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὣς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
Πάπροκλος δ', ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,

Ver. 379——ἀνεκυμβαλίαζον·] Οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ, καὶ ὅτι τὸ ῥῆμα βομβῶδες ὂν, ἔμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχου τῶν ἁρμάτων ἀναδρομῆς. *Eustath.* Vide supra ad γ', 363, et ad τ', 455.

Ver. 380.——ἀνὰ] *Al.* ἄρα.

Ibid.——ὑπέρθορον] *Al.* ὑπέκθοοον

Ver. 384. Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι]

Sæpe etiam immensum cœlo venit agmen aquarum,
Et fœdam glomerant tempestatem imbribus atris
Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther,
Et pluviâ ingenti sata læta böumque labores
Diluit: implentur fossæ, et cava flumina crescunt
Cum sonitu, fervetque fretis spirantibus æquor. *Georgic.* I. 322.

Ibid.——βέβριθε] Vide supra ad ά, 37, et ad β', 314. *Al.* βέβρυχε; ut infra, ρ', 264.

Ver. 385.—ὀπωρινῷ] Vide supra ad έ, 5.

Ibid.——λαβρότατον] *Al.* λαυρότατον.

Ibid.——χέει ὕδωρ Ζεὺς——κοτεσσάμενος——σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,] Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς παραβολῆς ἐκφρασείδιόν τε ἔχει μεγάλου κατακλυσμοῦ, καὶ αἰτίαν αὐτοῦ ἠθικὴν, καί διδασκαλίαν εὐθυδικίας· ἢ ἐναντίον τὸ, Σκολιὰς κρίνειν θέμιστας· δῆλον δὲ ὅτι τε σεμναὶ πάντως αἱ τῆς εἰρημένης παραβολῆς ἔννοιαι· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μεγάλων καὶ θείων πραγμάτων ἐκφράσεις, καὶ αἱ ἠθικαὶ παιδεύσεις· καὶ ὅτι σκοπὸς αὐτῇ, τοῦτο μόνον δηλῶσαι, ὡς αἱ Τρωϊκαὶ ἵπποι οὕτω ἔστενον ἀσθμαίνουσαι τῷ συντόνῳ δρόμῳ τῷ ἐκ τοῦ διώκεσθαι, καθὰ ἐν δεινῷ κατακλυσμῷ τῷ ἐκ θεομηνίας, Χαράδραι μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι. *Eustath.*

Ver. 386.———ὅτε δὴ ῥ' ἄνδρεσσι] *Al.* ὅτε δὴ τ' ἄνδρεσσι. Cæterum de isto δὴ vide supra ad β', 158.

Ver. 387, 388.—κρίνωσι—ἐλασωσι,] *Cod. Harleian.* κρίνουσι——ἐλασουσι.

Ver. 388.—θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·] *Deorum ultionem.* Sic *Odyss.* φ', 38;

——οὐδέ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ'———.

Et *Hesiod.* Ἔργ'. καὶ ἡμερ. I. 185;

——οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες———.

Et *Theogon. ver.* 222.

Πρίν γ' ἀπο τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅστις ἁμάρτῃ.

Ver. 390.——κλιτῦς] *Al.* κλειτῦς, Auctoribus non inidoneis; quod autem *Barnesius* de *Metro*, nihili est. Ex κλίνομαι enim tam recte κλῖτῦς, quam ex κέκλῖμαι deducitur κλῖτος; ut λῦμα, λῦτὸς, ex λῦω, λελῦμαι, &c. Vide supra ad ά, 414. Sic *Odyss.* έ, 470.

Εἰ δὲ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς——.

Ver. 391.—πορφυρέην] Vide supra ad ά, 338, et 482.

Ver. 394.—ἐπεὶ οὖν] Ἔστι δὲ καὶ ἐνταῦθα

Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποινήν.
Ἔνθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα, Ἤνοπος υἱὸν,
Δεύτερον ὁρμηθείς, (ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠΐχθησαν· ὁ δ') ἔγχεϊ νύξε παραστὰς
Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·
Εἷλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς,
Πέτρῃ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὣς εἷλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,

τὸ οὖν, ἀντὶ τοῦ δή· ἵνα εἴη τὸ, ἐπεὶ οὖν, ταυτὸν τῷ, ἐπειδή. *Eustath.* Verum non hic supervacuum est istud οὖν; eam enim fere vim habet ἐπεὶ οὖν, ac si Latine dicas, *postquam, ut dixi*, vel *postquam, eo modo quo dixi*,—.

Ibid.——ἐπέκερσε] *Al.* ἀπέκερσε.

Ver. 395. Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν,] *Spondanus*, et *Eustathius*, et *Domina Dacier*, hæc de *Græcis* accipiunt; quasi *Patroclus* nimirum partim, etsi non plene, monitorum Achillis meminisset, suosque proinde, ne *Trojanos* ulterius insequerentur, urbemque aggrederentur, cohibuisset. Cum vero ἔεργε de hostibus proprius dicatur, vocesque ἐπέκερσε et κτεῖνε ad *Trojanos* plane respiciant, nec ulla hic Græcorum fiat mentio, istud, Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε, etc. de *Trojanis* potius a *Patroclo*, ne in urbem se reciperent, interclusis dictum crediderim.

Ver. 398.—μεταΐσσων,] *Al.* μεταΐγδην.

Ibid.—ἀπετίννυτο] Vide supra ad γ', 279.

Ver. 403.——ἀλείς·] *Al.* ἁλείς.

Ibid.——πλήγη] Vide supra ad γ', 31.

Ibid.——ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeoque ex manibus.*

Ver. 405.——αὐτοῦ] Γναθμοῦ δεξιτεροῦ.

Ver. 407.——ἱερὸν ἰχθὺν] Λέγει δὲ ἱερὸν ἰχθὺν, κατά τινὰς, ὧν καὶ Ἀριστοτέλης, τὸν Ἀνθίαν, οἷα σημαντικὸν ὄντα τοῦ ἄθηρον εἶναι τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ ὅπου Ἀνθίας, ἐκεῖ οὐκ ἔστι θηρίον θαλάσσιον· ᾧ σημείῳ χρώμενοι, κατακολυμβῶσιν ἀδεῶς οἱ σπογγεῖς· καὶ τὸν ἰχθὺν, διὰ τοῦτο καλοῦσιν ἱερόν. *Eustath.* Sic et *Athenæus, Lib.* VII. *cap.* 7.

Ver. 411.——Ἐρύαλον] Cod. *Harleian.* Ἐρύλαον.

Ibid.——ἐπεσσύμενον] *Al.* ἐπεσσύμενος.

Ibid.——βάλε πέτρῳ Μέσσην κακκεφαλήν·]

——mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit,——————. *Æn.* IX. 759.

Ver. 416.——Πύρην τε,] Cod. *Harleian.* Πύριν τε.

Ἰφέα τ', Εὐίππόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ', ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἐστέ·
Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
Ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου·
Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ, γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
Ὣς οἱ, κεκλήγοντες, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε, κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
Ὤ μοι ἐγὼν, ὅτε μοῖ Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὁρμαίνοντι,

Ver. 418.——πέλασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 419.—Σαρπηδὼν δ', ὡς οὖν] *Barnesius* hìc ex uno MS. edidit Σαρπηδὼν ὡς οὖν, omissâ voculâ δὲ, quæ tamen hoc in loco, ad narrationem connectendam, videtur necessaria.

Ibid.——ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους] Vocem, ἀμιτροχίτωνας, ita explicat Domina *Dacier:* "*des gens qui ont quitté leur cuirasse pour* "*mieux fuir.*" Mihi vero, non de iis, qui arma abjecerant, sed de gentis istius habitu singulari dicta videtur; ut ἑλκεσιπέπλους, λινοθώρηξ, etc.——ἀμιτροχίτωνας τοὺς τοιούτους λέγει, οὐχ ὡς ἀζώστους κατὰ τοὺς πρὸ ὀλίγων εἰρημένους· οὐδέποτε γὰρ μίτρα παρὰ τῷ ποιητῇ ἁπλῶς ἡ ζώνη· ἀλλὰ τοὺς μὴ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ὅ ἐστι τοῖς θώραξιν, ἀλλὰ ἅμα τῷ θώρακι συνηρτημένην ἔχοντας καὶ τὴν μίτραν, καὶ οὐ συμβλητὴν κατὰ τοὺς πολλούς· ὥστε τὸ ἀ ἐνταῦθα, καὶ στέρησιν δύναται δηλοῦν διὰ τὸ μὴ ὑποζώννυσθαι μίτρας, καὶ ἀντι τοῦ "ἅμα" δὲ λαμβάνεται διὰ τὸ ὁμοῦ τῷ θώρακι συνηρτῆσθαι αὐτάς. *Eustath.*

Ver. 422.—νῦν θοοὶ ἐστέ·] Sententia hæc duplici modo accipi potest; vel, ut *Lycios* ad fortiter se gerendos adhortetur *Sarpedon*, *jam acres estote;* vel, ut eorum ignaviam increpet, quod in pugnâ segnes essent, in fugâ celeres; *jam celeres estis.* Atque ita *Eustathius;* Ὀνειδίζει δὲ ὁ λόγος, τοὺς ἀνδρίζεσθαι μὲν βραδεῖς, ὀξυκινήτους δὲ φεύγειν.

Ver. 423.——τοῦδ' ἀνέρος,——Ὅστις ὅδε κρατέει·]

Unus homo——————
——tantas strages impune per urbem
Ediderit? juvenum primos tot miserit
Oreo? *Æn.* IX. 783.

Ver. 424.—καὶ δὴ κακὰ] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 428.——αἰγυπιοὶ,——κλάζοντε] *Duo* scilicet *vultures.* Vide supra ad *ver.* 371, et ad ά, 566. Nec aliter recte instituta esset comparatio.

Ver. 429.——μάχονται·] *Al.* μάχωνται.

Ver. 432.——κασιγνήτην ἄλοχόν τε]

——Jovis——————
Et soror et conjux——. *Æn.* I. 50.

Ver. 433. Ὤ μοι ἐγὼν,] Vituperat hìc *Plato* non locutionem Poëticam, sed Rem ipsam.—δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι—τὸν—μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε,——φάναι——"Αἴ αἴ ἐγὼν, "ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν, Μοῖρ' "ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι." *De Republ. lib.* 3.——ubi notandum legisse hìc *Platonem*, Αἴ αἴ ἐγὼν————.

Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
Ἤ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἕρδ᾽· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Αἴκε ζωόν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,
Φράζεο, μήτις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
Ἀλλ᾽ εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ᾽ ὀλοφύρεται ἦτορ,
Ἤτοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ᾽ ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
Αὐτὰρ, ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰὼν,
Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὕπνον,
Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ver. 436. Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης Θείω ἀναρπάξας]
Hunc tegere, et diræ valeam subducere pugnæ. *Æn.* X. 50.
"*Homerus querentem Jovem inducit, quod* "*Sarpedonem filium a morte contra fatum* "*eripere non posset.*" Cic. de Divinat. lib. 2. At non hîc *querentem* inducit Jovem, quòd filium a morte liberare *nequeat*, sed *dubitantem*, an hoc ipsum facere *oporteat* contra fatum, ut recte observavit *Victorius, Var. Lect. Lib.* 34, *cap.* 24.

Ver. 437.—ἀναρπάξας] Vocem hanc vertit Domina *Dacier* "*tout d'un coup;*" minus recte.

Ver. 439.——βοῶπις] Vide supra ad ά, 43, 58, et 551.

Ver. 440.——ἔειπες;] *Al.* ἔειπας.

Ver. 445. Αἴκε ζωόν πέμψῃς] Pronuntiabatur, ut opinor, ζῶν. Atque ita etiam scribendum conjicit Vir doctus *Henricus Stephanus* (etsi absque exemplarium auctoritate nihil mutare est ausus) ex έ, 887. "Quidni," inquit, "et hîc ζῶν scribamus, non "ζωὸν; ut *Il.* έ, *ver.* 887, Ἤ κεν ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι, scriptum esse vi"demus?" Quin et eo verisimilius est, aut scribendum aut saltem pronuntiandum ζῶν, quòd in duobus MSS. scriptum repperit *Barnesius*, Αἴκεν ζωὸν πέμψῃς. Porro *Eustathius* in commentario legit, Αἴκεν ζῶντα πεμψῃς.

Ver. 449.——ἀθανάτων,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 450.—φίλος ἐστὶ,] *Al.* φίλον ἐστὶ.

Ver. 451.—ἔασον] Vide supra ad δ΄, 42.

Ver. 453. Αὐτὰρ, ἐπὴν δὴ τόνγε]
Post ego nube cavâ miserandæ corpus et arma
Inspoliata feram tumulo, patriæque reponam. *Æn.* XI. 593.

Ver. 456.—ταρχύσουσι] *Al.* ταρχύσωσι.

Ver. 458.—πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·]
——Divûm pater atque hominum rex. *Æn.* I. 65.

Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
Ὅς ῥ' ἠῢς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
Ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τὼ δὲ διαστήτην· κρίγε δὲ ζυγὸν, ἡνία δὲ σφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Αΐξας ἀπέκοψε παρήορον· οὐδ' ἐμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ

Ver. 459. Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,] Portentum *pluvia sanguinea*, ut supra, λ', 53. Similiter apud *Hesiodum*;

Κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.

Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 384.

Τάγε μὴν ἐπὶ Σαρπηδόνι δάκρυα, λύπην μὲν οὐ καταψεύδεται θεοῦ, ὃ καὶ παρ' ἀνθρώποις νόσημα· αὐτῷ δὲ, βουλομένῳ τ' ἀκριβές ἐρευνᾷν, ἐπινοεῖται τρόπος ἀλληγορουμένης ἀληθείας. Πολλάκις γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν μεγάλων πραγμάτων ἱστοροῦσι τεράστια τῷ βίῳ συμφερέσθαι σημεῖα, ποταμῶν τε καὶ πηγῶν ναμάτων αἱμοφρύκτοις ῥεύμασιν ἐκμιαινομένων· ὥστ' ἐπ' Ἀσωποῦ τε καὶ Δίρκης παραδιδόασιν οἱ παλαιοὶ μῦθοι. Λόγος δ' ἔχει καὶ κατὰ νεφῶν ψεκάδας ὕεσθαι, φόνου τισὶ κηλῖσιν ἐπικεχρωσμένας. Ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεταβολὴ τῆς μάχης ἀθρόαν φυγὴν ἐμποιήσειν ἔμελλε τοῖς βαρβάροις, ἐγγὺς δ' ἦν ὁ τοῦ κατ' ἀλκὴν ἀρίστου Σαρπηδόνος ὄλεθρος, ὥσπερεὶ τεράστια προὐφάνη ταύτης τῆς συμφορᾶς αγγελτικὰ, "Αἱματοέσσας δὲ ψεκάδας κατέχευεν "ἔραζε." Τοῦτον δὴ τὸν φονεα ὄμβρον, ἀλληγορικῶς εἴρηκεν αἰθέρος δακρυα· Διὸς μὲν οὐ, ἄκλαυστος γὰρ, ἐκ δὲ τῶν ὑπεράνω τόπων, ὡσπερεὶ θρήνοις μεμιγμένου καταῤῥαγέντος ὑετοῦ. *Heraclid. Pontic.* Cæterum observandum, legisse hîc *Heracliden*, Αἱματοέσσας δὲ ψεκάδας———.

Ver. 460.—τόν οἱ] Quâ ratione τόν ultimam hîc, etiam extra cæsuram, producat, item δὲ, *ver.* 475, et αἴθωνα, *ver.* 488, et μιν, *ver.* 502, vide supra ad ά, 51. *Al.* τόν ῥ' οἱ.

Ver. 461. Φθίσειν] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad β', 43, et 833.

Ver. 463.——Θρασύμηλον] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*; atque ita in commentario legit *Eustathius*. *Al.* Θρασυμήδην. At *Nestoris* filio nomen erat *Thrasymedes*, supra, ί, 81; quare Θρασύμηλον videtur potior lectio.

Ver. 469.—ἐν κονίῃσι] Vide supra ad ν', 508.

Ver. 470.—κρίγε] Vide supra ad β', 314.

Ver. 471.——παρήορος] Vide supra ad *ver.* 152.

Ver. 473. Σπασσάμενος] Ita edidit *Barnesius*. *Vulg.* Σπασαμενος; minus recte; primam enim corripit.

Ver. 474. Ἀΐξας ἀπέκοψε] Vide supra ad θ', 87.

Ver. 478.—ἤλυθ'] Vide supra ad ό, 454, et ad ά, 37.

Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ' ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
Ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγεληφι μετελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
Ὣς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἄνδρασι, νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐσσι.
Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἴ κε μ' Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ver. 479.—*ὤρνυτο*] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 480.——*τοῦ δ' οὐχ' ἅλιον βέλος*]

At non hoc telum, mea quod vi dextera versat,
Effugies.——— *Æn.* IX. 747.

Ver. 481.——*ἔρχαται*] Καθείργνυνται. *Eustath.* Nempe ab εἴργω, non ab ἔρχομαι, deducitur ἔρχαται, ut recte hîc annotavit *Barnesius.*

Ver. 482. *Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις,—πίτυς*] Vide supra ad ν', 389.

Concidit, ut quondam cava concidit, aut Erymantho,
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus. *Æn.* V. 448.

Ver. 483.——*τήν τ'*] *Quam scilicet—.*

Ver. 485. *Ὣς ὁ——κεῖτο τανυσθεὶς, Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.*]

————cadit, atque cruentam
Mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat. *Æn.* XI. 669.

Ver. 488.————*ἐν εἰλιπόδεσσι*] *Al.* ἐπ' εἰλιπόδεσσι.

Ver. 491. Κτεινόμενος] *Quum interficeretur.*

Ver. 495.—*ὄτρυνον*] Vide supra ad ν', 44.

Ver. 496. Παντη ἐποιχόμενος,] Cod. *Harleian.* Πάντας ἐποιχόμενος. Sed et iterum occurrit Πάντη ἐποιχόμενος, infra, *ver.* 533.

Ver. 500.——*νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.*] Vituperat hîc *Homerum Terrassonus*, quod *Sarpedonem*, etsi longe a navibus absentem, tamen *medias se inter naves occidisse* dicentem introducat. "Les Commentateurs" (inquit)—"ont dit là-dessus, que Sarpedon rêvoit, "étant à l'article de la mort.—Ainsi, Homère n'a point d'autre raison pour faire "dire à Sarpedon qu'il meurt au milieu des "vaisseaux, quoiqu'il fût bien loin de là; "sinon que c'est un vers tout fait, une for-"mule employée au 15e Livre, au sujet de "Caletor tué effectivement au milieu des "vaisseaux; *νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα· ό, 428;*" *Dissert. sur l' Iliade, Part.* IV. *chap.* 6. Verum, ut opinor, "*νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα*" utrobique, non est, "*medias inter naves*, sed "*in certamine de navibus, stratum.*" Atque ita hîc accipit Domina *Dacier;* "Il me "paroît que——*νεῶν ἐν ἀγῶνι* peut signifier,

Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ, λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἷλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
Ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
Χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
Κλῦθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
Εἶς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
Ὀξείης ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
Ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε,
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν·
Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχωμαι.

"fort naturellement, *à l'attaque des vais-* "*seaux*." Alteram tamen explicandi rationem sequitur *Eustathius*: Τὸ δὲ, "νεῶν "ἐν ἀγῶνι πεσόντα," μιμητικῶς ἔψευσται· ἔξω μέν γὰρ καὶ τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι πίπτει, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀθροίσματι καὶ τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν. Ὁ δὲ ἤδη τεταραγμένος τὸ φρονεῖν, ἄλλως λέγει· ἤδη γαρ πρὸς τῷ θνήσκειν ἐστί.

Ver. 502.——τέλος θανάτοιο κάλυψεν, Ὀφθαλμοὺς,]

Olli dura quies oculos et ferreus urget
Somnus: in æternam clauduntur lumina noctem. *Æn.* XII. 309.

Ver. 510.——αἰνῶς] *Al.* αὐτον.

Ver. 511.—ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,] Supra, μ', 387.

Ver. 513.——ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι] Cod. *Harleian.* ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Ver. 515.——δύνασαι δὲ σὺ] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Al.* δύνασαι δὲ τε.

Ver. 518, 521.——ἐλήλαται,——ὄλωλε,] Vide supra ad κ', 186, 187, et ad ά, 37.

Ver. 521.——ἀνὴρ δ' ὤριστος] Cod. *Harleian.* ἀνὴρ δ' ὃς ἄριστος.

Ver. 523.—ἕλκος] Cod. *Harleian.* ἄλγος.

Ver. 524.—Κοίμησον] Ita edidit *Barnesius* ex ξ', 236. *Al.* Κοίμισον· ut opinor, minus recte: vide supra ad ά, 140. Cæterum Codex *Harleianus* hîc legit Κοίμισσον.

Ver. 526.—ἀμφὶ νέκυϊ] Male hîc *Barnesius*, *Pes*, inquit, *proceleusmaticus* pro *anapæsto*; quasi scilicet syllabæ duæ κυϊ in unam facile coalescere non possent. Vide supra ad *ver.* 321.

Ibid.—νέκυϊ κατατεθνειῶτι] Non esse hoc

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,
Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοΐδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν,
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
Οἳ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ·
Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
Ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν,
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατακρῆθεν λάβε πένθος
Ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἕρμα πόληος
Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
Λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφὶν

ταυτολόγον, ex scriptoribus Tragicis liquet, quorum locutio Sermoni propior est :

Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
Sophocl. Antigon. 525.

Ver. 526.——κατατεθνειῶτι] Vide supra ad ά, 265, ad β', 818, et ad ζ', 464.

Ver. 527. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·]

Dixit; opemque Dei non cassa in vota vocavit. *Æn.* XII. 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας,]

——subitoque omnis de corpore fugit
Quippe dolor; omnis stetit imo vulnere sanguis,
——atque novæ rediere in pristina vires.
Æn. XII. 421.

Ver. 534.——μακρὰ βιβάσθων,] Vide supra ad γ', 22.

Ver. 537.—ἱστάμενος ἔπεα] Quâ ratione ἱστάμενος hic ultimam producat, item Αἴαντε, *ver.* 556, et ὤμοιϊν, *ver.* 560, et Τρῶες, *ver.* 569, et Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 575, vide supra ad ά, 51.

Ver. 540.—ἀποφθινύθουσι·] Vide supra ad β', 43.

Ibid.——ἐπαμύνειν.] *Al.* ἐπαμῦναι.

Ver. 545, 559.——ἀεικίσσωσι——ἀεικισσαίμεθ'] Recte (ut opinor) cum duplici σ. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 548.——κατακρῆθεν]——κατάκρηθεν, ἤγουν κατάκρης, ὡς ἀλλαχοῦ κεῖται· ἢ κατακρῆθεν, προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ κατὰ κάρηθεν, καὶ εν συγκοπῇ κατακρῆθεν, ὅ ἐστι κατὰ κεφαλῆς λάβε πενθος. *Eustath.*

Ver. 552.——ἦρχε δ' ἄρα] *Præibatque, ut solitus est.*

Ἕκτωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Μενοιτιάδαο Πατρόκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
 Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἄνδρασιν, ἢ καὶ ἀρείους.
Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδὼν· ἀλλ', εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
Τεύχεά τ' ὤμοιϊν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἑταίρων
Αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
 Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοὶ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀΰσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεὺς,
Ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τοπρὶν· ἀτὰρ τότε γ', ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας,
Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
Οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη

Ver. 555.——*μεμαῶτε*] Vide supra ad *ν'*, 46.

Ver. 556. *Αἴαντε, νῦν σφῶϊν——Οἷοί περ πάρος ἦτε*]

——nunc illas promite vires,
Nunc animos, quibus in Gætulis syrtibus usi. *Æn.* V. 191.

Ver. 558. *Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρωτος*]

——Cadit ipse Tolumnius augur,
Primus in adversos telum qui torserat hostes. *Æn.* XII. 461.

Ver. 563.—*ἐκαρτύναντο*] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad *λ'*, 215.

Ver. 565.——*νεκυϊ κατατεθνειῶτι*] Vide supra ad *ver.* 526, et ad *β'*, 818.

Ver. 566.—*μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.*]

————et arma
Horrendum sonuêre.— *Æn.* IX. 731

Cæterum de voce *ἔβραχε* et similibus, vide supra ad *δ'*, 125 et 455.

Ver. 570. *Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ*] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, πότε δὲ τὸ πλέον. *Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος, cap.* 37. Vide supra ad *ό*, 11, et ad *ά*, 330.

Ver. 571.——*Ἐπειγεὺς,*] Cod. *Harleian.* Ἐπηγεὺς.

Ver. 572.—*ἤνασσε*] Vide supra ad *ver.* 172.

Ver. 575.——*Οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ*] Vide supra ad *ν'*, 324.

Ver. 577. *Τόν ῥα*] *Hunc, inquam*——.

Ver. 578.—*ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη*]

——atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX. 755.

Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑτάροιο·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, ὅστ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
Ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο·
Καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν,
Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
Ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοὶ.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς, Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τὲ μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, στῆθος μέσον, οὔτασε δουρὶ,
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μὶν κατέμαρπτε διώκων·
Δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο.
Στὰν δ' ἀμφ' αὐτον ἰοντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς

Ver. 579.——ἄρα] *Ut ex tali vulnere necesse erat.*

Ver. 581.———φθιμένου] De syllabâ φθι correptâ, vide supra ad β', 43, et ad ά, 309, et 314.

Ver. 583.—κολοιούς τε ψῆράς τε·] "Illud "vero (*sc. verborum sonitum jucundiorem*) "cumprimis apud Homerum veteres grammatici annotaverunt; quod, quum dixisset "quodam in loco κολοίους τε ψῆράς τε, alio in "loco non ψηρῶν τε sed ψαρῶν dixit; Τῶν δ' "ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν (ρ', "755;) secutus non communem, sed propriam in quoque vocis situ jucunditatem: "nam, si alterum in alterius loco ponas, "utrumque feceris sonitu insuave." *Gell. lib.* XIII. *cap.* 19.

Ver. 589.——τέτυκται,] Vide supra ad ν', 786, et ad ά, 37.

Ver. 591.—θυμοραϊστέων·] Pronuntiabatur θυμοραϊστῶν.

Ver. 592.—Τρῶες, ὤσαντο] Quâ ratione Τρῶες hîc ultimam producat, item Βαθυκλῆα, *ver.* 594, et ἀπὸ, *ver.* 607, et τε, *ver.* 636, vide supra ad ά, 51.

Ver. 594. Ἐτράπετ',] Observandus hîc maxime proprius *vocis mediæ* usus. *Convertit se.* Vide supra ad ά, 199, et ad γ', 141.

Ibid.—Βαθυκλῆα] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 597.———οὔτασε] Vide supra ad ν', 192, et ad ά, 140.

Ver. 599. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad ν', 181.

Ver. 602.—ἐξελάθοντο,] *Al.* ἐκλελάθοντο.

Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μὶν σκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,
Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κε σευ ἄντα
Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δὲ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
Εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἶψα κε, καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς,
Εὖχος ἐμοὶ δώῃς, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπτε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἐὼν, ἀγορεύεις;
Ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι
Νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·

Ver. 607.——στυγερὸς δ' ἄρα μὶν σκότος εἷλεν.]
Immolat, ingentique umbrâ tegit——
Æn. X. 541

Ver. 610.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad ν', 404.

Ibid. χάλκεον ἔγχος,] Vide supra ad γ', 380.

Ver. 613.——ἀφίει μένος] Vide supra ad ν', 444.

Ver. 614, 615. Αἰχμὴ—Ὤχετ',] Versus hi duo, quos in uno MS. deesse annotat *Barnesius*, desunt etiam in codice *Harleiano*.

Ver. 615.——ἐπεὶ ῥ'] *Quippe, ut dictum est.*——*ver.* 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κὲν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,] Ὅμηρος τὸν Μηριόνην οὐκ αἰσχύναι βουλόμενος, ἀλλα κοσμῆσαι, ὀρχηστήν προσεῖπε, καὶ οὕτως ἄρα ἐπίσημος ἦν, καὶ γνώριμος ἅπασιν ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, ὥστε οὐκ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπισταντο περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοὶ, καίτοι πολέμιοι ὄντες. Ἑωρῶν γὰρ, οἶμαι, καὶ τὴν ἐν τῷ πόλεμεῖν αὐτοῦ κουφότητα, καὶ εὐρυθμίαν ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο. Φησί δὲ τὰ ἔπη ὧδέ πως, "Μηριόνη, "τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἐόντα, Ἔγχος "ἐμὸν κατέπαυσε." *Lucian.* περὶ ὀρχήσεως.

Ver. 622.——θνητὸς δὲ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.]
——mortali urgemur ab hoste
Mortales: totidem nobis animæque manusque. *Æn.* X. 375.

Ver. 625.——δώῃς,] *Al.* δοίης.

Ver. 628.——οὔτι Τρῶες] Cod. *Harleian.* οὔ τοι Τρῶες.

Ibid.—ὀνειδείοις ἐπέεσσι] Ita edidit *Barnesius*, quocum facit et codex *Harleianus*. *Al.* ὀνειδίοις ἐπέεσσι; sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad ά, 519.

Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ·
Τῷ οὔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶν δ' ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἕκαθεν δὲ τε γίνετ' ἀκουή·
Ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων πὲρ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίῃσιν,
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τὲ γλάγος ἄγγεα δεύει·
Ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· οὐδὲ ποτε Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινὼ,
Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
Ἢ ἤδη κἀκεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἕληται,
Ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπὺν.
Ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὄφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·

Ver. 633.——*ὄρωρεν*] Vide supra ad β', 810.

Ver. 635.—*ὤρνυτο*] Vide supra ad γ', 260.

Ibid.—*δοῦπος*] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 642.——*βρομέωσι*] Cod. *Harleian.* *βρεμέωσι.*

Ibid.—*περιγλαγέας κατὰ πέλλας,*] Πέλλα, ἀγγεῖον σκυφοειδὲς, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς ὃ ἤμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος, "ὡς οτε "μυῖαι Σταθμῷ ἔνι βρομέωσιν ἐυγλαγέας κατὰ "πέλλας." *Athenæus, lib.* II. *cap.* 13.

Ver. 644.——*ἄρα*] *Ut diximus—ver.* 641.

Ver. 647.——*μερμηρίζων,*]

——animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
In partesque rapit varias, perque omnia versat. *Æn.* IV. 285.

Ver. 652. *Ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,*]

Hæc alternanti potior sententia visa est. *Ibid.* 287.

Ver. 653.——*Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος*] Vide supra ad ά, 1.

Ver. 654.——*χαλκοκορυστὴν*] Vide supra ad β', 1.

Ver. 655.—*πολέων*] Enuntiabatur, ac *si* scriptum fuisset *πολῶν.* Vide supra ad β', 811.

Ver. 656.—*θυμὸν ἐνῶρσεν·*] Cod. *Harleian.* *θυμὸν ἐνῆκεν.* *Al.* *φῦξαν ἐνῆκεν.*

Ἐς δίφρον δ᾽ ἀναβὰς φύγαδ᾽ ἔτραπε, κέκλετο δ᾽ ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ᾽ οὐδ᾽ ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ᾽ ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ
Κάππεσον, εὖτ᾽ ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ ὤμοιϊν Σαρπηδόνος ἔντε᾽ ἕλοντο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ᾽ Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Εἴδ᾽ ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον,
Ἐλθὼν ἐκ βελέων, Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσόν τ᾽ ἀμβροσίῃ, περὶ δ᾽ ἄμβροτα εἵματα ἕσσον.
Πέμπε δὲ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Θήσουσιν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
Τύμβῳ τὲ, στήλῃ τὲ· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων·
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ᾽ ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ᾽ ἀμβροσίῃ, περὶ δ᾽ ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·
Πέμπε δὲ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ᾽, ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ᾽ ἀάσθη,

Ver. 660.—βασιλῆα] Vide supra ad ά, 265.

Ibid.——βεβλημένον ἦτορ,] Ita ex MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* βεβλαμμένον ἦτορ. Codex *Harleianus* legit, δεδαϊγμένον ἦτορ.

Ver. 662.——Κρονίων.] De prosodiâ vocis Κρονῖων, Κρονῖονος, Κρονΐωνος, vide supra ad ά, 265 et 397.

Ver. 666.——νεφεληγερέτα Ζεὺς. Vide supra ad ά, 175.

Ver. 667. Εἴδ᾽ ἄγε] Vide supra ad ί, 167.

Ver. 668. Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα,] Cod. *Harleian.* Ἐλθὼν ἐκ μελέων Σαρπηδόνα,———. Cæterum scribendum hìc conjicit *Tho. Bentleius*, Ἕλκων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα; ex *ver.* 678, 781, et ρ΄, 126.

Ver. 673. Θήσουσιν Λυκίης] Cod. *Harleian.* Θήσουσ᾽ ἐν Λυκίης; ut infra, *ver.* 683, Κάτθεσαν ἐν Λυκίης———.

Ver. 674, 675. Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι—· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.]

Interea socios inhumataque corpora terræ
Mandemus; qui solus honos Acheronte sub
imo est. *Æn.* XI. 22.

Ver. 682.——ῥά] *Ut jussi erant*———.

Ver. 685.—ἀάσθη,] Vide supra ad ί, 116.

Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μούλιον, ἠδὲ Πυλάρτην·
Τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χείρεσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
Ἀλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὔ νύ τοι αἶσα

Ver. 686. Νήπιος·]
Infelix; qui——— *Æn.* II. 345.

Ibid.——Πηληϊάδαο φύλαξεν,] Cod. *Harleian.* Πηληϊάδεω ἐφύλαξεν.

Ver. 688.——Ἀλλ' αἰεί γε] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius;* quam lectionem et probat *Henricus Stephanus* ad ρ', 176. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid.——ἠέ περ ἀνδρῶν,] Cod. *Harleian.* ἠέ περ ἀνδρὸς. *Al.* αἰγιόχοιο.

Ver. 689, 690. Ὅστε καὶ———ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.] *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι. *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. *Henricus Stephanus* legendum censet, ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι, ita-que explicat: "*Sed semper Jovis sententia superior est sententiæ hominum, quippe qui strenuum etiam virum terret, adeo ut ei victoriam facile auferat; alias vero ad pugnam accendit:*" quod (ut et ipse annotat,) melius cum sequente "Ὅς οἱ καὶ τότε," etc. congruit: itemque, ubi iterum occurrunt iidem hi duo versus, *Il.* ρ', 177, 178, codices omnes habent, ἐποτρύνει μαχέσασθαι, nec ullus intellectui ambiguo est locus. Cæterum hos duos versus in quibusdam codicibus deesse annotat *Eustathius:* Ἰστέον δὲ ὅτι ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ, "κρείσσων νόος ἠέπερ ἀνδρῶν," οὐ κεῖνται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφεξῆς δύο γνωμικοὶ στίχοι, ἀλλὰ μόνος εἷς οὗτος, "Ὅς οἱ καὶ τοτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκε."

Ver. 691.—Ὅς οἱ] Vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ἀνῆκεν] Cod. *Harleian.* ἐνῆκεν.

Ver. 692. Ἔνθα τίνα πρῶτον,]
Quem telo primum, quem postremum, aspera virgo,
Dejicis?——— *Æn.* XI. 664.

Ver. 694.——Ἔχεκλον,] Cod. *Harleian.* Ὀπίτην.

Ver. 700.—Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide supra ad ά, 43.

Ver. 704. Χείρεσιν ἀθανάτῃσι] Cod. *Harleian.* Χείρεσσ' ἀθανάτῃσι.

Ibid.—ἀθανάτῃσι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 706. Δεινὰ δ'] Male hîc edidit *Barnesius* Δεινάδ', contenditque παρέλκειν τὸ Δέ; quod nullo modo fert linguæ Græcæ ratio. Vide supra ad έ, 439, et ad ά, 57.

Ibid.—προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·] *A.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευόμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
Δῖζε γὰρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,
Ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παριστάτο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε, κρατερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
Ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
Αἴκεν πώς μιν ἕλῃς, δῴη δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν.
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ' ὅμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.

Ver. 708.—πέρθαι] Cod. *Harleian.* πέρσαι.

Ver. 709. Ἀχιλλῆος, ὅσπερ] Quâ ratione Ἀχιλλῆος hic ultimam producat, item ἀλευόμενος, *ver.* 711, et εἰσάμενος, *ver.* 716, et αὐτοκασίγνητος, *ver.* 718, vide supra ad ά, 51.

Ver. 711.——ἀλευόμενος] *Al.* ἀλευάμενος, ut supra, ί, 444.

Ibid.—ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.] Vide supra ad ά, 75.

Ver. 712.—719.——πύλῃς ἔχε—ῥοῇς ἔπι] Cod. *Harleian.* πύλῃσ' ἔχε—ῥοῇσ' ἔπι.

Ver. 712.—724.—732.—μώνυχας ἵππους·——κρατερώνυχας ἵππους,]

——solido————ungula cornu.
Virg. Georgic. III. 88.

Ver. 713. Δῖζε γὰρ,] Vide supra ad *ver.* 647.

Ver. 716. Ἀνέρι εἰσάμενος]

———formâ tum vertitur oris
Antiquum in Buten.— *Æn.* IX. 646.

Ibid.———εἰσάμενος] Vide supra ad ν', 45, et ad γ', 141.

Ver. 717.——ἱπποδάμοιο,] Vide supra ad β', 23.

Ver. 718. Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,] *Virgilio*, non *Dymantis*, sed *Cisseï* filia erat Hecuba.

———et face prægnans
Cisseïs regina Parin creat.— *Æn.* X. 704.

Vide supra ad ζ', 299.

Ver. 720. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide supra ad γ', 389.

Ibid.———προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·] *Al.* προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Ver. 725.——ἕλῃς, δῴη δέ τοι] *Al.* ἕλοις, δώοι δέ τοι.

Ver. 728.——πεπληγέμεν·] Vide supra ad γ', 31, et ad β', 314.

Ver. 729. Δύσεθ'] Vide supra ad β', 35, et ad έ, 109.

Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·
Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
Ἧκε δ' ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
Οὐδ' ἁλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέϊ λᾶϊ·
Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
Ὀστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·
Εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
Νηός ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
Ὣς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ·
Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε, σταθμοὺς κεραΐζων,
Ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἑή τε μιν ὤλεσεν ἀλκή·
Ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὡς, δηρινθήτην,

Ver. 731. Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, ——Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ]
Ipse neque aversos dignatur sternere morti:
Nec pede congressos æquo, nec tela ferentes
Insequitur: solum densâ in caligine Turnum
Vestigat lustrans, solum in certamina poscit. *Æn.* XII. 464.

Ibid.———ἐνάριζεν·] Cod. *Harleian.* ἐνάριξεν; quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 732.——ἔπεχε] *Al.* ἔφεπε; ut supra, *ver.* 724.

Ver. 735.———ὀκριόεντα,] Cod. *Harleian.* ὀκρυόεντα.

Ver. 736.——ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν] Quâ ratione et ἐρεισάμενος, et οὐδὲ, hic ultimam producant, item τε, *ver.* 767, et ἀπὸ, *ver.* 773, et χερμάδια, *ver.* 774, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——χάζετο φωτὸς,] *Al.* ἅζετο φωτὸς.

Ver. 741.——ἐν κονίῃσιν] Vide supra ad ν', 508.

Ver. 742.———ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,] Vide supra ad μ', 385.

Ver. 743.——εὐεργέος δίφρου,] Pronuntiabatur εὐεργοῦς, vel εὐεργεῦς; ut recte hic annotavit *Barnesius.* Vide supra ad ξ', 116.

Ver. 745.——ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·] Cod. *Harleian.* ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ.

Ver. 751. Ὣς εἰπὼν,—βεβήκει,] Si βέβηκε dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 755.——ἆλτο χαμᾶζε.] Vide supra ad γ', 29.

Ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὣς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν, κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν
Οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,

Ver. 757. Ὥτ'] *Qui utique.*—— *Qui scilicet*——.

Ver. 762.——οὐχὶ μεθίει] *Al.* οὐχὶ μεθείη; utrumque salvâ prosodiâ; nam vox μεθίει *mediam naturâ* producit:

——ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει. ό, 716.
——ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει. φ', 72.
Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε—— δ', 234.

Quod autem eadem hæc vox nonnullis in locis *mediâ* correptâ occurrat; ut

Πολλάκι γὰρ μεθίεις—— κ', 121,
Ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις—— ζ', 523,

et alibi; positioni hoc soli debetur. Vide supra ad ν', 103, et ad ό, 24.

Ver. 765. Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν——Ὣς Τρῶες]

Ac velut annoso validam cum robore quercum
Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus illinc
Eruere inter se certant; it stridor, et alte
Consternunt terram concusso stipite frondes——
Haud secus—— *Æn.* IV. 441

Adversi rupto ceu quondam turbine venti
Confligunt, Zephyrusque Notusque, et lætus Eoïs
Eurus equis. stridunt sylvæ—— *Æn.* II. 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majestatem non æquat. *Lib.* 5. *cap.* 13.

Ver. 766.——πελεμιζέμεν ὕλην,] *Al.* πολεμιζέμεν ὕλην.

Ibid.——ὕλην,] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 769.——ἀγνυμενάων·] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 772.——δοῦρα πεπήγει,] Cod. *Harleian.* δοῦρ' ἐπεπήγει.

Ver. 775.——ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης] Cod. *Harleian.* ὁ δὲ στροφάλιγγι κονίης.

Ver. 776. Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ,]

——ingentem, atque ingenti vulnere victum. *Æn.* X. 842.

Porro, de istiusmodi verborum sono, rem ipsam aptissime depingente, vide supra ad γ', 363, et ad δ', 455.

Ver. 777. Ὄφρα μὲν ἠέλιος]

——medios cum Sol accenderit æstus. *Georgic.* IV. 401.

——medium Sol igneus orbem
Hauserat—— *Ibid.* 426.
Sol medium cœli conscenderat igneus orbem. *Æn.* VIII. 97.

Ibid.——ἀμφιβεβήκει,] Vide supra ad ά, 37, et ad δ', 492.

Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν,
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
Ἱπποκόμον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
Ἧ κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δε οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Τόν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·]

Jam gravis æquabat luctus et mutua Mavors
Funera: cædebant pariter, pariterque ruebant.
Æn. X. 755.

Ver. 779. Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσσετο βουλυτόνδε,]

——aratra jugo referunt suspensa juvenci,
Et sol crescentes decedens duplicat umbras.
Eclog. II. 65.

Ibid.——μετενείσσετο] *Al.* μετενίσσετο.

Ver. 781.——ἔρυσσαν,] Ita *Barnesius*, ex MSS.——recte. *Al.* ἔρυσαν; quod penultimam corripit:——ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν· supra, ver. 505.

Ver. 784.——ἀτάλαντος] Vide supra ad β', 627.

Ver. 785. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 786.—ἐπέσσυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 787. Ἔνθ' ἄρα τοι——φάνη βιότοιο τελευτή·]

Hic tibi mortis erant metæ——.
Æn. XII. 546.

Ver. 792.—στρεφεδίνηθεν] Cod. *Harleian.* στρεφεδίνησεν.

Ver. 794.—καναχὴν] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 798.—μέτωπον] *Al.* πρόσωπον,

Στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξεῖ δουρὶ
Ὤμων μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
Ἔγχεΐ θ', ἱπποσύνῃ τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
Καὶ γὰρ δή ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ, θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
Ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξεῖ χαλκῷ,
Ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρὶ
Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
Ὣς πολέας πέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Πάτροκλ', ἦπου ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμὴν,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,

Ver. 806. Στῆ δὲ ταφών]
————obmutuit amens.
Æn. IV. 279.

Ibid.——ὀξεῖ δουρὶ] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 808.——ἐκέκαστο] Vide supra ad ό, 153, et ad δ', 492.

Ver. 813.——ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,—οὐδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον,]
——fugit ante omnes exterritus Aruns:
———nec jam amplius hastæ
Credere, nec telis occurrere virginis audet.
Æn. XI. 806.
—— ex oculis se——abstulit Aruns,
Contentusque fugâ mediis se immiscuit armis.
Ibid. 814.

Ver. 818.——Πατροκλῆα μεγάθυμον] Quâ ratione vox Πατροκλῆα hic ultimam naturâ brevem producat, itemque ἐπευχόμενος, *ver.* 829, et πρὶν, *ver.* 839, et μιν, *ver.* 855, vide supra ad ά, 51. Cæterum quæ vocis βασιλέα formam sequuntur, eæ ultimam *naturâ* semper *producunt*. Vide supra ad ά, 265.

Ver. 820.—οὖτα] Vide supra ad ν', 192.

Ver. 822. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad δ', 445, et ad ν', 181.

Ver. 824. Τώ τ' ὄρεος] Cod. *Harleian.* Ὧτ' ὄρεος.

Ver. 825.————πιέμεν] *Al.* πινέμεν. Utrumque ferri possit. Vide supra ad *ver.* 762.

Ver. 828.—Πριαμίδης] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 829.——ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 830.—ἀμὴν,] Cod. *Harleian.* ἄμμιν.

Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς σφιν ἀμύνω
Ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἆ δειλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς
Ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
Μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, πρίν γ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
Ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ἤδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
Πάντες ἄν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ,
Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·

Ver. 834.—*ὀρωρέχαται*] Vide supra ad *ν'*, 736, et ad *ά*, 37.

Ver. 836.—*σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.*]
Alitibus linquère feris——. *Æn.* X. 559.

Ver. 838.——*ἐπετέλλετ' ἰόντι,*] *Al.* *ἐπέτελλεν ἰοντι.*

Ver. 840. Νῆας *ἀνὰ γλαφυρὰς,*] *Al.* Νῆας *ἐπὶ γλαφυρὰς.*

Ibid.—*ἀνδροφόνοιο*] Vide supra ad *ver.* 77.

Ver. 842.——*σοὶ δὲ φρένας*] Cod. *Harleian.* *σοὶ δ' οὐ φρένας.*

Ver. 847. Τοιοῦτοι *δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν.*] Ἀνὴρ ὑπὸ τύχης σφαλλόμενος, ἑαυτὸν εἰς ὀρθὸν καθιστάς καὶ ἀντίπαλον, πύκτης ὅπως εἰς χεῖρας, ἐκ τοῦ ταπεινοῦ καὶ οἰκτροῦ τῇ μεγαλαυχίᾳ μεταφέρων εἰς τὸ γαῦρον καὶ ὑψηλὸν, οὐκ ἐπαχθὴς οὐδε θρασὺς, ἀλλὰ μέγας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀήττητος. Ὥς που καὶ τὸν Πάτροκλον ὁ Ποιητὴς μέτριον καὶ ἀνεπίφθονον ἐν τῷ κατορθοῦν, ἐν δὲ τῷ τελευτᾷν μεγαλήγορον πεποιήκε λέγοντα. "Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν." *Plutarch. de sui Laude.*

Ver. 848. Πάντες *ἄν αὐτόθ' ὄλοντο,*] *Al.* Πάντες κ' αὐτοθ' ὄλοντο.

Ver. 851.—*σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,*]
Καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.
Sophocl. Philoctct. ver. 1318.
Sensibus hæc imis, res est non parva, reponas. *Virg. Eclog.* III. 54.
Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta. *Æn.* III. 250.
——Tu condita mente teneto.
Ibid. 388.
——Simul hæc animo hauri.
Æn. XII. 26.

Ver. 852. Οὔ *θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ,*]
——non me, quicunque es, inulto,
Victor, nec longum lætabere; te quoque fata
Prospectant paria, atque eadem mox arva tenebis. *Æn.* X. 739.
Quem locum *Macrobius* inter eos recenset, in quibus Poëtarum "*par pene splendor amborum est.*" *Lib.* V. *cap.* 12.

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
  Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
Τίς δ' οἶδ', εἴκ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο,
Φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
  Ὣς ἄρα φωνήσας, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἴρυσε, λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός·
Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 856. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων]
Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras. *Æn.* XI. 831; XII. 952.

Ibid.—βεβήκει,] Similiterque *ver.* 864, Αὐτίκα—βεβήκει. Vide supra ad *ver.* 751.

Ver. 857. Ὃν πότμον γοόωσα,] Vituperat hunc locum *Plato*: Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τουτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλως οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὔτ' ἀληθῆ λέγοντας, οὔτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι.—— Ἐξαλείψωμεν ἄρα—πάντα τὰ τοιαῦτα——. "Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων "πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει, Ὃν πότμον γοόω"σα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην."——Ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, παραιτησόμεθα Ὅμηρόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν, ἄν διαγράφωμεν· οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν· ἀλλ', ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οὓς δεῖ ἐλευθερους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημενους. *De Republ. lib.* 3. Similiter et *Plutarchus*: Ὅσοι—τὸν θανατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν ἀταφίαν ὡς δεινὸν ὀλοφυρόμενοι καὶ δεδιότες, φωνὰς εξενηνόχασι,—"Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πτα"μένη ἄϊδόσδ' ἐβεβηκει, Ὃν ποτμον γοόωσα λι"ποῦσ' ἁδροτῆτα καὶ ἥβην,"—αὗται πεπονθότων εἰσὶ καὶ προσεαλωκότων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπατης. Διὸ μᾶλλον ἅπτονται καὶ διαταράττουσιν ἡμᾶς, ἀναπιμπλαμένους τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀσθενείας, ἀφ' ἧς λέγονται. *De audiend. Poëtis.*

Ibid. — ἀνδροτῆτα] *Al.* ἁδροτῆτα; quo modo et legit *Plutarchus*, loco supra citato.

Ver. 858.—τεθνειῶτα] Vide supra ad β', 818.

Ver. 861.——Φθήῃ] *Al.* Φθαίη.

Ver. 862. Ὣς ἄρα φωνήσας, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς Εἴρυσε,]
——Hoc dicens, eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρʹ.

Ὑπόθεσις τῆς Ρʹ. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΠΕΡΙ' τοῦ Πατρόκλου σώματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα. Ὑποδύντες δὲ, καὶ ἀράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις, ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

Ἐπιγραφαί.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, νέκυν περὶ, χεῖρας ἔμισγον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, περὶ νέκυν ἀμφεμάχοντο,

Ἄλλη.

Ῥῶ, κρατερὴ ἔρις ὦρτο, Μενοιτιάδαο πεσόντος.

ΟΥΔ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
Πρωτοτόκος, κινυρὴ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·

Ver. 1. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν,] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέως υἱὸν; quod et ferri possit. Vide supra ad βʹ, 818.

Ver. 4.——ἄρ'] *Ut par erat,*——.

Ver. 5.——οὐ πρὶν εἰδυῖα] Quâ ratione πρὶν [hic ultimam producat, item δέ, *ver.* 17, et ἀδήριτος, *ver.* 42, et ἀντικρὺ, *ver.* 49, et ἄλις, *ver.* 54, vide supra ad άʹ, 51.

Ver. 10.——ἄρ'] *Proinde.*

Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
Οὔτ' οὖν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
Ὅσσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
Ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο, καί μ' ὑπέμεινε·
Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
Ἔμμεναι· οὐδέ ἑ φημὶ, πόδεσσί γε οἷσι κιόντα,
Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνοῦς τε τοκῆας.
Ὣς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴκε μεῦ ἄντα
Στήῃς· ἀλλά σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι· μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' αγορεύεις·
Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
Ἦ κὲ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
Εἴκεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ·

Ver. 14.—κλειτῶν] Cod. *Harleian.* κλητῶν.
Ver. 19.—καλὸν] Vide supra ad β', 43.
Ver. 20.—πορδάλιος] *Al.* παρδάλιος.
Ver. 22.—περὶ σθένεϊ] *Al.* μέγα σθένεϊ.
Ver. 23.——φρονέουσιν.] *Al.* φορέουσιν.
Ver. 24.—βίη Ὑπερήνορος] Vide supra ad ν', 758.
Ibid.—ἱπποδάμοιο] Vide supra ad β', 23.
Ver. 30.———ἐγὼν ἀναχωρήσαντα] Cod. *Harleian.* ἐγώγ' ἀναχωρήσαντα.
Ver. 32.———ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Sic *Hesiodus* :

——— παθὼν δὲ τε νήπιος ἔγνω.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. 216.

Atque hinc *Plato* : Ευλαβηθῆναι, καὶ μὴ, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ νήπιον, παθόντα γνῶναι. *Convivium*, haud longe a fine.
Ver. 34.—τίσεις] Vide supra ad ί, 508.
Ver. 35.——τὸν ἔπεφνες·] Cod. *Harleian.* ὃν ἔπεφνες.
Ver. 37. Ἀρητὸν] *Al.* Ἄῤῥητον· quo modo legit et codex *Harleianus.*
Ibid.——τοκεῦσι] γονεῦσι. Codices a *Th. Bentleio* collati.

Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
Οὐδέ τ' ἀδήριτος, οὔτ' ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διῒ πατρί.
Ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή,
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος, σὺν λαίλαπι πολλῇ,
Βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὣς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,

Ver. 42. Οὐδέ τ' ἀδήριτος, οὔτ' ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος, ἠδ' ἀλκῆς ἠδε φόβοιο.

Ibid.——ἀδήριτος,] *Al.* ἀδήριντος.

Ver. 43, 44.——οὔτησε κατ' ἀσπίδα—— Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν,]

——rauco quod protinus ære repulsum,
Et summo clypei nequicquam umbone pependit. *Æn.* II. 545.

Ver. 43.——οὔτησε] Vide supra ad λ', 260.

Ver. 44. Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν,] *Al.* Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκός.

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ·] *Al.* Ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ.

Ibid.——ὤρνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 49.—ἤλυθ'] Vide supra ad ό, 484, et ad ά, 37.

Ver. 50. Δούπησεν————ἀράβησε] Vide supra ad ν', 181.

Ver. 51. Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι,] Τῶν Ὁμηρικῶν στίχων ἐκείνους μάλιστα ἐξύμνει [ὁ Πυθαγόρας,] καὶ μετὰ λύρας ἐμμελέστατα ἀπέπεμπεν. "Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν "ὁμοῖαι, Πλοχμοί θ', etc." *Porphyrius de vitâ Pythagoræ.* Eandem et *Iamblichus de vitâ Pythagoræ, cap.* XIV.; nisi quod, pro ἀπέπεμπεν, legatur ἀνέμελπε.

Ver. 53. Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος] Εὕροις δ' ἂν καὶ Ὅμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκεῖνα τὰ ἔπη, "Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ανὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης," καὶ τὰ ἑξῆς, κατὰ λέξιν μετενηνοχότα παρ' Ὀρφέως ἐκ τοῦ Διονύσου ἀφανισμοῦ. *Clemens Alexandrinus, Strom.* 6.

Ver. 54.——ἀναβέβρυχεν] Vide supra ad ν', 736, et ad ά, 37.

Ver. 58.———ἐξετάνυσσ'] Ita recte ex uno MS. edidit *Barnesius.* *Al.* ἐξετάνυσ', quod penultimam corripit:——νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ, supra, π', 567.

Ver. 61.——ἀλκὶ] Vide supra ad έ, 299.

Ver. 62.——ἁρπάσῃ] Vide supra ad ν', 192, et ad ά, 140.

Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
Δῃῶν, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε, θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρέος υἱός,
Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ὀξέα κεκληγὼς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίστοιο

Ver. 64.—αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει] Vide supra ad λ', 176.

Ver. 66.——ἰύζουσιν] Vide supra ad γ', 363, et ad δ', 445.

Ver. 72.—ἀτάλαντον] Vide supra ad β', 627.

Ver. 73.—εἰσάμενος] Vide supra ad ν', 45, et ad γ', 141.

Ver. 78. Ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ,] Vide supra ad ν', 324.

Ver. 83.——πύκασε] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.—φρένας ἀμφὶ μελαίνας] "Fallitur "——[*Hadrianus Junius*] quod φρένας μελαίνας, sive *nigra præcordia*, pro *prudentiæ* "argumento haberi opinatur, ubi Homerus "eas Hectori tribuit, *Il.* ρ, *ver.* 83; cum *fortitudinis* sint potius; neque enim illa, sed "ista est Hectoris laus." *Gataker. in Antoninum, lib. IV.* §. 28. Vide et supra ad ά, 103.

Ver. 85.——ἀπαινύμενον] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 86.——οὐταμένην ὠτειλήν.] *Al.* οὐταμένης ὠτειλῆς. Cæterum non est hoc ταυτολόγον, sed *vulnus cominus inflictum* denotat.

Ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας. supra, *ver.* 47.

Οἱ νεώτεροι οὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τοῦ "οὐτάσαι" καὶ "βαλεῖν." Ὅμηρος δὲ "οὐτάσαι" μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τοῦ συνεγγὺς τρῶσαι, "βαλεῖν" δὲ τὸ πόῤῥωθεν. *Schol. ad Euripid. Hippolyt.* 684. Vide et supra ad δ', 540.

Ver. 88. Ὀξέα κεκληγὼς,] Vide supra ad β', 222 et 314.

Ibid.——εἴκελος] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius. Al.* ἴκελος, minus recte. Vide supra ad ν', 53.

Ἀσβέστῳ· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
Μή τις μοὶ Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται·
Εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
Αἰδεσθεὶς, μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
Τῷ μ' οὔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
Εἰ δὲ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λῖς ἠϋγένειος,
Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

Ver. 89. Ἀσβέστῳ· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἀσβέστῳ· οὐδ' υἷα λάθ' Ἀτρέος. Dubitari tamen potest, annon *media* vocis Ἀσβέστῳ hoc in loco corripiatur. Vide supra ad β', 537.

Ver. 91.—καλὰ,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 95.—μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί· Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει] *Henricus Stephanus* legendum conjicit;——μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοὶ, Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγῃ; ut scilicet vox "ἄγῃ" ad μήπως referatur.

Ibid.——περιστείωσ'] *Al.* περιστιχόωσ'.

Ver. 96.—κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 98.——ἐθέλει] *Al.* ἐθέλῃ.

Ver. 99. Ὅν κε θεὸς τιμᾷ,] Post hunc versum inserit *Barnesius*, nullâ satis idoneâ auctoritate;

Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησ', ὅς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο. Vide supra ad λ', 542.

Ver. 102.——βοὴν ἀγαθοῖο] Vide supra ad β', 408.

Ver. 104.——περ, εἴ] Quâ ratione περ hîc producatur, item ultimæ vocum Ἐντροπαλιζόμενος et ὥστε, *ver.* 109, et παριστάμενος, *ver.* 119, vide supra ad ά, 51.

Ver. 106. Ἕως ὁ] Pronuntiabatur ὥσω, vel ὥσου. Vide supra ad ό, 539.

Ibid.——κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,]
—mentem animumque. *Æn.* VI. 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'] Vide supra ad ό, 540. Male *Barnesius*, Τοφράδ'.

Ibid.——ἄρ'] *Ut solitus est.*

Ver. 110.——Ὅν ῥα] *Quem scilicet.*

Ver. 111.——τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παχνοῦται,] Sic apud *Hesiodum*;

——————ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
Ἔργ' καὶ Ἡμερ. *ver.* 357

Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα·
Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν πὲρ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαιόλος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἕλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ', ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
Εἱστήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
Ὧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων·
Ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Εἱστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·

Ver. 117.——Θαρσύνονθ'] Vide supra ad ν', 823, et ad ά, 338.

Ibid.—ἐποτρύνοντα] Vide supra ad ν', 44.

Ver. 123.—Αἴαντι δὲ] Quâ ratione Αἴαντι hîc ultimam producat, item ἐπακτῆρες, *ver.* 135, et Ἔκτορ, *ver.* 142, et πτόλεϊ, *ver.* 152, et Πάτροκλον, *ver.* 159, et μιν, *ver.* 161, vide supra ad ά, 51.

Ver. 130.——δίδου δ' ὅγε] Vide supra ad γ', 409.

Ver. 133—137—139. Εἱστήκει—βεβήκει—Εἱστήκει,] Vide supra ad δ', 434, 492, et ad ά, 37.

Ver. 133.——ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν] Ο δὲ Ὁμηρικὸς λέων————ὄν ῥά τε
Νήπια τέκνα ἄγοντα συναντήσονται ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων,
ἆρα οὐχ ὁμοιός ἐστι διανοουμένῳ πρὸς τοὺς κυνηγοὺς σπένδεσθαι περὶ τῶν τέκνων; καθόλου γὰρ ἡ πρὸς τα ἔγγονα φιλοστοργία, καὶ τὰ τολμηρὰ δειλα ποιεῖ, καὶ φιλόπονα τὰ ῥάθυμα, etc. *Plutarch. de Amore prolis.*

Ver. 134.——συναντήσονται] *Al.* συναντήσωνται.

Ibid.——ὕλῃ] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 137.——περὶ Πατρόκλῳ] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ἕκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
Ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.
Φράζεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς
Οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
Εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τὶς χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεθ' ὅμιλον,
Σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
Τῷ νῦν εἴτις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἔλθοι τεθνειώς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσί, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.

Ver. 142.—ἐδεύεο·] Pronuntiabatur ἐδεύου, vel ἐδεύευ, quomodo et scribi postea cœptum est.

Ver. 147.—πτόλιος, ἐπεὶ] Edidit *Barnesius*, πτόλεως, ἐπεί: sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ἐπεὶ οὐκ ἄρα τὶς χάρις ἦεν Μάρνασθαι] *Quippe haud ei gratia fuerit tributa, qui pugnaverit*, etc.

Ver. 151.—Ἀργείοισιν ἕλωρ] Cod. *Harleian.* οἰωνοῖσι ἕλωρ.

Ver. 157.——οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἔστω τοῦ πολιτικοῦ τῆς ἀσφαλείας ἐχόμενη, καὶ φεύγουσα τὸ ταρακτικὸν τῆς κενῆς δόξης καὶ μανικὸν, ὡς εἴρηται· τῇ μέν τοι διαθέσει φρόνημα καὶ "μένος πολυθαρσὲς ἐνέστω Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐπέρχεται, οἳ περὶ πάτρης Ἄνδρασι δυσμένεεσσι" καὶ πράγμασι δυσκόλοις καὶ καιροῖς ἀντερείδουσι καὶ διαμάχονται. *Plutarch.* Πολιτ. παραγγέλμ.

Non ille pro charis amicis
Aut patriâ timidus perire.
Horat. Carm. Lib. IV. Od. 9, *ver.* 51.

Ibid.—ἐσέρχεται] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, ἐπέρχεται.

Ver. 158.———δῆριν ἔθεντο,] δῆριν ἔχουσιν, MS. *Cantab.* a *Barnesio*, item MSS. *Vatican.* et *Harleian.* a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 164.——πέφατ'] Postulat temporum ratio, ut vox πέφατ' hoc in loco non πέφατο sed πέφαται intelligatur; eliso nempe αι, ut *Il.* μ', 68;

————————ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρωεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν.

Item δ', 235;

————————Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός.

Et *ver.* 271;

Ἔσσετ', ἐπεὶ———

Sic infra, *ver.* 689 hujus libri;

———πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν.

Vide supra ad β', 137, et ad ά, 37. Cæterum codex *Vaticanus* hìc legit πεφνετ'.

Ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
Στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηίων ἐν ἀϋτῇ,
Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
Ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
Οὔτοι ἐγὼν ἔῤῥιγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
Ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
Ἤ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὦκα μάλ', οὔπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν,
Οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε ἄμειβεν.

Ver. 170 et 173.——ἔειπες;] *Al.* ἔειπας, quod perinde est.

Ver. 171. Ὦ πέπον,] *Al.* Ὦ πόποι.

Ibid.——Ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην] Μὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπιφυόμενον, ἀλλ', ὡς Ὅμηρος, ἠθικώτερον·

Ὦ πέπον, ἦτ' ἐφαμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.
Plutarch. πολιτικὰ παραγγέλμ.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔῤῥιγα μάχην —— Αλλ' αἰεί γε Διὸς] Cod. *Harleian.* Οὔτι ἐγὼν ἔῤῥιγα——.

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox; Dii me terrent, et Jupiter hostis. *Æn.* XII. 894.

Ibid.——ἔῤῥιγα] Vide supra ad β', 314.

Ver. 176. 'Αλλ' αἰεί γε] Ita *Barnesius*; quam lectionem et probat *Henricus Stephanus.* Vide supra ad π', 688. *Al.* 'Αλλ' αἰεί τε.

Ibid.—αἰγιόχοιο,] *Al.* ἠέ περ ἀνδρῶν. *Al.* ἠέ περ ἀνδρός.

Ver. 178.——ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] Vide supra ad π', 689, 690.

Ver. 181.—μέγα] Cod. *Harleian.* μάλα.

Ibid.—μεμαῶτα,] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 186. Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Αχιλῆος]
Quo nunc Turnus ovat spolio, gaudetque potitus. *Æn.* X. 500.

Ver. 187.—Πατρόκλοιο βίην] Vide supra ad ν', 758.

Ver. 191.——Πηλείδαο.] *Al.* Πηλείωνος.

Ver. 192.——μάχης πολυδακρύτου,]
————lacrymabile bellum. *Æn.* VII. 604.

Ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἅ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε
Γηρὰς· ἀλλ' οὐχ' υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
  Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμὸν·
  Ἆ δειλ', οὐδέ τί τοὶ θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
Ὃς δή τοι σχεδὸν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
Ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε·
Τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
Εἵλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
Τῶν ποινὴν, ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκνοστήσαντι
Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
  Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
Δεινὸς ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος, ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,

Ver. 196.——ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ] Quâ ratione et ἔπορον et ἄρα hîc ultimam producant, item ἐποιχόμενος, *ver.* 215, et τε, *ver.* 217, et Αἴαντος, *ver.* 235, vide supra ad ά, 51.

Ver. 198.—οὖν] *Ut dictum est,—ver.* 192.

Ibid.—ἀπάνευθεν] Vide supra ad ά, 349.

Ibid.—νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη]

Ille caput quassans———

Æn. XII. 89.

Ver. 206. Εἵλευ·] *Al.* Εἷλες.

Ver. 209.——κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι] Vide supra ad ά, 528.

Ibid.—Κρονίων·] Vide supra ad ά, 397.

Ver. 210.—Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε'] *Hectori autem apta erant arma.* Sic supra γ', 333;

——————ἥρμοσε δ' αὐτῷ.

Item infra τ', 385;

Πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς

Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε,——.

Atque hoc modo accipit *Eustathius* in comment. ad *ver.* 142. Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχεα ἐπὶ χροΐ. τουτέστι προσηρμόσθησαν—. Aliter tamen explicare videntur scholia inedita, in cod. *Harleiano*, a *Th. Bentleio* communicata; τὸν Δία ἀκουστέον ἁρμόσαι τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ [Ἕκτορι,] οὐ τὰ ὅπλα συγκαθίσαι, οὐ γὰρ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἕκτωρ ἰσομεγέθης.

Ver. 213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων·] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 215—219. Ὄτρυνεν δὲ——Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων,] Vide supra ad ν', 44.

Ver. 216.—Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,]

——Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque. *Æn.* VI. 483.

Ibid.—Θερσίλοχόν τε,] *Al.* Ὀρσιλοχόν τε.

Ἀστεροπαῖόν τε, Δεισηνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
Τὰ φρονέων, δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
Λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
Ἠὲ σαωθήτω· ἣ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
Ὃς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνειῶτά περ, ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ Αἴας,
Ἥμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
Ἕξω ἐγώ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
Νήπιοι· ἦτε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς, οὐκέτι νῶϊ
Ἔλπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
Οὔτι τόσον νέκυος πέρι δείδια Πατρόκλοιο,
Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἠδ' οἰωνοὺς,
Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δείδια, μήτι πάθῃσι,
Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,

Ver. 217.——Δεισήνορά θ',] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius. Al.* Δεισίνορά θ'.

Ver. 227.——ἢ ἀπολέσθω, Ἠὲ σαωθήτω·]
—aut cita mors venit, aut victoria læta.
Horat. Sermon. Lib. I. *Sat.* 1, *v.* 8.

Ver. 229.—τεθνειῶτά] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 230.——ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ] *Al.* ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ.

Ver. 233.—βρίσαντες] Vide supra ad ή, 343.

Ver. 234.—μάλα δέ σφισιν ἔλπετο] Cod. *Harleian.* μάλα δέ σφιν ἔλπετο; unde fortasse legendum, μάλα δέ σφιν ἐέλπετο.

Ver. 237—246.——βοὴν ἀγαθὸν——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 240 et 242.—δείδια] Vide supra ad ν', 481; et ad ά, 37.

Ver. 241.——τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἠδ' οἰωνοὺς,]
Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis
Alitibusque jaces!—— *Æn.* IX. 485.

Ibid.——κορέσει] *Al.* κορέσῃ.

Ver. 243.——ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει, Ἕκτωρ·]
Μάντιν Οἰκλείδαν πολέμοιο νέφος.
Pindar. Nemeor. Od. X. 16.
——obrutus undique telis
Æneas, *nubem belli*, dum detonet, omnem
Sustinet——. *Æn.* X. 808

Ἕκτωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἀκούσῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Οἵτε παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραι
Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·

Ver. 248, 249, 250. Ὦ φίλοι,——Οἵτε—Δήμια πίνουσιν,]

Τοίγαρ πολυμηλοτάταν
Ἑστιαν οἰκεῖς————.
Πόντιόν τ', αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν
Ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει.

Eurip. Alcest. ver. 588.

Ἔστι δὲ μετάβασις προσώπου ἀπὸ δευτέρου εἰς τρίτον· οἷον παρ' Ὁμήρῳ, "Ὦ φίλοι, οἳ παρ' "Ἀτρείδαις δήμια πίνουσιν." *Schol. ibid.*

Ver. 249.——παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,] Cod. *Harleian.* παρ' Ἀτρειδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λάων; quæ et proba lectio.

Ver. 250.—καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος] Cod. *Harleian.* καὶ σημαίνουσιν ἕκαστα.

Ver. 251.——ἐκ δέ Διὸς τιμὴ]

Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστι—— *Iliad.* β', 197.

Ver. 252.——ἕκαστον] Cod. *Harleian.* et hic legit ἕκαστα, exponuntque scholia ibidem inedita, ἕκαστα ἀξιώματα.

Ver. 253.—δέδηεν.] Vide supra ad ν', 736.

Ver. 259.——ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.] Vide supra ad β', 627, et 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,] Ita ex conjecturâ edidit *Barnesius.* *Al.* Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾗσι φρεσίν οὐνόματ' εἴπῃ. Codex unus *Italicus* legit, Τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴπῃ; quæ forte et vera lectio. Quod autem habent vulgati, "Τῶν ἄλλων τίς ἂν "ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι," vix (ut opinor) ferri potest.

Ver. 262.—ἄρ'] *Ut solitus est.*

Ver. 263. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι] "Porphyrius in Scholiis MSS. ad Iliada, olim "penes doctissimum Is. Vossium, observat "Solonem, qui in reliquis omnibus Homeri "poëma fuerat æmulatus, cum ad hunc "versum pervenisset, illius ac duorum sequentium, quibus de hisce Nili ostiis a "Poëtâ agitur, admiratione motum, combussisse sua Poëmata· idem quoque fecisse Platonem. Id vero haud prætereun"dum videbatur, quod alibi haud putem "legi." *Ezech. Spanhemii Not. in Nubes Aristoph. ad ver.* 271.

Ibid.——διϊπετέος] Vide supra ad π', 174.

Ver. 264. Βέβρυχεν] Vide supra ad ῥ', 37.

Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
Χεῦ'· ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε,
Ὄφρα, ζωὸς ἐὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηίων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρωῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν· οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσιν, ἱέμενοί περ,
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφέας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συῒ εἴκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλεροὺς τ' αἰζηοὺς
Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἑλιξάμενος διὰ βήσσας·
Ὣς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
Ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
Οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἤτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,

Ver. 264.——ποτὶ ῥόον,] ποτιῤῥόον· Codices a *Th. Bentleio* collati.

Ibid.——ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραι Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω.] *Al.* ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠϊόνος βοόωσιν.

——et scopulis illisa reclamant
Æquora——. *Georgic.* III. 261.

Non assecutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, Τὸ δὲ "Ἠϊόνες βοόωσιν" πανυ τὶ φασὶν οἱ Παλαιοὶ μιμητικὸν εἶναι τοῦ κατὰ θάλασσαν ἤχου πλέον τῶν ἄλλων. Similiter et *Dionysius Halicarnassensis*; Οἱ χαριέστατοι ποιητῶν——τὰ μὲν αὐτοί τε κατασκευάζουσιν ὀνόματα, συμπλέκοντες ἐπιτηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βούλωνται παραστῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσιν· ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος· ἐπὶ μὲν προσηνέμων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν συλλαβῶν τὸν ἄπαυστον ἐμφαίνειν βουλόμενος ἦχον· "Ἠϊόνες "βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω." Περὶ συνθέσεως. §. 15. Quod si quis pro Ἠϊόνες βοόωσιν, Ἠϊόνες κράζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν, θεωρείσθω·——τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές· ut recte observavit *Aristoteles*, *Poëtic. cap.* 22.

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'·] Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν· Codices *Cantab.* et *Oxon.* à *Barnesio*, item cod. *Vatican.* a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 267. Ἕστασαν] Vide supra ad μ', 55.

Ver. 273.——τῷ καί οἱ] *Al.* τῷ κέν οἱ.

Ver. 274——Τρῶες ἑλίκωπας] Quâ ratione Τρῶες hîc ultimam producat, item νέκυν, *ver.* 277, et μὲν, *ver.* 279, et σφέτερον, *ver.* 287, vide supra ad ά, 51.

Ver. 278.—σφέας ὦκ'] Pronuntiabatur σφᾶς; nam σφέας ultimam producit.

Ver. 281——εἴκελος] Vide supra ad *ver.* 88. *Al.* ἴκελος.

Ver. 283, 285.——ἑλιξάμενος——μετεισάμενος] Vide supra ad π', 594, et ad ν', 90 et 168.

Ἱππόθοος ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱματόεις, τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγάθυμον Ἰφίτου υἱὸν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῗδα μέσην, διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱὸν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς

Ver. 290——ἀμφὶ τένοντας,] *Al.* ἀμφὶ τένοντε.

Ver. 292.—ἱεμένων περ.] *Al.* ἱεμένῳ περ, uti in vulgatis scriptum est supra, ὀ', 450.

Ver. 296. Πληγεῖσ'] Vide supra ad γ',31.

Ibid.—τε μεγάλῳ] Quâ ratione τε hic producatur, item πόδα, *ver.* 299, et μεγάθυμον, etiam extra cæsuram, *ver.* 306, et ὅς, *ver.* 324, et σθένεϊ, *ver.* 329, vide supra ad ἀ', 51.

Ver. 297. Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς, Αἱματόεις.]

Ossaque dispergit cerebro permixta cruento. *Æn.* X. 416.

Ver. 298.——ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeoque ex manibus*——.

Ver. 301.——οὐδὲ τοκεῦσι Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε,] Sic apud *Hesiodum:*

——οὐδὲ μὲν οἵγε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 185.

Ver. 302.—Θρέπτρα] *Al.* Θρέπτα.

Ver. 304.—ἀκόντισε] Vide supra ad ἀ', 140, 309, 314.

Ver. 305.—ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad ν', 404.

Ver. 306.—μεγάθυμον] *Al.* μεγαθύμου.

Ibid.—Ἰφίτου υἱὸν,] Vide supra ad β', 518.

Ver. 308.——ἄνδρεσσιν] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*, quocum facit cod. *Harleian.* *Al.* ἀνδράσσιν.

Ver. 311. Δούπησεν δὲ——ἀράβησε] Vide supra ad ν', 181.

Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,
Φόρκυν θ', Ἱππόθοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικὼς,
Κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
Ἴλιον αἰπεινὴν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους,
Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας;
Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται, ἢ Δαναοῖσι,
Νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
Ὣς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας·
Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείῃσι δαμέντας,
Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
Ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάῤῥοθον εἶναι·
Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ὣς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος, ἔστη·

Ver. 315.——ἐν κονίῃσι] Vide supra ad ν', 508.

Ibid.——ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.] Vide supra ad λ', 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,] Ita recte edidit *Barnesius*. Vide supra ad δ', 506. *Al.* Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκρούς.

Ver. 323.—Περίφαντι ἐοικὼς,] Vide supra ad ξ', 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυτίδῃ,] Ita codices omnes. Pronuntiabatur, ut opinor, Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, quo modo et edidit *Barnesius*; nam Κήρυκι mediam semper producit.

Ver. 326. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide supra ad γ', 389.

Ver. 333.—ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα.] Vide supra ad ά, 75.

Ver. 334.—εἶπε βοήσας·] Cod. *Harleian.* εἶπε παραστάς.

Ver. 340.—μηδ' οἵ γε ἕκηλοι] Cod. *Harleian.* μὴ δή γε ἕκηλοι.

Ver. 341.—πελασαίατο] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.—τεθνειῶτα.] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 342, 343. Ὣς φάτο·——Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν]

Talibus accensi firmantur, et agmine denso
Consistunt—— *Æn.* IX. 788.
——densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant,—— *Æn.* XII. 457.

Ver. 343.—ἔσταν Ἀχαιῶν.] Vide supra ad ά, 535.

Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον οὔτασε δουρὶ,
Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομήδης·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο·
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν
Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
Οὔτε πότ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι

Ver. 344—347.——*οὔτασε——ἀκόντισε*] Vide supra ad *ν'*, 192, et ad *ά*, 140.

Ver. 348.—Ἀπισάονα] *Al.* Ἀμυθάονα.

Ver. 349. Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων·] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, Ἧπαρ ὑπὸ *πραπίσιν.* Cæterum deest totus hic versus in codicibus *Italicis* ab eodem collatis.

Ver. 350.——Παιονίης] Cod. *Harleian.* Παιωνίης.

Ibid.—*εἰληλούθει,*] Vide supra ad *λ'*, 230.

Ver. 354.——*ἔρχατο*] Vide supra ad *π'*, 481.

Ver. 359.—*σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.*] Cod. *Harleian. σχεδόθεν τὲ μάχεσθαι.*

Ver. 361.—*πορφυρέῳ·*] Vide supra ad *ά*, 338 et 482.

Ver. 363.—*οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·*]

—et Trojanis cum multo gloria venit
Sanguine; sunt illis sua funera, parque per omnes
Tempestas:————. *Æn.* XI. 421.

Ibid.—*ἀναιμωτεί*] Ita edidit *Barnesius* ex *Odyss. ώ*, 531. *Al. ἀναιμωτί.*

Ver. 364.———*φθίνυθον·*] Vide supra ad *β'*, 42.

Ver. 365. *Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.*] Cod. *Harleian. Ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.*

Ver. 366.——*δέμας πυρός·*] Vide supra ad *ν'*, 673.

Ver. 368. *Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι,*]
———fundunt simul undique tela
Crebra nivis ritu, cœlumque obtexitur umbrâ. *Æn.* XI. 610.

Ibid.——*μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι*] Cod. *Harleian. μαχης ἔπι θ' ὅσσον ἄριστοι·* explicantque scholia ibidem inedita, *ἐφ' ὅσσον τόπον.*

Ἔστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνειῶτι·
Οἱ δ᾽ ἄλλοι, Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ᾽ αἰθέρι· πέπτατο δ᾽ αὐγὴ
Ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ᾽ οὐ φαίνετο πάσης
Γαίης, οὐδ᾽ ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
Πολλὸν ἀφεσταότες· τοὶ δ᾽ ἐν μέσῳ ἄλγε᾽ ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ᾽ οὔπω φῶτε πεπύσθην,
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τὼ δ᾽, ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ᾽ ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ᾽, ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιϊν,
Ἀμφ᾽ ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ᾽ ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ᾽, ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ᾽ ἀλοιφὴ,
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὡς οἵγ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐταρ Ἀχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ᾽ αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
Ἄγριος· οὐδέ κ᾽ Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ᾽ Ἀθήνη

Ver. 369. Ἔστασαν] Vide supra ad μ′, 55. *Ibid.*——κατατεθνειῶτι·] Vide supra ad ά, 265, et ad β′, 818.

Ver. 370.——Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,] *Al.* Τρῶές καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

Ver. 382—403. Νόσφιν —— ἀπάνευθε] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 384.—ὀρώρει] Similiterque infra, *ver.* 397; vide supra ad β′, 810.

Ver. 387.——μαρναμένοιϊν,] *Al.* μαρναμένοισιν.

Ver. 391.——ἄρα] *Proinde*——.

Ver. 393.—τάνυται] Vide supra ad γ′, 260.

Ver. 394.——νέκυν ὀλίγῃ] Quâ ratione νέκυν hîc ultimam producat, item μὲν, *ver.* 396, et γὰρ, *ver.* 403, et τις, *ver.* 414 et 423, et σφέτερον, *ver.* 419, vide supra ad ά, 51.

Ver. 395.—μάλα γάρ σφισιν] Cod. *Harleian.* μάλα δε σφισιν.

Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχει ὑπὸ Τρώων· τό μιν οὔποτε ἤλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν, ἐνιχριμφθέντα πύλησιν,
Ἂψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκούων,
Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
Δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
  Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν, ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
  Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἢ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
  Ὧδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
  Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου·
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς

Ver. 401.—ἐτάνυσσε] Recte cum duplici σ. Vide supra ad *ver.* 58.

Ver. 402.—τεθνηότα] Similiterque infra, *ver.* 435, τεθνηότος: vide supra ad ά, 265, et ad β', 818.

Ver. 403.—γὰρ ἀπάνευθε] Cod. *Harleian.* γάρ ῥ' ἀπάνευθε.

Ver. 404.——ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 409.——ἀπαγγέλλεσκε] *Renuntiare solita erat.* Ita optime constat temporum ratio. Vide supra ad β', 221, et ad ά, 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,]

Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,
Hos mihi prædixit luctus. *Æn.* III. 712.

Ver. 411.—ὅττι ῥά] Vide supra ad ά, 56.

Ver. 415, 476. — ἀπονέεσθαι — ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 416.—ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι·]

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat *Æn.* IV. 24.

———O quæ satis ima dehiscat
Terra mihi—— *Æn.* XII. 883.

Ver. 418. Ἢ τοῦτον] Cod. *Harleian.* Εἰ τοῦτον.

Ver. 419.—ἐρύσαι,] Cod. *Harleian.* ἐρύσειν.

Ver. 420. Ὧδε δέ τις Τρώων] Ὣς δέ τις αὖ Τρώων· cod. *Italic.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 423.——ἑταίρου.] *Al.* ἑκάστου.

Ver. 424.——σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε]

———it toto turbida cœlo
Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber. *Æn.* XII. 283.

Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,
Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος εἱστήκει τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλὼ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
Θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε·
Ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.

Ver. 425.——ἷκε,] *Al.* ἧκε.

Ibid.—ἀτρυγέτοιο.] Vide supra ad ό, 27.

Ver. 428.——Ἐν κονίῃσι πεσόντος] Vide supra ad ν', 508.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο.] Vide supra ad π', 77.

Ver. 432.—πλατὺν Ἑλλήσποντον] Vide supra ad ή, 86.

Ver. 437. Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε] *Al.* Οὔδει ἐνισκίμψαντε.

Post bellator equus positis insignibus Æthon
It lacrymans, guttisque humectat grandibus ora. *Æn.* XI. 89.

Ver. 439.——πόθῳ·] *Al.* ποθῇ.

Ver. 440.—ἀμφοτέροισι.] *Al.* ἀμφοτέρωθεν.

Ver. 441.—ἄρα] *Ut jam dictum est.*

Ver. 442. Κινήσας δὲ κάρη,] Vide supra ad ver. 200.

Ver. 444—449. —— ἀθανάτω —— Πριαμίδης] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 446. Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.] Τοῦτο οὐ ψεύδεται λέγων ἐπὶ νηπίου καὶ ἀρτιγενοῦς· οὐδὲν γάρ ἐστίν οὕτως ἀτελὲς, οὐδὲ ἄπορον, οὐδὲ γυμνὸν, οὐδὲ ἄμορφον, οὐδὲ μιαρὸν, ὡς ἄνθρωπος ἐν γοναῖς ὁρώμενος, ᾧ μόνω σχεδὸν οὐδὲ καθαρὰν ἔδωκεν εἰς φῶς ὁδόν ἡ φύσις· ἀλλ' αἵματι πεφυρμένος, καὶ λύθρου περίπλεως, καὶ φονευομένῳ μᾶλλον ἢ γεννωμένῳ ἐοικὼς, οὐδενός ἐστιν ἅψασθαι, καὶ ἀνελέσθαι, καὶ ἀσπάσασθαι καὶ περιλαβεῖν, ἢ τοῦ φύσει φιλοῦντος. *Plutarch. de Amore Prolis.* Ὅμηρος μεν, ἐπιβλέψας τα θνητὰ τῶν ζώων γένη, καὶ πρός αλλήλα συγκρίνας κατὰ τοὺς βίους καὶ τὰς διαιτήσεις, ἐξεφώνησεν ὡς οὐδέν ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς, "Πάντων, ὅσσα "τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει" πρωτεῖον οὐκ ἐτυχὲς εἰς κακῶν ὑπεροχὴν ἀποδιδοὺς τῷ ἀνθρώπῳ. *Id. Animi-ne an Corporis affectiones sint pejores; ipso initio.* Citat porro hunc *Homeri* locum *Dio Chrysost. Orat.* 23. *sub initio.*

Ver. 447.——ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει]Codices *Italici*, a *Th. Bentl:io* collati, ἐπιπνέιει καὶ ἑρπεῖ.

Ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
Σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,
Δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
Τὼ δ', ἀπὸ χαιτάων κονίην οὔδασδε βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Ἵπποις ἀΐσσων, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
Ἀλλ' οὐχ' ᾕρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν·
Οὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,
Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,

Ver. 449.—ἐάσω.] Vide supra ad δ', 42.
Ver. 450. Ἦ οὐχ ἅλις,] Pronuntiabatur ἦυχ' ἅλις. Vide supra ad ό, 18, et ad έ, 349.
Ibid.——αὔτως;] Cod. *Harleian.* ἄλλως.
Ver. 455. Δύη τ' ἠέλιος,] Deest hic versus in uno ex MSS. *Italicis* a *Th. Bentleio* collatis.
Ver. 459.——ἀχνύμενός] Vide supra ad γ', 260.
Ver. 461. Ῥέα μὲν γὰρ] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* Ῥεῖα μὲν γὰρ Pronuntiabatur, ut opinor, Ῥᾶ μὲν γὰρ—. Vide supra ad ί, 5. Sic apud *Hesiodum*;
Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει—Ἔργ. καὶ Ἡμερ. 5.
Ver. 463.——ἐσσεύαιτο] Ita MS. *Cantab.* a *Barnesio* et MSS. *Italic.* a *Th. Bentleio* collati. *Al.* ἐσσεύετο, quod nullo modo ferri potest.
Ver. 471.—πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ] Codices a *Th. Bentleio* collati, ἐν ὁμίλῳ πρώτῳ.
Ver. 475.——τίς γάρ τοι] Cod. *Harleian.* τίς τ' ἄρ τοι.
Ver. 476.—ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398.

Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ, βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
Τῶ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄρηϊ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο·
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοέῃς εἰλυμένω ὤμους
Αὔῃσι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε, καὶ Ἄρητος θεοειδὴς,
Ἤϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Αὐτώ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτεί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀΐω,
Πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δὲ στίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἁλῴη.

Ver. 477.——ἀτάλαντος,]—Vide supra ad β', 627.

Ver. 478.——νῦν δ' αὖ θάνατος] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ibid.——κιχάνει.] *Al.* κάλυψεν.

Ver. 480.——ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι,] Vide supra ad έ, 227.

Ver. 486.—ποδώκεος] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 494.—θεοειδὴς,] Vide supra ad β', 623.

Ver. 495.——ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 497.——ἀναιμωτεί] Vide supra ad ver. 363. *Al.* ἀνιδρωτί.

Ver. 499.—φρένας ἀμφιμελαίνας·] Vide supra ad ver. 83.

Ver. 501.—ἵππους,] Cod. *Harleian.* ἵππω.

Ver. 503.——Πριαμίδην] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 505.——φοβῆσαι δὲ στίχας ἀνδρῶν] *Al.* φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν.

Ver. 506.—ἁλῴη.] Cod. *Harleian.* ἀλοίη.

Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
Ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', ὅσσοι ἄριστοι,
Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν·
Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
Ἕκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
Ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δέ κεν Διῒ πάντα μελήσει.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν, ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν·
Ὣς ἄρ' ὅγε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης.

Ver. 509.—ὅσσοι ἄριστοι,] *Al.* οἵπερ ἄριστοι.

Ver. 512. — ἔβρισαν] Vide supra ad μ', 359.

Ver. 513. Ἕκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·]

Hectoris Æneæque manu victoria Graiûm
Hæsit ; ————————
Ambo animis, ambo insignes præstantibus armis.
Æn. XI. 289.

Ver. 514. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·] Sic apud *Euripidem* ;

Ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.
Phœniss. ver. 712.

Ver. 518.—ἔρυτο,] Vide supra ad ν', 555.

Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν, ὀξὺν ἔχων πέλεκυν,]

Quales mugitus, fugit cum saucius aram
Taurus, et incertam excussit cervice securim.
Æn. II. 223.

Quo in loco *Virgilium Homero* longe superiorem existimat *Scaliger* ; *Poëtic.Lib.V.cap.* 3. Sed non recte instituta est comparatio. *Virgilius* enim taurum depingit, qui, prius quam interficiatur, ab arâ se proripuerit, maximosque edens mugitus, aufugiat ; *Homerus* taurum, qui, lethali ictu percussus, saltu dato moribundus humi decidat. Cæterum quâ ratione πέλεκυν hîc ultimam producat, item εὐχόμενος, *ver.* 537, vide supra ad ά, 51

Ver. 522. Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν,] Καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ὅπου ἐρεῖ, "Ὡς γ' ὅταν ὀξὺν ἔχων " πέλεκυν ἀνὴρ βοὸς ἶνα ταμῃ διὰ πᾶσαν," ἀντὶ τοῦ διατάμῃ τὴν ἶνα, φάσιν οἱ παλαιοὶ ὅτι τῇ τῆς λεξεως διακοπῇ μεμίμηται τὸ γινόμενον. *Eustath.* in Comment. ad ό, 1.

Ver. 524. Νηδυΐοισι.] *Al.* Νηδύοισι.

Ver. 526.———ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad ν', 404.

Ibid.——χάλκεον ἔγχος·] Vide supra ad γ', 380.

Ver. 529.———ἀφίει μένος] Vide supra ad ν', 444, et ad π', 613.

Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὁρμηθήτην,
Εἰ μή σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρου κικλήσκοντος.
Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομίος θεοειδής·
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
Ὣς ἣ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν,
Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνασα προσηύδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον (ὃ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν),
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

Ver. 531.——διέκριναν] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad *ά*, 309.

Ibid.—μεμαῶτε,] Vide supra ad *ν'*, 46.

Ver. 533. Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες] *Al.* Τοὺς ὑποταρβήσαντες.

Ver. 534.——θεοειδής·] Vide supra ad *β'*, 623.

Ver. 538.——θανόντος] Cod. *Harleian.* δαμέντος.

Ver. 542.——ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.] Καὶ τὸ "ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον "ἐδηδὼς" αἰτιολογοῦσι [οἱ παλαιοὶ], τῇ γὰρ ἐγκοπῇ φασὶ τῆς λέξεως, τὸν εἰς πολλὰ διεσπασμένον ταῦρον παρέστησεν. Οὐ γὰρ τὸ μέτρον, φασὶν, ἠνάγκαζεν οὕτως εἰπεῖν, ἐπεὶ περ ἦν καὶ οὕτω γράψαι, "λέων ταῦρον κατεδηδώς." *Eustath.* in Comment. ad *ό*, 1.

Ver. 545.——ευρυοπα Ζεὺς] Vide supra ad *ά*, 175.

Ver. 546.——Ὀρνύμεναι] Vide supra ad *γ'*, 260.

Ibid.—νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.] Vide supra ad *κ'*, 45.

Ver. 547.—551. —— πορφυρέην —— πορφυρέῃ] Vide supra ad *ά*, 482.

Ver. 549.—ὅς ῥά τε] *Quæ scilicet*——.

Ver. 551.——πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν,] Vide supra ad *π'*, 334.

Ibid.—πυκάσασά] Vide supra ad *ά*, 140.

Ibid.—ἓ αὐτὴν,] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*: Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως ἓ αὐτὴν, ὡς Ὁμήρῳ γράφειν σύνηθες. *Eustath.*

Ver. 552. Δύσετ'] Vide supra ad *β'*, 35, et ad *έ*, 109.

Ver. 553.—ἐποτρύνασα] *Al.* ἐποτρύνουσα.

Ver. 555. Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·] Vide supra ad *ν'*, 45.

Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
Τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσωσιν·
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Ἀθήνη
Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασσιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἥτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
Τοίου μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

Ver. 558.——ἑλκύσωσιν.] *Al.* ἑλκύσουσι, ἑλκήσουσι, et ἑλκύσσωσι.

Ver. 560.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 561. Φοῖνιξ,] Vide supra ad β', 267.

Ibid.—παλαιγενὲς,] *Al.* διοτρεφὲς.

Ver. 564.——ἐσεμάσσατο] *Barnesius* ex uno MS. edidit ἐσεμάσσετο, atque ita omnino scribendum contendit; "μάσσομαι enim," inquit, "facit ἐμάξατο in *aoristo primo medio*, "non ἐμάσσατο." Atqui vox hæc sæpe apud *Homerum* in *futuro* et *aoristo primo* occurrit:

Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει. *Iliad.* δ', 190.
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος.— *Odyss.* ι', 302.
Τῶν ὁπότ' ἰθύσει ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι. *Ibid.* μ', 590.
————αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε.—— *Ibid.* υ', 152.

Vide et infra ad υ', 425.

Ver. 565.——αἰνὸν] αἰὲν. MS. *Italic.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 567.——γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 570.——ἐνῆκεν,] *Al.* ἔθηκεν.

Ver. 571.——ἐργομένη] *Al.* εἰργομένη.

Ver. 573.——θάρσευς] Ita ex MSS. et *Schol.* edidit *Barnesius*. *Al.* θάρσους.

Ibid.——φρένας ἀμφιμελαίνας. Vide supra ad *ver.* 83.

Ver. 575. Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι] Cod. *Harleian.* Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577.——ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἴρηκεν, τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον κατὰ τὴν γαστερα. *Athenæus, lib.* VI. *cap.* 8.

Ver. 578. Τόν ῥα] *Hunc utique*—— *Hunc inquam*——.

Δούπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἁπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητής, νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης·
Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ,
Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ, μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς, μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα,
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·

Ver. 582.——ἱστάμενος ὤτρυνεν] Quâ ratione ἱσταμενος hìc ultimam producat, item ὃς, *ver.* 583, et κατὰ, *ver.* 594, et μάλα, *ver.* 595, vide supra ad ά, 51.

Ver. 585. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide supra ad γ', 389.

Ibid.——ἑκάεργος] Vide supra ad ά, 43, et 58.

Ver. 591.——τόν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·] Vide ad σ', 22.

Ver. 593. Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης]
——Jovem, cum sæpe nigrantem
Ægida concuteret dextrâ, nimbosque cieret.
Æn. VIII. 353.

Ibid.—θυσσανόεσσαν.] Ita edidit *Barnesius*, ex έ, 758, et ό, 229. *Al.* θυσανόεσσαν, ut opinor, minus recte; nam θύσανος primam corripit:——ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν· supra, ξ', 181.

Ver. 597.——ἦρξε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* ἦρχε φόβοιο.

Ver. 599.—ἐπιλίγδην·] Vide supra ad π', 174.

Ver. 600.——ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε] Cod. *Harleian.* ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601.—οὔτασε] Vide supra ad ν', 192.

Ver. 603.——ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 604. Ἔγχος ἔχων] *Al.* Ἕλκος ἔχων.

Ver. 606. Βεβλήκει] Vide supra ad δ', 492.

Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ', ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἤλυθε, καί κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ὦσε δόρυ πρυμνὸν, διὰ δέ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε·

Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσι
Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
Μάστιε νῦν, εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ·
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὢ πόποι, ἤδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅστις ἀφείη,
Ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
Ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,

Ver. 607.—τοὶ δ' ἐβόησαν] τοὶ δ' ἐφόβηθεν. MS. *Cantab.* a *Barnesio*, et MS. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 608.——ἀκόντισε Δευκαλίδαο] Cod. *Harleian.* ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

Ver. 611.——ὅς ῥ'] *Qui utique*——*Qui videlicet*——.

Ver. 613. Ἤλυθε,] Vide supra ad ό, 484, et ad ά, 37.

Ver. 616, et 638.——ἀνδροφόνοιο.] Vide supra ad π', 77.

Ver. 617.——ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας,] Cod. *Harleian.* ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντων, *dentium aliquos.*

Ver. 624.——ἵμασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 626. Αἴαντα μεγαλήτορα] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 630.——Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] Ζεὺς αυτὸς ἀρήγει. Cod. *Harleian.* item codices *Cantab.* et *Oxon.* a *Barnesio* collati.

Ver. 631.—ἀφείη,] *Al.* ἀφίει, quæ forte et verior lectio. Vide supra ad τ', 762.

Ver. 636.——γενώμεθα] *Al.* γενοίμεθα.

Οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Εἴη δ' ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλείδῃ, ἐπεὶ οὔ μιν ὀίομαι οὐδὲ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Ἀλλ' οὔπῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
Ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·
Ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴκεν ἴδηαι
Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάθυμον Νέστορος υἱόν·
Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
Εἰπεῖν, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅστ' ἐπεὶ ἂρ κεκάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ, κρειῶν ἐρατίζων,
Ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες

Ver. 637. Οἵ που] Cod. *Harleian.* Ἤ που. *Ibid.*—ἀκηχέδατ',] Vide supra ad *ver.* 164.

Ver. 641.——πεπύσθαι] Cod. *Harleian.* πύθεσθαι.

Ver. 643.——οὔπῃ] *Al.* οὔπω.

Ver. 645. Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι——Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον,] Ἔστιν ὡς ἀληθῶς τὸ πάθος Αἴαντος· οὐ γὰρ ζῆν εὔχεται, (ἦν γὰρ τὸ αἴτημα τοῦ ἥρωος ταπεινότερον) ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτῳ σκότει τὴν ἀνδρίαν εἰς οὐδὲν γενναῖον εἶχε διαθέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγανακτῶν, ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀργεῖ, φῶς ὅτι τάχιστα αἰτεῖται, ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς εὑρήσων ἄξιον ἐντάφιον, κἂν αὐτῷ Ζεὺς ἀντιτάττηται. *Longinus*, §. 9.

Ver. 647.——εὔαδεν] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 648.—ὀλοφύρατο] Vide supra ad ά, 338.

Ver. 649.—σκέδασεν,] Vide supra ad ά,

Ver. 651. Καὶ τότ' ἄρ'] *Et tum deinceps*——

Ver. 651—656—665. βοὴν ἀγαθὸν—βοὴν ἀγαθὸς.] Vide supra ad β', 408.

—*Ver.* 653.—μεγάθυμον] *Al.* μεγαθύμου.——

Ver. 657.——ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,] Vide supra ad λ', 547.

Ver. 659. Οἵτε] *Qui scilicet*——

Ver. 661. Ἰθύει,] *Al.* Ἰθύνει, quod nullo modo ferri potest; nam vox ἰθύνω mediam semper producit: quin et ipsum ἰθύει mediam *naturâ* habere longam, *positione* tantum corripere crediderim; nam in vocibus, ἰθύσει, ἴθυσεν, ἴθυσαν, ubi *duæ vocales* non concurrunt, semper producitur τὸ ύ.

Ὅππῃ τ' ἰθύσει, τῇ τ'——*Il.* μ', 48; ubi nonnulli legunt Ὅππῃ τ' ἰθύει.

Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων——

π', 582, ρ' 281.

Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε, πόλλ' ἀέκων· πέρι γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν·
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι,
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥστ' αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ,
Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
Ὣς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', εἴδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰσορόωντα
Γιγνώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,

Ἴθυσαν δέ, κύνεσσιν ἐοικότες— ρ', 725. Vide supra ad ν', 103.

Ver. 661.—πρήσσει] Vide supra ad ν', 192.

Ver. 662. Ἀντίοι ἀΐσσουσι] *Al.* Ἀντίον ἀΐσσουσι.

Ver. 663. Καιόμεναί τε δεταὶ,] Αἱ συνδεδεμέναι δᾷδες· Schol. inedita in cod. *Harleiano.* Porro impetum leonis subito repressum, cursuque in medio identidem impeditum, pulchre depingunt numeri isti quodammodo impediti, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.

Ver. 668.——Αἰάντεσσι κέλευεν] *Al.* Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν.

Ver. 672.——νῦν δ' αὖ θάνατος] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ver. 674.—ὅν ῥά τε] *Quam scilicet*—.

Ver. 676.——οὐκ ἔλαθε πτὼξ,] Sic apud *Virgilium;*

——sæpe exiguus mus. *Georg.* I. 181.

Quem ad locum *Quintilianus;* " At Virgilii " (inquit) miramur illud, *Sæpe exiguus mus;* " nam epitheton, *exiguus*, aptum proprium " effecit ne plus expectaremus, et casus " singularis magis decuit, et clausula ipsa " unius syllabæ non usitata addit gratiam." *Lib.* VIII. *cap.* 3.

Ver. 681.——ἴδοιο.] *Al.* ἴδοιτο.

Ver. 683. Θαρσύνονθ'] Vide supra ad ν', 823, et ad ά, 338.

Ver. 685.—εἴδ' ἄγε] Vide supra ad ί, 167.

Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται·
Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε, μῦθον ἀκούσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
Τὸν μὲν, δακρυχέοντα, πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει,
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
Ἀλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὦκα,

Ver. 689, 690.——πέφαται——τέτυκται.] Vide supra ad *ver.* 164, et ad ά, 37.

Ver. 692.—νέκυν ἐπὶ] Qua ratione νέκυν hîc ultimam producat, item ὅς, etiam extra cæsuram, *ver.* 699, et κακὸν, *ver.* 701, vide supra ad ά, 51.

Ver. 693.—κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 696.—θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.]
—et vox faucibus hæsit. *Æn.* IV. 280.

Ver. 699.——ὅς οἱ] *Al.* ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 706.———ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πάτροκλον ἥρωα.

Ibid.—βεβήκει,] Vide supra ad π', 751.

Ver. 707. Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι] Ita ex tribus MSS. edidit *Barnesius*, quocum facit et codex *Harleianus*: *Al.* Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' Αἰάντεσσι.

Ibid.——κιὼν,] Cod. *Harleian.* θέων.

Ver. 714.——φύγοιμεν.] *Al.* φύγωμεν.

Ver. 716.———ἔειπες,] *Al.* ἔειπας, quod idem.

Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσσω
Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
Μίμνομεν ὀξὺν ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς·
Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ', ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσιν ἑλίξεται, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διά τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ὣς Τρῶες εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ', ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
Σταίησαν, τῶνδε τρέπετο χρὼς, οὐδέ τις ἔτλη,
Πρόσσω ἀΐξας, περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
Ἄγριος, ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἶς ἀνέμοιο·
Ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ' ὥσθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς

Ver. 718.——ὀπίσσω] *Al.* ὄπισθεν, ut infra, *ver.* 723.

Ver. 722.—ἄρα] *Ut præceperat Ajax*—*ver.* 717.

Ver. 723. μάλα μεγάλως·] Quâ ratione μάλα hîc ultimam producat, item νέκυν, *ver.* 724, et Τρῶες, *ver.* 730, et σέλαϊ, *ver.* 739, et δόρυ, *ver.* 744, et σθένεϊ, *ver.* 751, vide supra ad ά, 51.

Ver. 724.——αἴροντας] Cod. *Harleian.* αἴραντας.

Ver. 727. Ἕως μὲν γάρ] Enuntiabatur, ac si scriptum fuisset, Ὣς μὲν γάρ. Vide supra ad *ver.* 106.

Ver. 728 et 732. Ἀλλ', ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 728.—ἑλίξεται,] Vide supra ad *ver.* 283, et ad π', 594.

Ibid.—ἀλκὶ] Vide supra ad έ, 299.

Ver. 733.——τῶνδε τρέπετο] *Al.* τῶν δ' ἐτράπετο.

Ver. 734.—δηριάασθαι.] *Al.* δηρίσασθαι.

Ver. 735, 746. Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε] Recte se habet ista syntaxis. Vide supra ad ά, 566, et ad έ, 778.

Ibid.—ἐμμεμαῶτε] Similiterque infra, *ver.* 746: vide supra ad ν', 46.

Ver. 738.——ἐξαίφνης] *Al.* ἐξαπίνης.

Τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥσπερ πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
Ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
Ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
Κίρκον, ὅ, τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες, ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.

Ver. 747.—ὥσπερ πρὼν] *Al.* ὥστε πρών.
Ver. 748.—Ὑλήεις,] Vide supra ad γ', 151.
Ver. 754. Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.] Vide supra ad *ver.* 513.
Ver. 755. Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται,] Vide supra ad π', 583.
Ver. 756 et 759.——κεκλήγοντες,] Vide supra ad β', 314, et ad γ', 31.
Ver. 758.——ἄρ'] *Ut dictum est.*
Ver. 760.—καλὰ] Vide supra ad β', 43.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς Σ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀχιλλεὺς, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς, ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δε ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ του Ἡφαίστου· κελευσάσης δὲ Ἥρας, ἄοπλος προσελθὼν ἐπὶ τον τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἳ καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Ἐπιγραφαί.

Ὁπλοποιΐα.

Ἄλλως.

Σίγμα, Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίγματι, τεύχεα τεῦξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

ὩΣ οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ατυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
Ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,

Ver. 1. Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς] Vide supra ad ν', 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·]
Agnovit longe gemitum præsaga mali mens. *Æn.* X, 843.

Ver. 5.——ἄρα] *Proinde*——.

Ver. 6.——καρηκομόωντες] Vide supra ad ν', 310.

Ver. 9.——διεπέφραδε,] Vide supra ad β', 314, et ad ξ', 500.

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Σχέτλιος· ἦτ' ἐκέλευον, ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ,
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
Ὤμοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.

Ver. 12. Ἦ μάλα δὴ] Vide supra ad ξ', 433 et 460.

Ibid.——τέθνηκε] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 14. Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν,] *Al.* Νῆας ἔπ' ἂψ ἴεναι.

Ver. 15. Ἕως ὁ] Pronuntiabatur ὥσω, vel ὥσου. Vide supra ad ρ', 106, et ad ό, 539.

Ver. 18. Ὤμοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ————Κεῖται Πάτροκλος·] "Narrare vero "quis *breviùs* [potest,] quam qui mortem "nunciat Patrocli?" *Quintilian. Lib.* X. *cap.* 1.

Ver. 22. Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·] Οὐκ ἤρεσκεν οὖν μοι—ὁ Ἱερώνυμος ἐν οἷς οὔ φησι γενομένης ἀλλὰ γεγενημένης καὶ οὔσης αἴσθησιν ὀργῆς εἶναι διὰ τὸ τάχος. Οὐθὲν γὰρ οὕτω τῶν παθῶν συλλεγόμενον καὶ διακινούμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῆ καὶ τὴν αὔξησιν· ὡς δὴ καὶ Ὅμηρος ἐμπείρως διδάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθὺς ἐξαίφνης ποιῶν τὸν Ἀχιλλέα, τοῦ λόγου προσπεσόντος, (ἐν οἷς λέγει, "Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέ- "λαινα.") θυμούμενον δὲ βραδέως τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ διὰ λόγων πολλῶν ἐκκαιόμενον. *Plutarch. de Irâ cohibendâ.*

Ver. 23, 24. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, Χεύατο κὰκ κεφαλῆς,]

Canitiem immundo deformat pulvere, et
ambas
Ad cœlum tendit palmas.——
Æn. X. 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς Κεῖτο.] Vide supra ad π', 776.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο,] Similiterque infra, *ver.* 51; vide supra ad ό, 397.

Ver. 32.——ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,]

Multa gemens, largoque humectat flumine
vultum. *Æn.* I. 469.

Σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς, παρὰ πατρὶ γέροντι,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαύη,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημέρτης τε, καὶ Ἀψευδὴς, καὶ Καλλιάνασσα·
Ἔνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
Ἥ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος,
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.

Ver. 35.—ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ, Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς,]

Ac mater sonitum thalamo sub fluminis alti
Sensit :——— *Georg.* IV. 333.

Ver. 37. Κώκυσέν] Producit hæc vox mediam, quippe ex *κωκύω* deducta ; eâdem analogiâ ac *μηνίσας*, ex *μηνίω*. Vide supra ad *ί*, 426, et infra ad *τ'*, 284.

Ver. 43—45. Δωτώ τε——καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,]

———————qualis Nereïa *Doto*
Et *Galatea* secant spumantem pectore pontum. *Æn.* IX. 102.

Ver. 46. Νημέρτης] Cod. *Harleian.* Νημέρτις.

Ver. 47. Ἔνθα δὲ ἦν] Cod. *Italic.* unus, Ἔνθαδ' ἔην.

Ver. 48. Ἀμάθεια·] *Al.* Ἀμάθυια.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνηται]

Clamat : Io matres, audite ubi quæque, Latinæ. *Æn.* VII. 400.

Ver. 54. Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ,] Vituperat hunc locum *Plato* ;——δεησόμεθα [Ὁμήρου] μήτοι θεοὺς γε ποιεῖν ὀδυρομένους καὶ λέγοντας, " Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια." *De Republ. Lib.* 3.

Ibid.——δυσαριστοτόκεια,] Ἐπὶ κακῷ τεκοῦσα τὸν ἄριστον, ἄριστον καὶ δύστηνον. Schol. inedita in codice *Harleiano.*

Ver. 55.——ἄρ'] *Ut nostis*——.

Ver. 57.——φυτὸν ὡς] Vide supra ad *ά*, 51.

Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
Ὅ, ττι μιν ἵκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερὼ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δή πρίν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχὼν,
Πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,
Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
Ἤματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
Ὡς ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι

Ver. 61.——ζώει] ζώῃ, cod. *Italic.* et *Harleian.*

Ver. 62, 67. Ἄχνυται,——Ῥήγνυτο·] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 63.——ὄφρα ἴδω τε] ὄφα ἴδοιμι; codices fere universi.

Ver. 66.—περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης Ῥήγνυτο·]

——at illum
Curvata in montis faciem circumstetit unda.
Virg. Georg. IV. 360.

Ver. 69.—Ἀχιλῆα.] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 71.——κωκύσασα] Vide supra ad *ver.* 37.

Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;]

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras? *Æn.* II. 594.

Ver. 74.——τετέλεσται] Vide supra ad ν', 736, et ad ά, 37.

Ver. 75.——ὡς ἄρα] Codex unus *Italicus* legit ᾧ ἄρα.

Ver. 78. Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη]

——Quærenti talibus ille
Suspirans, imoque trahens a pectore vocem. *Æn.* I. 371.

Ver. 79.——τὰ μέν ἄρ] *Illa quidem, ut dixisti*——*ver.* 74.

Ver. 81.—τῖον] Vide supra ad ν', 103; et ad ό, 24.

Ver. 86.—ἀθανάτῃς] Vide supra ad ά, 308.

Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
Νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντ'· ἔπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἕκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις, καταδακρυχέουσα·
Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ, μέγ' ὀχθήσας, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
Ἔφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισι
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,

Ver. 89.—ἀποφθιμένοιο,] De syllabâ φθι correptâ, vide supra ad β', 43, et ad ά, 309, et 314.

Ibid.—ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ] MS. unus *Italicus* legit ἀποφθιμένοιο, τὸν δ' οὐχ· unde fortasse legendum, ex conjecturâ *Th. Bentleii*, ἀποφθιμένου, τόνδ' οὐχ.

Ver. 90.——νοστήσαντ'· ἔπεὶ] Codex unus *Italicus*, νοστήσαντα· ἐπεὶ———.

Ibid. ἔπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε Ζώειν,]

Nunc vivo, neque adhuc homines lucemque relinquo:
Sed linquam——— *Æn.* X. 855.
——vitam moror invisam, Pallante perempto. *Æn.* XI. 175.

Ibid.——ἄνωγε] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 93.—Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.] Pronuntiabatur Μενοιτιάδω. Vide supra ad ά, 1.

Ibid.——ἀποτίσῃ.] Vide supra ad ί, 508; item infra, χ', 19.

Ver. 97. Τὴν δὲ, μέγ' ὀχθήσας, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] *Æschines*, *Orat. in Timarchum*, versum hunc hoc modo citat:

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

Ver. 100.—ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.] Vide supra ad ξ', 485. Οὐκ ἔστι τὸ ἔδησεν, ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ· οὐδ' ἄρης, πόλεμος νῦν ἢ θεος· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδησε κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἐδεησε· περισπαστέον δὲ τὸ ἀρῆς, ἵν' ᾖ βλάβης.——Ἐμοῦ γὰρ ἐδεησε, καὶ χρείαν ἔσχε τῆς βλάβης βοηθὸν ἔχειν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 18.

Ver. 104.————ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,] Ita *Odyss.* ύ, 379:

————ἀλλ' αὔτος ἄχθος ἀρούρης.

Ibid.——ἀρούρης,] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 105. Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις] Ἐπὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήμασιν, ἀνεμέσητον τὸ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν· ἔθος γαρ τοῖς παλαιοῖς ἑαυτοὺς ἐγκωμιάζειν· διὰ τε τοῦ ἐγκωμίου, ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, ὅτι γε τοῖς ταλαίπωροῖς οὐκ ἤμυνε τοιοῦτος ὤν. Schol. inedit. in codice *Harleiano*.

Ver. 106.——ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·] Εὖ δέ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς ὑπειπὼν, "Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων," ἐπήνεγκεν, "Εν πολέμῳ· ἀγορῇ δε τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι." *Plutarch. de animi tranquillitate.*

Ver. 107. Ὡς ἔρις]

——en quo discordia cives
Perduxit miseros! *Virg. Eclog.* I. 72.

Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·
Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε, καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
Ὣς καὶ ἐγὼν, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
Κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
Καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,

Ἡράκλειτος——ἄντικρυς πόλεμον ὀνομάζει πατέρα καὶ βασιλέα καὶ κύριον πάντων· καὶ τὸν μεν Ὅμηρον, εὐχόμενον ἔκ τε θεῶν ἔριν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπολεσθαι, λανθάνειν φησὶ τῇ πάντων γενέσει καταρώμενον ἐκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας τὴν γένεσιν ἐχόντων. *Plutarch. de Iside et Osiride.*

Ver. 108.——ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·] Οὐκοῦν αὐτὰς [ὀργὴν καὶ φόβον καὶ πόθον, *etc.*] ἡδονῶν μεστὰς εὑρήσομεν ἀμηχάνων; ἢ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι, τὸ "—ὅς τ' ἐφέηκε," τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς, τὸ "——πολύφρονά περ χαλεπῆναι, Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο." *Plato in Philebo.*

Ibid.——πολύφρονά περ] *Al.* πολύφρονά τε.

Ver. 109. Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο] Καὶ τὸ ὀργίζεσθαι, ἡδύ· ὥσπερ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε περὶ τοῦ θυμοῦ, "Ὅστε "πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο." *Aristoteles, Rhetoric. Lib.* I. *cap* 11. Καὶ πάσῃ ὀργῇ ἕπεσθαί τινα ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ τιμωρήσασθαι· ἡδὺ μὲν γὰρ, τὸ οἴεσθαι τεύξεσθαι ὧν ἐφίεται. Οὐδεις δὲ τῶν φαινομένων ἀδυνάτων ἐφίεται αὐτῷ, ὁ δ' ὀργιζόμενος ἐφίεται αὐτῷ δυνατῶν· διὸ καλῶς εἴρηται περὶ θυμοῦ, "Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλει-"βομένοιο, Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται·" ἀκολουθεῖ γὰρ καὶ ἡδονή τις διά τε τοῦτο, καὶ διότι διατρίβουσιν ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι τῇ διανοίᾳ. *Id. Rhetoric. Lib.* II. *cap.* 2.

Ver. 110. Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν] *Galen. de Hippocr. Dogm. Lib.* III. *cap.* 2. legit, Ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσιν, *etc.*

Ver. 111. Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν] Ἠρέμα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖται. Schol. in cod. *Harleian.*

Ver. 112.——προτετύχθαι] δοκοῦντα προγεγονέναι· Schol. *ibid.*

——ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν——
Æschylus, Prometh. Vinct. ver. 261; ubi *Scholiastes* hunc versum *Homeri* citat.

Ibid.—ἐάσομεν,] Vide supra ad δ', 42

Ibid.—ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 115.——ὁππότε κεν δὴ] De explementorum istorum, κεν δὴ, expectationem *longam* aptissime depingentium, venustate, vide supra ad ξ', 504.

Ver. 116.——ἀθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα, Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ] Vide infra ad φ', 107.

——quin occidit una
Sarpedon, mea progenies:——
Æn. X. 470.

Occidit et Pelopis genitor, conviva Deorum.
Horat. Carm. Lib. I. *Od.* xxviii. *ver.* 7.

Ibid.—βίη Ἡρακλῆος] Vide supra ad ν' 758.

Ver. 118.——Κρονίωνι] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad ά, 397.

Ver. 119.——μοῖρα δάμασσε] μοῖρ' ἐδάμασσε. Cod. *Oxon.* a *Barnesio*, item codices *Harleian.* et *Italic.* a *Th. Bentleio*, collati.

Ibid.——ἀργαλέος χόλος] *Difficili bile tumet jecur. Horat. Carm. Lib.* I. *Od.* xiii. *ver.* 4.

Ver. 120.——τέτυκται,] Vide supra ad ά, 37.

Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
Δάκρυ' ὀμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστι
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἑ φημὶ
Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι·
Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' υἷος ἑοῖο·
Καὶ, στρεφθεῖσ', ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·
Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρὸς,
Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴκ' ἐθέλῃσιν
Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Η δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ,
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.

Ver. 123. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ.] Cod. *Italic.* Ἀμφοτερῃσι χερσὶ.

Ver. 124. Δάκρυ' ὀμορξαμένην,] Cod. *Italic.* et *Harleian.* Δάκρυ ὀμορξαμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν] Cod. *Italic.* Γνοίη.

Ibid.——πέπαυμαι.] Cod. *Harleian.* πεπαύμην, quo modo et in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 126.——φιλέουσά] Vide supra ad ά, 338, et κ', 280, et infra, ad ύ, 304.

Ver. 128.——τοῦτό γε,] Codices fere universi ταῦτά γε.

Ibid.——οὐ κακόν ἐστι] Vide supra ad ν', 344, et ό, 11.

Ver. 131.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 134.—καταδύσεο] Vide supra ad έ, 109.

Ver. 138.——πάλιν τράπεθ'] *Avertit se.* Vide supra ad π', 594, et ad γ', 141.

Ver. 144.——τεύχεα παμφανόωντα.]
————fulgentiaque arma.
Æn. VI. 490. XI. 6.

Ver. 147.——ἐνείκοι] *Al.* ἐνείκαι. *Al.* ἐνείκη.

Ver. 148.——ἄρ'] *Ut jam dictum est*——*ver.* 146.

Ver. 149.—ἀνδροφόνοιο] Vide supra ad π', 77.

Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε, Πριάμοιο παῖς, φλογὶ εἴκελος ἀλκήν.
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαὼς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ', ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε, θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
Ἕστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
Οἱ δὲ, ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ

Ver. 154.——εἴκελος] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*; recte, ut opinor: vide supra ad ρ', 88, et ad ν', 53. *Al.* ἴκελος.

Ver. 157. Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες,] Cod. *Harleian.* Τρὶς δε δη Αἴαντες.

Ibid.——θοῦριν ἐπιειμένοι] Quâ ratione θοῦριν hic ultimam producat, item κατὰ, *ver.* 159, et νέκυς, *ver.* 180, vide supra ad ά, 51.

Ver. 158.—ἀλκί] Vide supra ad έ, 299.

Ver. 160. Στάσκε μέγα ἰάχων·] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 162.——δίεσθαι·] δίω, δίωμαι, ἀπὸ τοῦ δίημι—ὥσπερ τὸ τίθεσθαι ἀπὸ τοῦ τίθημι. Schol. in cod. *Harleiano.*

Ver. 164.—Πριαμίδην] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 166.——Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις Ἄγγελος ἦλθε, θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου,—— πρὸ γάρ ἧκέ μιν Ἥρη]

Irim de cœlo misit Saturnia Juno
Iliacam ad classem.————
Illa viam celerans————
Nulli visa, cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 606—609.

Ver. 172. Ἕστηκε] Vide supra ad δ', 434.

Ver. 173.—ἀμυνόμενοι] Cod. *Vatican.* a *Th. Bentleio* collatus, ἀμυνέμεναι.

Ibid.——νέκυος πέρι τεθνειῶτος,] Vide supra ad π', 526.

Ibid.————τεθνειῶτος,] Vide supra ad ν' 46.

Ver. 174.—ἐρύσσασθαι] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* *Vulg.* ἐρύσασθαι, minus recte; secundam enim corripit. Vide supra ad π', 781.

Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει
Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
Σοὶ λώβη, αἴκεν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἶρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων, οἱ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλευς·
Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
Μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
Ἄλλου δ' οὔ θην οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο·
Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
Ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
Ἀλλ' αὔτως, ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
Αἴκε σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο

Ver. 176.——κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει] Cod. *Harleian.* κεφαλὴν δέ γε θυμὸς ἄνωγε.

Ver. 178.——μηδ' ἔτι] Cod. *Harleian.* μηκέτι.

Ver. 180.——ᾐσχυμμένος] Codices a *Th. Bentleio* collati ᾐσχυμένος.

Ibid.——ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 181—187.——ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς·——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 182. Ἶρι θεὰ, τίς γάρ σε θεων ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;] *Al.* τίς τ' ἄρ' σε θεῶν.

Iri, decus cœli, quis te mihi nubibus actam
Detulit in terras?—— *Æn.* IX. 18.

Ibid.—τίς γάρ σε] Vide supra ad ό, 201.

Ver. 184. Ἥρη με προέηκε,]
Hæc adeo tibi——————
Ipsa palam fari omnipotens Saturnia jussit. *Æn.* VII. 427.

Ver. 185.————ὑψίζυγος,]
————————ἐπὶ ζυγοῖς
Καθέζετ' ἀρχῆς————
Euripid. Phœniss. ver. 74.

Ver. 186. Ἀθανάτων,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'] *Et quomodo igitur*——.

Ver. 189. Μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι, Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν]
Hoc signum cecinit missuram Diva creatrix,
Si bellum ingrueret, Vulcaniaque arma per auras
Laturam auxilio——. *Æn.* VIII. 534.

Ibid.——πρὶν γ' εἴα——Πρίν γ' αὐτὴν] Vide supra ad έ, 287.

Ver. 192. Ἄλλου δ' οὔ θην οἶδα,] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* *Al.* Ἄλλου δ' οὔ τευ οἶδα.

Ver. 194.——ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,] *Al.* ἐνὶ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ.

Ver. 197.——ὅτι] *Al.* ὅ τοι.

Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ἡ μὲν ἄρ', ὡς εἰποῦσ', ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο, Διῒ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήϊοι ἀμφιμάχονται,
Οἵτε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται ἄρηϊ
Ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται ἀΐσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴκεν πως σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
Ἔνθα στὰς ἤϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Ἄστυ περιπλομένων δηΐων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
Ὡς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.

Ver. 201.——ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολεμοῖο.] Vide supra ad π', 43.

Ibid.——ἀνάπνευσις] Cod. *Harleian.* ἀνάπαυσις. Cæterum totus hic versus deest in codice *Vaticano.*

Ver. 203.——Διῒ φίλος·] Quâ ratione Διῒ hic ultimam producat, item ἄϊον, *ver.* 222, et τρόπεον, *ver.* 224, et πόλεμον, *ver.* 238, vide supra ad ά, 51.

Ver. 204.——θυσσανόεσσαν·] Ita edidit *Barnesius*; recte, ut opinor. Vide supra ad ρ', 593.

Ver. 205. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.]

————galea alta chimæram
Sustinet, Ætnæos efflantem faucibus ignes.
Æn. VII. 785.

Ardet apex capiti, cristisque a vertice flamma
Funditur.——— *Æn.* X. 270.

Cæterum de totius hujus loci venustate, quo *Achillis* ad pugnam redituri *FAMA* atque *EXPECTATIO* summo cum verborum splendore et magnificentiâ depingitur, vide supra ad έ, 4.

Ver. 209.———κρίνονται] De syllabâ κρι productâ, vide supra ad ά, 309, et 314.

Τιτήνεσσι δὲ τιμήων κρίναντο βίηφι.
Hesiod. Theogon. ver. 822.

Ver. 212. Γίγνεται] *Al.* Γίνεται, quod perinde est; nam γίνομαι primam producit.

Ver. 213.————σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·] Ita legit *H. Stephanus*; atque ita ex MSS. edidit *Barnesius*; quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit ἄρως. *Al.* ἄρεος, et ἄρευς. Vide et supra ad ξ', 485.

Ver. 217.——ἀπάτερθε] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 218.——Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον] Cod. *Harleian.* Τρώεσσιν ἂν ἄσπετον.

Ver. 220.——περιπλομένων] Cod. *Harleian.* περὶ πλομένων.

Ibid.———θυμοραϊστέων·] Pronuntiabatur θυμοραϊστῶν. Vide et supra ad ν', 544.

Ver. 222.——ἄϊον] Vide supra ad ό, 252.

Ibid.——ὄπα χάλκεον]
Ferrea vox——— *Æn.* VI. 626.

Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνιόχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ,
Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι, φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετα δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεὺς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τόν ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππούς.

Ver. 224. Ἂψ ὄχεα τρόπεον·] *Al.* Ἂψ ὄχεα τρώπαον; quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit τρώπων, ut recte hîc annotavit *Barnesius.*

Ver. 225. Ἡνιόχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ] Μυρία ἐστὶν εὑρεῖν παρ' αὐτῷ [Ὁμήρῳ]—εἰργασμένα εἰς βραχύτητα, καὶ τάχος, καὶ σπουδὴν, καὶ τα τούτοις ὁμογενῆ· ὡς ἔχει ταυτί.——"Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον "ἀκάματον πῦρ."——ἐφ' ὧν [δηλοῦται]——ἡ τῆς διανοίας ἔκτασις, καὶ τὸ τοῦ δείγματος ἀπροσδόκητον· ποιεῖ δὲ [τοῦτο] ἡ τῶν συλλαβῶν τε καὶ γραμμάτων ἐλάττωσις. *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 15.

Ibid.—ἔκπληγεν,] Vide supra ad γ', 31.

Ibid.—ἀκάματον] Vide supra ad ά, 308.

Ver. 227.———γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 229.—κλειτοί τ' ἐπίκουροι.] *Al.* κλητοί τ' ἐπίκουροι.

Ver. 232. Ἀσπασίως] Similiterque infra, *ver.* 270: vide supra ad ά, 140.

Ver. 233.—ἀμφέσταν ἑταῖροι] Vide supra ad ά, 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον—ἐν φερέτρῳ,]

———feretro Pallante repôsto
Procumbit super, atque hæret lacrymansque gemensque. . *Æn.* XI. 149.

Ver. 236.——φερέτρῳ,] *Al.* φέρτρῳ.

Ver. 237. Τόν ῥ'] *Quem scilicet.*———. *Quem, ut supra dictum est,*——. π', 125.

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, οὐδ'] Male hîc *Barnesius,* "At," inquit, "legi etiam potest, "ἐς πόλεμόνδ', ut τὸ, δὲ, παρέλκη, vel τὸ, "ἐς;" quod Poëtâ omnino esset indignum. Vide supra ad ν', 83, et ad ό, 540.

Ver. 239.——βοῶπις πότνια Ἥρη] Vide supra ad ά, 551.

Ver. 240. Πέμψεν] Cod. *Harleian.* Πέμπεν.

Ver. 241.—παύσαντο] Vide supra ad γ', 141.

Ver. 242.——ὁμοιΐου] Ἰστέον ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ Ὁμοΐιον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει· οἷον,——· γῆρας ὁμοΐιον,——θανατον ὁμοΐιον, *etc. Schol.* ad δ', 315.

Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
Ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
Ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
Ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
Ἐλπόμενος νῆας γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἠδὲ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι, ὧδε γὰρ ἔσται.
Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας,
Αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,

Ver. 248.——ἐπέπαυτ'] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 249.—258. Τοῖσι δὲ——Τόφρα δὲ] Vide supra ad θ', 160, et ad ά, 57.

Ver. 250.——ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·]

——novit namque omnia vates,
Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.
Virgil. Georgic. IV. 392.

Ver. 251. Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·]

————Paridisque Mimanta
Æqualem comitemque; unâ quem nocte Theano
In lucem genitori Amyco dedit; et face prægnans
Cisseïs regina Parin creat——*Æn.*X.702.

Vide supra ad ζ', 299, et ad κ', 713.

Ver. 255.——μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν] Longinquam auroræ expectationem optime depingit *Spondæus* iste in quinto pede. Vide supra ad θ', 561.

Ver. 257.——μήνιε] Pronuntiabatur, ut opinor, μήνι; nam μηνίω secundam producit. Vide supra ad ά, 488, et ad β', 772.

Ver. 261.——δείδοικα] *Timeo;* non, *timui.* Vide supra ad ά, 37, et ad θ', 322.

Ver. 264.———μένος Ἄρηος] Cod. *Harleian.* μένος Ἄρεος; unde fortasse legendum, ἀμφότεροί γε μενος Ἄρεος.

Ver. 268. ——ἄμμε] Vide supra ad ά, 59.

Ὅς κε φύγῃ· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρώων· αἲ γὰρ δή μοι ἀπ᾽ οὔατος ὧδε γένοιτο·
Εἰ δ᾽ ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι,
Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ᾽ ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι
Μακραὶ, εὔξεσται, ἐζευγμέναι εἰρύσονται.
Πρωῒ δ᾽ ὑπ᾽ ἠοῖοι σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
Στησόμεθ᾽ ἀμπύργους· τῷ δ᾽ ἄλγιον, αἴκ᾽ ἐθέλησιν,
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν, περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
Ἂψ πάλιν εἶσ᾽ ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ᾽ ἐριαύχενας ἵππους
Παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
Εἴσω δ᾽ οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
Οὐδέ ποτ᾽ ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ᾽ ἐμοὶ φίλα ταῦτ᾽ ἀγορεύεις,
Ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
Ἦ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·
Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
Κτήματα περνάμεν᾽ ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς·
Νῦν δ᾽ ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω

Ver. 271.——φύγῃ·] *Al.* φύγοι.

Ibid.——πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται] Vide supra ad ρ′, 241.

Ver. 272.——ἀπ᾽ οὔατος] *Al.* ἀπούατον.

Ibid.——γένοιτο·] *Al.* γένοιντο.

Ver. 273.——πιθώμεθα,] Cod. *Harleian.* πιθοίμεθα.

Ver. 276.—εἰρύσονται.] Cod. *Harleian.* εἰρύσσονται.

Ver. 277.———σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες, Στησόμεθ᾽ ἀμπύργους·] Refertur istud, σὺν τεύχεσι, non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησόμεθ᾽ ἀμπύργους. Vide supra ad θ′, 530.

Ver. 278.——ἀμπύργους·] Ita edidit *Barnesius*, quocum facit et codex *Harleianus*. Sic ἀμβωμοῖσι, supra, θ′, 441, ἀμφόνον, κ′, 298, ἀμπόνον, ρ′, 82, *etc.* Vulgati hic legunt ἂν πύργους.

Ver. 282.—296.———ἐάσει———ἐάσω.] Vide supra ad δ′, 42. Male *Barnesius*——ἐάσσει——ἐάσσω.

Ver. 284.—κορυθαίολος] Vide supra ad β′, 816.

Ver. 285.——οὐκ ἔτ᾽ ἐμοὶ φίλα] Indicat vocula ista, ἔτι, gratum fuisse Hectori, quod antea dare solebat consilium Polydamas, supra, μ′, 60, 80, ν′, 740.

Ver. 287. Ἦ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;]

Non pudet obsidione iterum valloque teneri,
—et morti prætendere muros?
Æn. IX. 591.

Ibid. ἐελμένοι] *Al.* ἐεργμένοι.

Ver. 288.—μέροπες ἄνθρωποι] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 290.——ἐξαπόλωλε] Si ἐξαπολώλει dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad κ′, 186, 187, et ad ά, 37.

Ver. 292.——ἵκει,] *Al.* ἧκει.

Ver. 293.—ἀγκυλομήτεω] Pronuntiabatur ἀγκυλομήτω. Vide supra ad ά, 1.

Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἤπερ Ἀχαιούς.
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται· οὔ μιν ἔγωγε
Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
Στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην.
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥσπερ λῖς ἠϋγένειος,
Ὧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·

Ver. 294.—θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,] *Al.* θαλάσσῃ τ' ὀλλέσ' Ἀχαιούς.

Ver. 300.——ὑπερφιάλως] Cod. *Harleian.* ὑπερφιάλοις.

Ver. 303.———σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες, ——ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.] Vide supra ad *ver.* 277, et ad θ', 530.

Ver. 309. Ξυνὸς Ἐνυάλιος,] Χρῆσθαι δὲ δεῖ καὶ ταῖς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γνώμαις, ἂν ὦσι χρήσιμοι· διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοιναὶ, ὡς ὁμολογούντων ἁπάντων, ὀρθῶς ἔχειν δοκοῦσιν· οἷον παρακαλοῦντι εἰς τὸ κινδυνεύειν———ἥττους ὄντας, "Ξυνὸς ἐνυάλιος." *Aristot. Rhetoric. lib.* II. *cap.* 21. Αὖθίς τε ὁ Ἀρχίλοχος, τὸ Ὁμηρικὸν——τὸ ἔπος·

"Ξυνὸς Ἐνύαλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα,"

μεταποιῶν αὐτὸς, ὧδέπως ἐξήνεγκεν·

"————————ἔρξω·

"Ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις ἄρης."

Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Similiter apud *Livium*; "Communis Mars, "et incertus belli eventus." Et apud *Ciceronem*, "Cum omnis belli Mars communis." *Epist. ad Familiares, Lib.* VI. *Ep.* 4.

Ver. 311.——ἐκ γάρ σφεων] Pronuntiabatur σφῶν.

Ver. 318.———ὥσπερ λῖς] *Al.* ὥστε λῖς, quod et ferri potest. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 319. Ὧ ῥά θ'] *Cui scilicet*———. Cod. *Harleian.* Οὗ ῥά.

Ibid. ἁρπάσῃ] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 320. Ὕλης] Vide supra ad γ', 151.

Ibid. ἄχνυται] Vide supra ad γ', 260.

Πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε, μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.
Ὡς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδέ με νοστήσαντα
Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σεῖο φονῆος·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως·
Ἀμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα, βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες·

Ver. 321.—μετ' ἀνέρος] Cod. *Harleian.* μετ' ἀνέρι.

Ver. 324.——ἅλιον ἔπος] Quâ ratione ἅλιον hîc ultimam producat, item τρίποδα, *ver.* 344, vide supra ad ά, 51.

Ver. 325. Θαρσύνων] Vide supra ad π', 70, et ad ά, 338.

Ver. 328. Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·]

Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται. *Theog. Gnom. ver.* 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. *Pindar. Olymp. Od.* XII. *ver.* 14.

Ver. 329.—πέπρωται] Vide supra ad ά, 37.

Ibid.——γαῖαν ἐρεῦσαι] *Æschines, Orat. in Timarchum*, legit, γαῖαν ἐρεύθειν. Cod. *Harleian.* γαῖαν ἐρεύσειν.

Ver. 332.—ἱππηλάτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 333.—Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε,] *Æschines*, loco supra citato, legit, Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν, φίλ' ἑταῖρε——.

Ver. 334.——ἐνεῖκαι] *Al.* ἐνείκω.

Ver. 335.——σεῖο] Cod. *Harleian.* σοῖο.

Ver. 338. Τόφρα δέ] Male hîc edidit *Barnesius*, τοφράδε, contenditque παρέλκειν τὸ "δὲ;" quod nihili est.

Ver. 345. Πάτροκλον λούσειαν] Cod. *Harleian.* Πατρόκλου λούσειαν.

Ver. 346.—κηλέῳ,] Pronuntiabatur κηλῷ.

Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἐν δ' ἄρ' ἔχευαν ὕδωρ; sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ἄρ'] *Deinceps*——.

Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ, ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
'Εν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
'Εν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ες πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' 'Αχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε, κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
Ἔπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
'Ανστήσασ' 'Αχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
'Εξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες 'Αχαιοί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδε·
Πῶς δὴ ἔγωγ', ἢ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
'Αμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μέτ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα, ἑλισσόμενον περὶ φύσας,

Ver. 349. Αὐτὰρ, ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ, Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν]

Pars calidos latices et ahena undantia flammis
Expediunt, corpusque lavant frigentis et ungunt. *Æn.* VI. 218.

Ver. 352. 'Εν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν]

———tum membra toro defleta reponunt,
Purpureasque super vestes, velamina nota,
Conjiciunt——— *Æn.* VI. 220.

Ibid.——ἑανῷ λιτὶ] Non *peplo subtili* (nam ἑανὸς *peplum* mediam semper apud Homerum corripit,) sed *tenui linteo.* Vide supra ad γ', 385.

Ver. 356. Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε,]

Junonem interea compellat Jupiter ultro. *Æn.* X. 606.

Ibid.——κασιγνήτην ἄλοχόν τε·]

————————Jovisque
Et soror et conjux——. *Æn.* I. 46.

Ver. 357 et 360.——βοῶπις] Vide supra ad ά, 551.

Ver. 359.—καρηκομόωντες] Vide supra ad ν', 310.

Ver. 364, 367. Πῶς δὲ ἔγωγ', ἣ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,—Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι]

Ast ego, quæ Divûm incedo regina——
——unâ cum gente tot annos
Bella gero!——— *Æn.* I. 46.

Ver. 366 et 370.——ἀθανάτοισιν] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 370. Ἄφθιτον,] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad ν', 339.

Ver. 371.——ὃν ῥ'] *Quam scilicet*——.

Ibid.—ποιήσατο] Vide supra ad ν', 168, et ad γ', 141.

Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,
Ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο.
Χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
Ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,
Ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο, τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλὴ, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
  Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·
Ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοὶ πὰρ ξείνια θείω.
  Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων·
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
  Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
  Ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
Ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,

Ver. 373.——τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,] *Non pauciores quam viginti.* Male igitur Scholiastes, Περισσὸν (inquit) τὸ πάντας· nam in istâ voce vis omnis sententiæ consistit; *tripodas uno eodemque tempore non minus viginti fabricabatur.* Vide supra ad ή, 161, item infra ad *ver.* 470, et ad τ', 247.

Ver. 373, 379.—ἔτευχεν,——ἤρτυε, κόπτε δὲ] Vide supra ad ν', 84.

Ver. 375. Χρύσεα δέ σφ'] *Barnesius* legendum contendit, Χρύσεα δή σφ'; sed (ut opinor) nihil opus.

Ver. 376.——δυσαίατ'] *Al.* δύσωνταί, et δύσονται.

Ver. 380.—ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,] *Al.* ἐπονεῖτ', εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ver. 383—390—408. Καλὴ——Καλοῦ——καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 385.——Θέτι] *Barnesius* ex duobus MSS. edidit Θέτις; sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad ά, 51

Ver. 386.——θαμίζεις·] *Al.* θαμίζες.

Ver. 388. Ὣς ἄρα φωνήσασα, προσω ἄγε] *Al.* Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο.

Ver. 392. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε,] Παρωδήθη ποτὲ ὑπὸ τίνος σοφοῦ, καύσαντος οἰκεῖα πονήματα——ὁ σοφὸς, ἐκεῖνος, ἦν δὲ ὁ μέγας Πλάτων, εἰς ποιητικὴν, φασὶν, ὁρμήσας καὶ ἡρωΐζων, κατέπρησεν ἃ ἔργαψεν, ὡς Ὁμήρου ἡττώμενα κατὰ πολύ. *Eustath.* Vide supra ad ρ', 263.

Ver. 396.—ἐθέλεσκε] *Al.* ἐθέλησε, quo modo et legit codex *Harleianus.*

Ver. 398.——ὑπεδέξατο] *Sibi recepisset* Vide supra ad ν', 168

Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψοῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τῇσι πάρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
Εν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
Ἤδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν.
Ἡ νῦν ἡμέτερον δόμον ἥκει· τῷ με μάλα χρεὼ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόργνυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα·
Δῦ δὲ χιτῶν', ἕλε δὲ σκῆπτρον παχὺ, βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
Χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἐῤῥων,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.

Ver. 400.——πολλὰ,] *Al.* πάντα.

Ver. 402.——δὲ ῥόος] Quà ratione δὲ hìc producatur, item ἐνὶ. *ver.* 435, et φυτὸν, *ver.* 438, et κακά, *ver* 455, vide supra ad ά, 51.

Ver. 403.—μορμύρων] Vide supra ad έ, 599.

Ver. 405.—ἔσαν.] Cod. *Harleian.* ἴσαν.

Ver. 406.——ἥκει.] *Al.* ἵκει.

Ibid.——τῷ με μάλα χρεὼ] Pronuntiabatur χρῶ. Vide supra ad κ', 43. Cod. *Harleian.* legit. τῷ με μάλα χρή.

Ver. 407.———τίνειν.] Vide supra ad γ', 279, et ad β', 43. *Al.* τείνειν.

Ver. 408.———ξεινήϊα] Cod *Harleian.* ξυνήϊα.

Ver. 412. Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς ὅπλα τε πάντα]

Tollite cuncta, inquit, cœptosque auferte labores. *Æn.* VIII. 439.

Ibid.—ῥ'] *Ut dixerat——ver.* 409.

Ver. 414.———πρόσωπα, καὶ ἄμφω] *Al.* πρόσωπον, ἴδ' ἄμφω.

Ibid.——ἀπομόργνυ,] *Al.* ἀπεμόργνυ.

Ver. 420.——ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 423.——ἄρα] *Ut solent amici obviam facti*————

Ver. 424.——Θέτι τανύπεπλε,] Vide supra ad *ver.* 385.

Ver. 425.———θαμίζεις.] *Al.* θάμιζες.

Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τέλεσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις, καταδακρυχέουσα·
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαὶ εἴσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω·
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἤτοι ὁ, τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσε,
Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,

Ver. 426. Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τέλεσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,]

———Tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor; mihi jussa capessere fas est. *Æn.* I. 80.

Vide supra ad ξ', 195.

Ibid.——ἄνωγεν,] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 431.———πασέων] Pronuntiabatur πασῶν; nam prima necessario producitur.

Ver. 440.——αὖτις] *Al.* αὖθις.

Ver. 443.——ἄχνυται,] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 444.—ἄρα] *Ut nôsti*——.

Ver. 448.——τὸν δὲ λίσσοντο] *Al.* τὸν δ' ἐλλίσσοντο.

Ver. 450.——ἠνήνατο] *Al.* ἠναίνετο.

Ver. 452.——πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.] Codex *Harleianus* legit, πολὺν δ' ὅγε λαὸν ὄπασσε; atque ita etiam in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*; quâ de syntaxi, vide supra ad γ', 409.

Ver. 454.—ἔπραθον,] Vide supra ad β', 314.

Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γοῦναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλησθα
Υἱ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
Καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ, θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι·
Ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὣς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
Ῥαιστῆρα κρατερὸν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,

Ver. 457. Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γοῦναθ' ἱκάνομαι,]
Ergo eadem supplex venio, et sanctum mihi numen
Arma rogo, genitrix, nato.
Æn. VIII. 382.

Ver. 459—466 ——— καλὰς ——— καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 465.——ἱκάνοι] *Al.* ἱκανει.

Ver. 470. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων.] Male hoc Anglice vertit *Barnesius*, "*Twenty pair of Bellows in all;*" quum scilicet vertendum esset, "*Twenty pair of Bellows at once.*" *Folles non minus viginti omnes simul spirabant.* Vide supra ad *ver.* 373, et ad η, 161.

Ver. 473.———Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι] Cod. *Harleian.* Ἥφαιστός γ' ἐθέλοι.

Ibid.——ἄνοιτο.] *Al.* ανῦτο.

Ver. 474. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε, Καὶ χρυσὸν]
—fluit æs rivis, aurique metallum;
Vulnificusque chalybs vastâ fornace liquescit.
Æn. VIII. 445.

Οὐδε—τὸν Ἥφαιστον Ὅμηρος ἐν τοῖς ἄλλοις πεποίηκεν ἐπιδεικνύμενον τὴν ἐμπειριαν, ἀλλα τεχνίτην μὲν θεὸν εὐπόρησεν ἐπὶ τὸ τῆς ἀσπίδος ἔργον, ὕλην δὲ ἑτέραν οὐκ ἐφίκετο εὑρεῖν· Φησὶ γὰρ οὕτω· "Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν, etc." *Dio, Orat.* XII. *sub finem.*

Ver. 476.——— ἐν ἀκμοθέτῳ] *Al.* ἐπ' ἀκμοθέτῳ.

Ver. 476, et 477.——γέντο] Vide supra ad ν', 241.

Ver. 478. Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.]
Ingentem clypeum informant———.
Æn. VIII. 447.

"Clypeum Achillis——ante alia speciose "oppugnare Homeromastiges solent, cum "risu quærentes, quibus spatiis tot ac tanta "contineri potuerint. Magnos illo tem-

Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα·
Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν·
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

"pore clypeos in usu fuisse passim ex Homero patet. Dat jam clypeo Achillis quatuor pedes in diametrum; et, quod sic exprimi omnia potuerint, ingeniosus pictor speciminis loco in multùm minori tabulâ exhibuit." *Acta Lips.* 1716, *pag.* 185.

Ver. 481.——αὐτὰρ ἐν αὐτῷ] *Al.* αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 482.——πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* πόλλ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 484—486. Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα,——Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε,]

Ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει
Φαέθων κύκλος ἀελίοιο——
Ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροὶ
Πλειάδες, Ὑάδες.
Euripid. Elect. ver. 464.

Ver. 484.—σελήνην τε πλήθουσαν—Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα,]

Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque astra. *Æn.* VI. 725.

Ver. 485. Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα——Πληϊάδας θ', *etc.*] *Hinc Ovidius*;

——neque enim clypei cœlamina nôrit
Oceanum et terras, cumque alto sidera cœlo,
Pleïadasque, Hyadasque, immunemque æquoris Arcton,
Diversasque urbes, nitidumque Orionis ensem. *Metamorph. Lib.* XIII. 291.

Porro apud *Achillem Tatium* legitur, Ἐν δέ τε τείρεα πάντα: quo modo habet et codex *Harleianus*.

Ibid.——ἐστεφάνωται,] Vide supra ad ν', 736, et ad ά, 37.

Ver. 486. Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε,——Ἄρκτον θ',]

Pleïadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton. *Georg.* I. 137.

Ver. 487.——ἄμαξαν] Vide infra ad ώ, 711, et 782.

Ver. 488. Ἥ τ' αὐτοῦ στρεφεται, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει] Linea nempe, per corpus et caput *Ursæ* ducta, in *Orionem* incidit. Βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη Ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἄστρον. *Schol.* Unde plane nihili est quod ait *Terrassonus*: "—qu'entend-il par l'Ourse qui observe toujours l'Orion, en comparant une constellation de l'equinoctial, comme l'Orion, avec une constellation voisine du pole, comme l'Ourse? cela ne devroit être dit que d'une constellation qui se trouveroit dans le même cercle de declinaison que l'autre." *Dissertat. sur l' Iliade, Part.* IV. *chap.* 1.

Ver. 489. Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.]

Arctos Oceani metuentes æquore tingi.
Georgic. I. 246.

"Hunc [polum] circum ἄρκτοι duæ feruntur, nunquam occidentes." *Cicero de Naturâ Deorum, Lib.* II. §. 41.

Porro et hîc reprehendit *Homerum Terrassonus*, loco jam citato; "Voici," inquit, "une [objection]——qui convainct ce Poëte d'une erreur énoncée en proposition formelle. C'est d'avoir dit que l'Ourse ou le Chariot est la seule Constellation qui ne se baigne jamais dans les flots de l'Ocean." *Aristoteles* vero, Τὸ, "Οἴη δ' ἄμμορος," (inquit) κατὰ μεταφοράν, τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον. *Poëtic. Lib.* 1. *cap.* 25. *Strabo* autem per "ἄρκτος" *Circulum Arcticum* videtur intellexisse: Διὰ μὲν γὰρ τῆς ἄρκτου, καὶ τῆς ἁμάξης, τὸν ἀρκτικὸν δηλοῖ· οὐ γὰρ ἂν τοσούτων ἀστέρων ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ περιφερομένων τῷ αἰεὶ φανερῷ, οἴην ἄμμορον εἶπε λοετρῶν Ὠκεανοῖο. *Geograph. lib.* I. Sed quomodo *Circulus Arcticus Orionem* spectat? Fortasse per "Οἴη δ' ἀμμορός ἐστι." etc. intelligendum est, non solam esse *Arcton* ex omnibus Constellationibus quæ nunquam occidat, sed solam ex Constellationibus hîc enumeratis.

Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ᾽ ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δ᾽ ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ᾽ ὑμέναιος ὀρώρει·
Κοῦροι δ᾽ ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ᾽ ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ᾽ εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὠρώρει· δύο δ᾽ ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο, πάντ᾽ ἀποδοῦναι,
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ᾽ ἀναίνετο, μηδὲν ἑλέσθαι.
Ἄμφω δ᾽ ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι·
Λαοὶ δ᾽ ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί.
Κήρυκες δ᾽ ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ᾽ ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ᾽ ἔχον ἠεροφώνων·
Τοῖσιν ἔπειτ᾽ ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ᾽ ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ᾽ ἄρ᾽ ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ.
Τὴν δ᾽ ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλὴ,
Ἠὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι
Κτῆσιν, ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.

Ver. 493. Ἠγίνεον] Pronuntiabatur Ἠγίνουν vel Ἠγίνευν, ut recte hic annotavit *Barnesius*; producitur enim antepenultima:
Ἐννῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον.— *Il.* ώ, 184.
————μῆλον ἀγινεῖ. *Odyss.* ξ', 105.
————πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες. ρ', 294.
Vide supra ad ξ', 116.

Ver. 493—498. ——ὀρώρει————Ὠρώρει·] Vide supra ad β' 810.

Ver. 494.——ἄρα] *Ut fieri solet*——.

Ver. 498.——εἵνεκα ποινῆς Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου·] Ποινῆς οὖν λέγει τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀποφόνια, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες. *Schol.*

Ver. 499.———ἀποφθιμένου·] Vide supra ad β', 43, et ad ά, 309, 314.

Ver. 500.——ἀναίνετο,] *Al.* ἀνήνατο; sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad ν' 84.

Ver. 501. Ἄμφω δ᾽ ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι·] Τοὶ γάρ τοι ἵστορας ἐνταυθα καλεῖ ὁ Ποιητὴς τοὺς σοφοὺς ἄνδρας, καὶ δεινοὺς, καὶ τοὺς τῶνδε πράξεων, καὶ τῶν παθῶν τῶν ἀνθρωπίνων, εἰδήμονας καὶ ἐμπείρους, καὶ τοὺς τῇ φρονήσει πολὺ τῶν ἄλλων διαφέροντας. *Aristot. de Repub. lib.* 9.

Ibid.——ἑλέσθαι.] *Al.* ἱκέσθαι.

Ver. 503.——ἄρα] *Ut par erat.*

Ver. 506.——ἀμοιβηδὶς] Cod. *Harleian.* ἀμοιβηδόν.

Ver. 508.———εἴπῃ.] *Al.* εἴποι.

Ver. 509. Τὴν δ᾽ ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ] Ἀλέξανδρος μὲν ὁ Κοτιαιεὺς οὕτω φησι· Δύο στρατοὶ περιεκάθηντο τὴν πόλιν πολέμιοι, ἢ πορθεῖν ἀξιοῦντες αὐτὴν, ἢ τὰ ἡμίση λαβόντες ἀπιέναι· οἱ δ᾽ ἔνδον ὄντες οὐκ ἐδέχοντο τὴν πρόκλησιν· οἱ οὖν πολέμιοι, φησὶν, ἐνέδραν τινὰ ἐποιήσαντο τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βουκόλων, [fortasse βουκολίων] ἃ ἦν κτήματα τῶν ἐν τῇ πόλει· etc. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 7.—ubi totus hic locus fuse explicatur.

Ver. 510.——λαμπόμενοι·] Cod. *Harleian.* λαμπομένω, quod æque ferri potest. Vide supra ad ά, 566.

Ver. 512.———ἐπήρατον] Deductum hoc

Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
Ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ,
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βοῦς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς, ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,

vocabulum, non ex ἐρῶμαι (penultimam enim tum necessario produceret,) sed ex ἔραμαι. Vide supra ad ά, 67.

Ver. 512.——ἐέργει.] *Al.* ἔεργεν.

Ver. 514. Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι,] Καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπιδοποιΐᾳ ὑπέρευ ταῦτα διεσάφησε. Ἀμέλει τὴν γυναικείαν ἰσχὺν μέχρι πόσου τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ὀνήσιμον ἀπέδειξεν· ὄπισθε γὰρ τῶν ἐπάλξεών καὶ τειχῶν αὐτὰς μετὰ νηπίων καὶ γερόντων καθίζει, ποιῶν· "Τεῖχος μεν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια "τέκνα, Ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς "ἔχε γῆρας." *Aristot. de Republ. lib.* 9.

Ver. 519.———ὑπολίζονες] Quâ analogiâ ex μέγας deducitur μείζων, eâdem ex ὀλίγος fit ὀλίζων; unde fortasse legendum —— ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν; quo modo legitur apud *Porphyrium, Quæst. Homeric.* 7.

Ver. 520.—ὅτε δή] Vide supra ad ξ', 433.

Ibid.——ὅθι σφίσιν] Cod. *Harleian.* ὅθι σφίν.

Ver. 523.—δύω σκοποὶ] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius. Al.* δύο σκοποὶ.

Ver. 524, 525.—μῆλα——νομῆες,] Suggerunt mihi hæc verba versum istum, λ', 696;

Εἵλετο, κρινάμενός κε τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας,

quem ita conjecturâ pulcherrimâ et certissimâ, ex *Odyss.* φ', 18, 19, emendavit Vir summæ eruditionis *Richardus Bentleius*;

Εἵλετο, κρίνας μῆλα τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.

Vide ad locum.

Ver. 530.——οὖν] Non hîc vacat istud ουν, sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit, *ver.* 527; Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, etc.

Ibid.——παρὰ βουσὶν,] *Al.* περὶ βουσὶν.

Ver. 531. Ἱράων] Cod. *Harleian.* Εἰράων; quo modo et in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 533. Στησάμενοι] Vide supra ad π', 594, et ad γ', 141.

Ver. 535. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς, ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,]

Ἐν δ' Ερις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεε——,
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 156.

Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν·
Ὡμίλευν δ', ὥστε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ' ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνειῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Οἳ δ' ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
Ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐῴκει,
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.
Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε

——sævit medio in certamine Mavors
Cælatus ferro, tristesque ex æthere Diræ,
Et scissâ gaudens vadit Discordia pallâ.
Æn. VIII. 700.

Ver. 536, 537. Ἄλλον ζωὸν——ἄλλον ἄουτον, Ἄλλον τεθνειῶτα] Λόγος δὲ, συνδέσμων ἐξαιρεθέντων, πολλάκις ἐμπαθεστέραν καὶ κινητικωτέραν ἔχει δύναμιν· ὡς ὁ τοιοῦτος, "Ἄλλον "ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον "Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ver. 536.——νεούτατον,] Vox hæc non ex οὐτάω, sed ex οὐτάζω deducta est. Vide supra ad ά, 140, ad δ', 525, et ad ν', 192.

Ver. 537, 540.——τεθνειῶτα——κατατεθνειῶτας.] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 537.—κατὰ μόθον] Vide supra ad ά, 51. Cæterum hîc legit *Heraclides Ponticus*, κατὰ χθονός.

Ver. 539. Ὡμίλευν] Cod. *Harleian.* Ὡμίλεον, quod eodem modo pronuntiandum; *antepenultima* enim necessario producitur. Vide supra ad *ver.* 535, et 493.

Ver. 540. Νεκρούς——κατατεθνειῶτας.] Vide supra ad π', 521.

Ver. 541. Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν,] Πρῶτος τοίνυν Ὅμηρος τὰ τῆς πολιτείας διεῖλεν. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι——ἐμπεριεχομένας ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν μὲν, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διάγουσαν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ σχολάζουσαν· καὶ, παραθεὶς τὰ ἑκατέρᾳ πρόσφορα, παρίστησιν ὅτι ὁ μὲν πολιτικός ἐστι βίος, ὁ δὲ στρατιωτικός. Οὐ παρεῖδε δὲ οὐδὲ τὸν τρίτον τὸν γεωργικόν, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔδειξεν, ἐναργείαν ἅμα καὶ κάλλος περιθεὶς τοῖς λόγοις. *Dionysius Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 541, 544.——ἄρουραν——ἀρούρης,] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 542.——τρίπολον·] Τρὶς ἐστραμμένην, ἢ ἠροτριασμένην. *Schol.*

Ver. 544, 545, 548. Οἳ δ'——Τοῖσι δ'——Ἡ δὲ] Vide supra ad ά, 56, et ad θ', 160. Male *Barnesius*, Οἵδ',—Τοῖσιδ'—Ἧδε.

Ver. 544.——στρέψαντες] Cod. *Harleian.* τρέψαντες.

Ver. 546.—τοὶ δὲ στρέψασκον] Cod. *Harleian.* οἱ δὲ τρέψασκον.

Ver. 549——θαῦμ' ἐτέτυκτο.] Si θαῦμα τέτυκται dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 551. Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·] Τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, "Ἤμων, "ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες," προσγράφουσιν στίχον τοῦτον· "Καρπὸν Ἐλευσινίης "Δημήτερος ἀγλαοδώρου." *Eustath.* in Comment. ad *ver.* 509.

Ver. 554.——ἀμαλλοδετῆρες] Οἱ τὰ δράγματα συνδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τοὺς αὔλους τῶν ἀσταχύων. *Schol.*

Ibid.——ἐφέστασαν·] Vide supra ad μ', 55.

Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
Ἀσπερχὲς παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου, γηθόσυνος κῆρ·
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες,
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεῦκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν,
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόῳεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰΰγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες, ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο, κασσιτέρου τε,
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα.

Ver. 557, et 563.——ἑστήκει] Vide supra ad δ', 434, 492, et ad ά, 37.

Ver. 558.——ἀπάνευθεν] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 559.—αἱ δὲ γυναῖκες, Δεῖπνον ἐρίθοισιν,]

Thestylis et rapido fessis messoribus æstu
Allia serpyllumque herbas contundit olentes.

Virg. Eclog. II. 10.

Ver. 560.——πάλυνον.] Vide supra ad ά, 309, 338.

Ver. 561.——βρίθουσαν] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad μ', 359.

Ver. 562.——μέλανες δ' ἀνὰ] *Al.* μέλανες δ' ἄρα.

Ver. 563.——κάμαξι] Στύλοις, οἵ εἰσι ξυλὰ ὀρθὰ, παραπεπηγότα τοῖς ἀμπέλοις. *Schol.*

Ibid.—ἀργυρέῃσιν.] *Al.* ἀργυρέοισιν.

Ver. 564.——κυανέην] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 566.——νίσσοντο] *Al.* νείσσοντο; atque ita legit codex *Harleianus.*

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι] Οἶδε δὲ ὁ Ποιητὴς καὶ τὴν πρὸς ᾠδὴν ὄρχησιν·——καὶ ἐν τῇ ὁπλοποιΐᾳ δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος, ἄλλοι δ' ὁμαρτῇ μολπῇ τε ὀρχηθμῷ τε ἔσκαιρον. *Athenæus, Lib.* I. *cap.* 13.

——ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζέ τι Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι——.

Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 201.

Ver. 570.——λίνον δ' ὑπὸ καλον ἄειδε] Ὅμηρος——ἅτε ᾆσμα Ἑλλήνικον ὂν ἐπιστάμενος τοῦ Λίνου τὰ παθήματα, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλεως ἔφη τῇ ἀσπιδι ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον καὶ κιθαρῳδὸν παῖδα ᾄδοντα ἐς Λίνον. "Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ "Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε." *Pausanias, Lib.* IX. *cap.* 29. Sed quomodo in scuto depingi potuit, *quem* caneret Citharista?

Ver. 571.—τοὶ δὲ ῥήσσοντες] Quâ ratione δὲ hîc producatur, item περὶ, *ver.* 576, et ἐρύγμηλον, *ver.* 580, et κατηρεφέας, *ver.* 589, et ἴκελον, *ver.* 591, vide supra ad ά, 51. Cæterum codex *Harleianus* hîc legit τοὶ δὲ πρήσσοντες.

Ver. 576.——Πὰρ ποταμὸν——περὶ ῥοδανὸν δονακῆα.]

Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτησι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς,
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον, ἠδ' αἰζηοί.
Τὼ μὲν, ἀναῤῥήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,
Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
Αὔτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
Ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἐν καλῇ βήσσῃ, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵατο εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴκε θέῃσιν·
Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιΐσταθ' ὅμιλος,

Hic viridis tenerâ prætexit arundine ripas
Mincius——————.
Virg. Eclog. VII. 12.

Ver. 576. περὶ ῥοδανὸν] *Al.* παραὶ ῥοδανόν.

Ver. 580.—ἐχέτην·] Cod. *Harleian.* ἔχετον.

Ibid.———μεμυκὼς] Vide supra ad β', 314.

Ver. 583. Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον·] Vide supra ad λ', 176.

Ver. 584.——ὀτρύνοντες.] Vide supra ad ν', 44.

Ver. 591. Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ Δαίδαλος ἤσκησεν]

Hic labor ille domûs, et inextricabilis error.
Æn. VI. 27.

Ver. 596. Εἵατο εὐνήτους,] *Al.* Εἵαται εὐνήτους, quod hic ferri non potest. Vide supra ad ά, 37. *Al.* Εἵατ' ἐϋνήτους. *Al.* Εἶχον ἐϋνήτους.

Ver. 597.——οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον] Κόσμον τε αὐτοῦ [χόρου] ἀφηγούμενος, ἵνα δῆλον ἡμῖν ποιήσειεν ὅτι ἡ τῶν ἀῤῥένων κίνησις ἐνόπλιος ἦν, τάδε λέγει· "Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς "στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον χρυ"σείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων." *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* 7.

Ver. 601.—αἴκε θέῃσιν·] Cod. *Harleian.* αἴκ' ἐθέλῃσιν.

Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς,
Μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ, ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε·
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας·
Ἡ δ', ἴρηξ ὣς, ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

Ver. 604.—Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς] Sic *Odyss.* δ', 15;

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς,
Μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνευον κατὰ μεσσον.

Ὁ δ' Ἀρίσταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ Μενελάου συμπόσιον ἐμβαλὼν οὓς προσῆκε στίχους, καὶ τῆς Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως σωφροσύνης· ἀλλὰ καὶ τοὺ Κρητικοῦ χοροῦ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον· "Πολλος δ' ἱμερόεντα χορὸν περιΐσταθ' ὅμιλος Τερπόμενος· δοιὼ δε κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς, Μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνευον κατὰ μέσσους." Ὥστ' ἀνίατον γίνεσθαι παντάπασι τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορὰς σώζεσθαι. *Athenæus, Lib.* IV. *cap.* 27, 28.

Ver. 605.—ἐδίνευον] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*; atque ita legit *Athenæus*, loco jam citato: sic etiam legitur, *Odyss.* δ', 19. *Al.* ἐδίνεον, quod, ut opinor, nullo modo ferri potest.

Ver. 606. Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,]

Hæc inter tumidi late maris ibat imago
Aurea, sed fluctu spumabant cærula cano.
Æn. VIII. 671.

Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
Πᾶν δέ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον—.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 314.

Ver. 609, *etc.* Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς· Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν,—Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.]

Terribilem cristis galeam flammasque vomentem,
Fatiferumque ensem, loricam ex ære rigentem,
Sanguineam, ingentem; qualis cum cærula nubes
Solis inardescit radiis, longeque refulget.
Tum lèves ocreas electro auroque recocto.
Æn. VIII. 620.

Ibid.——ἄρα] *Deinceps*——.

Ver. 610.——κόρυθα βριαρὴν,] *Al.* κυνέην βριαρὴν.

Ver. 611.——χρύσεον] Pronuntiabatur χρυσοῦν, nam prima necessario producitur. Vide supra ad ν', 523.

Ver. 612.——ἑανοῦ] Vide supra ad *ver.* 352, et ad γ', 385.

Ver. 615. Ἡ δ', ἴρηξ ὣς, ἆλτο κατ' Οὐλύμπου]

At Venus æthereos inter Dea candida nimbos
Dona ferens aderat———.
Æn. VIII. 608.

Ibid.———ἴρηξ] Δασύνεται μὲν ὁ ἱέραξ, ψιλοῦται δὲ ἰωνικῶς ὁ "ἴρηξ." *Eustath.* Sic *Iliad.* φ', 494; ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος——.

Ibid.—νιφόεντος,] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad μ', 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.] Cod. *Harleian.* Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος; ut supra, *ver.* 137.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ'.

Ὑπόθεσις τῆς Τ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΘΕ'τιδος κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως, ἀπόῤῥησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὁπλίζεται, καὶ στρατείαν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται, ᾧ καὶ ἐπιπλήττει.

Ἐπιγραφαί.

Μήνιδος ἀπόῤῥησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

ἨΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ παρὰ δῶρα φέρουσα·
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τύνη δ' Ἡφαίστοιο παρὰ κλυτὰ τεύχεα δέξο,

Ver. 1. Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων Ὤρνυθ',]

Oceanum interea surgens Aurora relinquit.
Æn. IV. 129.

——croceum linquens Aurora cubile.
Ibid. 584.

Vide supra ad ά, 477.

Ibid.——ἀπ' Ὠκεανοῖο] Cod. *Harleian.* ἐπ' Ὠκεανοῖο.

Ver. 2. Ὤρνυθ',] Vide supra ad γ', 260.

Ibid.——ἀθανάτοισι] Similiterque infra, *ver.* 22, ἀθανάτων. Vide supra ad ά, 398.

Ibid.——φέροι] Cod. *Harleian.* φέρη.

Ver. 3. Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ παρὰ δῶρα φέρουσα·] Vide supra ad σ', 615.

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως·] Quâ ratione **κλαίοντα** hîc ultimam producat, item **κατὰ**, *ver.* 39, et ἔχον, *ver.* 43, et γὰρ, *ver.* 49, vide supra ad ά, 51.

Ver. 7.——ἄρα] *Ut fieri solet*——.

Ver. 8.——ἐάσομεν,] Vide supra ad δ', 42.

Ibid.——ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 10. Τύνη δ' Ἡφαίστοιο παρὰ κλυτὰ τεύχεα δέξο,]

En perfecta mei promissâ conjugis arte
Munera——. *Æn.* VIII. 612.

Καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
  Ὣς ἄρα φωνήσασα, θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ, Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσσων,
Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
Εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπείη.
  Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
Μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·

Ver. 12.—κατὰ τεύχε' ἔθηκε] Cod. *Harleian.* κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε; quo modo et in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 13. Πρόσθεν Ἀχιλλῆος·] *Al.* Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν.

Ibid.——ἀνέβραχε] De hujusmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide supra ad γ', 363, et ad δ', 125, et 455.

Ibid.——δαίδαλα] *Al.* φαίδιμα.

Ver. 16. Ὣς εἶδ', ὥς μιν] Sic apud *Virgilium :*

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error ! *Eclog.* VIII. 41.

Item apud *Theocritum :*

Χὡς ἴδον, ὣς ἐμάνην, ὥς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη. *Idyll.* II. 82.
Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἅλλετ' ἔρωτα. *Idyll.* III. 42.

Ver. 17.—ὑπὸ βλεφάρων,] *Al.* ὑπὸ βλεφάροις; atque ita legit codex *Harleianus.*

Ibid.—ἐξεφάανθεν·] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius. Al.* ἐξεφάανθη. Utrumque, ut opinor, ferri potest. Vide supra ad ν', 435, et 617.

Ver. 18. Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.]

Ille Deæ donis et tanto lætus honore
Expleri nequit, atque oculos per singula volvit,
Miraturque, interque manus et brachia versat
Terribilem cristis galeam——. *Æn.* VIII. 617.
Talia, per clypeum Vulcani, dona parentis
Miratur—— *Ibid.* 729.

Quorum priore in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat *Scaliger, Poët. Lib.* V. *cap.* 3.

Ver. 19.——φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο,] Cod. *Harleian.* φρεσὶν ᾗσι τετάρπετο. *Al.* φρεσὶν ᾗσιν ἐτέρπετο, et φρεσὶν ᾗσί τ' ἐτέρπετο.

Ver. 23.——θωρήξομαι·] Notandus hîc maxime proprius vocis *mediæ* usus. *Me ipse armabo.* Vide supra ad ν', 168, et ad γ', 141.

Ver. 26.——ἀεικίσσωσι] Recte, ut opinor, cum duplici σ. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 27.——πέφαται,] Vide supra ad ά, 37, et ad ρ', 164.

Ibid.——σαπείη.] *Al.* σαπήη.

Ver. 31.—αἵ ῥά τε] *Quæ scilicet*——.

Ἢν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
Αἰεὶ τῷ δ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Καδδὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ, ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον

Ver. 32.—Ἢν περ] Cod. *Harleian.* Εἴ περ.

Ver. 33.——τῷ δ'] *Al.* τῷ γ'.

Ver. 35. Μῆνιν ἀποειπὼν] Nullâ ex analogiâ produci potest istud *ο*. Pronuntiabatur forte ἀπουειπὼν, vel *apouveipon*. Vide supra ad ά, 342. *Al.* ἀπαιειπών. Ita infra, φ', 283:

Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει ——

Et *ver.* 329 ejusdem libri;

Μή μιν ἀποέρσειε ——.

Ver. 36.—δύσεο] Vide supra ad έ, 109.

Ver. 39, 40. Στάξε——Αὐτὰρ] Codex *Harleianus* inter hos duos versus inserit,

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα.

Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων,] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 42.——μενεσκον,] *Manere solebant.* Ita optime constat temporum ratio. Vide supra ad ν', 84, et ad ά, 37.

Ver. 43.——οἰήϊα] Cod. *Harleian.* ἰήϊα.

Ver. 46.—ἐπέπαυτ'] Ita cod. *Harleian.* *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 49.——ἕλκεα λυγρά·] *Al.* ἄλγεα λυγρὰ.

Ver. 53. Οὖτα] Vide supra ad ν', 192.

Ibid. Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης] Supra, λ', 252.

Ver. 56. Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι] Συνάγων δὲ [Ὅμηρος] αὐτοὺς [*Agamemnonem* et *Achillem*] εἰς ταυτὸν ἀλλήλους ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας μεταμελουμένους· τὸν μὲν τῆς Θέτιδος ἐκβοῶντα, "Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τὸ δ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον "Ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοὶ," εἶτα ἐπαρώμενον τῇ προφάσει τῆς ἀπεχθείας καὶ ἀπαριθμούμενον τὰς ἐκ τῆς μήνιδος συμφοράς· τὸν βασιλέα δὲ αἰ-

Ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοὶ, ὅτε νῶΐ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.
Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
Τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι, ἀντίος ἐλθὼν,
Αἴκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω
Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

τιώμενον Δία, καὶ μοίρας, καὶ Ἐριννῦν· δοκεῖ μοι διδάσκειν, ὥσπερ ἐν δράματι, (τοῖς προκειμένοις ἀνδράσιν οἷον εἰκόσι χρώμενος,) ὅτι χρὴ τοὺς μὲν βασιλέας μηδὲν ὕβρει πράττειν, μηδὲ τῇ δυνάμει χρῆσθαι πρὸς ἅπαν, μηδὲ ἐφιέναι τῷ θυμῷ καθάπερ ἵππῳ, θρασεῖ χήτει χαλινοῦ, καὶ ἡνιόχου φερομένῳ· παραινεῖν δὲ αὐτοῖς στρατηγοῖς, ὑπεροψίαν βασιλικὴν μὴ δυσχεραίνειν, φέρειν δὲ ἐγκρατῶς καὶ πρᾴως τὰς ἐπιτιμήσεις, etc. *Julian. Imperat. Orat.* II. *sub initio.*

Ver. 56.—ἦ ἄρ τι τόδ'] *Al.* ἦ ἄρτι τόγ'.

Ver. 57—65.——ἀχνυμένω—— ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 58. Θυμοβόρῳ ἔριδι] Cod. *Harleian.* Θυμοβόρου ἔριδος.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις] Ὅτι δὲ οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῶν γυναικῶν Ἀρτέμιδι ἐδοκοῦν ἀνακεῖσθαι, ὡς οἱ τῶν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχοῦ λέγει ὁ Ποιητής. *Eustath.*

Ver. 60.——Λυρνησσὸν] Πόλις τῆς Ὑποπλακίου Θήβης τῆς Κιλικίας. *Schol.*

Ver. 61.—ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,] Vide supra ad β', 418.

Ver. 62.—ἀπομηνίσαντος] Vide supra ad ί, 426.

Ver. 65.—προτετύχθαι] Δοκοῦντα προγεγονέναι. *Schol. inedita* in codice *Harleiano*, ad σ', 112.

Ibid.—ἐάσομεν,] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἤτοι] Cod. *Harleian.* Νῦν δή τοι.

Ver. 69. Ὄτρυνον πόλεμόνδε] Vide supra ad ν', 44.

Ibid.—καρηκομόωντας] Vide supra ad ν', 310.

Ver. 70.——— ἀντίος ἐλθὼν,] *Al.* ἀντίον ἐλθὼν.

Ver. 72.——Ἀσπασίως] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.—γόνυ κάμψειν,] Recentiorum nonnullos hanc phrasin de *submissione* et *supplicatione* accepisse testatur *Eustathius.* Mire autem *Barnesius*; "*Libenter in genua se "submissurum, Deo gratias agentem, quod "evaserit.*" Melius *Porphyrius*; Οἱ φεύγοντες τεταμένον ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμενοι, κεκαμμενον. Ἀσπασίως οὖν, φησι, καθεδεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τοῦ πολεμοῦ· ὃς καὶ ἀναπαύσει ἑαυτὸν, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τοῦ συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου, καθίσας. *Quæst. Homeric.* 22.

Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἐόντα.
Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
Ἢ εἴποι; βλάβεται δέ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλείδη μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
Πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς,
Οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
Καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσσατο, τόν περ ἄριστον

Ver. 77.—*ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·*] *Al.* *ἐν μέσσοισι παραστάς.*

Ver. 79. Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν,] Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι, ὡς αἴτιος γεγονὼς φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, Ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκατασκευάζει, λέγων δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι· ἔνιοι δὲ καθεζόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπενόησαν δημηγορεῖν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.* Ἀρίσταρχος ᾤηθη παραίτησιν ἔχειν τὸν λόγον· ὡς, διὰ τὸ τετρῶσθαι, τοῦ Ἀγαμέμνονος συγχωρεῖν ἀξιοῦντος, εἰ καθήμενος λέγοι· καὶ, φασὶ, δια τοῦτο ἀνέθηκε τὸ, "Ἀυτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν "μέσσοισιν ἀναστάς." Ἄτοπος δὲ ἡ παραίτησις· οὐ γὰρ τὸν πόδα τέτρωται, ἀλλὰ τὴν χεῖρα· οὕτως δὲ τέτρωται, ὥστε μικρὸν ὕστερον αὐτὸς ἀποσφάττει τὸν κάπρον. Ἐὰν προσκείμενος δὲ ὁ στίχος ᾖ, τὸ, "Αὐτόθεν ἐξ ἑδρῆς," ἀκουσόμεθα, ἐκ τοῦ τῶν Ἀριστέων συνεδρίου, ὥστ' ἐν ἐκείνοις ὄντα λέγειν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐν μέσῳ τῷ πλήθει. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 23.

Ver. 85.—*δή*] Vide supra ad *ξ'*, 433.

Ver. 86.——*νεικείεσκον·*] Vide supra ad *ver.* 42, et ad *β'*, 221.

Ibid.—*ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι, Ἀλλὰ Ζεὺς,*]
Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacænæ,
Culpatusve Paris; verum inclementia Divûm
Has evertit opes,——— *Æn.* II. 601.
Fati ista culpa est———.
Senec. Œdip. ver. 1019.

Ver. 91 et 129.—*ἀᾶται,*] Vide supra ad *ι'*, 116.

Ver. 92.———*τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες·*] Ὅμηρος Ἄτην θέαν τε φασὶν εἶναι καὶ ἁπαλήν, τοὺς γοῦν πόδας αὐτῆς ἁπαλοὺς εἶναι λέγων. "—τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει "Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα "βαίνει." Καλῷ οὖν μοι δοκεῖ τεκμηρίῳ τὴν ἁπαλότητα ἀποφαίνειν, ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. *Plato in Convivio.*

Ibid.——*τῆς μέν*] Cod. *Harleian.* *τῇ μέν*; atque ita in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 93.——*ἀλλ' ἄρα ἥγε*] De hujusmodi syntaxeos elegantiâ et venustate, vide supra ad *γ'*, 409.

Ver. 94.——*κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.*] Ἕνά γοῦν τινα ἔβλαψεν, ὅτι μὴ πολλούς. *Schol.* Male; vox enim *ἕτερον* hoc sensu accipi nullo modo potest. *Eustathius* recte exponit, *τῶν ἐριζόντων τὸν ἕτερον.*

Ver. 95. Καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσσατο,] *Al.* Καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο. *Al.* Καὶ γὰρ δή ποτε Ζῆν' ἀάσσατο. Legendum fortasse Καὶ γὰρ δή ποτε Ζῆν' ἀάσατο. Vide supra ad *λ'*, 340.

Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Ἤτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·
Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
Τὸν δὲ, δολοφρονέουσα, προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις·
Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
Ἦ μὴν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ᾔδη
Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱὸν, ὁ δ' ἕβδομος εἱστήκει μείς·
Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας·
Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
Σὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.

Ver. 98.—βίην Ἡρακληείην] Vide supra ad ν', 758.

Ver. 99.——ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Κατατετειχισμένῃ, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου αὐτὴν τετειχίσθαι. *Schol.*

Ver. 102.—ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει] *Al.* ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ver. 105.——οἵ θ'] *Qui scilicet*——.

Ver. 106. Τὸν δὲ, δολοφρονέουσα, προσηύδα]—simulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε,] *Sin ita revera statuisti, age, etc.* Vide supra ad ί, 167.

Ver. 113.——ἀάσθη·] Similiterque infra, ver. 136, ἀάσθην. Vide supra ad ί, 116.

Ver. 114. Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,] Vide supra ad ξ', 225.

Ver. 115.—ἔνθ' ἄρα] *Ubi videlicet*——.

Ver. 117.——εἱστήκει] Vide supra ad δ', 434, 492, et ad ά, 37.

Ver. 120.——Κρονίωνα] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad ά, 265, et 397.

Ver. 122.——γέγον'] Vide supra ad ά, 37.

῝Ως φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
Αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
῝Ως εἰπὼν, ἔρριψεν, ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
Τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο,
Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
῝Ως καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ᾗ πρῶτον ἀάσθην.
Ἀλλ', ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω,
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,

Ver. 126.——λιπαροπλοκάμοιο.] *Al.* λιπαροκρηδέμνου.

Ver. 128—130.——οὐρανὸν ἀστερόεντα—οὐρανοῦ ἀστερόεντος,] Vide supra ad ό, 371.

Ver. 131.—περιστρέψας·] Cod. *Harleian.* περιτρέψας.

Ver. 132 — 135.—στενάχεσχ'—ὀλέεσκεν] Vide supra ad *ver.* 42, et ad ν', 84.

Ver. 133. Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.]

——ut duros mille labores
Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquæ,
Pertulerit——. *Æn.* VIII. 191.

Ibid.—ὑπ' Εὐρυσθῆος] *Al.* πρὸς Εὐρυσθῆος.

Ver. 134.—κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 135.——ὀλέεσκεν] Cod. *Harleian.* ὀλέκεσκεν.

Ver. 137. Ἀλλ', ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,] Post hunc versum, alium ex *Eustathio* inserit *Barnesius:*

"Ἢ οἴνῳ μεθύων· ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί,"

qui tamen hoc in loco non satis apte cohæret. Vide supra ad ί, 119.

Ver. 138. Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βρισηΐδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην ἀναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως "Ἂψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα." Καὶ γαρ τὸ δέεσθαι, τοῦ μὴ καταφρονοῦντος ἐστί, καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικήσας, ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγωρίας δόξαν. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 139.—ὄρνυθι] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 145.—πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Vide supra ad ά, 43 et 58.

Ver. 148. Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοί·] *Al.* Εἴτ' ἐχέμεν, παρά σοί, quo modo legit et codex *Harleianus.*

Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
Ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
Ὧς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Μηδ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
Ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.
Ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστὰς,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι·
(Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν·)

Ver. 150.——*ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·*] Ἤτοι περὶ τῆς Πατροκλοῦ ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως. *Schol.* Rectius autem hoc in universum de bello nondum confecto dictum intelligas.

Ver. 151.—Ἀχιλῆα] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 153. Ὧς δέ τις] *Al.* Ὧδέ τις.

Ver. 155. θεοείκελ'] Vide supra ad β', 623.

Ver. 157.——*μαχεσσομένους·*] *Al.* μαχησομένους. *Al.* μαχησόμενος.

Ver. 159.——*πνεύσῃ*] *Al.* πνεύσει.

Ver. 165.——*βαρύνεται,*] *Victorius, Var. Lect. lib.* XXXVIII. *cap.* 21, ait, ex vetere Scholiaste, hoc vocabulum unum esse eorum, quæ σημασίαν ἐναργεστάτην ἔχουσι, et appellantur ἀναμίλλητα· quibus, omni contentione adhibitâ, melius nihil aptiusque excogitari possit.

Ver. 167.——*κορεσσάμενος*] *Quum se ipse saturaverit.* Vide supra ad *ver.* 23, et ad γ', 141.

Ver. 171. *σκέδασον,*] Vide supra ad ά, 140. Cæterum codex *Harleianus* hic legit κέδασον.

Ver. 174.—*σὺ δέ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.*] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* σὺ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἰανθῇς.

Ver. 177. (*Ἣ θέμις ἐστὶν,*] Deest hic versus in codice *Harleiano*.

Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω·
Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
Πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ἀτρείδη, σὺ δ᾽ ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ᾽ ἄλλῳ
Ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
Ἄνδρ᾽ ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων·
Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας.
Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
Ταῦτα δ᾽ ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
Οὐδ᾽ ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρηος,
Μιμνέτε δ᾽ ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Σοὶ δ᾽ αὐτῷ τόδ᾽ ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας παναχαιῶν,
Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ᾽ Ἀχιλῆϊ
Χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας·
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ᾽, Ἠελίῳ τε.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
Καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι·

Ver. 180.—ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.] Ἵνα μηδεν ἐλλίπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίως πραχθῆναι. *Schol.*

Ver. 182.—οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα Ἄνδρ᾽ ἀπαρέσσασθαι,] Ἀμφίβολον, διὰ την αἰτιατικήν· ἔστι δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ βασιλέως· οὐ νεμεσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάψας καὶ τῆς ἀδικίας προϋπάρξας, ἀπαρέσηται αὐτόν· ἔστι δὲ τὸ ἀπαρέσασθαι, τὸ τῆς ἀρῆς ἐπᾶραι· ἤτοι τῆς βλάβης ἀπαλλάξαι, καὶ ἐξιλάσασθαι. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 19—ubi editiones quidem *Porphyrii* βασιλῆϊ habent; ipse autem βασιλῆα legisse videtur.

Ver. 183.——ἀπαρέσσασθαι,] *Barnesius* legendum conjicit ἐπαρέσσασθαι.

Ver. 188.———πρὸς δαίμονος·] *Al.* πρὸς δαίμονας.

Ver. 190.—ὄφρα κε δῶρα] *Al.* εἰσόκε δῶρα.

Ver. 191.——ἔλθωσι,] *Al.* ἔλθῃσι.

Ver. 193. Κρινάμενος] Vide supra ad ά, 309, 314, 338, et ad ζ', 434.

Ibid.—κούρητας ἀριστῆας] Καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς νέους στρατιώτας [κούρητας] προσηγόρευσέ· "Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας παναχαι-"ῶν——" Καὶ πάλιν [infra, *ver.* 248,] "—δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν." *Strabo, Geograph. lib.* X.

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν,] *Strabo*, loco jam citato, legit; Δῶρα θοῆς παρὰ νηὸς ἐνεγκεῖν. *Al.* ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεγκέμεν.

Ver. 197.——ἑτοιμασάτω] Vide supra ad ί, 140.

Ver. 200.——ταῦτα] *Al.* πάντα.

Ver. 202.—ἦσιν] Cod. *Harleian*, εἴσιν.

Νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον· ἦτ' ἂν ἔγωγε
Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
Νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδῦντι
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην·
Πριν δ' οὔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνειῶτος,
Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ
Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
Ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
Πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.

Ver. 204.—Πριαμίδης,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 205.——βρωτὺν ὀτρύνετον·] Quâ ratione βρωτὺν hîc ultimam producat, item υἱὲ, *ver.* 216, vide supra ad ά, 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι] *Al.* Τεύξασθαι.

Ibid.———τισαίμεθα] Vide supra ad ό, 116, et ad ν', 339.

Ver. 210.——τεθνειῶτος,] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 212.——ἀνὰ πρόθυρον] *Al.* ἀνὰ προθύροισι.

Ver. 213.—τό μοι οὔτι] *Barnesius* in uno MS. scriptum repperit, τῷ μοι οὔτε. Vide supra ad μ', 9.

Ver. 213—224. —— μέμηλεν — τέτυκται] Si μεμήλει———τέτυκτο dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 214.——φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος] Vide infra ad ώ, 548.

Ibid.——φόνος] Cod. *Harleian.* Πόνος.

Ver. 216. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ,] Pronuntiabatur Πηλῶς. *Barnesius* edidit Πηλῆος υἱέ—nec male; cum Πηλῆος sit vox *Ionica*, et υἱὸς alibi priore correptâ occurrat:

Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο.————*Il.* ή, 47.
——Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος. ρ', 575.

Vide supra ad ν', 103, et ad ό, 24. Cæterum in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*, Πηλέος υἱέ, quod et ipsum ferri posset, pronuntiando scilicet Πηλοῦς.

Ver. 217. Κρείσσων εἷς ἐμέθεν] Ὅρα τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ, καὶ τὸν ἑαυτοῦ καίριον καὶ ἀνεμέσητον ἔπαινον. *Eustath.* Ἐπιτίμησις—ἔστι πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ δι' ἀποῤῥήτων λυπηρὰ παραίνεσις. Διὰ τοῦτο καὶ προοίμιον αὐτῷ μακρόν ἐστι· "Κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ "φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ Ἔγχει, ἐγὼ δέ κε "σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην Πολλὸν, ἐπεὶ "πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα." Αὐτὸ τὸ προοίμιον τοῦ σχήματός ἐστιν ἀρχὴ, Μὴ πάνυ θάῤῥει τῇ ἀνδρείᾳ τῇ σαυτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐλέγχεις αὐτὴν τὸ μηδεν εἶναι· ἀλλ' ἄκουε παρ' ἀνδρὸς ἐμπειροῦ καὶ ἐπιστήμονος ἐκ πείρας πραγμάτων.———Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πικρά ἐστι, καὶ ἐπιτίμησιν ἔχει, εἰκόνος παραβολῇ [*ver.* 221, *etc.*] τὸ πικρὸν τῆς ἐπιτιμήσεως ἀσφαλὲς ἐποίησεν. *Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur* Τέχνη, § 9. *in fine.*

———Tibi dextera bello
Utilis; ingenium est, quod eget moderamine nostri.
Ovid. Metam. Lib. XIII. *ver.* 361.

Ver. 218.——νοήματί κεν] Cod. *Harleian.* νοήματί γε; atque ita legit *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato; quæ et proba lectio.

Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
Ἧστε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
Ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·
Γαστέρι δ' οὔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς,
Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνησι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
Μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
Ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
Ἥδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
Νηυσὶν ἔπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,
Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,

Ver. 221. Αἶψά τε φυλόπιδος] *Al.* Αἶψά κε, et Αἶψα δὲ. Ὅρα—ὡς ἀπαθῶς καὶ ἀλύπως εἰπεῖν περι τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων προειρημένος, ὡς περὶ πυρῶν συγκομιδὴν ποιεῖται τὸν λόγον, λέγων· "Αἶψά τε φιλόπιδος "[φυλόπιδος] πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν, Ἧς "τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς "ἔχευεν· Ἄμητος δ' ὀλίγιστος." *Aristid. Quintilian. de Musicâ, Lib.* II.

Ver. 222.—Ἧστε πλείστην] *Heraclides Ponticus* legit, Ὡς ὅτε πλείστην.

Ibid.—πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·] Ἀλληγορικῶς οὖν καλάμην νῦν κέκληκε τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων. *Schol.* "Quoties multam necem significare vult, "*messem* hominum factum esse dicit." *Macrob. Saturnal. Lib.* V. *cap.* 15.

Ver. 223.—κλίνησι] Vide supra ad *á*, 309, et 338.

Ver. 226. Λίην γὰρ πολλοὶ]

Namque nimis multos, atque omni luce cadentes,
Cernimus, ut nemo possit mœrore vacare:
Quò magis est æquum tumulis mandare peremptos
Firmo animo, et luctum lacrymis finire diurnis.

Cic. Tusc. Disputat. Lib. 3.

Ver. 229.—δακρύσαντας·] *Al.* δακρυχέοντας.

Ver. 233. Ἑσσάμενοι χροὶ χαλκὸν] *Cum nosmet ipsi armaverimus.* Similiterque infra, *ver.* 238.——Νέστορος υἷας ὀπάσσατο· *Nestoris filios sibi ipse comites ascivit.* Vide supra ad *ver.* 23. et ad *ν*', 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἔπ' Ἀργείων·] *Al.* Νηυσὶ παρ' Ἀργείων, quo modo legit et codex *Harleianus.*

Ver. 242.—ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·] Sic apud *Virgilium:*

Sic ait, et *dicto citiùs* tumida æquora placat. *Æn.* I. 146.

Item apud *Terentium:*

——*dictum factum* huc abiit——.
Heautontimor. Act. V. *Sc.* I. 31.

Ibid.—τετέλεστο] Vide supra ad *δ*', 492, et ad *á*, 37.

Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρείδης δὲ, ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος, καὶ Ἐριννύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκα,
Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅ τις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα

Ver. 245.——ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας.

Ver. 247. Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,] *Decem ipsa talenta*, vel *talenta non minus decem.* Male igitur vir eruditissimus *Dionysius Halicarnassensis*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 8; Τῶν δὲ σχημάτων τὰ μὲν κατὰ Πλεονασμὸν ποιεῖ· ἐνίοτε μὲν διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐν τούτῳ· "Χρυσοῦ δὲ στήσας "Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα." Τὸ γὰρ "πάντα" μηδὲν συντελοῦν ἔγκειται. Vide supra ad σ', 373, et 470.

Ibid.——στήσας] Διὰ ζυγοῦ στήσας· οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐστάθμιζον. *Schol.* Vide infra ad ω', 232.

Ver. 248.——κούρητες Ἀχαιῶν·] *Strabo, Geograph. lib.* X. legit, κουρῆτες Ἀχαιοί.

Ver. 253.——ἄορτο,] *Al.* ἄωρτο.

Ver. 254.——χεῖρας ἀνασχὼν, Εὔχετο·]
————duplices tendens ad sidera palmas. *Æn.* I. 67.
————oculos ad sidera lætus
Extulit, et cœlo palmas cum voce tetendit. *Æn.* II. 687.
Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. *Æn.* X. 667.

Ver. 258. Ἴστω νῦν—Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος,]
Esto nunc sol testis, et hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII. 176.

Ver. 260.——τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·]
————φασὶν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν,
Ὅρκον τινυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. *Hesiod.* Ἡμεραι, *ver.* 39.
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἕκων ἐπίορκον ὀμόσσῃ. *Ejusdem Theogon. ver.* 231.

Ibid.——τίνυνται,] Vide supra ad β', 43, et ad γ', 279. *Al.* τίννυνται.

Ver. 266.——ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε] Id est, κάπρου στόμαχον ἀπέταμε.

Ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα·
Οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηῒς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ', ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσι·
Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίηθεν ἰοῦσα·
Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
Ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ,] Vide supra ad ό, 372.

Ver. 273. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* Ἤγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος· ἀμήχανος ἀλλά.

Ver. 277.—ἄρ'] *Ut jusserat Achilles.*—— ver. 275.

Ver. 282.—ἔπειτ', ἰκέλη] Ita edidit *Barnesius*; *Al.* ἔπειθ', ἰκέλη.

Ibid.——χρυσῇ] Edidit *Barnesius* χρυσέῃ, quod eodem modo pronuntiandum; primam enim necessario producit. Vide supra ad ν', 523.

Ver. 284. Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε,]

Unguibus ora soror fœdans et pectora pugnis,
Per medios ruit, ac morientem nomine clamat.
Æn. IV. 673.

Ibid.—ἐκώκυε,] Pronuntiabatur, ut opinor, ἐκώκυ. Vide supra ad σ', 37, et ad ά, 488.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,] Πολλὰ σχήματα παρ' Ὁμήρῳ, πάμπολλα καὶ ἐν ἄλλαις ὑποθέσεσιν ἄλλα διοικούμενα· ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Βρισηΐδος λογος οὐκ ἀσχημάτιστος, ὅτε ἤκουσα παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, θεασαμένη τὸν Πάτροκλον κείμενον, ἐπιπίπτει τῷ σώματι, καὶ θρηνεῖ Πάτροκλον. Καὶ οἴεται ὁ ἀκροατὴς ὅτι Πάτροκλον θρηνεῖ· ἐνδείκνυται δὲ ὁ ποιητὴς σοφίαν γυναικὸς ἐν ἀκμῇ καιροῦ ἀπαιτούσης τὰς τῆς γυναικὸς ὑποσχέσεις, καὶ διὰ τοῦτο θρήνου δίκην λεγούσης πρὸς Ἀχιλλέα· "Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ, Ζωὸν," etc. *Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur* Τέχνη, *cap.* 9.

Ver. 289—300——τεθνειῶτα——τεθνηότα,] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 290.—δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.]

Ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων
Κακὰ κακῶν κυρεῖ.
Euripid. Hecuba, ver. 688.

——ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται.
Ejusdem Troades, ver. 591.

——aliud ex alio malum.
Terent. Eunuch. Act. V. *Scen.* 5. 17.

Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον·
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
Κλαίειν, ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·
Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος,
Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
Δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας.
Δοιὼ δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ

Ver. 294.——ἐπέσπον·] Cod. *Harleian.* ἐπέσπων.

Ver. 295.—Οὐδὲ μὲν οὐδ'] Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest.

Ver. 295—297.——ἔασκες——ἔφασκες] Vide supra ad *ver.* 42, et ad ν', 84.

Ver. 296.——πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,] Ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν, λέγων, "πόλιν θείοιο Μύνητος," ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον. *Strabo, Geograph. Lib.* XIII. Recte; ut liquet ex *Iliad.* β', 689;

Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης·
Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν———.

Cæterum codex *Harleianus* hìc legit, ἐκ δ' εἷλε πόλιν.

Ver. 298. Κουριδίην ἄλοχον] Vide supra ad ά, 114.

Ibid.——ἐνὶ νηυσὶν] *Al.* ἐπὶ νηυσίν.

Ver. 299.——δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·] Ita apud *Euripidem*;

Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
Παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
Iphig. in Aul. ver. 122.
Ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμον θεοί.
Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.] "Selon mon goût "particulier, voila le trait le plus fin qui soit "dans toute l'Iliade: rien n'est plus naturel que l'image que le Poëte nous presente de ces pauvres filles, qui, se trouvant "depuis assez longtemps entre les mains d'un "vainqueur, renouvellent leurs larmes à l'occasion des nouveaux objets de tristesse qui "les environnent, quoiqu'elles y prissent peu "de part." *Terrasson, Dissertat. sur l' Iliade, Part* IV. *chap.* 4.

Ver. 307. Ἄσασθαι] Vide supra ad *ver.* 167, et ad γ', 141.

Ver. 309.—ἀπεσκέδασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 310.——Ἀτρεΐδαι] Cod. *Harleian.* Ἀτρεΐδα.

Ver. 311. Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε,] Cod. *Harleian.* Νέστωρ τ', Ἰδομενεύς τε.

Ibid.—ἱππηλάτα] Vide supra ad ά, 175.

Ibid.—Φοῖνιξ,] Vide supra ad β', 267.

Τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
Ἦ ῥά νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα·
Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
Σῇ ποθῇ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
Ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,
Χήτεϊ τοιοῦδ' υἷος· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ,
Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης, Τρωσὶν πολεμίζω·
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱὸς,
Εἴ που ἔτι ζώει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.
Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
Οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα·
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
Γήραΐ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,

Ver. 314.——ἀδινῶς ἀνενείκατο,] Ἀθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξεν· ἢ, οἱονεὶ ἀνεστέναξε, καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα. *Schol. Al.* ἀδινῶς ἀνενέγκατο.

Ver. 316.——ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν] *Al.* ἐνὶ κλισίῃσι λαρὸν; minus recte; nam λαρὸν *priorem* producit. Vide supra ad ρ', 572.

Ver. 318.——πολύδακρυν ἄρηα·]
————lachrymabile bellum.
Æn. VII. 604.

Ver. 322.——ἀποφθιμένοιο] Similiterque infra, *ver.* 377. Vide supra ad β', 43.

Ver. 326. Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ] Τὸ δὲ "Ἠὲ "τὸν," οὐ συνήθως ἐσχημάτισται, ἀλλά τι παρεξήλλακται· ἦν μὲν γὰρ τοῦ εἱρμοῦ, τὸ εἰπεῖν, Οὐδ' εἴκεν τοῦ πατρὸς πυθοίμην, ἠὲ τοῦ, ἤγουν τούτου, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται. Ἀχιλλεὺς δὲ, ὡς οἷον ἐκλαθόμενος ὑπὸ πένθους τῆς ᾽θίμου συντάξεως, ἔφη τό, "Ἠὲ τόν." *Eustath.* Consulto certe ita scripsit Poëta, cum æque facile scribere potuisset, Ἠὲ τοῦ, ὃς Σκύρῳ, etc.

Ibid.————Σκύρῳ] Σκύρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. *Schol.* ad *ver.* 332.

Ver. 327.————θεοειδής.] Vide supra ad β', 623.

Ver. 329.——φθίσεσθαι] Vide supra ad β', 833.

Ver. 332.——ἐξαγάγοις,] *Al.* ἐξαγάγῃς.

Ver. 334.——Πηλῆά] Vide supra ad δ', 265.

Ver. 336.——ποτιδέγμενον] *Barnesius* edidit προτιδέγμενον, quod perinde est.

Ver. 337.————πύθοιτο.] *Al.* πύθηται, quo modo legit et codex *Harleianus.*

Ver. 338. Ὣς ἔφατο κλαίων]
Sic fatur lachrymans—— *Æn.* VI. 1.

Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος·
Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
Κεῖνος ὅγε, προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ', ἅρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
Οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ὤχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δοῦρα·

Ver. 339.——*ἐνὶ μεγάροισιν*] Quâ ratione ἐνὶ hic ultimam producat, item *ὀδυρόμενος*, *ver.* 345, et *τανυπτέρυγι*. *ver.* 350, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——*ἔλειπον.*] *Al.* ἔλειπεν. Cod. *Harleian.* ἔλειπε.

Ver. 340.——*ἄρα*] *Eo modo, quo dixi—.*

Ibid.——Κρονίων,] Vide supra ad ά, 265, et 397.

Ver. 349.——*ὤτρυνε*] Vide supra ad ν', 44.

Ver. 350.——*ἅρπη*] Εἶδος ὀρνέου· τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήνην· λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. *Schol.*

Ibid.——*τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,*] Hinc liquet vocalem istam *υ* in vocibus, λιγὺς, λιγύφωνος, *brevem* esse. Male igitur *Phil. Labbeus*, "*Vocales longæ* (inquit) *corripi* "*possunt in carmine, per solam Systolam pu*"*ramque Licentiam, cum palam et aperte* "*longa breviatur; ut secunda in* λιγύφθογγος." Dialect. linguæ Græcæ, cap. IX. § 2. Utique, licentia ista siqua esset, periisset omnis prosodia. Quod autem *λιγύφθογγος* secundam nonnunquam producat, id vero *positioni soli* debetur. Vide supra ad β', 537.

Ver. 356.——*ἀπάνευθε*] Vide suprà ad ά, 349.

Ver. 357.—*νιφάδες*] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad u', 280, et ad ν', 754.

Ver. 358.——*ὑπαὶ*] *Al.* ὑπὸ.

Ver. 361. *Θώρηκές τε κραταιγύαλοι,*] Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες, ἰσχυροί. Γύαλα δὲ, τὰ κοιλώματα. *Schol.* De hujusmodi *thoracibus*, *Pausanias:* Δύο ἦν χαλκᾶ ποιήματα, τὸ μὲν στέρνῳ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαστέρα ἁρμόζον, τὸ δὲ ὡς νώτου σκέπην εἶναι. Γύαλα ἐκαλοῦντο· τὸ μὲν ἔμπροσθεν, τὸ δὲ ὄπισθεν προσῆγον. Ἔπειτα περόναι συνῆπτον πρὸς ἄλληλα. Ἀσφάλειαν δὲ ἀποχρῶσαν ἐδόκει παρέχεσθαι καὶ ἀσπίδος χωρίς. Ἐπὶ τούτῳ καὶ Ὅμηρος Φόρκυνα τὸν Φρύγα οὐκ ἔχοντα ἀσπίδα ἐποίησεν [supra, ρ', 314;] ὅτι αὐτῷ γυαλοθώραξ ἦν. *Phocic. Lib.* X. *cap.* 26.

Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα, Τρωσὶν μενεαίνων,
Δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
Εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλοῦ, δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας

Ver. 361.——καὶ μείλινα δοῦρα·] Post hunc versum in uno MS. repperit *Barnesius*,

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·

quod videtur ex π', 267 huc irrepsisse.

Ver. 362. Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς·] *Al.* ἀπὸ στεροπῆς.

Fulgur ibi ad cœlum se tollit, totaque circum
Ære renidescit tellus———.
Lucret. Lib. II. *ver.* 327.

———ac late fluctuat omnis
Ære renidenti tellus———.
Virg. Georg. II. 281.

Ibid.———γέλασσε] Ἤτοι λαμπρυνθεῖσα φαιδρὰ γέγονεν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9.

Ver. 363.—ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν Ἀνδρῶν·]

————subterque virûm vi
Excitur pedibus sonitus———
Lucret. Lib. II. *ver.* 328.

Ibid. et *ver.* 365.——κτύπος—καναχὴ] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 363.—ὤρνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 365.——τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας·]

———stant lumina flammâ.
Æn. VI. 300.

———totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis.
Æn. XII. 101.

Ver. 367.—ἄρα] *Ut dictum est—ver.* 364.

Ver. 368.—Δύσετο] Vide supra ad β', 35, et ad ἑ, 109.

Ver. 369. Κνημῖδας μὲν πρῶτα]

Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus:
Jamque adeo Rutulum thoraca indutus ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
Tempora nudus adhuc; laterique accinxerat ensem,
Fulgebatque altâ decurrens aureus arce.
Æn. XI. 486.

Ver. 370—380—393. Καλὰς——Καλοῦ——καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 372.——ἄρ'] *Deinceps*——.

Ver. 374—379—381.——τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.——Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε——ἡ δ', ἀστὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν Ἵππουρις τρυφάλεια·] Vide supra ad ἑ, 4, et ad σ', 205.

Ver. 375.——σέλας] Cod. *Harleian.* τέρας.

Ver. 377.—οἰοπόλῳ.] *Scholiastes* exponit, ἐν ᾧ οἱ ἐς πολοῦνται καὶ ἀναστρέφονται; sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad ν', 373, et ρ', 54; item ad *Odyss.* λ', 573.

Ver. 380.———περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας Κρατὶ θέτο βριαρήν·]

——cristatus Achilles.
Æn. I. 472.

Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ', ἀστὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
Τῷ δ' ἠΰτε πτερὰ γίνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινοὺς
Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἂρ, μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο·

Ver. 383.—ἵει] Vide supra ad π', 762; et ad δ, 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε,] Vide supra ad ρ', 260.

Ibid.—ἀγλαὰ γυῖα·] *Al.* ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 386.—ηΰτε] Cod. *Harleian.* αὖτε.

Ver. 387.——ἄρα] *Deinceps*——.

Ibid.—σύριγγος] Τῆς δορατοθήκης. *Schol.*

Ibid.———ἐσπάσατ'] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 390. Πηλιάδα μελίην,] Quâ ratione Πηλιάδα hîc ultimam producat; item ἵπποιϊν *ver.* 396; et Βαλίε, *ver.* 400; vide supra ad ά, 51.

Ver. 392. Ἵππους δ' Αὐτομέδων]
———equorum agitator Achillis
Armiger Automedon———.
Æn. II. 476.

Ver. 393.—Ζεύγνυσαν,] Vide supra ad γ', 260. *Al.* ζεύγνυον.

Ibid.——λέπαδν' ἔσαν·] Οἱ ὑποτραχήλιοι ἱμάντες οἱ μασχαλιστῆρες. *Schol.* Porro *Barnesius* hîc de suo edidit λέπαδν' ἕσαν· atque ita omnino legendum contendit. Atqui sine codicibus nihil mutandum; præsertim cum et *Eustathius* ἔσαν legi planissime testetur: Τὸ δὲ ἔσαν οὐ δασύνεταί πόθεν, ἀλλὰ ψιλοῦται, δηλοῦν τὸ "ἦσαν."

Ver. 395. Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἂρ, μάστιγα] Cod. *Harleian.* Κολλητὸν ἐπὶ δίφρον· ὁ δὲ μάστιγα.

Ver. 396.——ἐφ' ἵπποιϊν] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποισιν.

Ver. 397.—κορυσσάμενος] *Barnesius* edidit κορυσσόμενος, ita-que legendum fidenter pronuntiat; sed, ut opinor, nullâ idoneâ auctoritate. Vide supra ad *ver.* 23, et 167; et ad γ', 141. Quin et codex *Harleianus* κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων,] *Al.* Τεύχεσι λαμπόμενος.

Ver. 399.—ἵπποισιν ἐκέκλετο——Ξάνθε]
———equum———
———alloquitur mœrentem, et talibus infit:
Rhæbe——— *Æn.* X. 858, 860.

Ver. 401.——ἡνιοχῆα] *Al.* ἡνιοχῆας.

Ver. 402. ἐπεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο·] Ἐπειδὰν

Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὖδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
Οὐδὲ γὰρ, ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε,
Τρῶες ἀπ' ὤμοιϊν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
Ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Νῶϊ δέ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
Ἥνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὐτῷ
Μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή
Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

κορεσθῶμεν. Schol. Pronuntiabatur autem ἐπεί χ' ὦμεν πολέμοιο. Vide supra ad έ, 256. *Al.* ἐπεί χ' ἔομεν· quo modo legit et codex *Harleianus.*

Ver. 403.——τεθνειῶτα.] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 404.———πόδας αἰόλος ἵππος] Τὸ αἰόλον, οὐκ οἶδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ ποικίλου παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν· οὕτω γοῦν τὸ, "αἰολόπωλον," ἀποδιδόασι· καὶ τὸ, "αἰόλος ἵππος," καὶ, "αἰόλον ὄφιν." Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γενόμενον ἀπὸ τῆς ἀέλλης· ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄειν καὶ Εἰλεῖν πεποίηται. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 3.

Ver. 407.——λευκώλενος Ἥρη·] Vide supra ad ό, 92; et ad ά, 43, 58, et 551.

Ver. 409.———οὐδέ τι ἡμεῖς] Cod. *Harleian.* οὐδέ τοι ἡμεῖς.

Ver. 411.——νωχελίῃ τε,] *Al.* νωθείᾳ τε.

Ver. 415.—ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,]

———Illa Noto citius———
———fugit——— *Æn.* V. 242.
———cursuque pedum prævertere ventos. *Æn.* VII. 807.
———anteirent cursibus auras. *Æn.* XII. 64.
———fugit ocior Euro. *Ibid.* 733.

Ver. 417.——θεῷ τε καὶ ἀνέρι] Ὑπὸ θεοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. *Schol.*

Ver. 419.——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 423.——ἐλάσαι] *Al.* ἐλάαν.

Ver. 424.——ἐν πρώτοις] *Al.* ἐν Τρωσίν.

Ibid.——μώνυχας ἵππους.]

———solido———ungula cornu.
Virg. Georg. III. 38.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Υ'.

Ὑπόθεσις τῆς Υ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΔΙΟ'Σ ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ, ἀντιστάντα Ἀχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν, νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ, ἀντιστὰς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν· τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἐνοπὴ, καὶ φύλοπις Οὐρανιώνων.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἔρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

ὯΣ οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντη
Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις οὖν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,

Ver. 2.—ἀκόρητον] Ita ex tribus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* ἀκόρητοι.

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν] *Al.* Τρῶες δ' αὖτ' ἑτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι]
Panditur interea domus omnipotentis
Olympi,
Conciliumque vocat Divûm pater atque
hominum rex
Sideream in sedem——. *Æn.* X. 1.
Ubi quidam legunt, *omnipatentis Olympi.*

Ver. 5. ἄρα] *Proinde, ut jusserat Jupiter*————, *ver.* 4.

Ver. 8.—καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διῒ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' Ἐνοσίχθων
Νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς·
Ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
Ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔγνως, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
Ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστου.
Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.
Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
Νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
Δείδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκαστο·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί·

Ver. 9.—πίσεα] Cod. *Harleian.* πίσσεα. *Al.* πείσεα.

Ver. 11.——αἰθούσῃσιν] Ἕδραις στυλωταῖς, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, αἰθουμέναις, ὅ ἐστι καταλαμπομέναις φωτί. *Schol.*

Ver. 12.——ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 15.——ἐξείρετο] *Al.* ἐξήρετο.

Ver. 16. Τίπτ' αὖ,] *Al.* τίπτ' αὖτ'.

Ver. 18.—δέδηε.] Vide supra ad ν', 736.

Ver. 19.—νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 21.—ὀλλύμενοι] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 23.——φρένα τέρψομαι·] Vide supra ad τ', 23; et ad ν', 168.

Ver. 26.——μαχεῖται,] *Al.* μάχηται.

Ver. 28.——ὑποτρομέεσκον] *Contremiscere solebant.* Vide supra ad β', 221.

Ver. 30.——ὑπὲρ μόρον] Vide infra ad *ver.* 336.

Ver. 32. Βὰν δ' ἴμεναι] *Al.* Βὰν δ' ἴεναι.

Ver. 35.——κέκαστο·] Si κέκασται dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37; et ad ό, 153.

Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
Εἵως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,
Στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτὸς,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἄϋτει·
Αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν·
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης,

Ver. 38.——κορυθαίολος·] Vide supra ad β', 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκερσεκόμης,] "Apollo "Chrysocomes cognominatur, a fulgore radiorum, quas vocant comas aureas solis. "Unde et ἀκερσεκόμης, quod nunquam radii "possunt a fonte lucis avelli." *Macrob. Saturnal. Lib.* I. *cap.* 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοὶ] Pronuntiabatur, ut opinor, Τώσε Ἀχαιοὶ. Vide supra ad σ', 15; et ad ό, 539.

Ver. 43.——ἐπέπαυτ'] *Al.* ἀπεπαυτ'.

Ver. 45. Δειδιότας, ὅθ'] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 48—66. Ὦρτο] Vide supra ad β', 810.

Ibid.——κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,] Nonnulli olim (notante *Eustathio*) ita interpungebant; κρατερή· λαοσσόος αὖε δ' Ἀθήνη, scilicet ut vox λαοσσόος ad Ἀθήνη referatur. Sed minus apte.

Ver. 49.——ἐκτὸς,] *Al.* ἐντός.

Ver. 50. Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἄϋτει·]

——intendit vocem, quâ protinus omne
Contremuit nemus, et sylvæ intonuêre profundæ. *Æn.* VII. 514.

Ver. 51. Αὖε δ' Ἄρης] *Strabo, Geograph. lib.* XIII. legit, Ὦρτο δ' Ἄρης.

Ver. 52.——πόλεως] *Al.* πόλιος. Quod perinde est.

Ver. 53.——θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.] Ἀρίσταρχος ἀνέγνω περισπωμένως, τὸ χωρίον θεῶν λέγων· ἡ δὲ Καλλικολώνη ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος. *Schol.*

Ver. 56.——Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ]

Hîc pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
Intonuit——. *Æn.* VII. 141.

Ibid.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Vide supra ad ό, 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσσείοντο] Ἐνεργείας ἕνεκεν φησὶ, "Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης, καὶ κορυφαί." Μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς εἰς ἔννοιαν τῆς ταραχῆς ἤγαγεν, ἀπὸ τῶν φύσει κινουμένων τῶν ἡμετέρων σωμάτων, τὴν ἐπὶ τὰ ἀκίνητα μετάστασιν ποιησάμενος. *Aristid. Quintil. de Musicâ, lib.* 2.

Ibid.——πολυπιδάκου] *Al.* πολυπίδακος. Quo modo legit et codex *Harleianus.*

Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθε
Γαῖαν ἀναῤῥήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·

Ver. 61. Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, etc.] Ὑπερφυᾶ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα,——" Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν " ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς, Δείσας," etc. Ἐπιβλέπεις, ἑταῖρε, ὡς, ἀναῤῥηγνυμένης μὲν ἐκ βαθρῶν γῆς, αὐτοῦ δὲ γυμνουμένου ταρτάρου, ἀνατροπὴν δὲ ὅλου καὶ διάστασιν τοῦ κόσμου λαμβάνοντος, πάνθ' ἅμα, οὐρανὸς, ᾅδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμεῖ καὶ συγκινδυνεύει μάχῃ; Ἀλλὰ ταῦτα φοβερὰ μὲν, πλὴν εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, καὶ παντάπασιν ἄθεα, καὶ οὐ σώζοντα τὸ πρέπον. *Longinus*, §. 9. Imitatus est hunc locum *Virgilius*:

> Non secus ac si quâ penitus vi terra dehiscens
> Infernas reseret sedes, et regna recludat
> Pallida, diis invisa; superque immane barathrum
> Cernatur; trepidentque immisso lumine Manes. *Æn.* VIII. 243.

Et *Ovidius*:

> Inde tremit tellus, et rex pavet ipse silentûm,
> Ne pateat, latoque solum retegatur hiatu,
> Immissusque dies trepidantes terreat umbras. *Metamorph.* V. 356.

Item *lib.* II. *ver.* 260;

> Dissilit omne solum; penetratque in Tartara rimis
> Lumen, et infernum terret cum conjuge regem.

Quorum de duobus prioribus locis *Tollius*, in annotationibus ad locum *Longini* jam supra citatum; " Nitere," inquit, " videntur hæc, " et magnitudinem præ se ferunt scorsim " lecta: verum si cum illis Homeri com- " parentur, facile quivis animadvertet quan- " tum πάθος in Homericis sit versibus, quan- " taque sublimitas: sic, ut nemo, nisi qui " plane harum rerum rudis sit, et ἄμουσος, " non commoveatur, ubi hæc legerit, et cum " ipso Plutone dehiscentes sibi videre videatur " inferos." De *Virgilii* porro loco ita *Macrobius*, " Interdum," inquit, " sic auctorem " suum dissimulanter imitatur [*Virgilius*,] ut " loci inde descripti solam dispositionem mu- " tet, et faciat velut aliud videri. Homerus " ingenti spiritu ex perturbatione terræ ipsum " Ditem patrem territum prosilire et excla- " mare quodammodo facit——Hoc *Maro* " non narrationis sed parabolæ loco posuit, " ut aliud esse videretur." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 16.

Ver. 64. Οἰκία——Σμερδαλέ', εὐρώεντα,] Ingeniose hæc ad *Terram nostram*, e serenis *Lunæ* regionibus prospectatam, transfert *Plutarchus*: Ἐκείνους δ' ἂν [τοὺς ἐν τῇ σελήνῃ κατοικοῦντας] οἴομαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορῶντας οἷον ὑποστάθμην καὶ ἰλὺν τοῦ παντὸς, ἐν ὑγροῖς καὶ ὀμίχλαις καὶ νέφεσι, διαφαινομένην ἀλαμπὲς καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνητον χωρίον, εἰ ζῶα φύσει [φύει] καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως, ἀναπνοῆς, θερμότητος. Κἂν εἴ πόθεν αὐτοῖς ἐγγένοιτο τῶν Ὁμηρικῶν τούτων ἀκοῦσαι, " Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί " περ,"——ταῦτα φήσουσιν ἀτεχνῶς περὶ τοῦ χωρίου τούτου λέγεσθαι, καὶ τὸν ᾅδην ἐνταῦθα καὶ τὸν τάρταρον ἀποκεῖσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν Σελήνην. *De facie in orbe Lunæ.* Cæterum vituperat hunc locum *Plato*. Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὔτ' ἀληθῆ λέγοντας οὔτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι——Ἐξαλείψωμεν ἄρα——πάντα τὰ τοιαῦτα——" Οἰκία δὲ " θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ', " εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ."—— Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα παραιτησόμεθα Ὅμηρόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν ἂν διαγράφωμεν, οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν, ἀλλ' ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ. lib.* 3.

Ibid.——ἀθανάτοισι] Similiterque infra, *ver.* 77, 87; Πριαμίδεω——Πριαμίδη· et *ver.* 123, Ἀθανάτων. Vide supra ad ά, 398.

Ibid.—φανείη] Cod. *Harleian.* φανῄη.

Ver. 65. Σμερδαλέ', εὐρώεντα,] Σμερδαλέα μὲν τὰ οἰκήματα τοῦ ᾅδου ἔφη, ἀπὸ τοῦ ὕφαιμα εἶναι καί φόνου πλήρη. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9.

> Vimque Deum infernam, et diri sacraria Ditis. *Æn.* XII. 199.

Sic apud *Hesiodum*, Ἔργ' καὶ Ἡμερ. *ver.* 152.

> Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ἀΐδαο.

Quem ad locum *Gatakerus*; " Εὐρώεντα (in- " quit) malim vertere, *situ obsitum*, quam " cum interpretibus *latum*." *Annotat. in Antoninum, Lib.* IV. §. 6.

Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
Ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος, κελαδεινὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
Ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ.
Υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνὴν·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος

Ver. 66. Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.] Post hunc versum inserit *Barnesius*;

Δὴ τότε δηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων· sed, ut opinor, nullâ satis idoneâ auctoritate.

Ibid.—Τόσσος ἄρα] *Tantus utique*——

Ibid.—κτύπος] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 68.——ἰὰ πτερόεντα·] *Al.* πτερόεντας ὀϊστούς.

Ver. 69.—γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 72.—σῶκος, ἐριούνιος] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 74. Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητὴς, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. *Schol.* Vide supra ad ξ', 291; et ad ά, 403.

Ibid.—Ξάνθον καλέουσι] Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ποταμὸς ξανθὰ πρόβατα ποιεῖν· διὸ καὶ τὸν Ὅμηρόν φασιν, ἀντὶ Σκάμανδρον, Ξάνθον προσαγορεύειν αὐτόν. *Aristot. de Histor. Animal. lib.* III. *cap.* 2.

Hinc albi, Clitumne, greges——.
Virg. Georg. II. 146.

Ibid.—Σκάμανδρον.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρον.

Ver. 77.—τοῦ γάρ ῥα μάλιστά] Non hic supervacaneum est istud ῥα· sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit; σ', 91, 114, 334.

Ver. 80.——ἐνῆκε δέ οἱ μένος] Vide infra ad *ver.* 110.

Ver. 81.——Λυκάονι εἴσατο φωνὴν·] Vide supra ad ν', 45.

Ver. 82. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide supra ad γ', 389.

Ver. 85. Πηλείδεω] Sic supra, *ver.* 77, Πριαμίδεω. Pronuntiabatur Πηλείδω——Πριαμίδω. Vide supra ad ά, 1.

Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν,
Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι,
Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
Ἥ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναιρειν.
Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεός περ
Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥέα
Νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἥρως, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
Εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
Ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
Ἡ μὲν γὰρ Διός ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
 Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

Ver. 91.——ἐπήλυθεν] Vide supra ad θ', 488 et ad γ', 205.

Ver. 92.——Λυρνησσὸν] Πόλις τῶν Ὑποπλακίων Θηβων. *Schol.*

Ibid.——Πήδασον·] Ποταμὸς Ἑλλησπόντου, καὶ τόπος. *Schol.*

Ver. 95.——ἐκέλευεν] Vide ad ά, 37; et ad ν', 84.

Ver. 96.——Ἔγχεϊ χαλκείῳ] Vide supra ad γ', 380.

Ver. 99.——τοῦ γ'] *Al.* τοῦ δ'.

Ver. 100.——εἰ δὲ θεός περ Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος,] Ἶσον ποιήσειε τὸ τέλος τοῦ πολέμου, μηδὲ ἑτέρῳ βοηθῇ. *Schol.* Sic apud *Euripidem*;

Οἱ δὲ Συρηκοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.
Ἐπικήδειον.

Ver. 101.——οὔ με μάλα ῥέα] Ita ex tribus MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius.* *Al.* οὔ με μάλα ῥεῖα. Pronuntiabatur, ut opinor, οὔ με μάλάρ ῥᾶ. Vide supra ad ρ', 461.

Ver. 103—132. Τὸν δ'——Τὴν δ'] Vide supra ad ά, 121; ad γ', 200; et ad θ', 160. Male *Barnesius,* Τόνδ'——Τήνδ'.

Ver. 104.——ἀλλά γε] Cod. *Harleian.* ἀλλ' ἄγε.

Ver. 110.——ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·] Καὶ περὶ τάς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθουσιῶδες, ἀνυπόστατόν ἐστι καὶ ἀήττητον. Ὃ καὶ τοὺς Θεοὺς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνθρώποις, (ὡς εἰπὼν——" ἔμ-" πνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·"—— καθάπερ ὅρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέντας. *Plutarch. de virtute morali, sub finem.* Vide supra ad έ, 185.

Ver. 112.——λευκώλενον Ἥρην,] Vide supra ad δ', 92; et ad ά, 43, 58, et 551.

Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·
Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσείδαον καὶ Ἀθήνη,
Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
Παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ·
Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
Δείσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι ἦμεν·
Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.

Ver. 115.——Ποσείδαον] Cod. *Harleian.* Ποσειδάων.

Ver. 118, et 138.———Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide supra ad ά, 43.

Ver. 119.——ἀποτρωπῶμεν] *Al.* ἀποτροπόωμεν.

Ver. 122.—φιλέουσιν] Vide infra ad *ver.* 304.

Ver. 123. Ἀθανάτων·] Vide supra ad ά,398.

Ver. 127.——πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα]
————ἔμπης δ' ὅ, τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι.
Theogn. Gnom. ver. 815.

Ver. 129.——θεῶν ἐκπεύσεται] *Al.* θεῶν ἐκ πεύσεται.

Ver. 130.—ὅτε κέν τις] Vide supra ad ξ', 504.

Ver. 131.—χαλεποὶ δὲ θεοὶ θαίνεσθαι ἐναργεῖς.] Τὸν Ῥωμαῖον, ὃς ἐπετέτραπτο Αἴγυπτον, ἄνδρα ἔφη χρήμασιν ἀναπείσαντα ἐς τὸ ἄδυτον καταπέμψαι τῆς Ἴσιδος τὸ ἐν Κόπτῳ. Καὶ ὁ ἐσπεμφθεὶς ἀνέστρεψε μὲν ἐκ τοῦ ἀδύτου· διηγησάμενον δὲ ὁποῖα ἐθεάσατο, καὶ τοῦτον αὐτίκα ἐπυνθανόμην τελευτῆσαϊ. Τὸ ἔπος οὖν ἀληθεύειν ἔοικε τὸ Ὁμήρου, σὺν οὐδενὶ αἰσίῳ τοὺς θεοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐναργῶς ὁρᾶσθαι.
Pausan. Phocic. lib. X. *cap.* 32. *sub finem.*

Ver. 134. — ξυνελάσσαι] *Al.* ξυνελάσαι. Minus recte ; secundam enim corripit :
——ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο. τ', 423.

Ver. 135.———Ἡμέας] Pronuntiabatur Ἡμᾶς.

Ibid.——φέρτεροι ἦμεν·] *Al.* φέρτεροι εἶμεν, quo modo legit et codex *Harleianus.*

Ver. 137. Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν,] Ἐκ τῆς πεπατημένης ὁδοῦ, εἰς τόπον σκοπιὰν ἔχοντα. *Schol.*

Ibid.——πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει]
Bella viri pacemque gerant, queis bella gerenda. *Æn.* VII. 444.

Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχησι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀίω
Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἶφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο Κυανοχαίτης
Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
Ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,
Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄῤῥηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο·
Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφὶ σὲ, ἤιε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
Ὣς οἱ μέν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
Ὤκνεον ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ἥμενος ὕψι, κέλευε.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι

Ver. 138. Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχησι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,] *Al.* Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἰδὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ver. 140.——ὀρεῖται] *Al.* ὄρηται.

*Ver.*141.——διακρινθέντας] *Al.* διακριθέντας, quod ferri non potest; antepenultimam enim necessario corripit.

Ver. 143.———ἀνάγκῃ] Cod. *Harleian.* ἀνάγκης.

Ver. 144.—Κυανοχαίτης] Vide supra ad ά, 43, 58, et 528.

Ver. 145.——ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος] Quâ ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hic producatur; item παῖδες, *ver.* 183; vide supra ad ά, 51.

Ver. 146.—τό ῥά] *Quem scilicet*——.

Ver. 147.—ὄφρα τὸ κῆτος] Τί οὖν; (φήσαι τις ἄν·) οὖθεν ταῦτα [τὰ Ἄρθρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; Ἔγωγε φήσαιμ' ἂν, ὥσπερ ἅλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν.——Καὶ Ὅμηρος, ἐπέων κόσμῳ περιγενόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις, ἢ λόφους κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ,———"Ποίεον, "ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ibid.——ἀλέοιτο,] *Al.* ἀλέηται.

Ver. 148.———σεύαιτο] Cod. *Harleian.* σεύοιτο.

Ver. 150.——νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο·]
Nube candentes humeros amictus.
Horat. Carm. lib. I. *Od.* II. *ver.* 31.

Ver. 151.———ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,] Sic apud *Virgilium:*
——*supercilio* clivosi tramitis undam
Elicit——. *Georgic.* I. 108.

Ver. 152.——ἤιε Φοῖβε,] Ἄπολλον τοξικὲ, ἀπὸ τοῦ ἱεναι. *Schol. Al.* ἤϊε. Vide supra ad ά, 43, 75; et ad ό, 365.

Ver. 153.——ῥ',] *Ut jam dictum est*—— *ver.* 149, 151.

Ibid.——καθείατο] *Al.* καθήατο.

Ver. 156.——καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ] Vide supra ad τ', 362.

Ver. 157.——κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν] Vide supra ad τ', 363.

Ibid.—κάρκαιρε] De hujusmodi ὀνοματοποιΐᾳ vide supra ad δ', 455. Διαφαίνεται δὲ ἡ ἀρετὴ τῆς ὀνοματοποιΐας τοῦ καρκαίρειν, ὅτε, τῆς γῆς μάλιστα παγετῷ κατεξηραμμένης, ἵπποι θέουσι δι' αὐτῆς. *Eustath.*

Ver. 158. Ὀρνυμένων] Vide supra ad γ', 260.

Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς
Σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν,
Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ἔρχεται· ἀλλ', ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανὼν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἓε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·

Ver. 159.——μεμαῶτε] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'] Versum hunc in uno MS. deesse annotat *Barnesius.*

Ver. 161.———ἐβεβήκει,] Vide supra ad π', 751; et ad δ', 492.

Ver. 162. Νευστάζων κόρυθι] Ita infra, χ', 314:

——κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ.

Ver. 164.——Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς] Similiter *Hesiodus*:

Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὥς———
Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευρὰς τε καὶ ὤμους
Οὐρῇ μαστίζων ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ'———

Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 426, 430.

Et *Virgilius*:

Attollitque animos: Pœnorum qualis in arvis
Saucius ille gravi venantûm vulnere pectus,
Tum demum movet arma leo; gaudetque comantes
Excutiens cervice toros, fixumque latronis
Impavidus frangit telum, et fremit ore cruento:
Haud secus accenso gliscit violentia Turno.

Æn. XII. 4.

Ut fera, quæ densâ venantûm septa coronâ
Contra tela furit, seseque haud nescia morti
Injicit, et saltu supra venabula fertur.

Æn. IX. 551.

Et *Lucanus*:

———sic cum squalentibus arvis
Æstiferæ Libyes viso leo cominus hoste,
Subsedit dubius, totam dum colligit iram:
Mox ubi se sævæ stimulavit verbere caudæ,
Erexitque jubam, et vasto grave murmur hiatu
Infremuit: tum torta levis si lancea Mauri
Hæreat, aut latum subeant venabula pectus,
Per ferrum tanti securus vulneris exit.

Pharsal. lib. I. *ver.* 205.

Porro *Macrobius* posteriorem *Virgilii* locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majestatem non æquat: "Videtis "in angustum Latinam parabolam sic esse "contractam, ut nihil possit esse jejunius; "Græcam contra et verborum et rerum "copiâ pompam veræ venationis implêsse?" *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 169. Γίγνεται,] *Al.* Γίνεται, quod perinde est; nam γίνομαι primam producit.

Ver. 170. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία] "Leonum animi index cauda——. Immota; placidus, clemens, blandientique similis, quod rarum est; ut movetur crebrior iracundia ejus. In principio terra verberatur; incremento terga, ceu quodam incitamento, flagellantur." *Plin. Natural. Hist. lib.* VIII. *cap.* 16.

Ver. 171.—μαχέσασθαι] Cod. *Harleian.* μαχέεσθαι, quo modo et in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ὣς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Αἰνεία, τί σὺ, τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
Ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴκεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
Οὔτοι τοὔνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
Ἤδη μὲν σέ γε, φημὶ, καὶ ἄλλοτε, δουρὶ φόβησα.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
Καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων·
Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διῒ πατρί·
Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἦγον· ἀτάρ σε Ζεὺς ἐῤῥύσατο, καὶ θεοὶ ἄλλοι·
Ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀΐομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἴεναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Similiterque infra, *ver.* 228; Ἀλλ' ὅτε δή. Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 177.—ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 178.—ἐπελθὼν,] Cod. *Harleian.* ἀπελθών.

Ver. 179.—μαχέσασθαι] *Al.* μαχέεσθαι.

Ver. 180—186. Ἐλπόμενον———ῥέξειν.] Versus hosce septem repudiari notant Scholia MSS. apud *Barnesium;* nullâ, ut videtur, idoneâ ratione.

Ver. 181. Τιμῆς τῆς Πριάμου;] Ἕνεκεν τῆς βασιλείας· ἀντιφέρει γὰρ, " Οὔτοι τοὔνεκα " Πρίαμος γέρας." *Schol.*

Ibid.——ἐξεναρίξῃς,] *Al.* ἐξεναρίξεις.

Ver. 183. Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος,] *Al.* Εἴσιν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος.

Ver. 185. Καλὸν] Vide supra ad β', 43. *Al.* ἐσθλόν.

Ibid.—ἀρούρης,] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 186.—ἔολπα] *Spero;* non *speravi.* Vide supra ad ρ', 240; et ad ν', 736.

Ibid.——ῥέξειν.] *Al.* ῥέξειν.

Ver. 187.———φόβησα.] Cod. *Harleian.* φοβῆσαι, quæ et proba lectio.

Ver. 188. Ἦ οὐ μέμνῃ,] *Al.* Ἦ οὐ μέμνησ'. Enuntiabatur autem (uti et notavit *Barnesius)* ac si scriptum fuisset ἦὐ μέμνῃ· non licentiâ aliquâ *Poëticâ*, sed quia vulgo etiam in *solutâ* (ut opinor) oratione ita pronuntiabatur. Vide supra ad έ, 349; ad ί, 533; et ad ξ', 471.

Ver. 190.—τότε δ' οὔτι] *Al.* πρὶν δ' οὔτι.

Ver. 191.—ὑπέκφυγες·] Ita ex uno MS edidit *Barnesius. Al.* ἐπέκφυγες.

Ver. 193. Ληϊάδας] Cod. *Harleian.* Ληΐδας.

Ver. 195.——σ' ἐρύεσθαι] Cod. *Harleian.* σε ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 197.—πληθὺν ἰέναι,] Quâ ratione πληθὺν hic ultimam producat; item νηπύ-

Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὣς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
Ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
Ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
Φασί σε μέν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη.
Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γέ φίλον παῖδα κλαύσονται
Σήμερον· οὐ γάρ φημ', ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
Ὧδε διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι·
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ἡμετέρην γενεὴν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,

τιον, *ver.* 200; et ἀκούοντες, *ver.* 204; et τέκετο, *ver.* 215; et ἐπὶ, *ver.* 229; vide supra ad ά, 51.

Ver. 198.——ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Vide supra ad ρ', 32. *Al.* ῥεχθὲν δέ τι.

Ver. 200. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὣς, Ἔλπεο δειδίξεσθαι·]

Hostis amare, quid increpitas mortemque minaris? *Æn.* X. 900.

Ver. 202.——αἴσυλα] Τὰς παρὰ τὸ καθῆκον λεγομένας ἀπειλάς. *Schol.* apud *Barnesium.*

Ver. 204. Πρόκλυτ'] Τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων πεφημισμένα, παλαιά. *Schol.*

Ver. 207.——ἁλοσύδνης·] Ἐναλίας θεοῦ ἐν θαλάσσῃ κατοικούσης. *Schol.* *Al.* ἁλοάδνης.

Ver. 210.—ἕτεροί γέ] Eandem hìc vim habet particula γέ, ac vox Latina *saltem.*

Ver. 212.——διακρινθέντε,] *Al.* διακριθέντε. Male. Vide supra ad *ver.* 141.

Ibid.——ἐξαπονέεσθαι·] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 215.——νεφεληγερέτα Ζεὺς·] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 216.——Δαρδανίην,] Πόλις Τροίας. *Schol.*

Ibid.——ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ]

——— nondum Ilium et arces
Pergameæ steterant; habitabant vallibus imis. *Æn.* III. 109.

Ver. 218. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον] Λέγει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη——κατὰ θεόν πως εἰρημένα καὶ κατὰ φύσιν. Θεῖον γὰρ οὖν δὴ καὶ τὸ ποιητικὸν ἐνθεαστικὸν ὂν γένος, ὑμνῳδοῦν, πολλῶν τῶν κατ' ἀλήθειαν γιγνομένων ξύν τισι Χάρισι καὶ Μούσαις ἐφάπτεται ἑκάστοτε. *Plato de Legibus, lib.* 3.

Ibid.——ὑπωρείας] Τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid.——ᾤκεον] Pronuntiabatur, notante *Barnesio,* ᾤκουν vel ᾤκευν, quomodo et scribi postea cœptum est.

Ibid.———πολυπιδάκου] *Al.* πολυπίδακος. Atque ita legit codex *Harleianus.*

Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο
Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·
Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
Ἵππῳ δ' εἰσαμένος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
Αἱ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν,

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο] Pronuntiabatur, ut opinor, Ὃς δὴ 'φνειότατος. Vide supra ad *ver.* 188; et ad λ', 138. Γίγνεται παῖς αὐτῷ [Δαρδάνῳ] Ἐριχθόνιος, ὃς ἀπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατος λέγεται γενέσθαι, τῆς τε πατρῴας καὶ τῆς ὑπὸ τῷ μητροπάτορι γενομένης κληρονομήσας ἀρχης. *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I.

Ver. 221.—τρισχίλιαι] Apud *Maximum Tyrium*, τρισχίλιοι, quæ et forte melior lectio, ne scilicet vox, "θήλειαι," in sequenti versu, supervacanea videatur; uti notavit *Barnesius.*

Ver. 222.———πώλοισιν] Cod. *Harleian.* πώλησιν.

Ibid.——ἀταλῇσι·] *Al.* ἁπαλῃσι, et ἀταλοῖσι.

Ver. 223.—Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,] Post hunc versum, alium addit codex *Harleianus:*

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.

Ver. 224.—εἰσαμένος] Vide supra ad ν', 45.

Ibid.—παρελέξατο κυανοχαίτῃ·] *Al.* ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Ibid.—παρελέξατο] Vide supra ad β', 515.

Ver. 225.———ὑποκυσσάμεναι] *Al.* ὑποκυσάμεναι.

Ver. 226. Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν]

Illa vel intactæ segetis per summa volaret
Gramina; nec teneras cursu læsisset aristas:
Vel mare per medium, fluctu suspensa tumenti,
Ferret iter; celeres nec tingeret æquore plantas. *Æn.* VII. 808.

Ubi notandum istud "*læsisset,*" non pro "*læderet*" positum esse. Perinde enim est sive illam tum, quum gramina *pervolaret,* quas *percurreret* aristas *non lædere* dicas; sive, quas *percurrisset* interea, *non læsisse.* Vide supra ad ά, 37.

Ibid.—ἄρουραν,] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν] Νῦν τῶν ἐν τοῖς στάχυσι λεπτῶν ἀθέρων. *Schol.*

Ver. 229.——θέεσκον.] *Currere solebant.* Vide supra ad *ver.* 28; et ad ν', 84.

Ver. 232. Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε,]

Ilusque Assaracusque. *Æn.* VI. 650.

Ibid.—καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, Ὃς δὴ κάλλιστος] Καὶ ἐγὼ δὲ φημὶ καὶ Γανυμήδην οὐ σώματος ἀλλὰ ψυχῆς ἕνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὄλυμπον ἀνενεχθῆναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τοὔνομα αὐτοῦ. Ἔστι μὲν γὰρ δήπου καὶ Ὁμήρῳ, "—γάνυται "δέ τ' ἀκούων." Τοῦτο δὲ φράζει, ὅτι ἥδεται δὲ τ' ἀκουων. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλοθί που, "—πυ"κινὰ φρεσὶ μήδεα εἰδώς." Τοῦτο δ' αὖ λέγει, "σοφὰ φρεσὶ βουλεύματα εἰδώς." Ἐξ οὖν συναμφοτέρων τούτων οὐχ ἡδυσώματος ὀνομασθεὶς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἡδυγνώμων, ἐν θεοῖς τετίμηται. *Xenophon*, Συμπόσιον, *sub finem.*

Ver. 234. Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ]

——et rapti Ganymedis honores. *Æn.* I. 32.

————quem præpes ab Idâ
Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis. *Æn.* V, 254.

Cæterum vituperat hunc locum *Cicero;* "nec Homerum audio, qui Ganymedem "a diis raptum ait propter formam, ut

Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης· Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι·
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὣς,
Ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
Πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο·
Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὁπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι,

"Jovi bibere ministraret.———Fingebat "hæc Homerus, et humana ad deos trans-"ferebat; divina mallem ad nos." *Tusc. Disputat. Lib.* I: §. 26.

Ver. 235, 292, 314, et 334,———ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 237.——ἄρα] *Deinceps.*

Ver. 242. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,] Similiter fere *Hesiodus*;

Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει———
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης———.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *Lib.* I. *ver.* 6, 8.

Ibid.———τε, μινύθει] Quâ ratione τε hîc producatur; item κεν, *ver.* 243; et ἔτεά, *ver.* 255; et ἀπὸ, *ver.* 261, et 278; vide supra ad ά, 51.

Ver. 247.———ἑκατόνζυγος] Ὑπὸ ἑκατὸν ἐρετῶν ἐλαυνομένη· ζύγα γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. *Schol.*

Ver. 248. Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,] Κινδυνεύει γὰρ οὖν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἁπάντων ἐνδείᾳ γενέσθαι μᾶλλον ἢ φωνῆς καὶ λέξεως· τούτου δὲ μόνου κέκτηται θαυμαστόν τινα πλοῦτον. *Dion. Orat.* XII. Cæterum *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* I. citat: Στρεπτὴ γὰρ καὶ γλῶσσα βροτῶν.

Ver. 249. Παντοῖοι· ἔπέων δὲ πολὺς νομὸς] Apud *Dionem*, loco jam citato, Παντοῖος δ' ἐπέων πουλὺς νομός. Apud *Clementem Alexandrinum*, Παντοίων ἐπέων δὲ πολὺς νομός.

Ibid.——ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Sic apud *Hesiodum*:

Ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός———
Ἔργ' καὶ Ἡμερ. II. 21.

Quæ ad loca *Menagius*; "Legendum autem," inquit, "utrobique νομὸς, accentu in ultimâ, "id est νέμησις, *partitio vel distributio in* "*utramque partem*: νόμος, accentu in pen-"ultimâ, quæ vox *legem* significat, apud "Homerum non reperitur; quod, præter "Grammaticos, notavit etiam Josephus, lib. "11, contra Apionem." *Annotat. in Laërtium, lib.* IX.

Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,] Sic apud *Livium*: "*Sedemus* "*domi desides, mulierum ritu altercantes* "*inter nos.*"

Ver. 254.—μέσην ἐς ἀγυιὰν] *Dion Chrysost. Orat.* XII. legit, ἀγορῆς ἐς μέσσον,

Πολλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει;
'Αλκῆς δ' οὔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
῏Η ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ·
Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
῎Εσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
'Ρεῖά δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
'Ως οὐ ῥηίδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
'Ανδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.
Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
'Ρῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
'Αλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
῏Ησαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν, χρυσῆν· τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος.
Δεύτερος αὖτ' 'Αχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
῎Αντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰς ἤιξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτεό τε καὶ οὐκί·] *Al.* Πολλά τ' ἐόντα καὶ οὐκί, notante *Eustathio.*

Ver. 256.——μεμαῶτα,] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 257.——μαχέσασθαι] Cod. *Harleian.* μαχεέσθαι.

Ver. 258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων] 'Αντὶ τοῦ ἁψώμεθα· ὅ ἐστιν ἀπόπειραν ληψώμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως. *Schol.*

Ver. 259.—ἤλασε χάλκεον ἔγχος,] Cod. *Harleian.* ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος. Atque ita in Commentario legit *Eustathius.* *Al.* ὀμβριμον ἔγχος.

Ver. 260. Σμερδαλέῳ,] *Al.* Σμερδαλέον.

Ibid.—ἀκωκῇ·] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius* : *Al.* ἀκωκή. Sic ρ', 295 :

῞Ηρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ.

Ver. 263. 'Ρεῖάδ' ἐλεύσεσθαι] Vide supra ad ν', 144.

Ver. 267, 268. Οὐδὲ———'Ρῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·] Ita *Hesiodus* :

————σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
Οὐδ' ἔρρηξε χαλκὸν, ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
'Ασπὶς 'Ηρακλ. *ver.* 414.

Ver. 272.——χρυσῆν·] Edidit *Barnesius* χρυσέην, quod eodem modo pronuntiandum : prima enim necessario producitur. Vide supra ad ν', 24, et 523.

Ibid.—τῇ ῥ'] *Quâ utique*———. *Quâ scilicet*——.

Ibid.———χάλκεον ἔγχος.] *Al.* μείλινον ἔγχος.

Ver. 273, 276.——προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,——ἡ δὲ διὰ πρὸ]

———hastam jacit ; illa per orbem
Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque
Transiit intextum tauris opus——.
Æn. X. 783.

Ver. 275. ῎Αντυγ' ὑπὸ πρώτην,] Κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. *Schol.*

Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ', ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,
Ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
Ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς ἄϊδόσδε κάτεισι,
Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,

Ver. 279.——ἄρ'] *Ut par erat*——. *Ut fieri oportebat*————.

Ver. 280.——ἱεμένη,] Vide supra ad ό, 317.

Ver. 283.—πάγη] Vide supra ad δ', 185.

Ver. 285. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide supra ad δ', 456. *Al.* Σμερδαλέως ἰάχων.

Ver. 286.—ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,] Vide supra ad έ, 303. *Al.* δύω ἄνδρε.

Ver. 295.—Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,] Quâ ratione Ἀπόλλωνος hic ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ver. 296. Νήπιος·]

Demens! qui——— *Æn.* VI. 590.

Ver. 301. Μήπως καὶ Κρονίδης] Cod. *Harleian.* Μήπως κε Κρονίδης.

Ibid.———αἴκεν Ἀχιλλεὺς] *Al.* εἴπερ Ἀχιλλεύς.

Ver. 302.—κατακτείνῃ·] *Al.* κατακτείνει.

Ibid.——μόριμον] Cod. *Harleian.* μόρσιμον: atque ita in tribus MSS. scriptum repperit *Barnesius*; quod versum perimit.

Ver. 303. Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται] Apud *Maxim. Tyrium, Dissert.* X.; Ὥσκε μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθεν ὄληται.

Ver. 304.——φίλατο] Qua analogiâ dicitur μαρτῦρομαι, ἐμαρτῦρόμην, ἐμαρτῦράμην, in futuro autem μαρτῠροῦμαι, indeque μαρτῠρέομαι, quod per omnes modos ac tempora ῠ semper corripit; eâdem analogiâ ex φῖλομαι deducitur ἐφῖλόμην, ἐφῖλατο, ex quo

Οἳ ἕθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητάων.
Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι, ἤ κεν ἐάσεις
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὅρκους
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Ἷξε δ', ὅθ' Αἰνείας, ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·

futurum deducetur φῐλοῦμαι; indeque φῐλέω, quod per omnes modos et tempora ῐ semper corripit. Vide supra ad κ', 280, et ad ά, 338.

Ver. 306.——Κρονίων·] Vide supra ad ά, 397.

Ver. 307. Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,] *Al.* Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει.

Hic domus Æneæ cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum, et qui nascentur ab illis.
Æn. III. 97.

Εἰσὶ δ' οἳ τὸν Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι, καταστήσαντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀνακομισθῆναι πάλιν οἴκαδε, καὶ βασιλεῦσαι τῆς Τροίας· τελευτῶντα δὲ καταλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ υἱῷ τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπιπλεῖστον κατασχεῖν τὴν ἀρχήν· ὡς μὲν ἐγὼ εἰκάζω, τοῖς Ὁμήρου ἔπεσιν οὐκ ὀρθῶς λαμβανομένοις παρακρουσθέντες. Πεποίηται γὰρ αὐτῷ ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν προλέγων τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, περὶ τὸν Αἰνείαν καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνου γενησομένους, ἐπιφάνειαν ὧδέ πως· "Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη "Τρώεσσιν ἀνάξει, Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν "μετόπισθε γένωνται." Ὑπολαβόντες οὖν τὸν Ὅμηρον ἐν Φρυγίᾳ δυναστεύοντας εἰδέναι τοὺς ἄνδρας, ὡς δὴ οὐ δυνατὸν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκοῦντας βασιλεύειν Τρώων, τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ Αἰνείου ἀναπλάττουσιν. Ἄρχειν δὲ δὴ τῶν Τρώων οὓς ἐπήγετο, καὶ ἄλλοθι πολιτευομένων, οὐ δυνατὸν ἦν; *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I. Vide et *Strabonem*, *Geograph. lib.* XIII. *pag.* 905. *al.* 608.

Ibid.—Αἰνείαο βίη] Vide supra ad ν', 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παίδων,] *Al.* Καὶ παίδων παῖδες.

Ibid.—μετόπισθε γένωνται.] *Al.* μετόπισθεν ἕπωνται.

Ver. 309.——βοῶπις] Vide supra ad ά, 551.

Ver. 311.——ἤ κέν μιν] Cod. *Harleian.* εἴ κέν μιν.

Ibid.——ἐάσεις] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 320. Ἷξε δ', ὅθ' Αἰνείας,]

————Pelidæ tunc ego forti
Congressum Æneam, nec Diis, nec viribus æquis,
Nube cavâ eripui———. *Æn.* V. 808.
Tu potes Æneam manibus subducere Graiûm,
Proque viro nebulam et ventos obtendere inanes. *Æn.* X. 81.

Ver. 325. Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν] *Al.* Αἰνείαν δ' ἔσσευεν, quo modo legit et codex *Harleianus.*

Πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων,
Αἰνείας ὑπερᾶλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
Ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἐνθὰ δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταθωρήσσοντο·
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
Ἀντὶ Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ὅς σευ ἅμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε-κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,
Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον ἄϊδος εἰσαφίκηαι·
Αὐτὰρ, ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
Ἐῤῥέτω· οὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.

Ver. 329.——Καύκωνες] Οἱ μὲν, Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας· οἱ δὲ τοὺς ἐπίκλην Καυκανίους· ἡ δὲ Καύκανος πόλις παράλιος Λυκίας καὶ Καρίας. *Schol.*

Ver. 332.——ἀτέοντα] *Al.* χατέοντα. *Al.* ἀέκοντα. *Al.* ἀεκητι.

Ver. 333. Ἀντί Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Cod. *Harleian.* Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι, ut supra, *ver.* 88.

Ver. 336. Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον ἄϊδος εἰσαφίκηαι·] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem; quicquid *violentum*, præter naturam; quicquid *ex stultitiâ natum*, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γενέσθαι dicuntur. Vide supra ad β', 155. "Nihil "autem dubium est, quin violentam et in"opinatam mortem significaverit, quæ qui"dem potest recte videri accidere præter "naturam." *Gel. lib.* XIII. *cap.* 1.

Ver. 338. Θαρσήσας] Cod. *Harleian.* Θαῤῥήσας.

Ibid.—δὴ ἔπειτα] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* δ' ἤπειτα.

Ibid.——μετὰ πρώτοισι] *Al.* μετὰ Τρώεσσι.

Ver. 340.——διεπέφραδε] Vide supra ad β', 314, et ad ξ', 500.

Ver. 341.——σκέδασ'] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 345.—ἐπὶ χθονὸς] *Al.* ἐπὶ χθονί.

Ver. 347 et 367.——ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 350.—ὃς καὶ] Cod. *Harleian.* ὡς καί.

Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἆλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάστῳ·
Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοὶ,
Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
Οὐδὲ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη,
Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
Καὶ σθένει, οὔ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα·
Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ver. 351.——ἄγε δὴ,] *Age quæso.* Vide supra ad β', 158.

Ver. 357.—359. Τοσσούσδ'——Τοσσῆσδ'] *Barnesius* hîc παρέλκειν τὸ "δὲ" contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potius voces istas, τοσσούσδ', τοσσῆσδ', *demonstrativas* esse arbitror, (κατὰ δεῖξιν, *Schol.*) quasi dicas, *Hos tot viros*; vel, *Hanc tantam hominum multitudinem*; et *Hujus tantæ aciei.* Cæterum codex *Harleianus* hîc legit τόσσους——τόσσης.

Ver. 357.—ἀνθρώπους] Cod. *Harleian.* ἀνθρώπων.

Ver. 362.——μάλα στιχὸς] *Al.* μάλ' ἂν στίχας

Ibid.—οὐδέ τιν' οἴω Τρώων χαιρήσειν,] De venustate istius χαιρήσειν, vide supra ad ό, 11, ad ν', 344, et ad ά, 333.

Ver. 363.——ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 368.—ἀργαλέον, ἐπειὴ] Quâ ratione ἀργαλέον hîc ultimam producat, item ὑπο, *ver.* 385, et ἑλκόμενος, *ver.* 404. vide supra ad ά, 51.

Ver. 370.—κολούει.] Ἀκέφαλον καὶ ἀτελῆ ποιήσει, τοῦτ' ἔστιν, ἀποτεύξεται πρὸ τοῦ ποιῆσαι. *Schol.*

Ver. 371. Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι,]

Audeo et Æneadum promitto occurrere turmæ,
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.
Æn. XI. 503.

Ibid.——καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,] Vide infra ad χ', 127, et ad ψ' 642.

Ver. 375. Καὶ τότ' ἄρ'] *Et tum deinceps*——.

Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'. Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἱμένος ἀλκὴν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν, Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν νύμφη τέκε Νηῒς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τόν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη,
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ

Ver. 377.——δέδεξο,] *Al.* δέδεξαι.

Ver. 378.——ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν] Vide supra ad δ', 540, et ad ρ', 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 385. Τμώλῳ] Ὄρει Λυδίας. *Schol.*

Ibid.——*νιφόεντι*,] Quâ analogiâ vox *νιφόεντι*, quæ primam *corripit*, deducta sit ex *νίφειν*, quæ primam *producit*, vide supra ad ά, 338, et ad μ', 280.

Ibid.——Ὕδης] Πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις. *Schol.*

Ver. 386. Τόν ῥ'] *Hunc inquam*————. Cæterum codex *Harleianus* hîc legit τόν δ'.

Ibid.——*μεμαῶτα*] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 387. Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα]
Et mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit;————
————atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX. 750, 754.

Ver. 388. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad ν', 181.

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ]
Hîc tibi mortis erant metæ; domus alta sub Idâ. *Æn.* XII. 546.

Ibid.——ἔπὶ λίμνῃ] *Al.* ἐνὶ λίμνῃ.

Ibid.——λίμνῃ Γυγαίῃ] Οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλουμένη Γυγαίη· ἤτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν, ἢ ἀπὸ τινος ἐγχωρίου ἥρωος Γύγου καλουμένου. *Schol.*

Ver. 392. Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι,] Sic apud *Virgilium*,
————*piscoso*ve amne Padusæ. *Æn.* XI. 457.

Ver. 393.——τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε] Vide supra ad δ', 461, et 503.

Ver. 399. Αἰχμὴ ἱεμένη] Vide supra ad ό, 317.

Ibid.————ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ] Vide supra ad λ', 97.

Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐσσοντα,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἷως φίλον ὤλεσε θυμόν·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
Κάῤῥα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

Ver. 400.——*μεμαῶτα.*] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 402. Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε]

Tum Pallas bijugis fugientem Rhætea præter
Trajicit—— *Æn.* X. 399.

Ibid.——οὔτασε] Vide supra ad ν', 192, et ad δ', 525.

Ver. 403.——ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος Ἤρυγεν ἑλκόμενος]

Clamores simul horrendos ad sidera tollit:
Quales mugitus, fugit cum saucius aram
Taurus, et incertam excussit cervice securim. *Æn.* II. 222.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majestatem non æquat. *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 404.——Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,] Τὸν Ποσειδῶνα ἤτοι, ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται, ἢ ἐν Ἑλίκῃ——Ἑλίκη δὲ νῆσος Ἀχαΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. *Schol.* Vide et *Strabonem*, *Geograph. lib.* VIII. *pag.* 589. *Al.* 384.

Ver. 405.—γάνυται] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 406.——ἄρα] *Ut dictum est*—— *ver.* 403.

Ibid.——ἐρυγόντα] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* ἐρύγοντα.

Ver. 408—418. Πριαμίδην·——Κυανέη,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 409.——μετὰ πᾶσι] Cod. *Harleian.* μετὰ παισί.

Ver. 410.——πόδεσσι δὲ] Cod. *Harleian* πόδεσσί τε.

Ibid.——ἐνίκα.] *Vincere solebat.* Vide supra ad *ver.* 28, et ad ν', 84.

Ver. 414.——ὀχῆες] Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες. *Schol.*

Ver. 416. Ἀντικρὺ δὲ] Quâ ratione ἀντικρὺ hic ultimam producat, item εὐχόμενος, *ver.* 424, et ἔτι, *ver.* 426, et νηπύτιον, *ver.* 431, vide supra ad ά, 51.

Ver. 421. Κάῤῥα] Id est, ut recte notavit *Bentleius*, κατὰ ῥα, eodem modo ac καγγόνυ pro κατὰ γόνυ, *ver.* 458, κάδδε pro κατὰ δέ, *etc.*

Ibid.——κέχυτ' ἀχλὺς,] Cod. *Harleian.* κέχυτο χόλος.

Δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμὸν,
Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσεφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
Ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Αἴκε σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
Δουρὶ βαλὼν, ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη
Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς

Ver. 422.——Ἀχιλῆϊ,] Cod. *Harleian.* Ἀχιλῆος.

Ver. 423.——εἴκελος·] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius. Al.* ἴκελος, minus recte. Vide supra ad σ', 154, et ad ν', 53.

Ver. 424. Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο,] Vide supra ad τ', 16.

Ibid.—ἀνέπαλτο,] Vide supra ad θ', 85.

Ver. 425.—ἐσεμάσσατο] *Barnesius* edidit ἐσεμάσσετο, rationibus, ut opinor, haud satis idoneis. Vide supra ad ρ', 564. *Al.* ἐπεμάσσατο.

Ver. 427.—πτολέμοιο γεφύρας.] Τὰ μεταξῦ τῶν πολεμούντων διαστήματα. *Schol.* Vide supra ad δ', 371, et ad θ', 378.

Ver. 430.—κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 431. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί] Vide supra ad *ver.* 200.

Ver. 434.—ὅτι] Edidit *Barnesius,* ὅ τοι· sed nihil opus. Vide supra ad α', 51.

Ver. 435. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,] Vide supra ad ρ', 514. *Al.* θεῶν ἐπὶ γοῦνασι κείσθω.

Ver. 437.—ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ]

Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextrâ
Spargimus, et nostro sequitur de vulnere sanguis. *Æn.* XII. 50.

Ver. 438.——τό γ' Ἀθήνη Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε]

Excepêre auræ vulnus: Saturnia Juno
Detorsit veniens, portæque infigitur hasta. *Æn.* IX. 745.

Ver. 439.—Ἀχιλλῆος] Ita edidit *Barnesius. Al.* Ἀχιλῆος.

Ver. 443. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 444.—θεὸς, ἐκάλυψε] Quâ ratione θεὸς hîc ultimam producat, item ξίφεϊ, *ver.* 459, et δευόμενον, *ver.* 472, et θάνατον, *ver.* 481, vide supra ad α', 51.

Ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακὸν, νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὧι μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων·
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴπου τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι·
Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ὣς εἰπὼν, Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Καγγόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας·
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε, γούνων,
Εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὁ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
Ἱέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·

Ver. 448. Δεινὰ δ'] Male hic *Barnesius*, "Manifestum est (inquit,) vel ex hoc "unico loco, τὸ "Δὲ" ἐγκλιτικὸν εἶναι, "καὶ παρέλκειν." Vide supra ad π', 706, et ad ά, 57.

Ver. 450.———ἐρύσσατο] *Al.* ἐρύσατο, male; antepenultimam enim corripit. Vide supra ad π', 781.

Ver. 451.—δοῦπον] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλους Τρώων] Cod. *Harleian.* Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους.

Ver. 455. Ὣς εἰπὼν, Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα]

——rigidâ Dryopen ferit eminus hastâ
Sub mentum graviter pressâ, pariterque loquentis
—Vocem animamque rapit, trajecto gutture———. *Æn.* X. 346

Ver. 455, 469, et 472. ———οὖτα] Vide supra ad ν', 192.

Ver. 456.—ἔασε,] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 458. Καγγόνυ] Cod. *Harleian.* Κακγόνυ.

Ver. 459.———ἐξαίνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 462. Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν]

Turnus———Amycum, fratremque Diorem,
———hunc venientem cuspide longâ,
Hunc mucrone ferit—. *Æn.* XII. 509.

Ver. 463.———ἤλυθε,] Vide supra ad ό, 454, et ad ά, 37.

Ver. 464. Εἴπως εὖ πεφίδοιτο,] Cod. *Harleian.* Εἴπως οἱ πεφίδοιτο.

Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος]

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
Jura negat sibi nata, nihil non arrogat armis. *Horat. de Arte Poëtic.* 121.

Exhibet nempe Heroem suum Poeta, non qualis esse debuerit, sed qualem famâ accepisset.

Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
Κολπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,
Θυμοῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὖτα παραστὰς
Δουρὶ κατ' οὖς, εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι·
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς,
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ, φάσγανῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
Ἂψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ, ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε· κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὣς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἶσος,

Ver. 470.——ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ Κόλπον ἐνέπλησεν,]

——validum namque exigit ensem
Per medium Æneas juvenem——.
Implevitque sinum sanguis——.
Æn. X. 815, 819.

Ver. 471.—τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,] Vide supra ad δ', 461, et 503.

Ver. 473.—εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο Αἰχμὴ χαλκείη·]

——it hasta Tago per tempus utrumque
Stridens—— *Æn.* IX. 418.

Ver. 475. Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε] Vide supra ad *ver.* 387.

Ver. 476. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι·] Ἔστι καὶ ἡ Ἔμφασις, ἥπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· Οἷον, "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος οὕτω τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7.

Ver. 477. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος] Vide supra ad π', 334.

Ibid.——πορφύρεος] Vide supra ad ά, 482.

Ver. 481.—ὁ δὲ, φασγάνῳ αὐχένα θείνας, Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε,]

——huic uno dejectum cominus ictu
Cum galeâ longe jacuit caput——
Æn. IX. 770.

Ver. 485.————Θρήκης] Cod. *Harleian.* Θρᾴκης.

Ibid.————εἰληλούθει·] Vide supra ad λ', 230.

Ver. 486.——πάγη] Vide supra ad δ', 185.

Ibid.—ἐν νηδύϊ] Cod. *Harleian.* ἐν πνεύμονι, ut supra, δ', 528.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει] Vide supra ad λ', 155.

Ver. 491.—ὕλη,] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 493. Ὣς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ,]
Multa virûm volitans dat fortia corpora leto;

Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵτ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Semineces volvit multos, aut agmina curru
Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas. *Æn.* XII. 328.

Ver. 496.——ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,] *Al.* εὐκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ.

Ver. 498. Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος]

Talis equos alacer media inter prœlia Turnus
Fumantes sudore quatit, miserabile cæsis
Hostibus insultans; spargit rapida ungula rores
Sanguineos, mixtâque cruor calcatur arenâ. *Æn.* XII. 337.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par pene splendor ambobum est.*" Lib. V. cap. 12.

Ver. 500.——πεπάλακτο,] Vide supra ad δ', 492, et ad ό, 153.

Ver. 501. Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον] Ἃς ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὅἐστιν ὀνύχων, αἱ ῥανίδες ἔβαλλον. *Schol.*

Ibid. Ἃς ἄρ'] *Quos utique*,———— *Quos scilicet.*

Ver. 503.——λύθρῳ] Ὁ ἐκ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός· ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται. *Schol.*

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

῾ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ′.

῾Υπόθεσις τῆς Φ′. ΟΜΗΡΟΥ ᾿Ραψῳδίας.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον, ᾿Αχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ, εἰς ποινὴν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμου, καὶ ᾿Αστεροπαῖον ἀναιρεῖ. Ἔπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημμύραντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους· ᾿Αχιλλέα δὲ ᾿Απόλλων εἴργει, ᾿Αγήνορι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

᾿Επιγραφαί.

Παποτάμιος μάχη, ἢ αἱ παραποτάμιαι, καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῖ, *μόγος Αἰακίδαο παρ᾿ ἠϊόνας ποταμοῖο.

* *Al.* μόθος.

ΑΛΛ᾿, ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἔνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδ᾿ ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ᾗπερ ᾿Αχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῇ ῥ᾿ οἵ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ᾿ Ἥρη

Ver. 1. ᾿Αλλ᾿, ὅτε δὴ πόρον ἷξον] Vide supra ad ξ′, 433.

Ibid.—πόρον———ποταμοῖο] Τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ᾿ ὃν διαπορεύονται αὐτόν. *Schol.*

Ver. 2.——ἀθάνατος] Similiter, *ver.* 13. ἀκάματον, et *ver.* 88. θυγατέρα. Vide supra ad ά, 398.

Ver. 4.—ᾗπερ ᾿Αχαιοὶ] Ita ex uno MS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* ᾗπερ οἱ ἄλλοι, quæ lectio ex *ver.* 554 fortasse huc irrepserit.

Ver. 6. Τῇ ῥ᾿] *Eâ utique*——. *Eâ inquam*——.

Ibid.——ἠέρα δ᾿ Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν·] Domina *Dacier* hæc ita accipit, ut *Juno Trojanos* nebulâ circumfusos ab *Achille* eripere ac servare dicatur: "᾿Ερυκέμεν," inquit, "ne signifie pas ici, *pour les empêcher de fuir*, mais au contraire *pour les sauver, pour les dérober à Achille*. "Junon, pour empêcher Achille de poursuivre cette moitié de l'armée ennemie, qui fuyoit vers la ville, la couvre d'un épais nuage." Ego vero vulgari explicandi rationi magis assentior; nempe, *Junonem Trojanos*, caligine offusâ, in fugâ impedire: nam vox, ἐρύκω, semper apud *Homerum*, *detinere*, *inhibere*, *impedire*, significat:

Μηδέ μ᾿ ἔρυκε μάχης—— *Il.* σ′, 126.
——ἀέκοντα δέ σ᾿ οὔτις ἐρύξει. *Odyss.* η. 315.
——οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε. *Il.* π′, 369.

Atque huic explicandi rationi favere videtur

Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔνθορε, δαίμονι ἶσος,
Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὅν κε λάβῃσιν·
Ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα

Eustathius; Τὸ δὲ, "ἠέρα Ἥρη Πίτνα πρόσ-" θε βαθεῖαν," ταυτόν ἐστι τῷ ἀορασίαν πολλὴν κατεπετάννυε πρὸ ὀφθαλμῶν τοῖς Τρωσὶν, ὡς ἂν δηλαδὴ, μὴ βλέποντες ἐν τῷ φεύγειν, πίπτοιεν εἰς τον ποταμόν.

Ver. 7.—ἡμίσεες δὲ Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο] Καὶ ὅρα, ὅτι κἀνταῦθα ὁ ποιητὴς ἐπίτηδες ἐτράχυνε λέξεσι τὴν τοῦ λόγου προφορὰν, ἀναλόγως τῷ ἤχῳ τῆς εἰς τὸν ποταμὸν πτώσεως τῶν φευγόντων. *Eustath.*

Ver. 8.———ποταμὸν εἰλεῦντο] Quâ ratione ποταμὸν hîc ultimam producat, item περὶ, *ver.* 10, et λιμένος, *ver.* 23, et κατὰ, *ver.* 25, vide supra ad ά, 51. *Barnesius*, inter varias lectiones, retulit ποταμόν γ' εἰλεῦντο: sed nihil opus.

Ver. 9.———μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ'] De hujus ὀνοματοποιΐας pulchritudine, vide supra ad β', 210, et ad δ', 455.

Ver. 11.——ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.]

————— Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθεων γένος ἀνδρῶν. Supra, μ', 21.

Ubi quum ψάμαθος proprie, non κονίη, sit *arena;* pro Κάππεσον ἐν κονίῃσι; ex hoc loco, itemque ex *ver.* 132, 213, et 239 hujus libri, scribendum conjicit Vir summæ eruditionis *Richardus Bentleius*, Κάππεσον ἐν δίνῃσι: quocum et melius congruit *Virgilius*, *Æn.* I. 104;

——ubi tot Simoïs correpta *sub undis*
Scuta virûm—————.

Porro in eodem versu, cum ἡμιθέος non sit vox Homerica; pro ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν, ex δ', 447, scribendum conjicit Vir idem eruditissimus;

————ἰφθιμων μένε' ἀνδρῶν.

Atque ita iterum *Virgilius* loco jam citato;

——virûm——*fortia* corpora volvit.

Ver. 13.—τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ]

Sed non idcirco flammæ atque incendia vires
Indomitas posuêre—— *Æn.* V. 680.

Ver. 17.——ἐπ' ὄχθαις,] *Al.* ἐπ' ὄχθῃ.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρίκῃσιν] Ὑπὸ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. *Schol.* Minus recte.

Ibid.—Κεκλιμένον] Vide supra ad ά, 309, et 314.

Ibid.——ἔνθορε,] *Al.* ἔσθορε.

Ver. 20.—ὤρνυτ'] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 23.——εὐόρμου,] *Al.* εὐόρμους.

Ver. 24.——μάλα] *Al.* μέγα.

Ver. 25.———δεινοῖο] Nonnulli, notante *Eustathio*, legerunt δινοῖο· Δινὰς καὶ συστροφὰς ἔχοντος.

Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠΰτε νεβρούς·
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
Ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἦγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε, νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν·
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε,
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε·
Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς ουν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,

Ver. 27. Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα]
———Sulmone creatos
Quatuor hîc juvenes, totidem, quos educat Ufens,
Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat sanguine flammas. *Æn.* X. 517.

Ver. 29. Τοὺς ἐξῆγε] *Al.* Τοὺσδ' ἐξῆγε, quo modo legit et codex *Harleianus.*

Ver. 31.———φορέεσκον] *Ferre solebant.* Vide supra ad β', 221, et ad ν', 84.

Ver. 33.—κατακτάμεναι] *Al.* δαϊξέμεναι.

Ver. 35.——τόν ῥά] *Quem scilicet*——.

Ver. 37.—ἐρινεὸν] Vide supra ad ζ'. 433.

Ver. 38.—Τάμνε,] Vide supra ad θ', 87, et ad ν', 84.

Ver. 39.———ἄρ'] *Ut dictum est*——*ver.* 36, 37.

Ibid.—ἤλυθε] Vide supra ad ό, 454, et ad ά 37.

Ver. 40.—ἐπέρασσε,] Recte cum duplici σ: nam πέρασε penultimam corripit, quippe ex πιπράσκω, non ex περάω, deducta. Vide supra ad ά, 67. *Al.* ἐπέρησε.

Ver. 41.—υἱὸς Ἰήσονος] Ὁ Εὔνηος. *Schol.* Recte; ut liquet ex *Iliad.* ή, 468, ψ', 747.

Ver. 42.—ἐλύσατο,] Vide supra ad ά, 20.

Ver. 43.——Ἀρίσβην·] Πόλιν Θρᾴκης ὑπ' Ἑλλήσποντον. *Schol. Eustathius* autem Ἀρίσβη δὲ, (inquit) πόλις Τρῳάδος, Μιτυληναίων ἀποικίαν ἐχοῦσα. Vide et *Strabonem, Geograph. lib.* XIII. *pag.* 883. *Al.* 590.

Ver. 49.—οὖν] Non hîc supervacaneum est istud οὖν, sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit, *ver.* 34; Ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο, *etc.*

Ibid.—ποδάρκης] Vide supra ad ά, 58.

Ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὕσπερ ἔπεφνον,
Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
Ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἤ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπὼς,
Γούνων ἅψασθαι μεμαώς· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·
Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
Κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ver. 51.——ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε·] Id est, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.

Ibid.——τεῖρε γὰρ ἱδρὼς] Cod. *Harleian.* τεῖρε δὲ ἱδρώς.

Ver. 53. Ὀχθήσας δ'] Edidit *Barnesius* Ὀχθήσασδ', "*Sensu* (ut ait) et *Syntaxi* cogentibus;" sed minus recte. Vide supra ad ά, 57, et ad έ, 439.

Ver. 60.——ἄγε δὴ] Vide supra ad ί, 249, et ad β', 158.

Ver. 64.——τεθηπὼς,] Vide supra ad β', 314.

Ver. 65.——ἅψασθαι] *Al.* ἅψεσθαι.

Ver. 67. Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο]
Inde Mago procul infensam cum tenderet hastam,
Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta:
Et, genua amplectens, effatur talia supplex:
Per patrios manes, et spes surgentis Iüli,
Te precor, hanc animam serves natoque patrique. *Æn.* X. 521.

Ibid.—ἀνέσχετο] *Eustathius* legit ἀνέσχεθε.

Ver. 68. Οὐτάμεναι] Non ex οὐτᾷν (inde enim fit οὐτήμεναι, vel οὐτάμεναι, quod antepenultimam necessario producit) sed, quâ analogiâ ex τίθημι fit τιθέναι, ex δίδωμι διδόναι, eâdem ex οὔτημι fit οὐτᾶναι, indeque οὐτάμεναι, quod antepenultimam necessario corripit.

Ver. 69.——ἄρ'] *Ut necesse erat*——.

Ver. 70.——ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι] Vide supra ad δ', 126, et ad ό, 317.

Ver. 71.—ἐλλίσσετο] Ita restituit *Barnesius. Al.* ἐλίσσετο, quod et ipsum ferri possit, eâdem scilicet analogiâ, ac ἐλώρια. Vide supra ad ά, 4. Ἐλλίσσετο tamen rectius videtur; non modo propter similia, ἔλλαβε, ἐλλιτάνευε, sed maxime propter eandem ipsam vocem, ἐλλισάμην, *Odyss.* λ', 35, et ν', 273, ubi exemplaria conveniunt.

Ver. 72.—οὐδὲ μεθίει·] Vide supra ad ό, 24 et 66, et ad π', 672.

Ver. 73.——λισσόμενος ἔπεα] Vide supra ad ά, 51. *Al.* φωνήσας ἔπεα.

Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφὲς, αἰδοίοιο.
Πὰρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
Ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἷλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
Πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκε
Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διῒ πατρὶ,
Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι.
Τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
Τῆσδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις·
Ἤτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε, κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,

Ver. 76.——πρώτῳ] *Al.* πρῶτον.

Ver. 78.———ἐπέρασσας,] Cod. *Harleian.* ἐπέρασας, minus recte. Vide supra ad *ver.* 40.

Ver. 79.———ἑκατόμβοιον] Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. *Schol.*

Ver. 80.—Νῦν δ' ἐλύμην] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* Νῦν δὲ λυμην. Ἰστέον, ὅτι τὸ, "Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορὼν," οὐκ ἔστιν εὐκτικὸν, ἀλλ' ὁριστικὸν, ὑπερσυντελικὸς, ἀντὶ τοῦ ἐλελύμην· *Etymolog. Magn.* a *Barnesio* citatum. Vide infra ad *ver.* 114, et ad ώ, 1.

Ver. 81.—εἰλήλουθα,] Hoc est quod aiunt Galli, *Je suis venu*. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 85, 86. Ἄλταο———Ἄλτεω,] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·] Καὶ νῦν δὲ προσληπτέον ὅτι Πήδασόν τινα λέγει [Ομηρος] πόλιν αὐτῶν [Λελέγων] ὑπὸ Ἄλτῃ τεταγμένων· "Ἄλτεω ὃς Λελέγεσσι "φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι." Καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ "ὑπὸ Σατνιόεντι," ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστὶν ὄρος ἐνταῦθα Σατνιόεις προσαγορευόμενον· ἀλλὰ ποταμὸς ἐφ' ᾧ ἵδρυται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἐρήμη. *Strabo, Geograph. lib.* XIII.

Ver. 91. Ἀντίθεον] Insignem; non utique ad *omnem* virtutem, sed propter *agilitatem singularem*. Vide supra ad ί, 410.

Ibid.——ὀξέϊ δουρί] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 93.—ἐπέλασσέ] Vide supra ad ν', 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι] Vide supra ad π', 851.

Ver. 95.—ὁμογάστριος] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός. *Schol.*

Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε·
Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·
Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόρσιμον ἦμαρ,
Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα·
Νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως;
Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·
Οὐχ ὁράας, οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε,
Πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ·
Ἀλλ' ἐπί τοι κἀμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ,
Ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται,
Ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.

Ver. 98. *Λισσόμενος ἐπέεσσιν·*] *Al.* *μειλιχίοις ἐπέεσσιν*, ut supra, λ', 137; cui lectioni et aptius respondet sequens *ἀμείλικτον*. Porro, quâ ratione *Λισσόμενος* hic ultimam producat, et *ἄμφηκες*, *ver.* 118, et *ἐπευχόμενος*, *ver.* 121, vide supra ad ά, 51.

Ver. 99. Νήπιε, *μή μοι ἄποινα πιφάυσκεο,*] *Al.* *μή μοι ταῦτα πιφαύσκεο.*

Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,
Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus
Sustulit illa prior, jam tum Pallante perempto. *Æn.* X. 531.

Ver. 100.—*μόρσιμον ἦμαρ,*] *Al.* *αἴσιμον ἦμαρ.*

Ver. 102.——*ἐπέρασσα·*] Vide supra ad *ver.* 40.

Ver. 103.——*ὅς κεν θάνατον φύγῃ,*] *Al.* *ὅστις θάνατον φύγοι.*

Ver. 104. Ἰλίου *προπάροιθεν*] Vide supra ad ό, 24, et 66.

Ver. 105. *Συμπάντων*] *Al.* Καὶ *πάντων*: atque ita legit codex *Harleianus.*

Ver. 106.———*αὔτως;*] *Al.* *οὕτως.*

Ver. 107. Κάτθανε καὶ Πάτροκλος,]

Ipse Epicurus obit decurso lumine vitæ,
Qui genus humanum ingenio superavit, et omnes
Præstinxit stellas, exortus uti ætherius Sol:
Tu vero dubitabis, et indignabere obire?
Lucret. Lib. III. 1055.

Et *ver.* 1038 ejusdem libri;

Lumina sis (*Al.* sic] oculis etiam bonus Ancu' reliquit,
Qui melior multis, quam tu, fuit——.

Similiter fere et *Cicero*; "Ii viri hoc bello "occiderunt, ut impudentia videatur eandem "dem fortunam, si res cogat, recusare." *Ad Familiares, Lib.* VI. *Epist.* 4. Λέγεται δὲ ποτε——τὸν——Καλλισθένην συνέντα τὴν ἀλλοτριότητα τοῦ βασιλέως, [Ἀλεξάνδρου,] δὶς ἢ τρὶς ἀπιόντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, "Κάτθανε "καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων." *Plutarch. Vitæ Alexandri et Julii Cæsaris comparatæ.* Vide supra ad σ' 117.

Ver. 108. Οὐχ *ὁράας, οἷος κἀγὼ,*] Vide *Suetonium, Domitian. cap.* 18; ubi versum hunc ab Imperatore usurpatum refert.

Ibid.——*οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε,*] *Al.* *οἷος μὲν ἐγὼν, ἠΰς τε, μέγας τε.*

Ibid.——*καλός*] Vide supra ad β', 43.

Ver. 110.——*τοι κἀμοὶ*] *Al.* *τοι καὶ ἐμοί.* atque ita legit codex *Harleianus.*

Ver. 111.——*ἢ ἠῶς, ἢ δείλης,*] *Al.* *δείλη.* "Quæ lectio" (inquit *Henricus Stephanus*) "mihi simplicior videtur, et aptius jungi "cum *ἠώς*." *Al.* *δείλῃ.*

Ver. 112.——*ἄρει*] Cod. *Harleian.* *ἄρῃ.* *Al.* *ἄρης*, quo modo legit et *Scholiastes*; exponitque, Σίδηρος *τὴν ψυχὴν ἀφέληται.*

Ver. 113.——*ὅγε*] De hujus syntaxeos venustate, vide supra ad γ', 409.

Ibid.——*νευρῆφιν*] Vide supra ad γ', 588.

Ver. 114.——*λύτο*] Non ex *ἐλύετο*, inde

Ἔγχος μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας,
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Τύψε κατὰ κληῗδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς
Αἷμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.
Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξει
Ἰχθὺς, ὥς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐΰῤῥοος ἀργυροδίνης
Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρους,
Ζωοὺς δ' ἐν δίνησι καθίετε μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες

enim fit λῦτο primâ productâ, sed ex ἐλέλυτο; eodem modo ac λέκτο ex ἐλέλεκτο. Vide infra ad ώ, 1.

Ver. 115.———πετάσσας] Recte cum duplici σ; nam πετάσας mediam corripit, quippe a πετάννυμι deducta. Vide supra ad ά, 67, et ad *ver.* 40. hujus libri.

Ver. 117. Τύψε κατὰ κληῗδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω Δῦ ξίφος]

Cervice orantis capulo tenus abdidit ensem.
Æn. X. 536.

Ver. 118.——ἄρα] *Ut ex tali vulnere necesse erat*———.

Ibid.——γαίῃ] Cod. *Harleian.* γαίης.

Ver. 120, 148, 152. Τὸν δ'————Οἱ δ'——Τὸν δ'] Vide supra ad ά, 57, et ad θ', 160.

Ver. 121.———ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 122.——Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο]

Istic nunc, metuende, jace: non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra sepulchro;
Alitibus linquère feris, aut gurgite mersum
Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent.
Æn. X. 557.

Ver. 123.——ἀκηδέες·] *Al.* ἀνηλέες.

Ver. 124, 223.——Σκάμανδρος—Σκάμανδρε] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος—Κάμανδρε.

Ver. 126. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα, *etc.*] Ἐφαλλόμενος καὶ νηχόμενός τις τῶν ἰχθύων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐμπλησθεὶς τῆς Λυκάονος πιμελῆς, πάλιν ὑπὸ την μέλαιναν φρῖκα κατελεύσεται. *Schol.*

Ibid.——μέλαιναν φρῖχ'] Φρίξ δέ ἐστιν ἡ ἠρεμαία τοῦ ὕδατος κίνησις. *Schol.* Ἀλλ' οὐδὲ τὴν φρῖκα ἀκούειν δύναμαι τὸν ἀφρὸν, Ὁμήρου μὲν μελαιναν φρῖκα λέγοντος, τούτου δὲ ἀξιοῦντος λευκότητα ἀκούειν.——Καὶ ἔστιν ἡ φρὶξ, κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 7.

Ibid.——φρῖχ' ὑπαλύξει] Ita ex duobus MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* ὑπαΐξει, quod, ut opinor, vix ferri potest; nam vox ἀΐσσω (uti notavit *Barnesius*), quàm sæpe apud *Homerum* occurrat, primam producit, corripit ne *semel* quidem.

Ver. 127.———ὥς κε φάγῃσι] *Al.* ὅς κε φάγῃσι, quo modo citat *Porphyrius* loco supra citato; atque ita etiam legit codex *Harleianus*.

Ibid.——ἀργέτα δημόν.] Vide supra ad θ', 206, et ad π'. 185.

Ver. 132. Ζωοὺς——ἵππους.] Τὰ ὁρμητικώτατα τῶν ζώων τοῖς ποταμοῖς ἱερεύονται. *Schol.* MS. apud *Barnesium*.

Ibid.———καθίετε] Vide supra ad π', 762, et ad ό, 24.

Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
 Ὣς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
Ἔστη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
 Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
Ἠὼς ἑνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
Ὃς τέκε Πηλεγόνα, κλυτὸν ἔγχεϊ· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.

Ver. 134. Τίσετε] Vide supra ad δ', 257, ad ι, 508. et ad ό, 116.

Ver. 136.——χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·] ——stetit acri fixa dolore. *Æn.* VII. 291.

Ver. 137.——πόνοιο] Cod. *Harleian.* φόνοιο.

Ver. 138.——λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλεὺς] *Al.* Τῷ ῥ' Ἀχιλεύς.

Ver. 145.——μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε.] Vide supra ad ό, 110.

Ver. 147.——ἐδάϊξε] *Al.* ἐδάϊζε, quomodo legit et codex *Harleianus*; quæ et, ut opinor, melior lectio.

Ibid.——κατὰ ῥόον] Quâ ratione κατὰ hîc ultimam producat, item Πηλείδα, *ver.* 162, et ἄρα, *ver.* 174, et πρὶν, *ver.* 179, et εὐχόμενος, *ver.* 183, vide supra ad ά, 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 151. ἀντιόωσι.] *Al.* ἀντιφέρονται.

Ver. 156. Ἠὼς ἑνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·] Vide supra ad β', 848.

Ibid.——εἰλήλουθα·] Vide supra ad *ver.* 81. et ad ά, 37.

Ver. 157. ——Ἀξιοῦ] Ποταμὸς Παιονίας· ἡ δὲ Παιονία τῆς Θρᾴκης. *Schol.*

Ver. 158. Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,] Vide supra ad β', 850.

Ver. 160.——νῦν αὖτε μαχώμεθα,] Cod. *Harleian.* νῦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὁμαρτῆ δούρασιν ἀμφὶς
Ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε·
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
Δεξιτερῆς, σύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
Γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλείδης δ', ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
Ἆξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι

Ver. 161.——ἀνέσχετο] *Al.* ἀνέσχεθε.

Ver. 162.——ὁ δ' ὁμαρτῆ δούρασιν ἀμφὶς] Καί ἐστιν ὁ λόγος οὐκ εὐσύντακτος· οὔτε γὰρ ἀκολούθως πρὸς τὸ μελίην, ὅπερ ἐστὶν αἰτιατικῆς πτώσεως, εἴρηται τὸ δούρασιν, ὤφειλε γὰρ δούρατα εἰπεῖν· ἀλλ' οὐδὲ ῥῆμα κεῖται ἵνα ᾖν ὅτι ὁ δὲ Ἀστεροπαῖος ὁμοῦ ὡς ἀμφιδέξιος δούρασιν ἔβαλεν, ἢ ἠκόντισεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. *Eustath.* Scholia MS. apud *Barnesium* hîc legunt ἁμαρτῇ· itaque exponunt ἁμαρτῆ, ἐπίῤῥημα· καὶ σημαίνει τὸ ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό· ἀπὸ ἁμαρτήδην κατ' ἀποκοπήν· καὶ ἐνταῦθα σημαίνει, ἀμφότερα τὰ δούρατα ὁμοῦ ἀφῆκεν. *Eustathius* porro hîc legit ἁμαρτῆ, eodemque modo in uno MS. scriptum repperit *Barnesius:* ipse autem edidit ὁμάρτει δούρασιν ἀμφοῖν, nullâ idoneâ auctoritate.

Ver. 163.—περιδέξιος] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δεξιῶς χρώμενος. *Schol.* Porro vocem hanc *æquimanum* reddit *Symmachus, Ep.* IX. 110.

Ver. 166.——ἐπιγράβδην βάλε] Ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα. *Schol.*

—partim *stringentia* corpus. *Æn.* X. 331.
Tandem etiam magno *strinxit* de corpore Turni. *Ibid.* 476.

Ver. 168.——λιλαιομένη χροὸς ἆσαι Οἱ ποιηταὶ,—πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποιΐας, χρῶνται καὶ μεταφοραῖς·—λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμενα "χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Symposiac. lib.* IX. *Probl.* 15. Vide supra ad ό, 317, et ad δ', 126.

Ver. 169.——μελίην ἰθυπτίωνα] Ἐπ' εὐθείας φερομένην, καὶ οἱονεὶ ἱπταμένην. *Schol.*

Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ'— supra, 99.

Quam ad locum *Eustathius:* Τὸ δὲ, "ἰθὺ πέ"τετο," ἀφορμὴ γίνεται τοῦ συνθέτως ἰθυπτίωνα εἰπεῖν τὴν Ἀχιλλέως μελίαν. *Al.* ἰθυκτίωνα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς] *Al.* Μεσσοπαλές.

Ibid.———μείλινον ἔγχος.] *Al.* χάλκεον ἔγχος.

Ver. 174.———ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι]

Incubuit, voluitque manu convellere ferrum
Dardanides——— *Æn.* XII. 774.
Namque diu luctans, lentoque in stirpe moratus,
Viribus haud ullis valuit discludere morsus
Roboris Æneas—— *Ibid.* 781.

Ver. 176.—ἐρύσσασθαι] *Al.* ἐρύσσεσθαι

Ver. 177.——βίῃ·] *Barnesius* edidit βίη, verum, ut opinor, minus recte.

Χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Κεῖσ' οὕτω· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
Παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
Φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος·
Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
Τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἁλιμυρηέντων·
Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ Ποταμοῖο τέτυκται.
Καὶ γάρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·
Τῷ, οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
Οὐδὲ βαθυῤῥείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.

Ver. 181. Χύντο χαμαὶ χολάδες·] Rem *turpem* consultâ verborum κακοφωνίᾳ depingit. Similiter *Virgilius* belli civilis horrorem ;

Nec patriæ validas in viscera vertite vires.
Æn. VI. 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem :

—et Veneris violavi vulnere dextram.
Æn. XI. 277.

Ibid.——τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν] Vide supra ad δ', 461 et 503.

Ver. 182. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ'] *Al.* Ἀχιλεὺς γάρ.

Ibid.——ἄρ'] *Deinceps*———. *Ut facere solitus erat*———.

Ibid.——ἐνὶ] *Al.* ἐπὶ.

Ver. 184—193.—Κρονίωνος——Κρονίωνι] De prosodiâ vocis Κρονῐονος et Κρονῑωνος, vide supra ad ά, 397.

Ver. 191—198.——τέτυκται——δείδοικε] Vide supra ad σ', 261, et ad ν', 481 et 736.

Ver. 192.——πάρα μέγας,] Quâ ratione ultima vocis πάρα hìc producatur, item πρὶν, *ver.* 225, vide supra ad ά, 51.

Ver. 193.—οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·]

——χρὴ δὲ πρὸς Θεὸν οὐκ ἐρίζειν.
Pindar. Pythior. Od. II. *ver.* 161.

Ver. 194.——Ἀχελώϊος] Ποταμὸς μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ver. 195.——Ὠκεανοῖο, Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ,] Pulchre *Eustathius Procem. ad Iliad.* Ἐξ ὠκεανοῦ μὲν γὰρ ποταμοὶ πάντες, πηγαὶ πᾶσαι, φρέατα πάντα, κατὰ τὸν πάλαι λόγον. Ἐξ Ὁμήρου δὲ, εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολλὴ γοῦν παρεισεῤῥευσε τοῖς σοφοῖς λόγου ἐπιῤῥοή. Οὐδεὶς γοῦν, οὔτε τῶν τὰ ἄνω περιεργαζομένων, οὔτε τῶν περὶ φύσιν, οὔτέ τῶν περὶ ἦθος, οὔθ' ἁπλῶς τῶν περὶ λόγους ἐξωτερικοὺς, ὁποίους ἄν εἴποι τις, παρῆλθε τὴν Ὁμηρικὴν σκηνὴν ἀξεναγώγητος, ἀλλὰ πάντες παρ' αὐτῷ κατέλυσαν, etc. Item *Dionysius Halicarnassensis ;* Κορυφὴ μὲν οὖν ἁπάντων καὶ σκοπὸς, ἐξ οὗ πως πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, Καὶ πᾶσαι κρῆναι, δικαίως ἂν Ὅμηρος λέγοιτο. Περὶ συνθέσεως. §. 24. Et *Quintilianus :* "Hic enim (quemadmodum ex oceano dicit "ipse amnium vim fontiumque cursus initium "capere,) omnibus eloquentiæ partibus exemplum et ortum dedit." *Lib.* X. *cap.* 1.

Ver. 197.——νάουσιν·] *Al.* νέουσιν.

Ver. 199.———βροντὴν——σμαραγήσῃ.] De hujusmodi ὀνοματοποιΐας venustate, vide supra ad β', 210, ad γ', 363, et ad δ', 155.

Ibid.——σμαραγήσῃ.] *Al.* σμαραγήσει.

Ver. 200.——χάλκεον ἔγχος.] Vide supra ad γ', 380.

Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον εν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστὰς,
Οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀστύπυλόν τε,
Μνῆσόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέστην·
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης·
Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζειν·
Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
Οὐδέ τί πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δέ κτείνεις ἀϊδήλως.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,

Ver. 203.——ἄρ'] *Ut fieri solet*——.

Ibid.——ἐγχέλυές] *Al.* ἐγχέλιες.

Ver. 205.——ἱπποκορυστὰς,] Γελοίως δ' Ἀπίων ἱπποκορυστὰς ἀπέδωκε, τοὺς κόρυθας ἔχοντας ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένας· εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν συνέκειτο, ἱπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δέ σημαίνει τὸν ἔφιππον ὁπλίτην· κορυστὴς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὁπλίτης καὶ μαχητής. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 15.

Ver. 206. Οἵ ῥ'] *Quiutique*—. *Qui scilicet.*

Ver. 213. Ἀνέρι εἰσάμενος,] Vide supra ad ν', 45, et ad γ', 141.

Ibid.——ἐκφθέγξατο] Ita edidit *Barnesius*, ex emendatione *Isaaci Casauboni*. *Al.* ἐφθέγξατο.

Ver. 217.——ῥέζειν,] *Al.* ῥέζε: atque ita legit codex *Harleianus.*

Ver. 218. Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων]

——Cum——Achilles——

Millia multa daret leto, gemerentque repleti

Amnes, nec reperire viam atque evolvere posset

In mare se Xanthus——

Æn. V. 804, 806.

Ver. 219.——ἅλα δῖαν,] *Mare magnum;* quicquid enim *quâvis* de causâ *eximium* est, δῖον appellatur. Vide supra ad ά, 141.

Ver. 220.——σὺ δέ κτείνεις ἀϊδήλως.] Ἀφανίζων, καὶ ἀδήλους ποιῶν· οὐ κακῶς δὲ καὶ Σέκστος, ἀΐδηλον ἀπέδωκε, τὸ ἐξ ἀδήλου ἐμπεσόν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 26. Vide autem ad *Odyss.* π', 29.

Ver. 221.——ἄγε δὴ] Vide supra ad ύ, 351, et ad β', 158.

Ibid.——ἔασον] Vide suprà ad δ', 42. Male *Barnesius*, ἔασσον. Τινὲς, ἀπὸ τοῦ ἦδω, οἰόμενοι τὸ ἔασον κατὰ διαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς, ἵνα σημαίνῃ πληρώθητι. *Schol.* MS. apud *Barnesium.*

Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
Ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·
Ὢ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπετέλλε
Τρωσὶ παριστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ,
Κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς, ἠΰτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
Ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν
Εἶχε στηρίξασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπεσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὄζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,

Ver. 225. Πρὶν ἔλσαι] Cod. *Harleian.* Πρὶν ἔλασαι.

Ver. 230. Εἰρύσαο] *Al.* Εἴρυσας.

Ver. 232. Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ']
Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci. *Æn.* III. 508.

Ibid. Δείελος ὀψὲ δύων,] Ἡ ὀψινὴ κατάστασις τοῦ ἡλίου, παρ' Ἀττικοῖς δείελος λεγομένη. *Schol.*

Ibid.——σκιάσῃ] Vide supra ad ά, 140. *Al.* σκιάσει.

Ibid.——ἄρουραν.] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 234.—ἀπαΐξας·] *Al.* ἐπαΐξας. Cod. *Harleian.* ὑπαΐξας.

Ver. 236.———οἵ ῥα] *Qui videlicet*——. *Qui, ut supra memoratum est,*——.

Ibid.—ἅλις ἔσαν,] Quâ ratione ἅλις hic ultimam producat, item σάκεϊ, *ver.* 241, et Εὐφυέα, *ver.* 243, et ἕπετο, *ver.* 256, vide supra ad ά, 51. Cæterum cod. *Harleian.* hic legit, ἔσαν ἅλις, quo modo et in *Commentario* legit *Eustathius.*

Ver. 237.—μεμυκὼς,] Vide supra ad β', 314.

Ver. 238.——ζωοὺς δ' ἐσάω] Τὸ δὲ, σάω, ἀποκοπὴν ἔπαθεν· ὡς γὰρ οὔταξεν, οὖτα, οὔτω, σάωξε, σάω. *Eustath.* Vide supra ad π', 363; et ad ν', 192.

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα] Βιαζόμενον δέ τινα πρὸς ἐναντίον ῥεῦμα ποταμοῦ μετὰ τῶν ὅπλων, καὶ τὰ μὲν ἀντεχοντα, τὰ δὲ ὑποφερόμενον εἰσάγων, ἀνακοπάς τε ποιήσει συλλαβῶν, καὶ ἀναβολὰς χρόνων, καὶ ἀντιστηριγμοὺς γραμμάτων· "Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα, Ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε στηρίζεσθαι." *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως. §. 16. Ubi, in transitu, notandum, pro στηρίξασθαι legisse *Dionysium* στηρίζεσθαι.

Ibid.——κῦμα,] *Al.* ῥεῦμα.

Ver. 241.——οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε στηρίξασθαι·] Observandus hic maxime proprius vocis *mediæ* usus. *Nec potuit pedibus se ipse stabilire.* Vide supra ad ν' 45, et ad γ', 141.

Ver. 244. Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν,] Τὴν συνεχομένην ὑπὸ τῶν ῥιζῶν γῆν πᾶσαν διέλυσεν. *Schol.* MS. apud *Barnesium.*

Ver. 244, 301, 317, et 352.—καλὰ] Vide supra ad β, 43.——Quorsum hæc repetitio? *C. C.*

Ver. 245.——γεφύρωσεν] Διαβατὸν ἐποίησε. *Schol.*

Εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ', ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
Ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
Δείσας· οὐδ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ,
Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
Ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.
Τῷ εἰκὼς ἤϊξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύει,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·
Τοῦ μέν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνται, τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
Ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,

Ver. 246.——ἐκ λίμνης] *Al.* ἐκ δίνης.

Ver. 248.——ἐπ' αὐτὸν] *Al.* ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 250.——λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 251.——ἐρωὴ,] *Al.* ἐρωήν.

Ver. 252. Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων] Sic supra, π', 752:

Οἶμα λέοντος ἔχων————.

Et infra, χ', 308:

Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς,————.

Al. Αἰετοῦ ὄμματ' ἔχων.

Ibid.——μέλανος, τοῦ] *Al.* μελανόστου, et μελανόσσου, et μέλανός τοῦ, notante *Scholiaste.*

Ver. 254.——ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς Σμερδαλέον κονάβιζεν·]

————et arma
Horrendum sonuêre:— *Æn.* IX. 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν·] Vide supra ad β', 210, et ad δ', 455.

Ver. 256. Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.] Mirificè hîc ὀνοματοποιΐα rem ipsam auribus exhibere videtur verborum sonitus. Vide supra ad γ' 363.

Ver. 257. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς]

Deinde satis fluvium inducit rivosque sequentes.
Et, cum exustus ager morientibus æstuat herbis,
Ecce, supercilio clivosi tramitis undam
Elicit: illa cadens raucum per lèvia murmur
Saxa ciet, scatebrisque arentia temperat arva. *Virg. Georg.* I. 106.

Ibid.——ὀχετηγὸς] Ὑδραγωγὸς, ὁ τὸν τοῦ ὕδατος ὀχετὸν καθαίρων. *Schol.*

Ver. 258. ὕδατος ῥόον] ὕδατι ῥόον· MS. *Oxon.* a *Barnesio*, item MS. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus; quod et ferri potest. Vide supra ad α', 51.

Ibid.——ἡγεμονεύει,] Cod. *Harleian.* ἡγεμονεύῃ.

Ver. 259.——ἀμάρης] Τῆς ὑδρορρόης τοῦ ὀχετοῦ. *Schol.*

Ver. 261.——κελαρύζει] De hujusmodi ὀνοματοποιΐα, vide supra ad β', 210, et ad δ' 455, 456, et 504.

Ver. 262.——φθάνει] Vide supra ad ϛ' 43.

Ver. 267.——φοβέουσι,] *Al.* φοβέωσι.

Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖϊν.
Πηλείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
Ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος οὐρανιώνων,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
Ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος·
Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι,
Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα.
Ὣς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐίκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Πηλείδη, μήτ' ἄρ' τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταῤῥόθω εἰμὲν,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὡς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·

Ver. 268, et 326.——διϊπετέος] Vide supra ad π', 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων·] De antepenultimâ vocis ἀνιάζων hoc in loco *productâ*, supra autem, σ', 300, *correptâ*, vide ad ό, 24.

Ver. 271.——κονίην] *Al.* γαῖαν.

Ver. 274.——ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.] Σωθείην ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμι τι. *Schol.* Cæterum legitur (notante *Henrico Stephano)* et καὶ τί πάθοιμι; *Quid de me fiet?* ut *Odyss.* έ, 465 : Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω—.

Ver. 276.——ἔθελγεν,] Vide supra ad β', 221, et ad ν', 84.

Ver. 279.——Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖνα.,]

——o Danaûm fortissime gentis,
Tydide, mene Iliacis occumbere campis
Non potuisse, tuâque animam hanc effundere dextrâ? *Æn.* I. 100.

Ibid.——ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,] *Al.* ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος, quam lectionem et præfert *Barnesius.*

Ver. 280. Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·] Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δε κεν ἐξενάριξε· cod. *Oxon. a Barnesio,* item cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 283.——ἔναυλος] Χείμαῤῥος ποταμὸς, διὰ στενοῦ ῥέων. *Schol.*

Ibid.——ἀποέρσει] *Al.* ἀποέρσῃ. Pronuntiabatur autem, ut opinor, ἀπούερσει, vel *apouversei.* Vide supra ad τ', 35.

Ver. 285.——δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐίκτην] Vide supra ad ξ', 136.

Ver. 287. Τοῖσι δὲ] Vide supra ad θ', 160. Male *Barnesius,* Τοῖσίδε.

Ver. 288.——ἄρ' τι] Ita edidit *Barnesius,* quocum facit codex *Harleianus.* *Al.* ἄρτι.

Ver. 292.——λωφήσει,] Κοπάσει, παύσεται· μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία

Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι,
Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο,
Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγῃσι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
  Τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
Αὐτὰρ ὁ βῆ (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμὴ)
Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·
  Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
Ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
Ἵστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι.
Φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά που μάλα νειόθι λίμνης
Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν

ἀποθεμένων τοῦ λόφου ὑποζυγίων. *Schol.* MS. apud *Barnesium.*

Ver. 294.—*ὁμοιΐου πολέμοιο,*] Vide supra ad σ', 242.

Ver. 296.——*ἀπούρας*] Cod. *Harleian.* ἀπηύρας.

Ver. 303.——*ἀν' ἰθύν·*] Ἐπ' εὐθείας, κατὰ τὴν ὁρμὴν τοῦ ποταμοῦ. *Schol.*

Ver. 304.——*μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·*] Vide supra ad ύ, 110.

Ver. 305, 603.——*Σκάμανδρος—Σκάμανδρον,*] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος—Κάμανδρον.

Ibid.—*ἔληγε τὸ ὃν μένος,*] Vide supra ad ν', 424.

Ver. 310.——*κατὰ μόθον*] Quâ ratione κατὰ hîc ultimam producat, et πρὶν, *ver.* 340, et ἅλις, *ver.* 344, vide supra ad ά, 51.

Ver. 312.——*πηγέων,*] Pronuntiabatur πηγῶν

Ibid.—*ἐναύλους·*] Τὰς τῶν ποταμῶν διώρυγας· ἢ τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμούς. *Schol.*

Ver. 315.——*μέμονεν*] Vide supra ad ν', 481, et ad ά, 37.

Ibid.——*ὅγε*] Vide supra ad γ', 409.

Ver. 318. Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος] Ὑπὸ τῆς ἰλύος τοῦ ποταμοῦ· ὅ ἐστι τοῦ πλήθους τοῦ πηλοῦ. *Schol.*

Ibid.—*ἰλύος*] Τὸ δὲ ἰλύος ἐν ἄλλοις μὲν συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· νῦν δὲ, ἐξέτεινεν. *Eustath.* Quod quâ ratione fiat, vide supra ad ό, 24.

Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χεράδος περιχεύας
Μυρίον, οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τι μιν χρεὼ
Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλείωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
Αὐτὰρ ἐγὼ, Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο,
Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
Ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
Δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.

Ver. 319. Εἰλύσω] Cod. *Harleian.* Εἰλύσσω. *Al.* Ἰλύσω.

Ibid.—χεράδος] Τῆς ὑπὸ ποταμῶν ἀθροιζομένης ψάμμου, καὶ ξύλων συγκομιδῆς. *Schol.*

Ver. 321.—ἄσιν] Ἰλύν· ὅ ἐστι γῆ ψαμμώδη. *Schol.*

Ver. 322.——σῆμα] *Al.* μοῖρα.

Ibid.—χρεὼ] Pronuntiabatur χρῶ. Vide supra ad κ', 43.

Ver. 323.—τυμβοχοῆς,] *Al.* τυμβοχοῆσ', pro τυμβοχοῆσαι.

Ibid.——θάπτωσιν] Cod. *Harleian.* θάπτουσιν.

Ver. 325. Μορμύρων] Vide supra ad έ, 599.

Ver. 326. Πορφύρεον] Vide supra ad ά, 482.

Ibid.———διϊπετέος] Τοῦ ἐκ τῶν ὄμβρων τοῦ Διὸς γεγονότος. *Schol.*

Ver. 329.——ἀποέρσειε] Vide supra ad ver. 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον] Ὅμηρος δὲ τῷ ποταμῷ τὸν Ἥφαιστον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν μάχην φυσικῶς μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀντέταξεν. *Plutarch.* περὶ τοῦ πρώτου ψυχροῦ.

Ver. 331. Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον,] Pulcherrima super hac re *Plutarchi* observatio: Ὁ Θερσίτης, ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, οὐ χωλὸς, οὐ φαλακρὸς, οὐ κυρτὸς, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λοιδορεῖται· τὸν δ' Ἥφαιστον ἡ τεκοῦσα καὶ φιλοφρονουμένη προσηγόρευσεν ἀπὸ τῆς χωλότητος· "Ὄρσεο, "Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος."——*De audiend. Poëtis.*

Ver. 332.——μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·] Κατὰ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα τὸν Ξάνθον. *Schol.*

Ver. 335.——ὄρσουσα] *Al.* ὀρέουσα.

Ver. 339.———καὶ ἀρειῇ·] Cod. *Harleian.* ἢ ἀρειῇ, quo modo legit et *Eustathius.*

Ver. 341.——ἀκάματον πῦρ.] Vide supra ad ver. 13, et ad ά, 398.

Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηραίνῃ, χαίρει δέ μιν ὅστις ἐθείρει·
Ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκροὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν·
Καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἶς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν·
Οὐδ' ἂν ἐγώ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,

Ver. 343.——καῖε] *Al.* δαῖε.

Ver. 344.————ῥα] *Ut dictum est*——.

Ver. 346.————ὀπωρινὸς] Vide supra ad έ, 5.

Ibid.——νεοαρδέ' ἀλωὴν] Νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν. *Schol.*

Ver. 347.—ἐθείρει] Ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο. *Schol. Al.* ἐθείρῃ.

Ver. 348.——ἄρα] *Ut fit*———. *Ut par erat*——.

Ver. 351.—δὲ λωτός] Quâ ratione δὲ hîc producatur, item *καιόμενος*, *ver.* 361, et *μελδόμενος*, *ver.* 363, et *λισσόμενος*, *ver.* 368, vide supra ad ά, 51.

Ibid.—λωτός τ', ἠδὲ θρύον,] *Al.* λωτός τε ἰδὲ θρύον, quo modo legit et codex *Harleianus.*

Ibid.——θρύον,] Εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσις. *Schol.*

Ver. 352.—πεφύκει] Si πέφυκε dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37, et ad δ', 492.

Ver. 353.—Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες,] Καὶ ὁ ποιητὴς οὖν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ καιόμενον, οὕτως ἔφη· "Τείροντ' "ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες." Ἰδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγχέλυές, ἵνα καὶ τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ. *Athenæus, lib.* VII. *cap.* 13.

Ver. 362. Ὡς δὲ λέβης]

———Magno veluti cum flamma sonore
Virgea suggeritur costis undantis aheni,
Exsultantque æstu latices; furit intus aquæ vis,
Fumidus atque alte spumis exuberat amnis:
Nec jam se capit unda; volat vapor ater ad auras. *Æn.* VII. 462.

Quo de loco *Macrobius:* " Græci versus " aëni continent mentionem multo igne ebul- " lientis: et totum ipsum locum hæc verba " ornant πάντοθεν ἀμβολάδην· nam scaturi- " gines ex omni parte emergentes sic ele- " ganter expressit. In Latinis versibus tota " rei pompa descripta est, sonus flammæ; " et pro hoc quod ille dixerat, πάντοθεν " ἀμβολάδην, *exsultant æstu latices*, et am- " nem fumidum exuberantem spumis atque " intus furentem (unius enim verbi non re- " periens similem dignitatem, compensavit " quod deerat copiæ varietate descriptionis,) " adjecit post omnia; *nec jam se capit unda.*

Κνίσσῃ μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ᾽ ὕδωρ·
Οὐδ᾽ ἔθελε προρέειν, ἀλλ᾽ ἴσχετο· τεῖρε δ᾽ ἀϋτμὴ,
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὅγ᾽ Ἥρην,
Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
Ἐξ ἄλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
Ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
Παυέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ καὶ τόδ᾽ ὀμοῦμαι,
Μήποτ᾽ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ᾽ ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Καιομένη, καίωσι δ᾽ ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλέες· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν.
Ὣς ἔφαθ᾽· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ·
Ἄψοῤῥον δ᾽ ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα·
Αὐτὰρ, ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε, χωομένη πέρ.
Ἐν δ᾽ ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
Σὺν δ᾽ ἔπεσον μεγάλῳ ὀμάδῳ, βράχε δ᾽ εὐρεῖα χθών·

"quo expressit quod semper usu evenit "suppositi nimietate caloris." *Lib.* V. *cap.* 11.

Ver. 363. Κνίσσῃ μελδόμενος] Οἱ μὲν διορθοῦντες ἠξίουν μετὰ τοῦ ν γράφειν, "Κνίσσην "μελδόμενος," ἀντὶ τοῦ, τήκων, ἀκούοντες· ἵν᾽ ᾖ, τὴν κνίσσαν τήκων· σημαίνει γὰρ κυρίως τὸ μέλδειν, τὸ τὰ μέλη ἔδειν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 10. Similiter exponit *Scholiastes:* Ἀντὶ τοῦ, τὰ λίπη τήκων.

Ver. 366.———προρέειν] Cod. *Harleian.* προχέειν.

Ver. 368. Πολλὰ λισσόμενος,] Vox πολλὰ ultimam hìc, etiam extra cæsuram, mihi videtur eâdem de causâ *consulto* producere, ac vox μέγα in μέγα ἰάχουσα, et similibus. Vide supra ad δ′, 456. *Barnesius* ex conjecturâ edidit, πολλὰ ἑ λισσόμενος, quam lectionem "omnino *sensui versuique* aptiorem" contendit; sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 372, 384.——ἀποπαύσομαι———Παυσάσθην] Vide supra ad γ′, 141.

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ᾽] Cod. *Harleian.* Δαιομένη, δαίωσι δ᾽, ut supra, ύ, 317.

Ver. 378. Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽] *Statim deinceps; statim proinde*———.

Ver. 380.—στυφελίζειν.] *Al.* στυφελίξειν.

Ver. 382.—κατέσσυτο] *Al.* κατέσχετο.

Ver. 385.—βεβριθυῖα,] Vide supra ad β′, 314.

Ver. 386.—δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·] Διχῶς δὲ αὐτῶν ὡρμήθη ἡ ψυχὴ, τουτέστι διάφορον ἔσχον τὴν γνώμην. *Schol.*

Ver. 387.———μεγάλῳ ὀμάδῳ, βράχε δ᾽ εὐρεῖα χθών·] Vide supra ad β′, 110, et ad δ′, 455.

Ibid.——ὀμάδῳ,] *Al.* πατάγῳ, ut supra, ver. 9.

Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς
Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
Ἔνθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
Ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
Θάρσος ἄητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας
Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ, πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα,
Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
Τῷ σ' αὖ νῦν ὀΐω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
Τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ·
Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,

Ver. 388. Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς]

It clamor cœlo :——— *Æn.* V. 451.
Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera clangor. *Æn.* VIII. 526.
At tuba terribilem sonitum procul ære canoro
Increpuit: sequitur clamor, cœlumque remugit. *Æn.* IX. 503.
It cœlo clamorque virûm, clangorque tubarum. *Æn.* XI. 192.

Ubi in transcursu notandum, istud, *It cœlo clamor*, non esse, *It clamor ad cœlum*, vel *Clamor tollitur ad cœlum*, uti minus recte reddit *Ruæus*, sed, *It clamor per totum cœlum*, vel *Totum cœlum clamore resonat.* Ἔνιαι μεταφοραὶ σμικροπρέπειαν ποιοῦσι μᾶλλον ἢ μέγεθος———οὐρανὸν γὰρ ὅλον ἠχοῦντα, οὐκ ἐχρῆν προσεικάσαι ἠχούσῃ σάλπιγγι. Πλὴν εἰ μή τις ἅμα ἀπολογοῖτο ὑπὲρ τοῦ Ὁμήρου λέγων, ὡσαύτως ἤχησεν μέγας οὐρανὸς, ὡς ἂν ἠχήσειε σαλπίζων ὅλος οὐρανός. *Demetr. Phaler.* § 84. *Longinus* autem; Ὑπερφυᾶ, inquit, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα·

"Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς, οὔλυμ-
"πός τε."

Ubi notandum pro vulgato, ἄϊε δὲ Ζεὺς, legisse hîc *Longinum*, aut memoriter citâsse Οὔλυμπός τε. Cæterum hæc de *tonitru* accipit *Popius*, minus recte. Quod autem de hoc loco ait *Terrassonus*, id vero plane est ineptum: "Pour moi je dis, que le ciel "n'ayant, ni ne pouvant avoir, une bouche, "et n'etant point dans l'ordre des animaux "qui sont doüéz de la parole ou de la voix, "nôtre regle condamne ce merveilleux, "comme n'etant point analogique à ce qui "se passe dans la nature." *Dissertat. sur "Iliade, Part.* IV. *chap.* 1.

Ibid.——ἄϊε δὲ Ζεὺς Ἥμενος Οὐλύμπῳ,]

At non hæc nullis hominum sator atque Deorum
Observans oculis, summo sedet altus Olympo. *Æn.* XI. 725.

Ver. 391.——ἀφέστασαν·] Vide supra ad μ', 55.

Ver. 394. Τίπτ' αὖ,] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ibid.—κυνόμυια,] *Impudens et molesta.*

Ver. 396. Ἦ οὐ μέμνῃ,] Pronuntiabatur ἦν μέμνῃ. Vide supra ad ύ, 188, et ad έ, 349.

Ver. 397. Οὐτάμεναι;] Vide supra ad *ver.* 68.

Ibid.————πανόψιον] Ἐν τῇ πάντων ὄψει δρώμενον. *Schol.* Ἀντίμαχος δὲ, ὑπονόσφιον γράφει. *Eustath.*

Ver. 399.——ἀποτισέμεν,] Vide supra ad ί, 508.

Ver. 400 et 402.——οὔτησε] Vide supra ad δ', 469.

Ver. 400.——αἰγίδα] *Eustathius* videtur legisse ἀσπίδα.

Ibid.——θυσσανόεσσαν,] Recte cum duplici σ'. Vide supra ad ρ', 593.

Ver. 403.——λίθον εἵλετο χειρὶ]

Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat,
Limes agro positus, litem ut discerneret arvis.

Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσὼν, ἐκόνισσε δὲ χαίτας,
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.
Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
Δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
Ἤλασε, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.

Vix illud lecti bis sex cervice subirent,
Qualia nunc hominum producit corpora tellus.
Ille manu raptum trepidâ torquebat in hostem,
Altior insurgens—— *Æn.* XII. 897.

Quo in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat *Scaliger*: "Plus (inquit) ad rem facit "*antiquum*, quam nigrum; declarat enim "magnitudinem, et vero similius est, non "esse asperum, si pro termino positum "fuerat." Ipse tamen paulo post; "Etiam "illud (inquit) notare possumus, *Saxum* "*antiquum* apte designare verba illa; ἄνδρες "πρότεροι." *Poëtic. lib.* V. *cap.* 3.

Ver. 404.——τρηχύν] Vide supra ad β', 633.

Ver. 405. **Τόν ῥ'**] *Quod scilicet*——.

Ibid. et *ver.* 465.——ἀρούρης] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 408.——ἀμφαράβησε] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 410.——ἐπεφράσω,] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 411.——ἀντιφερίζεις;] *Al.* ἰσοφαρίζεις.

Ver. 412.——ἐξαποτίνοις,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 414.——ἀμύνεις.] Cod. *Harleian.* ἀρήγεις.

Ver. 415.——τράπεν] Cod. *Harleian.* τρέπεν,

Ver. 416.——Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.] Cod. *Harleian.* φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.

Ver. 418, 434, et 512.——λευκώλενος Ἥρη.] Vide supra ad ά, 572, et ad έ, 92.

Ver. 420.——αἰγιόχοιο Διὸς] Vide supra ad ά, 202.

Ibid.—ἀτρυτώνη.] Vide supra ad β', 157.

Ver. 421.——κυνάμυια] Vide supra ad *ver.* 394.

Ver. 424, 432.——ἐπιεισαμένη —— ἐπαυσάμεθα] Vide supra ad ν', 90, et ad γ', 141.

Ver. 425.——λύτο] Vide supra ad *ver.* 114.

Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοὶ,
Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῇσιν,
Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἰλίου ἐκπέρσαντες ἐΰκτίμενον πτολίεθρον.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴκ' ἀμαχητὶ
Ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ,
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄῤῥηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες

Ver. 426.——ποτὶ] *Al.* ἐπὶ.

Ver. 429.—θωρηκτῇσιν,] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*, ut sit videlicet ex θωρηκτής, quam vocem (uti ipse annotat) usurpat Poëta supra, μ', 317, ό, 689, 739, itemque *ver.* 277 hujus libri. *Al.* θωρηκτοῖσιν, scilicet ex θωρηκτός, quæ vox alibi apud *Homerum* non reperitur.

Ver. 431.——Ἄρει ἐπίκουρος,] Cod. *Harleian.* Ἄρηι ἐπίκουρος; quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit, Ἄρη' ἐπίκουρος.

Ver. 432, 442, 450.——κεν δὴ——ὅσα δὴ——Ἀλλ', ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ', 433, 504, et ad β', 158.

Ver. 434. Ὣς φάτο·] Deest hic versus in codice *Harleiano.*

Ver. 438, et 505.——χαλκοβατὲς δῶ.] Vide supra ad ά, 426.

Ver. 439.—γενεῆφι] Vide supra ad ν', 588.

Ver. 440, et 447. Καλὸν,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 445.——ἐπὶ ῥητῷ,] Quâ ratione ἐπὶ hic ultimam producat, item εἰλίποδας, *ver.* 448, et ἐνὶ, *ver.* 475, vide supra ad ά, 51. *Al.* ἐπὶ ῥ' ῥητῷ.

Ver. 446. Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα]
Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ.
Æn. V. 811.

Ibid.—πόλιν καὶ τεῖχος] Cod. *Harleian.* πόλιν περὶ τεῖχος.

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας] "Sol "pascit omnia, quæ terra progenerat; unde "non unius generis, sed omnium pecorum "pastor canitur; ut apud Homerum, Nep-"tuno dicente:
"Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βου-
"κολέεσκες"——.
Macrob. Lib. I. *cap.* 17.

Ibid.——ἕλικας βοῦς] Ἕλικας δὲ τὰς βοῦς φησιν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται· ἢ τοὺς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ. *Schol.* At si vera esset prior interpretatio,

Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
Ἀλλ', ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες Ὧραι
Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
Στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ.
Νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν, κεκοτηότι θυμῷ,
Μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ' ἡμέων
Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
Πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
Ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε, βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω
Δειλῶν, οἳ, φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
Παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.
Ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν,
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·

tum præcedens εἰλίποδας omnino esset supervacaneum. Vide supra ad ί, 462.

Ver. 448.—βουκολέεσκες] *Pascere solebas.* Vide supra ad *ver.* 31, et ad ν', 84.

Ver. 449.———κνημοῖσι] Ταῖς προβάσεσι τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid.——πολυπτύχου] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀποκλίσεις ἔχοντος. *Schol.*

Ibid.——ὑληέσσης.] *Nemorosâ. Æn.* III. 270. Vide et supra ad γ', 151.

Ver. 450.——πολυγηθέες Ὧραι] Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπελεύσει ἐμποιοῦσαι. *Schol.* Cæterum alii, notante *Eustathio*, hîc scribunt πολυγηθέος, ut ad μισθοῖο referatur.

Ver. 453. Σοὶ] Cod. *Harleian.* Σύν.

Ver. 455.————ἀποκοψέμεν] Nonnulli, notante *Eustathio*, quibuscum facit et *Scholiastes*, hîc legunt ἀπολεψέμεν, ut supra, ά, 236:
——περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε. *Al.* ἀποκόψειν.

Ver. 459. Πειρᾷ,] Cod. *Harleian.* Πειρᾷς.

Ver. 461—472—478.———ἑκάεργος——Ἑκάεργε———ἑκάεργος] Vide supra ad ά, 43, et 58.

Ver. 463. ——βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω] *Plutarchus, de Consolat. ad Apollonium*, locum hunc hoc modo citat:
———βροτῶν δ' ἕνεκα πτολεμίζειν
Δειλῶν, οἳ, φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέντοι
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι, οὐδέ τις ἀλκή.

Ibid.——πτολεμίζω,] *Al.* πτολεμίξω.

Ver. 464.———φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε ——τελέθουσιν,—Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν] Vide supra ad ζ', 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες] Μεγάλως ἔνθερμοι ἐνεργεῖς. *Schol.*

Ver. 466.—φθινύθουσιν] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad β', 43.

Ver. 467. Παυσώμεσθα] *Al.* Πειώμεσθα.

Ver. 468.——πάλιν ἐτράπετ'·] *Retro se convertit.* Vide supra ad *ver.* 241, et ad π', 594.

Φεύγεις δὴ, Ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
Πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
Μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
  Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις
Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
  Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεὲς, ἀντί' ἐμεῖο
Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
Τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ· ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἥν κ' ἐθέλησθα.
Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἶφι μάχεσθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
  Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
Χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·

Ver. 473.——*μέλεον*] Vide supra ad *π'*, 336.

Ver. 474. Νηπύτιε,] *Barnesius* ex conjecturâ edidit Νηπύτιος; "Et sæpe alias," inquit, "*nominativus* pro *vocativo* ponitur;" quod ferri non potest. Vide supra ad *ά*, 175. Præterea mutato hîc nihil opus. Vide ad *ά*, 51.

Ver. 476, 500, et 513.————*ἀθανάτοισι*] Similiterque infra, *ver.* 504, *θυγατέρος*, et *ver.* 561, *ἀπονεοίμην*. Vide supra ad *ά*, 398.

Ver. 480. Νείκεσεν] Deest hic versus in codice *Harleiano*.

Ibid.—*ὀνειδείοις*] Vide supra ad *π'*, 628.

Ver. 481.—*μέμονας*,] Vide supra ad *ν'*, 481 et 736.

Ver. 482. Στήσασθαι;] *Al.* Στήσεσθαι.

Ibid.—ἀντιφέρεσθαι,] *Al.* ἀντιφερίζειν.

Ver. 484.—ἥν κ' ἐθέλησθα.] Cod. *Harleian.* ἥν κ' ἐθέλησθα.

Ver. 487. Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι] Στικτέον εἰς τὸ δαήμεναι· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ δάηθι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*. Elegantius tamen, ut opinor, reticeri hîc intelligitur sententiæ apodosis: Ἵνα λέγῃ ἡ Ἥρα, ὡς εἴπερ ἐθέλεις γνῶναι, ἰδοὺ πάσχε. *Eustath.* Vide supra ad *ά*, 135, 137, et 340.

Ver. 490,—502.——*αἴνυτο*——*συναίνυτο*] Vide supra ad *γ'*, 260.

Ver. 491.—*ἔθεινε*] Vide supra ad *ν'*, 84.

Ver. 492. Ἐντροπαλιζομένην·] *Al.* Ἐντροπαλιζομένη.

Ver. 493.——*ὥστε πέλεια, Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος*]

Quàm facile accipiter saxo sacer ales ab alto
Consequitur pennis sublimem in nube columbam. *Æn.* XI. 721.

Ver. 494. Ἥ ῥά θ'] *Quæ scilicet*——.

Ibid.——ὑπ' ἴρηκος] Vide supra ad *σ'*, 615.

Ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
Ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
Εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, ἡδὺ γελάσσας·
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
Μαψιδίως, ὡσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Κελαδεινή·
Σή μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,
Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες·
Κὰδ δ' ἵζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Ver. 497.———Λητῶ] Ita *Barnesius.* *Al.* Λητώ.

Ver. 498.——μαχήσομαι] Cod. *Harleian.* μαχέσσομαι.

Ver. 501.—κρατερῆφι βίηφιν.] Vide supra ad ν', 588.

Ver. 503. Πεπτεότ',] Vox hæc *singularis* est; nec, ut opinor, ullâ ex analogiâ defendi potest. Vide supra ad ά, 265, ad β', 818, et ad ν', 46. Codex *Harleianus* habet Πεπτεῶτ', quam et veram esse crediderim lectionem, propter similia τεθνεῶτ', μεμαῶτ', etc. Pronuntiabatur autem Πεπτῶτ'.

Ver. 504.——θυγατέρος ἧς.] Quâ ratione θυγατέρος hic ultimam producat, item ἀμβρόσιος et προτὶ, *ver.* 507, et γάρ, *ver.* 516, vide supra ad ά, 51.

Ver. 507.———ἄρ'] *Ut fit*——.

Ibid.—ἑανὸς] Vide supra ad σ', 352, et ad γ, 385.

Ver. 508.————ἀνήρετο,] *Al.* ἀνείρετο: atque ita legit codex *Harleianus.*

Ver. 509.—τοιάδ'] Vide supra ad ύ, 357.

Ver. 510. Μαψιδίως,] Deest hic versus in codice *Harleiano.*

Ver. 511.——Κελαδεινή] Παρὰ τὸν γενόμενον ἐν τοῖς Κυνηγητικοῖς κέλαδον, ἤγουν θόρυβον. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 513.————ἐφῆπται.] *Al.* ἐφῆπτο. Utrumque hoc quidem in loco ferri possit. *Al.* ὑφῆπται.

Ver. 515.——ἐδύσετο] Vide supra ad β', 35, et ad ί, 109.

Ver. 517.——ὑπὲρ μόρον] Vide supra ad ύ, 336.

Ver. 520.—παρὰ πατρὶ] *Al.* πὰρ Ζηνί.

Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἐὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκε·
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
Ὣς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἱστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·
Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
Αὖτις ἐπ' ἂψ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
Δείδια γὰρ, μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κρατερὴ, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν, ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Ver. 525.—πόνον] Cod. *Harleian.* φόνον.

Ver. 526, 549. Εἱστήκει——κεκάλυπτο] Vide supra ad δ', 434, 492, et ad ά, 37.

Ver. 526.—θείου ἐπὶ πύργου,]

Turrim in præcipiti stantem, summisque sub astra
Eductam tectis, unde omnis Troja videri,
Et Danaûm solitæ naves, et Achaïca castra.
Æn. II. 460.

Ver. 529. Γίνεθ'] *Al.* Γίγνεθ', quod perinde est; nam γίνομαι primam producit.

Ibid.——βαῖνε] Vide supra ad θ', 87, et ad ν', 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 536.——Δείδια] Vide supra ad ρ', 240, et ad ν', 736.

Ibid.————ἅληται] *Al.* ἅληται.

Ver. 538.————τεῦξαν φάος·] Παρέσχον τοῖς φυγοῦσι τὴν σωτηρίαν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 541. Δίψῃ] *Al.* Δίψει.

Ibid.——καρχαλέοι,] *Al.* καρφαλέοι.

Ibid.——κεκονιμένοι,] *Al.* κεκονισμένοι.

Ver. 542.————σφεδανὸν ἔφεπ'] Quâ ratione σφεδανὸν hîc ultimam producat, item μέν, etiam extra cæsuram, *ver.* 547, et πεδίον, *ver.* 558, et τε, *ver.* 559, et αὐτάρ, iterum extra cæsuram, *ver.* 570, vide supra ad ά, 51. *Al.* σφεδανὸν μέθεπ', et σφεδανῶν ἔφεπ', ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς διώκων, notante *Eustathio.*

Ver. 545.————Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide supra ad ά, 43.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν,] Vox

Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
Ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
Φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
Αἱρήσει με καὶ ὧς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημοὺς, κατά τε ῥωπήϊα δύω,
Ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
Ἱδρῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ,
Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως κατεναντίον ἔλθω·
Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐν δὲ ἴα ψυχὴ, θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
Ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

φῶτα non nīc παρέλκει; quod est ridiculum, et Poëtâ omnino indignum: sed, ut opinor, *virum inclytum* denotat.

Ver. 547. Ἐν μέν οἱ] *Barnesius* meliùs legi posse existimat, Ἐν μέν ἑοῖ: sed nihil opus.

Ver. 548.———χεῖρας] *Barnesius* de suo edidit κῆρας, verum, ut opinor, rationibus haud satis idoneis; præsertim cum haud dissimilem phrasin usurpet Poëta supra, ά, 97:

Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει.

Ver. 549.——κεκλιμένος] Vide supra ad ά, 309, et 314.

Ver. 550.———Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,] Vide supra ad β', 278.

Ver. 551.———πόρφυρε] Vide supra ad ά, 338, et 482.

Ibid.——μένοντι] *Al.* κιόντι.

Ver. 554.—φοβέονται,] *Al.* κλονέονται.

Ver. 556.——ἐάσω] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 558.——πεδίον Ἰλήϊον,] Τόπος ἐν ᾧ Ἴλου τάφος ἐστί. *Schol.* Τινὲς δὲ Ἰδήϊον πεδίον γράφουσι, τὸ τῇ Ἴδῃ ὑποκείμενον, διὰ τὸ εὐθὺς ἐπαγαγεῖν τὸν Ποιητὴν, "ὄφρ' ἂν ἵκωμαι Ἴδης " κνημούς." *Eustath.*

Ver. 559.———ῥωπήϊα] Ἱμαντώδη φυτὰ, ἀφ' ὧ τὰ δάσεα τῆς ὕλης. *Schol.*

Ver. 560.——λοεσσάμενος] *Quum me ipse lavero.* Vide supra ad *ver.* 241, et ad γ', 141.

Ver. 561.———ποτὶ] *Al.* προτὶ, quod perinde est.

Ibid.—— ἀπονεοίμην] *Al.* ἀπονέεσθαι.

Ver. 563.———ἀπαειρόμενον] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν νεῶν ἀπαιρουσῶν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ibid.———πόλεως] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* πόλιος, quod idem.

Ver. 565.————ἔσται] *Al.* ἔσεται.

Ver. 567. Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως] Vide supra ad β', 911.

Ver. 568. Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς]
——— —mortali urgemur ab hoste
Mortales; totidem nobis animæque manusque. *Æn.* X. 375.

Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι·
Ὃς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὅ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,
Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἄΰτει·
Ἦ δή που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
Νηπύτι', ἦτ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
Ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,
Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
Ἴλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
Ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλείδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο

Ver. 572.——*πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.*] Vide supra ad ή, 232, et 279.

Ver. 573.——*πάρδαλις*] Cod. *Harleian.* πόρδαλις.

Ibid.——*ξυλόχοιο,*] Ὑλώδους τόπου συνδένδρου. *Schol.*

Ver. 574.——*ἐναντίον,*] *Al.* ἐναντίη.

Ver. 575.——*κεν ὑλαγμὸν*] Scribunt nonnulli, teste *Eustathio*, κυνυλαγμόν.

Ver. 576.——*φθάμενός*] Vide supra ad β', 43.

Ibid.——*ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,*] *Vel cominus, vel eminus vulneraverit.* Vide supra ad δ', 540, et ad ρ', 84.

Ibid.——*οὐτάσῃ,*] Vide supra ad ν', 192, et ad ά, 140.

Ver. 581.——*πρόσθ' ἔσχετο*] Cod. *Harleian.* πρόσθε σχέτο.

Ver. 583. Ἦ δή που] *Al.* Ἤδη που.

Ibid.——*ἔολπας*] Vide supra ad ά, 37, et ύ, 186.

Ver. 585.——*ἦτ' ἔτι πολλὰ*] *Al.* ἢ μάλα πολλὰ.

Ver. 586. Ἐν γάρ οἱ] Edidit *Barnesius* Ἐν γάρ τοι· sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 587.——*τοκέων, ἀλόχων τε,*] *Al.* ἀλόχων, τοκέων τε, quam lectionem et præfert *Barnesius*; sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 588.——*εἰρυόμεσθα·*] *Al.* εἰρυσόμεσθα.

Ver. 590.——*βαρείης*] *Al.* παχείης, quo modo legit et codex *Harleianus.*

Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε·] Vide supra ad β', 210, et ad δ', 455.

Ver. 594.——*ἐπέρησε·*] Vide supra ad ά, 67.

Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος, Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεως καὶ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνῶμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὅντινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σάωσαν.

Ver. 596.—ἔασεν] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 598.——ἄρα] *Deinceps*——.

Ver. 600.——Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,] Vide supra ad ξ', 136.

Ver. 602. Ἕως ὁ τὸν] Pronuntiabatur Ὥσεο vel Ὥσου. Vide supra ad σ', 15, et ad ό, 539.

Ver. 603. Στρέψας] *Al.* Τρέψας.

Ver. 604.———δόλῳ δ' ἄρ'] *Henricus Stephanus* legendum hic δόλῳ γὰρ, verbaque δόλῳ γὰρ ἔθελγεν Ἀπόλλων parenthesi includenda censet; sed, ut opinor, minus apte. Porro sententiam connectit vocula ἄρ' cum eo quod præcessit, *ver.* 599, 600.

Ver. 607.——ἔμπλητο] *Al.* ἔμπληστο.

Ver. 607—610. Ἀσπάσιοι————ἀσπασίως] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 608.—πόλεως] Vide supra ad *ver.* 563.

Ver. 610.—ἀσπασίως] *Al.* ἐσσυμένως.

Ibid.——ἐσέχυντο] *Al.* ἐπέχυντο.

THΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Χ΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΤΩ͂Ν λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἕκτωρ ἔξω μένει· παρακαλούντων δὲ αὐτὸν τῶν γονέων εἰσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν, ἀπαρνεῖται· καὶ ὁ μὲν, ὑπεναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διώκεται τρὶς περὶ τὰ τείχη· Ζεὺς δὲ ταλαντεύει ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ αἱ μὲν τοῦ Ἕκτορος ἐπὶ γῆς χωροῦσιν, αἱ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἄνω φέρονται· καὶ οὕτω Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τῆς μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καθομοιωθεῖσα τῷ Πριάμου παιδὶ Δηϊφόβῳ, παρορμᾷ Ἕκτορα ἀντιτάξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεισθεὶς ἀνθίσταται, καὶ ἀναιρεῖται, δεθείς τε ὑπὸ τοῦ ἅρματος Ἀχιλλείου, σύρεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλήνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΩ͂Ν Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἕκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

Ἄλλως.

Χῖ Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον.

Ἄλλη.

Χῖ δ' ἄρα, τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

ὩΣ οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ver. 3. Κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν] Παρακεκλιμένοι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν τειχῶν· ἐπάλξεις γὰρ, οἱ τῶν τειχῶν καλούμενοι προμαχῶνες. *Schol.*

Τείχεος ἆσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοὴ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
  Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν, θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νυ πώ με
Ἔγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
Ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
Οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης·
Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.
  Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδὰξ εἷλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω·
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
  Ὣς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος, ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος, σὺν ὄχεσφιν,

Ver. 3, 4. Κεκλιμένοι——κλίναντες·] Vide supra ad ά, 309, et 314.

Ver. 5.—ὀλοὴ] Ita et codex *Harleianus*; *Barnesius* autem ex conjecturâ edidit ὀλφή. Vide supra ad ά, 342.

Ver. 6. Ἰλίου προπάροιθε,] Vide supra ad ό, 24, et 66.

Ibid.——πυλάων τε Σκαιάων.] Ἐν ἀριστερᾷ τοῦ τείχους κεῖνται αἱ πύλαι αὗται· καλοῦνται δὲ Δαρδανίαι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ver. 7.—Φοῖβος Ἀπόλλων·] Vide supra ad ά, 43.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,] Οὐχ ἁλωτὸν γὰρ εἶναι θνητῷ, οὐδὲ καταληπτὸν τὸ θεῖον, οὔτε ποσὶν, οὔτε χερσὶν, οὔτε ὀφθαλμοῖς, οὐδ' ὅλως τῷ σώματι, δεδήλωκεν. *Clemens Alexandrin. Strom.* V. ubi hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 11. Τρώων πόνος,] Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον. *Schol.*

Ver. 13. Οὐ γάρ με] Refertur istud γάρ non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur: *atqui frustra me insequeris*; vel, *ne me amplius insequere*; *non ENIM*, etc. Cæterum codex *Harleianus* hic legit, Οὐ μέν με.

Ibid.——κτανέεις,] *Al.* κτενέεις.

Ver. 15. Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε,] Vituperat hunc locum *Plato*; Ὀκνῶ δέ γε—δι Ὅμηρον λέγειν, ὅτι οὐδ' ὅσιον ταῦτά γε κατὰ Ἀχιλλέως φάναι καὶ ἄλλων λεγόντων πείθεσθαι. Καὶ αὖ ὡς πρὸς τὸν Ἀπόλλω εἶπεν, "Ἔβλαψάς "μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων. Ἦ σ' "ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη." *De Republ. lib.* 3.

Ibid.——ὀλοώτατε.] *Al.* δολοώτατε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδὰξ εἷλον,]

Procubuit moriens, et humum semel ore momordit. *Æn.* XI. 418.

Vide supra ad β', 418.

Ibid.—πρὶν Ἴλιον] Quâ ratione πρὶν hic, etiam extra cæsuram, producatur, item πρῶτος, *ver.* 25, vide supra ad ά, 51.

Ver. 19, 20.——τίσιν-——τισαίμην,] Quâ analogiâ ex λύω, λύσω, deducitur λύσις· ex φθίνω, φθίσειν, φθίσις· ex κρίνω, κρίσις· ex φαίνω, φάσις· eâdem ex τίω, τίσω, deducitur τίσις. Vide supra ad ζ', 434, ad ν', 414, et ad ξ', 484.

Ver. 21. Ὣς εἰπὼν——ἐβεβήκει,] Vide supra ad φ', 352, et ad π', 751.

Ver. 22. Σευάμενος,] Vide infra ad *ver.* 33, item supra ad γ', 141, et ad θ', 199.

Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ᾽ ἐνώμα.
Τὸν δ᾽ ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ᾽, ὥστ᾽ ἀστέρ᾽, ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
Ὅς ῥά τ᾽ ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ᾽ ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὅν τε κύν᾽ Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·
Λαμπρότατος μέν ὅγ᾽ ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Ὤμωξεν δ᾽ ὁ γέρων, κεφαλὴν δ᾽ ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ᾽ ἀνασχόμενος, μέγα δ᾽ οἰμώξας ἐγεγώνει,
Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Εἱστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ᾽ ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
Οἶος, ἄνευθ᾽ ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς,
Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.

Ver. 23, et 27. Ὅς ῥά τὲ] *Qui scilicet*——.

Ver. 26. Παμφαίνονθ᾽, ὥστ᾽ ἀστέρ᾽,]

————ipse agmine Pallas
In medio, chlamyde et pictis conspectus in armis :
Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo.————
Æn. VIII. 587.

Non secus ac liquidâ siquando nocte cometæ
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor ;
Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris
Nascitur, et lævo contristat lumine cœlum.
Æn. X. 272.

Vide supra, ad έ, 4, ad λ′, 62, et infra ad *ver.* 317.

Ibid. et *ver.* 62.——ἐπεσσύμενον——ὀλλύμένους,] Vide supra ad γ′, 260.

Ver. 27. Ὅς ῥά τ᾽ ὀπώρης εἶσιν·] Ἔδει, πρὸ ὀπώρης, εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολη. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.* Ὀπώρα δέ καὶ νῦν μέρος θέρους τὸ τελευταῖον, μέθ᾽ ὃ τὸ μετόπωρον. *Eustath.*

Ver. 29. Ὅν τε κύν᾽ Ὠρίωνος] Τὸν ἀστρῷον κύνα οὕτως ἔφη. *Schol.*

Ver. 30.——ὅγ᾽] *Al.* ὅδ᾽ : atque ita legit et codex *Harleianus.*

Ibid.————τέτυκται,] Vide supra ad ν′, 481 et 736, et ad ά, 37.

Ver. 31.——πυρετὸν] Ἤτοι κυρίως, ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ τὴν τοῦ ἀέρος ἔκκαυσιν. *Schol.*

Ibid.————δειλοῖσι βροτοῖσιν·]
——mortalibus ægris. *Georgic.* I. 237.
——miseris mortalibus——.
Georgic. III. 66.

Ver. 33.—ὅγε] Vide supra ad γ′, 409.

Ibid.—κόψατο] Observandus hîc maxime proprius vocis *mediæ* usus. "*Caput sibi ipse percussit.*" Vide supra ad φ′, 241, et ad γ′, 141.

Ver. 36. Εἱστήκει,] Vide supra ad δ′, 434.

Ver. 42.——τάχα κέν ἑ] Quâ ratione vox κέν hîc producatur, item μηδὲ, *ver.* 57, et σε, *ver.* 88, vide supra ad ά, 51.

Ver. 43.—ἔλθοι.] Cod. *Harleian.* ἔλθῃ.

Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
Κτείνων, καὶ περνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων.
Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
Τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
Ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
Ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρωὰς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,

Ver. 44.——εὖνιν] Ἔρημον, χῆρον, ἐστερημένον. *Schol.*

Ver. 48.——Λαοθόη] *Al.* Λαοθέη.

Ver. 49.—μετὰ στρατῷ,] *Al.* μετὰ στρατόν.

Ver. 50.—ἀπολυσόμεθ'·] Vide supra ad ά, 20.

Ver. 51.—ὤπασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 57.—Τρωὰς,] *Plutarchus*, loco infra ad *ver.* 60 citato, legit Τρωϊάδας.

Ver. 59. Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον] *Al.* Πρὸς δέ με.

————miserere parentis
——Longævi————. *Æn.* XII. 43.

Ibid.—ἔτι φρονέοντ'] Schol. MSS. apud *Barnesium* exponunt; Ἔτι ζώοντα· τὸ γὰρ ζωτικὸν, φρένας καλεῖ ὁ Ὅμηρος: sed (ut videtur) minus recte.

Ibid.——ἐλέαιρε,] Cod. *Harleian.* ἐλέησον, quo modo et legit *Plutarchus*, loco jam infra citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, *etc.*] Πολλαὶ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται καὶ παντοῖαι τύχαι κατὰ τὸν βίον· καὶ ἐνδέχεται τὸν μάλιστα εὐθυνοῦντα μεγάλαις συμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ γήρως, καθάπερ ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς περὶ Πριάμου μυθεύεται. *Aristot. Ethic. Lib.* I. *cap.* 10. *sub finem.* Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ὁ λεγόμενος ἄωρος θάνατος εὐπαραμύθητός ἐστι———μεῖον γὰρ ὄντως Τρωΐλος ἐδάκρυσεν ἢ Πρίαμος· οὗτος δὲ, εἰ προετελεύτησεν, ἔτι ἀκμαζούσης αὐτῷ τῆς βασιλείας, καὶ τῆς τοσαύτης τύχης, ἣς ἐθρήνει. Οἷα γοῦν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ διελέχθη υἱὸν Ἕκτορα, παραινῶν ἀναχωρεῖν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μάχης, ἐν οἷς φησιν, "Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ "Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ, *etc.*" Ὄντων οὖν σοι παμπόλλων παραδειγμάτων περὶ τούτου, ἐννοήθητι τὸν θάνατον οὐκ ὀλίγους ἀπαλλάττειν μεγάλων καὶ χαλεπῶν κακῶν, ὧν, εἰ ἐπεβίωσαν, πάντως ἂν ἐπειράθησαν. *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.* Citat porro totum hunc locum *Dio Chrysostomus*, *Orat.* XI. Vide et infra ad ψ', 222.

Ibid.——ὅν ῥα] *Quem utique*——.

Ibid.——ἐπὶ γήραος οὐδῷ] Ἐπὶ τῇ τοῦ γήρως ἐξόδῳ· ἐπὶ τῷ τέρματι. *Schol.*

Ver. 61.——φθίσει,] Vide supra ad *ver.* 19, et ad β', 43, et 833.

Ver. 62.———ἑλκυσθείσας] Ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτισθείσας. *Schol.* *Al.* ἑλκησθείσας et ἑλκηθείσας.

Ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
Αὐτὸν δ᾽ ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
Ὠμησταὶ ἐρύουσι, ἐπεί κέ τις, ὀξεϊ χαλκῷ
Τύψας, ἠὲ βαλὼν, ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωροὺς,
Οἵ κ᾽ ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
Κείσοντ᾽ ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ᾽ ἐπέοικεν,
Ἀρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, ττι φανείη·
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
Αἰδῶ τ᾽ αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
Τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ᾽ ὁ γέρων, πολιὰς δ᾽ ἄρ᾽ ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ,
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ᾽ Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ᾽ αἴδεο, καί μ᾽ ἐλέησον
Αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα,
Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ,
Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σέ τ᾽ ἔγωγε
Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,

Ver. 65.——ὀλοῆς] *Al.* ὀλοῶν.

Ver. 67.——ἐρύουσι,] Apud *Plutarchum*, loco supra citato, ἐρύσωσιν.

Ibid.——ἐπεί κέ τις] *Al.* ἐπεί μέ τις.

Ver. 68. Τύψας, ἠὲ βαλὼν,] Vide supra ad φ′, 576, et ad ρ′, 84.

Ver. 70.———πίοντες,] *Al.* πίνοντες, quod ferri non potest; nam πίνω primam semper producit.

Ibid.——ἀλύσσοντες] Ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες· οἷον ἐν ἄλῃ ὄντες, δυσφοροῦντες· Οἱ δὲ εἶπον, ἄγαν λυττῶντες. *Schol.*

Ver. 72. Ἀρηϊ κταμένῳ] *Al.* Ἄρει κτεινομένῳ.

Ver. 74, 76. Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ——Τοῦτο δὴ] Vide supra ad β′, 158, et ad ξ′, 433.

Ver. 77.———ἄρ᾽] *Deinceps*——.

Ver. 78.—οὐδ᾽ Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.]
—haudquaquam dictis violentia Turni
Flectitur: exuperat magis———.
Æn. XII. 45.

Ver. 80.—ἑτέρηφι] Vide supra ad ν′, 588.

Ver. 82, 85——τάδε τ᾽ αἴδεο, καί μ᾽ ἐλέησον———μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ,]
Turne, per has ego te lachrymas, per siquis Amatæ
Tangit honos animum——
Unum oro, desiste manum committere Teucris. *Æn.* XII. 56, 60.

Ver. 83.—λάθικηδέα μαζὸν] Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων. *Schol.*

Ibid.——ἐπέσχον,] *Al.* ἀνέσχον.

Ver. 85.——ἰών·] *Al.* ἐών.

Ver. 86. κατακτάνῃ,] Cod. *Harleian.* κατακτενεῖ.

Ibid.—οὔ σέ τ᾽ ἔγωγε Κλαύσομαι]
Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis
Alitibusque jaces! nec te tua funera mater
Produxi, pressive oculos, aut vulnera lavi.
Æn. IX. 485.

Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱὸν,
Πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένησι,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ὣς Ἕκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤμοι ἐγὼν, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,

Ver. 88.——*πολύδωρος·*] Πολλὰ δωρουμένη ἀγαθά· ἢ, ἡ μετὰ πολλῶν δώρων καὶ ἔδνων γεγαμημένη. *Schol. Al.* πολύεδνος.

Ver. 91. Πολλὰ λισσομένω·] Edidit *Barnesius* Πολλὰ ἕ λισσομένω: sed nihil opus. Vide supra ad φ', 368.

Ver. 93. Ὡς δὲ δράκων]

Qualis ubi in lucem coluber mala gramina pastus,
Frigida sub terrâ tumidum quem bruma tegebat,
Nunc, positis novus exuviis, nitidusque juventâ,
Lubrica convolvit sublato pectore terga,
Arduus ad solem, et linguis micat ore trisulcis. *Æn.* II. 471.

Scaliger hæc a *Virgilio* φυσικωτέρως quam ab *Homero* depicta existimat. "Solis appetentem atque apricantem, etiam *arduus ad solem;* erigit enim se, ac vibrantem linguam exerit. Proinde ait————*linguis micat ore trisulcis.* Obtutum tantum torvum Homerus, optime; nihil enim illo acrius. Præterea cubilis sui propugnationem, a quo non discedit. Idcirco dixit: ἑλισσόμενος περὶ χειῇ, quo etiam propiùs tutum habeat receptum. Perpendes *tumidum.*" *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Atqui, ut opinor, utraque ad rem aptata est similitudo. *Homerus* nempe virum depingit, qui, vultu feroci, animoque ad pugnam parato, hostem ingruentem expectet; *Virgilius,* virum, qui in prælio emicet, et ad domum regiam expugnandam acerrime aggrediatur.

Ibid.——χειῇ] Σχισμῇ· λέγει δὲ, τῇ τοῦ δράκοντος καταδύσει. *Schol.*

Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ',] Οἱ δράκοντες——μέλλοντες τινα ἐλλοχᾷν ἢ ἄνθρωπον ἢ θῆρα, τὰς θανατοφόρους ῥίζας ἐσθίουσι, καὶ τὰς πόας μέντοι τὰς τοιαύτας. Οὐκ ἦν δὲ ἄρα οὐδὲ Ὅμηρος αὐτῶν τῆς τροφῆς ἀμαθής. Λέγει γοῦν ὅπως ἀνημένει περὶ τὴν φωλεὸν εἰλούμενος, προεμπλησθεὶς σιτίων πολλῶν φαρμακωδῶν καὶ κακῶν. *Ælian. de animal. lib.* VI. *cap.* 4.

Ver. 95.—δέδορκεν,] Vide supra ad β', 314.

Ver. 100. Πουλυδάμας μοι πρῶτος] Ἀνδρειότατοι δοκοῦσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄτιμοι, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοιούτους δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ, οἷον τὸν—Ἕκτορα· "Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." *Aristot. Ethic. Nicom. Lib.* III. *cap.* 11. Πάλιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρία πολιτικὴ δοκοῦσα εἶναι· οἷον οἱ δι' αἰσχύνην τὴν εἰς τοὺς πολίτας ὑπομένουσι τοὺς κινδύνους, καὶ δοκοῦσιν ἀνδρεῖοι εἶναι. Σημεῖον δὲ τούτου· καὶ γὰρ Ὅμηρος πεποίηκε τὸν Ἕκτορα λέγοντα, "Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει·" διὸ οἴεται δεῖν μάχεσθαι. *Idem, Ethic. Magn. Lib.* I. *cap.* 21. Οἱ διὰ τὴν αἰδῶ ὑπομένοντες, μάλιστα φανεῖεν ἀνδρεῖοι· καθάπερ καὶ Ὅμηρος τὸν Ἕκτορά φησιν ὑπομεῖναι τὸν κίνδυνον τὸν πρὸς Ἀχιλλέα. Ἕκτορα δ' αἰδὼς εἷλε. "Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." Καὶ ἔστιν ἡ πολιτικὴ ἀνδρία αὕτη. *Id. Ethic. Eudem. Lib.* III. *cap.* 1.

Ibid.——πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,] *Al.* πρῶτον ἐλεγχείην καταχεύοι.

Ver. 101. Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,] Supra, σ', 254, 266.

Ibid.—ἐκέλευσε] Cod. *Harleian.* ἐκέλευε, quo modo et in duobus MSS. scriptum repperit *Barnesius;* verum, ut opinor, hoc quidem in loco præstat vulgata lectio. Vide supra ad ν', 84, et ad ά, 37.

Νύχθ' ὕπο τήνδ' ὀλοὴν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
Νῦν δ', ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
Ἕκτωρ, ἧφι βίηφι πιθήσας, ὤλεσε λαόν.
Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
Καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,
Δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἥδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,
Μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
Αὔτως ὥστε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

Ver. 102.——ὅτε τ'] *Quando utique——Quando videlicet——.*

Ver. 107.—βίηφι] Vide supra ad ν', 588.

Ver. 109. Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα] *Al.* Ἠ ἄντην Ἀχιλῆα.

Ibid.——κατακτείναντα] Cod. *Harleian.* κατακτείναντι.

Ver. 110. Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι] Ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως δαμασθῆναι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.* Cæterum codex *Harleianus* hîc legit, Ἠέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι. *Al.* Ἦ κεν ὑπ' αὐτῷ ὀλέσθαι.

Ver. 116.—ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,]

—Primus leti primusque malorum
Causa fuit.—— *Æn.* IV. 169.
——Quæ prima malorum
Causa fuit.—— *Æn.* VII. 481.

Ver. 117.——ἅμα τ' ἀμφὶς] *Al.* ἅμα δ' ἀμφὶς.

Ver. 118.——ἀποδάσσεσθαι,] *Al.* ἀποδάσσασθαι.

Ibid.——κέκευθε·] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 120.—δάσασθαι,] *Henricus Stephanus* reponendum censet δάσεσθαι, propter præcedentem κατακρύψειν.

Ver. 121.——ἐπήρατον] Vide supra ad σ', 512.

Ver. 124.——κτενέει] *Al.* κτανέει.

Ver. 126.——ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης Τῷ ὀαριζέμεναι,]

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην; *Hesiod. Theogon.* 35.

Οὐκ ἔστι, φησὶν, ἄντικρυς Ἀχιλλέως μύθους διηγεῖσθαι, ὁποίους ἂν παρθένοι, καὶ ἠΐθεοι·—— οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι· αἱ οὖν γυναῖκες τίκτουσαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν

Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
Παρθένος ἠΐθεός τ', ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο, εἴκελος αὐγῇ
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Ἡ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·

καὶ δρυῶν [τὰ βρέφη] ἀνέστρεφον· εὑρίσκοντες δέ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγεννῆσθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ. Schol.

Gensque virûm truncis et duro robore nata.
Æn. VIII. 315.

Ver. 127.—*ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε, Παρθένος ἠΐθεός τ',*] "Nascitur pathos et de re-"petitione, quam Græci *ἐπαναφορὰν* vocant, "cum sententiæ ab iisdem nominibus in-"cipiunt. Hinc *Virgilius (Georgic.* IV. "525;)

"———Eurydicen vox ipsa et frigida
"lingua,
"Ah miseram Eurydicen, animâ fugiente,
"vocabat.
"Eurydicen toto referebant flumine ri-
"pæ."

Macrob. Lib. IV. *cap.* 6. *Τὸ δὲ σχῆμα ἐπανάληψις δι' ἐπαναστροφῆς, ὅμοιον τῷ, "εἰ πυ-"ρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος "δὲ σιδήρῳ." Eustath.* Vide supra ad *ύ*, 371, et infra ad *ψ'*, 641.

Ver. 128.——*ἀλλήλοισιν.*] Cod. *Harleian.* ἀλλήλοιϊν.

Ver. 130.—*ὀρέξῃ.*] Cod. *Harleian.* *ὀρέξει.*

Ver. 132. —*κορυθάϊκι*] *Κορυθαίολος*, — — *ὁ συνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα· ὃ μεταποιηθὲν, ἐπὶ τοῦ Ἄρεος, ἔφη, "Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι."*

Porphyr. Quæst. Homeric. 3. Vide supra ad *β'*, 816.

Ver. 133.——*Πηλιάδα μελίην*] Quâ ratione *Πηλιάδα* hic ultimam producat, item *ὕδατι*, *ver.* 149, et *πρὶν*, *ver.* 156, vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 134.———*εἴκελος*] Vide supra ad *ύ*, 423, et ad *ν'*, 53.

Ver. 135.——*αἰθομένοιο,*] Cod. *Harleian.* *αἰθομένου.*

Ver. 138—141.———*πεποιθώς.*——— *λεληκὼς*] Vide supra ad *β'*, 314.

Ver. 139. *Ἠΰτε κίρκος*] Vide supra ad *φ'*, 493.

Ver. 142.—*ἑλέειν τε ἑ*] *Al.* *ἑλέειν δέ τε.*

Ver. 143.——*ἄρ'*] *Ut dictum est*——, *ver.* 138.

Ibid.—*τρέσε δ' Ἕκτωρ*]

Ergo amens diversa fugâ petit æquora
Turnus,
Et nunc huc, inde huc incertos implicat
orbes. *Æn.* XII. 742.

Ver. 144. *Τεῖχος*] *Al.* *Τεῖχη.*

Ver. 145.————*ἐρινεὸν*] Vide supra ad *ζ'*, 433.

Ver. 146. *Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·*] *Τὸ ἑξῆς, κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο, ὑπ' ἐκ τείχεος ὁ μὲν ὑποδῦναι τὸ τεῖχος*

Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι

σπουδάζων· ὁ δὲ ἐκτὸς αὐτὸν ἀεὶ κωλύειν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 146. ὑπ' ἐκ] *Al.* ὑπὲρ.

Ver. 148.——Σκαμάνδρου] Cod. *Harleian.* Καμάνδρου.

Ver. 151. Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει,] "Est "adeo invenire apud nobiles poëtas hujuscemodi suavitatis multa, quæ apparent "novata esse, non fortuita; sed præter cæteros omnes apud Homerum plurima. "Uno quippe in loco tales tanquam hiatus "et sonitus in assiduis vocibus pluris facit:

"Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
"Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ."

Gell. lib. VII. *cap.* 20.

Ver. 153—155.——πλυνοὶ—— Πλύνεσκον] Quâ analogiâ ex λύω fit λύσις, λυτὸς; ex κρίνω, κρίσις, κριτὸς; ex μαρτύρομαι, μάρτυρος; ex νίφειν, νίφαδες; ex φαίνω, ἐμφάσις, ἐμφανὴς; eâdem ex πλύνω fit πλυνοὶ, εὐπλυνής·

Πλυνούσῃ τις πρῶτα——. *Odyss.* δ, 419.
————πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος. ζ', 40.
Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος εὔπλυνες, ἠδὲ χιτῶνα. θ', 392.

Vide supra ad ά, 338, ad ζ', 434, ad μ', 280, et ad ν', 414.

Ver. 155. Πλύνεσκον] *Lavare solebant.* Vide supra ad β', 221, et ad ν', 84.

Ver. 157. Τῇ ῥα] *Eâ utique————Eâ inquam————.*

Ver. 159.——ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον————Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς]

————nec enim levia aut ludicra petuntur
Præmia, sed Turni de vitâ et sanguine certant.

Æn. XII. 764.

"Ἱερεῖον, quod proprie est *sacrificium,* significat etiam *quodvis animal quod in cibum "mactatur;* ἱερεῖα sunt ἁπλῶς τὰ θρέμματα, "*pecudes quæ mactantur in usum et in esum "hominibus; animantes, quarum vescimur "carnibus.*————Neque certe aliter sumi "videtur hæc vox apud Homerum, in loco "illo insigni *Iliad.* χ'.

"————ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
"Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
"Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο."

Duport. Prælect, in Theophrast. cap. 9.

"Ἱερεῖα sunt animantes quarum vescimur "carnibus.————Atqui non aliter veteres "grammatici illud Homeri interpretantur; "ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην. Recteque "notant iidem, ἱερεῖα dici ἁπλῶς τὰ θρέμματα, pecudes et quæcunque esui solent esse "mortalibus." *Casaub. in Athenæum, Lib.* 1, *cap.* 11.

Ver. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον] Τὸ δὲ "περὶ ψυχῆς ἔθεον" παροιμίαν ἀπετέλεσε λέγουσαν τὸν περὶ ψυχῆς θέειν, ὅτε τις ἀγωνιῶν ἐπὶ ἐσχάτῳ κινδύνῳ διαπράττεταί τι. *Eustath.*

Ibid.—et *ver.* 211.——ἱπποδάμοιο.] Vide supra ad β', 23.

Ver. 162.—τέρματα] Τέλη τῆς νίκης καὶ τοῦ ἀγῶνος, ἢ καμπτῆρας, ὅταν οἱ ἵπποι ὀξύτερον θέουσι, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νίκης. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι, τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠέ γυνὴ, ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·
Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄστυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
Ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάασθε,
Ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἠέ μιν ἤδη
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ, ἀργικέραυνέ, κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἕρδ'· ἀτὰρ οὔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ἕρξον ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.

Ver. 163.—τρωχῶσι,] *Al.* τροχόωσι.

Ibid.——τὸ δὲ μέγα] Edidit *Barnesius*, τὸ δὴ μέγα: sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 164.——ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·] Legitur et ἀνδρὸς περὶ τεθνειῶτος, notante *Henrico Stephano.*

Ibid.—κατατεθνειῶτος·] Vide supra ad ν', 46, et ζ', 464. *Al.* κατατεθνηῶτος.

Ver. 165.———πόλιν περιδινηθήτην] Οὐδ' ἡ τοῦ Ἕκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὔλογον· οὐ γάρ ἐστι περιδρόμος ἡ νῦν, διὰ τὸν συνεχῆ ῥάχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν. *Strabo, Geograph. lib.* XIII. Cæterum codex *Harleianus* legit πόλιν πέρι δινηθήτην.

Ver. 167.———πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·] Vide supra ad ό, 12.

Ver. 168. Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα] Vituperat hunc locum *Plato:* Δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι————τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι οὕτως ἀνομοιως μιμήσασθαι, ὥστε, "Ὢ πόποι (φάναι) ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον "περὶ ἄστυ Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' "ὀλοφύρεται ἦτορ." *De Republ. lib.* 3. Ubi in transcursu notandum, pro τεῖχος, legisse *Platonem* ἄστυ.

Ver. 172. Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ·] Sic apud *Virgilium*,

Urbe--summâ——. *Æn.* VII. 171.

Ver. 177.———γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 178.———ἔειπες;] *Al.* ἔειπας, ut alibi sæpe.

Ver. 182.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 187. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.]

Illa, viam celerans——
———cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας·
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθησι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
Ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον ἀΐξασθαι, ἐϋδμήτους ἐπὶ πύργους,
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν·
Ὣς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεὺς,

Ver. 188. Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν]

Nec minus Æneas———
Insequitur, trepidique pedem pede fervidus urget.
Inclusum veluti siquando in flumine nactus
Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
Venator cursu canis et latratibus instat.
Ille autem, insidiis et ripâ territus altâ,
Mille fugit refugitque vias; at vividus Umber
Hæret hians——. *Æn.* XII. 746, 748.

Ver. 190.—διά τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας·] Οὕτω καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι. *Schol.*

Ver. 191.———ὑπὸ θάμνῳ,] Θάμνοι καλοῦνται οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν. *Schol.*

Ver. 195.—ἐπὶ πύργους,] *Al.* ὑπὸ πύργους.

Ver. 197.————παραφθὰς] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*, quocum facit et codex *Harleianus*. *Al.* παραστάς.

Ver. 198.————πεδίον γ'· αὐτὸς] Cod. *Harleian.* πεδίον· αὐτός, quod et ferri possit. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 199. Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ]

Ac velut in somnis, oculos ubi languida pressit
Nocte quies, nequicquam avidos extendere cursus
Velle videmur, et in mediis conatibus ægri
Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ
Sufficiunt vires, nec vox nec verba sequuntur. *Æn.* XII. 908.
————jam jamque tenet, similisque tenenti
Increpuit malis, et morsu elusus inani est. *Ibid.* 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger*, "Etiam numerus (inquit) nobis notandus est. "Extendit enim, aut extendere conatur "cursum accentus medius in verbo illo, *videmur*. In aliis enim versibus fere est cæsura; hîc autem superest adhuc una syllaba." *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Similis fere cæsuræ dispositio hîc apud Homerum in voce ὀνείρῳ observanda est.

Ver. 201.——δύνατο μάρψαι] *Barnesius* inter varias lectiones retulit δύναται μάρψαι, quo modo non constaret temporum ratio. Vide supra ad ά, 37. Porro, quâ ratione δύνατο hîc ultimam producat, item ὃς, *ver.* 204, et ἐπὶ, *ver.* 225, et μένεος, *ver.* 282, vide supra ad ά, 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένευε] *Al.* Ἄλλοισιν δ' ἀνένευε, quo modo legit et codex *Harleianus*.

Æneas mortem contra præsensque minatur
Exitium, si quisquam adeat——. *Æn.* XII. 760.

Οὐδ' εἴα ἔμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα·
Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
Ὤχετο δ' εἰς ἀίδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διῒ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἕκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἆτόν περ ἐόντα.
Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,

Ver. 206. Οὐδ' εἴα ἔμεναι] *Al.* Οὐδ' ἔα ἱέμεναι.

Ver. 207. Μή τις κῦδος] Οὐδὲ γὰρ τὸν Ἀχιλλέα ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μειρακίου παντάπασιν ἐμπλήκτου καὶ σεσοβημένου πρὸς δόξαν, ἀνανεύοντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακωλύοντα βάλλειν Ἕκτορα· "Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, "ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι." *Plutarch. in Pompeio.*

Ibid.——βαλὼν,] *Al.* ἑλών.

Ver. 208. Ἀλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον]

Quinque orbes explent cursu, totidemque retexunt
Huc, illuc——. *Æn.* XII. 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,]

Jupiter ipse duas æquato examine lances
Sustinet, et fata imponit diversa duorum;
Quem damnet labor, et quo vergat pondere letum. *Æn.* XII. 725.

Inferiorem hîc Virgilium Homero observavit *Macrobius*, eo quod Homerus hæc, jam antequam appareret utram in partem propenderet victoria, *Virgilius* autem eadem sero dicat, postquam et prævisum et prædictum fuisset (*Æn.* XII. 149, 150.) Turnum utique periturum. "Hæc autem ratio fuit non æquandi omnia quæ ab auctore transcripsit, quod in omni operis sui parte alicujus Homerici loci imitationem volebat inserere, nec tamen humanis viribus illam divinitatem ubique poterat æquare.——Sed hæc et alia ignoscenda Virgilio, qui studii circa Homerum nimietate excedit modum; et revera non poterat non in aliquibus minor videri, qui per omnem poësim suam hoc uno est præcipue usus archetypo. Acriter enim in Homerum oculos intendit, ut æmularetur non modo magnitudinem, sed et simplicitatem, et præsentiam orationis, et tacitam majestatem. Hinc diversarum inter heröas suos personarum varia magnificatio; hinc deorum interpositio; hinc auctoritas fabulosorum; hinc affectuum naturalis expressio; hinc monumentorum persecutio; hinc parabolarum exaggeratio; hinc torrentis orationis sonitus; hinc rerum singularum cum splendore fastigium." *Macrob. Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] Τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκε, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠὼ, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων· τοῦτο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα, πρὸς ἡδονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατοῦ γέγονε. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 212. Ἕλκε δὲ μεσσα λαβών·] Χρύσιππος, ἀντὶ τοῦ, μέσσα, "ῥῦμα" γράφει· τὴν μὲν γὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυγοῦ ῥῦμα καλεῖσθαι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 213.—λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.]

————Jam jam linquo acies.
Æn. XII. 875.

Ver. 214, et 238.——γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 216.——ἔολπα,] *Spero*, non *Speravi.* Vide supra ad ν', 481, et 736.

Ver. 218.——δηϊώσαντε,] *Al.* δηώσαντε.

Ibid.——ἆτόν] *Al.* ἄατον.

Ver. 219.——πεφυγμένον] *Barnesius* edidit πεφευγμένον. Sed vide supra ad ζ', 488.

Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
Ὡς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Λίσσονθ', ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
Αὖθι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·)
Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δούρων
Ἔστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴκεν Ἀχιλλεὺς,
Νῶϊ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἤ κεν σῷ δουρὶ δαμείῃ.

Ver. 220.————πάθοι] *Al.* πάθῃ. *Al* κάμοι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος] Sic apud *Virgilium: prosubigit*, *Georg.* III. 256. Οἱ χαριέστατοι ποιητῶν καὶ συγγραφέων, τὰ μὲν αὐτοί τε κατασκευάζουσιν ὀνόματα, συμπλέκοντες ἐπιτηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δε οἰκείως, οἷς ἂν βούλωνται παραστῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσιν, ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος·——δεήσιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος πολλὴν καὶ κατασπουδασμένην, "Οὐδ' "εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων, "Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο." *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, § 15.

Ibid.——Διὸς αἰγιόχοιο.] Vide supra ad ά, 202.

Ver. 225.———ἄρ'] *Ut jusserat Minerva, ver.* 222.

Ibid.——χαλκογλώχινος] Χαλκᾶς ἔχουσα γωνίας. *Schol.*

Ver. 227. Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν] Vide supra ad ξ', 136.

Ver. 229, et 239. Ἠθεῖ'] Ὅτι τὸ "ἤθειος" ———ἐστὶν Ἰωνικὴ προσφώνησις σεπτικη νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Eustath.*

Ver. 231.———στέωμεν,] Pronuntiabatur στῶμεν. Cod. *Harleian.* στέομεν, quod et ipsum ferri possit. Vide supra ad λ', 348.

Ver. 235.——τιμήσεσθαι,] Cod. *Harleian.* τιμήσασθαι, quo modo et in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 236. Ὡς ἔτλης,] Cod. *Harleian.* Ὅς ἔτλης.

Ver. 243.——μεμαῶτε] Vide supra ad ν', 46, et ad ξ', 464.

Ὣς φαμένη, καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱὲ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·
Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην·
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴκεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
Ὣς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη

Ver. 249.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 250.—Πηλέος] *Al.* Πηλέως, quod et ferri possit, pronuntiando scilicet Πηλῶς. Vide supra ad τ', 216.

Ver. 251.———δίον,] Ἐδιωκόμην, ἔφευγον. *Schol.*

Ver. 253.—ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην·] *Al.* ἤ κεν ἑλοίμην.

Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,
Aut leto insigni———. *Æn.* X. 449.

Ver. 254.—θεοὺς ἐπιδώμεθα·] Ὀμόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας των λεγομένων ποιησώμεθα. *Schol.*

Ver. 255. Μάρτυροι] Vide supra ad ά, 338.

Ver. 257.——καμμονίην,] Τὴν ἐκ καταμοῆς νίκην, ὅ ἐστιν ἐκ μονομεροῦς. *Schol.*

Ver. 259.——ῥέζειν.] *Al.* ῥέξειν.

Ver. 260.——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Similiterque infra, *ver.* 344: vide supra ad ά, 58.

Ver. 261.———ἄλαστε,] Ἀλάθητε, δεινὰ καὶ ἀνεπίληστα εἰργασμένε. *Schol.*

Ver. 263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες] Sic apud *Aristophanem*:

Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν
Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ. *Pax, ver.* 1075.

Similiter et apud *Horatium*:

Lupis et agnis quanta sortito obtigit,
Tecum mihi discordia est. *Epod.* IV. 1.

Ibid.——ἄρνες] *Al.* ἄνδρες.

Ver. 265.—φιλήμεναι,] Vide supra ad ί, 501.

Ibid.——οὔτε τι] *Al.* οὐδέ τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο·]

Verte omnes tete in facies; et contrahe quicquid
Sive animis, sive arte vales——. *Æn.* XII. 891.

Ver. 270. Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις,] Ita

Ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἕζετο γὰρ προϊδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε·
Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
Χάλκεον, ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο·
Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ
Ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.

ex duobus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* Οὔ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις.

Ver. 271.——δαμάα·] *Al.* δαμάσῃ.

Ibid.——νῦν δ' ἀθρόα] *Al.* νῦν ἀθρόα.

Ibid.——ἀποτίσεις] Vide supra ad σ', 37, et ad ί, 508.

Ver. 274.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad ν', 404.

Ver. 275. Ἕζετο γὰρ προϊδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο]

Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta. *Æn.* X. 522.

Ver. 276.—ἐπάγη·] vide supra ad δ', 185.

Ibid. et *ver.* 286.—ἥρπασε——κομίσαιο·] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 276. ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου,]

Procurrit, fratrique ensem Dea Daunia reddit. *Æn.* XII. 785.

Ver. 280.——ἠείδεις] *Al.* ἠείδῃς.

Ver. 281.——ἀρτιεπὴς] Ἀπηρτισμένος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἐσκευασμένος, δεινός. *Schol.*

Ibid.——ἐπίκλοπος] Παραλογιστικὸς, ἀπατέων διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς. *Schol.*

Ibid.——μύθων,] *Al.* μύθῳ, et μύθοις.

Ver. 282.——μένεος ἀλκῆς τε] *Barnesius* legendum conjicit, μενέος τ' ἀλκῆς τε: sed nihil opus.

Ibid.——λάθωμαι.] *Al.* λαθοίμην.

Ver. 283. Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,] Τούτου δὲ τοῦ ἔπους οἱ Λάκωνες ζηλωταί· παρ' οἷς οὐκ ἦν θέμις ὁσίας τυχεῖν ἄνδρα νεκρὸν, βεβλημένον τὰ ὀπίσω. *Eustath.*

Ver. 285.——ἄλευαι] *Al.* ἄλευε.

Ver. 288.—καταφθιμένοιο·] De hujus vocis prosodiâ, vide supra ad β', 43.

Ver. 292. Ὅττι ῥά] *Quod scilicet*——.

Ver. 293. Στῆ δὲ κατηφήσας,]

Cunctaturque metu——
Nec quo se eripiat, nec quâ vi tendat in hostem;
Nec currus usquam videt, aurigamve sororem. *Æn.* XII. 916.

Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσας·
Ἤτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θανατόνδ' ἐκάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδέ τ' ἄνευθεν·
Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἱεῖ Ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε, στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων, ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν·
Ὣς Ἕκτωρ οἴμησε, τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
Ὡρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε

Ver. 297.——ἦ μάλα δή] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 301.————πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν Ζηνί] Τοῦτο, δηλονότι ἐμὲ ἀλεείνειν, τὸ πάροιθε θεοῖς φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔστι φίλτερον. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ibid.————τό γε] *Al.* τότε.

Ver. 302.————Ἑκηβόλῳ] Vide supra ad ά, 43, et 75.

Ibid.——οἵ με πάρος γε] Cod. *Harleian.* οἵ με πάρος περ.

Ver. 303.——εἰρύαται] *Scholiastes* legit εἰρύατο, exponitque εἰρύοντο, ἔσωζον, quo modo melius constabit temporum ratio. Vide supra ad ά, 37, et 51.

Ver. 304. Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε]
——nunquam——moriemur inulti.
Æn. II. 670.

Ver. 305.————μέγα ῥέξας] Quâ ratione μέγα hîc ultimam producat, item ὑπὸ et τέτατο, *ver.* 307, et διὰ, *ver.* 309, et κόρυθι, *ver.* 314, vide supra ad ά, 51,

Ver. 306.——————εἰρύσσατο] *Barnesius* in uno MS. scriptum repperit εἰρύσατο; minus recte; antepenultimam enim corripit. Vide supra ad π', 781.

Ver. 307. Τό οἱ] Pronuntiabatur, ut opinor, Τowwoι. *Al.* Τόῤῥ' οἱ. Vide supra ad π', 228.

Ibid.————τέτατο] *Barnesius* inter varias lectiones retulit τέταται, quo modo non constaret temporum ratio. Vide supra ad φ', 352, et ad ά, 37.

Ver. 308. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς ὥστ' αἰετὸς]
Qualis ubi, aut leporem, aut candenti corpore cycnum,
Sustulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis;
Quæsitum aut matri multis balatibus agnum
Martius a stabulis rapuit lupus. Undique clamor
Tollitur———— *Æn.* IX. 563.

Quem locum inter eos recenset *Marcobius*, in quibus Poëtarum "*par pene splendor ambo-*" *rum est.*" *Lib.* V. *cap.* 12.

Ibid.—Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς,] *Servius*, ad locum *Virgilii* jam citatum, legit, Ὥρμησεν δ' ἑ ἁλεὶς.

Ibid.——ἀλεὶς,] Ἀθρόον ἑαυτὸν συστρέψας· οἱ γὰρ ἑαυτοὺς δρόμον δόντες, συστρέφονται· ὡς καὶ αἰετοί. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 310.——ἄρν' ἀμαλὴν,] *Al.* ἄρνα μαλὴν, notante *Eustathio.*

Ver. 312.——ἐμπλήσατο θυμὸν] *Animum sibi ipse implevit.* Vide supra ad *ver.* 33.

Ver. 313. Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ] Vide supra ad ό, 24 et 66, et ad φ' 318. "Mirum

Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
Φαίνετο δ' ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος.
Τῇ ῥ' ἐπί οἱ μεμαὼς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσ'· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·

"autem (inquit *Barnesius*) artificium *metri*, "rem et passionem notantis; cum enim "*Achillis* iram pene efferatam exprimeret, "———subito dactyli rapiditatem sistens, "Heroïs curam et prudentiam clypeo se tu-"tando depingit, Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος." Vide supra ad γ', 363.

Ver. 315.—περισσείοντο] Cod. *Harleian.* περὶ σείοντο, quod eodem modo pronuntiandum. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 316.——Ἥφαιστος ἵει] Vide supra ad π', 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀστὴρ]

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo———
Æn. VIII. 589.

Vide supra ad *ver.* 26.

Ver. 319.——ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς Πάλλεν]

Cunctanti telum Æneas fatale coruscat,
Sortitus fortunam oculis———
Æn. XII. 919.

Ver. 321. Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.]

———partes rimatur apertas,
Quà vulnus letale ferat———
Æn. XI. 748.

Ibid.—ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.] Ὅπου χωρήσειεν ἡ αἰχμή. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 324.——ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,] Καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλεῖδες συνάπτουσι, διείργουσαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. *Schol.*

Ver. 325. Λαυκανίης, ἵνα τε] Ὁ γραμματικὸς Πρωτογένης συνεωρακέναι [ἔφη] πρῶτον Ὅμηρον, ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος ἀγγεῖον ἐστι, τοῦ δὲ πνεύματος βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί· διὸ καὶ τοὺς μεγαλοφώνους, ἐρισφαράγους ἐπονομάζειν εἰώθασιν. Εἰπὼν οὖν ὅτι τοῦ Ἕκτορος ὁ Ἀχιλλεὺς ἤλασε "λευκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος,— "Οὐδ' ἄρ'—ἀσφάραγον," ὄντα φωνῆς ἴδιον ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην ἐσέθηκε. *Plutarch. Symposiac. Lib.* VII. *Probl.* 1.

Ibid.—Λαυκανίης,] *Al.* Λευκανίης, quo modo et legisse videtur *Plutarchus* loco jam citato. *Al.* Λαυκανίῃ et Λαυκανίην.

Ver. 326.——Τῇ ῥ'] *Eâ, inquam*——.

Ibid.———μεμαὼς] Cod. *Harleian.* μεμαῶτ'.

Ver. 327. Ἀντικρὺ δ'] Quâ ratione ἀντικρὺ hîc ultimam producat, item ἀμειβόμενος, *ver.* 329, et Πρίαμος, *ver.* 352, vide supra ad ά, 51.

Ibid.—ἤλυθ'] Vide supra ad ὀ, 454, et ad ά, 37.

Ver. 328.——ἄρ'] *Ut ex tali vulnere fieri verisimillimum erat.*———

Ibid.—ἀπ' ἀσφάραγον] *Al.* ἀπὸ σφάραγον.

Ibid.—μελίη τάμε χαλκοβάρεια,] *Al.* μελίῃ τάμε χαλκοβαρείῃ.

Ver. 330.———ἐν κονίῃσ'] Vide supra ad ν', 508.

Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφησθα, Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων,
Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
Ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
Ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων,
Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις, χρυσόν τε δέδεξο,
Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μή με, κύον, γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων·
Αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
Ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
Ὡς οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ

Ver. 331.—ἔφησθα,] Cod. *Harleian.* ἔφης, quo modo et in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 333, et 368.——ἄνευθεν] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 335.——σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ'] Vide supra ad π', 836.

Ver. 336. Ἑλκήσουσ'] *Al.* Ἑλκυσοῦσ'.

Ibid.——ἀϊκῶς,] Hinc forte vox Latina, *Saucius.* *Al.* ἀεικῶς, male.

Ver. 338. Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς,]

Ille, humilis supplexque, oculos dextramque precantem
Protendens——————
——miseri te siqua parentis
Tangere cura potest, oro (fuit et tibi talis
Anchises genitor) Dauni miserere senectæ;
Et me, seu corpus spoliatum lumine mavis,
Redde meis———— *Æn.* XII. 930.
Unum hoc, per, siqua est victis venia hostibus, oro;
Corpus humo patiare tegi:——
Æn. X. 903.

Ver. 344—355.———Τὸν δ'———Τὸν δὲ] Vide supra ad ά, 57, et ad θ', 100. Male *Barnesius*, Τόνδ'——Τόνδε.

Ver. 345.——κύον,] *Al.* κύων.

Ver. 346.———ἀνείη] *Al.* ἀνήη.

Ver. 347.—ἀποταμνόμενον] *Al.* ἀποτεμνόμενον, minus recte. Vide supra ad ψ', 707.

Ver. 349.——εἰκοσινήριτ'] Εἴκοσι πλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούμενα τῇ τοῦ σώματος σωτηρίᾳ· τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαι ἐστὶν. *Schol.*

Ver. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες,] Vide supra ad ψ', 745

Ibid.——ὑπόσχωνται] *Al.* ὑπόσχονται.

Ver. 351. Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι] Οὐδ' εἰ χρυσῷ σταθμίσασθαι θελήσει τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος· ἐρύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ ζυγοστατῆσαι. *Schol.*

Ibid.——ἐρύσασθαι] Ἀπὸ τῶν ἑλκόντων τὸν ζυγόν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 25.

Ver. 352.——οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ]

———non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra sepulcro;
Alitibus linquère feris— *Æn.* X. 557.

Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτὴ,
Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
Πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
Ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι,] Καλῶς γιγνώσκων καὶ προορῶν ταῦτα σοι λέγω· μάτην δὲ, οὐ γάρ σε πείθω. *Schol.*

Ibid.——γινώσκων] *Al.* γιγνώσκων; quod perinde est. Vide supra ad φ', 529.

Ibid.—προτιόσσομαι,] *Al.* πρό τε ὄσσομαι.

Ver. 357.——ἔνδυθι] *Al.* ἐν φρεσί.

Ver. 358.——μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι] Μή πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἴτιός σοι καταστῶ. *Schol.*

Ver. 359.——ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,]

Phœbe————
Dardana qui Paridis dirêxti tela manusque
Corpus in Æacidæ— *Æn.* VI. 56.

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων] Vide supra ad π', 856.

Ibid.—βεβήκει,] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 363. Ὃν πότμον γοόωσα,] Vide supra ad π', 157.

Ibid.——ἀδροτῆτα] Cod. *Harleian.* ἀνδροτῆτα· atque ita in duobus MSS. repperit *Barnesius.* Vide supra ad π', 857.

Ver. 364.—τεθνειῶτα] Vide supra ad ν', 46. *Al.* τεθνηῶτα.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ]

Nunc morere; ast de me Divûm pater atque hominum rex
Viderit——— *Æn.* X. 743.

Quem locum inter eos citat *Macrobius* in quibus Poëtarum "*par pene splendor ambo-*" *rum est.*" *Lib.* V. *cap.* 12. *Scaliger* autem hoc in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat. "Cum Orodes (inquit) nondum "esset mortuus, recte, et quidem cum ad-" verbio, *Nunc morere.* Quare, cum expi-" râsset Hector, non decuit Achillem ver-" bum τέθναθι." *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Sed vim aliquam præteriti habere videtur vox ista, Τέθναθι.

————ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν——— *Il.* ὀ, 494.
————τὸ μιν οὔποτε ἔλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν——— ρ', 404.
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν——— τ', 334.

Ibid.———ὁππότε κεν δὴ] *Quandocunque erit futurum ut*——. Vide supra ad ξ', 433, et 504.

Ver. 366.———αθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 367. Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·]

——Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

Ἕκτορος· οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
Εἴδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
Ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·
Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
Ἦε μένειν μεμάασι, καὶ Ἕκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν αΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.

Ver. 371.——οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί] Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros
Accepit patrios—— *Æn.* II. 278.

Ver. 372.——τις εἴπεσκεν] Quâ ratione vox τις hîc producatur, et Ἀχαιοῖσιν, *ver.* 377, et νέκυς, *ver.* 386, et ἠράμεθα, *ver.* 393, vide supra ad ά, 51.

Ver 373.——ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος]
——quantum mutatus ab illo
Hectore, qui redit exuvias indutus Achillis,
Vel Danaûm Phrygios jaculatus puppibus ignes! *Æn.* II. 274.

Ver. 374.——ἐνέπρησεν] *Al.* ἐνέπρηθε.

Ibid.——κηλέῳ.] Pronuntiabatur κηλῷ.

Ver. 377.——ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 378. Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,] *Al.* Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Ver. 379. Ἐπειδὴ τόνδ'] Σημειωτέον ὅτι ἀκέφαλοις χρῆται ὁ Ποιητής. *Schol.* Vide infra ad ψ', 2.

Ibid. Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,] Τοὺς δὲ ἀναγκασθεντας ἐπαινεῖν αὐτοὺς ἐλαφροτέρους παρέχει καὶ τὸ μὴ πάντα προσειπεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικοῦ τῆς δόξης, τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Διὸ καλῶς μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς, "Ἐπειδὴ "τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν." *Plutarch. de Sui Laude.* Vide supra ad ά, 128.

Ver. 380.——ἔρδεσκεν,] *Al.* ἔρρεξεν.

Ver. 381. Εἴδ' ἄγετ',] Vide supra ad ί, 167.

Ibid. Εἴδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι]
Nunc iter ad regem nobis murosque Latinos:
Arma parate, animis et spe præsumite bellum. *Æn.* XI. 17.

Ver. 382. Ὄφρα κέ τι] *Al.* Ὄφρα κ' ἔτι.

Ver. 386. Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος,]
Præterea jacet exanimum tibi corpus amici,
——totamque incestat funere classem;
Dum consulta petis, nostroque in limine pendes.
Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulcro. *Æn.* VI. 149.

Ver. 388. Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·] *Al.* Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω.

Ver. 390.——κἀκεῖθι] Cod. *Harleian.* καὶ κεῖθι.

Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
Ὧ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῷ ὥς, εὐχετόωντο.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονισσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι

Ver. 391. Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα,]
—lætumque choro Pæana canentes.
Æn. VI. 657.
Conclamant socii, lætum Pæana secuti.
Æn. X. 738.

Ὅτι οὐ μόνον συμποτικὴ ἡ πάλαι Μουσικὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς θρήνους καὶ εἰς θριάμβους. Παιᾶνες μὲν, κῶμος καὶ εὐφημίαι ἦσαν.—Δύο δὲ Παιᾶνας ᾖδον οἱ Παλαιοὶ, τὸν μὲν πρὸ τῆς μάχης, τῷ Ἄρει· τὸν δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι· τοῦτον δὲ μετὰ τὴν νίκην τῷ Ἀπολλωνι ᾖδεν Ἀχιλλεύς. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 393. Ἠράμεθα μέγα κῦδος·]
Maxima res effecta, viri;
——hæc sunt spolia, et de rege superbo
Primitiæ: manibusque meis Mezentius hic est. *Æn.* XI. 14.

Porro conjicit *Barnesius* distichon hoc, "Ἠ-"ράμεθα———εὐχετόωντο," *Achillis* fuisse *Pæana*, vel *Chorum* a toto exercitu repetitum.

Ver. 394.—εὐχετόωντο] *Vota facere solebant.* Vide supra ad ν', 84, et ad β', 221.

Ver. 395.———ἀεικέα μήδετο ἔργα·] Vide infra ad ψ', 176.

Ibid.——μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 396. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε]
Raptatus bigis, ut quondam, aterque cruento
Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes. *Æn.* II. 272.

Ibid.—τένοντε] *Dionysius Halicarnassensis* περὶ συνθέσεως, § 18. legit τένοντας.

Ver. 397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης,] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ σφυροῦ ἕως πτέρνης. *Schol.* Male omnino. Quidni enim et scribere potuisset *Homerus* (si id dicere voluisset) "Ἐκ σφυροῦ ἐς πτέρ-"νην?"

Ibid.—βοέους δ' ἐξῆπτεν] Cod. *Harleian.* βοέους ἐξῆπτεν.

Ver. 398. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε·] Ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους. *Schol.*

Ibid.——ἔασεν·] Similiterque infra, *ver.* 416. ἐάσατε. Vide supra ad δ', 42. Male *Barnesius*, ἔασσεν——ἐάσσατε.

Ibid.——κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·]
——huic cervixque comæque trahuntur
Per terram——— *Æn.* I. 477.

Ver. 399. Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, etc.] *Virgilius Hectorem* ter circa Trojam raptatum refert:
Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn.* I. 483.

Verum ejus rei non meminit *Homerus.* Ter quidem circa urbem vivum *Hectorem* fugâsse narratur *Achilles* supra, *ver.* 165 hujus libri: hoc in loco interfectum et a curru ligatum ad naves trahere dicitur; (Vide *ver.* 465.) itemque infra, ώ, 16, ter circa *Patrocli* sepulchrum traxisse dicitur: at circa urbem raptâsse nusquam memoratur; uti observavit *Barnesius.*

Ver. 400. Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν,] *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato legit, Μάστιξεν δ' ἐλάαν.

Ibid.——ἄκοντε] Cod. *Harleian.* ἀέκοντε.

Ver. 401.——ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πίλναντο,]
—ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλνατο—— *Hesiod. Theogon. ver.* 702.

Ver. 402. Κυάνεαι] Vide supra ad ά, 398.

Ibid.—πίλναντο,] *Al.* πίμπλαντο, quam lectionem et præfert *Barnesius. Synesius* autem, notante itidem *Barnesio*, citat πεφόρηντο.

Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
Ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
Ἐξελθόντα πόληος, ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργὸν,
Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,

Ver. 404.——ἀεικίσσασθαι] Vide supra ad τ, 26.

Ver. 405.——κεκόνιτο] Vide supra ad φ', 352, et ad δ', 492. *Al.* κεκόνιστο.

Ver. 406.———δὲ λιπαρὴν] Quâ ratione vox δὲ hic producatur, item μάλα, *ver.* 407, et μόλις, *ver.* 412, vide supra ad ά, 51.

Ver. 407.——κώκυσεν] Vide supra ad σ', 37.

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον,]

Non aliter quam si immissis ruat hostibus omnis
Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque furentes
Culmina perque hominum volvantur perque Deorum. *Æn.* IV. 669.

Quo de loco *Macrobius*, "A majore (inquit) negaverunt quidam rem augeri posse. "Sed eleganter hoc circa Didonem *Virgilius* "induxit: dixit enim non minorem luctum "fuisse ex unius morte, quam si tota urbs, "quod sine dubio esset majus, ruisset. Et "*Homerus* idem fecit

"———ὡς εἰ ἅπασα
"Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμήχοιτο κατ' "ἄκρας."

Saturnal. Lib. IV. *cap.* 6.

Ibid.———ὡς εἰ] Ita *Barnesius. Vulg.* ὡσεί.

Ver. 411.———σμύχοιτο] *Al.* σμήχοιτο, quo modo legit et *Macrobius* loco jam citato.

Ibid.—κατ' ἄκρης.] Vide supra ad ό, 557.

Ver. 412.——μόλις] *Al.* μόγις.

Ver. 413.—μεμαῶτα.] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 416.———κηδόμενοί περ,] Cod. *Harleian.* κηδόμενόν περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἀνέρα] *Al.* Λίσσομ' ἀνέρα.

Ver. 420.——καὶ δὲ νυ τῷδε πατὴρ] Vide infra ad ώ, 486.

Ibid.—δέ] Cod. *Harleian.* γέ.

Ibid.—τοιόσδε] Vide supra ad ύ, 357.

Ibid.—τέτυκται] Similiterque infra, *ver.* 450. Vide supra ad ν', 736, et ad ά, 37.

Ver. 423.—τηλεθάοντας·] *Al.* τηλεθόωντας.

Ver. 424.———ἀχνύμενός] Similiterque infra, *ver.* 453, Πήγνυται. Vide supra ad γ', 260.

Ὡς ἑνὸς, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
Τρωῇσιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
Τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
Σεῦ ἀποτεθνειῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρωῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε, θεὸν ὡς,
Δειδέχατ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἤγγειλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
Ἀλλ' ἥγ' ἱστὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

Ver. 427.——κορεσσάμεθα] Vide supra ad τ', 167, et ad *ver.* 33 hujus libri.

Ver. 429—437.—Ὣς ἔφατο κλαίων·——— Ὣς ἔφατο κλαίουσ'·]

Sic fatur lacrymans,—— *Æn.* VI. 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλή] *Scholiastes* citat Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν..

Ver. 434.——θεὸν ὡς,] Quâ ratione θεὸν hîc ultimam producat, item μάλα, *ver.* 435, et γάρ, etiam extra cæsuram, *ver.* 438, et τρίποδα, *ver.* 443, vide supra ad ά, 51.

Ver. 435.————κέ σφι] *Al.* καί σφι. Minus recte..

Ver. 437.—πέπυστο] Si πέπυσται dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad φ', 352.

Ver. 439.——ὅττι ῥά] *Quod scilicet*——.

Ver. 441.——μαρμαρέην,] *Al.* πορφυρέην.

Ibid.——θρόνα] Ποικίλματα, ἄνθη. *Schol.* *Al.* θρόα.

Ver. 444.——μάχης ἐκνοστήσαντι] *Al.* μάχης ἐκ νοστήσαντι.

Ver. 446.——γλαυκῶπις] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 447. Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε]

Agnovit longe gemitum præsaga mali mens. *Æn.* X. 843.

Interea pavidam volitans pennata per urbem
Nuncia Fama ruit, matrisque adlabitur aures
Euryali: ac subitus miseræ calor ossa reliquit.
Excussi manibus radii, revolutaque pensa.
Evolat infelix—— *Æn.* IX. 473.

Quem *Virgilii* locum laudat *Quintilianus*, quod *affectus non aliter, quam si rebus intersimus*, commoveat. *Lib.* VI. *cap.* 2. "Et "luctus habitu proditur; ut in Euryali ma- "tre: *expulsi manibus radii.* etc." *Macrob. Saturnal. Lib.* IV. *cap.* 1. Cæterum hoc in loco, pro *pensa*, scribendum conjicit *Barnesius*, *membra*; sed minus recte.

Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ' ἅτιν' ἔργα τέτυκται·
Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
Ἥ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθυῒ μένεν ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ
Αὐτὰρ, ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·] Rem ipsam aptissime depingunt, et quasi ob oculos ponunt, versus hujus numeri. Vide supra ad γ', 363.

Ver. 450.——ἅτιν' ἔργα] *Al.* ὅτιν' ἔργα.

Ver. 452. ——νέρθε δὲ γοῦνα Πήγνυται.] Καλλίμαχος, "——ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίαι Γώ-" "νατα." *Schol.* MSS apud *Barnesium*.

Ver. 454.——εἴη] *Al.* ἦεν.

Ver. 458, 459.——ἔχεσκ'·——προθέεσκε, Vide supra ad *ver.* 394, et ad ν', 84.

Ver. 458.———πληθυῒ μένεν ἀνδρῶν,] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*. *Vulg.* πληθυῒ μέν' ἀνδρῶν. *Al.* πλήθει μένεν ἀνδρῶν. Vide supra ad π', 321, et 526. Confirmatur porro *Barnesii* lectio, *Odyss.* π', 105 :

Εἰ δ' αὖ με πληθυῒ δαμασαίατο——.

Ver. 465. Ελκον] *Al.* Εἷλκον.

Ver. 469. Ἄμπυκα,] Κόσμον τινα περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. *Schol.*

Ibid.——κεκρύφαλόν] Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμενον κροκύφαντον. *Schol.*

Ibid.——κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ] *Al.* κεκρύφαλόν τε ἰδέ: atque ita legit codex *Harleianus*.

Ver. 470.——ὅ ῥά] ———*Quod scilicet.*

Ibid.——χρυσῆ] Edidit *Barnesius* χρυσέη, quod eodem modo pronuntiandum. Vide supra ad ύ, 272, et ad ν', 523.

Ver. 471.———κορυθαίολος] Vide supra ad β' 816.

Ver. 472.—μυρία ἕδνα.] *Al.* μυρί' ἔεδνα.

Ibid.——ἕδνα·] Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις. *Schol.*

Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις ἔσταν,
Αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
Νῦν δὲ σὺ μὲν ἀίδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνί πένθεϊ λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
Ὃν τέκομεν, σύ τ' ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
Ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοι οὗτος·
Ἤνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
Αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
Ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι·
Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·

Ver. 473.——εἰνατέρες] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες. *Schol.*

Ibid.——εἰνατέρες ἅλις] Quâ ratione εἰνατέρες hîc ultimam producat, item *αἰνόμορον*, *ver.* 481, et *πάϊς*, *ver.* 492 et 499, vide supra ad *ά*, 51.

Ibid.——ἔσταν,] *Al.* ἦσαν.

Ver. 474.——ἀπολέσθαι.] *Al.* ὀλέεσθαι.

Ver. 475.————ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,] "Pro θυμὸς hîc————legitur etiam θυμὸν, "perinde ac si diceretur, ἀγηγερμένον ἔσχε "τὸν θυμὸν ἐς φρένα." *Henric. Stephan.*

Ver. 476. Ἀμβλήδην γοόωσα,] Versum hunc citat *Dionysius Halicarnassensis* isto modo :

Ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν.
Περὶ Συνθέσεως, § 15.

Ibid. Ἀμβλήδην] Ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα. *Schol.*

Ibid.—γοόωσα,] Vide supra ad *β'*, 97.

Ver. 477.——γεινόμεθ'] *Al.* γεινάμεθ', et γινόμεθ'.

Ver. 478.—Πριάμου κατὰ δῶμα,] *Strabo*, *Geograph. lib.* XIII. citat Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ.

Ver. 479.—Θήβῃσιν,] *Al.* Θήβηθεν, apud *Strabonem*, *ibid.*

Ibid.—ὑληέσσῃ,] Vide supra ad *φ'*, 449. et ad *γ'*, 151.

Ver. 482. Νῦν δὲ σὺ μὲν ἀΐδαο] *Barnesius* edidit Νῦν δὲ σὺ μέν ῥ' ἀΐδαο : sed nihil opus. Vide supra ad *ά*, 51.

Ver. 487.——πόλεμόν——πολύδακρυν] Vide supra ad *τ'*, 318.

Ibid.—φύγῃ] *Al.* φύγοι.

Ver. 489.—ἀπουρίσσουσιν] Cod. *Harleian.* απουρήσουσιν.

Ibid.—ἀρούρας.] Vide supra ad *ζ'*, 142.

Ver. 490—498. Ἦμαρ————ἡμῖν.] Versus hosce novem a nonnullis repudiatos fuisse testatur *Eustathius*.

Ver. 490. παναφήλικα] Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον· τουτέστιν, ἐλαυνόμενον τῆς ἀπ' αὐτῶν διατριβῆς. *Schol.*

Ver. 491.——ὑπεμνήμυκε,] Καταμέμυκε, κατεστύγνακε, κάτωβλέπει. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τοῦ κατανένευκε ἐκδέχεται. Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός. *Schol.* Cæterum *Barnesius* edidit ὑπεμνήμνευκε ex ὑπομνημονεύω, sed nullâ, ut videtur, satis idoneâ auctoritate. Codex *Harleianus* habet ὑπομνήμυκε.

Ibid.—παρειαί.] Cod. *Harleian.* παρειά.

Ver. 492—499.————πάϊς ἐς,] *Barnesius* utrobique legendum censet πάϊς προς : sed nihil opus.

Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε.
Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἔστυφέλιξε,
Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
Ἔῤῥ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτὼν,
Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

Ver. 496.——ἀμφιθαλὴς] Κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων, ὅ ἐστιν, ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. *Schol.*

Ver. 497.—πεπληγὼς,] Vide supra ad β', 314.

Ibid.——ὀνειδείοισιν] Cod. *Harleian.* ὀνειδίοισιν: sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad π', 628.

Ibid.——ἐνίσσων,] *Al.* ἐνίπτων.

Ver. 498.———μεταδαίνυται] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 501—503.——ἔδεσκε,——Εὕδεσκ'] *Comedere solebat——Dormire solebat.* Vide supra ad *ver.* 394, et ad β', 221.

Ver. 502.——ἕλοι,] *Al.* ἕλῃ.

Ver. 504.—ἐνὶ μαλακῇ] Quâ ratione ἐνὶ hîc ultimam producat, et ὄφελος, *ver.* 513, vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ἐμπλησάμενος] Vide supra ad *ver.* 312.

Ver. 506. Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν· Οἶος γάρ] Sic supra, ζ', 402:

Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

Τὸν Ἀστυάνακτα ἄρα ὀρθότερον ᾤετο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τοῦ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον.—Σκοπῶμεν δὲ διὰ τί ποτε· ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; φησὶ γὰρ, "Οἶος "γὰρ σφιν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, Ἀστυάνακτα τούτου ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὥς φησιν Ὅμηρος. *Plato in Cratylo.*

Ibid.——Τρῶες] *Al.* πάντες.

Ver. 507. Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας] Apud *Platonem*, loco jam citato; Οἶος γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαὶ] Τὸ αἰόλον, οὐκ οἶδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ ποικίλου παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν——Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν Ταχύν γενόμενον ἀπὸ τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄειν καὶ Εἰλεῖν πεποίηται.————"Αἰόλαι οὖν εὐλαὶ," ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι ταχέως λέγονται. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 3.

Ibid.———κορέσωνται,] Vide supra ad τ', 167. Cod. *Harleian.* κορέσονται.

Ver. 511.————τετυγμένα] Vide supra ad ζ', 488.

Ver. 512.——κηλέῳ,] Vide supra ad *ver.* 374.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

'ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

'Υπόθεσις της Ψ'. ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψῳδίας.

'Αχιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, πυρὰν νήσας, καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μέν Διομήδης, δρόμῳ δὲ 'Οδυσσεὺς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

'Επιγραφαί.

'Αγὼν ἐπιτάφιος.

"Αλλως.

Ψῖ, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσεν 'Αχιλλεύς.

"Αλλη.

Ψῖ Πάτροκλον θάπτει καὶ ἐξετέλεσσεν ἀγῶνας.

ΩΣ οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ, 'Αχαιοὶ
'Επειδὴ νῆάς τε καὶ 'Ελλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι 'Αχιλλεὺς,
'Αλλ' ὅγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηῦδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,

Ver. 2. 'Επειδὴ νῆάς] Πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ ["Ομηρος] στίχους——· ἀκέφαλοι δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχοντες·
"'Επειδὴ νῆάς τε καὶ 'Ελλησποντον ἵκοντο."
Athenæus, Lib. XIV. *cap.* 8.
Porro et in *hec eodem vocabulo* versus ἀκεφάλους plures effecit Poëta; supra, χ', 379:
'Επειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.
Item *Odyss.* δ', 13:
'Επειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν.
Et *Odyss.* θ', 452:
'Επειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο.
Et *Odyss.* φ', 25:
'Επειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφικετο καρτερόθυμον.
Vide et supra ad ά, 342.

Ibid.—καὶ 'Ελλήσποντον ἵκοντο,] 'Ελλήσποντον καλεῖ τὴν πέριξ 'Ιλίου θάλασσαν. *Schol.*

Ver. 3.——ἄρ'] *Ut par erat*——.

Ver. 5.——ὅγε] De hujusmodi syntaxeos elegantiâ, vide supra ad γ', 409.

Μὴ δήπω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
Ἀλλ', αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Αὐτὰρ, ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους,
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα· λύον δ' ὑψηχέας ἵππους·

Ver. 7. Μὴ δήπω] Cod. *Harleian.* Μὴ δή πω. *Nequaquam, quæso.* Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 9.——ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.] Vide supra ad π', 674.

Ver. 10.———τεταρπώμεσθα] *Nos ipsi satiaverimus.* Vide supra ad χ', 33, et ad ν', 45.

Ver. 13. Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν]

Ter circum accensos cincti fulgentibus armis
Decurrère rogos: ter mœstum funeris ignem
Lustravère in equis, ululatusque ore dedère. *Æn.* XI. 188.

Ver. 15. Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν Δάκρυσι·]

Spargitur et tellus lachrymis, sparguntur et arma. *Æn.* XI. 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε,]

———Salve æternum, mihi maxime Palla,
Æternumque vale.—— *Æn.* XI. 97.

Ver. 22. Δώδεκα δὲ] Vide infra ad *ver.* 175.

Ver. 24.———ἀεικέα μήδετο ἔργα,] Τὸ ἐπὶ στόμα τε ἐκτεῖναι κατὰ κόνεως, καὶ ἐνυβρίζειν τῷ οὐκ ἀντιλαμβανομένῳ, καὶ γῆν οἷον αἰκίζεσθαι κωφὴν, καὶ τὸ τρὶς ἕλκεσθαι περὶ τὸ σῆμα τοῦ Πατρόκλου· ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἱστορήσει. *Eustath.* Τῷ τε Ἀχιλλεῖ τοὺς θρασεῖς λόγους περιτίθησιν, (*Il.* ά, 225;) "Οἰνοβαρὲς, κυνὸς "ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο," τὴν αὐτὴν κρίσιν ὑπειπὼν, (ά, 223;) "Πηλείδης δ' ἐξαῦ-"τις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν, etc." Καλὸν γὰρ εἰκὸς οὐθὲν εἶναι μετ' ὀργῆς καὶ αὐστηρῶς λεγόμενον. Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων, "Ἦ "ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα, "Πρηνέα παρ' λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας." *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide supra ad ύ, 467, et ά, 2.

Ibid.——μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 25.——πὰρ λεχέεσσι] Παρὰ τῷ φερέτρῳ, ἤγουν τῇ κλίνῃ. *Schol.*

Ibid.——τανύσσας] Recte cum duplici σ. Vide supra ad ρ', 58.

Ver. 26.————ἕκαστος] Cod. *Harleian.* ἕκαστοι.

Ver. 27.——λύον δ' ὑψηχέας ἵππους·] *Al.* λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους, ut supra, *ver.* 7.

Κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔῤῥεεν αἷμα.
Αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν
Πηλείδην, λούσασθαι ἀπὸ βρότον αἱματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν·
  Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι,
Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
Ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·

Ver. 29.—*τάφον μενοεικέα δαίνυ.*] Τάφον, τὸ περίδειπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν παρασκευαζόμενον. *Schol.*

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες]

Multa böum circa mactantur corpora morti;
Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris
In flammam jugulant pecudes——.
Æn. XI. 197.

Ibid.——*ὀρέχθεον*] Ἀπετείνοντο ἀναιρούμενοι· ἢ ἐφθέγγοντο, καὶ ὥσπερ ἐπέστενον· μεμίμηται γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, ὃ προΐενται ἀναιρούμενοι οἱ βοῦς. Οἱ δὲ, ἐκόπτοντο. *Schol.*

Ver. 33.——*διὰ φλογὸς*] Vide supra ad β', 267, et ad ι, 213.

Ver. 34.——*κοτυλήρυτον*] Τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥστέ καὶ κοτύλῃ ἀρύσασθαι. *Schol.*——*Al.* κοτυλήῤῥυτον.

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 39.——*κέλευσεν,*] Cod. *Harleian.* κέλευσαν. *Al.* κέλευεν.

Ver. 40.——*τρίποδα μέγαν·*] Quâ ratione τρίποδα hîc ultimam producat, item εὐρυπυλὲς, *ver.* 74, et δεξάμενος, *ver.* 89, vide supra ad α', 51.

Ver. 41, 46.——*λούσασθαι*——Κείρασθαί.] Vide supra ad φ', 560.

Ver. 45.——*χεῦσαι,*] Cod. *Harleian.* χεῦαι.

Ver. 46.——*ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε Ἵξετ' ἄχος κραδίην,*] Ἰστέον δὲ, ὅτι μὴ τοιοῦτον δεύτερον ἄχος ἵξεσθαι αὐτῷ ζῶντί φησιν Ἀχιλλεὺς, οἷα εἰδὼς ὅτι προτεθνήξεται τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. *Eustath.* Atqui profitetur ipse Achilles (quod nec *Eustathium* fugit) supra, τ', 321, 326:

——οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην·——
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱός.

Ver. 48.——*μὲν νῦν*] Cod. *Harleian.* νῦν μὲν, quo modo et in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ibid.——*στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·*]

—positæque movent fastidia mensæ,
Et queror invisi quum venit hora cibi.
Ovid. de Pont. Lib. I. *Eleg.* xi. 7.

Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς
Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
Ὄφρ' ἤτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·

Ver. 50. Ὕλην] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 52.——ἐπιφλέγῃ] *Al.* ἐπιφλέγει.

Ibid.——ἀκάματον πῦρ] Vide supra ad ά, 398, et ad φ', 13.

Ver. 53.——τράπωνται.] *Al.* τρέπωνται.

Ver. 54.——ἄρα] *Ut æquum erat*—— *Ut debuerunt*——.

Ver. 55.—ἐφοπλίσσαντες] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* *Al.* ἐφοπλίσαντες, minus recte; antepenultimam enim corripit: "Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα—." Supra, ί, 66.

Ver. 56.———οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.] Vide supra ad ά, 468.

Ver. 57. Αὐτὰρ, ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,]

Postquam exempta fames, et amor compressus edendi: *Æn.* VIII. 184.

Vide supra ad ά, 469.

Ver. 59. Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ]

Cum pater in ripâ, gelidique sub ætheris axe,
Æneas, tristi turbatus pectora bello
Procubuit, seramque dedit per membra quietem. *Æn.* VIII. 28.

Ver. 61.——κλύζεσκον] *Alluere solebant.* Vide supra ad χ', 155, et ad β', 221. Cod. *Harleian.* κλύζεσκεν.

Ver. 62.——ὕπνος——λύων μελεδήματα θυμοῦ,]

Λυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν.
Orpheus, Hymn. in Somnum, ver. 5.

Somne, quies rerum,——
Pax animi, quem cura fugit——.
Ovid. Metam. Lib. XI. *ver.* 623.

Ver. 65. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ]

In somnis ecce ante oculos mœstissimus Hector
Visus adesse mihi—— *Æn.* II. 270.

Ver. 68. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς,]

Devolat, et supra caput astitit.—— *Æn.* IV. 702.

Ver. 69. Εὕδεις,]

——potes hoc sub casu ducere somnos? *Æn.* IV. 560.

Ibid. Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;] Ita edidit *Barnesius;* quam lectionem et probat *Henricus Stephanus.*—— *Vulg.* sine interrogatione.

Ibid.—ἐμεῖο] *Al.* ἐμοῖο.

Ver. 70.——ἀκήδεις,] *Al.* ἀκήδεες.

Θάπτε με, ὅττι τάχιστα πύλας ἀΐδαο περήσω.
Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων,
Οὐδέ μέ πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ.
Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
Νίσσομαι ἐξ ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
Ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴκε πίθηαι,

Ver. 71. Θάπτε με, ὅττι τάχιστα πύλας ἀΐδαο περήσω. Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ,]

Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluenta,
Transportare prius, quam sedibus ossa quiêrunt. *Æn.* VI. 327.
———tu mihi terram
Injice———
Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam. *Ibid.* 365, 371.

Ὅτι σχῆμα ἐλλείψεως καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ, "Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας ἀΐδαο περήσω." Λείπει γὰρ τὸ, ἵνα, ἢ ἕτερόν τινα ὅμοιον, ὡς ἂν λέγῃ, Θάπτε με ἵνα περήσω. *Eustath.* *Henricus Stephanus* omnino legendum censet, "Θάπτε με ὅττι τάχιστα· πύλας ἀΐδαο περῆσαι Τῆλέ με εἴργουσι, *etc.*" Sed voces, εἴργω, ἐέργω, cum istiusmodi infinitivo constructas vix usquam reperias. *Barnesius* legendum conjicit; "Θάπτε με, ὄφρα τάχιστα πύλας ἀΐδαο περήσω." Quin et, ut opinor, mutatâ interpunctione, ferri potest vulgata lectio: Θάπτε με, ὅττι τάχιστα πύλας ἀΐδαο περήσω· eâdem scilicet ratione ac supra, χ', 129, 130:

Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

Ibid.——περήσω.] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 72.——ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων,]

Umbræ ibant tenues, simulacraque luce carentûm. *Georg.* IV. 472.

Ibid.—καμόντων,] Vide supra ad γ', 278.

Ver. 73. Οὐδέ μέ πως] Cod. *Harleian.* Οὐδέ μέ πω.

Ver. 75. Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι·]

Da dextram misero—— *Æn.* VI. 370.
————Da jungere dextram. *Ibid.* 697.

Ver. 76. Νίσσομαι] Cod. *Harleian.* Νείσομαι.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε] *Æschines*, *Orat. in Timarch.*, legit, Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε.

Ibid.————ἀπάνευθεν] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 80—85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ——Εὖτέ με] *Æschines*, loco jam citato, versus hosce aliis interjectis versibus hoc modo legit:

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
Μαρνάμενον δηΐοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ·
Ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Εὖ τέ με τυτθὸν ἐόντα, *etc.*

Ver. 80. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα,]

————te quoque fata
Prospectant paria—— *Æn.* X. 740.

Ver. 82. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι,] "Poscit nunc manum ultimam et vis et syntaxis verbi, ἐρέω, quod Maittairius *apud Homerum frequens cum accusativo aut dativo solis, neque sensu* jubendi *statuit.* Sed hoc ipso sensu, et syntaxi non dissimili, Patrocli umbra alloquitur Achillem, jubens scilicet et injungens sua, cum illius ossibus, uno tumulo componere. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, *etc.*—Quin et ἐρέω pro *jubebo* positum illustrat ejus contrarium ἀπερῶ, *vetabo* significans. Interim nec Græcum ἐρέω nec Latinum *jubeo* notione imperandi capio, sed *hortandi, rogandi, volendi.*" *Chishul, Annotat.* in Inscriptionem Sigeam, *sub finem.*

Ibid.—αἴκε] *Al.* εἴκε.

Ἔκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερὼ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,
Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
Ἀν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Ver. 121.——χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,] Διέκοπτον τὴν γῆν βαδίζουσαι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 122.——διὰ ῥωπήϊα πυκνά.] Hic inter densas corylos——. *Virg. Eclog.* I. 14.

Ver. 125.——ἔνθ' ἄρ'] *Ubi scilicet*——.

Ver. 126. Φράσσατο] Recte cum duplici σ, primam enim corripit. Vide supra ad δ́, 234; et ad ά, 140.

Ver. 127.———παρακάββαλον] *Al.* περικάμβαλον.

Ver. 129.——κέλευσε,] *Al.* κέλευε.

Ver. 130. Χαλκὸν ζώννυσθαι,] *Al.* Χαλκῷ ζώννυσθαι.

Ver. 132. Ἀν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται,]
———Tum mœsta phalanx Teucrique sequuntur,
Tyrrhenique duces, et versis Arcades armis. *Æn.* XI. 92.

Ibid.—ἔβαν] Vide supra ad θ́, 229.

Ibid.—παραιβάται,] Οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων συμπολεμοῦντες. *Schol.* Vide supra ad λ́, 103.

Ver. 133.—μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,] Insequitur nimbus peditum——. *Æn.* VII. 793.

Ver. 135.——καταείνυον,] *Al.* κατέννυον.

Ver. 137, 284. Ἀχνύμενος——ἀχνυμένω] Vide supra ad γ́, 260.

Ver. 138.———πέφραδ'] Vide supra ad β́, 314; et ad ζ́, 500.

Ver. 141.——ἀπεκείρατο] Vide supra ad *ver.* 10; et ad χ́, 33.

Ver. 142. Τήν ῥα] *Quam scilicet*——.

Ibid.—Σπερχειῷ] Ποταμὸς ἐστὶ Θετταλίας. *Schol.*

Ver. 144.—ἠρήσατο] Vide supra ad ά, 67.

Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ὡς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
Νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
Ἀτρείδη, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
Πείσονται μύθοισι,) γόοιο μέν ἐστι καὶ ἆσαι·
Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὅπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλην·
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,

Ver. 146. Σοί τε κόμην κερέειν,] Ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μετὰ τὸ παρακμάσαι τῆς νεότητος, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀνατροφῶν αἰτίους εἶναι. *Schol.*

Ibid.——ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·] Vide supra ad ά, 444.

Ver. 151.——ὀπάσαιμι] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 153.—τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·] Vide supra ad *ver.* 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν] Ἐστὶν, ὡς αὐτός [ὁ Πραξιφάνης] φησι, τὸ, "Καί νύ "κ' ὀδυρομένοισι," ἔμφασίν τινα ἔχον οἰκτροῦ ὀνόματος. *Demetr. Phaler.* § 57. Vide et supra ad ξ', 433.

Ibid.——ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,]

——neque avelli possunt, nox humida donec
Invertit cœlum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 201.

Ver. 156.—σοὶ γάρ τε] *Al.* σοὶ μέν τε.

Ver. 158. —162. — σκέδασον, — σκέδασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 160. Κήδεός] Φροντίδος ἄξιος, κηδεύσιμος. *Schol.*

Ibid.——οἵ τ' ἀγοὶ] Cod. *Harleian.* οἱ ταγοί, quo modo et legit *Eustathius.* Atqui vox ἀγὸς sæpe alibi apud *Homerum* occurrit; vox ταγὸς nusquam; uti et notavit *Barnesius.*

Ver. 162.——νῆας ἐΐσας,] Vide supra ad ά, 306.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρὴν]

Ingentem struxère pyram——.
Æn. VI. 215.

Ibid.——ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·] Τετράγωνον, ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν πετρον ἔχειν. *Schol.*——*Al.* ἑκατόμπεδον.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ]

Fit gemitus: tum membra toro defleta reponunt.
Æn. VI. 220.

Ibid.—ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 166. Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα,]

——cædit quinas de more bidentes,
Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos.
Æn. V. 96.

Vide supra ad *ver.* 30.

Ibid.——εἰλίποδας ἕλικας] Quâ ratione, εἰλίποδας, hîc ultimam producat; item δέπαϊ, *ver.* 196; et ἐπὶ, *ver.* 202; et ὄθι, *ver.* 206; et ὑπὸ, *ver.* 215; vide supra ad ά, 51.

Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δέ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
  Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην·
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Τοὺς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' οὔτι
Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
  Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·

Ver. 168. Δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε] Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν πιμελὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. *Schol.*

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει]

Hîc duo rite mero libans carchesia Baccho
Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro. *Æn.* V. 77.

Ver. 171.—κλίνων·] Vide supra ad ά, 309.

Ibid. —πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους]

Addit equos———— *Æn.* XI. 80.

Ver. 173.—στοναχίζων.] *Al.* στεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων]

Vinxerat et post terga manus, quos mitteret umbris
Inferias, cæso sparsuros sanguine flammam. *Æn.* XI. 81.
————Sulmone creatos
Quatuor hîc juvenes, totidem quos educat Ufens,
Viventes rapit, inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat sanguine flammas. *Æn.* X. 517.

Quem locum inter alios citat *Macrobius* ad demonstrandum, "*totam Æneida effigiatam* "*esse ad exemplar Iliados atque Odysseæ* "*Homericæ.*" Lib. V. cap. 2.

Ver. 176.——κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·] Vide supra ad *ver.* 22.

Ibid.—μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 178.———φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον Χαῖρέ μοι,]

————ac talia fatur;
Salve, sancte parens: iterum salvete, recepti
Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. *Æn.* V. 79.

Ver. 183—188.——Πριαμίδην——κυάνεον] Vide supra ad ά. 398.

Ver. 186.——ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,] Ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν μὲν χρῆσιν οἶδε τῶν μύρων· ἔλαια δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτου, "Δροσόεντι "δ' ἐχρῖεν ἐλαίῳ." Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ [supra, ξ', 172.] λέγει τι τεθυωμένον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη τε παρ' αὐτῷ τὸν Ἕκτορος νέκρον "ῥοδόεντι χρίσειν "ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ." *Athenæus, lib.* XV. *cap.* 11.

Τῷ δ' ἔπι κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνειῶτος·
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερά καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκρὸν,
Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις
Ἀράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
Βηλῷ ἔπι λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεον δέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος·
Ἡ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
Ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο

Ver. 188. Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide supra ad ά, 43.

Ver. 192.—Πατρόκλου ἐκαίετο] Ita ex duobus MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* Πατρόκλου καίετο. Vide supra ad γ', 449.

Ibid.—τεθνειῶτος·] Vide supra ad ν', 46; et ad ζ', 464.

Ver. 194.—ἀπάνευθε] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 195. Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ,] Pronuntiabatur Βόῤῥῃ. Vide supra ad ί, 5.

Ibid.—ὑπέσχετο] *Al.* ὑπίσχετο.

Ver. 196.————χρυσέῳ] Pronuntiabatur χρυσῷ. Vide supra ad ύ, 272.

Ver. 197. Ἐλθέμεν,] Codex *Harleian.* Ἐλθεῖν.

Ibid.—πυρὶ] Cod. *Harleian.* πυρῇ.

Ibid.—νεκρὸν,] *Al.* νεκροί, quæ et proba lectio.

Ver. 198. Ὕλη] Vide supra ad γ', 151.

Ibid.—τ' ἐσσεύοιτο] *Al.* τ' ἐσσεύαιτο. *Al.* τε σεύαιτο.

Ver. 199.———μετάγγελος] *Al.* μετ' ἄγγελος.

Ver. 202. Βηλῷ ἔπι λιθέῳ·] *Al.* Οὐδῷ ἔπι λιθέῳ.

Ver. 203.—κάλεον δέ] *Al.* κάλεόν τε.

Ver. 205. Οὐχ ἕδος·] Ita supra, λ', 647; Οὐχ ἕδος ἐστὶ, γεραιὲ————.

Ver. 206.—ῥέζουσ' ἑκατόμβας] Vide supra ad ά, 444.

Ver. 207. 277. Ἀθανάτοις,——Ἀθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 207, et *ver.* 228.——μεταδαίσομαι——παύσατο] Vide supra ad *ver.* 10; et ad γ', 141.

Ver. 212.——ἀπεβήσετο·] *Al.* ἀπεβήσατο. Vide supra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ στοναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠὼς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν, οἴδματι θύων.

Ver. 214.—ἀήμεναι·] *Al.* ἀήμενοι.

Ver. 216. Ἐν δὲ πυρῇ] Ita ex duobus MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius. Al.* Ἐν δὲ πυρί.

Ver. 219.—ἔχων] Cod. *Harleian.* ἑλών. Atque ita in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ibid.—ἀμφικύπελλον,] Vide supra ad ά, 584.

Ver. 220. Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κικλήσκων]

Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat
Anchisæ magni, manesque Acheronte remissos. *Æn.* V. 98.

Inferimus tepido spumantia cymbia lacte,
Sanguinis et sacri pateras; animamque sepulchro
Condimus, et magnâ supremum voce ciemus. *Æn.* III. 66.

Libabat cineri Andromache; manesque vocabat
Hectoreum ad tumulum. *Ibid.* 303.

Ibid.————ἀφυσσόμενος] Cod. *Harleian.* ἀφυσσάμενος.

Ver. 221.——Πατροκλῆος] Apud *Eustathium* in commentario Πατρόκλοιο, quod et ferri posset. Vide ad ά, 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται] *Plutarchus de Consolat. ad Apoll.* locum hunc alio adjecto versu citat:

Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
Ἄῤῥητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκε.

Ex ρ', (ut videtur) 37. Quin et pulchra ejusdem super hâc re observatio: Καὶ ταῦτα μὲν οὔπω δῆλον, εἰ δικαίως ὀδύρεται——. Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς πατρικῶς προειδὼς, καὶ κηδόμενος τοῦ ἀνθρωπείου γένους, προορώμενος τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι, προεξάγει τινὰς ἐκ τοῦ ζῆν ἀώρους; *Id. ibid.*

Ver. 225.—στοναχίζων.] *Al.* στεναχίζων.

Ver. 226. Ἦμος δ' Ἑωσφόρος]

Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram.
Mœrentes altum cinerem et confusa ruebant
Ossa focis, tepidoque onerabant aggere terræ. *Æn.* XI. 210.

Ibid. Ἑωσφόρος] Pronuntiabatur Ὡσφόρος.

Ver. 227.——κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠὼς,] Vide supra ad ά, 477.

Ver. 228, et 251.—φλόξ·] Vide supra ad β', 267.

Ver. 229.————ἔβαν οἶκόνδε.] Quâ ratione vox ἔβαν hîc ultimam, alioqui brevem, (vide supra ad θ', 249) producat; item ἀριφραδέα, *ver.* 240; et γὰρ, *ver.* 298; et μῆτιν, *ver.* 313; vide supra ad ά, 51.

Ibid. οἶκόνδε νέεσθαι,] *Al.* οἶκόνδε ἕκαστος.

Πηλείδης δ', ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς, καί σφέας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν ἄϊδι κεύθωμαι·
Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ

Ver. 232.——κεκμηὼς,] Cod. *Harleian.* κεκμηκώς.

Ver. 234.—ὅμαδος καὶ δοῦπος] Vide supra ad β', 210, et ad δ', 455.

Ver. 235.——σφέας] Pronuntiabatur σφᾶς.

Ver. 236. Ἀτρείδη τε,] Cod. *Harleian.* Ἀτρείδαι τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ'] Vide infra ad *ver.* 250.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ] "*Conjectare me,* "*vinum quod semina quædam Caloris in se* "*haberet, essetque naturâ ignitius; ob eam* "*rem dictum esse ab Homero* αἴθοπα οἶνον; "*non, ut alii putarent, propter Colorem.*" Gell. lib. XVII. cap. 8. "*Num quia Vinum* "*semina quædam in se Caloris habet, et ob* "*eam rem* Homerus *dixit* αἴθοπα οἶνον; *non,* "*ut quidam putant, propter Colorem?*" Macrob. Lib. VII. cap. 12.

Ver. 240.—διαγινώσκοντες·] *Al.* διαγιγνώσκοντες, quod perinde est; nam γινώσκω primam producit.

Ibid.—τέτυκται·] Vide supra ad ν', 736, et ad ά, 37.

Ver. 243.——ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ] Ἔστι δὲ ἡ μὲν φιάλη ὡς οἷα σορός· ὁ δὲ δίπλαξ δημὸς φυλακτικὸς τῆς τῶν ὀστέων εἰς χοῦν ἀλλαγῆς ἐξ ἄκρας ξηρότητος. *Eustath.*

Ibid.——χρυσέῃ] Pronuntiabatur χρυσῇ. Vide supra ad ύ, 272.

Ver. 244.——ἄϊδι κεύθωμαι·] *Barnesius* edidit ἀΐδῃ κεύθωμαι: sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad ά, 51. Cæterum alii, notante *Barnesio*, hîc legerunt ἄϊδι κλεύθωμαι: quibuscum facit et *Scholiastes*, exponitque, Εἰς ᾅδου τὴν κέλευσιν, ὅ ἐστι, τὴν ὁδὸν ποιήσομαι.

Ver. 245.——ἄνωγα,] Vide supra ad θ', 322.

Ver. 250. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν]

Postquam collapsi cineres, et flamma quievit,
Relliquias vino et bibulam lavêre favillam;
Ossaque lecta cado texit Chorinæus aheno.
Æn. VI. 226.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ,] Vide supra ad *ver.* 237.

Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν, εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον·
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον,
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἑξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε·
Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
Ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.

Ver. 253.—*χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν*] Vide supra ad *ver.* 243; et infra ad *ver.* 270.

Ver. 254.—*ἑανῷ λιτὶ*] Non, *peplo subtili*; quo modo reddunt versiones plurimæ; sed, *tenui linteo.* Vide supra ad σ', 352; et ad γ', 385. Male itaque interpretatur *Scholiastes*, Ἁπαλῷ καὶ λιτῷ ἱματίῳ.

Ver. 256.——*εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·*] Sic apud *Euripidem:*

Ὡς οὔτις ἀμφὶ σῶμ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.
Phœniss. ver. 1658.

Ubi *Scholiastes* hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα,]

Munera principio ante oculos, circoque locantur
In medio: sacri tripodes, viridesque coronæ,
Et palmæ, pretium victoribus; armaque, et ostro
Perfusæ vestes, argenti aurique talenta.
Æn. V. 109.

Ver. 260.——*βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,*] Sic apud *Virgilium:*

Bina *boum* vobis Trojâ generatus Acestes
Dat numero *capita*——. *Æn.* V. 61.

Ver. 263. Θῆκε, *γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,*] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν.

Olli serva datur, operum haud ignara Minervæ. *Æn.* V. 284.

Ver. 264.—*δυωκαιεικοσίμετρον,*] *Al.* δύω καὶ εἰκοσίμετρον et δύω καὶ ἐείκοσι μέτρων.

Ver. 268. Καλὸν,] Vide supra ad β', 43.

Ibid.—*λευκὸν ἔτ' αὔτως·*] Ita edidit *Barnesius. Vulg.* λευκὸν ἔτ' αὔτως. *Al.* λευκὸν ἔθ' αὔτως.

Ver. 270.——*ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον*] Ἐστὶ δὲ χαλκεῖον ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἐπιτηδείους ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. *Athenæus, Lib.* XI. *cap.* 5. Ὅμηρος μὲν ὅταν λέγῃ "ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε," καὶ "χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημὸν," οὐ τὸ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χάλκεόν τι καὶ ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.—Ἀρίσταρχος δὲ [ἀμφίθετον ἀκούει] τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι κατὰ τὸν πυθμένα καὶ κατὰ τὸ στόμα. *Id. Lib.* XI. *cap.* 14.—quo posteriori modo exponit *Scholiastes.* Vide et supra ad ψ', 584.

Ver. 272. Ἀτρείδη τε,] *Al.* Ἀτρεΐδαί τε.

Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ,
Ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
Ἴστε γὰρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιϐάλλετον ἵπποι·
Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ἠπίου, ὃς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
Τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν
Ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
 Ὣς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν·
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγὸν, οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διογενὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

Ver. 280.——σθένος] *Al.* κλέος.

Ver. 281.——ὑγρὸν ἔλαιον] Ἠπορήθη ποτὲ καὶ διὰ τί, πολλῶν ὑγρῶν ὄντων, τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς εἰώθη κοσμεῖν τὸ γάλα τε λευκὸν, καὶ τὸ μέλι χλωρὸν, καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δὲ ἔλαιον ὑπὸ κοινοῦ τοῦ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπιεικῶς ὑγρὸν προσαγορεύει. Εἰς τοῦτο ἐλέχθη, ὅτι καὶ γλυκύτατόν ἐστι τὸ δι' ὅλου γλυκὺ, καὶ λευκότατον τὸ δι' ὅλου λευκόν· (δι' ὅλου δὲ τοιοῦτό ἐστιν, ᾧ μηδὲν ἐμμέμικται τῆς ἐναντίας φύσεως) οὕτω δὲ καὶ τὸ ὑγρὸν μάλιστα ῥητέον, οὗ μηθὲν μέρος ξηρόν ἐστι. Τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκε. *Plutarch. Symposiac. Lib.* VI. *Probl.* 9.

Ver. 283. ——ἑσταότες] Cod. *Harleian.* ἑσταῶτε. Sed et recte se habet vulgata lectio. Vide supra ad ά, 566, et ad έ, 778.

Ibid.——πενθείετον,] Cod. *Harleian.* πενθήετον: atque ita in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 284—286.—— ἐρηρέδαται,—πέποιθε] Vide supra ad ν', 96 et 736, et ad ά, 37. Cod. *Harleian.* ἐρηράδαται.

Ver. 286.——πέποιθε] Vide supra ad β', 314.

Ver. 287.——ἔγερθεν·] Ita edidit *Barnesius* ex uno MS. quocum facit et codex *Harleianus.* *Al.* ἄγερθεν.

Ver. 288, 289, 290, et 293. Ὦρτο——ἐκέκαστο·——ὦρτο] Vide supra ad φ', 352, et ad δ', 492.

Ver. 291.—οὕς ποτ' ἀπηύρα Αἰνείαν,] Supra, έ, 323.

Ver. 297. Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ'] Αὐτίκα γοῦν ὕποπτός ἐστιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς διὰ δωροδοκίαν ἀφεὶς τῆς στρατίας τὸν πλούσιον ἐκεῖνον, καὶ τὴν Αἴθην χαρισάμενον αὐτῷ, "Δῶρ', ἵνα "μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Ἀλλ' "αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε "Ζεὺς ἄφενος." Ὀρθῶς δέ γε ἐποίησεν (ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν) ἵππον ἀγαθὴν ἀνθρώπου τοιούτου προτιμήσας. Οὐδὲ γὰρ κυνὸς ἀντάξιος,

Ἀλλ᾽ αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ᾽ ὅγ᾽ ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
Τὴν ὅγ᾽ ὑπὸ ζυγὸν ἦγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν·
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ᾽ ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος,
Τοῦ Νηληϊάδαο· Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
Μυθεῖτ᾽ εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
Ἀντίλοχ᾽, ἤτοι μέν σε νέον περ ἐόντ᾽ ἐφίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεώ.
Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ᾽ ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ᾽ οἴω λοίγι᾽ ἔσεσθαι·
Τῶν δ᾽ ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
Μήτι τοι δρυτόμος μέγ᾽ ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
Μήτι δ᾽ αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
Μήτι δ᾽ ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο.
Ἀλλ᾽ ὃς μέν θ᾽ ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,

οὐδ᾽ ὄνου μὰ Δία, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἄναλκις, ὑπὸ πλούτου καὶ μαλακίας διεῤῥυκώς. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 301.——ὡπλίσαθ᾽] Vide supra ad *ver.* 55, et ad ά, 140.

Ver. 303.—Πυληγενέες] *Al.* Πυλοιγενέες.

Ver. 306.—ἐφίλησαν] Vide supra ad ύ, 304, et ad ά, 338.

Ver. 308.——τῷ κέν σε] Cod. *Harleian.* τῷ καί σε.

Ibid.—οὔτι μάλα χρεώ.] Pronuntiabatur οὔτι μάλα χρῶ. *Al.* οὔτι μάλα χρεών.

Ver. 310.——τῷ τ᾽ οἴω] Cod. *Harleian.* τῷ κ᾽ οἴω.

Ver. 312.——μητίσασθαι.] *Barnesius* cum duplici σ scribendum contendit, μητίσσασθαι: sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex μητίζω, cujusmodi verba *aoristos* et *futura* corripiunt, sed ex μητίω, cujus formæ verba *aoristos* et *futura* producunt. Vide supra ad σ', 37, et ad ί, 426, et 508.

Ver. 313.——ἄγε δὴ] *Age quæso.*

Ver. 315.——Μῆτι τοι δρυτόμος μέγ᾽ ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·] Γράψαντος τε Μουσαίου, "Ὡς "αἰεὶ τέχνη μέγ᾽ ἀμείνων ἰσχύος ἐστὶν," Ὅμηρος λέγει, "Μῆτι τοι δρυτόμος περιγίνεται, "ἠὲ βίηφι." *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* 6. ubi notandum in transcursu, pro μέγ᾽ ἀμείνων legisse hic *Clementem*, περιγίνεται, ex versu (ut videtur) 318. "Non viribus aut "velocitatibus aut celeritate corporum res "magnæ geruntur, sed consilio——" *Cicero de Senectute.*

Ver. 318.—περιγίνεται] *Al.* περιγιγνεται, quod idem; nam γίνομαι primam producit.

Ver. 319.——πεποιθὼς,] *Al.* πέποιθεν. Vide supra ad β', 314.

'Αλλ' εἴτις καὶ
Ὄφρα τί οἱ
Δώρων ἐ
Ὣς
Μεσσ
Ἔνθ
Ἡ
Ἡ

L
Lap
Lari
Lele

Ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ε...
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι ...υσ.
Τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσα.
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους, ..., 339,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος,
Τοῦ Νηληϊάδαο· Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
Ἀντίλοχ', ἦτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεώ.
Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·
Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
Μήτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο.
Ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,

οὐδ' ὄνου μὰ Δία, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἄναλκις, ὑπὸ πλούτου καὶ μαλακίας διεῤῥυκώς. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 301.——ὡπλίσαθ'] Vide supra ad *ver.* 55, et ad ά, 140.

Ver. 303.—Πυληγενέες] *Al.* Πυλοιγενέες.

Ver. 306.—ἐφίλησαν] Vide supra ad ύ, 304, et ad ά, 338.

Ver. 308.——τῷ κέν σε] Cod. *Harleian.* τῷ καί σε.

Ibid.—οὔτι μάλα χρεώ.] Pronuntiabatur οὔτι μάλα χρῶ. *Al.* οὔτι μάλα χρεών.

Ver. 310.——τῷ τ' οἴω] Cod. *Harleian.* τῷ κ' οἴω.

Ver. 312.——μητίσασθαι.] *Barnesius* cum duplici σ scribendum contendit, μητίσσασθαι: sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex μητίζω, cujusmodi verba *aoristos* et *futura* corripiunt, sed ex μητίω, cujus formæ verba *aoristos* et *futura* producunt. Vide supra ad σ', 37, et ad ί, 426, et 508.

Ver. 313.——ἄγε δὴ] *Age quæso.*

Ver. 315.——Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι] Γράψαντος τε Μουσαίου, "Ὡς "αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύος ἐστὶν," Ὅμηρος λέγει, "Μήτι τοι δρυτόμος περιγίνεται, "ἠὲ βίηφι." *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* 6. ubi notandum in transcursu, pro μέγ' ἀμείνων legisse hîc *Clementem*, περιγίνεται, ex versu (ut videtur) 318. "Non viribus aut "velocitatibus aut celeritate corporum re[s] "magnæ geruntur, sed consilio——" *Cicer[o] de Senectute.*

Ver. 318.—περιγίνεται] *Al.* περιγιγνετ[αι] quod idem; nam γίνομαι primam produci[t]. 495.

Ver. 319.——πεποιθὼς,] *Al.* πέπο[ιθως] Vide supra ad β', 314.

George John Whyte Melville
March 27th
1833

Eastha[illegible] near
Dalkeith

